

3

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 680.

12

Al
dyro
ok's
277
15

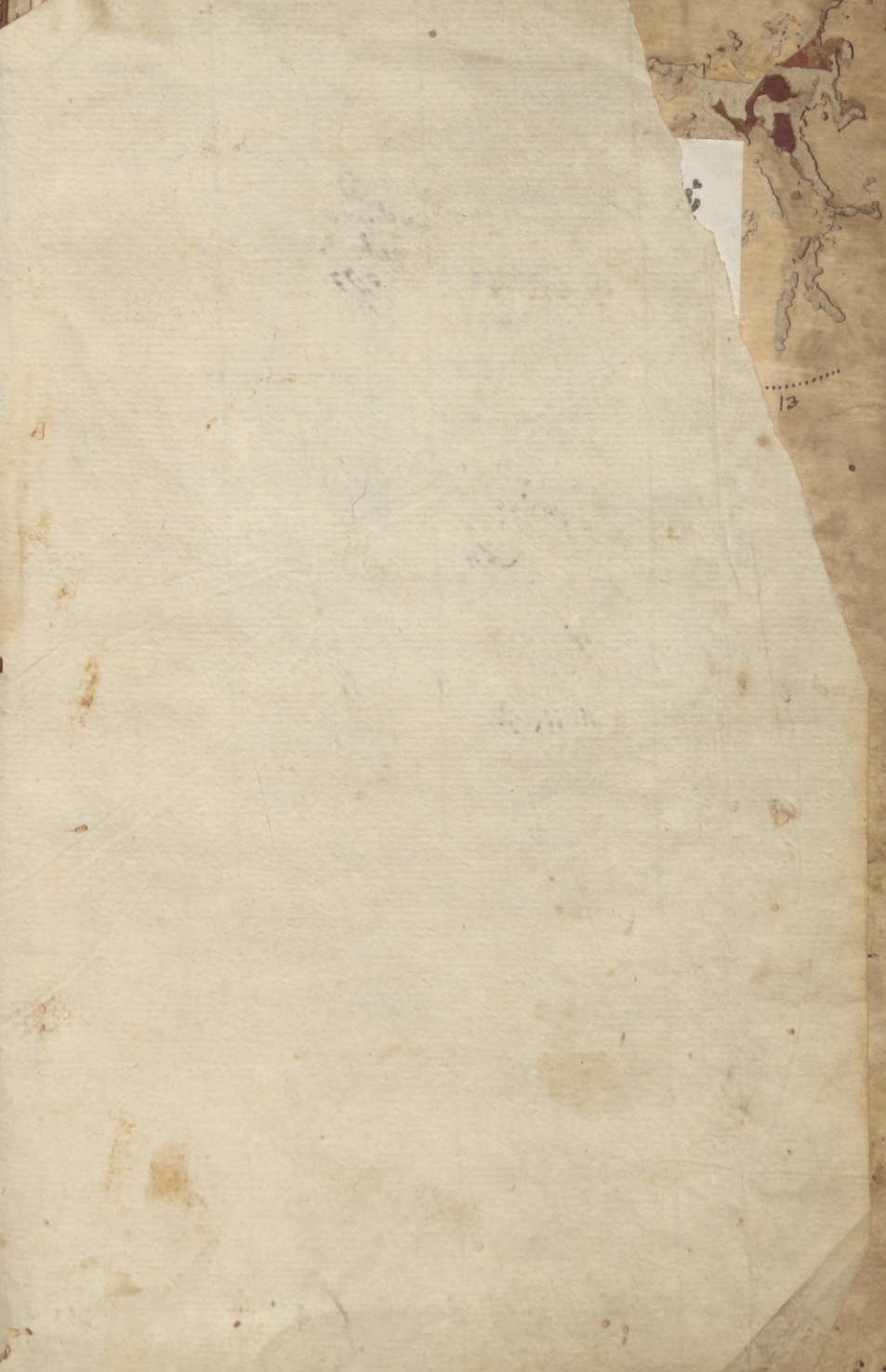
Al
polar

Al

Al

Al Al

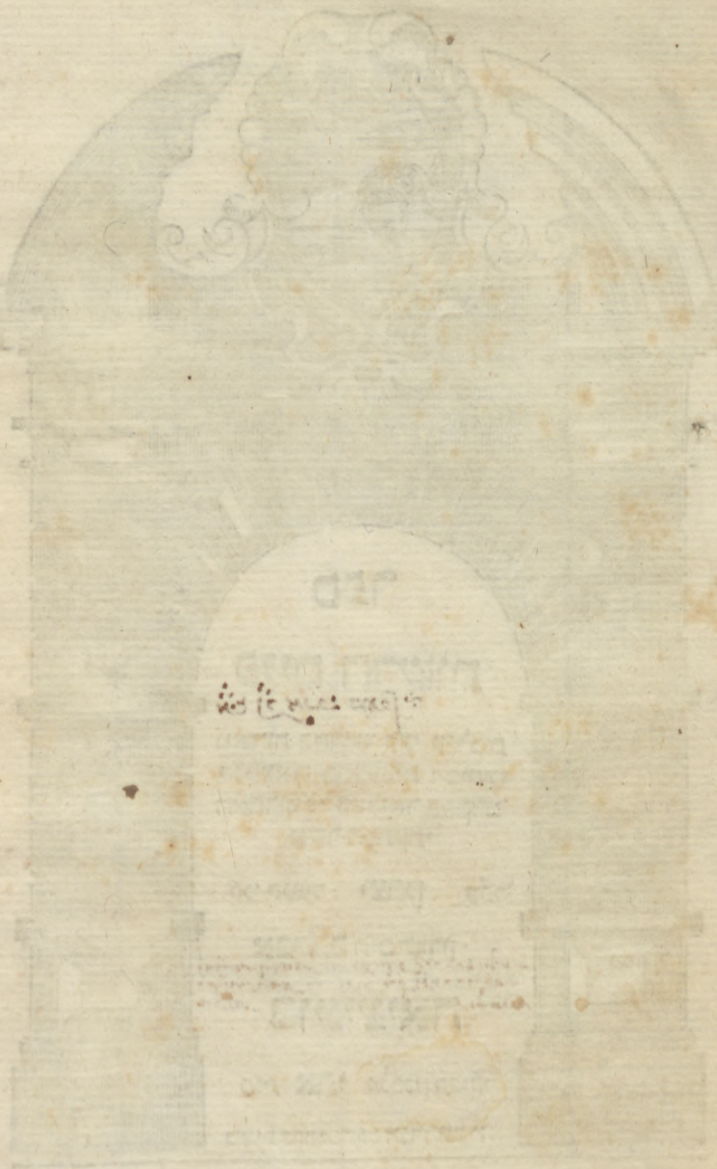
Al Al

Per Gio: Imberti.

(Con licenza de' Sup.)

Digitized by Google

Digitized by Google

עולם ה' כורא קנות הארץ אשר בדברו נטע נן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יבר ישר' וכאשר נעונו כמעוה וידין בשלישין ובנידושין' היה העולם משתומם ושםם וכל מעשה בראשית תליו ויחמד עד יום הששי כסין המיוחד בכל ימות עולם שבו כיתבה תורה תמימה לישרא ויחמד העולם לאיתבו ולתכאף הראשון ויכולו השמים והארץ וכל נבאם:

עלי שבטים שבעי יח למדרגה עליונה להתענג בעדן נן אלהים להשתעשע בערדם דמוכים מלאים מפלאות ממים רעים מהם גלויים מהם כסדרים' הנדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו ושלח ידו ולקח מעץ החיים קולן שסרשו מרובין ופירותיו הולכין ומתכרכין מתוקים מדבש ומופת גופים' וכל זמן שאדם יתמש בהם ימצא בהם טוב טעם ודעת כרמזים בעש ה' פורחים באויר כפי ניש להם על מה שיסמוכו אור ננה עליה' דרושים לכל מפניהם עש בקורות הכסף:

ראשיהם מלמעלה הסודות הבעלמים עלי כתרי אותיות מרחים טעמים וכיחוסם עמם הלא המה שפוני טמוני קדם כל התורה כולה שאותיו של הק' אשיר העש עכבה לו אשיר העש שה' אלהיו:

מכאור הדבר כי הפ'ט על פי הקבלה מקובלת למשה מסיכי מהאסור והמותר סטרא וסטראו החיוב והפסור הכשר והכסול עד תכלית דבר קטון עליו כמ' אותיו' מחכימות וראשון הוא לכל דבר ספקדושה על פיו יצאו ועל פיו יבואו לעלות ולראות לפני ה' כבאות' וכלעדיו לא ידום אש את ידו ואת רגלו לוכסם לפני ולפנים ולכוח אל חדרי חדרים כי הוא יסוד לכל הסודות ופכת וקרת לכל יקר' זה השער לה' נדיקים ויבואו בו:

ובאשר גרמו העובות ירוד ירדנו בתחלת מאירא דמא לבירא עמיקתא לפתח תורה שבעל פה אשר ראו אבותינו הקדושים עת לעשות לה' למען יירשנה קהלת יעקב ולא תשכח מפי דרש' וזה וכל ראשונה סדר המשכה כללם פרעיותיה ודקדוקים' וכאשר כיתוסו פערותיה היבנות והדעת הלכה וכת הלכה ונברא השכחה והיה צריך לקודיע דרכיה דרכי כיעש האריכו פירושים והרחיבו כל פתיחותיה מלפ' בנמצא ערובה בכל ושמורה יפת עינים וטובת דאוי כל דאוי ויכיר כי דות אלהים בה מוע ק' להשתפאר:

ובמעט שכחתמה והלכו לע' למס רביבא ורב אשי סוף הוראה וכל הדור הס' אשר ראו אור גדול משכה ההלכה וכתבו הספיקות' אין יובא ואין בא להוציא הדין לאמיתו ולירד לעמקו' כימי עולם וכשבים קדמוניות' לולי ה' כבאות הוסיף לנו הסרודים אשר הוא קורא בכל דור ודור להאיר עינינו ולתתנו אחיה מעש על ידי עבדיו וחסידיו הנבטים אליו על התורה ועל השכחה ללמוד וללמד לשמור ולעשות' הן בעבודתו חייב עמנו הן אחרי מותם בספרים וחיבורים עושים נדקם בכל עת:

בתגלגלו הדברים עד שהגיעו א' רכינו שכלה הוא המסביר לכל פס הארץ ביתן פתוח לתורה על הדין ועל האמת מופת הדור וזרעו' ההלכה ה' הרב הגדול החסיד במהרהרי קארן וכו' נדיק וקדוש לכרסם' אשר זכה ויזכה את הרבים וכמה ויעוה ונע כרי שיבא הדין מנוקה בסבאות כל הרעות וטא וכתן בהם והכריע ועמק כרי שסתא מתכחת' פ'ד נאראל בכל דבר ודבר שאפשר לדעת' תורה אחת נמשע אחד פיר ס' אלהיו עליו:

הקדמה

בעת

היה זמן גם אור לשרים א' קדוש מדבר מעיר פולין אשר פרץ מפה ופה על
השולחן ערוך פעם בכנס פעם יונא פעם בגלגל פעם בכנסה הן להוסיף תוספת
אל עיקר בחיזוי דברים שלא הוכרח הרב לא בספרו הגדול ולא בקצר או שהשמיטם בקצר
כלכל' הן לסתור קצת מהסקיו והוראותיו מטעם שכתב בהקדמתו "ה' ער וגדול בישראל
כמוהר"ר אהרן ז"ל" הן ועשר בביתם ובקדמתם עומדת לעד.

וערין

לא הספיקו דבריהם של רבותינו טובים השנים הסדורים להגיע לכל שאל' וי
מחסורו ושלא להחמיק את פסק ההלכה בקצת דברים' מטעם מלכי רבנן
גדוליהם שרי נבואות ישראל אשר נמנאו ואשר היו גם בזמן ההוא אלא שלא יבאו חיבוריהם
לאורה ולא יכלו הם ז"ל להעלו' דעתם על ספריהם וא"ל להבגים המובהקים הנאים אחריהם
בכמה שאלות ותשובות הלכה למעשה מהם מסכימות ומהם פותרות פסקם ז"ל מלכד כמה
זכמה דברים טובים וכוחים מתירונים וחיזוקים וכיוצא בהם בכל דור ודור גם אלה לחכמים
מוגלגלין זכות ע"י זכאי' גלגל הקפה על ידי א' מאוהבי שמו גדול במכאס
וביראת חטא' המכו' הגדולה הזאת ויורגו ויאמרו לי ויתמוך דברי לבד עשה זאת

ועין

אופה מלאכת שמים נקיה וקלה להיות ממכדיקי הרבים' כי כמה פעמים בת קול מתפוצצת
מראשי סדרי קדש שמעתי וקרא' כי שתאמנה היא ללכתנו ויתן לנו חיבור קצר מאדף לכל
מסכות שאלות ותשובות לאשרובם' נאלו לאורה אחרי הליכת מלך ישראל לעולמו באה דורש
ומאריך כאם מקוים ואקצר כי ירא שמים ואל את כולם:

העיר

ה' אלת רומי והבוא את רפשי העמים וספול' בהובלי מלכי רבנן ויחבני בדרך אמת
וז' ארובה לעיני' בהנחו מילי מעליותא' וקנסה להצתיקם במעוה שיחה על פי
מיימי טעור כל א' וא' במקומו הראו לו אלא שלפעמים לפי רוב הדיוקים ולפי מיעוט הדברים
כללתי או פרטתי שמויתקים וסומכיהם לתוספת ביאור' ונדרך אני להודיע כי כל המעיין
בספר זה הלכה למעשה יבקש אחר המחבר לראות הדברים על מקומם ושרשם' כי מרגל
בפומיהו דא'בש' שאין מורין הלכה מתוך השלחן ערוך כי לא כמחוק' בו הרב ז"ל אלא למפתח
בעלמא לפתוח בו ששרי הדול' ק"ו למו שלא בא אפילו לדיד' מדם זו' גם כמזכיר לא
במחיר יהיה מתון מסיק ויקרא כל התשובה עד סופא דמלקא' כי כמה פעמים לא למדתי
הלכה אלא משעה אחריה או קרוב לה' גם לא יפסוק את הדין עד שיראה בתחלה דברי הרב
ז"ל אשר בית ישראל כהן עליהם' כי באשמו שמה כל האדוהים תקיפי' דארעא' די בכל אחר ואמר
וכל המוסיף לחסם ולפספס בהם ובמשתתם הרי זה משוכה' גם היום יש בידנו הון רב מספרי
הבדוקים הרבנים אשכנזים אחרונים וחיזוקים' כגון בפירוש' העור' ז"ל בית חדש על הד' מוריס
בית ישראל על ז' וק"ה' ועל שלחן ערוך ב"ד' ספתי כהן ועור' זהב' מאירת עינים על
ס"ו ויש שלמה על קצת מסכתות עם פסקי' דיבין' והיו לנו לעיני' ולמשיב פנש המתאווה להסס
ומסתמדת לכלכל ולתרוץ כמה קושיית ודקדוקים ושרים דקוקים ולכו' גם

נאל

שיי' עלינו המעיין למה לא הובאו דבריהם בהם סחבור לפי שעיכרו בכחו על
שאל' ומשיב הלכה למעשה לא על רואה ומוסיף בוסך משלו ודורש כמין שומר
דקדקי' סופרים ודברי חכמי' ועם כל זה העתקתי חידושי' דברים מספר' גדולי' מרומה ומספס
סוכרובות לחיותם מוכרים ונעשי' כלום בפני' שמו ומשפטי' מחטפת אם לא יבאו בתוך הבאים
ובאשר ומא' קדושים קלכות ומעשים שלא בהקדם משק' הדין בגידן ויבגנו לכך זכות כי הדבך

תשובות

הקדמה

חלק ראשון

פרטי הלכות טור

אורח חיים

מתחילים • שאר וכסות לאשה ולבנים • חילוק
הארצות לענין כיסויין • עונה ומורד ומורדת
מעשה ידים • נכסיו מלבו ונכס • ירושת הבטל
לאשתו • מזונות האמה והבנות וכסות ומדור
והבנים והבנות אצל מי • עמוד • גביית
הבתיבה והפסדה ודין היוצאים והכותבים •
כתובת בנין דכרין • עיבוד נכסים • כתובת
הגט חתימתו וקיומו • כתובת הגט והמגרש
על מקל • שליח הגט והשטר • כפייה להוציא
הגט • מיאון • ימים וחלינה • זכות היבם
והיבמה בנכסי המת • אונם ומפסה •

ציצית • תפילין • מילה וקדוש • קט
וברכוס • ט"ז • נשיאות כפי •
קריאת התורה וההפסדה • בית הכנסת •
מכנים ומקומות של ב"ה ופירה ודרכים •
נטילת ידים • ברכות • שבת • דשיות השבת •
עירובין • נכס • יט וחשם • ט"ז והענין •
ד"ה ויכח ותעונה • סוכה ולוגג • מוכס •
פורים • מגילה •

יורה דעה

חשן כשפט

דינים • ופסדה • קבלת וחזרת עדות •
פסולי עדות • כתובת והטפסת
שטרות וקיומן וחתימת העדים ופירושן •
טענות בשטרות ומאמדות ואחריות ואמנה
ורבית ומחילה ויד בעל השטר על התחת ונכס
וכיוצא בהן • מכירת שטרות • שטרות הנעשות
בע"פ • המלוה על המשכון • טען ונטען
וגביית מלה • שבועת הדיונים • גביית חוב
מהיתומי מעמד שלשים • ערב • מקח וממכר
בקרעויות ועיין בדף קכ"ז • שכירות קרקעות
ועיין בדף קכ"א • חוקת ישיבות קרקעות •
כופי שכנים בקרקעו • מרצנות • מקח וממכר
וקנין ואסמכתא • אונאה ונקח טעות • אונם
ומסירת מודעא • שותפים ומתעסק • שליח
ומסור וטליס ומורסה וכפד וזומן • שכירות
מתנית ונזואות ודין שטר חנו זכר • בחלות •
בחלת בכור • אכזרופוס • נכס וגולה ומכס
מקום • נזיקים • הוראות
וכללים •

שחיטה • וטחט ובדק • טרפות • יקור
ומליקה והדחה • בשר וחלב •
תערובת • שאר מאכלות ומשקין אסורים •
גזרות איס וחייה ושמיות הכזרים • דנים •
בדה • מקום נדרים ושבועות • כוונת •
ספרת הבטל • הסכמות ומקנות • כבוד איב
ואם • כבוד רבו ות"ח • נדקה והקדש • מילה
עבדים ונדים • ס"ת • מזוזה • כלאים •
בכור בהמה ובטור חמור • מלה תרומות
ומעשרות ושמיות • כדיו וחרס • קריעה
ואכלות ודין טוהלת מת •

אבן העזר

פריה • ורביה • איסורי ביאה • נשים
האסורות לכהן • ודין אשת כהן
וכינו • אשת איש שחשדה • עניא דאשתא •
איסור יחוד ושער בלעה • קידושין • קדושי
קטן • קטנה • חזרת סבלינות ודיני קנסות •
הפוסק מעות ומזונות • כתובה ויחוד וטענת

הקדמה

חלק שני

על פניו השם ככלי וירושלמי נלקטות הפוסקים זל

ואלה שמות המחברים הבאים בספ
בקצרה וארוכה זכר כולם לברכה

שארית יוסף
שארית יהודה
מהר"א ו'חיים ח'א ב'חלקים
מהר"שך שלמה כהנא
ת"א תורת אמת
מהר"מץ מפאנו
מהר"ם מלובלין
מ"ב משאת בנימין
ב"ש בני שמואל
מ"צ משפ"צ צדק ב'חלקים וח"ב
לא מצאתי
מהר"ט יוסף טראני ב'חלקים
ח"ב ר' מרים וח"א לא
מצאתי
מהר"י לוי
ג"ת גידולי תרומה
פליטת בית יהודה
ספר הזכרונות

מהר"אם אליהו מורח"ב חלקים
מהר"ם מינץ
מהר"י מינץ
מהר"ם פרוצה
מהר"לכ"ה לוי חביב
מהר"רדך דוד חב"ן
מהר"לבל יוסף ולב ר'חלקים
מהר"קא יוסף קארו טורא"ח
מהר"מט משה טראני ב'חלקים
ת"י תומת ישרים
מהר"מג משה גאלאנטי
מהר"מא משה אלשיך
מהר"שרם שמואל מדינה ד'טורים
ד"ר דבריריכות
מ"ש משפ"ט שמואל
מהר"ב בצלאל
מהר"של שלמה לוריא
מהר"ם איסרלס

179

... ..

1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900
 1901
 1902
 1903
 1904
 1905
 1906
 1907
 1908
 1909
 1910
 1911
 1912
 1913
 1914
 1915
 1916
 1917
 1918
 1919
 1920
 1921
 1922
 1923
 1924
 1925
 1926
 1927
 1928
 1929
 1930
 1931
 1932
 1933
 1934
 1935
 1936
 1937
 1938
 1939
 1940
 1941
 1942
 1943
 1944
 1945
 1946
 1947
 1948
 1949
 1950
 1951
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294
 2295
 2296
 2297
 2298
 2299
 2300
 2301
 2302
 2303
 2304
 2305
 2306
 2307
 2308
 2309
 2310
 2311
 2312
 2313
 2314
 2315
 2316
 2317
 2318
 2319
 2320
 2321
 2322
 2323
 2324
 2325
 2326
 2327
 2328
 2329

OUR HISTORY

הלכות ציצית

טלית ספקיה אחת מכנסותיה לגמלו אם
דונה לסווד ולתפרה בטלית ענמו
נרד לסווד הנכית בתפלה משום תעשה
ולא מן העשו' ועיין בתורת אמת סי' רל"ב
וכפירוס הרמבם על מהלכות א"י למה נרד
עראייה:
ברין טלית קטן שיצורו וי' דלי:

שם ע"ח קו
על מה שנהגו להתעטף בטלית הניחו שלא
מדעתו מ"ס מנוכח ולמה נרד לקפלה:
תומת ישראל מו
מה שנהגו עיכדי דרכים לטחוט טלית כשהיא
מקופלת נרד למחות בידם:
משאת בנימין מג

הלכות תפילין

ועיין ג"ד כ"ס ס"ת

אות שכתסקה בנכח פוסל בתפילין וכ"ס
לדעת קצת מהפוסקים אל:
מהר"ר לן חביב קבט ל
ברין צורת הערשיות של תפילין ועיין
במהר"ם פדואה סימן ע"ז ובמהר"ר של
סי' ל"ז ובסמך: מהר"ם איסלרס בה
מי טאן לו יד שאל פטור מתפילין:
שם קכב
חתן נזמן חוס חייב בתפלה ובתפילין:
שם קלב
כ"אף פשוטק שכותנתן אותו כמו דים ויש

כמו דלת ודכוותה בענין זה טאן לו שרש
בגמרא מאן דפנד כמר פנד ומאן דפנד
כמר פנד וכן לענין גיטין

מחר"ם גאנטייט קבר
סמך למה שאומרים הפולס שמי שפולס
לו התפילין שנרדך להתעבות:

משפטי שמאל יב

בענין שוור חלק פרשת וזהו אם שמוע
בתפילין אליבא דר"ת ועיין לשון
ס' יראש כוס שס כפי קו' און להמליך
הכוסים וכ"ס הכתים וסרצפות והפרשיות
משל דעל לשל ד"ת או אפכא' מנחם מן
סמוכמר לכמוה בעור השליל:

גהר"ם מפאנו לו קו

ברין סיפור חרוך של תפילין כמיכה נפס
לאו שיה כמיכה נרדך סיהיו סתמים
ומתיראס מהדוקים יחד על ידי התפירות
סיהיו התנים כנענים נרדף האותיות וכל א'
כפרד מחכירו' שלא לפשו' סימניות של אותיות
כנופן של תפילין להכיר בין של דעל לשל ד"ת
לא יסיו הסומכים בנדלן ובקטנן של כתמים
וכרצפותיהן וכיוצא בהם: שם לח
כשר הדבר לטחוט תפילין בתפלת המנחה:

שם טל

ההולך כמבואו המטובשות ותפילין כראשו

יבסס תחת הכובע: שם נט

תפילין בין של ראש בין של יד בענין גוף כפי
בין כדריא בין בחולם וחולם שאינו
יכול להסמר שלא יפוח לא כדרי שחלון
תפלה של ראש ומי יוכיח גם כן תפלה של יד
וכשעת דוחקו' שלא יוכל לחלסם איכורא לא
פנד ויחלון או מומקין אוכסיה' שם ס
ברין עיבוד העור לשם קדושה או סג
במחשבת או דיבור מפכח בו:

שם צד

למה מנכסין דרכה להניח תפילין מעומד

שם קב

אורה חיים הלכות תפלה וקריש

בשינוי תפלות אין כוונתם ולא מטעם
ומהנה כסדר יותר ושר' ואין
להכריח לשום ויחיד להתפלל בבית הכנסת
של אבותיו או שהתפלל הוא זה
מהרש' מדינה א"ח
אם כן הכן ואמר קדים על זקנו במקום
אכלים על אב ואם

מהרש' איסרלס קיה
אין לומר קדים על ישראל ועל רבנו על
משפטי שמואל קלב
בענין בירוק קטן לפערה אי' דעובן שמש
וסמכים ענין בדיוק ותוס' סמכ'י
מהרש' א"ח חיים ח"ל
סדר שירי הלויים בבית הכנסת

מהרש' מפאנו כה
אין לומר פליחות באשמורה ד"ח ואפי' ב"ח
אכל' **שם ע"ס**
ברין ברכו בתרא' וברכת המזון דליכא
מאן דמסוים בה המוכר' **שם פר**
היחיד מתודם בשאמזש' בקול דס'
שם קב
בענין עניית אמן וכוטרוקין של כדוק או
נדק' **שם קט**
עניית אישר יותר גדולה מעניית קדושה
ומד'ס וכוונא'

באר שבע דף ק
יחיד שכתב לכה ומכ' כבוד שכתב התחילו
לענות קדושה או אישר כל של
השלימו מותר לו לענות עמם: **שם ק ב**
למה אין כוונתם היום להתפלל בזקנות
ידים למעלה' **שם קיד**
בענין קריאת שם המפורש ברוך הוא
וענין כספר תפלת ישראל פר' סו'
מהרש' מלובלין פג

הלכות ק"ש וברכותיה
בקריאת

סיום הפרשה גורם לפרשה הנאה אחרת
לעשותה בתומה או פתוחה אבל
לענמה לא מעלה ולא מוריד' אין לזוז מדברי
הרמב"ם בצורת פתוחות או סתומות' חס'
תפילין ממונה דקפדינן בצורת פרשיותין
ואם שיבה פסל' ונשבעת מהרש' פדושה
בדברים הללו' **שם קו**
בסדר הנחת פרשיות התפילין בכתים
וכנע' יעשה אדם לכאף ידיו כל
הדעות וברכות וכוונתם: **שם קז**
זמן התפילין ולשון הרמב"ם בזה' ושלח
להניחם בחולו של מועד'

שם קא
חברה שעשו קנעם ביוקס למי שלא יקום
בהשכמה לילך לבית הכנסת לומר
פליחות ותחנונים וענין אח' שבימות המורק
אי אפשר לו לפי שהיא יוצא מכותו מוכתר
בתפילין ועדין הוא לילה אין כאן כדר ולא
קנע' **מהרש' מלובלין לר**
למה מברכין להכות תפילין ולא לקסור'
מהרש' טראניא ח"ז
על תיבת יבאך שבדים פרשה שניה של
תפילין שהיא ככתבת ב"ד ולא ב"ח'
מהרש' לוי לו

הלכות תפלה וקריש

תקנה שלא ליטא ולהכניס סכל'ין לבית
הכנסת: **מהרש' מינץ לח**
בענין כוסח ברוך שאמר'
מהרש' חביב ער
ברין מכה מנין שמתאספים בתפלת
השחר וכל אחד אומר הברכות'
אין לכהן כן' וככ' מהרש'דס' סימן א'
ומו' הרמב"ם מפאנו כסיון ק"ט כתב שם
לכוונת כן' וכמו שספק הרב ז"ל בס"ו'
מהרש' טראניא ח"א ק"ז קף

בבראת שמע אין להכרות לקהל שלא
 היו כוהנים בחזרת שלש קדושות
 האחרונות שהיו מחזירים אותם והכוהנים
 להסדיר חזרתם ואומרים ה' אלפכס אמת
 ובכ מהדרלן סביב ס' ע' ומהדרלן לשקאל
 סימן ס' ומהדרלן ס' ע' ומהדרלן
מהדרא מזהרי ח' א
שליח נכור אמת בלחש וסודר לחזרתו
 בקול רם **שם ב**
 אין לענות אמן אחר ברכה אחרונה ד' קס
 דשחרית כמו בערבית: **שם ו**
בענין נולדו שער בלחש ועיין בבבא שבע
מהדרס אשקאר לח
פרשיות קס' וזמנה שהם מן סמורה וענין
 פרש' ביצית: **תומת ישראל י**
ברין התפלת זמן קט' של ערבית
בהררומע מפאנו ב
הלכות שליח צבור
משפט ט"ו וסדר קדוש יתום ותפלה
 לאלוהים תושבים ואורחים ועיין
 במשנת כיומן סי' ע"ג: **מהדרו מ'נין**
על מ'נין מכלל הדת בלדקוה ושב
 בתשובה שלמה שראוי למכותו לש"ס
 ועיין במהדרשן ס' כ"ח סי' ק"א ובחזרת אמת
 סימן קכ"א ובמשפט דק' סימן ק"א
מהדרא מזהרי ח' א
מקום שנהגו שלא לחזור ט"ו התפלה ביום
 תענית יסוד ואם לאו יתפלל ענינו
 בן גואל לרופא: **מהדרלן ה'ביב טו**
לחעביר ט"ו קבוע שלא כמנהגו שיש דופי
 בטביל אחר שקולו ערב איכומן
 הראוי לא יסדור שכיבה בלחש: **שם עט**
שליח נכור יעמוד במקום שפסע אחר
 שהתפלל בלחש וסודר לחזרתו
 ומתחיל להתפלל בקול רם במקומו עד סוף
 התפלה: **מהדרר בהן בו**

שליח נכור שהענינוהו לפנות ידועה
 אין מחזיקין אותו אלא בתשובה
 ידועה: **מהדרש מרינה א"ח לו**
עוד כענין כיוצא בו וק"ל בדבר שבוועה
שם ז' קד
שליח נכור שנמצא אחריו טרפה
מהדרש לח' א ב
שליח נכור שזכא עליו ריבון פעם נשתי
 מאוסור א"ל והעדויות שהיו בדבר
מהדראן חיים ח"ב מא
מי שהלך בעט"ל מן הכיו ט"ו בלחש וז"ל לא
 ח"כ עשה תשובה: **תורת אמת ק"ז**
שליח נכור שטעה בתפלה תענית ולא
 אחר ענינו בן גואל לרופא וסוד
 בזכר אומרה ברכה בפני ענינה אחר מחזיק
 קק' יסועה ואי אחרה בשומע תפלה או לא
 אומרה כל עקר לא מהדרינן ליה
מהררומע מפאנו ק"ב
אם ט"ו כהן עובד הוא שישאל יאמר אדמו
 ואלהי אבותינו ברכינו בברכה וכו'
 אפילו לא כיון ומתחלת שומע עשרה וט"ו
 ושמוק ולא יסדור ויגמור שיש שלום
משפט צדק בט
הלכות תפלת ז'ח ומוסף
הרגיל לומר אחר תפלתו אלהי עד שלא
 מנצתי איך כדאי וכו' י"ח לחזר
 בשבת: **מהדרס מ'נין פו**
נוסח עקידת יצחק היום לורעו תזכור הוא
 יסדור וכו' הרב בכו זל בלחש סי' ו'
מהדרס טראני ח'א מח
מי ש"ל חולי האבן כ"ל ולא זוכל להעמיד
 ענינו ומשפטק תמיד יתפלל קט' ותפלה
 וכשע' העפ' מים ופסוק וט"ו שיתקנו כ"ל או
 ספוג סביב א' כיו' מהדרס איסורל צ"ח
חתן כיון הזה חייב בתפלה ובתפילין
שם קלכ

אורה חיים הלכות נשיאות כפים וקריאת התורה

לדוכן מהר"ם **מאנץ** יב
בהן שכתב לדוכן ולא היה עדות ברורה
בדבר והשקיעו לכשיא' כפים אם הוא
יודע בעצמו ואפי' הוא בספק שהיה את הכסף
אל יטא את כפיו **מהר"ל חביב קוז**
כהן שוא קול על אמו שכתה תחת אבות
גם הוא דע מעללים הרי זה עולם
לדוכן מהר"ר **ז'לב ח'א דף קמט**
כהן שעלם לדוכן ובהן קטן עמו לא יקרא
להם השם כהנים **מהר"ם**

טראנז ח'א סד
עדות על אכוס אם יש בו כדאי להחזיקו
לכהן לכל דבר **שם ח'ב מ**
על הכותלים לומר פקוקים בשעת נשיאות
כפים ואם הקטנים נעשים פקי'
לדולים ככל **מהר"ם מפאנו צח**
ער שאין פא לא לוי א' וקוא חכם וסכהנים
סם ע' ואין להם סימון איתו שקורין
לאלפין ע' ז'ין וכו' ומקנתם אין להם עדיון
סימן זקן וכל שלא ליבוק מים על ידיהם
מהר"ל לוי טל מ א

הלכות קריאת התורה וההפטר

ברין דם אלוט שחל להיות בשבת אם
מפטורין עכ"ל שו"ע זה איש השמים
כפא' **מהר"א מורחי ח'א ז**
אם יש לקרות בחומש ברכים ולכרך
עליו תפילה וסוף ואם יש בעיר
הקיא כ"ס א' שיש בה ס' כשר מקו' ועיין
במקו' ישרים סי' ל"ב **שם י**
כהן שכתב גרושא ועוד מקו' ויש לו כנים
מחקה אין לעלות ל'ס' במקום כהן
ובדאף דאפילו גרשא ואפילו היתה פסול עד
שומר הבאה וכו' **שם ס צח**
על זקן שעלה לקרות בתורה וכו' שאינה
יודע לקרות קורין אחר נצ"כ ב"ח

בני אדם המוכיז בסעודת כישואין וכוונא
חייבין להפסיק לתפלה מכסה ומתקל
הפסוק אחר חזו היום בר' טוה באקור
מהר"א ו' חיים ח'א מ'ח
חזר שכתב ולא הזכיר קדושת היום כתפל'
של שחרית ואחר שהתפלל מוסף חזר
והתפלל של שחרית אינו כריך לחזו ולהתפלל
מוסף ויש להסתפק מעיקרא אם חייב לקוור
ולהתפלל אחר חפל' מוסף

מהר"רמע מפאנו כח
טוב שלא לעסוק בשום דבר בשעת חזרת
התפלה ולכוין ולעבוד אמן **שם קב**
חזר שכתב לבית הכנסת ומאן ניכור
שכבר החזירו לעבוד קדושה או
א'זר כל שלא השלימו מותר לו לעבוד
במקו' **שם קאב**

אסור לאדם לנענע גופו בשעת שהתפלל
אם **שם קיג**
גראה שאין פירוש לומר ומעבר במוסף
במקום שאין שם קהן אפ"י שא'ן
שפירא כ"כ אם אמר מהר"ם מרובלין ר'
בנוסח ברכת ירושלם בפעלת שמונה
עשרה **משאת בנימין נה**
בית הכנסת שיש בה רכפת אכנים מופר
להתפלל בה תפל' זו ולכדוע כדון וכו'
והדרגל כלקא' סימן כ"ג

מהר"ל חביב ק
ברכת מעין שכתב סוהגים לאומר בבית
הסתר ובבית האבל ואחרו ואם אין
מזה נצור בודאי לא יאמרו **שם קכב**

הלכות נשיאות כפים

שליח צבור מוקרא לכהנים מלה בעלה
ומתחיל מיכרך
מהר"א מורחי ח'א ג
ב' פקדים שאזכא'ם זה את זה חייבם לעלות

והכתב בעל התורה
האזכר בעל יד טעם
דף ג' ע' פסוק וידע
לחיות

על העומדי' כל זמן קריא' התור' שם צה

מקום שכהנו לקרוא עשרה גברי בשבת

ואורח צבת שיהיה קורא ה' שמאנו

תיבה חסרה בבת ולא היה שם ס'ת אחר

הורה הרב שסלימו הפרשה עמו ויברך

לאחריה ובמנחה לא הוסיפו ס'ת

מחרים מלובלין פר

מי שטעה בחטא' לסוכות כיום ב' ולא קרא

כא' ביום השני וגלל ס'ת ויברך הקורא

לאחריו בריך לחזור ולקרא כיום ג' ברכה

לפניהם ולאחריהם שם פח

סומא או ע"ה שזכור יודע לקרוא מותר

לעלות לס'ת ולברך וע"ה

משאת בנימין סבי

בנוסח ברכה אחרונה שגברת התפילה

העולה לקרא בתורה ויברך בראשונה

אשר בקן לבו תורת אמת אה לא

סיום הדרכה ויחזיר ויתחיל מאשר בחר בנו

ולא יאמר פתלת הדרכה בריך אתה ואם

כבר סיים הדבר יאמר אשר בחר בנו באחרונה

דאין סדר לברכות באר שבע דף קנ

מה טעם בשאורע שנה מעוברת שחל ס'

של פסח בשבת שבו ארץ ישראל קורין

ס'ת אחריתנו ביום ב'חל לשבת הבאה

למה אין קורין ביחד אחריו מות וקדושים כדי

שלא להיות חלוקים מבני א"י בכל השבתות

עד ס'ת מעות ומעיו מחרר' טראני

א"ת ד

ק'ק שהתקינו משום דרכי שלום שיהיה ס'ת

הקהל קורא עשרת הדברות וכו' ויחל

לקרוא ג' מדות כיום בים ארצ'י שהוא ס'ת

ואין שם כקן ולו ישרא' מחרר' ל'י

בס' ל

שם ח' ב' ז'

אחר שכל לשכות המכהן לקמן ס'ת לקרוא

ברבנו דרך קהלא ומרעומת

מחררים מינץ ו

שבת שבת בעל כה התמיד ושבת של שתי

פרשיות היתה ויקהל ופקודי אין לקרותם

בשבת הבאה עם פרשת ויקרא שם פה

על מכה קאבד' ל'א לקרוא ב'הכ בהפטר

של יוכה ג' פסיקוס כלבה בשלן הקדש

ולתתם אס'ת כל הכהני בלע' ויכ' וכו'

מחררים פרוצא עח

להביא ס'ת מ'ה לבית של יסיד להתפלל

שם בעשרה ולקרא בס'ת באקראי

כשייחד לו ארון ועמוד שם פח

בשמרצאין כ' ס'ת אין מפלין קטן למשטוי

מחררים טראני ח'א קט

מי שעה לקרא בתורה והראה לו הסון

מקום שיקרא בו ויברך ואס'ת ראש הקרא

לו סון מן המקום למעלה או למטה או בפרשה

אחרת יש חילוק בדבר ועיין בספר עיבור

שכוס דף כה ע"ה שם רבר

על מכה ק'ק שהיו קורין גם בשמיני עברת

פ' ואלה הדרכה שם ח'ב דף קס

ראש חדש שחל להיות בשבת קורין ז' בס'

א' ומפטיר קורא בספר שבי

מחררש מדינה א"ח יב

מעם למה אין מוהנ'ס להנזיל ס'ת פעם

שנית יסידים שלא התפללו עם

קהל משפטי שמואל ג

יבולים כפי המנהג להוסיף ב'ע על חמשה

הקוראים בתורה מחמת אינו שמחת

כ'ה מחרר'אן חיים ח'ב ס'ת

אם התפטר יכול לקרוא התפטרות על ס'ת

שם עג

הקורא פאזון בתורה ויפה מ'ז'ס לחב'יו

בטול לקרות מחרר'ובע

ממאנו פג

עמו ודעת ה' ב'ס' ו'ל' כ'ס' ו'ל' תמונה
משאית בנימין ד
אחר יסב ב'ס' על מקומו של חמו ויתר
חשבי חסד ישיעון חסדי לו במתנה עלתם
לו חוקת חסידות חס' כלל חסידות ואין הדיון
עמו כי אין חקת חסידות בבכמי חמו שם לא
הכותבים פסוקים בכיורים ותולים ב'ס'
יש בכבוד חסיד בדבר

מהרר טראני א' ח' נ
קהל שתיססו עליות הרבה בעלי בתים
והלא חסידים שבהם חסידים הם לבדם
להיות חסידים וכו' אין הדיון עמם
מהרר' לוי כו

הלכות נטילת ידים

מים שגבנו בהם אין אין בוטלון מהם לידים
מהרר' חביב קכג
ברין כולל חסיד ודיו חסידות ומתנה עליות
כל חסיד **תומת ישרים צ**
על חסיד העיר אל שהר'ס היה כותב שלא
ליטול כל בחסידות

מהרר'ש לוריא לר
האובל ופנו למתק השמים ששבת אין כרי
בעלות **מהרר'ס איסרלס א**

הלכות ברכות

מעשה שהיה שבתו ברכת כוונתו קודם
ברכת אחריו דין הוא לתאור
ולבדך אחר הקידושין **מהרר'א מורחי**
ח' א ח
נער שאינו בר מנהג וזהו חולה וכתבתי
בר' שאינו יכול לבדך ברכת גומל
ספרים וכו' **מהרר'ס מ'נ' ד**
למה אמרים קמוניא בקל ואין אמרים
בכפ'ס' שש עו

זה ככל כותל ח'ס' א'ן יכולים לקח ח'ס'
מאותם המעלות לכמות **תומת ישרים**
ק ט

ק'ק שאינו שבתו משפחה על יס מאבותיה
חמו רב שהקדשו בקהל והבנים ההם חסידים
שואג על פיהם ובשמות אין דיון עמם

שם קצה
מותר לעשות מן הפירות כיוון לכורסין
שמכין ס' ת עליו בשעת הקריאה

מהרר'ס פדואה פב
היוצא חס'ס' חס'ס' חס'ס' בו כעבור
שהקדושה כותב עמם חס'ס'

מעלות פורים ושם קעמים ואם נשבע יתיר
אם שבעתו ואם נשבע בכבודו יעמוד וכו'ע
בדן ועין במהר'ר'ס ב'ס' חס'ס' כ'ס'

מהרר'ס גאלנטי ס

קצת יחידים עשו חברה אחת חס'ס' חס'ס'
קצתן לב'ס' חס'ס' ואחר כמה שנים
דנו לערב מעותיהם עם ס'ס' חס'ס' חס'ס'

עמם **מהרר'ס מדינה ז'ר ק'ר**
ק'ק בשתתפו יחד חס'ס' עם חס'ס' חס'ס'
זה ע'ס' חס'ס' חס'ס' חס'ס' חס'ס'

לעצמם ותובעום חס'ס' חס'ס' חס'ס' חס'ס'
עמם לא מטיעם חס'ס' ולא חס'ס' חס'ס'
חס'ס' חס'ס' חס'ס' חס'ס' חס'ס'

אין ורשע לחברות של חס'ס' חס'ס' חס'ס'
לעצב ביד אחרים שלא יזכרם חס'ס'
במבוא **ועין במהר'ר'ס ח'ס'ס' חס'ס'**

משפט שמואל נג

בי שקה מנהג אחת לומר שנה וסבר בשמיע
דבר המלך ודעו לנגד אל היסודים חס'ס'
כל מי שחיו משפחה לבעל את המורה חס'ס'

לאסוקי ארצות ומלל ארצי חס'ס' חס'ס'
חס'ס' חס'ס' מהרר'ס מ'ס'אני סר
ק'ק העמודי חס'ס' חס'ס' חס'ס' חס'ס'

בסין וישיב חס'ס' חס'ס' חס'ס' חס'ס'
חמקס כוונתה לו מאבות ברכות אין הדיון

ואם חס'ס' חס'ס'
כד' חס'ס' חס'ס'
חס'ס' חס'ס'

אורח חיים הלכות ברכות

איד אכילת מאכלים על המזבח והוא כעשה לשמור מהבכנה
קטן שבתם עב קטנה לחמה בז' ברכות ויש להסתפק אם כשהגדיל נדר' לחון' ולקדש ולבדק פעם שנית
כחרום טראני ח'ב צו אם שבת על הכיסוס בסעודת פורים אם בריך לחזור או לא
בהרדש לוריא מח בני שבת לבדק ברכת בידא כפשות עד שעשה ברכו ברכת אשר יצר קודם
שם צו סבא וס' לו לבדק ברכת הלכנה
שם ע אלמון שבת אלמנה ולא אכלו כיום מברכין ז' ברכות בלילה
מהרדש חיים בה' ס' מ' כתב דהיו מחלוקת וכ' מהרדש שפאכו ס' מ'
שארית יוסף טל מי שהיו לו פירות הרבה בשבתות וזו וברכותיהם שוות וכו' כל פרוטרו לפיכך זה אחד זה ובכ' יכול לבדק על כל א'
וא' וספר הזכרונות ס' מ' חולק עליו וצ"ע
מהרדש גאלאנטי לח על דבר עקירת השלקן ממקום למקום על פניו שיתבדק באשמוכה ויעלה לב'
פאכילות אין לעשות כן
מהרדש איסורלס א בענין ברכת הלל לקדוש או לגמור וברכת מעילה שור השירים דות וקבלת
שם לה סופגנים הנעשים בסעודת מצה כמנהג מברכין עליהם בורא מימי מוזון
מהרדש כהן ח'א קסב האוכל דבר מעבדיו עליו בורא מ'ו ושם כמ'ן לאכול יותר מ' לחלוקת
בירך על סיון כפ' בריך לחזור ולבדק בעית' בהרדש לח' מו הלכות

אכילה אחרונה יש בה לבדה שיעור אכילת קצת או לא
שם קענ הכל הולך אחר החיתום על ההיס דנקט כסא דהמרא בידו וכו'
מהרדש מפאנו ד בברכת פסח והסדר ואין הכרעה שלישי מברכת
שם ה למח אין מברכין על הירח כללי שבת וז' ברכות אחרים בענין
שם עח אין מותרין מתוך פשוט לבידק מוסיפין בברכת יוצר אור וכו' וצ"ע
שם קב שלשה טאכלו דנן ורביעי שבת כוס א' אע"פ שאינו מבערף לשלשה מא' פונה אחר ויזמן שלשה כמו שהם עינים
שם קכ בענין ברכת הדואה כמה בתקפתה מ'כס לב' שנה שיש לאמרה והספס הכופל
בדבר בשאת בנימין קא אין להתפלל תפלת הדרך לא דווקא טענה שאלו בדרך ולא קודם לכן ופי' מנהג מהר"ם זל'
באר שבע דף קח מה טעם אין הקמן בעצמו מברך ברכת אירוסין וטוב שיזהר הקמן לשתות רביעית ולבדק ברכת אחרונה
שם קצא על הכהנים לטנות בשבת כוסם ברכת שליטת של ברכת המזון
שם בריש הספר כל שיש פסח בברכות ואין מצה ולא פורס בדבריו הפוסקים בקטנים להקל בכל
ברכה שהיה חזן מברכת המזון וברך רביעי' בכלל וזה' לברכה מעין שלש דאולוכין בה לחומר'
בני שמואל מב למה אנו מברכין להקים תפילין ולא לקטור תפילין
מהרדש טראני א' ח' ז' על סיון כפ' בריך לחזור ולבדק בעית' בהרדש לח' מו הלכות

הלכות שבת

ולתפלה אש' על ידי ישראל

מחרש טראני חא רפו ח

בז' שלא ידע ויבא למדבר חיים דכינו ואלך ואם לא ילך בשבת יום אחר יום סוכה בדכ' הרי זה מותר מהרש' גאלנטי קי האומר דעס שביית בהמה משום נער ב"ח הוא דעת זכין ה"א

מהרש' מדינה א"ח ב

החובעים של לכה שמכירים על המנצנצת מפני הנשמים ואשר מכירים על פי גזרת המלך אלו ואלו מותרים

שם ר

מותר לפעולה דרכים לנאת עם המצות התפולים בלבושים

שם ז

אין נכדין בשבת ולדבריו ריבות מתיר בסומן שם וספרות יהודה דף מ"ט

שם ח

השולחים פגדלים בשבת להביא להם לחם ובשר איסור הם עושים משפטי שמואל

שם ט

מותר לעולם לאחזק שאלו בו בשב' לאמר המלך וכן כלי החול להנציחו

שם י

מהרש' לוריא מ מה הם השמות המותרים ב"ש כן השמות

שם יא

מותר להטמין ב"ש באפר חס שאין בו כיסופות ואין להטמין בתבור שהנקלים בתוכו ואפ"ן מן הכל

שם יב

ישראל שקנה מהשה לנשל לו מלח בכל שנה והשכור פועלים בקבול' איך יתבנה בשבת

שם יג

מותר בשבת לגלגל פיה על ג' דותם שאין בו פער בארכות החום הנשיל שנתלה וההעמופה בחול ובאכץ דרכים אפי' מנפוג ויום אחר ואפ"ן היתה כלויה בכר לא

שם יד

פדי לשמור את מומה אסור שם טו שני מזהלים מותרים למוט תיבוק א' בשבת כגון שאלד יעשה החיתוך והכ' הפריש

שם טז

ועיין בדבריו ובדבריו הרפ"ל בשש ב"א ח"א ופ' 1 2 3 4

תוכחה למקילים שלא כדון לומר לנו טול אתה שבת של שבת ואני אטול של חול בדר"א מורח' ה"א פג

בענין כותי המביא כתבים בשבת שאומרים לו שבתם ע"ז קדש או ע"ז כלו והואך ומנהגו בהכאת השכר בשבת

מהח"ס מ"ן קיז מי שמת ב"ש יטלטל והורחקהו בשבת

במחין שהסומן מ"ש שלא כדון עשו ולקצוץ מ"ש עם הגוי הובא דברך למח והסומן מ"ש מותר מ"ש ידיו מזה אומרו

דומים את השבת ויטלוך בין מלאכה למלאכה וכן איסור דרכן לאיסור דרכן לענין חולה

מהר"ר פוזן פ"ב אסור להוציא חין לתקום בהמת ישראל ע"ז

גוי משום שבתה ומשום אמונה לנו ועיין במהר"ם אלסקר ס' מ"ט ומ"ז

מהר"ר ו' חביב ב"ח איך יתבנה וישראל שיש לו כותפות עם גוי

בבמה וכגוי עושה ב"ש מלאכה בשבת

שם קד מה בין מלאכה שאינה נריכה לגויה לבין פסיק רישיה ולא מותר

מהר"ם אלשקאר קר פ' בין השמות דלא כד' ומיבוק שכולל בין השמות מלן אותו ביום א'

שם צו על מ"ש ה"ש זל ביהודים הכולכים בשוילה ודרכים לחלל שבת העלה

הדכ זל לאסור מהר"ה ל"ב ח"ב נב חיקון סעודה מ"ש והלקט כרות אין

לפומן עליו ליכנס בספינה בשבת ועיין במשפט דק מ"ז שם ח"ג עב

יחזיקן להסתער בפרט שבת מן המסתס

אורה הים הלכות שבת ועירובין

מהר"ם איסרלס עו

המראת האוונות בשבת שרי על ידי כותי
פעם א' בלבד בענין שלא יהיה

שם ענ

בענין סמיכות ונתינת דלת התמור בשבת

שם קב

בותר לפתוח ולסגור בשבת ספר שכתוב
בו שמו על דפיו מכיוון

שם קלס

פירוש דעות מוניות הגמרא בדין מוקצה
בשבת וכו'

מהר"א ו'

היום ח"ב ו'

האומר לפועל הריני משכיר לשכור כך

וכך בכל יום מהו לקחת שכר שבת
ונפקא מינה ג' אס' יש אחריות שבת עליו

תורת אמת ע"ג

שחיקת האשקאקו בשבת אסור וכו'

שם קף

בדין גידת תלכנוליס בתוך הכית בשבת
שאסור גם בלע' ועיין במהר"ל

משתא בנימין ס

בדין הכדלה מהר"רמע מפאנו ו'

בהמת ישראל וסחלב הוי מחנה לו ומחנה

לארץ ככרי ופקיר' או יתכה עמו

שיתחייב באחריותה של שבת ושבת אז הוי

יותר להכניס לחלוב בשבת **שם קיב**

ענין עשה שבחך חול וכו' להיטת בגדי

שבת בהכנסת שבת הקורין בשבת

בסיכורי וולחמות ונשלים של שיתח חולין

אסור אפי' אם כתובי בלשון סקד' דבר הנע

המע' בשחיות והנאקת המעמקת שמקנחין בה

ואף השפוסה על הארץ מכוס של הכדלה וס

למכוש המכ' ועיין בספר הזכרונות בס'

ט קצת דקדוקים בהלכות שבת

באר שבע קט"ב

הלכות רשויות השבת ועירובין

צורת

פתח מכניז מופלג לענין טלמוד

שבת שפקה א' לא היה מכיוון תחת

הקורה ש'עג ולתיקון זה סמכו לקנה הפסול

קכס קטן שהיה מכיוון תחת קנה ש'עג כשר

בתיקון זה וכו' להוציא הקנה המרוחק מן

הקורה כשכיל קר ואס' **מהר"א**

בזרחי ח"ב כה

העירוב שנוכין ע"פ מן הקהל ונשכר

אס' מרוב יבשות כריך לעשות

אחד שלס' **מהר"ם מינץ נח**

מבוי מופלג מנדא' מתוקן בטורת פתח

כדרכו וכדו השני כל א' אריך וכל א'

קצר ושמו לחי מנדא' האריך כנגד נד הקצר דו

לו' **מהר"ל ו' חביב סו**

פגינה שהגיעה לכחל אחר שחשיכה יש

אוסדיו ויש מתירין לנאקת על ידי

ככס' וכו' אפילו ע' יעצובות או בקפינה

למעלה מו' **מהר"ם אשקאר קח**

מבואות המופלגין בעיירות שלתותיהם

כעולות כלילה אחת תיקון

כדרכו ופי' מומרא דמבוי העשוי ככדל

ועיין במהר"רשך ס' דף ל"ו **מהר"ל**

ו' לב ח"ג עו

בתים פתחים בפתחים וחלונות לגבות

ולפרנסים שלא הוקפו לדירה והס

יותר מסאקים אין מוציאום אלא תוך ד' אמות

מן הפתח או מן החלון ו'עש מפרנס גדול

מהר"ם טראני ח"ב מח

אורה או אסור בשבת קודם שלשים יום

ומה"רס איסרלס כתב בס' פ"ה ק"ך

דכפרק הדד מוכח לאורח אסור ר"ל ור"ס

איסלעו וכו' **מהר"ש לוריא ו'**

בותר לנאקת בכדמלית בקמיונות כשנאקין

הבחרים והסתולות בנאקתיהם

ולא אתמחילא גברא ולא קמיו' שם מו'

אין מותר להוציא ממקום שאינו מעובר ע'

קושטק מיד ליד **שם נא**

אס'

אורח חיים הלכות פסח

אם מותר לטלטל בעיר לובלין בהתאם
שם היסודים • מהר"ר
איסורלס קד פח
מבוי עקום או עשוי כדל נידק להכשירם
גם היום כדכנס ודכני מהלאו זל •
משאת בנימין צב
אבסדרא אח' שלפני בתים לענין טלטול
מהר"רמע מפאנו ק"ב

הלכות פסח

בלי מתכות שניפוס בעופרת או כריכים
הגשלים לפסח • מהר"ר
מורחזי ח"א מג
ברין מנה שכלושה כמו פירות חוכך הרב
להחמיר וע"כ • תומת ישרים קח
חטה שחמגת בפסח בחמיכה מלושה עם
חתיכות אחרות כולן אסורות •
ומ"הרס איסורלס כתב בסומן כ"ח וז' שאין
לאסור אלא אותה חתיכה בלבד • וכ"כ משאת
בנימין סימן ס"ט • ותמה עצמו על פסק
הרמב"ם זל כ"שע סימן תס"ז שצ"ק זל •
שארית יוסף מו
על מנה שאין לעמוד עליה אם חוטין היו
כעשכין מחנה אם לאו • שם מה
ברין מכות הכונעות זו בזו בסכור •
מהר"רש לוריא גז נח
אין תקנה לחמי האור לענין לשה בפסח •
מהר"רס איסורלס לה
בענין ה"כ ק"ש שומר בפשו וירחן מהס •
מהר"רש מדינה א"ח בו
אסור לשכבזים פולין המעונבים בשמן •
מהר"רש כהן ח"א • קס"ג
על מקומות שכתבו לשאוב מים בין השמשות
ללש בהם את הקנקות • מהר"רמע
מפאנו לב
בענין שיבוי הקצר מחמת שלבו בקסח לשל

זוים בכל השנה ודקדוק בדין כנולעפוך
פולטו איך ינדק עם מ"ס הלכות ככלי אחר
רוב תשמישו • שם צו
ברין חמץ בלע או מוסר לשדפו •
מהר"ר מלובלין כ
שבולת טופל שחמגא בברוב כנוש לפסח
אחר שהוציאוהו חמץ לחב' הנשאר
בחבית מוסר • ומה שקורין טאטראק אומרי
שהוא מין אורז • שם עה
ר' תרנגולים שחמלחו קודם הפסח וא"כ
במגא באחד מהם הופק עדין מחובר
מלא חיטים אותה תרנגולת לנדה אסורה •
שם צא
מה בין מצה כפוסה לכפולה ואם יש חלוק
בין קודם הפסח לאחר הפסח •
שם קה
תבשיל שהושם בפסח בתוך התכור של
בית הסורף או על גבו מותר
שם קו
שקים של קמח שניסוכו מן העכברים מהו
לפסח • שם ק"ט
עיסה שבתחמנה בשמרים של שזר שערב
עליהם הפסח אסור • שם קכ"א
ברין עיסה שכלושה כמו פירי • וזמ"י וע"ל
מהר"ר א' חיים ח"ב ער
הבס חלמד לקטל פסקי דינים בכקר
ובערב ככ"ס בראש דכליל ארבעה
עשר יוכל ללמד • שם עט
הכותב לחנינו שחכור ויון שרף שלו כ"ע
קודם זמן איסורו בדבר מועט וכן
עשה ואחר הפסח חזר השליט וקבעו מן הגוי
והבעלים בועקים עליו הדין עמיה ויובא
בדיוכים • משאת בנימין מג
יון שרף שלל ביעור בע"פ עד אשר חכות
אסור בהכאס ואם מכרו לגוי בלא
משיכ' קוד' ימין איסורו מותר וע"כ ונמהר"רש
ח"ב בס' קאו ז' • שם נח • נט
ג א 2 ג

אורח חיים הלכות זט וח"ט

ע"ה שחלך מפסת תו"כ ללמסק וכלל זט
 שני של גלוית לקח הכבוד וכן בידו
 לאו בר ידיו סוף **מהר"ם טראני**
ח"ב דף קסט
רבים שהובאו לעיר ב"ע א' והסוחרים
 מביאי אותם כליל מן הים באופן
 שיגיעו שם בבקר ולפי רשות הדרך או אפשר
 שייבדלו כלילה וכן דנים שהובאו לשם כיום
 טוב שני בבקר שודאי יבידלו כיצד ראשון
 ועיין בספר נחלת יעקב סי' מ' מ"א

מתירם פאדואה ע"ה
מותר לומר לטבח גוי כיצד תן לו מפה
 אחת או שתי בשל אעפ"י שהגוי
 מקבלו בעצמו **מהר"ש**

מדינת א"ח ג'
לכל ש'מ'ישראל מותר לתת קבוצה למת
 ב"ע כ' אעפ"י שאינם ערבים להם
 ומשפחתו שמואל אומר בדף ל"ד שם ז'
 ב'י שכתב שלא לקיים את הדין מותר בחסות
 להעתיק הפסוק דין ולשלטון שמה וגם
 לעשו' טעור הרשאה וטוב לעשות ביותר כגיעה
 שאפשר וכ"כ מה' דרשך בח"א ס' ק"ג כל שאינם
 בטוח שיחזור לעירו **שם ב'**
ק"ק ששאו הקבוצה שלא לעשות מלאכה
 כלל בחסותם וחכם אחד התיר ליחוד
 לעשותם בתנאי שימין דבר לפדקס ה' ראוי
 לעונש **שם י"ד קכ**
דרורן שיש בו חשש ביהא או מחובר שהובא
 לישראל ב"ע ראשון או שרי לישראל
 אחר כיום ב'כ'כדי שיעשו **מהר"ש**
לוריא טל
הלב שחלנגו ב"ע שרי בו כיום

שם עה
אג שרי לשחוט ב"ע ב' לגורר שכת היכל
 שהבית עירובו תכשילין **שם עת**
יהודים שהשכירו חמרים גוים להוליד
 משאם לידור קודם יום טוב
 בקניית

גד עשה שלום לבנו שכורו שיעשה משיכה
 בין שרוף שקנה מישראל וכן עשה גם
 בתן השלום מכיון שנת דמום לישראל המוכר
 על המקח גם יש חוק מהשדרה שלא יוכל
 שום אדם למכור יין שרף רק חר' לדר לבדו
 הוי מקח גמול ויש לו דין ממנו של ככרי שפבר
 עליו הפסח **שם צו**
אבנאי לא מנחא בשום פוסק שהתק' בחמץ
 בפסח לוקח מן התורה

באר שבע דף צט
ברין איסור משהו הפסח שכתעבר קודם
 הפסח **מהר"י טראני א"ח א**
על הכותשים שלא לאכול אורז בפסח ודיני
 מנהגים **מהר"י לוי לת**

הלכות זט וח"ט

ברין עובדת כלים בלע נעה הרב להחמיר
מהר"ל חביב ז'
כל מה שהתירו חכמים בקבוצת מת בלע
 שבי ה"ה לבטלי ומהר"ל אומר בסי' לו
 ויתפסקו בהן עממין תומת ישראלים כג'
על מה המכו לבשל בקדרה חדשה בלע ואם
 בא אדם לימלך מורין לו לאסור

שם כו
קצת יחודים פהרנו חוק לתחום ובאה
 השמועה בלע שבי וקצת מהחכמים
 תורו ללכת חוק לתחום דוכים על קוסים
 להכניס ולקבצם לא כיוצא להלכה

שם ק"ד טו ז'
אסור לו לנדוקים לעשות לבנו שום מלאכה
 בלע וכ"כ משפטי שמואל סי' ק"ל ד'
שם קסו

ברין תשא ומתן בחסות והיחשים בפתחו
 חכמים והחכות סגור והלכת פתוח
 והמחשבים מחבוכים והעושים יין לעננם
 ולמכור **מהר"י ו' לב ח"ג סא**

אורח חיים חלכות ט"ב ותענית ר"ה וזהב ותשובה ז

רחוב של יהודים שמזכירו בו קצת מכויות
לגוים אעפ"י שגוי' עזרים דרך שם
אסור לילך בו בנעילת הסנדל בט"ו וז"ל
מהרש"ם מדינה א"ח י"ט
ובט"ו אסור לילך באכילת של
בגד שיש עור בתחתיתם

משפטי שמיאל דף לר
לחז"ל המעבית כיום שמת בו
א"כ וז"ל פ"ג ואם חילקת הא'
כ"ע אז המכתב של הפסלים מהרש"ם
לוריא ט

אין לשמות סכר בסעודה המפסק בט"ז
שם לא

אשה שילדה בט"ז באב נזיר להשתעב'
בשעה באב שם נג

מת שכתבו הכז' שלא לאכו בשר עד שבת
בסמו לימי מכת' שם נר

אין ככון להשתעב' בכל' בכסלו
מהר"א ו' חיים ח"ב

מילת שארע בט"ז הסעל כרית נזיר
לפסלים מעביתו

מהר"ם מלובלין צח
למוד כש' שחל ע"כ להיו כמוכה
שם צג

המתענה מעבית חלום בשבת ולמחרתו
היו מעב' ו' שבתות כר' דאינו

משאת עולה לו לכאן ולכאן
בנימין צג

חלכות ר"ה וזהב ותשובה

תשובה והעברה לסוחטנים וזדקום של
דקדקו ואם יש העברה במילי

מהר"ם מינץ בת
על הפסחים וכת' לעשות תשובה היכי
דייבין לה לעבין נידה

שם צה
שוכות

בפני' דמים ואח"כ כשהיתה השו"א דוכה
לנאת כ"ט באו החמרים וכתלו את המשאות

ועשו את בעירם בלתי שניע בהם שדאל'
גם אומרים שלא כמנא' אז ככ' ת על' הדין

לחקור ולענוט' ומקדין אפי' לעושה מלאכה
מדרכין ב"ט שפי' ע' בות' תורת

אמת קנו
שחלש בשבת וסלו כ' מיום טובים

חלב של שבועות לקיות אחריו מן הדין
אין לאסרו ב"ט כ'

מהר"ם
מלובלין יז

התוקע כפי לחצו כ"ט ולפחות לו מחינו
ח' לקיים דברו שם עב

אם מותר לישא אשה במועד בלי סעודת
בישואין ואכל דאסור אם הכין כבר

פרכי סעודה מקו' מהר"א ו' חיים
ח"ב כב

יש לקרוע על כל עמתי' שחייב להתאכל
עליהם כחש' ודברי ר"ב דה"ה וע"כ

משאת בנימין עב
ללוות את קמת כספיהם ב"ט שכי

אסור וע"כ באר שבע דף קז
העמדת חלב ב"ט שם קי

ברזן דימי י"ט דכפין מהעור וכ' ושאר
קצת מפסחים אל מדים סי' תפ"ה עד

ס"ס תפ"ח
בני שמואל

מי שהתיר ליפסם בפסחה ב"ט שני וללכת
דרך ים יותר מ"ב מילין למי שחלה לו

תענית סמועה שנוי' ש' שמים מייב לו סך מה שמים
מולה שלל כדון עשה וכ' מהר"ר לוי סי' ל"ב

משפט צדק יח
אדם לקרוע בה"ט על אביו ועל
אמו בשמועה רחוקה

מהר"ר טראני א"ח ה
חלכות ט"ב ותענית

אורח דעים הלבבות ר"ה ויהי סוכה ולולב וחגובת

מרה"ה ודגרו סמכס ומוקרס' זל' לוי מב' מב' מב' מב'

הלכות סוכה ולולב

סוכה שעשויים כמכו ומלא כל אחת משתי הדקמות הפרוכות בדופן ארנו וכל כאלמנע אך אין בהם שיעור משך סוכה הרי זו כסרה **מהר"א מורח"ח** ר' פיסול האתרונים והכשרם בדיון חזוית **מהר"ם טראני"ח** ברף קבא **אתרוג** המורכב בין שסולכס יחוד של לזיון כאלין של אתרוגים או איפכ' פסול ואין יושבין בו ועיון במוהל' אוכלסם סי' ק"ז קכו **מהר"ם אלשיך** ק"י מי שמכר לולב למכירו בסכא של יטלסו סקל וכלסוהו אפילו לא היה שם לא גילוי דעת לא יבאו ז"ח ואם חזר ופייס למוכר כדמים או יבאו **מהר"ר מרינה** א"ח כא

ק"ק שלא היה להם ערבה בלש אוכלסם גוי מעבדו מותר ליטול' אם אין תסכ' לזקנים המכוס לא בה' **שם** כב' מעשה שהביאו אתרוג בלש הדם ב' שעות קודם ז"ט שאל להיות בשבת ולא דבה הדב זל שישלחו בעדו אלא במקו' ז"א וע"ש כיבד כהנו כעמילה ובכרבות

מהר"ר לוריא ח **אם** וסלקדס בליל שמכין ערבה קודם סלילה **שם** סח **סוכה** שאיכ' משומרת מסכו גכסו הרי זו כסרה וע"ש **מהר"ם** איסחלס כט **אתרוג** סיכס בשע' הדסח או מברכין עניו' או לא: משאת בינימין ז"א

הלכות חגובת

קאובל

תובחת ונתשוכה למי שחולל יום שבת בקרועת סידור תפלה והמחולל בתוספת מזמורים **מהר"ל** ז' חביב עש ב"הכ וט"ב אסור לילך באכפלאות של כנד שיש צור בתחתיתם: **משפטי** **שמואל רף** לר' **שנים** שהיו חולכים בספינה והא' היה מריכ עם גוי ומתוך שמריכה נטנע וברא' שהיה נכבד סקני אם כרוך למסוכה

מהר"ר לוריא צו **סדר** סודיו וסתשובה לסודו כשינו ועיון במ' הדסס איסרלס סי' זל' **מהר"ם מלובלין** מב' **סדר** הדויו וסתשובה למי שנכסל בלא כסברומו: **שם** מה **הנהגין** להחחיל לתקוע מר"ס לול כרוך להקחיל מיום ראשון שסול' ל' כאב' **משאת בינימין** ב **טעם** ופה על מה שאין קובעין ד"ק בינו קדו כסביל ידקא ומקוס וערבה: **שם** ט

תשובה לאשה שהייתה הולד בערסה ובהקיות משבתה מבאתו מת כרוע' ואיכה יודעת מתי בא אכלה והשפחה ככרית אומרת טכנתקו לה כעודו חו להמיון

שם בו מי שהלך בעש"א אין להיות ש"כ נר"ה וז"ה אלא אף כן עשה תשובה

תורת אמת קנח בענין חיוב העובדות בעליו יסכ ושאר קבומות **מהר"רמע מפאנו** ק"ח ס' קודדו וסתשובה בלש סוכס מכלל הדת והדבה לפסוע: הדחוב הדב כתיקון מנשיו וסדרי תשובתו **מהר"ר**

מראני א"ח ח **ברין** פקיעות דר' ק' על סדר הכרבות

תשובה לעשר ששכבס' על גגס ופסחוס גזיניס עיו' בס' עילק הילוך כעס' אלוטרכס ק"ל ע"ה: ובס' ויתל' סלח' בסקופ' ק"ה ויעס' חסס' בלס' ק"י

אורח חיים הלכות חנוכה פורים יורה דעה הלכות שחיטה ח

הלכות שחיטה ושוחט ובורך

ברין שחיטת הדקוס והביתוסים שאסור למסור להם לכתחלה לשחוט ואפילו כשישראל עומד על גביו ואפי' סנדקו מומח' בהלכות שחיטה שלם

מהר"א מורח"ח ב ט

טבח טהור מכשיל את הדגים בבדיקת סככים להכניסם מבלי שומר בחכות וכשהיה חוזר ומוציא מופשטים והריאה תלוש היה מכשירם. אסורים מכהם אכפי.

שם ב

טבח שקבלו עדות שלא בפניו לפסלו ואומתו מעבדיו ומחזירין את הטבח ופירוש דברי הפוסקים זל כזה וע"כ.

שם ב

תשובה והעברה לשוחטים ודוקים שלא לקדקו ואם יש העברה במילי

מהר"ר מינץ כה

דרכן ביטול פירוש א' כדין שהם במיעוט סימנים על הנמ גם על הדמ גם

מהר"ל ו' הביב כז

דס היוצא מחזק איום ע"פ שישים מחמת מרעית הכובות יש להעריך

מהר"ם פדואה פג

בורק מחזק פירכא ואמר לחבור לבדוק גם הוא ואמר שכיחוקם על ידו

בדיקתו ואז הכורך הא' כשעיר אותם לאחר

מהר"ם אשקאר ב

טבח

האובל בחכוכה אלל חכורו והגיע זמן ההלכה כד"ל לילך אל ביתו ולסלקו ולא סילקו א"ס בסעודה

שארית יוסף עג

סומא פכו והוא בבית בפניו עמיו ה' חיים בדרות חכוכה

מהר"ר לוריא פז

קיצור דיני חכוכה שם פה

צריך ליתן השמש מוקד לכרות ואפי' אינו מדליק על השלחן ויש לכל א' להכניח שמש לכרותיו **מור"ם איסר"ל פא** **אדם** שמדליקין עליו בביתו לדעת הטור אינו חייב לראות כרות חכוכה

שם צט

הלכות פורים ומגלה

עירות המוקפות חומה מומות יהושע בן נון כן בשל ט' לקות בשנת ה'אך **מהר"ל ו' הביב לב**

במה שבהנו קפת קהלות בעיירו שמוספין א"ס הם מוקפות חומה מומות יהושע

בן כן לקרות ביום ט' המגילה הכתוב כלשון יין ולא כלשון סקדש **מהר"א ו' חיים ח"ב עט**

מעות מדיים שגובין אותם לקח הקורא את המגילה אין איסור בדבר

משאת בנימין נד

מותח לכתוב טעמים כמגילה לקרות גם הסוף במקום שאין מ' יודע לקרותה על שלם ולכרך עליו **באר שבע**

דף קט

סלוק אורח חיים

יורה דעה הלכות שחיטה ושוחט ובודק

טבח שזכה טרפה מתחת ידו ג' או פ"א כשמוטל שער מן הכשרות ולא מן הכשרות ואופן תפוצתו וע"פ מהר"ר ל"ב ח"א נר חכם מנא מביין פגום וסובי חכם אחר טלח ידע בדבר מזהו ופה ושקט בו עופות וסמינו ואחר פ' שר טעית מנאוכו כנוס' נראה שהעפות הם אס' דים' שם נח קצב היה מוכר בחכות והיה לו שותף ס' יושב בחדר סמוך לו ומוציא לו הכשר חתיכות חתיכות דרך חלון ונתן בידו חתיכה של טרפה בתוך החתיכה קצב שנמחר מעבירין אויבו עד שיעשה חתיכה ושנחכות אפש' להקל אם מוחק לכשר וע"כ שם ח"ג ל"ט קצב שכחשד שהיה קוטע העירכות והוחקה חשדא זו אין לו תמכה עד שילך וכו' מהר"ם טראני ח"א קלז זח ספקות שנתמפק חכם א' בטעה פדקים של הרמבם אל בהלכות שחיטה' שם לח שיתנו העומים סתמכות לכהן' שם ח"ב קטו טבח שהעבירוהו אין להחזירו אם לא בתפוסה וע"כ ודן הכלים' מהר"ש מדינה ז"ר כא טבח שדק את הסכין ומנאו פגום וכתפו להכירו ובודק ולא הרגיש ושקט והאכיל את הרבים וסובי אחר הראשון שהיה פגום ושלא גילה את הדבר לסיות האוכלים אויביו' יס להעבירו' ואם נתאמתו דבריו פשיטא והשכי' יס לדון עליו וע"כ שם מז בודק שדק את הראש והראה אותה לפד' ח' א"ך היתה כקיס ונא אחר והראה אותה לשכי' בני אדם בחירכא' העמוד בהמס בחוקתה דכקרה' והעמד בודק בחוקתו דכשר וע"כ שם רף יח ל' שהיה עוף או בהמה של נוי כהסין פגום יס להפדקתן אם מותר' שם ג

בודק שחזרו עליו שיבא טרפה מתחת ידו מה דיוט' רב ריביות רפא טבח קבוע ששחט ב' פעמים סמוך א' לכלד כשהמה מה לעשות דכיו ודקין הכשר שארית וסוף בב' אונות כשהטו וכשעת כיסוי הדם כמנא' טבעת שלמה על המד' ס להסתפק' ומנא' כמיון הקורבן בס' הפסד כחדושי דיוס' שליו ע"ס שם מז שליח כבוד שמתחת אחריו טרפה' מהר"ש לודיא כ שוחט מוחק בפטרות שדק את הסכין והשליחו לפי שלח הים חד לפי דבריו לא שהיה פגום ולא חזר לבדקו קודם שחיטה גם לא לבדקו בין בהמה לבהמה אלא לבסוף וכמנא' הסכין ופה אין להעבירו' והבהמות כשרות מהר"ש בהן ח"א נח עבר שלח כשתחרר הוא ולא אחר מותר לשחוט ולבדוק כשיחול ויטעל לשם עבדות' שם ח"ב קעח הפוצא אחר שחיטה טבעת שלמה על הסכין אסור' מהר"ם מלובלין נר מ"ש גבי כוז דמצינו כן מספק כוסו מנא' כ בפסקות אחרות' שם סח טבח שיבא חש טרפה מתחת ידו מטע' שמתא' פכיו כפום כלל עת שחיט' שם עו טבח שלפעמים הים אומר בהמס זו טרפה וסובי הים אומר כשהיה והתירו בו כ' ושפה בדבר ראוי לקבול ולהעבירו' וע"כ מהר"ר טראני ז"ר יג יד טבח שיבא טרפה מתחת ידו וכל לקבל עפשו וע"כ שם טו שוחט שהיה שובר מפרקת האווז קודם שיתרכס פדיו שמתא' פטשו אין לעשו' שם נה כן' סכנימח

הקדש ובמתקן כהאס היתה אוכל' או קדש
שבתקדש' האונס הרי זו טרפה' פירכא' טכאח'
בשני ראשים בחמין מהו ועב' שם פב
ריאה שהוציאה בלי דקיקה איכא פלוגמא
לדבואתא' שם ח'ג דף פו
מעט למכשירין ומעריפין פא כפיסה'

שם פח
פירכא תלויה בכזבה אפי' כנגד מקום
הרחק כשרה לשי מנהגו'

שם קאב
בהמות שחמא' כבני מעים שלהם בהרות
אדומות מחמש שהיו אוכלו' עשה
סנקרא כל' הדב' קל קפיר ומרורי קארו
זל אסר וע' ב'כ' מ' ק'כ'ל'

מהרש' טראני ח'א קנו
ברין דיבוק הריאה' שם ר'ח

ריאה שחמא' שרובה כנגד סנין כלע
חמוסית לשיטת דקוק' לומר שהיא
פליון כנגד האונס' מוצר המזה עד סנין
מוצי' שם ח'ב דף ח

הורא דכנתא שחמא' באומעיותה יתר
ארכו כמו אמה וחצי דמותו כעין
פנוא דיבי אלא של סיה כ' רחא אס הים
מלא פרט כמוהו טרפה' שם קעב
פירכא האומס לדופן בנ' גלעות וכלע
כאחמעיית כחנא מזה בר' דכשרה
ועב' שם קמג

אונה ואומה הסדוכות בסירכא אס' לדופן
ויש כמו בומא באומס מהו' שם שם
הלכות שחיטה ובדיקה על בדר מומי
העור זל בקיבור'

מהרש' מרונה ז'
על כולא שחמא' כה דעומא ואכלס
הכלב אחר דיקת הריאה טרפה'
והכלים של חרם בלאה דליון לשכר' ועיון
בדר מ'י' ומהרש' ב'ח' מ'י' ע' ובסארית
הולדה דף ס'א' שם ל'ח

א ב ג ד ה ו ז ח ט י

הפנימה אין לה שיעור וכל שבתשת כנגד
או כנפות אעפ' שזין כנפטים
במכה כלל חז' היא פנימה ופוסלת ל'כע'
ל'הרבים בעלי בית ישראל ובית חדש על
לכדי העור ב'ר' א' הסומט בסנין דקוקה
לכו' פ' הזכרונות ז'ג

הלכות טרפות

חיה נחכה דקוקת הריאה' כחמא'
מהרר' ח'ב'ב עב'
אונה שחמרה לאונס שאכלס מחמין לגב
טרפה ואפי' לדעת הרמבם'

שם ו'
לשון הרמבם ב'פה מ'ה שחיטה שכתב כינל
דן הדרוסה וכו' זורה שהבדוק' מועיל
לדאי דרוסח כמו לספק דרוסח' שם פד
בדק שחמא' פירכא וכו' כלעיל בהלכות
שחיטה ואין לכתוב בפסוק ומיעד
פירכות' מהרש' אלשקאר ב'
ברין צומת הגידים ראוי לקח' בשל חן
ובשל פנים' שם כה

מקום צומת הגידים בעוף כמו בהמות'
שם מו'
ברין בשל החופה את רוב הכרם שנקרע
וכו' שם מז

קורקבן שחמא' מחט תחוב בפנים ולא
ביקב העור החיטון ומלחוסו
והדיחוסו תלחין לקולא ועב' מהרר'
ז' ל'ב ח'א גב'
ז' של ככש ראוי בו פירכות תלויות במקו'
הרחק ממזר החוט ולמטע' יש להקל'

שם ח'ב' עח'
פירכא שחמא' באומס עם בועה ורוב
הפירכא' היתה דקוקה באלכסון
מחוצר הח' והעד הסו' של שחמא' הים וכחנא בו
פעין אונה שלחית וקפיר' היתה סגור' איתו

הלכות טרפות

משפט שמואל קל

מעשה בד' אוחות שטומות שמלכו יחד
ומכז' בא' מן השומן שלו כשיצו'
אנרף מלא כוכות תכוסות זו לזו הרב זל
אשר וטכסו היתור' גם משאת בנימין תמוס
עליו כד'ם ל' ונכית מדש ב'ד סו'כ' פסק
להיתר גם כן' שארית יוסף כג
ברין טיכלו הכמזאוס בריאה' מהרר'ס
איסרלס ה' ו

עצם שהיה סתוך למעלה ממומת הגידים
וכשר כימות מקיפו אינו מופיל'

מהררש כהן ה'א קלר

נקב בריאה וסירכא בד'ד סמוכה לדופן
אפי' למיקל בסריך לא מהני כל שאין הדופן
סוככ על הכקב וסומתו מכל דדיו'

שם ח'ב רכא

בחמה שמנחת בה בועה כקובה בחית כח'
דאוכי טרפה' שם ח'ג' לב

עוף ששכר בו העצם מן הארבעה התחתונ'
ולמעל' ואין עור ונש' מופין את רובו אין

להתירו מכת ס' מהרר'מ' כפאנו צו

פירוש מחכים וחלבים וכסלים' שם ק'ג'
מקום שכתבו לבדוק ראשי האוונים השטומי'

ושכחו והעליבוס לחון מותרים

כדיעבד' מהרר'ס מלובלין כא' פח

טעם על איסור בהמ' כשנכסחו מים בראשם

אחר שחתכו את העגלות ואין ידוע

אם היה המוח וקוף את המים ולאפוקי'

ממהר'ס איסרלס כסי' ל'א כ'ע'כ' שם סו

כותי שהיה משרת במקוילין ופ'א הוכיח את

הכלם ומונ' מוסר תחוב בו וקרא

ליהודי ואח' לו ראה זה מנאני אל' הראני איך

היה תחוב וסרסחו באופן שלא היתה הכהמה

בטרפת סרי זו טרפה' שם סז

ברין זאב שאין לו דריסה בבהמה אפילו

בעגלים' שם צא

ברין כסולה ונעמק על הרב' ככ' פסק' ל'ט

ונח'

על פדיות הכולס הכז' כת אחרת שאמרה
שלא היתה שום מכה ככול' לא שחית'

קטנה מתקולת בריחה דכפי עדות זו היא
כשלה' שם טל

סירכא כאלום מיכה ובה טרפה' וסילוק
מכתה המתירים וע' איסור סירכא

תלויה להר'אבד וקושיא לפי מהר'רי קארו זל
פלו' שם לו

קהל שהיו כוהנים כפי רוב הפוסקים
לקולל בעניין הכדיק וכלו אחרים

וכתבו חומרי' וקולות וקרות וסוכ' הלכו להם
מותרים לחזור למנהגם הראשון ואסו לאכול

בשר בפנימית' ועיין בדר' סו' כ'ב ובמהררשך
ח'א ס' ע'כ' שם מ' קבט

ברין הפסיחה למסלדים עם האשכנזי' ועת'
דמו לחזור בהם הטוב שיחזיקו במכה'

ואם על כל פנים ידעו לעשות כפיתה ושאלו
התורה על פי חכם' שם מב

נגד מי שהיה רוצה להתיר דבוקה ומה
שהשיב למוהר'ס חסון ז'לה'

שם מג

מנהג ק'ק שלוכקי' ברי'ו הריאה'

שם מד

עוף שמנח' הכק שמוע ואינו יודע אם
מחיים או לאחר מיתה אסור' ועיין

במשאת בנימין ס' מא' כ' שם מה

טרפס שנמנח' כקוב קכ' עגול כרוחב

דיתר טרפה' דלוי'טיין שמה כקכו

הדקין ועכ' דברי ריבות קנג

ריאה שמנחת בה יתרה יותר מטרפ' דאם'

מנד פנים שלא בדרי' דאוכי כשרה וככ'

מהר'רשך בח'א ס' מ' וכתב שהסכמת פלונקי

יע'א מה להחמיר' וס' דין בועה שמנחת

בטפולי אוכת' שם דף י

מרה שמנחת חון לדופן בין עור לבשר

והיתה לס' דבוקה ומרוכה הרי זו

טרפה' אם יש דין סירכא חון לריאה'

וורה דעה הלכות טרפות וניקור ומליחה והרחח

ברין או אינכיט טרפסא דכנדא **שם ח**
צלע טכטבר וחור וכקשר ויש סירכא חור
 לשבר או רוב' חור לשב' טרפ' **שם ט**
בועה טכטבר לעבס לנדו טרפה וטכטבר
 יעא' מכטרים על' ידו בדוקה טעולה
 בכטיפסה **שם י**
בועה כשיטול האומה שלא הספיק לנדוק
 אם יש שם כשר מקיף עד טכטרה
 וא"ל לנדוקה ודכרי הרב נב' כענין המשמש' **שם יא**
סירכא מהאוכה אל הדופן טכטבר האומה
 ומוכה בדופן במקום הסירכא כ' **שם יב**
דכטרה **שם יג**
ברין אונה ואומה טכטרכו וחד אל הדופן
 ויב' **שם יד**
טחול כקוב בראשו העב ככל מקום אפי'
 בדק טכו אוסר' **מהרר'**
 לו לה לו
ברין אוכה ואומה טכטרכו בסירכא אחת
 לדופן ורוב הסירכא מהאוכה
 ואם יש טעם למקומות טכטרים לאסור בוק
 ולהכשיר באוכה הכדוכה לסוה ולדופן ורוב
 לדופן עם לשכות הפוסקים ז' **פליטת ב' ל**

הלכות ניקור ומליחה והרחח

כלי חרס שמדיחין בו הבשר לאחר טמילת
 וסודחו בו טעמות כחמין אם אין
 בכלי בן יומו אין כל פקפוק בקערות ואפי'
 היה בן' מסתמא מותרות **מהרר'**
ן' חביב לא
שש מחלוקות בד' כי סבל טמילת או
 ככלס או כתבסל כטכר' וטמיו של
 גיד הבטס' ומה טיס כין כחוס לשמן וע"כ
מהרר' ז' לב ח"א דף קל
מה טכטנו שלא לכבד בקרס חקום חקום
 2 3 4

זכ' מלסון הר' כטס חרמ'ס **שם צד**
ברין כולא טהקטיכה עם פ' לשון הרוף
 ז' **שם צו**
ברין מורכב דפליגי בה אמוראי בספ' אלו
 טרפות **שם קכו**
שיעור מקום כר או מקום רחב לענין
 דרופס וציון כמשתא כחמין מי פ'
שם קד
כבר טכטבר בו דס וכשיעור הדס הכטבר
 כחטס מכתס ככבר אם כטטורו בו
 טכו זמיוס כשר דלא כמותר' **משאת**
בנימין כא
מעשה כ'ד ככטס טכטטנו וכטפרכו
 החטיו' וא"כ כמבא מים בתוך
 חמין של ג' מהס ולא כודע אם חמין היה
 מקיף את המים כל חטיוכות מותרות דין
 פ"ס כמערובת לדעת ר' ולסון איסור והיתר
 סאריך ועל וכמהרר' ל' כח' דף קו
שם לו לח
גף תרכובת טכטבר דקוס מן הנוף וסור
 וכקשר אך לא יפה אלא שאין רואין
 טוס ריעוקא בעור וכטכר וכטטס תרכובת
 וכטכטס עם סוף הכטור אין לסתמיד בעת
 הכיור **שם מ**
כמה שאין אלו בקיטין כדדוקה מי טשיב
 כטפס איסור או כוודאי איסור

שם מא ג
עיוניתא דוודא טוס לה טכו כיוסין אין
 לאסור **שם סא**
כבר של אווה טכטבר במקום אחד כטפלי
 ככבר יש חילוק לפי טהוה כחלק לב'
 חלקים א' גדול וא' קטן וה' לתרכובת עם
 ואיזה חקום חיס' **שם קב**
קב מוטל כלי טוס טמיוס סירכא פוסל
 כמיוס חקום וכמקום חיתוך טכו
 אוכה לסכרתה עם כמה לשכות הפוסקים
מהרר' טראני ז'

טרה דעה הלכות ניקור ומליחה והדחת

מחשוריוס חקר בו ד' חקירות בענין מליחה
אוסור וטבולו ועיין במהרש"ע מדינת בבל
סו"מ קכ"ט שם ח"ג זר
אין ללכות בשר שלא במלח כדינו בשעור
עם כנל מעורב זו"ע זו חתיכות בשר
ומתקופות כנל • **מהר"ש מרינה זרמו**
בשר שגמלח במלכו ואיזס אסור מן
המורה ואיזס מל"ס ודיכו גיד הכסה
שם נג
חתיכה שגמלח • בחלב שחופו עליו
דאופסוקא הלכתא לאסור • דכס
בדין ימיה אחרת שגמלח בחלבה •
מהר"ש בהן ח"ב לה
מקום שחפידים המלח בדם ככלס וא"ס
ואיזר אדם להביא לו מחוץ מלח
הנעשה בתיקור אמת דתו להמית סו אסור
בעיניה בון לטבול בו ביצה וכבון ומותר
ליטכן בחבש • **מהר"מ מפאנו בו**
בדיני חלב הקרב שם נא
תרנגולת שהודסה ומלסה בכותה וקוד'
הדסה אחרוכס מלגו אותם על
עירנו דומתם מכלי ראשון הרי זו אסור •
מהר"ם מלובלין בט
פותר לשדות בשר בבון בכלי גוי בשעת
סדק לבוקר מלחם • **משאת**
בנימין ל
בשר של שיה שיעור מליחה שכתל תוך
כלי שאיכו מוכס שיש בו ציר או אין
בוציר כל החתיכה אסורה אפי"ס מס סחון לגי
והשנה על הרב זל בהנה • שם טל
בשר שהודח תוך שיעור מליחתו בר' ד"ס
לו תקכה במליח שניה שלא כמו שכת'
פורת קטנת כלל וס' ה' • שם נג
בשר שבתוך שיעור מליחתו כפל על גב
קרקע שהיה לח ממים וציר הכוסף
מכשר הכלת או שכתל אחר שיעור מליחה

בדחה דא פי"ה שמונע בשר לא כמו קליפא
שלא כמו שכתב ת"כ כלל וס' ה' • שם סר
כשנמצא חלב יתור • כבהמה מכר זה
ומנל זה אין מוכיחן לחט
חלק האסורים יותר מכלל אחר • ודבר
מזהר"ל שדראין לסיפ • שם סו
עוף שלם שכתלו ולא כעלו הוורדין ודברי
ת"כ כלל כ' ונל • שם פט
בשר שלא במלח עד אשר שלשה ימים לא
שהודח תוך ג' ימים הדסה מועטת
שכתפכו מים עליו שרי בדיעבד אף לבישול •
ואין איס ד זה דג' ימים כוהג לט בביקור חלב
ואכל בביקור גידו הדס • שם קח
בחל שקרעוהו אבל לא טחו אותו בכותל
ועשו ממכו ומכשר שכתבו ביחש
מולייתא אסור אפי' לנלי • **תורת אמת**
קנע
חתיכה של בשר ששהתם שלש ימים בלא
מליחה ומלחום וכתבש"ל בחתיכו'
אחרות ולא היה בהן ס' מועשה היה ואסרו •
שם קענ
חתיכה של בשר שגמלחה קודם הדסה
ראשונה ובתערבה עם שאר
חתיכות שהודחו בראשונה טוב הוא לחזור
ולמלחן שנית כהלכתן • **מהר"ל לוי לא**

הלכות בשר בחלב

קערת חולכת שכתערב' בקערות של בשר
אם היא בת יומם אפילו א' כס איכס
כטל לדעת ר"ת דס"ל ענש כעיקר דאורות'
ורט' דס"ל דהוי דחבן מד בתיי בטיל •
מהר"ר ז' לב ח"א דף קלא
כצל שכתבוהו בסבון של בשר ובתבוהו
בתבשיל של חלב אם יש ס' לכתל
טעם הכשר שכלוע בכתל אז אף הכנל מותר

י א דעה הלכות בשר בחלב ותערובת

דין מחמץ בשל גוי מהר"ם מלובלין
 בחבבת של בשר בת יומה שנתבשל בה
 חלב או לסופך אין לה סכסוך לא
 פליגין ודקדוק בדין כבולעו פד פולטו איך
 יבדק עם מ"ס הולבין בכלי אחר רוב תשמישו
 מהר"רמע מפאנו צו
 פיסיו של חלב שאינו ב"ש ששמוהו על קדרה
 של בשר ב"ש ששלו בו מים או ירקות
 הכל שרי
 פיסיו של חלב ששמוהו על קדרה של בשר
 מחולקת מן האש ועדיין רותחת
 שם ז"ל
 אם עירו מים רותחין מכלי של בשר בקי ב"ש
 על כלי חלב אינו אסור שלא כדעת
 תורת טעמא כלל כ"ה שחשש להחמיר
 שם ב
 ביצים שנתבשלו במים במחבת של בשר
 ונתבשלו במימם תוך קצר חולבת
 לדעת רוב הפוסקים מותרים וכתב הפק
 בדברי הרן ז"ל דברא' מחמו לאסור בכדון דידן
 אפי' את"ל לאו דווקא עליו וכו'
 מהר"א ז' חיים ח"ב סת
 אסור לאכול אפי' בשר עוף בחלב סקדים
 אם לא שכיח השקדים בשפת הקער'
 למעלה משום מ"ע באר שבערף צב
 על הכעכין השחוקים באלים כמכודים
 בשרות ודאי יש לחוש לאכזים סכאים
 מחזן מהר"א טראני ז' ית
 הלכות תערובת
 גותן טעם לפגם באיסור השום לכל בן
 בשל תורה ל"כ בן בשל מופרים
 לדעת רוב אסור לכתחלה וכלי חרס סדימו
 כסבורה אין משתמשין בו בביבין ויש שגדלם
 שמתיר מכל מקום לקבוצ כל יסן מן הגוים
 להשתמש בו בכזון לכלי עלמא אסור
 הלכות שאר מאכלות ומשקין
 אסורים
 ברזא

לפיכך הכונה איסור בדבר וכתבם ז"ל
 הכונה היתה אם קודם לפעמו באיסור השום לכל
 לא ישתמש בכליו אפי' טרדיו איבן ב"ש ואם
 הוא אדם ממוחק בפשרות והוריעו שחזר כונה
 איסור בדבר גם ככל שנתבשל בו יוכל לסמוך
 עליו אמר"אם המאכלין הוא ממתק ע"ה אינו
 יכול לסמוך עליו ולהראב"ד ז"ל כל שאינו חסוד
 בודאי מותר ואם האיסור לו אינו באיסור
 הטהור לכל יעז' במכהנו בין לחמיו בין להקל
 בדברים השייכים בו ואם הוא פתם בידו יש
 לו דין איסור השום לכל חזן מ' בדברים סא'
 שיכול לבשל במתם כלי לכתחלה ואם יש שם
 בעל הכלי לא יבשל ולא יאכל תמכוסל בו עד
 שישאל וידע שאין בו ב"ש וע"ה סב' דבר דאפי'
 מתם ע"ה כאמין בזה כל שאינו חסוד בודאי
 מהר"ל ז' חב"ב קבא קלת
 בליים שאינם בני יומא מאיסורין דלכאן
 שנתבשל בהם או דבר דהוי טעם
 איסור דאורייתא אסור להשתמש בהם לכתחלה
 מהר"א ז' לב ח"ג דף קז
 עירוי של דבר איסור ע"ה אוכלין אי אסור
 כדי קליפה או כדי כעילה או כבולע
 ועיין במהר"א ז' חיים בח"ב ס' ס"ח
 מהר"ש לוריא סב
 לא אמרין ב"ש מתם כלים אינם ב"ש אלא
 דווקא כשאין בעל הכלי לעכונו לשאול
 קת פיו אם הוא ב"ש כדלעיל באר
 שבערף ק
 דגים שגבלו עם בשר בתבוא אסור כפרדי
 זה מה אסורין לאכול אפי' במילחא
 שם קא
 חולוקי דיכוס שיש בה' תערובת בעור
 ז' בס' ב"ש כ"ט בגי
 שמואל מרף קלו ער סופו
 הלכות שאר מאכלות ומשקין
 אסורים
 ברזא

וידה דעה הלכות תערוכות

ברא ששמונה מהקטנות והטוב נון ודן
 על הקטן הכבד אל אחריו בשמי
 כפי מכתו המקום ההוא ומתדלל אל המור
כהררא מזרחי נר הו שם ח' ב' ל'
ביקרה נתינתו של נון ותבטיל ומקפה
 העשוי מחלב שחלבו נון כולם
 אסורים ועכ' **שם ב'**
מן של ישראל שבעה נון עץ דבר אחר
 שלא נבוכה אפר שמו' משה חש
 הפסד ממון של ישראל ואין להחיר בניעת נון
 בין של צדקין ובעבד רבוי מים ולא מטעם
 המטעה ועכ' **מהררלן חביב מא**
תורמוסין אין בהם משום כישלוי גוים
 דבר שם לא מזה ניעלי גוים ולהרדקם לא
 אחריון בהם כלום אולם כפי יומן ועכ'
שם קלח
יהודי שומר היה רגל להסתתר בפת ייבס
 למכרו לגוי ולא ידע שיש חשש איסור
 בדבר וזהו עשה טעמו לגוים להבי' להם כך
 הטוב ופדע לגוים ובעדו כו' דין עמהם
 אולם בהם טענתו כד' אין ברא להפסידו
 הפסד מרוב **מהררס פרואה עו**
ברין נזכר הנמצא בקדרה **שם עט**
האם מותר לקנות מן הגוים מרקת
 ומתקנות סתם כלי גוים או אחריון
 דאין כל ועיין בהם סי' ס"ה ובתורה אמת
 כ"ס **כהררלן ר' רב' דף קלד**
ועיניאל שמונים קנה בחביו של יין בכוכה
 מידה וחומה כדי למכר באותם
 הימים מין המלכו' יש להמיר בדיעב' ולכתחלה
 יש להשתדל שהעסק זאת המדידה ע' ישראל
שם קטב
 על אטומים וצמחונים שגולן אותם הגוים
 ופי' דברי ההו' והשוקים אל בהכח
 מרי לטוב דגמ' **שם קמד**
 שהיו גבינות מארץ מרחקים ובידו
 כפך מקום עשומם מיוחדו הקהל
 קיין

מודיע מכוס ולא מכרו חתימתן יס' להקל
 במקום שאין מכה שיכירו חתימות וברך
 שיקחו כל הכתב אשר מביא הגוי מידו ועכ'
שם חג' מ
חביות של יין שהיה בפניהם חותם במוך
 חותם ובה מעט דבש ובה בכס
 כפך קטן לבאת בו קרות ויכלו היהודים מן
 הספינים ובכבמו בספינה אחרת מותרו ולכך
 לא משום חשש בנייה ולא משום חשש חילוף
כהררס טראט הא רח
ישראל שהיו הולכים לחלוב עזים וקודם
 בואם חלב אותם הגוי כדי חלב זה
 אסור ועיין בבה"ט פ"ג **מהררש**
מדינה יד נא
מי שנדה איסור בדבר שיש בו מחלוקת
 איסור וכולו לכהן אחר כדברי
 המתיר **שם קבט' מ**
מוכר גבינות שהעידו בו שער על שבעת
 שלקח חלב מן הגוי ונס ערב משלהם
 אסור לאכול מהגבינה שמוכר ויש לקעבירו
 מן הדין **שם נב' צ**
הסכמה ששבו בעיר רודף על הכשר היין
 למיחד מילתא **שם נג'**
ברין הכשר גיטות מושתות של גוים
שם נד'
מרתף של יין שהיה חוץ לעיר וכפל דלקה
 בחבר ההוא חביות פתוחות אסור
 וסתומות מותרות **שם נה**
חבית מלאה עד חצו והוציא גוים
 וישראל עמהם היין מותר בשמיה
שם נו'
דבר מה הסכימו בו לאיסור רוב הכרובים
 ובעלי הוראה שבער א' ורב א' מעור
 אחרת הסכים להיתר יש לולך אחר הרוב
שם רכז
קנקן של יין וסיה בו יין מבין טופס עץ
 להטפות ונגע הגוי בין שמכחו

זוהר דעה הלכות תעריכות

יב

היון שמוך סקנק מוקר מהרראש

לוריא עו

שמן וית ש"א שמועדין בו שומן חור

לשעמור ולספסותו כדי שלא

ינתיק מן החביות שחולכין אות ממקו למקו

מותר ויש אומר מהררם איסרל נג נר

שמעון מוכר חמאה בחוקת כסדה ואמר

שראובן תקסס לו וראובן מכחשו

שמעון כאמן שם סו

קטן שלא הגיע לחיכוך ושתיות המים

חזקת לו ואין במקומו וין כשר

ירכה המים על היון שזה חלקים וישם המים

תחל וא"כ יערה היון עליה כמקטף קטופי

ולדעת הרשבא יש להשתמש מהררא

חומר חיים הא קב

ענין זה בארובה בסס הזכרונ

זה שם חב נ

ברין העושה סחורה באיסור מאכל

מהררמע מפאנו ל

ברין משא ומתן בסתם ויכס ואיך עשו

כנו מדויק אחת המוכר חסס לזה

גדר השמיה בכל תוקף מהררם

מלובלין נ

שנה שכל הכישות היו מתולעס מותר

לשתות השכר הנעשה מהס בדרך

שכרואר שס ועיון בס"ה ז' פ"ג שם כז

צנון שמתכו בסכין של גוי ולעת מוסרמא

שם צב

ברין תולעי שחורזון וכעיון סאוב כוכיון

שם צה

גבניות וחמאה שבעשו מחלב בהמות הרבה

שהיו בספק לרוקות מותר בדיעבד

שם קד

למחור המיוסס למכר לגוים שגבול העויר

שלא יתקלקלו בשמיה נראה לפסד

משאת בשכין פח

מי טקבל חורוס בחורו ואינו יכול למכרם

אם לא בהפסד גדול מות להשקותם עד

שידמן לו קובה שם לו

יון כשר שהולכיהו גוים ע"ג עגלו נ ימים

בלא שמירת ישראל והתירו הרב פס

שם כט

ברין גבינו הכמנאות ביד ככרי תגר ואותיו

כשר עליהן והוא מוחק לשכור יהודים

לעשות לו גביות כפשוטו אם הוא מוכרם ליש

ולככרם כסוס מותר לקנות מחביו ועב

באר שבע דף קח

ברין ענין שתיית שכר של תבוא שבוזבכו

זה בני שמואל נז

על זיוף אומיות בגביות ועל זבוב

איסורם מהרר מראני

תימה על מה שספס הדב ז' ב"ד בסו

פל להתור בתולעים הבחבוס

בפולים ועלשים תחת הקליפה במקום דר

נס תימה על מה שפסק בסס ק"ד ובסס ק"ז

בענין פלגת דברים המאוסים האסורים

ס הזכרונות ז' פג

הלכות צורות אדם וחיה ושפות

הנכרים

אין לפרוס מרכות של שמרנו לפני ההיכל

תומת ישרם רח

אבן אחת מבויר בה כור ארז בולט שהיכח

בהיכל קדש יש לטעם מהררם

טראני הא ל

אנוסים הכאים מותר למתוס בגלות

סככים סכו להס כדי להגיל

ככסיהס ומדת ססידות להתרחק מהררש

מדינה יד קצו

מנורות סמנידין בהס פלגוף אדם אסו

לקיומן אפי כסאין כל הכולס

גלסח

זרה רעה הלכות רביח

אלשקאר לר

המקבל פוסקא ולא חבל עליו אחריות
כלל וכאב' המזון חייב באחריות
מלקו ומילוק אם פסק לו שכלו אם לא פסק
שם לו

האומר לחבירו תן לי מעית כסף בדברים
של זה וזה מ'ס מעט בדוכר כמו שהנא
זה במקום זה ואני אתן לך הדברים במקום
פלוגי ששן שם מ'ס'ים אם יש לו באותו
מקום בשעת המכר כל אותם הדברים שפסק
לו עליהם מותר שם כ
ראובן סיה חייב לשמעון ושמעון לגנו
וכתפשר ראובן עמו שפרע
לגנו בעבור קן ורביח שכלל חדש וכן עשה
וגם יסאד שמעון פרע לגנו בעבורו אפי' קדם
הגנו וגבה ממנו חוזר על שמעון

שם פז

עבד חכו' שהם קוטריו ועבר האון מה מהל
בריות אשר ריזות מהררם

פרואה מח מט

אסור להלוות מעות ולמכור סחורה

בהמתה ביוקר מכדי סיוות

ואפי' בככסי ויתומים ועב' מהררי

ר' רב ח'א דף ע"ח

אדות הק'אמכ'אם הכס'וגים בקנה

מקומות שמלוים מעות לסוחרים

ומעלים אחריות הדרך שמקבלים עליהם

מסחרות ביותר ממה שכל השער אסור אפי'

בככסי ויתומים ומהרר'אדם ב'ד'ס' ע' ור'א

ורכא כתב דהוי ר'א ועש' במפתחות ס' ע"א

ובל' ס' ע"א ובכ' מהרר'א טר'א ב'ד' ס' ל'א

דקדוב בעיטיו דהוי ר'א לכד בדרך אחד מותר

והוא שקובץ בעלי המעות הסחורה ככאן

ומאכרים אותה לסוחרים במקום המכר כתוספ'

כך למאד ואחריות הסחורה עד הגיעה למחון

חכמים על המוכר כיון זה מותר ובלבד שלא

יגרס' ועיין במהרר'א א'א'א'א' ב' ט"ל

ובמהרר'א

שלמה שלא בדברי האש"ל מהרר' טראנו ז"ר לה

הלכות רביח

חלוא מעות מיתומים בתכאוי שלם לא

ופרע לזמן פלוגי וסוף דיכר א'

כראם דמותר ועיין בתורת אמת ס' ק"ס א' ב'

וכגידולי תרומה דף רכ' מהרר'א

מורה ח"ב כג

ברין פוסקא וטע' מחלוקת הר"ף והרמבם

המתעסק בשל חבירו וכל הרווח

והאחרות על בעל המעות הרי זה מות גמור

לכ' מהרר'א ח"ב של

ראובן דנה לקלות סחורה שכל לו ולא

היו בידו מעות ואמר לו לשמעון

קנה אותה ואס' תמכרה לי בהמתה ביוקר

הרי זה אסור שם ע

חלוא מחבירו ע"מ לפרוע לו לזמן פלוגי

ואם לאו שוסוף לו בכל חדש סך

מה דרך קנס הרי זה אסור מן המור'אין שם

בתכאוי מועיל להסיר הרביח לא דרך מתנה ולא

דרך מחילה ולא דרך המת' שלא יתחייב לו

מוד' ולא כשהלוה כותב מעצמו ואם כשבע

ליתן רביח אפי' הוי רבי' לרבנן הרי זה לא יתן

שאן אומרי' טעם פסדו ככולל לעבור בקום

עשה אפי' בשל סופרים וישראל על שבועתה

ואם לא ימכר מו' סת' לו אעפ"כ וסב' ול' יעשה

ומהרר'א כתב בח"א ס' כל שאין הכרס לומר

שהיה אסור מן המור'א' גם כתב בעיני השבוע'

וכ' גידולי תרומה דף רמ'א דלא הוי מן המור'

וע"כ ובמהרר'א ח"א ס' כל' שם קר

דגנותן מעות לחבירו לקנות לו סחורה על

הכותן להכאוי ראיה שא"א הסער או

שהיה למקבל ואם הוא עומד שכל'א' כתמייב

לו והמקבל מוצ'א שכל'א' אעפ"כ שסער כתוב

מתדיקה לוקח ראיה לכותן מהרר'א

ובמה'הרשך כתב סי' ב' ובגדלו' תרומה דף
ד' כ"ב ור"כ ע"כ. **שם עט**
ראובן הוא בידו מעות מומות ומת היותו
והיו'רשי' טובים ממנו. **למחר זמן**
קצן וריוח הרי זה פטור מריוח שלמחר מות
היותו בין הריחוק או לא וסקולם מותו אם הריחוק
איכא פלוגתא וע"כ ב"ח. **שם פה**
שמעון לקח בביתו לראובן בן אחותו
שנשאר יתום ואת כספו והיה
ביתו לו ריוח מהם ושם קשה לעבמו משו רבי'
ורוכה לעבד מלבושים ותכשיטים שבהו לידו
מראובן אין הדין עמו ויחייב להחזירם לו.
וע"כ לשון העור כ"ס ר"י ז"ל על הה' ליהניבן
להו כבי ל"כ. **שם חב בו**
המקבל מעות ויתומים קרוב לשכר בדין
שיעמדו כל המעות מיוחדות ולא
יוכיח לזכרו ויפדע לחז' מפתן וע"כ ש"ס **שם**
ראובן משכן לשמעון חפיות ובהו כתבאו
שיאכל הטריות עד שיחזור לו
מעותיו הרי זה חבב רבית וא"כ לא מוכיח
להו ושמעון מבי כופה את ראובן שיפדה
המשכונא ועין בתורת חמת סימן קע"א.
ובפ"ט סי' כ"א. **שם מב**
בדין המוכר את השדה ואמר לו הלוקח
לפניהו כך מעות תביאם ויחי
אחור כך את הקרקע ועין בסד דף ע"א
ובת"א סי' מ"ט וק"י ובמה'הרשך ח"א סי' קס"ט
ובמה'הרשך סי' רס"ד. **שם ער**
האומר לחברו תן לי מכה ואני אעבוק
בו והריני יקיה שלך וקאחריות
עליו וע"כ פתחיו ש"ס לא ידויח לך שישלימו
ממונו הרי זה מותר. **שם ח"ג סד**
הערמת רבית כ"ע מודו דמותר בכסאי
יתומים וחסד חלוקות בדין רבית
מאחרת וכולן הוו חבב רבית וע"כ בתורת
חמת סימן ק"ס ח"ב. ושנרץ שיהיה האדם
העוסק בנתיבות ויתומים שלא לערבן עם שלו

מזם רבית. **שם ס"ה**
שבו שנחמד פדיונו ב"ר גרשום וכתן קי'
שולטאכלם לקדושו של שבו אחר
שנשאר לערבן על תכא' לסלקו מכל ערעור
אסור ואסור רבית. ומה'הרשך ב"י ע"כ כתב
דמותר. **שם בט**
הנותן לחברו מעות כסף ע"מ שיתן לו
בעד ל"ט ושי' כספים פ"ח א' של
זהב שהו' מ' תכין שכן פותחין בשע' שמצדקין
אזינו מותר. **מהר"ם טראני ח"א ד**
אסור להלוות לחברו ע"מ שיקנה ממנו
קצת סחורה בותר משינויה דהוי
קדוש לרבית קנויה וז"ל דהוי ד"ק וא"כ במקום
א"ס מעלה הרבה כמכרש דמי וע"כ.
שם ט. קי'
הבאריך לחברו זמן מוכו ע"מ שיעשה לו
המלוה מלאכה ידועה בותר
משינויה הרי זה ד"ק וע"כ. **שם כג**
בענין המוכר חמר בהקפה בותר משינויה
במעות בעין כוה"ס שלא למחות.
שם קיד
האומר לחברו חזור לי הרבית שלקחת
ממני זה"ל טוען ריוח סחורה
הוא הדין עמו וע"כ. **שם קלב**
ראובן כתחייב לפדוע לשמעון כ"ג שנים
שלוש לשנה ומשכן לו בית בביתא
אסור לתלמבם ומכר אחר אסור לכ"ע.
שם רלח
חלודה מחברו ומשכן לו חצר בתכא' שידור
הוא הלוי באיזה בית ממנו פירנה
בשכירות ועוד התנה בעל המעות שאחר
ד' שנים יוכל לתבוע מעותיו ב' התנאים
הללו כעשו בא"י ודין מקח שנעשה באסור
הואך מתקיים ועין במה'הרשך מדינה סי' ס"ט.
שם רנ"ט רע"ג הער
חלודה בשטר ש"ס בו באמנות וסודה בו
שהוא חייב ס' פדחים וא"ס לא ופרש"י
י א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד

וורה דעה הלכות רבית

לזמן פלוני שער ס' למוק ג' חדשי והוא ממוק
 על ותומים ועכשיו נועץ פי העשרה מהס' הם
 רבית והססה ג' סהון דק אין מוציאין מידם
 ועל שם רצה
סדר שער עיסקא קרנז לשכר ודמון
 להפסל שם רמר
קניית בנדים בנכונותא ופירובים ויש בדבר
 משום רבית שם ח' ברך קה
עליית וירידת המטבעות ועל שם מר
שורת שלקח מעות מכותי ברבית ופרע
 הרבית ממה שהרוח מהם כל דאק
 מוציאין מידו שם קרב
בית שהיה ממושבכלת משכנתא דסור ובתוך
 הזמן כפלה או מפרסה וחזר לבכונה
 והא בעל הבית לפדומה נדך לעשות פשרה
 ביוכיח ובתבארו דימי משכנתא וסבירות
 שם נו קעא
שטר שכתוב בו שקבל ראובן משמעון ס'
 פרחים והסטיור לו בהם כמים בסך
 פרח א' לשנים ותנאים אחרים שם קנה
השולח מעות לחבירו לקנות לו פסורה
 ולא קנה ושבו עליו המעות וקנה
 לעצמו ועל שם קנה קעו
ישראל שלם מעות מישאל חבירו לכות
 וכתן לו משכון וקבצו זמן לפדעו
 ולא כתן ישרע מהמשכון הקרן והרבית ואם
 אין במשכון כדאי תפסיד מכותו
מהדרם גאלנטי
חלוקה מעות ומצי ברבית להשראל חבירו
 נדך שוכרו לו סס המשלח שיסמוך
 עליו ולא על השליח או יבי לו משכון מהמשל
 שיסמוך עליו כלכד ואם הגוי אומר שלא הלוח
 מוצעלס יסבע שלוח או יקבל חרם שאמר לו
 פשעו של המשלח ומגלגל עליו שהם מעות
 כגוי וכועל קרן ורבית שם י
בי משכון לחבירו בית א' כדך ר' גרושוס
 פגרושוס ואן היו כותבים ה' והזכיר בעל

ח' גרושוס ובעת הפדיון אין כותבים כא'
 וחבי יתן לו גרושוס כי לא הזכירו זהובי ועל
 שם בו
כזי סכר לתת לחתמו ר' לפים לכנים לערך
 הפדח ק' לכנים וכן עשה ואח' הכריון
 הפד' לערך ק' לכנים אין לו לכתוב בכתוב
 לכנים כא' כ' פרחים זהכ כמו שהיו עובדים
 וסוים בשעת מתן מעות ואם ירנה להזכיר
 לכנים הראשונים יכתוב שהיו כוהנו מקדמת
 דכא וכו' ועל שם פכ
המכור מלוה לחבירו ואין כדור משכון של
 לוט או ש"ח למקנותו כדינו גם
 הוא אינו שם להיות מעמד שלשתם אינו מכור
 ולא יתן לו ויהי ממה שקבל ועיין במה ראשם
 בזה סי' סף ובבני שמואל סי' לז' שם פח
שותפים שגשמתפו בזמן שהיו שני הגרושוס
 ק' לכנים ובזמן שגאים לחלק
 אינם שוים כא' פ' ימול כל אחד כשתחלה
 ואח' יחלקון שם צ
ראובן כזה חייב לתגור סך מעות כדיוק
 אחר זמן קבל שמעון הקך ולא
 מלשת התגור והיה כותן לתגור הריוח ומת
 התגור יכזה שמעון מהדמים הריוח שכתן
 והשאר יחזיר לראובן ומ"מ ראוי לתת חלק
 לשמעון וחלוקי בעיקר הדין כדין הלוואה
 למשכון מהדרם אלשיך א'
בי שמכר בית לחבירו בפחות משווים
 והיה כותן לו השכירות ושבו מכרו
 פ' בדרך זה לאחר וכתב לו שכל זמן שיביא
 לו מעותיו שיחזיר לו הבית ולמשך השכירות
 שזה או שכתים וכדועל לשני שכבר הים מכור
 לראשון אינו מחזיר מה שקבל ולא יקבל עוד
 משכודע הדבר שם גב
ראובן לוח מלוי ח' מאות פרחי' והכין כדור
 לבטחון ש"ח משמעון של אלף פרחי'
 אינו כותן לו אלף הי' מאות שם ק

המלוה את חבירו ע"מ טיקה באותן מעות
סמורה ואם ירבה א"כ למכרה לו
הרשות בידו ומכרה לו ונעשה ע"ס ביותר ממה
שחלף לו הרי זה ר"ק
ראובן לקח מעות משמעון ברכית לתת
לתת חייב שמעון להסחירו לראובן
מהר"ד ברי"ה ז"ל נו
אשה אחת לזאת מעות מהודו ומסכנה
לו בית ועבד לה ק' לגבים בכל שנה
בעד השכירות וכו' הו' ר"ק
ראובן בתן מעות לשמעון בתור עיסקא
למכאן ואין שמעון רוצה לתת לו
היוט ויטלוקו בדרך ק' רמבם וקיעמו
שם נט
ראובן היה ערב בעד שמעון לגויס וברח
שמעון ואחריו בבית המוהר ולקח
מעות ברכי וקפל כתבו לו ב' כתוס משמעון
לפירו הרב מהסכירו ונתן ונש' לו יתום ואח"כ
בא שמעון אין לו לשום שכירות תבטי לחטון
המעות שפרע ראובן בעדו
שם ס
ב' שותפים והא' הכניס סך גדול מחבירו
בעבאי שבשעה שיתלוקו יקס
סך היתרון וס' למא' ואח"כ יתלוקו בשום אסור
אם התרה א' לחבירו שלא יאריך פרעון חוב
תגור וכל לקס הפסד חייב
שם סא
ראובן מוכר קצת חלקים במקום מונא
הכסף לשמעון ע"מ שיחזירם לו
בחזרת מעותיו וקשהוירם טען בעד הפירות
הדין עמו
ראובן נשמתק פס שמעון למכאן כתבאי
שמעון לבדו יטב בשבו ואחר שבי'
לא' דעה שמעון כתבאי הו' כי אם שיתן לו סך
ידוע התבאי הראשון הו' אכך רבי וסתבאי סב'
סוי ר"ק
ראובן לזם מתגורר כ' אלפיו לכניס ברכית
ונפטר ראובן והוא מבקש מעותיו
שמעון כמו והפחיתק שמעון קב' ע"ס לז' ולז'

קבל על עצמו להעלות הרווח מ"ז אלפיו
ושמעון מ"ח לאיפרע לז' כלום מהרווח דהו'
ר"ק ואם שכח התגורר המצוי וזה שמעון כחלקו
ונכחי חלק לז'
שם סר
המשכיר מחבירו בפחות בשעה שמאריך
לו זמן חובו הו' ר"ק ועיין בת"ל
שם סה
ראובן לזם מעות מגוי ברכי לשמעון ומידי
שכח בשעה היה בותן הרכית לז' ו
בידו זמית ראובן והגוי תובע מעותיו מהמזומי
והיתומים משמעון שמעון חייב
שם סו
ראובן שלח סמורה לשמעון למכר ושמעון
מכרה לז' א' שהיה חייב לו לז' סוף ד'
חלש וקתך הדי'טם ולקח סמור ושלח לראובן
זשם לו כהנאות ט"ו דוקאט' מחמת' קדי'טע
אין בו לו משום רבית ולס' משום גזל
שם סז
ראובן מכר לשמעון סמורה ב"ב והוביס
ונכתחייב לתתך הדי'טם אחר ב'
סדסיס ערך כך למאס אסור וכינד יעשה ועיין
במהר"ם ערלא' מי' רמב'
שם סח
ראובן מוכר ג' ושמעון מוכר כתפסדו
שמעון וזוה לו לבדך המעדין
כ"כ מעות בכל שכרם להנאות וראובן שם
ההוביס והגללים בסך ידוע פחות ממה שהיו
טוין בשעת התבאי והרווח היה למכאן וכל
האחריות על שמעון וכשבעו ע"ז ועבר שמעון
על תבאי ראובן סמור וכ' מהר"ד ב"ח מי'
קב' ושם בשון מוה"ר קארו ז"ל כ"ח מי' ר"ס
וממה שהתבאר במקור בדמו דברים הללו וכו'
ושלח עליו
שם עב
ראובן שלח קצת סמורות לשמעון וכתב לו
שימכרם וישלח לו המעות ושמעון
מכר הסמורות וקבל קצת גרוש'ם שהיו אז טוי'
לערך מ"ה לכנים והוביאם לברכו וזשם בשעה
שכח לפרעם עלו לערך חמישים ה' משלם לו
לערך שקבלם שמעון שהוביאם לברכו בשעה
ד ב 4 2 זלן

וורה דעה חלבות רבות

גולן עלהים : ומה אם בא לעשות תשובה כד
שמות לו ליתן ולגזול לקבל דאין בזה משום
איסור רבות : ועיין במהרמ"ט ב"ח דף ק"עו
שם רכב

ערב ושלח בענין רבות ומשכמות
שם ח"מ תנח

דנותן מעות למחנות שבה בתנא שאס
יפתחו ויפתחו מן הדיוט ולא מן הקרן לבד
אסורא נביקה או שריפה אין זה כ"א רבות
דרכנן דבריו ריבות סמ

עליית וורדת המעבדות וע"כ שם תיא
בענין רבות משכנו של גוי ביד ישראל
ומשכנו ישראל אחר שארית
יוסף סא

ראובן שבה חנה מניו בעשרה לבנים ליום
ולום משמעון לזמן שבה או שבתים
ומשכנו בידו בבכיתא כלבן א' ליום הרי זה
ד"כ מהר"אן ה"ס ח"א סט

ישראל שאלו לגוי ברבות וזקף הקרן
וקרניות בשטר מותר לישראל
אחר ליתנם ערב קנלן על הכל
שם ח"ב ו

ראובן קבל מעות משמעון לתת לו כמור
בכס' לבני הכהן לזמן כלבני ובזמן
הפסעין שיה ויגד הדב' אם בזמן כתיב המעו
לא היה לו כמור וגם לא יגד השער כדאף שלח

עת' ועל' במה"הל' ק' חביב סי' ק"ד ובמה"ה"ס
פיראני כח"א סי' כ"א : ובסמך במה"ה"ס פיראני
סי' מ' ובכ"כ שמואל סי' מ"ג : שם בא סי' ב
לחורבנם וסרן הלוקח וסגותן שבים
עובדים באיסור אבק רבות

שם שם
וא"ל שזעמתי שלשון הראש בפסקיו סי' מ"ב גני
דב' עילוט דיוק לומר דהוקא כהאי גופא
דעובדא לית בו משום איסור רבות ללוה

המלוה לחבירו גרוש'ס בגרוש'ס בזמן
שהיה שוק כל א' לערך כל לבנים

אחר כך נזר המלך שהיה שוק מ' לבניו כלבד
ההפסד ח"ח על המלוה וה"ל למלוה גרוש'ס
בעד זהובים וירדו וק"ט סי' קאל' : וכ"כ
בני שמואל סי' מ"ט : ומהרש"ם חולק ב"ח

סי' ע"ה וע"כ ב"ד סי' ק"עו : ובמה"ה"ר אן ח"ס
ב"ח א"ס ק"ד : מהר"ש בהן ח"א סב
שטר' שכתוב בו כתמייד ראובן לשמעון סך

מ"לה גרוש'ס יפיוס ופתחיוס לפרעם במעב
גרוש'ס מד"ד : והיו אן שנים לערך כ' לבנים
ובשעת הכרעון עליו לם' הרי זה משלם לו
כ"א חלף : ותמן לבנים במעבד גרוש'ס לערך

שעלו : ועיין בתור אחת סי' ק"ג : שם עב
לוי כתמייד לפרעו לשמעון חלף לבניו ככל
כך גרוש'ס וס' או דוק' גרוש'ס כאשה ועבדו

לזמן הפרעון שהיה לבדוים והכה עבד פורים
והחוב לא כתבידע וא"ל היו גרוש'ס שוי לערך
ק' לבנים וס'ס וירדו לערך פ' ה' חייב לפרעם
לערס' וא"ל עליו עיין במה"ה"ס ג'סן סי' ע"ג
קט"ו : ובמה"ה"רסדס ב"ד סי' ה"כד

שם ח"ב קא
עליית וורדת המעבדות לענין גבי ת
בתובה ועיין במה"ה"ט ב"ח סי'
שם קו דל

הלוה מעות יתוומים לחמשה שנים וקנן
לשלם הדיוט לשנה אחת אין עליו
חוב אלא מידן המכיל קיסו של חבירו : ולא
הותר ר"ק ליתומים : שם קיא

משכנתא משכנן ראובן לשמעון בתנאי
כיכוי לכל חדס והמשכנת' לשכ'
להרמ"ס הוי אבק רבות ולשאר רב ואתא שרי
וענין הכיכוי וע"כ

הלוה מחבירו בעיר פלוני ע"כ ערב שהיה
במקום פלוני וירדו המעות במקו'
הלום והמלו' כמנא בזמן הפרעון במקו' הערב
ורונה ליפרע ממנו וע"כ : שם יא

אין קיטומי' גובין אבק רבות שום לביהס
ביד אחרים : שם ח"ב ב
שנים

שבתמי לך או כך לבנים שאכל ליקח בהם
ק' והבנים הדין עמו וע"ס ובמהרש"ם כזר סי'
קע"ו שם שם

איסור הרבית הוי בתחלת ההלוואה אצ"ל

שהלוה לא יתן הרבית שם קסב

בענין חטא כשכר כגון שטר ש"ס בו רבית

וכיוצא וע"ל שם קמה

בר' המלוה את חבירו לא ידור בחבירו חכם

ודברי המאור שם קע

ברין שכתב הטור כפי קס"ט ישרא שאור

לחבירו לות לו מעות מהנו וכו'

כרא' דהוי ר"ק שם קעז

ענין אחזקי אנשי פדאיע לא מחזקינן

ודכוותיה אל תרץ מהר"ל לז' בסיומן כ"א

שם קכו ודף קמ

שבעין כתיב מעו' לראובן שחלק ליתורמי'

כשכיל וכמר בקו' ויש וקפן עליו

כמלו וכהניע החזן התורמים לא פדעו

לראובן בשלמות ויעלו על עצמם היתר

פרבית עד זמן כל החמש ובתחייב לראובן

לשמעון כשטר על הכלקסן ודיווח לזמן ההוא

ופתויקף ה"ב דין סאה בסאה גם בשעף

דא' שורא דרפין וכו' לענין מומן אי דייכין

קולא לתוכע וע"ל בני שמואל כז

הבלות מעות לממוכי ירושל' מוככ בדות

קכז הוי ר"ק ודין לוק אדם שטרותיו

של חבירו ככתות ומקבל עליו אחריות

בהרר' טראני יר' טל' מה

המוכר סתורס לחבירו ופסק ענין ליתן

לו מעבע ידוע לזמן פלוני כין

יעלם כיו"ד וכשכע הלוה על זה ועל המטב

הרי זה חייב לשל' וא"ל שיתקנו וע"ל במהר"ל

ן' חיס ח"ב סי' כ"א ולענין מומן אי דייכין

קולא וכו' וענין לעיל בכ"י שמואל

שם מ' צה

ברין עוסקא שאחריותו על המקבל וכו'ל

ב' חלקים מהריות שם טא

כדין

שנים שכתבתו שזה בשוה ועוד הוסיף א'

מהם מעות על חלקו בתכאי שנין

ידויחו או יפסידו בשותפות יהיה אותו החלק

קיים ויקס דיוח קכז מומן הוי ר"ק

שם קיו

ראובן שכר בית משמעון לג' ויש לו שטר

מזה וכתוב בו שכר קבל השכירו'

מ"ג ושמעון טוען לה"ס כי הלו' היה הדבר

ומשכן לו הבית משכמתא בלא כתיבתא ושא"ל

השכירות וע"ס שם ל

השובר בית מחבירו בעד ה' ז"ל ליתן לזמן

פלוני ואמר לו תן לי עכשו ד'

והפטר מותר ואם כשרף הבית קודם הזמן

יחזור המשכיר לשובר את המותר

מהר"ם מלובלין עז

ברין אפוט' שהלות מעות יתומים כ"ק

שם לג

המלוה כ"ק בדרך טענה את הקרן כלכד

אין לו טענה על חבירו מעעם

המטבל כים של חבירו ואם הטעה דריב לכך

יש לקבוע את הלוה ליתן את ה' ו' לעניי

העיר וע"ל בשאת בנימין לר'

הנושה בחבירו מכה ואמר לו שיתדל

המעות בדבני ע' משכון ועכשו

טוען שחול' רבית הדין עמו שם כז

הלוה מעות שהוקדשו לעניים בתכאי שאם

לא יתערב לזמן פלוני וסיף מותר

כדלעיל וע"ל ואם עבדו וזכים הרבה מסו' דין

רבית מאומת' תורת אמת קס א' ב

ברין דיכא למלקותא אכל מטבעות וענין

במהר"ם ב"ה סי' כ' שם קגג

ראובן מוכר חנות לשמעון בעד י"ב אלפים

לכ"י וכתן לו ק' והבנים ושוב שמעון

מתרצה לתורו ולתכרה לראובן כל זמן שיתן

י"ב אלפים לבנים בלי שום תוספת והעדפה

וכא' לראובן ליתכס לו בזמן שצלה ההובל לעד

ד' לבנים ושמעון אומר דין ליק' והוב' כמו

מורה דעה הלכות רבות

ולא לחלוק לבטלה עד תום קצתן החול'
שם ס

המלוה לקח ורוחם נפטים טעמו במוס
ולכח לו חוקי דמוס
דאורייתא לא גדולי תרומה

האנוסים המתעבדים לבוא לחסו' עתה דף ריא

כפיו השכיכה מה הם בודית
ועיין מה נאמן העור כסוף כלכו' איסודי נואה
שם ריב

אסור להלוות לישראל ע"מ ליתן דוח קך
וקך לעניים או בשאר מכות

הלוהו על שדהו ואמר לו אם אין אמת
שם ריב

ביתן כי ארץ ועד גמול
 הוא שבו ולא אחר לו המוכ' קרי מנכסו שמעו
 שלא קרה וכל הפירות שאכל רבית קבוצה הם
 לא כחיתון לנכסו' בדיון גולם ממש אלא צד
 בושן אומר לקיים מצות וחי אחר צד *

שם ריק
הלוהו כדמות וכתן לו דבר שהוא מקוים

וכשתחזקו בו וכתכלה ועבשו איבו שות
דמיו הראשונים נדיך להקדו לו וישלם קשרה

מכירתו - שם רמז
מחל - לו הלוה חפץ מסוים זה מה יפסד

לֹא הָיָה חֶפֶץ מִקִּיּוּם זֶה שׁוֹת כָּל כְּרֵבִית

הרבת בשמחתי איבן מחזיר אלא החפץ לבדו

שטר עוסקא שכתוב בו פלגא באגרא תרי

כאשר כמותן תלוא מילקא ואי כתיב ביום פלגא
דמורא ומילקא דהתתא אי תלוא דהתתא ומורא

תלמי באר' במקבל תלוי מולתא שם רוח
 דלוח מחזיקו וכתב לו מנוחו וכו'

מסלח לו חמץ מרובה במתק
בחו

בדין המלוה את ספרו על המטבע והסמיו
עליו: שם מב. מן נה

ב'י ששכר בית והוספו על המטבע מה
סדר זה לאחר שב' המטבע חדש נרד

לפרוע לו חמטבע כיוצא
לזה ששם שליח למלוה שילוח בעדו על
שם מר

משכוכות שיש בידו ממנו שמות
ללוות הזמן ברבית ליסרע מחובו מותר

וע"ט וע"ל. אחריות המלוה על המשכון
שם מו

בתובה סכתוב בו סך לכבי ובזמן הכיסואין
היו שוין כלם והוב א' ואח"כ פיסתו

ממשקלם גזמן הפרעון טון כל ק' צו סוכ' פ'
כפי סדיו ה' משל' כפי קטבון מעבד' הראשון

וכשי משקלו שם אה ב
גבאי של דמי קדשים שמים קובה ופורק

מזכירים מזמור כל הקוב נבט קחת אן הדין

קדם מלחמה אשת הדבש בכסין

מפרקים תקן לפתחם לה מקוים עד ג' שנים
ומיד וספרתו דברל קדש ויהי ויגדל הארץ וימורנו

בהמכות וכל האמרו עליו תכלו קיום ואינו
מכסה לה מעט קצו בפי' ה' שנים

מחרר' לוי נא
מהבוקים שלח לדודו ליעזר

מחזירות למכרם ואחד שמכרם
זהו שמעית בודו כ תב לו ליתכם בקימח

והוא חשיב לו שאינו יכול לטפל באלה
הקאמפי דק טלאהבתו עד סך ב' אלפי פראג'

ויקבל עליהם לפתוע לו לשכח ז' לך ועל זה עברת
ביוהם בעצבות ודברים הרבה הוי"ר ק"

שם נב' נג
ממקד רבות לאוריתא לא מהמי לו

קיס כי שם שם
ברין משכנתא בזמן קצוב שאין בה לא ללוה

כמו שהם נזיל קודם שהלכה מותר
ושם רבא
 ר' אומר לחבירו הלכתי מזה לו מזה
 אין לי חטין במה יש לי וכתן לו
 חטין במה וחזר ולקח ממנו כ"א פ' שהכל
 לפרוע לו חטין במה אסור לפרעו במעות
שם רבא
 ר' אבהו הלוה חטין לאחר כ"א יכול המלוה
 לקבות ממנו כ"א פ' שפירע לו הלוה
 המה במעות **שם שם**
 אומר הלוה מתענה למלוה אחר זמן שהלוה
 לו דור בחבירו בשטר מעומד העני
 אכלו לדבריו האחרים ז"ל שאומרי שכל שהלוה
 לו זמן חו"ר"ק הכא כמו חו"ר"ק ואפילו בחצר
 דלא ק' מלא לאגרא והוא שהם המלוה גברא
 לעביר למיגר **שם רבא**
 ר' אבהו על המשכון ואח"כ דר' הוה הלוה
 שהוא פועל שח"ל אין מוכין לו
השכר
המבור בזה כשכר שהלוקח כותן לו מעות
 מיד אעפ"י שיש השער ויש תרתי
 לרעותא כל שהוא בסתם מותר **שם רבא**
 ב' שיש לו פסורה שפסדת כאן כוזל וכמו
 אחר כיוקד אחר לו חבירו ביוקד הוה תבא
 לו כאן ואוליכנה למקום האוקד ואמכרה שם
 ואשתמש בדמים יש הוה חילוקין וזה להמיר
 וע"כ **שם שם**
האומר לחבירו הלכתי חנושים ומנא פה
 ומנא ל' לכות עשירות והו
שם רבא
השוטה דיכו ביתו ומותר להלוות מעותיו
 ברבית דרבנן **שם רבא**
ישראל שלום מקומו ברבית וכתנא ולא
 זקף כלל הרבית אם מותר מה
 שעלה קודם שכתנא או לא **שם ר' אבהו**
 ג' שנים משהלך מזה לשנה אחת ברבית
 דינה נחשד ולא יקרא חסד מתן לו

דיכרין לרבית כל השנה ובתוך הזמן בלתי
 ח"כ ושראף שלום מכות בכ"ה מה יהיה הדין
 ברבית שעלה ממלגתא ואל"ף **שם שם**
המבור סתם לחבירו בעד א"ל דיכרין לזמן
 פלוני ושכר אחר לו תן לי עכשו
 ואלכה לך שנים א"ל בנדר תכאף זה אינו יכול
 לשכר ולומר שיתן יב לזמן פלוני כבתחלה
 ואם לא נבחר סדשות בידו **שם שם**
המלוה את חבירו פסידא שמתחיל לו חוב
 מה י"ה חו"ר"ק א"ל ח"כ **שם רבא**
לוה עשיר ומלוה עני אסור ללוות מעותיו
 לזנות העני **שם רבא**
לרח א"ל המוכר פירות לחבירו במשכון
 ואומר לו שיתן לו כך וכך לא ר"כ
שם רבא
מקבל שלוקח לעצמו הדיווכות שמתאים
 הכותים כפסדי לפדות משכונתיה
 ה"ה הם במקום שכר עמלו **שם רבא**
הלוה מעות לכספי הקדש בזמן הזה וכן
 של ותומים כפסדי שא"ל לא יפרע
 וכו' מותר כדלעיל ואפי' להמנות משקרא על
 כל חומים וע"כ **שם רבא**
 ב' שהם מולין פירותיו ומקום למקו' מנא
 ושראף חבירו ואמר לו תכס לי ואני אעלה
 לך וכדי להשתפק אם בריך שיהיו לו שם כל
 פירות באות שכתן לו כאן ועוד אם יבא שם
 השער ואין לו מה **שם שם**
אסור לומר לחבירו הלכתי מזה להלוות בו
 ואני חלקי מהתם עד שתרוח בהם
 כמו שהדחתני אפי' **שם רבא**
 ג' אסור לומר לו הלכתי נכס חדש ואני
 א"ל מנה חדש פלוני שבו עושין הייה
 וכוונתו שהרווח יותר מזה **שם שם**
 ד' אסור לומר הילך ל' דיכרין חיוני לעול
 לכל אחדותי ע"כ שלח תלוס אלא על
 משכונות של כפשים ולא תשמש א"ל בקרקע
 ולא תלוס א"ל עשירי למיגר ופ' **שם רבא**
 י

יורה דעה הלכות נדרה

יש לו מותר למסוק כשער בנדרה אף ענין
 שלם יבא השער שם הנח
 מעותיו של ישראל מופקדו ביד כותני ואחריות
 על ישראל והלך הכותני והלו לשרל
 על משכון מהו שם רכו
 משכנתא בנכיותא בשעת פסדעין כלכל
 ולא דבר ידוע בכל שנה ושנה
 לא הי' ר"ק ו"ע אי מקריבני תא פרעין
 שכירות בקרקע לגוי פליטות
 ב' א
 מי שהיו עליו חובות הרבה מהם בשטר
 ומרס בע"פ וכדי שיורומו לו זמן
 הפרעון היה מוסק על החוב ושם טען משום
 רבות שם ד
 אלמנות אינן כיתומים ואכלו באנק
 רבות אבירות ענין רבות
 בפיקוח כסף הנהנין ליכנס כל בפסד משיווי
 ושם כשהסנה ידו חוזר וכוטלו ממנו כפי
 המנהג בתוספת דמים הוי רבות קבוצה כל
 דבר שיש בו רבות אין תיקון שלשון או שיכני
 הסם מוזיל ומדי איפס' שיש בו הפוסד' ליתן
 מעות לבעלי חכיות להלוותן ברבות על
 משכונות ואחריות עליהם וקוצנין כך וכך
 למאה הוי ר"ק ושם ענין השטר שעושן ביכית
 הבורגנים ליעול במקומם ד"מ כ"ב דונר' לשלם
 בעדס ק' ד' כרי במקו' אחר ע' שטר חל פון
 שקורין ל'טראד' קאמב' בר' דהוי א' סור
 גמור ולא כאל אש משתלם לכך וכך שבועות
 אחר הגיעו לשם בן משתל' מתקן ומיד כבואו
 פעמים שאבי דכרד המושב ויכול לגנוא לידו
 איסור תורה אין קבלת האחריו מותר הרבות
 לא הותר הלכתי וכו' עד שיש בו או עד שאמנא
 היותהם אלא סאה בשאה אכל סאה בשא' יום
 לא הנהיגו בשטרי קליטין וקסי תוספת
 השבועות לתשלומין בן מוסיפין הרבות איב'
 גמור הוי מקומות שיש בהם ירד וכוונא
 הלוא ע"י לשל' כירד כדתי' יש לתקן ולתקן

כדבר זאת אינו משלם כיריד אלא על ידו
 חזרת השטר חליפין איסור כירד הוא חילוקי
 דברים כשרב ופליט והלואה בחפז' כלום
 מעות מכותנו ברבות לקנות סחורה לחכינו
 ישראל ושוב כוטל הרבות ממנו דרו זה איסור
 גמור מקומות שכוונתם להטבות נתחלת
 המקח שכל זמן שהיו לו מעות שיכנה לו זמן
 הדמים שוב למאה וכוונא אסור הכונה
 להמרות איש את רעהו ולומר לו הולך טענת
 זונדונ' ע' מ שתתן לי בעד' כך וכך לכשתש'
 או לכשתיה לך כן זכר וכוונא ומרס עליו את
 הדמים בכל הפדיוס וש' למש' ספר
 הזכרונות ז

הלכות נדרה

מעוברת או מביקת חושש למוק' נ' לראית'
 ואפשר דלא בעיא בדיקא בכל פעם
 שתשמש אב' לו למחמרים באשה שאין לה וסת
 וא"כ אשה מיניקת שמנאה דם על עד שלה
 אחר מעשה ולא בדיקה עצמה קודם אין
 להפסיד עליה וסורין לכפלה מהרר'ס
 פרוצה כה
 אשה שראתה ג' ואם היא זכה רוב
 תומים מהו לישב עם בעלה ועיין
 מהר"ש כה' לשך בח"א סי' מ'ה
 מרינה א"ה קיה
 בענין תקנה שנתקנה שיכנסו תשכס' לביית
 המדחן בלילה ויעשו החפס' והטובל'
 בלילה לטבות יפה עשו וע"כ וכו' מהר"ס
 איסר'ס סי' כ"א וקצת דברים מסורסין וכוונא
 מהר"ש לוריא ו
 אשה שראתה אחר ערבית באין וזם טובל
 לפסוק בעהרה' שם פב
 אשה שחזיקה עננה בטמאה כפני בני
 בימה על כי ענת בעלה ג' מותרת לו
 מהרר'ק איסר'ס ב
 על

יורה דעה הלבית נרה

י

אם יש מקום שבונין או בט"ב ובשבת
ימי אכלה אף ראוי לכוון ודברי מהר"מ ז"ל
בהנחות
משאת בנימין ה
בלה שפדה ז' נק"ו ודעת לוכס לחוס' ביום
פלוגי ולא בא החסן ולמחרתו שלחן א' לו'
שבתוך יום או יומים יבא וכן היה איכה גריכה
לחזור ולספור ז' כק"ו כל זמן שלא עבדו עליה
ז' ימים בלא בדוקה שהרי לא כתיבאשה ודברי
מהר"ק ז"ל כשר קנט'
שם מב
ברין בתולה שראתה דם מחמת תשמיש ג'
פעמים ואחר כך בפעם ד' ה' ו' ראתה ויתר
אין חולין בדם בתולים והשגות על הרב נבית
יוסף כדון כזה גס אין בלא כי הסוגי' דפסק
התיקנות כמ"ם מהר"ם פדואה סי' י'

שם מז
ברין נדיקת השפופרת
שם מט
אשה שדקה עצמה ומצאה דם וטוב גודע
שנעלה שותת דם מפי האמה

מהר"ר טראני זר' ל
הא דק"ל דתבעיה ליכסא וכתפיים גריכס
לישכ שבעה נקיים ואי' גריכ' להפסיק
בטהר' אין דבר זה של הפסק אמור כמי שראת'
והיא טמא' שגדולי גריכ' היא להפסיק בדדוקה
ונטהר' ידועה' ס' הזכרונות ה

הלבית מקוה

על מ"סאז של מקוה שאמרו ד"ל שהם אמה
על אמה ברום ג' אמות
מהר"ר
מורחי ה"א צו
ברין מקוה שהוא עמוק ונרץ להפסיק
בנכסדים הקבועים בנכון לעמוד
עליו הרי זה כשר וע"כ כ"כ שארית יוסף סי' ס
ויהר"ר מלובלין סי' כ"ז וכת' שטוב לחוש לכתחל'
ודין הטובלות על שליכות של עץ שבמקוה
בהר"ם פדואה לא

מקוה מחצית גובה ומה ס הולכי בכבוד
ס א 5 I יך

על טבילת הוולדת ואם נרץ לפרוט ליל
מ"א ופ"א
בתם יותר מכברים ועוד שיש כמה לילות
במטותין ומכות אלא שכתבא בראש
כתמי מראות הכשרים שהיא רגילה לראות
בהם אזלינן לחומרא ובפחות משיעור זה כד'
דאזלינן לקולא
שם צו
לפרוף יבש שבתוך החוטם בגובהו או
בחללו הפנימי אינו מוכן ויש
לומר על שפת החוטם בפנים

מהרמ"ע מפאנו קי
אשה ששמה את ביתה לאחר שביעורה
משכנה ואח"כ מצאה דם בביהור
גמור שממנה יבא בעודה יטעה ולא הרגיש
בו אימור הרגיש בעת השינה ולא אדעתה
וכ"כ אם היה סמוך לווסתה שזריכין כפרה
ומדאורייתא דווקא הרגשה בעינן

מהר"ם מלובלין ב
ברין אשה שראתה דם אחר מעשה כמה
פעמים אם יש לה היתר ע"י בדוקה
שם נב
אשה שמצאה בתם בעד שלה ופסק בידה
אם היה בדוק או לא מסתמא אמרי'
בדוק היה
שם קג
בלה הנכנסת לחמה ע"ש מותרת לטבול
בליל שבת אם אין מנהג לאפור אף
על פי שהמנהג שלא לעשות מעשה בשבת
וטוב להקדים קודם כניסת שבת
שם נג
אשה שטבלה בליל ו' ולא גשוי מעש' ובבקר
ראתה ששכחה לטבול אחת מפעמים
מותר לטבול בליל שבת
שם פא
דם הבא מן המכה טהור ואפי' המכה במוך
המקור כל שאינו בא מן המקור ע"ס

שם קיא
טבילה ביום שביעי בליל שבת אין לעשות
מבע"ל
אשה שמדדן לה ללבוש לבנים כשב' ז'

יורה דעה הלכות מקוה

טובלין אותה על ידי סדין כדברי מוהר"ם זכ"ל
 ז"ל כי דבר המקבל טומאה הוא אלא על ידי
 דבר שאיכו מקבל טומאה וכו' לו לאחוז אותה
 בזרועותיה והאשם האוחזות תדיו ודיו תמלה
 במים עד שיסא טופח ע"מ להטפוח ^{לפי מה שכתב}
משאת בנימין פא
מקוה שבאים לו המים ע"י גלגל והכלי
 כקובים בכוכם משקה כשר ועיין
 במהר"ר מט"ב כח"א סי' סמ"ח **מהר"ר**
טראנז' זר יז
ברין מקום ממנו מעין אם יש לחוש שיפלו
 לתוכו ג' לוגין מים שאובין מחוץ
 הכלים בשעה שמבקשים אותו **שם יח**
מקוה שהמפתח ביד ישראל אלא שיש
 לגוי מקום להמשיך אליו מים
 שאובין ושיעור המקוה וע"כ **שם יט**
מקוה שביד גוי וממנו תצורבין ממנו מעין
 ומים שאובין ע"י גלגל ואינם יכולין
 לשער אם יש מ' סאה ממנו מעין כיצד יעשו ע"ס
 לשוכות הפוסקים ז"ל **פליטת ב"ה**

הלכות נדרים ושבועות

בענין הכשעב שלא ליקח אשה על ארומתו
 ואם יעבור וישלם סך כך אין כח ביד
 חכם להתיר שלא מדע' המשביע וחייב בקנס
 אם בעשה בפניו ב"ד חסוב ובקנין וע"כ בח"כ
 סי' ס' ובסמוך **מהר"א מורח"ח א"כז**
ברין הכשעב שלא לשחק בקוביא אין לו
 קטרה ודין הכשעב בתורה וע"כ **שם כ**
שוחט שכשעב שלא לשחוט ושלא לבדוק
 עוד כ"א ברשות ב' חכמים פלוני
 ופלוני וכו' והרשוהו לילך לבית המטבחים
 ומת א' מהם חקר הדב' ד' מקירות בענין מדון
 כדר שהותר מקצתו וכו' ואם יש כח ביד המכס
 הכשיר וכו' מפלוגתא דר"י ורבי נתן **ודן**
 המכס

דרך הקרקע ומתקצצים בכלי גדול ומשם
 הולכים למרחץ לתוך ארץ חלולה כקובה
 בשוליה ויש בה מ' סאה ויותר אמ"כ הכלי הגדול
 הוא קיבוב מן הצד כשפופרת הכוד גבוה מן
 השוליים טפח מהו ועיין במהר"ש כהן בח"כ
 סי' ר"כה **מהר"י ו"ל ב ח"ג ע**
מקוה א"ל מעין שלפעמו' מומיו מתמעטין
 פחות מן סאה ואשה עומד בהם לראו'
 אם כל גופה עולה במים יש להחמיר בדבר **שם עא**
על מקוה שהיה ארכו אמה וב' שלישי' ורחבו
 אמה ועמקו אמה וב' שלישים הרי זה
 חסר ופסול **ואופן** מלדלתו ושיהיה במדה
 ומדת האמה והטפח והגדול **מהר"ר**
טראנז' ח"א קמג
מקוה שמימיו באים מן הסר תחת הקרקע
 דרך חביות מוכסו' ט"י כקבו' זה כג'
 זה והיו ג' כקוב' בתחתיות' וכודע שיש חדשות
 שאינם מוכסות אלא סמוך לפיהם **גס**
 לפעמי' מפסיקו' המים קילוח המעין בשאיבת
 מים מחביות לו' המקוה כשר אם היו בו כבר
 מ' סאה מן המים שחדו לו וכרוך שיהיה בו
 דושס לזה וע"כ **שם ח"ב עא**
מקוה שכמשך ע' כבודות של חרס חלולים
 ממעין שאיבו כוסק מחמי טבריה
 ובקרקעיות קב סתום בסמרטוטין עשוי
 לקלוח כשר ויש לזכר שלא לסתום הקב
 בדבר המקבל טומאה **מהר"ר**
מרניה ז"ר קצח
מעין שארכו ב' אמו' ורביע' ורחבו אמה וסמי
 ונבהו אמה וסמיכות כשר **שארית יוסף עו**
מקוה שמימיו מתוושבין אין לשאוב ממנו
 בכלי כקוב ולשפוך בתוך חבית
 הקבועה בקנהו וכיכד יעשו' **מהר"ר**
מלובלין ס
אשה שאינה ידע' לצמוד על רגליה אין

יורה דעה הלכות נדרים ושבועות

יח

הכשע' לדעת רבים שאין לו התרה עולמית
לדבר הרשות אפילו לדעת שלא כדעת העור
זל ואם יש להתיר שבועה שלא בפני הכשע
ולדך היתר שבועת השואט

שם נב
ברין הכשע או מקבל כוונות ע"ז כתב אס
באמן לומר שלא הוציא שבועה מפיו
ועיין בתומת ישרים סי' ט' וס' י"ז ובמהר"ב
בס"ח סי' מ"א ובמהר"ר מטב"ס סי' ר"ח וב"ח
דף ו"ק ל"ד ובמ"הר"ם גא"כטו סי' ע"ד וק"כ
ובמ"הר"דטס סי' פ' וק"א וכד' סי' ס"ז קמ"ד
קנ"ז ובכ"י שמו"ס סי' ז"א ובמהר"רע"ס סי' כ"א

שם עב
שטר שדוכין שבע' בקנס ובקיף השטר
שבועה לקיים כל הכתוב לעול אס
כשיתן הקנס בעטר מהשבוה ועיין במהר"ב
ח"ב פ"ח ובמהר"ר א' מייס ח"א סי' ס' וס' ט'
סי' ס"ז ובתורת אמת פ"ח ס"ד ובמהר"ר
טראכי בס"ד דף י"ג

מהר"ר
מינץ יו
הפותר ס"ת והכין ידו על עשר הדברות
וכשע עניהם שלא יעשה דבר
תלובי 'כר' להכח יד הוי כהנב' ופתיחת
ספר כשע ככתוב נס ועיין במשפט נדק
סי' א'

האומר מתי שארכוב על פוס אתן ק'
זהובים להדקה מתירין את
כדור קודם שירכוב יש להשים על המון קעס
הפרוכים כדור' להתעבו או ליתן אות דבר
להדקה בשעת התרה הכל לפי מה שסו' אדם
ולפי הכדר ודקדוקי כדרים **שם עג**
ברין הסודר בעת כרה וכדור מזה

שם עט
על אשה שהשיבע בעלם סמוך למיתתו
שלא תנשא לאחר וכשאלה על השבוע'
והתירו לה כלי שחודש שהשיבע בעל' וכשאלה
גם אמר לה להיו' אפטרופוסי' על כל כסמיו
ואם תנשא תנבה בתובתם ושאר כסמיו יאמר

ליתומים הויא התרם מחמת כמה
טעמי הפרת הכדר שלא בפני המשביע דינו
וטעמו ודבר מזה ואובס ואם צריך לפרט
מי הוא המשביע **מהר"ר כחן ב ז**
במקום דאכא אומדנא לא אזלינן בתר
לשון כתי אדם וכוכל להוסיף על
הכדר מאומד הדעת ועיין בהלכות הסכמות
ותקנות **שם לב**

עני שכתבו אמר שסודר רביע נופו לאדוכו
שמואל ע"ה כדור דר ויש לו התרה
וחילוק בין כודר בעת כרה ופירש' אס יבילה
ה' שיתן כך וכך לכודר פתס האומר דמי
רביע נופי עלי אשחיס מקדיש רביע נופו
שמון אותו כעבד וכוון דמי כולו כפי מה
שזה בשעת השואל לא בשעת הכדר

המקדי' בזמן הזה נופו או קרקעו דמיו לעכו'
ויש ספק אס צריך שיסמו אותו עשרס ואחד
מהס כהן ואזלינן לחומרא **מהר"ר ז**
חביב ג

יש שאלה להקד' ולנדקה ואין אסמכתא
כוהנת כס וע"ז והאומר שאס ישאל
על כדור יתן כך וכך להדקה ובתחת' יתירו
לו בתחלה את כדור ואחריו כדר הקנס ואס
הוא דבר מועט אין ראוי להתירו וישלם

שם ד
הגורר בעת כרה אעפ"י שלא פירש כדור
כראוי סי' כ' סידור לגבי כמות
אשתו וככו' **שם ג**
פי' פ"ט ופי' מהלכות כדרים להרמב"ם ז"ל
שם ט

בענין מי שהיו לו כ' כשים וגרסם וכשא
אשה אחרת בתכאול שלא יחזור
ליקח אחת מחדשותיו וסוד קודש את שתיין
יש שהורה שאס אשתו האחרוב לא תדור עמו
תדון כמורדת ופרשות בוד בעלה לישא מי
שירגס ויש שהורה לעשות אסר על הבאת
תשמיש גרשומיו ואינו כרא' כפי דקדוק לשון

יורה דעה הלכות נדרים ושבועות

שם ק חלה כל שבועה
שלשה קבלו עליהם כדור ובשבעה על
 דבר אח' ואח' מהם עבר לא הותרו
 השנים חילוק בין ב' ל' ובין דברים
 שביכם לבנים למין מהם ובין עובר
 ובין כיתר ואם באילו ישוב העובר ועיין
 במהר"ו טראמי בת"מ סי' ק' במהר"ש ק"מ סי'
 י' וכן מהר"ך ח"ב סי' כ' ובסמו' במהר"א ק' ח"ס
 ח"ב סי' פ"ט וע"כ
מהר"ר
פרדאה **סו**
בענין שבוע' עד"ר אם היתר מועיל בדיעבד
 לכבוד מנחה
שם סה
רב שקבל עליו שבועה וכתב וסי' כז"ל
 עולם אם ידלוש בקהל וע"כ **שם עא**
אהר קבל עליו כדור בעת נדה שהיה
 במאסר שאם יבא מן המאסר חפשי
 שילך לאח' אחר ב' שנים וכו' ובהגיע הזמן היה
 שעת חירום ומלחמה על הים ילך אבל חכם
 ויתיר לו
שם עב
התוקע כמו לאשתו קודם מותה שלא יטא
 אשה אחרת עד שישיא א' מתכותיו
 והיו לאיש בן נכונה ומת הכן ילך אבל חכם
 ויתיר לו
שם מה
בחר כשבע לאמו שלא יקח אשה בלתי
 דעותה ואח"כ תקע כמו ואף שאף
 כשבע לקחת אשה בלתי רשו אמו הוי שבועת
 שוא
שם ער
מי שמתחייב לחבירו וכשבע לו לשלם דבר
 קצוב בכל שבת וכתן בידו משקון אף
 על פי שהולות החזירו לו חייב לילך ולשלם
 כפי תכ"ו
תומת ישרים קו
על א' מבני חברה אחת שהיו רובים הממונים
 לשלם וקדם וכשבע בפניהם על כך
 ואמר אי כשבע על דעתכם **שם קס**
עשרים חלוקות מנוירות בדמות אילן
 לכשבע או כודר לדעת חבירו
 לחוקר' עומאק אל' גם שם כדר שהורה
 ע"כ

סעור הכתובה שאין בה שבועה והלשון
 בעבדמי אינו מורה איסור כ"כ האומה לאשתו
 הכי את אסורה עלי באמי הוי כדר
שם כו' כז
האומר קונס הכיית על בני העיר שאמו
 כש' לזקן העיר' אם יעטרפו עמו
 שנים מחוץ לעיר נראה דהוי התרה
שם נו' נז
גשבע לעבדו בקום עשה בין בשל תורה
 בין בשל סופרים אפי' ככולל אין
 בשבועתו כלום וע"כ
שם קד
אופן היתר השבועה למי ששבע לגרש
 ולמי שדבר להתעבדות סך ימים
 והתחיל להעבדו בקנתם ובתוך הזמן הוכרח
 להתיר
שם קכד
שנים שבידו דיינים בקצין ובשבוע' לקיים
 כל מה שיגזרו ואחר פסק הדין כתבא
 א' מהם עד שנתחברו שנים במדינת אחרת
 בדרו דיינים אחר ים וכשבעו שבועה שכייה
 בלתי התרת הראשונה הראשונה קיימת
 וע"כ לטאל על השכייה שבועת שוא לא
 שייכא בה התרה כגון ששבע לעבד על
 המזקו ופעמים דשייכא כגון כשבע שבועה
 כגד שבוע' אחר' הקובע זמן לחבירו לערוע
 לו חובו וכשבע לו אין חילוק להרש' כל' אם
 כשבע מעבדו או שהשביעו חבירו ולהרש' יש
 חלוק' ועיין במהר"ר אשקאר סי' נ"ח ובתורת
 אמת סי' ר"ל
שם קלו
הגשבע על דבר אחד ד' או ה' פעמים
 ובתורת על כולן מתירין לו
בבת אחת ואכל שמתירין בבת אחת כמה
 שבועות על עניינים חלוקים **שם קל"ט**
המשביר בית לחבירו וכשבע לו שלא
 יוציאנו ער זמן פלוני ושוב
 היתר השבועה שלא מדעתו אינו כלום
מהר"ר אלשקאר צו
ברין שבועת שאלה ככולל וקירו' אין שבועה

לקיי שבועתו ועיין במהר"מ ב"ב דף ל"ב
ובמהר"ש ב"ב סי' ל"ו
ראובן כשבע לשמעון לשלם לו כל מה שיתן
ללו ברא' דיכול לומר ק"ל בחזמנס
ופטור והקס' עליו מ'הדרשך ב"ב סי' ל"ד ובני
שמואל ב"ב י' כ' ועיין במ'הר"ט ב"ב סי' כ"א

שם קא
דבר אשמתא או שלם באל לעולם או שלם
היה בו קצין וכשבע עליו חייב

שם שם
הנודר והמזיר עצמו אם יכול לומר לזה
כתבונתו ואם יש לחלק בין דברים
שבינו למקום לדברי שבינו לבין חבירו שנים
שכתבונתו עצמן בחומות ובכיוצא לדע' היותר
מחמיר אם יש תקנה לדבר ועיין בבני שמואל
סי' כ"ה

שם קלב
בענין הכשבע לאשתו שלא ישא וכו' וכולד
לה חולי אם יכול לישא אחרת
ברשותה ואם צריך לטול רשות מכל' ועיין
במהר"ל מזרחי סי' מו' ובמהר"ל טראכי ב"ב
סי' ק"א ובב"ב סי' רכ"ז ובמ'הרשד"ם סי' ק"ס
ובמהר"ל ז' ס"ה ב"ב סי' מ"א ובמזמרת אמות
סי' ר"כ

שם ח"ב כב
ב' שנשבעו לעשות דבר א' ועבר האחד
אם יש לחלק בין שבועה
לחרם והעובר על החרם ולא בשבט אי צריך
התרה וע"כ

שם טל
בענין הכשבע לאשתו גם קבל עליו חרם
שלא ישא אחר עליה וכו' ואם ח"ו
יעבור יתן להכתובתה מיד ואחר עשר שנים
כשא' אשה בלתי רשומה ואמר שלשם שמים
כתבון איך יקחון כידון בימים שעבר וע"כ

שם פח
ראובן ושמעון מכרו סחורה לד' סוחרים
ושנים מהם בשבעו לחלק אחד
מהנשפוט ולשום ללו תחתיו והשותף לא
דנה להשתלק והם עושים כי בשבעו לשוא
ולו

ע"ר ודין חרמו הקהל והתרתם **שם ר"ב**
בענין הכשבע לאשתו שלא ישא אחרת עליו
בחייה ואם יעבור ח"ו שיתן לה
הכדוכיא וקופסת ומתו כל כחו ופסל' לו יבמה

חלה השבע' גם עליו וע"כ **מחר"ר**

ז' לב ח"א דף יח
קהל ששבעו להחזיק למכודה לח' דהוא
בית דינה יעשו התרה ואם יש להמיר
לדבר מזה בשקבל טובת הנאה ואז מקרי
טובת הנאה מה שמתחייב וכשר אחד עם
חבירו וע"כ דף ס"ט ע"כ ח"א סי' פ"ח

שם סח
שליח צבור שהיה מושבע עם קהל ולא היו
פולעים לו וכו' וכנסם לקהל אחר
בשבועה ובחרם השניה חלה ובני הקהל הא'
כונעים בעדות' והוא דכאמ' אדם על עצמו
יותר מק' עדום' ל'הר"א שכלל עשרי כיון
שלא האמינה עליו וכו' **שם סז**

שבועה ע"ד שיש בהתרה מזה רבות
מתירין לכתתלה ואם אדם כאמ'
לומר כתלו לו רשות להמיר והם מכחישי'

שם סט
בענין הכשבע לאשתו שיתן לו רש' לישא
אשה אחרת וכשחיו לו שני כנים
מזכה יגרש' והיו לו' אם התירוהו כדיעבד
יותר' ולכתתלה כד' דכדון זה ונפרט אם
לא ידעה מהתנאי' יש להתי' ועיין בתור' אמת
סי' ק"ע

שם ע
ראובן בא לעי' שמעון ומכר לו כל הסחור'
שהיה לו באונרו בקנין ושבועה
לשלמה לו בספי' ידועה וכן עשה ראובן אלא
שכתב שחזני' היה הולך לשכנכו וחזני' האחר
לחשכון שמעון ושמעון שתק ולא הודיעו
חיוכו וסוד עני' הדין עמו וזכה ככל הסחור'
שהוא

הנשבע לאשתו שלא יובאכה למדינה
אחרת ואינו מרווח בחייו חייב

ז' לו טוען שלא כשבעו כ"ל למת לו ח"ל
מחרות אם אין עדים ללוו הסודרים באמנים
ואם יש חילוק בתולה דבר באמנים למולה
בעצמו עם אחרים ח"ג עז
ראובן שודק את לאה שאי' בת דעת ואמה
שה יתה אפטרופוס' השכי' לארס
שיכנס' לחופה מו' השדוכין עד שבה תמימ'
והיא ג' היא כשבעה כמו כן והשבעה היתה
על' משורשים אם יתברר ל' שיש בפניה
בזק' לדבר מזה הדעות בידם להתיר
וענין הדיני באלו התקבלתי וע"כ שם עח
שני' בעלי דוכים קבלו עליה בקיין ושבועה
דיכס' ע"מ' שלא יעברו ג' חדשי' שלא
יגזרו עליהם והיה התבא' בחמי היום י' לסיון
וי' לחול קודם שקיעת החמה פסקו שלש
מחלוקות איכא בדבר ואי טוען אחד מהם
שכתבין לא' מהממיר' באמן וע"כ וכתב' סי' כ"ב
שם צו
בענין השבע לאשתו שלא ישא אשה אחר'
עליה ובפלה לו יבמה ועשה בה
מאמר הריזה לא יכנס' מהרר' קארו ד
הנשבע להשא' בתו לפלוני והיא לא רתה
להכח' לו יש חילוק בדבר
מהרר' טראני ח"א פ"ה
מ"ש לחברו שולך וילמוד בישיבתו ועבשו
טוען שסבור היה שפלוני החכם
היה שם ראש ישיבה וכמכא' שא' כו' ואיכו דוכה
לילך הרי זה באמן וע"כ שם צו
נשבע על איסור והיתר כבת אחת והשבע
לכטל איסור' דרבנן וע"כ במהר"ל
ובסמך במהר"א חיים בח"כ סימן כא' סב
ובמ"ד טראני ב"ר סו' מ' ובבב' שמואל סו'
מ"ג שם נ נא
השבועה חלה על הסכמה דלא עדיפת
מאיסור דרבנן דחילא עליו
שבועה שם רמו
מ"ש עליו שלא לפשות דבר פלוני ועבר

ועשה ובתורתו ובתפסק אם הקבלה היתה
דרך דבר או שבועה או בידות ואם יהוציא
בשפתיו נזיר התרה שם רנו
י' שנשבעו שלא לחמו בשום הסכמ' מהקבלות
אל מדעת רובם ומת אח' מהם כתבטלה
השבועה וע"כ בח"כ דף קס' שם רסר
מ"ש שלא יקנה לשבת אלא חצי חתי' בשר
מותר לקנות בשר עוף כויתר מחצי
חתיכה או אפי' עוף ש'לט אחר שיקנה החצי
חתיכת בשר שם רנח
מ"ש לעלות לא' ואיכו ואמן איכס' רובים
גם אשתו טוענת שתבא' כמות' הוא
שלא יוציאנה לדור במקום אחר פרי זה חייב
לקיים את כדורו שם קלט
מ"ש שלא ידבר עם אהו' אם לא יחלוק
השותפות שיש לו עם פלוני קודם
שיבא' מן העיר ונא' כשכול' המצפה ב"מ ואח"כ
חלק שם ש"כ צח
בג' ישיבה שנשבעו ע"ד כולם שלא לקבל
ביניהם חבר שמועצתו רעה ואח"כ
שב בתשובה ובני הישיבה התירו שבועת' מן
משנים שהאחד איכנס' עמהם והאחר מוחה
בידם שם ח"ב דף לר
שמעון כשבע לקיים אשר יגזור עליו דאוכן
בהפרשותיו עם אשתו ופסק עליו
לילך לקחתה ולהביאה לעירו וטוען שיש לו
כס' שלא לבא' מעירו כמה שנים יקיי' שבועתו
והיה כס' שם צה
בענין הכנסה אשה וכשבע שלא ישא אחרת
בחייה ואח"כ כסמית משתי ישיבות
מותר ע"י התרה וכ"כ מהר"ס אלשיך סו' פו
וע"כ במהר"א חיים בח"כ שם קכב
בענין המקבל עליו כשבעה ובג' שלא
לשדך ולא לקדש שום אשה עד
הכנסו לחופה עם ארשתו פלונית ועבשו
דוכה לחזור בו וטוען כ' הוא בבן א' שמי' והיא
עדיין כבת ח' אם אביה שקבל קידושה ואת'
סאינו

וורה דעה הלכות נדרים ושבועות

ב

תוכע יתר הסו' הדין עמו כי אין ראובן טוען
שמחל לו כפירות לא שאמר כי מן הסת' מחל
מהררס אלשיך לב

אשה שהיתה יודעת אומנות מיוחדת
ונלתה מידם לאחר שבוע' שלא
יעשה האומנות עם שום אדם וילתי עמה גם
הוא לבדו לעצמו אסור ועיין במהררמט ח"ב
דף ט"ו שם נז

האובד כבד שלא אעשה דבר פלוני איני
כדור ואם היה ע"ה פותחין לו פתח
ממקום אחר שם עה

קהל שגזרו חסד וקנס שלא ימכר היין ביומם
מחמס' דוכדין המדה ועבר א' ומכר בו'
וקנסוהו אם לא כתן הלוקח ולא נתן אלא ה'
וגם אם כבר כתן יחזור לו המוס' הב' העדוה'
ועיין הכשבע שלא למכור ומכר וע"ב בתורת
אמת סי' פט' שם עה

ראובן כדור למשוך עם אחותו מן מעות
בכסותו לחופ' וכתן לו קצת וכבכ'

ישלים השאר' **מהררש מדינה ד' עט**
ג' שותפים שעשו שטר לזמן י' שנים בשבוע'
וכט' וכפל ספק במשמעו השבוע'

וגם אם בשביל שערב א' בפעור ה"ב ואם היו
השבועות ב' ו' ענינים ועל' במהררס פדוהס
סי' ס"ו **שם פה קנ' ה' יא**

בענין לוי שיבס את יבמתו וכשבע לה שלא
ישא עליה בשום בתוך י' שני' ולתאר
ו' שני' אם ידנה לקחת לו אשה ולא תרצה הוא
לעמוד עמו כשבע שיגרשך ויגרע לה כתיבת'
ואחר ח' שנים תמיר את שבועתו הותרה
השבוע' אפי' לאחר י' שני' ואינו מקוויב לגרש י'

שם צא
ראובן כשבע עם ט' בני אדם וכל א' ער

בול' לכל דבר אשר יסכימו בזה
ובשבתתו הוק' על דבר מקום אחר ומים
בפלה מחלוקת על קיום בעל תורה וזה
מהמשבשים יבאו מהקהל ומכשמים להאובד

שאינו רוצה לתת לו כתו או ואמר אם תרצה
ליכנס לחופה תכנס ואם לא תרצה אני כותן
לך רשות שתשדך או תקדש אחרת פטור מן
הנזירו' ומהררס אלשיך כתב בסי' י"ג שם
יכנס עם ארוסתו לחופה בעת שלא תהיה
כדה ויגרסה אעפ' שלא בעל או אם תאמר
היא שאינה רוצה בו רשאי לישא אחרת אבל
אם היא ואכזה מוטבעי נ"ב לבלתי חזור בהם
כשך להמיר שבועתם ג"כ וכו' וע"ב במהרר"ט
סי' מ"ז שם קנר

ברין הכשבע לדעת חבירו והלך והתיר
שלא מדעתו לדבר מזה

מהררס גאלאנטי מז
על מי שבשבע לעלות לא' לחלוץ יבמתו

והוא כשוי אשה אין בזה משום ביטול
עונה ועוד שיכול לכופה אף בזמן הזה לעלות
עמו לא' וכט' בשביל השבועה או שנתמחול לו
ותרשמו עד שילך ויחזור או יגרשכ' ואינו יכול
לטעון טענת אונס ואין יכולין להתיר לו וכל
יום ויום עובר על שבועתו גם טענת שודדי
הים אינה כלום וכט' מהררמט בח"ב דף קכ"ג
ומהררס אלשיך חולק בסי' כ' ועיין במהררס
פדוהס סי' ע"ג שם סז

מודעא זו לה כח נ"ב כנגד השבוע' כשהיה
על דבר שיש בו הפסד ממון אבל על מביעת
הטוב לא וע"ב במהרר"ט סי' ק"ב ובסוף
הלכות הללו' שם עב

המלרה לחבירו ע"מ שיגרענו לזמן פלוני
ואם לאו שיהיה אסור בכשר ויין עד

שיגרענו וקודם הזמן העבי הרי זה מותר
בכשר ויין ומתיר בכלל בסי' ל"ה כתב ראסור
שם פמ

ראובן היה חייב לשמיען מן מעו' כשטר
וכשכופס לזמן קצוב ובתוך הזמן

יירד מכסיו ומכאו לו שחורה וקפנו עליה
הכוסים וגם שצנן קצן ומלקוה ביניהם
וכתרו הכ"ס בחלק הרי' ושמיען לזמן הקטו'

יורה דעה הלכות נדרים ושבועות

ועל זה **ראובן** קבע לשמעון כך מעות ואמר לו שלפני הקהל יעמוד או לפני דייכי' בחרים ושמעון היה בורח עד שזימון ראובן וזכירו לו אנשים בשבועה לקיים וכו' ופסקו בזה שמעון רוצה לחזור בו כדל' לידע אם שמעון חשב או להדבר בלבד בשעה ששבע דייכי' לזכרים **שם קא** **ראובן** מוכר לשמעון וכו' מחור' בהקפה והדמיון לילך למ' וכשראה שכתב לבוא כתפסר ועשה שטר מחילה בשבועה וכו' וטול כל מודעי' ועבשו טיען כי אכנס היה ומכר מודעה לא מהכי ועב' בת רת אמת סי' כו' **שם קב** **בענין** בחור יתום ששחדק עם בת ראובן בשבוע' אם יעשו טיק' כש' ולכע' אמו התיר לו ראובן השבועה גם ה'ס הותר **שם קד** **ראובן** מת ושמעון אחיו רוצה לייבם בנד ב' שבועות יכופו אותו לחלוץ או יטעוהו בכדרי' או יחרמוהו סתם **שם קו** **בענין** ראובן שכסף אשה בתגלי' שלא וסא אחרת אלא אחר י' שני ומחילתה בטל' מעכשו וכל זה בשבועה ועד' ולדון בדברי הרמ' כד' ז' ולאחר ימי' חלת' חולי' ארוך גם לא השלימו לו פרוע והרשעה והתירו לו השבועה הרי זה מותר **שם קז** **ראובן** ושמעון היו מתקוטעים ולוי' הכה שמעון ושמעון הלך לשופט העיר והתרו בו יבוא לדון תהולא רצה ולוי' בשבע דני' שלא יבואו ואמר בפני עדו' מה היה בלבד אין עליו פוסק שבועה **שם קט** **בענין** ראובן שכסף אשה בשבועה שלא וסא אחרת ועבדו ז' שנים ולא ילדו והתירו לו את שביעית הותר גם לבנות הכשרה ולשון הראש ומ' הרובל **שם קט** **ראובן** ושמעון נזכרו להם דין א' בשבועה

ועל זה **שם צב** **ראובן** קבע לשמעון כך מעות ואמר לו שלפני הקהל יעמוד או לפני דייכי' בחרים ושמעון היה בורח עד שזימון ראובן וזכירו לו אנשים בשבועה לקיים וכו' ופסקו בזה שמעון רוצה לחזור בו כדל' לידע אם שמעון חשב או להדבר בלבד בשעה ששבע דייכי' לזכרים **שם קא** **ראובן** מוכר לשמעון וכו' מחור' בהקפה והדמיון לילך למ' וכשראה שכתב לבוא כתפסר ועשה שטר מחילה בשבועה וכו' וטול כל מודעי' ועבשו טיען כי אכנס היה ומכר מודעה לא מהכי ועב' בת רת אמת סי' כו' **שם קב** **בענין** בחור יתום ששחדק עם בת ראובן בשבוע' אם יעשו טיק' כש' ולכע' אמו התיר לו ראובן השבועה גם ה'ס הותר **שם קד** **ראובן** מת ושמעון אחיו רוצה לייבם בנד ב' שבועות יכופו אותו לחלוץ או יטעוהו בכדרי' או יחרמוהו סתם **שם קו** **בענין** ראובן שכסף אשה בתגלי' שלא וסא אחרת אלא אחר י' שני ומחילתה בטל' מעכשו וכל זה בשבועה ועד' ולדון בדברי הרמ' כד' ז' ולאחר ימי' חלת' חולי' ארוך גם לא השלימו לו פרוע והרשעה והתירו לו השבועה הרי זה מותר **שם קז** **ראובן** ושמעון היו מתקוטעים ולוי' הכה שמעון ושמעון הלך לשופט העיר והתרו בו יבוא לדון תהולא רצה ולוי' בשבע דני' שלא יבואו ואמר בפני עדו' מה היה בלבד אין עליו פוסק שבועה **שם קט** **בענין** ראובן שכסף אשה בשבועה שלא וסא אחרת ועבדו ז' שנים ולא ילדו והתירו לו את שביעית הותר גם לבנות הכשרה ולשון הראש ומ' הרובל **שם קט** **ראובן** ושמעון נזכרו להם דין א' בשבועה

ועל זה **שם צב** **ראובן** קבע לשמעון כך מעות ואמר לו שלפני הקהל יעמוד או לפני דייכי' בחרים ושמעון היה בורח עד שזימון ראובן וזכירו לו אנשים בשבועה לקיים וכו' ופסקו בזה שמעון רוצה לחזור בו כדל' לידע אם שמעון חשב או להדבר בלבד בשעה ששבע דייכי' לזכרים **שם קא** **ראובן** מוכר לשמעון וכו' מחור' בהקפה והדמיון לילך למ' וכשראה שכתב לבוא כתפסר ועשה שטר מחילה בשבועה וכו' וטול כל מודעי' ועבשו טיען כי אכנס היה ומכר מודעה לא מהכי ועב' בת רת אמת סי' כו' **שם קב** **בענין** בחור יתום ששחדק עם בת ראובן בשבוע' אם יעשו טיק' כש' ולכע' אמו התיר לו ראובן השבועה גם ה'ס הותר **שם קד** **ראובן** מת ושמעון אחיו רוצה לייבם בנד ב' שבועות יכופו אותו לחלוץ או יטעוהו בכדרי' או יחרמוהו סתם **שם קו** **בענין** ראובן שכסף אשה בתגלי' שלא וסא אחרת אלא אחר י' שני ומחילתה בטל' מעכשו וכל זה בשבועה ועד' ולדון בדברי הרמ' כד' ז' ולאחר ימי' חלת' חולי' ארוך גם לא השלימו לו פרוע והרשעה והתירו לו השבועה הרי זה מותר **שם קז** **ראובן** ושמעון היו מתקוטעים ולוי' הכה שמעון ושמעון הלך לשופט העיר והתרו בו יבוא לדון תהולא רצה ולוי' בשבע דני' שלא יבואו ואמר בפני עדו' מה היה בלבד אין עליו פוסק שבועה **שם קט** **בענין** ראובן שכסף אשה בשבועה שלא וסא אחרת ועבדו ז' שנים ולא ילדו והתירו לו את שביעית הותר גם לבנות הכשרה ולשון הראש ומ' הרובל **שם קט** **ראובן** ושמעון נזכרו להם דין א' בשבועה

זורה רעה הלבות נדרים ושבועות

כא

יכול לנהוג אח"כ בדבריו המתיר ועיין ב"ד
 סי' כ"ב וכן מהרש"ך ח"א סי' ע"ב וכן מהרש"ך
 לוריא סי' ו' וכן מהרש"ל אגור סי' כ"א

שם ב' קבט
שמעון קידש את בת ראובן בשבועה שלא
 להינשא מן הארץ ההיא ועושה לה
 הקטנות גדולות כדי שמתוך אחריו לעיר
 אחרת היו זה עובר על שבועתו ועיין בח"ט
 סי' ט"ל

שם קמו
הכם ששבע שלא ליטול לא בנדרים כיבוד
 ולא בנדרים יסוד מכות שיתירו לו
 שלא מכני העיר וע"ב

שם קמה
ישותף ששבע להשתתף וכתב באמונת
 אינו באמן לו שהתיר לו השבועה

שם קס
רב ששבע ללמד לבני עיר א' זמן מה ואחר
 כך חזר בו ממנה טעמים ומספיקים
 שהדין עמו

שם קי
ראובן ושמעון עשו שטר ביורדין לברר כל
 אחד דין ביורד פלוני ראובן ביורד
 זמאעון טוען שטלו סביר אינו רוצה להיות

שם קכ
דין וראובן טוען שיבדור לו אחר חייב לברר
 ולסדר טענותיהם לפניהם ועיין במהרש"ך
 ח"א סי' קס"ד

שם קכב
המתחייב ענמו בעד חיבורו בקיץ ושבע
 בסך מה אם לא יתן את בתו

שם קכג
לפלוני ושיב כשלא רצו התיר את השבועה
 שלא מדעתו חייב לשלם וכ"כ מהרש"ך
 בח"א סי' ס'

שם קכד
אב בזה לבנו שלא ימנעם בנדרים ג' בנותיו
 מזה' אפלים לבנים לכל אחת וכשבע
 ללו' לותן לו ק"ך ועכשו טוען ונחמת בזה

שם קכה
אביו הדין עם לוי
בענין מי ששבע שלא לישא על אשתו ומתו
 כל בניו ורצה לישא אחרת באחריו
 שאשתו התירה לו השבועה גם ג' אכסים באין
 לענין השבועה אבל לא לענין הדין ואם

תכנה לבאת כותן לו הכל ומהרש"ך בח"א
 סי' כ"א כתב שאינו באמן אפי' לענין השבועה

שם קצח
על שטר ביורדין בשבועה לעמוד על פיהם
 בין דין בין בפסד וישוב א' מבטלי דיוקן
 טוען שא"כ כתבשירו ביניהם ומחלו זה לזה
 ענין הפערה ולא ירדו אלא לדין תורה הדין
 עמו ואם טוען שמעולם לא כשבע אלא לעמוד
 בדין תורה ע"ב ועיין ב"ד סי' כ"ח

שם ח"ה
ראובן ושמעון עמדו לדין וגזרו עליהם
 הדיוכים שכל אחד מהם יערע

שם ח"ו
מחצית החוב שחייבים ללו' ועוד גזרו על
 ראובן שימך לשמעון מכה תוך חדש ומי' וכשבע

שם ח"ז
ראובן על הדבר וטוב חושש על מחציתו שאם
 עכשו יתן המכ' לשמעון אולי כשיבדור לו לנכות
 חובו לא יינאל לבנות ממנו ושלם הוא הכל

שם ח"ח
ברוך הוא לחוש לכפשו מחמת השבועה אם לא
 שכבר הגיע זמן פרעון חובו של לוי

שם ח"ט
שם נד
סוחרי העיר ששבעו לחובם אחד שלא
 יתנו המכס לזולתו מחו הכופה

שם נה
ודין מסין גבול רעחו
שם נז
הנשבע לשלם בנדים לחבירו פטור אם

שם נח
ישלם לו כמעט ולענין הפרעון
שם נט
יש לשער

שם נכ
בי שכתחייב עצמו בדבר שאינו קטוב ויש
 חשש לשבועה

שם נכב
אשה שאסרה על כפס' כל שזה כסף סיבתו
 לה בתורת קידושין שלא מדעת אמו
 בלי שום היתר ומרטה והתירו לה הכדר ולא
 התנאי מהר"ם טראני ח"א שלא
 לא אמרו כד שהותר מקמתו הותר כולו
 אלא כשכיתר מאליו בלי שאלה שיש
 בעיקר הכדר טעמו או בשלם ע"י פתח אבל
 במרטה לא דברי ריבות נה רצח
 שנים כתחייבו בשבועה לעשות סתמות
 וחלם א' מהם חולו מתמיד וכל עסקיו
 נעשים

יורה דעה הלכות נדרים ושבועות

שם שיש

ראובן כתיב בשבועה להרבות תורה בקהל א' וכתבו לו מצות להוצאת הדרך להבוא את ביתו לסעודת וחרו בראון בחזרתו כלום וקיים להקדיר המצות

שם שיש

בענין ראובן ששבועה לישא את בת שמעון בעבור טוב הכסף שקבל ממנו והלך והתירה מחמת טענת תבאי שאומה שבער עליו ושוב שבועה ע"ד לישא את בת לוי ולא סוף אשה עלים גם קבל כ"ס שלא יתיר שבועת זו חייב לקיים השבועה השניה וע"כ

שם שיש

בענין השבועה לאשתו שלא ישא עליה וכו' **שם שיש** את חבירו ואיים עליו שלא יעלה הדבר והשביעו על כך ומת הגולן ומבואו מצות שלו בידו הגולן ושבועה בשם שאין בידו כלום על זה יש לגמול ומ"מ הוא פטור משבועתו ומחבירות שקבל עליו ואי תפס שלא בעדים כאן במנו וכו'

משפטי שמואל וט

גשבע לעבוד על המזבח אם יש חילוק בין מפורשת לשאיפה מפורשת

שם סב

בענין ראובן ששבועה לאשתו שלא ישא אחרת עליה ועבר ובטלה ושבועה לשמים שלא יבוא אבל הראשונה מהו ואין כר דחייב להכניסה בעד כסוד כתובת וע"כ

שם פח

מי ששבועה שלא לישא אשה על אשתו ובחשד עם שפתתו שנייר וכו' אין ראוי להיות ממונה

שם צב

ברין כולל דברים המותרים עם דברים האסורים **שם קי** לא רצה לעמוד עם שמעון ברין **ראובן** קורא ושמעון מזהיר זה עבר צמנו

על

נעשים על אחרים השבועות **שם קא**

ראובן שאמר אני שבועה לדעת חכמי ארץ ישראל שלא יסב עוד שמעון אחי עמי ולא יהיה עוד עוסק בתקביו וש"ל התרה

שם קד

על שטר חובים ושבועות שהיו בין שכי אבשים על לקוחת מכס הקאפאן

שם סה

על שטר חתום בשבועה מקנת בני קהל א' שלא ליקח בן חכם מרבין תורה ביניהם לדורש ולא להסב קבוע כל זמן שהחכם אביו והיה קיים וכו' שראוי לקתירה **שם סח**

אחר היה עובר על שבועתו וענין שתבאי היו דבריו והוציא שטר חתום בעדים על כך אלא ששטר הכרירה לא הוזכר תבאי איש כאמרים **שם סו**

ראובן כתיב בקנין ושבועה לתת סך עורו לשמעון לזמן פלוני וא"ל לא היו בידו ובשעת הפרעון וסמך חייב לתת לו וענין במה להרשע ח"מ מ' כ"ח **שם ע"ד קה** שנים ששבועה זה לזה ועבר הא'

שם קלח קמה קסה

בענין הכיס שבשבועה אם לאחיו או חסיד בעושה לו טובה וע"כ **שם קסה** אם קומר השבועה מוסף חייב או היו זירות כלבד וע"כ במה להרא' חיים ח"מ

שם ע"ד קפו שצד

על ש"ב שבועה לשרת בקהל א' ה' שנים ובקום יא ואין בטענותיו כלום

שם רצט

הגשבע לחבירו לפדוע לו חובו למק"ג חדשים מכ"ב בידים שסיה ממתיק להם כל אמה לערך כך היינו חתה מהשער הקבוע בשביל פשרה שיש ביניהם ולא באו הבגדים והוא רוצה ליתן מיד מצות בעין לערך שהיו שנים בשעת הפשרה וחבירו אינו רוצה הדין עם הנשבע וע"כ אופן הפרעון

בענין הכשבע לאשתו וכו' ונא קול עליה
 שוכתה **שם ב**
הכס מ"ח בקהל א' שכשבע שלא להיו עוד
 חכס בקהל יש לו התרה ופ"ב

שם כג
ראובן אשר אישר על כפשו שם הקק לא
 יעשו לו דין עד שמעון שבחוה לא
 יכנס להסתכלל בתוך הקהל הסוף וכתובעלו
 טובי הקהל ונזרו על שמעון שם בתוך ומן
 כך יבקש מוחל מהקק ישאר בכבודו ואם לאו
 יורידוהו בראש שלא יוכל ראובן לבוא בתוך
 הזמן הזה להסתכלל בקהל **שם כד**
בענין ראובן שאירס לו אשה בשבוע וקורס
 שכנס בשמית עיכס א' והשכי' קרובה
 לכך והוא במקום שפסטה תקנת דמ"ה ועוד
 יש חרס בקהל שלא יקח אדם אשה אחרת כל
 שיש לו ארוס הוא פגור מלכנס ויש להם תפס
 אם יש לבוסה לקבל גט או שיתבו לו רשות
 ליטא אחרת ופ"ל הכנס אשה וכשבע וכו'

שם לא
ראובן נדר לעלות לא' בספיח הראשון
 ההולכת לסס וא"ח הרתה אשתו

ומתחרט גס הוי מעכבת וע"כ **שם כז**
ראובן כמחייב בשאר לפרוע לשמעון אם
 אלפים לבנים בנ' שנים ג' אלפים בכל וחדשי'
 ואם לא יערע נסוף הו' חדשי' ה' אלפים ופרע
 כסוף השנה ואלמי וכן בזה האופן עד שג"ס
 יתפרע משל וכשבע על זה **אם** יכול שמעון
 להכריח לראובן לפרוע בכל וחדשים השלש'
 אלפים מבח הסטר והשבעה או אם הכוונה
 הוא אל תשלו פרעון ה"ח אלפים לבני כסוף
 ה' שנים **שם כח**

חברת חת אגשים שקבלו עליהם בחרס
 וכידו לבלתי חסרד אחר מהם
 ללכת אל חברה אחר' ואח"כ תקע איש אחד
 בפו וכשבע להיות בחברה אחר' ואף ששליח
 אם הוי מושבע לח"ה הויב שמועל לא כשבע

על שבועתו שמחלו זה לזה ומעשו כעט'
 בקר' עכריון בין על השבוע' בין על התביע'
מהרר באלאל מ
 בדין רבים שכשבעו לה דרו"ב

מהררס איסרלס עג פב
זורש שכתבה בנזאת מורסו וקבל עליה
 בח"ח לקיימם אינו יכול לחזור בו
 וע"כ בס"פ **שם צב**
 כ"י סלדר עליו ועל כנ' בעת צרה עד שיהיה
 בן ג' שנה זורש שמיא יעבור שלו כדר ושל
 כנ' אינו כדר **שם קג**

ראובן כתן חסן לכן שמעון ע"מ שישתדל
 בזיווג א' וזורח ועסס ושכ ראובן
 תובע לשמעון כעט' לו שפקדון חו"ב ביד כנ'
 יכול שמעון ליטבע שלא כתן ביד כנ' חסן
 לפקדון או שאין ביד כנ' כלום משלג' ע"כ

מהררא'ן ה"ח ח"א ג
ראובן שהיה לרכו ללוות מקר"א' ברכית
 קרובה ושורע לו הרבית והקדן
 וחזור ולזה ממנו וכו' ונא הקר"א' לתבוע חובו
 יש להסתפק אם יכול ליטבע סתם שאינו
 חייב לו אלא כך כך אחר שיחשוב ויבכה הרבי'
 שכתן לו ואם מת ויורשו יתובעים חוב אביהם
 בראש שאינו יכול ליטבע וע"כ **שם ק"ג**
מזכר שקבל עליו כסר ושבוע' שלא יערער
 על המכירה ויערער על דמי המכירה
 שח' בהם פועות חשבון אין עליו עובש שבו'

שם סא
בענין הכשבע לאשתו וכו' ושלג' יגרשס
 בלתי רשות ב"ד והוא מורד' ועל
 במה דריכל ח"ב כ"כ **שם מא**
 מי שכשבע וקבל כוונות שלא לבטל מודעא
 שש' על כתיבת גט וטוב בשעת כתיבת
 הגט ביטל כל המודעות מהו **שם נז**
 מי שכשבע שלא לגלות מודו לשמעון האם
 יוכל לגלותו ולחזורו ויגלו לשמעון

שם ח"ב ח

יורה דעה הלכות נדרים ושבועות

לח"א שנתל עם חמורה הראשונה מהמחלוקות שיתנו לו דעות להחיות את עצמו על שאלה לחכם שבועה על כדו וחרס או איפכא או אמרין כזה אין שבועה חלה על שבוע' חרס וכדו או הו דאורייתא או דרבנן בדיו הכשכע לעבו על דת או דם ועל כשכע על איסור והיתר וכו' **שם סב**
בענין הכשכע לאשתו שלא יאחר עליה גם לא יגרשכ' וכו' בדיו שבוע' וקנס כהדס ועל כה' החרס מוכן ס' זו שבועה על שבועה אימתו יש לה חלות' דבר שאין אדם חייב עליו מן הדיו לא אמרין חייב אין כאן שבועה אין כאן ועב כבמי שמואל סי' י' ל'
שם סז
דיו נדר בטעות וסתול' נדרו בדבר שאיך הרב בפירושו **שם עב**
בריו הכשכע כנגד תקק' הסקל וחילוקים שיש בדבר' **שם עא**
ראובן כשכע לקרובי כלתו בעת האירוסין להשאס עם כמי בפסח הכא ראשון וכתמו לו קרובי הכלה מעו' אגדונואל להכין ברכ' הכל' לזמן הכל' ובהגיו' זמן פסוע' מתחרט ראובן משבועתו באמרו כי עדיו אין לו סכנת בית וכל ברכי הכלה אין להסירא כלל בלתי רתון הקרובים והאשה' ועש זמן היתר השבועה מתי הוא' **שם פ**
בי שהיה חייב לחבירו מזה וכשכע לפרעו לזמן פלוני ובהגיו' הזמן כתלו משכון בעד החוב והרששו למכרו כרא' שכתור כזה ו'עש' **שם פא**
בענין הכושא אשס והתנה עמה שלא יאחרת ולא יגרשכ' וכו' וכשכע וחלה וגרשה בתכאי אם אמי וקודם זה הקירו לו הסכוב' ויסיו מחלו ועמיד עשר שנים ולא זכס לבכיס עתה רותה לגרשה וח שש לשבוע' גם לתק' רגמה ועיין במ' הרדק' בח"א סי' ק"ד **שם פט**

הנשבע כנגד כיבוד אב ואם מה דינו' ועיין במהרש"ל לוי סי' כא' **שם קב**
אלמנה שנטלה קטין ושבועה לקיים צוהת בעלה וסוד רובה לחזור בה ולגבות כל סבי כמובנה ואומרת שמחרה מודעא אין הדיו עמה' **מהרש"ל כהן**
ח"א מא
ראובן כשכע לש' את שמעון במכותיו כך שכים ובתוכס פלך אכל לוי וכשכע לו לשדמו ג"כ כך שכים מהיום שהוא וסלסא' כראש דביון שלא חלה הסבועה על משך הזמן שהוא מושבע עש שמעון ח"כ לא חלה משם ואילך' וחילוק בזה לאומר שבועה שלא אוכל תאכ' וחזר ואמר שבועה שאוכל תאכ' ועבדי' דחיילא אעכבוס ועש ובסמוך בתור' אמת סי' קנא ובמהרש"ל סי' כ' כ"א **שם פב**
שמעון כשכע לראובן לפרעו לו בעד לוי והוציא ראובן כתב שאינה ראויה מתקפת על חובו שמעון פטור משבועתו' **שם פו**
יהודי שהלך לקהל אחר בכעס וכשכע שלא לזוז משם ואח"כ מתחרט ולא שהיה מושבע שלא לבא מקהל שוב' ממוכו' **שם פח**
המתנה אחרי מות אביו שלא יסנה מנכמי עזובן אביו וסוד מת אחיו היורש אין לו חלק וכהלה בבכסים שירש אחיו מאביו או בחילופיהן' **שם צ**
בענין הכושא אשס והתנה עמה' וכו' **שם קד**
קער **בענין** ראובן שזיך את בתו לשמעון וכשכ' וכו' ורוב' ל'טעו' עצמו שאין בטענותיו כלום ועש טענת אונס ומודעא וב"ח סי' ע"ב ובמהרש"ל סי' ס"ב כ"ב וע"כ' **שם קלה**
ראובן ושמעון נדרו דייבוס מוחרי' כשבועה ובסתלק א' מן סדייבוס ועכשו ראובן רוצה לברור בעלי תורה השבועה במקומה **שם קסח**
נמוקת'
ראובן

ראובן רצה לגדש את אשתו ואמר תנו לי כך וכך ואם תסמךו סמךו כי הרי מעתה ומעכשיו אשתי ואת אסירה עליו באסירה עליו אם לא יגרסנה יוכל לישאל על כדרי אפי' כלל רנוקאשם וקדושים

שם דף רה בענין הנשבע שלא לגדש את אשתו עד עשר שנים ועברו ד' ולא בא לה אורח הכנסים ורובה לפטור עצמו נ"כ מתכאף טענה להחזיר ט"ו אלפי לכי שכתן לו חותמו מירושת אביו ועוין שאכנס היום בעת הקי"כ לא היה ט"ו כ"ד **שם ח"ב סג מה** הם כדרי אוכסים' הטענות אוכסים רבים כדאם דמחזי אצתי' שיהיו קלים הנשבע לעלות לא' ואם היו רבים הנשבעים ועיין בת"א ס' א' שם מא ה קט **בענין** הכושא אשה והתכה עמה וכו' ואם נשכה וכשא' שם אשה

שם עט אחר שנשבע בשטר בידיו ורובה לעשות אחר בשבועה אין לעשותו **שם קמ"ד שמעון** שם ללוו בבית הסהר ומאמית הדבר בל' נשבע לשל"ו בתוך ג' חדשים או לבוא ממקומו לשם ועכשיו טוען שאכנס היום **בענין** הנשבע לאשתו שלא ישא אחר עליה ויש לו בער מזונות ואין לו ממנה כי בן אחר ורובה לילך לארץ מולדתו והיא אינה רובה יש להסתפק אם יכול לישא ט"ס אשה אחרת אבל אם אין ט"ס שבועה אלא תקנת דגמ"ה בלבד הרי זה מותר **שם לו חגשבע** ואומר שלא תהיה המדה לשבועתו לא אם יתירו אותה פלוני ופלוני ופלוני אפילו שתהיה השבועה על מנה רבה אין מקום לקעורה עד שהם יתירו

שם ח"ג פמ' חגשבע ע"ד הנשבעים באמת אפשר לתקומתו ול' דמיקרי ספיר נשבע לרעת רבים **שם שם כרין** התרת נדר לדבר מנה **שארית יהודה דף נב אחר** שנשבע שלא להיות פרכס אם לא יתנו לו מנה הראויה להתכבד השבועה חלה ואינו חשוכ למנה שומתר שמתכבד' כמזונותיו שמקבל עם ריעיו מהקהל ודרך התורה **מהר"מ מפאנו מה חברה** טעמו קנס ביניהם למי שלא יקום בהשכמות לילך לכה לומ' שליחות ותחכומים וטען א' שבמית המורק א"ל לו לפי שהוא יונא עובד בתפילין מכיתו ועדיין הוי לילה אין כאן כדר ולא קנס **מהר"ם מלובלין לר נתבע** שנשבע להתדיין לפני חכמי ציר פלוני מזהים ועד זמן פלוני ובתוך הזמן מנאם בער אחרת וכוונת בעד התוכע ולא רצה לבוא לשם כראש שפטור אם באמן אדם לומר טענתו בשבועתו הוי על דבר ערטי **תורת אמת מר אין** אדם יכול לנשבע שאינו חייב מטעם ק"ל או לפי טענת השמיטה ואם יש הפרש בזה בדיומי ישראל לע"נ **שם מז מה** הם כדרי אוכסים וכו' ע"ל

שם ס' סא שותף היאך יכול לישב לפטור מהמכס חלקי חבירו דבר בעיר אחרת ועיין פ"מ בהלכות גולה **שם סג בענין** הנשבע לאשתו שלא ישא אחרת עליה וכו' כראש דלא דמיון תכאף לשבועה לעיני מגו דחייב אהבי חייב אהבי **שם סד קצו ראובן** היה חייב לשמעון בשטר כך מצות בעד שכן א' בקנין ובשבועה וכתפסדו ביניהם

זורה דעה הלכות נדרים ושבועות

ויחיהם לפרוע לו בתוך הזמן וכל כך
 גופרת וכן עשה ראובן וכשכח לתבוע השטר
 משמעון הטיב לו כי לחשכון אחד קבל
 העופרת ובהגיע זמנו יתפרע ממנו ורבו
 הקטנות עד שכמו לו מכרעו בנים שיעמדו
 לפניו כפי קוחרים ישראלים ונשבעו שיהיה
 על זה שוב טען שמעון כי אין רצונו לעמוד
 כ"ח בדיון מורה ושעל זה נשבעו וראובן אומר
 בשמי קוחרים ולוי העיד כלבדיו נראה שהדיו
 צמח וע"ש
הנשבע לחבירו לפרעו כך מצינו לזמן
 פלוני ושוב כתפשו שיהיה
 הפרעו בשחור מזה שתקול השבוע על פרעון
 הסחורה או לא **שם שם**
ב' אחים שהא' נטל חפץ מהאחר וסיף
 לדבר החזירו בקיץ ושבועה
 וזכור מודע בתכא' שהיה הוא גדון כמוחזק
 בסך כך ושוב טען בעל החפץ שיהיה אכזב
 בדבר לפי שהיה מאוי' עליו שזכבם בבי' הסהר
 ושיט' לו עדים שפשה מודע על זה מא' הויב
 לקיי' את שבועתו אולם מהזן הוא אולם אפי'
 לעיני' שבועה הוכח שהא' אכזב היה בשבוע
 בתנאי' שיתאר בלבו היום או תכא' אחר וכו'
 ואי מסר מודע לא מהכי ואף שיעזון משכחו
 בלבו וכו' ברא' דאיוס מהזמן ל' מהר"ח
 מורקוב"ח כפי ע"ב וע"כ **שם פו**
א' נשבע שלא יזכור שדה למזכן ועבר
 ומכרו זכה המזכן ועיין בב' ח"ו
פי' ר"ח ונכ' מאירת עינים וזמ' הרד"ק ח"א
פי' קנ' וזמ' הרד"ק ח"א כיון ע"ה
שם פט
המקבל טוכת הא' מחבירו והדירו לדעתו
 יש לו התד' לדבר מזה כמו בנדר
 ע"ל והוכח דאיוס תרמו טוכה וע"ל כ"כ
 וע"כ **שם קעד**
 שבועה על שבועה בשותף שכשכש
 לחבירו ושוב בתוך זמן קטנתו ה"ל

וכשכח לאחר ועל כמ' הרד"ק ח"א פי' פ"ב
שם קצו
שנים שנידורו להם אחד בקיץ ושבוע וזמ'
 ביניהם וכתב הגד' ב"ד הוכח וכתב
 שחבירו היה מסרם מלקיח' אחד לו חם חרנה
 שבעמוד בדיון תורה בעמדה יחד ועתה טוען
 חבירו שביון שאני לו כך שכר כפס' מהשבעה
 וכו' וע"ל במ' הרד"ב סי' קל' **שם רל**
פי' ששבע לסקר איכו נכשר למחצה על ידו
 קם שקסוהו **בשפט צדק** כז
ברין כל ע"ל והשבע ע"א כתב
שם רל רז
ראובן שחבר שטר עיסק' לקרובו המקבל
 בתכא' שא"ס יעדיעל הוא וכו'
 מחמ' ט עבד גביה שהיה לו עליו ושלם לו
 כל סכו' השטר' וגם עשה שטר מחילה למקבל
 על זה בשבועה ונ' ש"ש וס' ערער חייב בכל'
 וביה דקדוקים מלפניא ותיירא בשטר ועדים
 קרובים חסומים ועכ"ל רבים **שם רח ז**
תרומה ששבעו ללמוד תורה עם רב
 א"ל כל זמן שיהיה בע"ל ולא
 עם רב אחר **אין** היה משום שבע להרע
 ולבטל את המצוה ואפילו התירו שבועתם
 כדיעבד לא עשו כלום **שם ט מה**
ברין נודר לדעת חבירו **שם ט**
פי' ששבע ע"ל מפרשים בלי התרה ולא
 התרה להתרה וכו' ומת אחד מהם' גס
 כשבע ע"ל טוקוס ב"ה ויש בהתרה משו' שלום
 ושמחת חתן וכלה ויתור לו וע"כ **שם עא**
 ע"ל שבועה בטענת אונס **שם עב**
פי' שכלר שלא ילך לשעבודת הרשות מזהר
 לילך לשעבודת שפוטין לסיכור הנית בארץ
 ישראל אבל לא בח"ל **באר** שב ערף ק"ב
בגדרים ושבועות אולין בתר אומות
 דמוכחיות וע"ל במ' הרד"ק סי'
 ל"ב ואי בכל דוכתין בעינן תכא' כפול
בני שמואל ח
 דאין

כתפדרו מומכו וחלקו כשמות מותר לשאת ולתת עמוס כי בשבילו נעשה החרם ועיין במ' הדר' ו' חיים נחם סי' מד' מהדר' לוי כה ברין המוס' מודעת וטוב כשבע עיין בחמ' כסלכות אונס ומסירת מודעא

הלכות נזירות

בי שאמר הרובי כוזר בשמאן הוי כוזר עובד שם סויד לו פסק שני בנדין זה נדראק שהאמר מרז אחר ועב' מהר'א כוזר' ח'א דף סו א' שאמ' יו ריסיבו כ"ס קי בון איכביאי אה מי פ'נ' אה מולדא קון אישטי חכס וכתרעט מיד ואמר שלא הים יודע מה הים כ"ס אלא שחשב שהיא שבועה גדולה טענתו טענה גס אופן קבלתו נראה שזמר להוכיח כוזר'אם יש להסתפק בזה ומטעם שלא הזכיר אלא שמוסן לכד הרוב אימרים דהוי כ"ס בכך האומר קונס כניותי על בני עירי שאיכו בשאל לזון העיר אס ינטרפו עיני שנים מחזן לעיר נראס דהוי התרס גס נכדון זה לא אסר ממש הכייתו על הקסס כי אס שליחות בכו ללמוד עמו ועב' מהר'א ו' חביב נו גז האומר לאשתו אס מעשי דבר פלוני אהא כ"ס אס אשכ עיין תובת ישרים סג סה נדר דאפקיה בלשון שבועה והנזירות הו דון ככד ובשבועה הא והא פלוגתא דרבנאשתא הוי ולא אמרוהו בפלוגת דרבנאשת' פסק בנזירות להקל ועב' אין להקל ב"כס אלא היכא דלא אמר כ"ס בן מכוס ב"ד וגם דאפקיה בלשון שבועה קושטא להדמבס ופסק למה פסקו כ"ד ולא ב"כס ועיין בפלג' ב' סי' ט' מהר'א ו' לר' ח'א דף עא ע"ה

ראובן שכתוב עמו בדבר שאיכו קבוצ וכשבע עליו חייב לכ"ע לקיי שבועתו שלא כדלעול: שם ל' ב' ששבע שלא לישבע וא"כ הסכימו הקהל שכל היחידים ישבעו בעד ערכם פטור מלישבע ודין השבע לבטל את המכוס ועב' שם כג שבועה ע"ד מפורשים ולדעת קוותר מחמיר וכ"א לדעת חבירו על דבר מכוס יש לו קתרה: שם כה בענין שבועה חלה על שבועה והשבע על דבר מודברוס או על דבר שאיכו מפורס בתורה האריך א' בזה ועל כשבע על איסור והיתר וכו' שם מג ד' ה' ו' בהיתר מי שדבר לעלות לא' ועל מהר'ר' טראני א' ר' כה בענין בחור כבן ל' שנים שאירס בת קטנה כבת חמש וכו' לחותכו שלא לקדש את שום בת ישראל עליה כהנים ושלא יגרשה חלה עליו השבועה ועב' שם מז שוחט שהשגיגוהו ליתרד מעל אחיו וטוב טען טענות ליתער מהשבועה שאין כניענותו כלום: שם מח בענין המשך אהש וכשבע לה וכו' וטוב שמש שיכא עליה שם רע ושהיא בת זרע יעשה התרס: שם מט ראובן כשכר למלמד לחבר אחת לב' שנים וכתוד הזמן כשכר לחברה אחרת וכשבע להסתקיעת כף לא עשה כלום ועל במהדר'א ק"א סי' פ"ג שם נ נא שובר ששבע שלא להרים הכית תוך ז' חדס ואם ירוס ישלם הסכירו ופסוק הזמן מתוך מריבה אסר לו המסכיר תרוס לי סכית לא הוי לשון מחילה והשבועה קיימת: שם ח"מ קיח ששמו השכמה על ס' חר כותי שלא לשא ולת' עמו ועס סבירו וטוב

ק'ק

מרח דעה הלכות נדרים ושבועות

ליכנס במעבר כ"ה ואם ככנס במזל וכולם להסתכל עמו זכו ושנופה ואחר וכלל חלון זה על זה וכשיתארט עליהם מתירין לו את כלם בבת אחת ועיין בה' הרל'ן' חביב סי' קל"ט

שם צב

מ"ש הריני מקבל כ"ה בן מכוס ב"ר שלם אכנס עוד ל"ח זה ועתה מתחרט

נדר הדב להתיר ודין נדר כל שבועה או איפכא ומה דין הנזירות בזה ועיין חרטה להרשב"א וסריטבא ז"ל וע"ה בח"ד דף קכ"ג

או ובמהר"י טראני ב"ד סי' כ"ה **שם צח**

צט **שך**

בענין מ"ה כ"ה בשע"ט שאין שלם ושא אשה אחרת על אשתו אם היא כותבת לו נשות כל' שזוהר אשכנזי שלם אחר כ"ה לרנב' וע"ה בח"ד דף ק"ב ובמהר"ל בל' בח"א סי' כ"ב בהלכות שבועות

שם קא

בענין מי שה' כשוי במקו' שמה' תקל"ג והלך למקום אחר ובאחד הכתובה וכתב לה אחרת בסתם ושם קבל עליו כ"ה לישא אשה אחרת תוך זמן ידוע השבועה הראשונה קיימת ויהיה כויר וע"ה **שם קד**

מ"ש כ"ה סתם ולא פירש הכיוונים

שם קלד

ברין האומר כל נדר שאני עתיד לדור הרי הוא בטל כ"ה בכלל וע"ה **שם קנב**

נדיר עולם יש לו התרה וכל כויר סתם בזמן הזה ועיין במהר"ל בל' ח"א

שם קער

מ"ש בכויר אם יעשה נדר פלוני שה' אסור מדרבנן ועבר ועשה נדך התר ועיין אסמכתא

שם רנז

האומר הריני מקבל עלי כ"ה וכו' אכתוך זמן פלוני סיבא פלוני לדמשק שאמן לך גע מה טובו של לשון זה

שם ח"ב דף ט

הנרשא אשה וקבל עליו כוירות שמשן שלם לראותה

מ"י שאמר אם תלויית מוכנס בנדר הזה

הריני לוקח כ"ה אשר לא אשב עם

אשתי בבית אה' ואמר שהתנה בנ"ה שכל נדר

או שבועה שיעשה באותה שנה יהיה בטל אם

לא יזכיר התנאי וכוא לא זכר נס דאפקיה

בלשון שבועה מותר וע"ה ולשנא דלמי

לוקח כ"ה לישנא מעלויות היו **שם עג**

מ"י שקבל עליו במקום פלוני כ"ה ובה אחר

אם אלה לקובטכטאנה שלם לטבת עם

ג' שני וכסתפק אם חסוף לומר מבלי שאומר

בכאן גם אם כתבון לחזור לאותו מקו' דיוקא

או לבאת מקובטכטאנה כני בסילך לו לארץ

אחרת קודם תשלום הנש ונשכ שם ל' ויהי ואחר

כך יכול לחזור **שם ח"ב דף**

אחד שקבל עליו כ"ה בכל תנאי ואמר שלם

כתבון להיות כויר לא אשכח שחיתת

שבועה גדולה שאין לו התרה טעמנו טענה

ברלעיל מחמת כמות ספקות כוירות דאפקי'

בלשון שבועה **שם ח"ג דף**

בן שקבל כוירות דעבור אמו שלם ושא אשה

כ"ה בעיר פלוני ועכשו רובה לית' אשה

בעיר אחרת ואינו מותר בה כן אי מהכי

רשותה ועיין הריני כאלו המקבלתי

שם ח"ד דף סט

מ"י שדרר בכירות שמשן שלם ימים ממונה

ואח"כ התדיומו הקהל שמי שיפול עליו

הגדול שיהא ממונ' וכפל עליו אין ראוי לפגשו

להיות ממונה ויש להקטיר לו הפרס

מהדרם טראני ח"א דף

מ"ש הריני כ"ה עד שתלד אשתי וכו' ע"ה

שם נ

מ"ש כ"ה שלם יבד ושלם ואכל וישתה ויחר

זרה רעה הלכות נזירות

בח

להוציאה מעיר שדר בה אביה ונדרסה ופרע
 לה כתיבתה וטוב החזירה וכתב לה תכאים
 וחדש ומכא הכירות לא כתב יש לו לדור
 במקום שירנה ואפי' שנירש בערמה לדעת כך
 וככ מהדרס אלשיך מי קח ומ' הדרס נלכטי
 מי עמ' פז' שם לא
 נזירות אי הוי כבדר או כשכועה שם לו
 מ' ש' עליו כ"ש שלא ישב תחת נג עם אשתו
 יש להקל בו ועש' שם מג
 מ' ש' עליו נזירות שלא לאכול עם אכאים
 רק בביתו והלך מעירו הכדר במקומו
 עומד וכמה שאלות בענין שם עז
 ראובן כתב לכנו אם תבוא עם אמן הרי
 היא באישות עמי כשהיתה ואם
 לאו קובס עלי כ"ש שתהא אסורה עלי וכאנס
 הני והלכ' היא בלתו אין כאן קבלת כ"ש וכריך
 היתה למה שאמר אשתו עליו שם קא
 מי שקידש אשה על אשתו וערערו קרובים
 ואסרה עליו כנזירות ומתה אשתו יכול
 לכנס המקודשת שם ק"ז
 מ' ש' כנזירות אם לא תדענו אשתו לנשא
 אחרת ידרסה תוך ל"ים ושלא יקח
 כ"א פלונית ולבוא לקדש אותה תוך שנה וכו'
 מהו המכיון שם קלה
 על מי שגשג' ע"כ לעשות כן וכך אין כאן
 כנזירות שם קלו
 מ' ש' יוסיפה כ"ש אם אדור בבית זה אינו
 קבלת כנזירות ועש' שם קנא
 ראובן קבל כ"ש אם יגרש ארוסתו תוך י'
 שנים יש דרך למת לה גט ואין
 שם קנר
 ראובן קבל עליו כ"ש ורעה שכתב ויקבל ג'
 והוא כדר בתכאיו וכו' ושוב חזר וכדר
 וסילוק לאוסר דבר בתכאיו או בלי תכאיו
 שם קסר
 ככה ספקות במי שקבל עליו כ"ש אך כפל
 לקיימו ואין להחירו שם קעד

איש ואשתו נכבשו בספיכה אחת קטנת
 לטויל בים ועמד עליהם רוח
 סערה והאשה נעקס עד שקבל עליו האיש
 כ"ש שלא לוכנס עוד עמה בים ועתה לנזרך
 מוזכותיו הוכרח ללכ' למקום אשר עמה דרך
 ים מותר שם נב
 מי שאמר הריני מקבל עלי כ"ש בן מנות
 פכל תכאיו אם אדונו עם אשתי כל
 ימי אין לו התרה אלא אם כן ביטל ר"ה או
 אימת ששעה כל כדיוו ולא כזכר בשע' שזכר
 ועל ומחלוקת הדברים אל כנזירות שמשון
 מהדרס נאלטני זה קיב
 מ' ש' איהו כ"ש ככל תנאי אם אשכ בבית
 זה ע"י וים אשר הכנסו וכתביע אל
 יום יבא מומה ודר בבית אחר ב' שנים נראס
 שיכול לשב ולדור בבית ההוא
 שם קז יח
 האומר לאשה כשואס מקבל עלי אני כ"ש
 שלעולם לא אשא אשה כ"א את
 בלשון לעז' ואחר ימים כשא אשה ושוב
 בתלמדה האשה ההיא והלכ' והיתה לאיש אחר
 יש פתרה לכדר ומחלוקת בכדר שסוני' בלשון
 שבועה או חיובא' וכנזירות בלשון שבועה
 מהדרס אלשיך מו קנ
 האומר הרי אני מקבל עלי כ"ש כ"כ בעל
 דלילה שלא לדב' עם פלוני כ'
 דיש להקל וענין כדר בלשון שבועה וכנזירות
 דין כדר יש לו מהדרש מר' גה
 זר עה קלא
 שמעון כשבע לאחיו ליקח את אחות אשתו
 ואחכ' דנה לישא אחרת וקבל עליו
 אחיו כ"ש אם כה יעשה חל עליו שם עז
 בענין כחור יתום שנשמתד עם בת ראובן
 בשבועה ואם יעבור שיקבל כ"ש ולנעק'
 אמו היתר לו ראובן השבועה גם ה"כ היתר
 שם קר
 לא ככל ספק אמרין להקל ועל ולשון
 לכו

יורה דעה הלכות נזירות

דף

כי אנו' היה צריך היה לחט' בלבו וכו' כדלעיל
בהלכות נדרים' שם קב
ברין מ"ט הריכי כויר בשמשון בן מנחם ונא
בזכר א"מ' הכוויים וע"כ

שארית יהודה דף ס"ג
ראובן שמתוך כעסו ושכריותו אמר לאשתו
הריכי מקבל עלי כ"ס ב"מ וכו' שלא
אשכב עמך בחט' אמת ושלא אוכל כאחד עמך
על שלחן א' מהיום עד שיהא אמת בלי היתר
וכו' מותר בתשמיש המיטה וגם באכילה כדל'
להתיר' תורת אמת קנר
ברין כזירות שהוציאו כלשון שבועה:

משפט צדק לר' לו
מי שקבל כ"ס שלא ליקח ארוסתו לאשה
ודעתו היתה להקניט את
חברו וכו' מותר וע"כ' בהררי טראני
ד' כ
מי שנדר כ"ס ע"ז קנאת אשתו בנערה
אחת שהיה בביתו שלא להי'
לו עוד משא ומתן ודיבור עמה ואח"כ מתה
אשתו ורובה לקחתה לו לאשה אסור בה' ואם
אמר שלא היה בלבו אלא מה שלפניו וכו' ע"כ
שם כב
מי שקפץ ונדר כ"ס ובתוך כדי דיבור
חזר בו ביטל את נדרו

שם כב
ד' הקירות גימיו סנדר' כ"ה ה"א בעיקר
חומר שלו שאין לו שלא ומה
טעם' שם כד
הב' אי שייך בנדרים ונדרות דין אסמכתא
ועיין במהר"ם טראני ח"א' שם כה
הג' אם יש פתח לנש' שם כו
הד' בדקן כדרי שגגות שיש שהתירו חכמים
לגמלו' ויש שהנדרו התרת חפס'

שם כז
מ"ש הריכי כ"ס אם אלק' בבית ראובן אין לו
התרה ולא שאין לו בין הקדשים הנדר
לתנאי

לבוא היינו ביאם היינו חזרה' שם קלא
שליח' כבוד שינא מנ' שלו לכ"ה אחר וקבל
כ"ס שלא לחזור ועשו ב' ב"ה ביניהן
ש"ס ורעות וששני החזמים ולכו להתפלל
איש שבוע אחד כ"ה אחד זה מותר'

שם קנר
מי' סנדר כ"ס ואמ' סנדר הויתו די' כ' בשל
אין להקל להתיר' שם קנז
נזירות שמשון שהוציאו כלשון שבועה גם
לא אמ' א"מ' כיכויים טוב להתיר
את נדרו' דברי ריבות קס' שצב
ראובן קבל כ"ס אם יאכל בבית אביו כל
זמן שנער משרת יהיה עמו אין לו התר'

שם תא
מ"ט הריכי מקבל עלי כ"ס ב"ד אם אלק'
בחסות יהודה לא ילך ונ"ב במהר"י
לוי ובפליטת ב"ד ה"ט' משפטי שמואל
בענין ראובן בסכת קטעות שהיו לו עם
אשתו כשא' אחר וקבל עליו כ"ס שלא
להתייחד עם אשתו הראשונה והוציאה מחינתו
והיא נבעת על בעלה והוא מתגרש ורובה
להחזירה אף הכ"ס עומד בפניו יש להסתפק
בהר"א ז' חיים ח"ב נט
מרבץ תורה בקהל א' שוללו יסוד מהם
בפני קצת מאנשי הקהל ההו' ולכן
קפץ וכדר כ"ס ב"מ וכו' שלא לשר' עוד בקהל
ההוא על ששמעו חרפתו ולא השיבו ואשר על
פצחו הפרס אשר היו פורעים לו ועכשו הקהל
אסכים בו ורובים בכבודו גם הוא רגיל לבטל
נדריו כ"ה הרי זה מותר וע"כ דין כדר בטעו'
והתולק נדרו בדבר הארץ הרב בפירושו'

שם עב
מי' טעבוע ע"ד וקבל עליו כ"ס שלא להוציא
אשתו מחיקומה אינו יכול להוציאה'

מהר"ש כהן ח"א קעה
י"ד ליבול עבמו מחלשיו קצת אכשי קהל
א' קבל כזירות להיו מקהלם ואוב טען

יורה דעה הלכות הפרת הבעל והסכמות ותקנות

על אודות החרם שעשו מקצת בני העיר
שלא ללמד את הקראי דבר שאינו חל
על המקבלים כלל ממה טעמו כללם סרב
בסיף התשובה ובה כתבאר מה כח כד יפה
וכי יש מחלוקת אם כח גדולי הדור וגדולי
העיר שזה באחד ופי' ההיא בריתא דרשאין
בני העיר להתכות על המדות וכו' ועכ'
ובכני שמואל סי' כ"ג שם נז

ק"ק ש"ה שלא לחקק בקוביא בכלל כל שחוק
במשמע קוביא ופי' מלת קוביא ועכ'
שם ח"ב יד

בהסכמות ובתקנו' אמדינן דעת מתקני
תקנתא דין להוציא מממשמות
התקנה וההסכמ' מה שיראה לנו דין להסכים
ולחוסף בכלל התקנה מה שלא פורש בה'
וכשם שהחרם חל על הדבר הנכתב והמפור'
בהדיו' גם על הכוסף מאומד הדעת חל

ושאר יתודע חונק כדף ע"ו ועיין במהר"ל
ח"ב סי' פ' ובמהר"רשד"ם ח"ב סי' רכ"ח ובמהר"ל
לוי סי' כ"ח ובמהר"ל ז"ת סי' כ"ח סי' ק"ח
מהר"ר כהן בית לב

השובר חכות מהגוי בתורת משכנתא וזה
בה מכת ההסכמות ושאר יתוד'
חלקם דף ע"ו ועיין במהר"ל כ"ח סי' קט'
שם לא לב

ק"ק שקבלו עליהם לעשו' את יוס' לא בענת
כיום פורים לכל דברו עליהם ועל
זרעם ואפילו שינאו מהעיר הקוא בעבור כח
גדול שנעשה להם כל מה שעשו עשו

מהר"ר אלשקאר מט
ק"ק ש"ה בעינן ממון אין למועטים והם
העשירים להתירה ויש להם שלא
לקבלו בתחלה שהולכין אחר רוב ממון ועכ'

מהר"ל ז' חביב מ
תקנות הקהל נדק שיתעשה בהסכמות
סמכס' שם צט
הבאטאני'ש דין בתים ופירות יוס' להם

כתבתי או שתבאי לבדד ועכ' מהר"ר
לוי כג

הלכות הפרת הבעל

אשת איש שדברה לסייע לכדויות אחות'
עניה מה כח בעלה כזה

מהר"ר מינץ ז
אשה שנשבעה ב' פעמים על דבר עיניו
כפס כגון שאמרה שבועה שלא אוכל
בשר זה שבועה שלא אוכלנו והער לה בעלה
שבועה ראשונה כללד מותר בבשר שם מ
אין הבעל יכול להפר כוונת שמשון שדרכם
אשתו מהר"ר טראני ח"א מה

הלכות הסכמות ותקנות

קהל קדוש שעשו הסכמה על השחוק ועבר
בעיר ההוא אורח א' וכבר כתב עכ"ס
כמו שזה חדשים אפ"ה כל שלא בא להשתקע
שם אלא לאקראי בעלמא אינו כנכנס בכלל

ההסכמה והחרם ועיין ב"ח בהלכות חסיד'
מהר"ר מזרחי ח"א יג
אם יש כח בקצת הקהל לגזור נזרה על כל
הקהל ואפי' לא קבלום ואם חרם

דגמה או חרם הקהל כוזה בדבר מנוה' ואם
בופין למי שעבר לגרש ואם יש כח ביד
הקהל או כד' לנטל מנוה לאוריתא או דרבנן
ועכ' שם יד

התרת חרם א' שנעשה הרב ז"ל בתוך קהל
ועדס ושכ' קיימה בכמה חכמים
שם טו

ק"ק ש"ה שלא יסובכו בעיר למכיר פלפל
וכיוצא וקס א' ואמר שהספרים מורים
להסך והרבה דברים על ההסכמות וכדו'
ישכס בזאת זאת שם מה

יורה דעה הלכות נדרים ושבועות

לענין הסכמת קהלות על חסוקות

שם שם

הסכמה סכמתו בה שהינא מן העיר אחד

חוקתו אין בכלל זה הינא להסתחר

או שהינאיהו לאכנסו וע"כ שאלות

יהודה דף פ"א ובזרז מחמת חובות לא מוקרי

אכנס מהררשדס ב"ק סי' רכ"ו ואם מוכיח

מתוך מעשיו שדעתו לחזור אפשר שלא אחד

זכורו שם ובסי' רמ"ל **שם קלח**

ק"ק שם שכל יהודי שישליכיהו גוי מחביו

לא וכל שזם יהודי אחר לבוא לאוי"ו

חזר או חזר לדור בו ולא לסכור וכו' ה"ז

סכירות היינו שותפות וכל אופן שבעול וע"כ

במהררשדס **מהדרי' ל' לב ח"א**

דף ער

בענין הסכמ' שעשו מקצת הממוני' מלבישת

בגדים שהיא בטלה **שם עה**

ראובן חסוק בחצר א' ויבא ממנו ובכנס בו

שמעון וישכ בו בשמחה ימים ואמר

שעברו ג' שבס' מיום שיק' ראובן בכנס בו לוי

וטוען ראובן שמעון בראשיתו ובשליחותו

בכנס הדין עמו וכ"כ שאלות יהודה דף ס"ט

שם עו

שמעון חסוק בחצר א' ואח"כ סלך לו לעיר

אחר ושוב הלכו אשתו ובכיו גס הס

אחר יו ובתוך ג' שבס' בכנס שמעון באותו חצר

זכה בו חזקה על כמות יס' שאיכס' ויבאיות מן

העיר ללכת לארץ מדינת' בלתי רשו' בעליהן

שם שם

בענין ימוד הכנסם להסכמת קהלות אחר'

כיו קהלויכולין להכריזו שלא

ליבש בה **שם עז**

מעשה שהיה בא"ק ובפרט **התלמוד** בע"פ

ואנשי מעשה זלתי' יס' כח ביד הסכמה'

והקהלות יס' ויכניסו דובס' לתקן תקנס' שלא

יבואו להסתחר לשם וכו' ה"ז דרשון כמו

העיר וכו' ועיין במהררשדס ב"ק סי' רל"ז

שם קמ קנו

קהל קדוש ש"ה שזום כר' יס' לא יהיה רשאי

ליבשם בחכות וכר' וכו' וקא של שמעון

עד שיה' פדוע ומפויים ממעותיו שהכריזוהו

להוכיח' ואח"כ קנה ראובן הר"ל ב"ק

משמעון מהו להסכידה אם תשאר גס ריקנית

שם ח"ב עא

בהסכמת קהלות כמה יכולין לבקש

המועצו וכמה איכס' יכולין

ומה כח קהלות עם קהל וע"כ **שם עב**

ב' דברים שלא בתפשו בהסכמות מכירת

המולק' ועב בתור אמת סי' קמו' **שם פ**

קהל קדוש ש"ה שלא יורשע שום איש וכו'

לקנות נמר להעבירו לבכרו וחתמו

בה קצת חכמי קהלות והנה איש א' מכר נמר

ליהודי מקהל' שלא חתמו' מכיוו' בהסכמה

והתבה עמו שלא ימכרו לבכרו וכו' כ"ל שאין

זה בכלל ההסכמה **שם ח"ג יב**

בענין הסכמה דאיכא הוראה' שלא הוכרס

ובטלות' ולקיסת מדינת' תורה

בקהל דבר מצות מוקרי להחזיר שבושה שהיה

עליו **שם פח**

גבי מוכר ביתו לגוי במכ' כמו וחתמו' ומכס' גי

קוסטאנטנו' וצ"ה בחיות שכתבו

בתי רבי אשר והסכמת הקהלות היא שהבית

שמתכר שתהיה חוקתו למוכר וכו' כיון דאין

ידוע לנו שתקנה אחר זמן ההסכמו' אינרין

היו הסכמה לפסוקו להלכ' כר' דהרי בוגרת

לפטור **שם צח**

קהל קדוש ש"ה על ענין חסוקות הרי היא

חלה אישילו להולך לשם דרך עראי

ודעתו לחזור ומעשה באשר שהיה דעתו לחזו'

וקנה בית לתוגר שבעירו ולוי טוען שהחזקה

היא שלו' ודרך שיפדע לו בתחלה כפי

ההסכמה **קד**

קהל קדוש ש"ה שלא תנא' הכנים בחולו של

מועד לטויל חזן לעיר לגבי' ולפרטים

יורה דעה הלכות הסכמות ותקנות

כו

משום קלות ראש וקצת כשלי' בה אין להמיר'
וענין אין כל יכול לבטל דברי כל מחירו וכו'
שם ח"ד דף ה
קהל קדוש ש"ה שלא יוכל שום יהודי להכח'
במכס ויש עושנין עליה' **שם סא**
קהל קדוש שעשו הסכמה שלא למדש ב"ה
על השמיר' המוצאות אם היה יכול'
בידם * ואם היו בהסכמה * טובי העיר ועוד
דקדוקים * מהיררם טראני ח"א פר
הסכמה שצברו על תנאי שלה לא בתבטל'
כשכיל כך כעין השותפו' **שם קנא**
אנשים ידועים ש"ה להתפלל כולם יחד
במקום אחד וכו' ואחר כך
שכחו ההסכמה הזאת ועשו קצתם הסכמה
אחרת וכשכחו שנועה חמורה להתפלל במקו'
אחר השנועה חלה על ההסכמה וע"כ

דעלמא אע"כ דאיכא חושא להאי ופסוק'
להאי ואם יש בעיר א' קהלות הרבה רוב כופ'
את המיעוט כדין קהל א' וע"כ * **מהיררם**
אלשיך נט
בענין הסכמה למיגדר מילתא שקהל אחד
ביטלה באומרם כי חכם אחד התיר
להם אין בהתרתו ממש * **שם שם**
ק"ק ש"ה שלא יקח שום בר' וס' חזק' מחירו
וכו' והסדר כתבו בית א' ממו' שכתבויכ
ראשו למלוכה לרוע' אחרת אין עליו תרעומת
מכמה טעמי * ותקנות דרגמה * ודין עני
קמהפך במדרס * **שם סו זה**
קהל קדוש שדונים להטיל חרם שז"ס ארס
לא יוכל להתפלל תפלת קבע אלא
בב"ה ידוע וקצתם מוסי' * **תומת ישרים**
פז

שם רמו
הסכמה שבעצות בקהלות על ענין הליכ'
ב"ה וקהל אחד כתקש' עמה וקהל
א' מיחה בהם שזכ"ס פטורים * **שם שז**
ק"ק ש"ה בחומרות להסיר ראי'ן מהיות
ט"ף וסקימו שמעין וראובן בכח חזר
להשתרר * **שם ח"ב קיד**
בענין פירקי הסכמה א' שלא שבעשו בדרך
כולל וכיון שבתבטל אחד מהם
כתבטלו כולם ואחד מהם שלא להיו' כפרדים
וכו' דלא הוא וכ"כ דר' סי' רנ"ח וענין א' שמת
ממקבלי ההסכמה להדמין אל וע"כ * **שם**

קהל קדוש ש"ה ויכללם שלא יכנס הארזים
בבית הארזים כלל והחמירו על הדבר
ביותר וקהל א' לא רצה להסכים בה בכל אותן
חומרות דאיתו ליד' קולא אין שאלר יכולת
לכופו * **שם קסח ט ע"א**
אחר שהלך מעירו לעיר אחר' עם בני ביתו
והניח חכמתו ויקן ולא פרע לא שכינות
ולא מם ואחר ר"ב מדש חזר אחר זכותו לא
שדאיו לרסם עליו וט' לאחזותו וע"כ *

קהל קדוש ש"ה שלא יוכל שום יהודי לזכנס
במכס ויש עושנין עליה' * **שם סא**
הסכמה העולה כדין אין אדם יכול ליפטר
ממנה אפי' בשבוע' ואי איכ' פסולא
להאי ולא מוגדר מילתא אין שומעין וע"כ
מהיררם גאלאנטי עא
הולכין אחר הדוכ תין בדבר שהוא מוגדר
מילתא במילי דשמאי בין במילי

שם קיט
ד' קהלות היו צריצ' אחד והתחילו לבנו'
בתים לתת ולהקדש והר' רחמים
לסניע להשלמתם והא' איזו רונה כופין אותם
מהיררש מרינה א"ח ב
קהל קדוש שרנו להסדיר ביניהם עניני
הקהל ומחמת סדכנים קבלו עליהם
שבויות וכ"כ להרחיקם ובפרט איש' וסבן
כתזכרה ועושנים טענות * **שם ח"ד עח**
קהל קדוש ש"ה שלא ימכור שום יהודי
בארבע בגד שאלוכי' ואיזכר ב'
אד' דוכלוקא אין להעביטו * **שם פא**
קהל

יורה דעה הלכות הסכמות ותקנות

המופיעים לקיים הגזירה ואם גזרו חרם חייבים
בו המיעוט אך בתנאי שיהיה בהסכמת עובדי
הציר וכו' ועל ובסמוך
קהל קדוש ש"ה אפי' לדע' יחיד שיוכל למחול
בהיתרה והתירו הפרנסים ליחיד א' ויחידים
סתמו כז' אין כח לפרנסים להתיר הדירה
עבר
ב' קהלות הסכימו בשבועה שלא לשמת
שום יחיד כ"ה שלו והבא' מחל'
יוטלו בגזל ויש שקידם ההסכמה הלך לעזר
אחר וחזר אז בני התושבי' שהלכו וחזרו כולם
יוטלו בגזל ועש' ומכה סאלובקי' ועא'

שם קיט
קהל קדו' ש"ה על מי שמת והיה חייב לגדק'
שיערעו וירצו ואלה' יקבר ומת אחד
והכית חזק' כמד הנבא' והבן אינו רוצה לפרוע
הרי זה גובה ממנה
שם קכח
קהל קדוש שאלמו כד' אכנסו ח"מ קבלנו
עלינו כ"ש וכו' אם ח' נבעבור הסכמה
וכו' יכולים להתירא' ושוב הכוזרות אינו חל'

שם קלד
קהל קדוש שקבלו עליה' בכל' וכו' רב א'
לזמן כ' שנה וחזרו בהם ואמרו שהיא
התיר להם הכוזרות והשבועה וטענות אחרות
הי' אלו פטורים מנד' אכוסים ומוטעים וכו'
ועצ' וכ"כ מהדר' בגלגל סי' כ"ה **שם קלה**
קהל קדוש ש"ה שלא לעשות מלאכה כלל
בחולו של מועד וחס' א' התיר ליחיד
בתנאי שיתן דבר לגדקה ראוי לעושה' **שם**
קד

קהל קדוש ש"ה לזמן מה לדון דיני החזקות
על פי ה' ממונים וסלך א' בתוך הזמן
לארץ ישראל כסולק' החרם **שם קכא**
קהל קדוש ש"ה בדבר מה ואס' דא' שיהיה
פטור לק' אחר ולהם אין הנא' טוב
להתיר על פי ג' שוכים כגועין בדבר ועש'
ב"מ סי' ס"ג
שם קכב
קהל

קהל קדוש ש"ה שהמומנים הבא' לא יסתרו
תקנות הקדמו' אין כח לבטל' ואומתו
כדיק' להודיע הדבר לכל הק' או רובם
וחס' שדבר שלא ברשות הממונים **שם**
פב צ

קהל קדוש שקבלו עליהם חס' א' בשבועה
ובכש' שלא לקבל' עליו אחר ולסב' מה
וצא מהקהל ושמו עליהם לדורשים ד' ת"ח
סהיה להם שם הרי הקהל מותרים **שם פג**
קהל קדוש ש"ה שלא לבחוק בקיבא' אין נס'
התירה ועב' במה הררי לוי **שם פד**
קהל קדוש ש"ה שלא לקבל' על מרתי' מור'
שלהם ת' אחר והתירוה' **שם פה**
ו קיא

קהל קדוש ש"ה שלא לופרד שום אחד מהם
מהקהל ונבאו קנתם וכשבעו להוותם
כפרדים וע"כ **שם פז צד ז**
קצת מיתדיו ק' שהסכימו שאל' פלו' חס'ם
לא יעשה להם דבר מה לא יאכל
משלהם תנאי כדרך שבותרים וכו' לא הוא ולא
א' מנכיו וכעס' ושאר אכס' הקהל קיימו את כנו'
עמ' וי' היאך יתנו הגדקה לגובר האול' זהו
פורע המכא' לחס'ם **שם פט**

ק' ק שקבלו עליהם חס' א' לזמן ג' שנים
וכא' עם ביתו מיד ושוב קמו עליו
קנתם כנגדו הדין עמו' והסכמה שלא יהיה
שום חס' דשאי' להחרי' וכו' ומי שמירק' לחס'ם
הכו' **שם צ**

קהל קדוש ש"ה שכל הקוצה לישראל של משי'
יתן לכן א' לקהל ויהודי קנה עם גוי
בשומפות פטור על חלק הגוי **שם צג**
קהל קדוש שלקחו ראובן למת' עליהם
בשבועה וא' חס' בא' שמעון והדירה
בכש' שיקבלוה' השבוע' הראשון במקום עומד'
ומה תקנה לבד **שם קי**
על גזרות הרבים שעשו לתקנת הקהל אפי'
דקוי רווחא' לסאי' ופסידא' להאי חייבים

עמהם • וכשנעו שלא לשוב לקהל אם לא
בהסכמת יב כבדרים ואף אם היה אינם בעיר
וכסתפק בהתרה ועב • **שם קנב**
על ד קהלות שהשליש מהם רבו לכופ לאחד
בענין הכנה המדינה אין הדיו עמהם
וככ' ד"ר סי' ס"ב ומשפטי שמואל סי' כ"ה ס"ה
עד כ"ה ק' ענין כח הרב והרוב לגזור
ועיין במהרד"מ בב"ק דף קלו' במהרד"ש
במ"א סי' ס"ו ובמהר"ם אלשיך לעיל סי' ט"ו
שם קנב
ק"ק ס"ה לזמן שלא לילך ליריד כלובי וסכסל
הזמן ועדיין הסבו שבשכיל בענין קיימות
רב אחד אשר וקרב זל כראש סכנה להיות
שם קנה
ק"ק ס"ה בענין מכס שעמד מחלו ולקחו
ישראל ועבר על כל החומרות אם
מותר למול אינו כנו ולהתפלל וכו' ולהכרית
ולישבע ולהתיר • **שם רכה**
בענין הסכמה שנעשית לתת חצי דיוט וכו'
למי שזקק כובד המכס וטוב יש שאין
רוצים אין הדיו עמהם • **שם ח"מ צט**
ק"ק ס"ה שלא יסכרו שום יהודי מגוי בית או
חנות שישראל חבירו דר בו אם הם
שלא לקחו ועיין במהרד"מ ח"ב דף פ"ז ולעיל
במהר"ב • **שם רבח**
יש להטיל חרם על מי ש' עש' קמוני בהסכמ'
א"עפי שיש בה חרם • **שם שם**
ק"ק ס"ה שעל כל דבר תהיה הכרעת
החכם קיימת ומת' גם אכשי' סכבדרו
למקן מקבית וכפטרן קנתם או שלא היו
במעמד **רברי ריבות נא ג ד קצו**
העתק הסכמה שאין רשות ליחיד או רבים
ליפרד מקהל או אפי' בתוך הקהל •
וידבר על פירוד ק"ק א' • **שם נט ט**
הסכמה וכוננה על כל דברים שאין הפחת
זה תלויה בזה אם ענין החזק
האחר במקומו עומד • **שם ט**
מכס

קהל קדו' שנשבעו לשלוח כל האדמו' לבט' א'
א' וא' שמתקלקלן ושתדלו לפי
לבעל הכט' וא' יהיה בלתי אפשר פטורים
שם קנב
קהל קדוש ס"ה בענין אלמכ אחת שהחזיקה
בבתים של גוים וכו' • **שם קבז**
קהל קדוש ס"ה לעשית כל מה שיגזרו ו'
טובי העיר ואפי' הם עצמם לא יוכלו
לבעל תגורה הקודמת והענינו מלמד א' ויש
שונים להקפידו וכו' יתירוס על פי ג' שאינם
מכחי העיר • **שם קמא**
ב' בתי כנסיות שנשרפו והסכמות בשבועה
לעשית הא"ב' והב' בית המדרש
והכניסה בבית א' וטוב לא סכנה בית המדרש
ואכשי' ב"ה ההוא רוטם לחזור בהם כד' דהדיו
עמהם כי השבועה היתה בטעות ועב'
ומהרד"ש במ"א סי' לו' כתב שטוב להתירם
ועיין בדר סי' ט"ז • **שם קמב**
קהל קדוש ס"ה שלא יורשה שום יחיד לכנס
עשרה להחרים ועבר א' ויכנס אין כח
לבעל ההסכמה והאנשים האלה צריכי' תשובה
שם קמה
ק"ק ס"ה שלא לנאת איש מנה' שלו לב"ה
אחר ויחיד עבר וטען טענה וכו'
אין בדבריו כלום • **שם קמז**
ק"ק ס"ה על המלבושי' והדיוק' עם השם
ובלבו מקבת' לעיר אחרת חל עליהם
החרם • ועיין במהר"ד בית א' • **שם קמט**
קצבים שהשבעו הסכמים שלא ישתפו
יותר משנים ואח"כ סתירה להם
הממונים הם היא מותרת • **שם קן**
ק"ק ס"ה בכרירת שקעה לקיים דברי הרוב
המתאים בעיר ומת' אחד מהם היו
אלו חייבים בה' • **שם קנא**
ק"ק ס"ה שלא ליפרד לקהל אחד ולפי
שקצתם עברו על הסכמה אחרת
הלכו ויחדם מו' י' ועש' לקהל אחר הדיו

יורה דעה הלכות חסכמות ותקנות

קהל קדוש שזיררו ביניהם ב' אנשים רשומי
 שיתוועדו בוועד הכללי של הקהלות
 והתחייבו על מי שיה' בונה בה ומצפ' עליהם
 אם מקילים במס' ההיא דהנהו טבת
 דאתנו וכו' ורשאיין בני העיר להסיע וכו' וענין
 שנועה ככולל פעולות חלוקות ושנוע'
 כנגד הסכמות הקהל וכוננא וקילוקים בדבר
שם נב פב
קהל קדוש ש"ה שלא לקבל עוד בקהלים
 דאונן שהיה ש"ה שלהם מהו להחזירו
שם נד
קצת בני כפרד כשתתפו עם ק"ק דומיא
 בקיום ישיבת טבריא וכשנעו שלא
 להפרד מהם אח"כ הסכימו כלל בני כפרד
 לפעוית תיקון אחר במס' זו ודוים להכריח
 לאותם שנתחדשו עם בני דומיא שלא להיו'
 עוד עמם והם יראים לכפסם מחמת השנועה
 ועוד יש חסד שלא ווכל שום אדם לעשו חסד
 וכו' אין להכריחם ועוד לכשנשים לישא על
 שיעתם ולהכריח ליתן להם רשות וכו'
 מה' דרש' כ"ב סי' פ"ב דין הכנס' כנגד תקנת
 הקהל וקילוקים שיש בדבר ועב' **שם**
עא נח
קהל קדוש ש"ה שלא להשתדל בעד שום
 יחיד מקהל פלוני וכשנעו שלא
 לסודות להם הוראה ודברים כיונא באלן הרי
 זה כשנעו לבעול את המזונה **סב**
קהל קדוש ש"ה שלא יורשה שום אחד להיות
 מוכם המלך וכוננא יחיד שלא היה
 בהסכמות ומעולם לא רנה לוכנס בה ועוד
 שחושם לסכנה אין הקהל יכולים לכופו שלא
 להיות מוכם וענין כח הרוב בדבר הרשות
 ומיגדר מילתא **שם עד**
ק"ק שהקמו להם ג' ראשי מכל קהל וביניה'
 כחמנו קרובים וכמשכו כך אלו ככנסים
 ואלו יונאים ג' וכשכה הכניעו קמו ומונים
 מכל קהלות בלי ענת ממוני קהל הג' שסס
 קרובים

חכם שהיו דורש בק"ק וא"כ הם לקחו בנו
 לדרוש להם בשנת שאנו דורש בק"ק
אחד וקנת מכו הקהל הוציא שטר מתום
 בשנועה חמורה שלא ללקחו יבקש כל אחד
המרה **שם סח**
עיר אחד עשו הסכמה וא"מ עיר אחרת קבלו
 בתבאי שאם תקייים ההסכמה ועברו
 קצת עליה ועבר גם הוא חייב וכ"כ מה' דרש'
 בח"א ט' א' ע"ס ופי' קתם נדרים להסמיר
 ומ"ס בטי' ס' כח דכטו' ואם יכולין בני העי'
 לעכב ביד בן עיר אחר שלא לישא וליתן לשם
שם קלח
ק"ק ש"ה ושוב קמו הרוב והתירוה הרי היא
 מותרת והרוב מיקרי אפי' הם עניים
 והדייטות ועב' **שם רכז**
ק"ק שפסדו קצתם וכשנעו להיות כפרדי'
 וסלא לשוב לקהלם אם לא בהסכמת
 אב כנדרים והא"מ והא' הרחיק גדוד מתירין
 להם אפי' לכתמלה ועל במה' רשדס סי' קכ"ב
שם רלב
ק"ק ש"ה שלא לגזת מכה הסוף ל"ה אחר
 ונצא סט יומדים בטענה דעושה סר'
 אלו עברו על שנועתם וענין אין שנוע' חלה
 לבעול את המזונה **שם רנז**
אין כח ביחודים להוציא עצמם מהסכמת
 הרב' **שם רסא שיג**
ראובן לקח כשכירות ס' חנויות מגוי אחד
 והחזיק בהם ואחר קצת זמנים עשה
 הגוי משתי חנויות חנות אבות ממעט רוח
 ראובן שמענה לקח שכירות בעמות הרי זה
 יכול להדיקן כדי להודיען מהשכיר ואין איש
 יכול להחזיק כסן **מהר"א נ' חיים**
ח"א קבר
ק"ק שהסלא לנרף במוכנס פלוני עד זמן
 פלוני וסלא ויתר דק על פי כלם וא'
 וי"א אחר איסור על עצמו שלא להחזיר והקהל
 יכולים מבטויים להיות **שם ח"ב ז ב**

ק"ק ש"ה סכל יין שיעבור דרך ארנס לא יוכל
 שום אדם להוציאו למקום אחר לא יוכל
 שם או יפרעו קבם הרי הסכמה זו בטלם
 ואעפ"י שיהיה הקבם ההוא לנדקא שאין כח
 לתקן נגד הבאים מחוץ לעיר ההוא בריתא
 אין מוציאים פירות מא"י דברים שיש בהם חיי
 כפז וד' המקרה דל' כל' **שם ח"ב** **בו**
ב' ק"ק שעשו חכמים ת"ת ובידור ח' אכסים
 לפקח על קיומה והסכימו שלא יוכל
 שום חבר או חברים לשום תלמוד בלתי רשות
 מהם כד' שסכ' יו' כל' וע"כ' **שם פט**
קהל קדוש שעשו הסכמה שלא להשיא
 אשה לשום אדם בעול עד שיעמו'
 שם שלש שנים וכו' ואם יש לו אשה לא ישיאו
 לו חתנות העיר חין להשיאה לבן עיר אחר
 שיש לו שם אשה שעמדה מלדת י' שנים' לא
 אמרינן ההולך ומקום למקום כותבין עליו
 קולי המקום שהלך לשם כשדעתו להשתקע
 בו אלא דיוקא במקום שאינו חב לאחרים
 בהפקעת המכה שזא משם' **שם צו**
ק"ק ש"ה והתורה הדין שלא במעמד כולם
 גם בלתי ידיעת החסידים שבעיר אין
 בהתרה זו ממש מחמת אכס' **שם קט**
ק"ק שחלקק לטתי כתות בעינין שלא להקים
 עליהם את חכם פלוני למת ביניהם
 וקבלו עליהם כ"ס ושבו נתפסרו שבת אחת
 מהם תשתרר חדש' א' והחכם עמהם וכן בחדש
 אחר הכת המגדלת וחזרות חלילה הרי זו
 מותרת ליכנס להתפלל בכה' בזמן שררת
 הכת האחרת' **שם קמג**
ק"ק ש"ה בתנאי שאם א' מכני הקהל יעבד
 בביטול ההסכמה לא יוכלו לבטלה
 כד' שסכ' א' לא יעבד' **שם קמו**
ק"ק ש"ה שלא לתת לראש וסיבה יותר מכ'
 לכנס לשבוע טוב להתיר הפרט הזה
 ומכל מקום אין שאר חכמיו הוסיפה בכלל'
שם קנה

הקדושים והסכימו שלא יתמכו הקדושים עוד
 אין בדבריהם כלום מחמת טעמים' הסכמת
 הרוב שלא היתה מתוך משא ומתן של כולם
 אין בה ממש ואפי' שיתקבצו אה"כ כולם'
שם צב
חילוק יש בין הסכמה שיש בה חסד לטאין
 בה להכריח המיעוט אם קצת עבדו
 הסכמה א' ולא יתנו כולם לא הותר לאחרים
 לעבור עליה' **שם צה**
רשאים בני העיר להוסיף תרחקות יתרונות
 על תקנותיהם בין על העובר בין
 על אחרים שלא יסתעפו עמו' **שם צז**
ק"ק ש"ה שלא לקטח צמר יותר על סך כך'
 הקוב' העובר אינו חייב בנזק ההעלא'
 ועובר על החרם אפי' לא הסכים אלא בכתב
 יד' וענין דינא דגרמי' **שם קא** **קב**
ק"ק שהיו כוהנים לכרר כעבה ופיתם הו'
 כורדים שחיים ובידור ופיתם הו'
 בידור שחיים ורובים לבטל הכרירה בשביל כ'
 קדושים שמכא ביניהם שארית יוסף ל'
ק"ק ש"ה שהנדרים בכל שנה וקיומו הנדרים
 לשנה הבאה יעברו קצת יחודי ההסכמ'
 והקיומו הם הכורדים תוך זמן מוכני האחרים
 לא נפטרו הנדרים מעצמות כפי ההסכמה
 ולאם שומעין' **מהרדש כהן ח"א** **ק"ב**
ק"ק ש"ה לקיים טעיה כל מה שיגזרו אכסי
 הקעמך ודנו הם לעשות הסכמה
 בעינין מחורה הכוננת לאיש א' בלבד אין כח
 בידם' **שם קנט**
על הסכמה שלא להוליד צמר לפראנק"ש'
שם קפז
ק"ק ש"ה שלא להוליד אש את אביו לפני
 עש' אפילו לאחר שעמד בדיון וינא
 זכאי בדיון אלא ברשות בד' ובא א' דרך עראי
 לשם ולא בטל רשות מ"כד' אין ראוי לקבצו
 ואם קבצוהו פעמים שיוכל לחזור ולגבות
 חובו ופעמים שאינו יוכל' **שם קצב**

יורה דעה הלכות כבוד אב ואם ורב וות"ח

בתיס והראשונים שנקבל חנוס הם לנכס
להיות מחזיקים וכו' אין הדין עמהם שכן
ק"ק שהשאל יוכל שום ויחיד לכדור בעלותו
לפ"ת פק לקופות הנדקה ה"ה לשאר
כדרכם בזולת עלותם לפ"ת שם כח

הלכות כבוד אב ואם

אב שלא רצה ליתן לכסושי בכו כדל"ו לו
גם הנין לא תתנה עם אביו כשירה
וחלול בכבודו מחרתם מיניץ לא לב
ראובן נוס את כבוד שאל לישא אשה פלומת
כשירה הרי זה מותר לישא אותה

מהר"ש ברינה י"ד צה
הנשבע כנגד כיבוד אב ואם מה דינו
מהר"א ן חיים ח"ב קב
האומר לבני שיתן סער חלכה לנחיו
במסע ל"ס לא יתן איש ער משו
מבט כיבוד אב ואם

מהר"ם מלובלין קלו
המקדש את האשה ואביו אינו רוצה
י"ח ב"ח א"ן ומה שכתבתי שם וישא לתקנת
מהר"ר לוי בא
הלכות כבוד רבו וות"ח

בדין תלמיד לייורה פסמי רבו שלא להחליט
דעתו בסוס דבר מהר"ם
מיניץ ל
האורנא חסד שמת ענדיקן ליה בני חסותיה
מאי דלא ס"ל כחיו אס הוא דבר
יוסנס מהר"ל ן חביב סג
ק"ק קפלו עליהם בן החסד שלהם גם אחרי
מות אביו וקנתם שלא חתנו מחזיקים
בו אין הדין עמהם מהר"ם טראני
ח"ב דף קפו
א"ך הנהגה נאמנינו וז' כתובותם בהוראה

ל' הסכמה בל מה שעשו בהסכמת דוכ
הכדורים והיה קיים כאלו
כעשה במעמד כולם ומה גם בהיות מוסכם
ועומד מהר"ם ב"י אחרי רבים להטות וכו'
ועומד ד' כדורים ועמו שלא היו שם ששה ועשו
הסכמות לפרנסת הכפלי תורה יס לקימה
שם ה"ג מה

יחד המזכה על דבר אחד ודפן הקהל
למחותו על דבר שני והוא אינו דוכ לקבל
מכח ההסכמה הדין עמו וההסכמה באה

שם גב
על מי שהיה מורד בחלכות ונהרג ונכלל
פסמו לקחו גם פן כל מולקי וחוקית
קדשותיו ונמכרו לסמטא ושוב יהודי א"י קנס
א' מהקרקע' וזה במקחו ע"פ כ"א מהסכמו'
החוקית אשר בקיוסמטא וזה י"עה ודברים
אחרים בצינן תורת אמת קבז ח
ק"ק ש"ה שלא לילך יחיד להתפלל קוץ
לקהל ונשכיל סנה הלך יחיד א' לעי
אחרת ואחר ה' שנים חזר לקהל ואחר ימים
חלך להתפלל בקהל אחר חוליק יס אס
כשהלך לעיר אחרת היתה כוונתו להשתקע
סס או לא בשפטו צדק ב"ח

ש"ש מוכי תקנות הס' בחלוצה ופ"ת פני
העיר ככל א' מהם וראובן שהלך
קוץ לעיר אחרת להסתחר בסמדות אביו ומת
אביו יורש מוצו גם כתוב בתקנס המלך
בכ"ל ג' בעיר אביו ועשו סס הסכמה בעמינו
המוסס קרוב הדבר שחייב לקימה שם נר
ק"ק ש"ה על סוחר כותי שלא לשאת ולתת
עמו ועם חבורו ושוב בתפרדו ממוכו
וחלקו השתפשות מותר לשאת ולתת עמהם
כי כשנלו כעשה המסד ועיין במהר"א ן מ"ס
ב"ח ס' מ"ד מהר"ל לוי ב"ח
חרם המוקד אין להחירו ואפי' יס עובדים
וע"ל במהר"ה סס שם כו

קהל

סמיטוסו עליהם הדנה בעלי

באם יש חילוק בינו למין אמה' מהר"ש
 מדינת ח'ס א
 הטועה בדבר א' או שנים אס' ראוי להורידו
 מעדולתו כפבור' משפט
 שמואל ק
 בענין דב' שהעמיד את בנו לשרת במקומו
 שהדין עמו דברי ריבון קין
 אין לתלמיד לתפוס ישיבה במקום רבו של
 רבו וע"כ שארית יוסף יט
 בענין שמקו' שהעבדו לגדולה
 מהר"ם איסורם כגדו סט
 באזהר ענין יש לחוש ללבו הרגשונים
 ובאזהר ענין אן לחוש
 מהר"א נ' חיים ח"ב יא
 בענין העמדת רב א' כשרתו
 מהר"ש בהן ח"ג מו
 תלמיד חכם שקבלוהו לרב לכ' שנים סיכוי
 לנחום בו כבוד אחר סב' שנים
 כבתחלה ודין המבין לבנות וסרחה דכחם
 בענין וכ"כ מהר"ר לוי סי' כ'
 משפט צדק עח
 על דבר הסמיכה שנוכחים לממוך לאזהר
 בחורים בתכא' שלא תועיל הסמיכה
 עד שיגיעו לשנה כך וכך נראה דלא מהני
 מהר"ר לוי שם קטו
 בענין המוכה לעניים שאינם מיוחדים ודברי
 מהר"קו בזה מהר"ר בהן ל
 הנודר להקדש ומת דיב' כלין הדיוט
 ליפדע מן היתומים מהר"ר
 לוי קח
 בענין פדיון שבוי שבא' ליד הנכדים ומן
 השמים פדוהו יכולין לשכות ואין
 ליורשים בהם דבר ומי שמת ויש כתב ידו
 שהפקדו בידו מצות כד' טענין לכבו מלי
 דאכסון הוא מבי למיטען מהר"ם
 אלשקאר ע עא
 יש להסתפק אס' יכולין הקהל להשיא עניה
 שאין לאניה יכולת להשיא בדבר של
 הקדש שס' בעליו עליו שם עב
 המקציב עובד לנדקא והשליש המעו' אס'
 ובא מן העיר בלי רשות הדיוכים
 ובא מהלך יום אחד וסב' טרם בוא בעל דיכו
 יצא דרך פשרה לעובת הנדקא מהר"ר
 פרוצה ג
 מי שמת ומיכר' אכס' ליעפל בנכס נדקא
 שהניח ומס' א' מהם ולא במכא' מי שיכנס
 במקומו הסכים חייבים ליעפל בהם כאשר
 בתחלה וע"כ תובת ישראל טו
 בענין הנחת מצות לפירות להקדשות
 שם נה נו
 המחלק ככסיו ליורשיו ולהקדשו ולא כמ'
 מבי הפך שחלק שם נו נח
 ש"מ הקדש סך מצות לתת אין יכולים
 לשכותם להשיא יתומה קדוה לו
 חמש ספרות בפ' ברות דרשאין בני העיר לעשו
 קופה תמחוי' ועיין במהר"ר מורחבי בא' סי'
 כ' ג ובכני שמואל סי' ל' ובסמוך מהר"ר
 נ' לב ח'א מט
 ברין המקדש דבר שלא בא לעולם כיון
 האומר יוכי כיון חכר זה
 דברי הרמב"ם וה' וע"כ שם נט
 על דיוכן שכתב אלמנה והיה לה ילד
 ס כ 2 8 קטן

ואם יש חילוק בינו למין אמה' מהר"ש
 מדינת ח'ס א
 הטועה בדבר א' או שנים אס' ראוי להורידו
 מעדולתו כפבור' משפט
 שמואל ק
 בענין דב' שהעמיד את בנו לשרת במקומו
 שהדין עמו דברי ריבון קין
 אין לתלמיד לתפוס ישיבה במקום רבו של
 רבו וע"כ שארית יוסף יט
 בענין שמקו' שהעבדו לגדולה
 מהר"ם איסורם כגדו סט
 באזהר ענין יש לחוש ללבו הרגשונים
 ובאזהר ענין אן לחוש
 מהר"א נ' חיים ח"ב יא
 בענין העמדת רב א' כשרתו
 מהר"ש בהן ח"ג מו
 תלמיד חכם שקבלוהו לרב לכ' שנים סיכוי
 לנחום בו כבוד אחר סב' שנים
 כבתחלה ודין המבין לבנות וסרחה דכחם
 בענין וכ"כ מהר"ר לוי סי' כ'
 משפט צדק עח
 על דבר הסמיכה שנוכחים לממוך לאזהר
 בחורים בתכא' שלא תועיל הסמיכה
 עד שיגיעו לשנה כך וכך נראה דלא מהני
 מהר"ר לוי שם קטו

הלכות צדקה והקדש

מי שהיה עשיר וקרובו אשתו עניים אס' יש
 לכופו לפרנסם ואס' יכול למח' בידה
 שלא תתן להם מהר"ם בינין ז
 מי שסו' עשיר וסתמו מוטפל מהו לכופו וכו'
 שם סה
 יש רשות לאוטורופוס ליתן לעניים שהם
 קרובי היתומים קצבה ידועה שהיתה
 להם מאביהם מידיו שבה בשנה מהר"ר
 בינין א

יורה דעה הלכות כבוד אב ואם ורבו ות"ה

קטן והכבדו לביתו והם מאכילו ומלבישו ומעמידו בבית הספר עד שיתגדל וכפטר הכער וכמנא כל כבדו כד ראובן ועתה טוען שרובה להפדע מכל מה שהוציא עמו כראש שהדן עמו אף כי לפעמים מועטים הים כהנה ממנו באיזה שדות וע"י שם עתה אלמנה שנתה ליכסא והיתה לה בת אחת ומחר קבת מעו' ביד שלישי לכושרי בתי ושיב כשאת היא והבת מתה ויורשי הבת שואלים המעו' ההם הרי אלו יתורו לאמ' ואפי' הני השליש יורש' דינו תפוסה' וענין קים לי דלא הוי בטענת בריא' שם ח"ב סז השבוי חייב לפרוע לפודה' שם חג ז המקריש כבסיו ומנה עלום אשה בתכא' שנמותה ויתעסקו בהם אחיה ושכ' ה ומת' ושוב מת' א' מהם הכסא' לכדו יהיה אפטרפוס וענין ב' חמ' בהלכות אפטרפוס שם יז ראובן כפל למשכך וסמך לכפילתו כתב בכת' ידו סכום כל ממונו וכו' היה מחלק קנת מנכסיו לבניו ולעובד כשיר לאויר העולם ולאשתו וכו' ושוב בתוך יומי גילת הדבר בפני עדים קרובים וקודם פטירתו כיור' ד' א' ה' שעות שלת בעד בבין וחרם על עבדות קובס' ויתור והזכי הק' שהיה מביא להם והתחיל להסדכ' לנדקות ופרט ב'ג' פרטים וכתב בלילה דעתו וכפטר לעולמו וכמו' ויחוונו מרובה חבת בן אשתו' הדן הוא שעל מה שפרט לנדק' יש להסתפק ועל היותר שלא פירש פס טא דהוי' של יורשין' שם לו ג"י שנתן במתכת בריא' מה שהיו חייבים לו על באתאן א' למשככתא' להספק' ושיב' א' אעפ"י שיהיו המעות קבין בחליפין ואנב' המתנה קיימת' מהררם טראני ח"א קסט האומר לחבירו מריום מסור' זו תתן כך וכך לפלוני העני ולא הספיק

למכור כל הסמור' עד שמת העני וכת' למחלה והשיב לו שיתן המותר לעני אחר מעתה אינו יכול לשכמו לחלמ' העני' שם קצה בדין מי סדר לנדק' ורובה לשכות' לנדק' אחרת וע"י שם ח"ב דף קז מעות שזולתן לחלק בין בעלי תורה של קהל אחד הרי אלו יתחלקו בין כלומרי' בנות הכנסת בין בלומדים חוץ לב' שם קלא ש"מ הקדוש מנכסיו ופטירות' לח' ושוב בתי בנו סגיעה לדוחק ושאלת היא הפיר' וע"י שם קלה מי שמת והניח בתו בתים שקנה מפלוני וכמוכ' בתוב' שספולג' הוא הקדוש הבתים שלא יוכלו להמכר' שם קמו ז ט ראובן' בנותו הקדוש ריוס ק' מעו' לשיבת ע'ר פלוני למשך עשר שנים שהיה בנו פקיד עליה' וכשאר בנו לומר' בשיב' וכו' נתן לת' תריוס ואחר ב' שנים רוצה לעשות ושיבת אחרת בחבירו ולתת' להם תריוס ההוא אינו ראוי' שם קמת בתים שחבירו וכעשו הקדש מיוסוככים לזקבת' שהיחיתם לאשת כדה' שם נא מי שהקדש המולקי שלו והפירו' לו ולבנותיו שם נד לאה כתב' קרקע במתכ' לבנה לאחר מיתה' ועל זה שזאיו לו אשה ומת בחיית והוא הקדשה' הקדש' האלמנה תגבה בתחלה תשלום כתובתה' שם עח ב' שסקד' חנו קבסיו עד ה' דור' ואם יפסק זרעו חנים יהיה לק' פלוני' שם קצא מי שמת והניח בנים והיה לו פרדס והוציא קול ששגאו הקדש ומכרו' שם קצב על ראובן שתובע מזונות שסוציא עם אחות אשתו אחר שכתב' לו יורשה ומתה וע"י שם קב

ערה רעה הלכות כבוד אב ואם ורבו ות"ח לא

מי שמת ומצא כתוב בכתב ידו בואו שעה
 ליתן כך וכך לעניים לא משקין בה
 מיד הורסים וטוב להם שיכירו דעת אביהם *
 ועיין במהר"ל ח"ג סי' לו * במהר"שם ב"ד
 ס' קכ"ח * **מהר"ם גאלאנטי יב**
אב שמסר קודם פטירתו סך מעות ב"ד בכו
 ליתן מהם הרינו לעניו וכתבד שאלו
 מנצח ככסו ומסלקין אותו אפי' היה כשר *
שם בה
המלוה על המשכון וכתבו ביד א"ט א' וטוב
 בפניו עד אשר יאמר לו שרצונו יהיו
 מעות ההלו' והוא לשמן המאור ובשע' מיתתו
 חילק' באופן אחר לא קנה הקד' שאין משכון
 כפקדון כ"ש שלא הקדיש מעכשיו אלא מחמת
 קטטה וכו' * **שם נד**
מי שסקד' מעות לת"ת והוא היה מתעסק
 בהם ושבו ככסם רוח טהרה בכנו ללמוד
 בכו קודם הוי"ל ולא באו ליד נבאיו ואם בכו
 יתחרט ולא ילמוד חור הכד' למקומו וע"כ
שם עו
המקדיש סך מעות לשיבת מקום פלוני
 ואחר זמן כשרח המקום ההוא
 ושבו כתישב אין יכול לשכות למקום אחר
 הוי"ל ועירש לאותם הקובעים ישיבה במקום
 קהוא * **שם קבג**
על מי שהכניס לביתו ותוס בן אחיו ופרנסו
 וכלכלו ומסתמא אין לו עליו כלום *
 וחילוקים בדבר ועיין במהירמט ח"ב דף יו
 ובסמך * **מהר"ם אלשיך ע**
ש"מ שמתן מחמת מיתה מתנה לבנו ואחריו
 להקדש אין להקדש כלום שאין לה
 תפק * **שם קיד**
ברין המקדיש דבר שלא בא לעול * שם שם
מי שחלה וכוה על כסאו ושבו קס מהלכו
 ואחר ד' יאו ה' חדשים כפטר לעולמו
 ולא נגע בדבר הנושא הראשונה לא בחלק
 ממה ככסו בחוקת הורסים ואפי' המתמת

שהיה מתן לעניים *
מי שמת והניח חבית מלאה מעות ובסתפקו
 אם הם של הקדש ולא היה הקדש כתבו
 וכו' הרי לו וכתבו להקדש חכר ת"ת שבסלוב"ק
 י"ע ואם יש להוסיף מיד האשורופוס חלק
 הקטנים וע"כ עיין בדבר ריבות סי' רכ"ג *
מהר"ש מדינה יד קנח
למנה בותה מ"ח ש"ס וימות לוי בכה מחמת
 כל סיני כמותה להאמתה והקדישה
 בית א' שהכית בעלת חין בכל דבריה כלום *
שם קנח
המצוה לתת ממכסיו ש' פרוסם בכל סכה
 למעשים טובים כפי ראות ורכו'
 אשתו ויורשיו וכן עשו ושבו הלבנו ממקו' ההוא
 למקום אחר יעשו כרכונם וכ"כ ד"ר סי' קט *
שם קסב
ד' חלוקות יש בדין כופין על הנדקה *
 ופי' כחש' התקינו שיהא אדם
 זן את בניו ואת בנותיו * **שם קסו**
מעות שהתכדכו לחברת ת"ת אשר ושמעו
 שכתבטלה החברה ורצו כל הקהל
 ליתנם לחברת ת"ת שבסלוב"ק הרי לו יתנו *
שם קסז
איש א' מת חוץ לעירו גם אחיו לא היה שם
 וכוה שיתן סך מה ליתומות ולשיבות
 שבה' וכוהים לשיב לא אחיו ליתנם במקומו
 והוא עוין שהכיתם בראשו דתן עמו כוה *
 וע"כ היך יתחלקו הנכסם לקרובות המת א'
 לכנות העיר ועיין ב"ד סי' ע"ב * **שם קסח**
מי שמת והניח בית לחלוק הרינו לעניים
 בערבי פתחים חין וכולין לשמה
 לפרכיהם וחילוקים * **שם קטג**
המקדיש סך מעות לשיבת פלוני וכו' א'
 יסתלק הדב או יבוקש גיטיה
 של מעלה ויכאים לחילין וחזור ליד המקדיש *
 ואם יש מחלוקת בין הגוברים עם המקדיש *
שם קע קעא
 המקדיש

יורה דעה דלכות כבוד אב ואם ורבו ות"ח

המקריש בית וכתנה מתנה לתת וכפטר
 וקם מערער א' ואמר ששז חזר
שם קעב וכתנה לו
צוואה אח' בעבין הקדש שטועמים עליה
 היורשים שכוונתו להקמו בשטר
 ושהיתה מתנה עמידתא' ושהקדים דבר שלא
 בא לעולם הדין עמהם
שם קעג
המפריש סך מעות לתת וכתב ש"ח עליו
 וכפטר וגם אחיו אחריו עשה
 שטר על עצמו וסוב רנה ליתנם לאח' אינו
 פסול
שם קעד
הברה שהמקינו שלא יקנה שום פירס חצר
 מומנה וא' קנה בעל המכר
שם קעה
מז שהקדים סך מעות סתם וכשתגיעם
 מומנה כשבע ששלחם לעיר אחרת כר'
 שפטר בכך
שם קעח
חולה שהקדים כ' חרות אח' ראה שחין
 לו לכלכל את שיבתו ולפרוע כמות
 אשתו אח' ימת וגם עמוד וגם הקימו לו ה'
 יכול לחזור בו ושיין כד"ס חט"ו
שם קפ
אי אם מכרת קניאנך דקה וע"כ
שם קפה כבוד
עיר שהיונה ד' ק"ה הג' ממדינה אחת והא'
 ממדינה אחרת וקדש ח' מהג' מעות
 לתת חין לק"ה הא' בהן כלום
שם קפט
שפחה שהיתה לאיש אחד וכתבר הדבר
 שילדה הימנו וכו' ובתיה היתה
 מעות להקדשות וחורה בה בנותה ואחיה
 שיתנו הכל ליורשי רבה חין כח בידם להיניח
 מיד הנזכרים
שם קצה
כשם שאין אדם יכול להניח להקדש ה'
 הקדש להקדש
שם רו
על מי שבידו שום יקח בכו אשה פלונית
 שלא יתנו לו אלא כ' פדיון והשאר
 להקדים
שם רח רט
ברין מי שהלך לעיר אחרת ופסק שם נדק'
 ואומר שכוונתו ביתה ליתגה בערו

שם א"ה קנב הדן עצמו וע"כ
אלמנה אינה חייבת להניח את בנה כחכ'
 והיא קודמת לכל המזיקין ואם לא הניח המת
 בכסו הקדוש הקדוש קודם לשלם השכר
 וכ"כ דר' סי' שצ"ג
שם קצג
שבועים שמתעבדים בשבוע בשביל משי ראוין
 שלקסוהוהשלל' וכעוד שאינו רוכה
 שפטרם אינם מת דוס ס' וזו הסנהם כיפין
 איתן סי' א' אח' ידומת עתו שבה"מ שרם
על מי שפרנס אח' וכערו חמש שנים כסת'
 והם היו בעלי מלאכה ומדווחי' לעניים
 ושוכ מטה ידו ותוכע הוכחותיו הדין עמו אחר
 שיכל מרם סתם שמועלם לא מחל וע"כ ס'
 ט"ז וע"כ ו"כ א' ס' קנ"ג
שם שמה
חולה שג' שפטר פטורתי ויתנו מוכסו
 עזובו סך ידוע לחברת תלמוד
 תורה וככסם אחיו ערב ומתוך איך חלו יד
 מוכסיו ומת ולא השאיר אחריו כלום הערב
 פטור
שם שנז
ברין מי שהלך לעיר אחרת ופסק שם נדק'
 שקבל עליו בעת נדק לפסוק ואמר
 שמתחלה פירש שיהיה לעני פלוני הדין עמו
 וע"כ
דברי ריבות סב
עיר שיש בה כתי כנסיות וכהנו שכל
 המקדשים מעות לתת יתחלק לכל
 קהל וקהל כפי ערכו ועתה קס קהל אחד
 ועומדים על קצת הקדשות לומר שהמקדשים
 היו מקהלים והם הוסיפו במעות אין הדין
 עמהם
משפטי שמואל סב
ברין שינוי קופה של נדקה לנדק' אחרת
 וב"ל
שם סח
אשה שניחה ממ' ליתן מכדוכייתה סך מה
 להקדש חין נדכיהם כלום וע"כ
שם עז פז
פריון שכיוס שאין בו מאס סכנת כפשות
 אכילי עליון מנה רמז ולא אכילי
שם צט
עירס דווקא
ראיון

במה'רא מורתי ח'א' סי' כ"ג הדיא דהקדש
חמץ ושחרור מפיקעין מירי שעבוד שם ק
אשה פתחנתה עם בעלה שאם תמיו בחייו
שיסור סך כך ליראשה ודיא בותה
מחמת מיתת יהיה תמיו להקדש וכה ההקדש
ועש ועל ונפלטות ב' סי' מהרר
בצלאל וא
אשה שבעלותה לירושלם הקדישה בתים
סלה ולא ככתב או שטר ההקדש
ושם בשעת מיתתה בירושלם שוכנת ההקדש
וקיימו הנוואה האחרונה שם טו
מי שכתב יב לתת קלס המציע לו לת'
שיכנין תורה ומת המורשים חייבים
מהר'רש כהן ח'א'א
שנים שהתנו ביניהם שאם זה לא יתן המכר
לזמן פלוני וזה לא יקבל ותכו ככ
לת' או מקרי אסמכתא ואי מוקרו או איכא
אסמכת' בהק' טוב לשל על דברו ואם הקנס
מועט מוטב שיתכסו ולא יסמוך על קולו ו'עב
שם מה קפז
ה' או ו' מוטב הקהל השטירי בתים של
הקדש וקמו אחרים ו'מונונים
וחזכים לבעל השכיחות באגוס שהיתה כוזב
בדרך לודע כח עובי הקהל ואם כולם היו
במעמד וכו' שם קכט
ש' שמה לתת מצות ליתומות לטוואיהן
וכו בהם מיד ואצט' מעדין איכס לא
בכבות עשר שנים ואצט' שאמר בלשון בתי
שם קצב
ש'ב הקדש סך מצו' כדי שיהיה הקדן קיים
והמצות ותחלקו לעביו צפת תוכב
ולכבו ישוב אחת וסוכ' דר' מנכסי בעל אחותו
שוקד על למודותו ומשכ' בחדר' תת' ועה
אשר במל'אנכוי והוא מנכסל בכבות שהגיעו
לפרקן וכו' בדר' סרב להקל' ליתן לו הפירו'
סללו וכו' כ'בני שמואל סי' ל"ה פירע' במל' הכניג
לשיבה וגם שאלו מות הקכם יכולן לתת
לכאוי

ראובן היתה לו חזקת כמות אחת ובמותו
עמדו ג' זכרי הקהל ואחרו שהקדישה
בחייו הכיאו עדים מהק' עז' ד' העדים
והפילוק' והקדש בזמן הזה ואי בהקדש
עניים אמרינן אחרתו לגובה כמותו
להדיעט וע' מהר'רא ו' ח'א' ח'א'
כ' ט' ל' קו
ראובן כזה מ'ת מכו ארנו לאחיו בתורת
יחוס ושאר נמונו למעט ס' טובים
ונאכד הארנו באכד למת ושאר דבריו הנוואה
קיימים שם לא
על אחד שזאלים ומכו מצות ת'ת ואומר
שהנווא' בעד מקום הב'אקוף וטוואדות
וכו' הדין נמו' שם ס
בענין אחד שהיה חייב סך מצות להקדש
ופקידו של גבאי כתן להקד' המצו'
ע'ד שיגרע מהחייב והעביר את החוב לרשות
הגבאי והשטר כידו זה גובה בו ועיין
בתורת אחת סי' ק' שם קח
בית של הקדש שהיו בו תחת' שנים וסלוסי'
וכטרג' ובנוהו החברי ואכסי הקהל'ת
ביניהם וחלוקת על החוקה ועיין במהר'ר
בבב'ל סי' יד' שם פד
שבעין חילת שאמר אי' מביא לשיבת עירו
וכו' וטוב עמד זמן ולא כתן המצו'
ומת ופכו באים לבעל ההקדש כר' שוקה
ההקדש' הוולטיו את ככו על ממון שהקדיש
והאחר חכם טוען שלא היתה כובת מביא חלל
עליו גם אחיו הקטן וכה עמו' ואם ח'מהם
רוב לעקור דירתו מהו ועיין במהר'רשך ב'חכ
סי' קצג' שם ח'ב' לר'
בית של הקדש שהוטבר לראובן וקדם ופרע
סכ' חות של שס' ח' ובתוך שס' ו'ו הקירו
הכתום וה'ק' חזים להוסיף לו בשמיו' הכי'ת
או שיחזרו לו מנעונו בעד קומן הפשט' מהשס'ת
ויבא מחבית הדיא' שם עו
המקדש' שם בזמן הזה מה לכו' ועיין

יורה דעה הלכות צדקה וחקדש

שנים שהיו חלוקים בדין א' והמירו זה את זה
 שמו שזכרה בו יתן שכנגדו כך כך לנדקס
 כרא' לאינו חייב ליתן **בשאת בנימין ס**
מחלוקת יש במלוה שיש לאדם על אחרים
 אם יכול להקדיש' ובט' הקדשו
 הקדש בן שחקדים כפסוס ואמר שהיו לו ביד
 אביו ושתק א' אביו מהו' וסוגיא דפ' דמצינא
 דתקפה א' בפסיו' **תורת אמת קנב**
אין להוציא מעשר הרווח בלוי' הבני' וקני'
 ספרים **באר שבע דף קו**
 ספ' הקדש דעביס הוי כשאר ספ' דמזבח'
 והמוציא מחבורו ע"ה וכו' מהדרש' בלח'
 ס' ק"ד וע' ין במ' הרשד' בחכ' ס' קמ"ד
 ההוא בעיז' דאס' יש יד לנדק' המקדש דשכל
 תפוסת המוצר' בזה' ופי' הויא בריית' דרשאיין
 ב' העיר וכו' **שם שם**
 על' משודק' שהיו חמיו זכו בביטוי וסוב' משה
 ודו של חמיו וסלך המשודק' ל' קח לו אשה
 וחמיו תובע המזוכות ממנו והוא מביא ראיה
 מנכסח ש"ח כי לשם משה היה עושה' **נס**
 לבסוף אמר לו בני הסכי' דא' כי אין בידי לתת
 לך כלום ואין לו עלך שום תביעה גדולה
 וקטנה זכה המשודק' גם המסיל' מהני להבא
 על מה שזן אס' **מהרר' טראני א"ה**
ב א ב
בדין לזה שקודם מותו הקדש כל כס'ו
 לעניים **שם נד**
רשאי האפטרופוס של הקדש להוצי' הונחו'
 לתועל' כפיו הקדש ואעפ' שיטען
 למכור מקנת ולקיים מקנת' ואינו רשאי
 להשכיר שכירות עולם גם לא לזרש המקדש
שם ח"מ א
ש"מ שאמר ר' זוז' לפלוני אס' יבוא שנה זו
 לירושלם אין כרי מבאי כסול' שלל כאמר
 זה בנאות ש"מ ועיין במ' הרדס' אלסד' ס' ה'
שם מח
צוואה שכתוב בה קנין זה א' מדקה לעניי

שם ח"ב לח
 ש"מ גבאי על ההקדשו' שהעידו על יחידיו
 הקהל שהודה שיש בידו סך מועות
 וסמוך להודאתו כעטר לעולמו מ"מ הודאתו
 קיימת ומיביס היורשים לפרוע' **שם קיה**
גבאי ת"ת תובע' מראובן הקבס' שנתחייב
 אס' יסר' כפס' הד' ין ודן האסמכת'
בהקדש' שם קמר
 שני בני אחים אחד עני ואחד עשיר דרים
 בשני מקומות וכל למקן העני שליח
 העשיר בהרבה מחור' להסתח' יש ל' בד' להוצי'
 קנת' מהם למודך כושו' בכות' העני שכבר
 הניעו לפרקן ועוד שהו' ס' ואס' יבא מן העיר
 יבוא הכסד לק"י **שם קפא**
בענין צוואה לעניים ומזהר' בהקדש'
שארית יהודה דף עז
איש ואשתו שהתנו אהדי' בשעת החופה
 והקניו יפה שהשאר' בחיים אחרי
 חבורו ושלטו בכפסוס ואס' לא יהיו להם בנים
 המות' יהיה לעניי א' ואין בשטר' לא שם מתכ'
 ולא קנין לזכות לעניים אין להם כלום
מהררמע בפאנו קג
בתנה סתם שחור המקבל נתני הוי' דבריו
 עם הכותן ובד' לו לחלקם לעניי
שם עב
בית אחד שהיתה לב' אחים וקס' א' והקדיש
 חלקיו הרי זה מוקדש אעפ' דלא חלקו
שם פה
צוואת ש"מ שאין היורשים רוצים לקיימה
 באמרים שאין משמעות הלשון כך
 והנבאים וכו' רוצים לכופו' לקיימה'
מהררס איפרלס לא
מתנת ש"מ לעניים שכתבה כלשון מתנת
 בדין ו' עב' **שם מז מח**
בי שכתב מן הנוס' בעצמה שכתב' עם זוכה
 אס' חייבים הקהל למדותו ועד' כזה'
מהררס מלובליק נו

יורה דעה הלכות מלה עבדים וגרים

לב

ארץ ישראל. שם מט נ

צוואה שכתוב בה יעלו היורשים כך

ולא עוד אש"כ ח"ב חולים וכו'

תגומים אחרים הרי הוא קיימת. שם צו

ראובן הרשע לפלוני ופלוני על כל נכסיו

ושם כתב שהם מקדים מעתה

ומעכשיו ואחר מיתה כל הנכסים אשר ביד

המורשה ואחר שנפטר קמה היורשת וטוענת

שאין זה הקדש לפי שנשעת הסקדש לא היו

כל הנכסים בידם וגומגומים אחרים. שם

צו עיר שיש בה הקדשות ובא ראובן וקנה

מהנזכרים חנות אחד ואש"כ בא לו

אחד מהממונים וערער עליו כמה ערעורים

שם קא

הלכות מלה

בהן מורה ובקי קודם לכל אדם וקדמתו

כתיב. מהררש מדינה אר

רלט

תינוק בכור שלא בומול עד יום לא היילח

קודמת לפדיון. מהררא ו'

חיים ח'א עט

קטן הכימול שלא בומול אם יכולין למולו

ביום חמישי בשבת. שם ח"ב

לח מי שמתו מוטל לפניו ויש לו בן למוול מל את

בנו ואש"כ קובר את מתו. מהררש

לוריא ע

הלכות עבדים וגרים

האי לאמרינן עבדים הוקשו לקרקעין לכל

דבר במילי דאודיתא איתמר ועיין בתור

אמת סי' רל"ז תומת ישראלים בה

שפחה. בת ט' טבים שטבלה בפני גדרת

והודית אחרת ומשם והלכה כהנה

ענמה בא' מכבת ישראל אין בטולפה ממש

ואם נשא' למזון ולדו' גוים ועיין במהררש

בס' דף כ"ג ובמהררשך בס' סי' קכ"ח ובת"א

סי' כ' מהררי ו' לב ח'א יב

שפחות הקביות לט' במלכות מוגרמה אין

בהן דין שפח שטבלה לט' עבדו

ולכתחל' אין למזור לט'א אות' וכ"כ מהררש

ב"ד סי' קכ"ד וט' סוגיו הנמר' ולט'ו ה'רמבם

וכ"כ סי' קכ"ו ומ'הררשך בס' דף כ"ג כתב

שים לט'ן דין שפחה שטבלה לט' עבדות

שם שם

ברין הפולה שבו מיד גוי. שם ח"ג ז

האומר עשיתי פלוני עבדי. חורן נס

הוא מודה לדבריו ואומר שנאכל

הגט שגריר קידו אם אימר. בפתח כאן אכל

אם ואמר אתמול או מלפני לא פלגין דבורים

וכשם שאינו כאמן לשעבר כך אינו כאמן להשא'

ועיין במ'הררשך בס' דף כ"ג ובמהררש' לשד

סי' נ' ובמ'הררשך סי' קכ"ז וט' מה איסור

יש בישראל הכא על השפחה. שם מח

בעבדים ובהמה לא אמרינן תקנת השוק

ותורת אמת בס' רל"ז כתב

לאמרינן ועיין במ'הררשך ח'א סי' פז

מהררש מדינה ח'א תד

על שפחה שטבלה אות' אשת רבם סתם שלא

מדעתו. לא תקנת ענמה ויכול למכרה

ומיהו דווקא לט' וכ"כ מהררשך בס' סי' כ'

דברי ריבות שוב

שפחה שהיתה שומרת דת ישראל וקדשה

לאיש כמכנה והטבילינה גדרתה

בינה לכן ענמה והכניסה לחופ' ולא כעשית

עמה דבר אחר של גריות הרי זה גויה גמורה

וכריכה הוא. לגט שחורז ולקבל' מנו' ולטבילת

אחרת בפני' ולקידושין אחרים ולהמתין' נ'

תקדים כדי להכחין. מיהו אין לחזור ולכרך

יורה דעה הלכות מלא ועבדים וגרים וס'ת

ואם יש למכור אותם ואם בוותר ועיין במהר"ר
אלשקאר סי' כ' ובמהרריט סי' ל"א

מהר"א מזרחי פט

ס'ת שיש בו מקצת יריעות שאין בהם אלא
עמוד אחד בלא דכסר כדיעבד

מהר"ר מיניץ יב

ברין דיבוק אומיות ותיקון כס'ת וככל
כתבי הקדש ודון חקיקה וכתובה

לשמה והעברת הקולמוס במקצ' האות ודון
קריאה כס'ת פסול ועיין במהלכות סי' א'

ובמהר"ר מעטו סי' ל' מהר"ר כהן
א יב

נפל טעות בכתיבת האות וסלק היריעה
מהר"ר ין' הוביב ב כח

למה אין אלו כותבים ספר תורה על הגויל
והספרדים שאינם כותבין אומיות

גדולות וקטנות בספר תורה ספר תורה של
גויל כאשר כריכין למחוק ומעבירין על המחוק

כעב דמות הגויל וכותבין עליו מהו

מהר"ר מיניץ טו

בגזע רגלי הה"ן בשמות הקדש ושאר
רגלי הה"ן כס'ת ועב

מהר"ר פדואה פ

אימתי מותר לחתוך גליון ס'ת למקו בו
שם פר

קושרי ספרים שעושים טבלאות משוורי
דפי קדש איסור הם עושים

מהר"ר מדינה יד קפר

חבולין ספר תורה במדכופין בשני חבולין
ע"ג הסוב וכו' ואינו כונע בו הרי

זה מוקל שם קפה
ספר תורה שנקרע באיום מקום אסור

לדכקו והשגות על מוהר"ק
אל יעב

ס'ת שנקרע ממנו דף אחד ופסול דיו שויכא
היריעה לבדה שנה הדף והוא ואם היו

ביריעה היא ואין וליין כראה שאין להסיר
ק

ואם בא למטות אפס פוסט כלל גט"ז ע"ג ברין
קבלת המצות והטבלה ובתורת אמת סי' כ'

מהר"א ין' הים ח"א צב

ראובן קנה שפחה שמעין וכמנאל בידה
ככסום הרב הוא אומר שמשלו הם

והיא אומר שלא נכחה כלום מוכסיו רק שמה
אחרי הראשון הביאתם אם אין מערע עליה

זילתם אין בדבר כלום וזכה בהם ראובן אפי'
יתברר הדבר שהיו בידה קודם שפחה בביה

ראובן ובדעתו מהר"ר כהן ח"א פג
ביותר לאדם למכור לישראל שפחה שטבלה

לשם עבדות שם קד
ראובן היתה לו בת ונשחתה שלא טבלה

לשם עבדות והשיאה לבין חורן
בשם בתי וטבלה לשם חירות אינה כריכה גט

שחרור וע"ל ונע שחרור שטעה הסופ' בשם
הספר שכתב בו כראה לאינו פסול בכך

שם ח"ב צב

יש דרך למת גט שחרור כתבא שלא יחול
כ"א שנה אחת לאחר מותו וכו' שבע

מפירת הנע ואמר לה שהוא משחררה מעכשו
ע"מ וכו' שם קע

שפחה שטענה שהיא משחרר' והביא עד'
שכן שמעו לאדוניה ולאשתו ואדוני

טוען כי לסיכמה ולשלו הבית אחר מ"ס הדין
עמו והאריך בענין האומ' ששחרר עבדו וע"ל

בני שמואל לו

עבד שאין לרבו רשות עליו ולא קבל גט
שחרור לא מני להיו שליח לקבל גט

אשה מיד כעלה וע"ל מהר"ר טראני
א"ה ז

הלכות ספר תורה

ועי' בא"ח בהלכות תפילין

ברין ס'ת שנקרעה בו יריעה במיד כ' טעות

עורה דעה הלכות ס'ת מזוזה וערלה

דק הדק הפסול ושנים עמון ויחזור ויכתוב ירבעה אחת בת שלוש דפין שארית יוכף מט בענין ס'ת הפסולות של ויהי כנסוע הארון ועיין במה דרס מלובלין סי' ע"ה

מהרדש לוריא ענ' 4
אם מותר לישב ע"ג תיבה שיש בה ספרי קדש וע"ג מהר"ם אסר' לר' הגון והנימל שאלות אחרת מוכלעת בתוך חללו בשעה אחת פסול וע"ג ודבק מטלית פסול וא"ל לכתוב עליו ועל ועוד שאלות בענין כתיבת ס'ת ופירושים

מהר"א ין היום חב' ע"ה
לא מיקרי כעפל לשם אלא מה שנידן לו ובאמצע אם ככתבה בואות ראוי להחמיר בדבר הבא לתקן באוכחות את ה"א שכתב מעיקרא והרי ה"א ס'ת יגדור רגל השמאל וכלו מלמטה למעלה ויכתבו אח"כ לשם קדושת השם וקדושתו מהבי לכל העם מהר"מק מפאנו לו

בה שנהגו הסופרים לגדור כמה שטון כסא ולמעט הכתב בכתיבה דקס' משאת בנימין נו

על ס'ת שכתבו בו שם אגיו בלא יוד' וא' שיגדור כ"ו ויחזור ויכתוב יכ"ו וכ"כ מהר"ם מלובלין סי' ק"כ וא' לשלח היריעה והרכ'ל כתב לתלות האור שם נו

ספרים הנדפסים יש להם קדושה כספרים הכתובים בקולמוס שש צט

ספרים הכתובים וקטורים שחושבין קצת מהגלויות וזרקין לארץ כראס דש"י

אשה שתפרס ויריעות ס'ת וגדרס דנקות אומיות וכיוצא וס' חילוק בדבר

מהר"ם פלובלין סח
ספר תורה שכתוב בה דקס' במקום רחבו פסולה שם צ

טוב לחזק בכל הספרים כמו בתומשים שלא לישב עמיהם כשהו וכל מחמיר עד טפח הרי זה מוכבד את תמורה

באר שבע רף קג
אין לשחוק ולאבד בקבי הקדש ופירושים

שם קז
ספר תגרה שכתוב בו לעיני כל ישראל בסוף השיטה שכתוב הדק פסול

שם קיב
ספר תורה שכתוב בו כקוד' בסוף כל פסוק ופסוק למעלה פסול שם ק"ג

ספר תורה שראש הלמד היה כנכס נקוד חלל הר"ש ונראית כקוף פסול

מהר"טראני זר לב' ג
תוכות למקומה שהיה כתובה למקומו וקושיפו על ה"א ושאלו ה"א מהר"ו לוי לו

הלכות מזוזה

אבסדרה שיש לה ג' מחיצות ומנד רביעי הוא יסדונה לגמרי פטורה מן המזוזה ואפי' טיהרו בתים קטנים במזוזה פתוחים לתוכה ואם יש לאבסדרה ד' מחיצות אלא שאין שלמות ויש בהם חלונות הרבה כשיסיו פתוחים לתוכה חייבת

מהר"ל ין חביב קא
פתח קבוע ככותל ובו מזוזה ופתחו את הכותל והסירו את הפתח וחזרו וכו' והחזירו את הפתח למקומו אית ביה מש' תעשה ולא מן העשוי ועיין בהלכות כניית

תורת אמת רלב

הלכות ערלה

אי'תי נאסרת ערלה בהדבקה
מהר"ם אלשיך קי'
א פ א 1 9 קוורין

יורה דעה הלכות בלאים ובבור תרומות ומעשרות

לפדותו מן הגוי מהר"ם מלובלין לא
גוי שכתן לישראל בעד סוכו פרה מעוברת
והיה מ' לט שכבר נולדו כמה ולדות גם
היה יכול לסלקו לישראל בזווי והיה לישראל
הפרה בבית הגוי עד שתלד וילדה זכר פטור
מהכזרה וע"ש משאת בנימין לה

הלכות הלה תרומות ומעשרות ושמיטה

בחלוק' כעמין שכתן השמיטה ויובל אימתו
היו מהר"ל חביב קטב
כלל לידע שכתן השמיטה שם קח
בענין גידולי שכתן השמיטה בקרקע גוי
בארץ ישראל ולקחן ישראל קודם
מירוח ומירחן שאין חייבין במעשרות

מהר"ם טראני ה"א ז"ל
על עמין הכזרה הנזכרים בו והכללי כזהו
אך יתבאר בעיר"א ודין הכיעור וע"ש
ב"ח דף ק"ט שם בא שלו
שבת השמיטה שאנו כוהנים לידע הרמב"ם
הוא קח לידעו ז"ל ואין בה ספק
שם י

ישראל שכל שדה חגיו לזמן פטור שנים
במועות בעין ככל שנה ושנה
והוסיב בו ארסין גוי' מותר להביא שיעבדוהו
בשבת השמיטה להכירו דבזמא דש"ל דשביע'
בזמן הזה ק"ו דרכן

שם ה"ב דף לב קב
ברין תכנסת תרומות ומעשרי' מזה שמרס
גוי בארץ ישראל שיש להקל בדבר
וכ"כ מהר"רשד"ם מ' קכ"ו ומהר"ר כנלא מ"א ב'
שם צ

בתרומות היין בזמן הזה יש להכות בו
בזיכור בערכו שכתוב וז"ל
אחד כיבוד הבית שם צב
על הפרשת חלה ב"א שם קב

קרקעות

החורדין יש להם דין ערלה ומהר"ט כמ'
ל' כתב דאין להם דין ערלה
מהר"ש מדינה ז"ר קצא

הלכות בלאים

ירקות סממכות בשוק בארץ ישראל אין
לחוש להם משום בלאים

מהר"ם טראני ה"ב קנז
על עמין הכזרה ופסק כוותיה ז"ל והדוכים
לסממור על עצמם אין מוחין לבידס
ועליוס תבוא ברכת טוב מהר"ש
מדינה ז"ר קצב
להושיב עוף טהור על בני עוף טהור
אחר שאינו מוכר אסור משום בער
בעלי חיים מהר"רע מפאנו קב

הלכות בכור בהמה ופטר חמור

בתי שהם חייב לישראל מעות וכל עם
הערכ בותי לעדרו וכתן לו עדרי
באן כהלוואתו ולא משך ולא עשה' שום קצין
ומכרם שם לגוי הערכ וכהם לתוך בותו של
ישראל בתורת משכון עד שיתן המעות וילדו
זכרים מהו ומכרם קצין וקנוים אם משקיע
מקדושת בכור מהר"ם מינץ ה
בי שהיתה לו פרה חולבת קודם עיבורה
ושכתעבד' הלך ומכר הולד לגוי בלא משכח
וילדה זכר אין להמירו ודקדוקי פוסקים ז"ל
ועיין במהר"רשך ט"ב סי' ק"ו ז"ל שם
לר"ה ו פ"ב

אין מ"ל כאמן להמיר בכור אפי' בזמן הזה
ב"ל ואין חילוק בין עד א' לשנים

שארית יוסף בר
ישראל קחה בהמות יח הגוי וכתן לו מוק'
דמים ולא משכן אלף תכין בבית
הגוי וילדה אחת מהן זכר אין לישראל חייב

היה דעה הלכות חלה תרומות מעשרות ושמטה נידוי וחרם לו

קהל סקבלו כידוי על כריתת כדוים
 ושוכ קבתם העשירים קיבלו כידוי
 שלא לימץ לחכם הכבוד ככ פרס כחלו אין
 כדוים חל שם מ
העובר על הילדיו חייב מכת מרדות
 מדרכין שם שם
נידוי לזמן או על תבאי חניע הזמן וכשלא
 התבאי בריך התרה אם יכולים
 להתיר למכוד עתה שאמר שלשים יום תחול
 ההתרה משם ואין שם מב
בענין דב שינא מן העיר וכידה כל הקהל
 ודור אחרון אחר שפטרורה ראשון
 לבו מוקפו מן העובש כ"מ' הלכ מנס איתם
 וידבר על לבם

מהר"ם פדואה סמ

המנה ענמו כעה ובעה ועב'
שם עט
קהל קדוש ש"ה שהמרים יד כבית הכנסת
 ימן קפס כך עד ט' יום ולא יעברו
 ולא בתן יהיה מכודה הכותן משכנ לא עבר
תומת ישרים פח
מי שהעלה בית חבירו ויש בדבר חס אעפ"י
 שלא הוביאהו מן הבית מעל במס'
שם קיא ב
אפיקורוס שאמרו כגון סמכו חביו נפני
 תחובש' התח ענמו אפי בפע'
 ראשונה היו ואינו יכול לו לא לכך כתובותי
שם קבא
 כ"י שהיה מתקוטט עם חבירו וככלל הדבר'
 אמר לו אחי איני מחזר אפי עבדיין
 היו כאל פירש ואמר לו כמוד' מהר"ם
אלשקאר פא
חרם שהתירומו הקהל לכלית עשות כך
 ועברו אכשי עליו ולא כעכשו אפה
 בריך התרה ולא הותר ממילא
מהר"ן לב הא דף סז
לא אמרו לבדות במתיר אשה אפי דה אלה
 כשנעכע

קרקעות שהם מכנה קסומ"ה להלן לבד
 כידון מוכרים סתם לגוים
 השוורים וכלי המחרשה ואם ח"ו אונסי אותם
 מחמת המלך אין להם אשם אפי כח' נמור
מהר"ם גאלנטי נו
מנהגים כנעילות הרבה שלות מעיטה אמת
 שפוטת כחמס ישראל או גוי
 וכחמסה מה יס לבטל מהס' משאת
בנימין א
בדין שביעית בזמן הזה גם כדון אם היא
 מאי או לא מהר"ר טראני
 י"ר נב

הלכות נידוי וחרם

שכור שחירף את אשת קרובו ואמר שטמא
 אותה ואת קרובים מ"ו ראוי ללקותו
מהר"א מזרחי עא
בענין שאין לומר אדרבא נגד הרב היבא
 שמכדה את אחר מהר"ם
מיניץ נו
מי שמת ב"עס ועל טלוה ורחמיה בשבת
 כחזון שהחמיו מעש והרב דרש ברכי
 לאסור וקס אחד והפסוק דרושו ומרפנו והרב
 בדה חייב לכהן כידוי ודינו כבוד תח'
 וסמיכה מהר"ר כהן כב
האב שחייב כידוי ועבר הבן וכידה וכן
 התלמיד לרבו מהו העושה מעש
 על פי הוראת גדול ועשה אין עליו משפט
 כידוי שם בו
א מהמבורי רנה לחטוף כתב הפסכמות
 והתקדש וכדה הסופר לא היה
 שמעש ראוי לכך ולא הסופר ראוי לכדות
 במקום הרב המכנה היה הוא כמורה הורא
 המכנה במקום רבו ע"ד אסור שאין מבור
 מקרי אפיקורוס דבולא דווקא אלה אדם
מהר"ל חביב ל

יורה דעה הלכות נדריו וחורם

כשנשבע בעלם במים שאין להם סוף.
מהררל קארו ב

האומר לחבירו פלוני פוסק היה אושר דבר זה והשיב לו תאמר למי שאומר שילך וישתה מים קרים או יין ישן הוי זלזול.
מהררם טראני ח"א לא

מי שנשבע בשם שלא ילכש סודר פלוני והשומע נדעו על סודו שם ה' נדבר זה לא יפה עשה.
שם רסב

חברים שנידו לחכם אחד בשביל שזלזל בכבוד רבם וקרא נדה אותם.
שם שיז

ע"ה שהלך מכתת טובה לדמקח ובלגל'ט שכי של גלויות לקח הסכור ונגנ' בידו לאו בר כידוי הוא.
שם ח"ב

דף קמט מי שקרא לחבירו בן שפחה ונדהו ואינו ת"ם ועיין במהרש"ם סי' ר"ג ובקמח"ד.
שם קח קער

הקורא למכירו ענד אינו יכול להשמיט ולו' כי לעבד עבדו כתכונן.
ומהרש"ם כת' בסי' ר"ג שיכול לתרץ דיבורו ולומר שלעבד עבדו כתכונן.
שם שם במבזה

ת"ם ואפי' לאחר מותו ואם ביום שנים בבת אחת אם יתקייב לישב בכידוי על כל א' וא' וע"כ.
שם קלא קפח

במבזה ת"ם בחייו או לאחר מותו שחיוב כידוי ואין למסרו למלכות.
מהררם גאלנטי ח

המתלוצץ על בני אדם ומכנה להם שמו' כשמות הפלילים של ישמעאלים.
מן הדין אין זה כקורא עבד מ"מ אם אחר

הקראה א"ב יחזור על קיו' ושרות ל"כ לנדותיו כפי כורך השעה.
שם לב על

ענין כידוי דמוסר אפילו אחר מנעשה ונת"ם שבידה שלא כדן למי שאינו ת"ם

ות"ם אחר כידהו על זה והמנעם שמתקין להנאת ממון או לכקום בקמה אינו כלום.
מהררם אלשיך עג

את הסכס ונדהו ואמר אדרבא אין נדבריו כלום. שם קח בית דין שנידו את שהומינו לדין ולא בש' שם קכה

בענין ביטול הסכסם אחת שאין לרב לנדות כל' ברשות הממונים וכ"כ דברי ריבזת סי' רכ"ט וע"כ.
מהררש מדינה י"ד צ

ראובן הכה את חבירו ב"כה על לא דבר ועוד לוי טוען שיהודה חרפו והשיב לו כי ח"ו ונדהו ויהודה אמר לו אדרבא.
שם צו צח

הכם הביא הסכמה מביטו וקראה בפני הקהל וכו' וא"ל שמעון שנדי שיתקבנו אנשי המעמד ונדהו וא"ל אדרבא כידיוי היה שלא כדן וכ"כ ד"ר סי' פ"ט. שם צט

יחידים שכיוו חכמה ג"מ והיו להם מסייעים שהם בני כידוי. שם ק

הכם את' הלך לו לעיר והטיל חרס שלא לקחת את החכם המושב להרבין תורה ביניהם עד עשר שנים חרסם חל ודקר ההתרה. שם קלז

ברין המכנס עצמו בעצה ובע"כ ועיין שלא היה יודע שאין לו התרה וע"כ. שם קלש

ראובן ושמעון כתקוטטו ואמ' לרא' בן אם אומר דבר שאני יודע מאשתי וכו' וקנסו לשמעון. שם קפג

אחר שקרא לחכם ערל וטמא וביזה וקביו שם קפח

יש להטיל חרס על מי שעשה קבויא בהקבמה אפ"ל שיש בה חרס. שם ח"מ רכח

פעמים שמתרחקים מן סעודת אפילו שלא יכריזוהו

וצדוקו למכרה ולמוחרס

דבריו נז

בני שגורו עליו כדורו ואומר דכיון שלא למד

תורה מפיהם שאינו חייב לכהן איסור

אין הדין עמו ופירוש מכרה לעירו וכו'

דל לבני עירו והם הכדור מאיזה מקום

שיהיה שם קף

קהל שגורו בנזרת כ"ח להביא כל איש

אשר כמז' אתו איזה כת' של ערעור

לידי פלגיו ופלגיו ואח' לא הביא הרי זה עבר

ואין לו טענה עוד בעבור כעשית כ"ח

אחר בשכונתם שלא לבאת ממנה ויש לפקפק

בהרמיה משפטי שמואל מ

בני שחוקף לממונה ועשהו כפי ההסכמה

ויש מחזיקים בידו שם נר

תלמיד חכם ביה לע"ה וע"ה חור וביהו

וכדקו סת' כר' דכדורו כדורו

וע"ה עובר חרס מיקרי גם מי שלא הסכים אלא

בכתב ידו שם קא

התובע לחכמו בפני הקהל והדין לעמו

בדיון וא"ל שאינו רוצה לעמוד

בדיון עם מוכ' שחין חייב כדורו משו' אפקירותא

המכרה את חכמו לפני ת"ח חייב כדורו האומ'

שאינו רוצה לעמוד בדיון תורה דייכין ליה

כמו שכתחייב ממון לחכמו ואינו רוצה לפרוע

שמכדין אותו שם קיד

אחר שאמר לחכמו לפני הדיון אתם חייב

כדורו וכדקו החכ' על שאמ' כן כדורו

כדורו כל ע"ה לבני הרב שבעיר חסובין

כתלמידיו אין אלם יכול לטעון בביתו

שוג' הייתי ואין הכדור בריך התראה ביהו

אעפ"י שכול' לומר לאו לבזוזי בתכונתו חייב

כדורו ועל שם קיד

בדיון המכרה ת"ח ב' תשובות ארוכות והרבה

דפקו בתלמודו בהם שם קיט קב

רב שהיה לו דין עם שמעון ופירשו ביהוס

בדורס' והלך שמעון והטעם דכדורו

כפי הכדור שלא בפני הרב וקדשו בליעל וק

שמעון ופסע לו הרגל וכו' כד' כדורו הוא

בהר"א ז' חיים ח"א ד

שנים שניה כל א' יולדיו שוכני עפר של

חכמו ואינו של הממחיל הים

ת"ח שהיה מריכס כפרה שם נ

המבזה גבאי של הקדש גם אמר עליו

לחכמו שלא בפניו סה' מכרה

וימחרס שם צב

ממונה שהמחיל לבזוזי וכו' הקורא

לחכמו שטע' או בעל מריכס'

או שהיה זקנתו שפחה מהו וע"ה

שם קיא

ראובן אמר לשמעון מכרה ומוחר' ושמעון

כמתמה עליו אמר לראובן איני

מכרה ואמר לו כן מהו שם ח"ב כד

על חרמות שהסרימו קהלות רבות לבאמן

השר דין יוסף כשי' שמרד בו והלך

ומוחר' אס' יש נד' להחריס' שם נר נה

בענין ק"ק ש"ה שלא יורסע שום א' מייחידים

לכדות שום אדם אס' לא בע"ה טובו

הקהל ומו' שיעבור וסיה הוא בכדורו ובתוך

המסכמים המכה שבהם ואח"כ בידה הוא א'

מהקהל לא כלכד בהסכמה ואפ"ה הקהל איכ'

פטורים מוצרת הכדור ועל' שם סט

המגדה עמנו בעה' ובע"ה וכו' אס

הולכין בפסח כדורו להחמיר

שם עה

בחרור שהים עובר על פתח בית אשה אחר

העראתם וקראתו ממזר והבכור

גם בעל הכית שהיה סמוך על שלחנו קראוה

שפחה על דייכיו העיר לראות הענין ועל

שם עז

אחר הטיף לעז על אס' ואחות בעול' כפל

בהר"ש לוריא בה

יוה דעה הלכות נדריו והרס קרעה ואבלות וטומאת מת

ברין קוצאת שם רשע על קהלים ועל המגיל
 ואם יש למדן הדבור שם קא
קהל שפירושו כל חותכי מעות ונאמ
 עדים על אב ובנו שזוכין באולנות
 גם כשעשו לשקר וטופלים שמהו מודע
 שורת הדין ללחון עמכם כדין מוסרמו
מהדרש בהן ה"ב לא
ראש חכרת נ"ה שבתקופת עם יחיד אחד
 ונדורו וכמעט שפירושו על
 הרב לביין בדין המורה למכרה אחת אינו
 מוכרה לכל הקהל תורת אמת קסר
ב"ט שני מדרין אפי' לעושה מלאה לרבין
 ואפי' על ידינו שם קנו
ברין המכרה עצמו בעה"ב ובע"ב עדים
 שוכאי פלוגי אומרים עליו שכן קבל
 עליו אם יעשה הפרנסות והוא מכחש ויש
 עדים כוותיה החדש מה דינו אם כנד' אם
 כשבועה ועיין במהר"אן חיים בח"ב סי' ס"ב
משפט צדק עם
יח"ד שקרא תגר על ממונו הקהלות שכתבו
 כמה יחידים שפיהם לק"ק מומאלי
 שיכתבו בכתבם שלם כענין המלך וכו'
 וקרא עליהם הוקר' הוא ואלו בני יהוד מכת'
 לבני היונים למוען הדמוקס מעל גבול מאסר
 שדרך כמות אגור אין בזה נכאי **מהדר**
טראני יד' יו
המבזה שליח לרבין חייב בענין אף שלא
 יבזה את הרב ועיין וכן שנה
 לכורך עצמו
ברין המכר עצמו בעה"ב ובע"ב כשגיל שלא
 היה שותפו מזה ענין כשורה וחשב
 שיותר טוב לו לפרד ממנו וזהו ענינו אם
 ישתתף עוד עמו ועכשו רוצה שאין לו להוציא
 מזהו ביתו אם לא יחזור וישתתף יש לו התדה
מהרר' לוי בב מג
יורד שחירף לממוכה אי' עשיו עוסק בזה
 כיבוד שם בח

הלכות קרעה ואבלות
ורין טומאת מת
מז' שמע ויש לו בן בעשרה חתני וישמו
 וכמות וכן בנו ואח בעירו הילך יעשו
 להנחלת הילכתו לבן קדשו **מהדרם**
מינץ נא נג
בענין תפלת האכל **היה שם מג**
רב שהוא אכל על אצטיו על אמו מן הדין
 כל שיכול לברך תוך ל' ברכת אירוסין
 ופירושן ומהנים בדבריו ע"ב **שם פו**
בני ששם שמת לו מת ואינו יודע אם הוא בתוך
 ל' או לאחר ל' חייב להתאכל ואם לא התאכל
 וכודע לו אח"כ שמתוך ל' ז' לעשו מעשה
 להורו שיאכל ולעצמן שחייב להתאכל כשאנו
 מד' וכו' כ"כ מהר"ר בל' בח' סי' ע"ב ומהר"ר שלם
 סי' ר"א ות"א סי' קס"ו ואם אינו חייב וזוהי
 להתאכל יש להסתפק בדבר שם **שם צה**
הדורר כפס מ"ט וידין למועין ע"ב דינא
 דמלכותא דביתא יש להתאכל
 עליו וי"ט **שם קו**
תיקון סעודה לבוים מסכתא **שם קיט**
א' מהאכוסים שנהרג וכלו בזה לומר עליו
 קדים כאשר מבני ישראל שמתו אבותם
 ביהדות כל שאפשר לבן לעשות לזכות
 אכור המת ואע"פ שהיה חשע נמור יעושה
מהדרר בהן נא
קבורת מת מזה קודם לכל מכות שכתור'
מהדרל' וחיבי ז
חכם שמת בח"ל ויש אומרים לבניו או לקרוביו
 דמיא ליה לאסוקיה לא' ומכר אחד
 כדלא דלא כחא ליה מולא מה כן **אפי' ס"ל**
 בהיו דלא שרי למיעבד הכי מעלין אותו אם
 ניקסו אם בזה כפי' שלא יעשו יעשו

אבן העזר הלכות אבלות וקריעה ופריה ורביה

לא לר
על אם שנדרה אחר דעות בכה א' רשע ויש
לם שני בנים וראי ה' יש לקברה בקברי
ישאל ולמי נדר מילתא אם יראה נעו כ"ד
שם מט

סליק ליה יורה דעה

הלכות פריה ורביה

חרם חמלה אונסות בדבר מצוה וכל
מהררס פד. לה סי' ר"ד ומהררס
עראכו ח"ב דף ק' ו' וזה"ל רש כהן בח"ב סי' כ'
ומהררס מוכן חולק בסי' ו' וע"כ במהררס קא
וכה"ה ר"ח ח"ב סי' כ"ב ופ"כ וזה"ל אם
יש שבויה כנעני' במהררס מזורחי
ח"א יד
בני שקיים פריה ורביה ומתה אשתו הי עדיף
ללמוד תורה או לישא אשה היב' דשמיטת
א' אשכנזי פהררס מוכן כב
חרם רג"מ שלא לישא שתי נשים לא היה
אלא עד סוף האלף החמישי ובאשכנז
עדיין מחזיקים בו וזה"ל אם כשאת לא נתא
ועיין במהלס לראשו בח"ב סי' ו' וכ"ל בסמוך
מהררס קארו דף ס'
ראובן עשה שליח לשמעון שילך לעיר פלו'
ויקדש לו אשה ישראלית לו וכן עשה
ולא כתרנה בה המשלח אינו עובר על חרם
רג"מ וזה"ל יש לפיכס פראוי וע"כ וכל כ"ד
סי' ח' מהררס פריה ורביה א"ה ע"ה
ח"ס

רגל כד ואש' סתמו מתחלה כזה ושיטת כל
דיוק אומם הומס
שם צב
ברין פבוית הנות מקבר לקבר ומכיר סמנבו
בזמן דלויכא אכסום היקר וישאו ו"ע
מהררמע מפאנו מר נו
הבונם את האשה ערב הסב ובחוד הסב מת
לו מת וימי הסב עולין לו למכין ל'
כדעת הרא"ה ופיעטו ז"ל שלא כפסק הרב ככ'
והבאים אחריו ז"ל
משאת
בנימין ע
הקובר אם מתו ערב הסב קודם חתונה
סמוך לסקיפת הסב וכהן אבלות
מעט דיו ולא כשיקן ספה דחוק שם עד
על שמועס קרובה אונס כדון קריעה קטנו'
שלא הציבו לסוכה הולכו שקדין ר"ח
חייבין לקרוב כו' שם ע"ט פ
קרובי המה שמדאים קבת סימני אבלות
היךר ותפגעו בשנת ראשונה
שם פג
בענין הייאר כלום חולקין בין סנה לאסופה
למאר השמים שם פר
ב' תאומים שכל דו ומת א' מהם מיד וזה'
היה מתבטל והולך ומת אחר ל'
וזה ללדימו ולא תלו אונס מחמת חלו איך
להתאכל עליו מהררס מרובלן סו
בני שמועס מוטל לפסח בע"ט שכל להו' כשבת
איך יתבטל בקדוש זכר המזון וכליל פסח
בסדר ההנהגה ודעת הראש ומהררס ז"ל
שם ע"ה
בני שמת לו אביו בל"ט ראשון וקדש עליו אחר
המועד כשמתחיל לטב זמנו אבלות שם
עד
בנחג האכלים בשבתות ובל"ט בשני מוקם
שם קז
לענין עומאם מהבי שתי' הסלון ובחנה כון
קודם שפסחה כון למאר שכללם וכשבת
ול"ט אסור לשקום אחר שכללם מהררס
מהררס

אבן העזר הלכות פריה ורביה ואיסורי ביאה לח

תשלוס ה'כ"ט אפי' למכה שכתב הרמב"ם שמוכן
משעת בטיחה **מהר"ל** חביב יא
האשה שהלך בעלה למלך ובאו ואמרו לה
מת בעלך וטעם וא"כ בא בעלה
בא עליה בעלה קודם שנגרסה השני או שכל
עליה השני לאחר שנגרסה הראשון לר' הולד
ממור' מזה וזוהו דרכן ולקצת פוסקים מן
השני כשר' **שם** מא
לפסול' אדם לבוא בקהל מדאוריית' לא בני

בעד ה' וב"כ מ' הרמב"ם מדכסב ב"ה
מ' קלס' אין ענינו שפוט מוס' הקולאיו
כלום אלא כשיהיו נולדים לדבר או ב' מפי' ו'עב
מהר"ל חביב יא

מי שביטל' ממונו הבונה השמחלי על ידי חוליו
וכשא' אדם לא תנא' **שם** ח' גרף צג
אשה מובקת מן הבנות הריזה ילדה קטנ'
בת שש שנים בבית יהודי' ואמרה

שהיה לי' כתבה לה להביקה בהיות' בת ח' ימים
וסיקן לה סכרה וטוב לא חזר וא' בתפטר עם
היהודי ונתן לה דמיו הוי"ק' כפתור וזר' והפי'
רובא נויס דיוכין לה לילד בגויה וכשתטבול
הרי היא גיורת' **שם** ק
האשה שהלך בעלה למלך וילדה אחר י"ב

חודש ל' מקורות כלכר' **שם** ח' ד'
דף כה
הנושא בת חלוכתו אפי' לאחר מיתת אמה
אפי' לה פנים וממנו כופין אותו
להכניא וכ"כ מהר"מ ב"ח מ' ד' לר'

מהר"ל קארו צ
מעוברת בזכות שגשגת תבא בגט'
מהר"ם טראני ח' א' רנר
אין לשדך בתוך ג' חדשים להכנסתו או תוך
כל' חדש ליבוקם' **שם** ח' ב' דף
צו

הגטעין מן האשה שהוא אסור באמה ובכנה
וכו' ואמרו לו ב"ד שלה וככום את בתה אם
כנס בראש דא' מונחין מידו' **שם** קמו
משפחה

איש שכתבו שנגרסה דעת אשתו וכול
ליקח אחרת דבריו ריבות
רצו

המקדש את האש ואכילו איכו רוב' שיע' עכ"ל
גם הוא אין לבו הפך זה מותר
לגרסה לישא אחרת' **מהר"ל** חביב יא

הלכות איסורי ביאה

ברין הקדאס מה הם לבוא בקהל ועיין
במהר"מ' ב"ח מ' י"ט ב' ובמ' הרר
בגמל' מ' ו' ובמהר"ל' כח' מ' טו'

מהר"א מורחזי ח' א' נ"ח
אחי אס' אמו מותרת אפי' מאכ' ואס'
ועב' **מהר"ם** מינץ טו
א"א שוכתה תחת בעלה וצעתה משונה
וכשבעה שהולד מאוס פלוני הוא

מהו שם כו
אנוס ששאל אבוסה בחוקות הגוים ולא היה
שום יהודי שיעיד על הדבר וטוב באה
בכתורה לחסות תחת' בפני השב"כ אין מוחין
בילה לוכסל' וכ"כ דאס' כשאת לא תנא'

ועיין במ' הררי קולון מ' פ' מ'ע' ב' לפני רש'
ובמהר"ל מוכן מ' י"א' ובמ' הרמב"ם פדו' מ'
ל' ובמ' הרמב"ם מורחזי כח' ס' ל"א **מהר"ר**
כהן בר

ראובן היה לו פלג' וכשאת לאחר וכתגרסה
מושרת לחזור לו כדי לקיים מצו' פ'
כי שהה עם אשתו וכו' וטוב לו שיקח' ככתוב'
וקידושין אפי' לתקנת רגמ' **מהר"ם**
פרואה יש

על אחד שהיו אומרים עליו שהוא ממזר
ומחמת ד' דברים וסבב תידין אחד לא'
שם לב
מעשה בא' שמתן גט לאשתו ע"מ שלא
תתגרס בו אלא לאחר כ' שנים
איכה כריכם להמתין כ' יום אלא תכשא כיום

משפחה שהיתה בחוקת כשרה ועדער א' עלתה שבה בני יבמה שכשאת לזר בלא חליצה אפי' היא בחוקת' והבן עמנו כשר לבן' בכה' מה'רר' גא'אנטיקה סח **ראובן** שלם נט' לששתו וקודש שמפניהו ביד' בא' שמעון וכס' אות' וכשמודע בדכס' הפדיוסוה ממנו ומתנו' לה הנט' גם שמעון גרס' כנט' אחר זמן עמד שמעון והחזיר' וסולי' מוכ' בני' יס'ה עשו' שבתנו' סכיה' נט' והבני' מותקם לבוא' בקהל' אפי' מדרבנן ויש' לפסקם אס' טוב' לגרס' הואיל' ויש' לפ' בלס' ומ' מ' ראוי' להשתקע ממנו שלם יתיוחד' באיסור' שם קר' **אשת** אסוי' אבי' האב' מותרת' לרוב' הסוסקי' ואשת' אסוי' אבי' אמו' מותרת' לכע' ועיין במשפטנו' שמו' מ' קנ' מה'ררס' אשיך צו **השומע** מפי' שומע' שפלוני' הים' מזהר' על' כודע' שכתער' במשפחתנו' סוס' פיסול' אין' למס' מה'ררש' מדינת' א"ה רלו' **לאה** היתה' בחוקת' פניוה' ובתעברת' וילדה' וטענה' שילד' מראובן' וסוב' אמ' אחיה' שכשאת' לו' והביא' עדים' ומת' החכם' מקבל' בעדות' ואין' העדים' דבריו' ריבות' על' א' שהוציאו' עליו' קול' שהי' מנו' והכשירוהו' ג' מיכי' ממזרות' הם' ודאי' ספק' ומומזר' מדכריה' ואין' הולד' משתתה' יותר' מ'כ' חדש' **שם קנר** מיניקת' שהמים' בעלת' ושכר' כותית' להכניק' את' הבת' דרי' זו' בחוקת' מניקת' עומדת' ולא' תפסא' עד' כל' חדש' מ'ש' קת' גרושת' ראובן' אסורה' לבן' אחיו' שער' גער' גדול' שובא' קול' ריבון' על' אמו' שבתה' תחת' בעלה' וכן' וס' איבן' מאכיו' והאס' מזה' כהן' אלף' שהאב' כל' ימי' חיו' סתיוקו' לכהן' היו' זה' כשר' ואין' לחו' לקול' ולא' לשתיקתו' שהי' קורין' אותו' ממזר' **שם קנא** לוי' קידש' את' לאס' לשם' אחיו' ראובן' ומסות' פקדו' לעד' שמה' אחר' לו' חזר' וקדשה'

לשם' ראובן' והוא' כשאת' לגר' בלי' נט' מלוי' אלא' מראובן' כלכל' בנים' כשרים' ועיין' במהרר' כל' ב' חד' דף' זכ' **מחרר בצלאל ו** **ברין** האומרת' לכשר' כבעל' מני' אס' בלאת' להיות' הבן' כשר' ואס' העלוהו' לגדול' **מחררס' איסרלס' כג' ד' י' סט** גרושה' שנמלה' ככה' ג' חדש' קודם' גירושין' כר' שאסיה' כחכ' לתמתק' פ' ד' חדש' שם' קבא' מי' ששלם' למיניקת' חמיו' סכלוכו' בחשבו' שאין' איסור' בדבר' ולגדוה' בעדו' יותר' קבל' עליו' כ'ס' ג'כ' שלם' יקרב' אל' פתח' בית' מה'רראן' חיים' ח' א' י **אשה** מניקת' שהיתה' מצוברת' ואמרה' שמאכיו' הבן' סיווכ' היא' הדק' והוא' מכהים' ואס' יטעון' שהיתה' ברעיה' וספנה' שם' יז **אשה** שאמרה' מראובן' אבי' הרה' שקדשני' בעדו' ואס' ב'א' עליו' והוביא' שער' חתום' והוא' מוכתם' כראה' שלם' באסרה' עליו' אעפ' שמדברי' העדים' ומדבריו' האשה' הרה' לזכוכים' אסיה' שכתקדש' ודין' הולד' שם' מה' יבם' שעשה' מאמר' ביבמתו' וכתן' לה' ג' וס' ליהב' בו' כיום' איכה' כריב' להמתין' ג' חדשים' מה'ררש' קתן' ח' ב' רז **מי** שנטלה' העטרה' כולה' על' ודיחולו' ועבר' וכסא' וסרבלית' ראוי' להשאול' ענה' שופי'סכה' ויגרס' ויסא' גיורת' ואין' כופין' אותו' לגרס' ואין' מוכדין' אותו' שופי'סס' מאשתו' ויס' מולקין' תומת' ישרים' נא' ב' ג' **קבה ריב** הנטען' על' אשה' וקידשה' תוך' ג' חדשים' לגירושין' שם' רג' קסא' **אשה** ומשרתה' שפשתמדו' ומת' זמן' גיהסס' הקבל' וסוב' כתעברה' מהמזמר' כראה' שהבן' כשר' תורת' אמת' קצו' ג'ט' שאחר' זמן' רב' כמבא' בו' פסול' שהיה' כתוב' בו' לוי' והוא' לא' היה' וכתבו' לה' ג'ט' סכי' שכתתה' בין' בתיבה' לכתובה' כמעט' שבת' ושכשתדכ'

הלכות נשים האסורות לכהן ואשת כהן ובניו

המירוח ושוכ ראתה כהן שהלך לשם ותתקדש
לו לקנניא מידם והנזותה ולקחה לו לאשה
והוליד ממנה בנים ושמואל על כי מנאשת בתולה
היה זו מותרת לו קולות שהקילו בשבועות
חילוקים באשה שכתבשה בידו גוים וכנסאת
בלא רש' למו שהתירו ליכשא וצין ח"א לשבועה
היכל דמתן כשאת ועיניו במהלך שדס כ"א
פי' כ"ט מהר"ר כהן ה

כהן אירס לו אשה בת כהן ואח"כ נודע לו
שפעמיים רבות כאמר לאבי הנערה
נצמי קסל ועדה איך אשתו ככתבשה בידיו גוים
קוד' הולדו מומה והוא שתק ולבדו של המאדם
כוקמו יוסל לגרשה בעל כרסה אפי' לתקנת
רגמה ואם לא יוכל יאח אחרת וארסותו תשב
עד שתלכין ראש מהר"ר מפדואה יד

נערה שהנזרה בשעת נזרה מותרת לכהן
ויקרב כאמן להעיד מהר"ר

אלישקאר א

בענין היתר שבועה לכהן ולזרעו דחיישינן
להעברה ולשלא כדרכה ונדקיק

כיום בזה אינה נדקיקה ופיעוס אחרים
ומה היא הערה שם צה

כהן שוכא קולעל איו שוכתה תחת אביו גס
הוא רע מעללים הרי הוא בחוקתו

מהר"ר ו' לב ח"א דף קמט
ראובן כאמר לו ששפחה אחת שביכיה
שלה ככיוו שלו היו כהנים והיה
כזה על פי רב א' חומרי כהנים ולשפעת ס לא
היה מזהר וליומים כזא אשה גרושה אין חייב
לגרשה מהר"ר טראני ח"א ר"ט

בענין עדות א' על חכום לזו שהיה כהן אס'

יש בו כדאי להחזיקו כהן לכל דבר

שם ה"ב מ

אשה ענוכה שנתקדשה ואין עד כמיתת
בעלה ונדרסה המקדש ושוכ מת
הטעם מותרת לכהן ומלחךדך אוסר בחא סו

קפה מהר"ר בדינה א"ה סב

ער

והפחד כמתוך ג' חדשי אס אין חשש שיתבטלו
השדוכין תמתין עד שיפברו ג' ואם יש חשש
מועט שיהיה שוגגת וכו' כהנערך הכי שריותא
דז' נעמן מתר"ר מרובלין קיז

אשה מעוברת שנתארמלה ולקח שתי מכיון
לסניח הולד אס"ה אינה יכולה ליכשא
תוך כל חדשה"ה בכמה גווי אסמיתי וע"פ

מהר"ר מורחי ח"ב י
ביניקת של התחיל להפיק ולד שילד אחר
מיתת בעלה אעפ"כ אינה יכולה
ליכשא תוך כל חדש מהר"ר פדואה ל

ביניקת מופה לא תפס' בתוך כל חדש ותוסף
מגולה למו שרבה להמיר' ומ"מ אינו בר כידוי

מהר"ר קארו ב
משפט האכסוי והפסד ורעס עיין במהר"ר
מורחי בחב ס' ל"א ובמהר"ר ו' לב

פחא ס' ט"ו ובבית יוסף בח"ה ס' ג' ובמהר"ר
מדוכה בח"ה ס' ק"ב

הלכות נשים האסורות לכהן ודין אשת כהן ובניו

כהן שטעה וכשא תלוף והוליד מומה בכו'
ואחר שטודע לו הדין רובה לטכס
שאחר זמן ידור הכסף ממנה ומכל כזו שפסד
כי עתה א"א לו לגרשה מפני שמוציאין עליו
קרובי האשה להביא פדום וזוויים בע"פ
לחייבו מזון שלא כדון אין טענתו טענה
ואסרה להשתמש בשו' דבר מקדשותו של אהרן
כל זמן שהיא עמה אעפ"כ שידור הכסף מומה
מעכשו וכ"ס אחר זמן קבוע מהר"ר

מורחי ח"א נט
כהן שכתב עם אשתו בגזרה ולא יוכלו
להמלט על כשם והולדו בני אחרי
מות אביהם בכו' לזכות תחת פפני הסביבה
היו הכהנים הללו עומדים בקדושתו של אהרן
שם ח"ב ג

נערה כנסכה לגוים ובעל כרחה

אֵלֶּן הָעֵזֶר הַלְבִּית נָשִׁים הָאֲסוּרוֹת לְבֵהֶן וְאִשֵּׁת אִישׁ שֶׁנֶּחֱשְׂדָה

כְּדָמוֹת כֵּן ה' קִדְּשֵׁם וּכְפָה ג' וְעַכְּ כְּדָמוֹת כֵּן ה' קִדְּשֵׁם וּכְפָה ג' וְעַכְּ
 עַל הַיֵּשׁ מִיָּדָה לְהַשְׁמִיעַ עַל אִשׁ וְכַפְּרוֹ
 הַפּוֹסְקִים לִי מִהֲרָרִי לְבַחֲבִי
 בְּעֵינֵי עֵינֵי כִיעוֹר אִשָּׁה מִהֲרָרִישׁ
 מִדִּינָה אִשָּׁה קָסָא
 אִשָּׁה שֶׁאֵינָה מְשֻׁמָּה ג' חֲדָשִׁי וְחֹזֵר לְכַעֲלָה
 שֶׁשֶּׁמֶטֶד ג' ג' וְשֹׁכֵחַ חֹרֵר לְדַת הָאֵמֶת
 וְהַשְׁמָה הַרָּק וְעַל שֵׁם קָסָא
 עַל כָּשִׁים שֶׁנֶּשְׁכָּנוּ בֵּין הַקִּדְּשִׁים שְׁמוֹת רֹחוֹת
 לְכַעֲלֵיתִי וְשִׁלְכִי שְׁאֵרִית יוֹסֵף עֵבֶר
 בְּרִין עֵינֵי כִיעוֹר וְעוֹמָאֵה וְעַד שֶׁלֹּא כִפְּרוּ
 מִהֲרָרִישׁ לֹרִיא יֵאֵל לֹא
 אַחֵר טַעַן עַל אִשְׁתּוֹ שֹׁכֶתָה וְהִנֵּי עֲדוּת
 שֶׁנֶּשְׁכָּנוּ שֶׁלֹּא בְּפִי' בְּסוֹד וְעוֹנֵן מִזְמִי
 שֶׁהָאֵל אֵלֶּם וְיִשְׁרָאֵל בְּמֵה עֲדוּת וְעוֹנֵן מִהֲרָרִישׁ
 אִיִּלְכֵם מִיָּד ד' טו' ז' שֵׁם עֵז
 אִשָּׁה הַיֵּשׁ הָאֵל שֶׁרַע עַל מִבְּרַתָּה וְתִלְקָה
 קִלְקוּלָה בְּחִלְקָה שֶׁנֶּשְׁכָּנוּ מִפִּי
 מִהֲרָרִישׁ אִיִּלְכֵם יֵבֶד טו' ז' מֵה
 בְּרִין אִשָּׁה שֶׁרַעָה בָּהּ בְּעֵלָה לְכַיֵּי עוֹרָה גִּם
 טוֹיֵן שֶׁשֶּׁמֶטֶד יֵאֵל בְּכַפְּלוֹ וְיִלְדָה ז' ז'
 כִּפְּיוֹן וְעַל מִהֲרָרִישׁ מְלֻבְּלִין פ'
 עַל אִשָּׁה שֶׁנֶּשְׁכָּנוּ לְשֶׁד שִׁיכָה אִשְׁוִירָה
 לְכַעֲלָה שֵׁם קִי
 אִשֵּׁת אִישׁ שֶׁהִעֲדִיר עֲלֵיהֶם שִׁכָּיִם וְזֵאֵם אִיִּבִי
 יוֹדֵעַ גִּם יֵשׁ בְּהֵם הַקִּדְּשִׁים וְדָא
 זֶה אִחֵר זֶה וְדִכְרִים אֲחֵרִים שֶׁהִי מוֹתֵת
 תּוֹרַת אֲבֵת יִי
 אִשֵּׁת אִישׁ שֶׁהִעֲדִיר עֲלֵיהֶם וְהִכָּה שֶׁבַעֲל
 מִכְּשִׁים וְאֵם הִיוּ לֵב כִּסּוֹ ג' לְכָדִים
 הֵם הָאוֹמְרִים אֵת הָאִשָּׁה אִמִּי לְדַעַת הַפּוֹסְקִים
 הָאוֹמְרִים בְּלֹא עֵינֵי עוֹמָאֵה שֵׁם כֵּר
 בְּרִין דְּאִשְׁוִירָה לְכַעֲלָה אֲסוּרָה לְכַוְכֵּל חֵין
 חִילּוֹן כֵּין אִשׁ הִיא הַבּוֹעֵל הַדָּאִשׁוֹן
 שֶׁאֵינָה לְכַעֲלָה בֵּין אִשׁ הִיא בּוֹעֵל שִׁכָּיִם
 שֵׁם קִי
 עַל

מִי עַד כֶּסֶר בְּשִׁבּוּיָהּ וְאִשָּׁה אִמִּי שֶׁהִיא
 טוֹרָה בְּתָמָם וְכִי מִשְׁפָּטוֹ שְׁמֵל מִי
 קָזָק וְהִכָּרָה ז' חִי' בְּחָל מִי כִכֹּ וְכֵן וְאִם
 הִיטָאֵה מִי אִשָּׁה בְּתָם שֶׁלֹּא לְהַשְׁמִיעַ וְדִין עַד
 מִלֵּת בְּשִׁבּוּיָהּ וְכִי בְּעִינֵי הַדִּין מִהֲרָרִישׁ בְּחָל
 מִי' מִי' וְאִשָּׁה לְכַעֲלָה אִשָּׁה וְכִי מִי' בְּכַעֲלָה
 הַדִּין שֵׁם רִלָּה
 אִשֵּׁת בְּתָם שֶׁשֶּׁמֶטֶד וְהוֹתֵרָה וְשֹׁכֵחַ עֲרֵעַר
 עֲלֵיהֶם אִלְכֵם לְכַוְכֵּל גְּדוֹל וְעֲדוּם
 שֶׁהַתּוֹמִים עַל הַשֶּׁמֶטֶר כְּמוֹ שֶׁמֶטֶר עֲדוּתָהּ בְּכֵד
 מִשְׁפָּט שְׁמוֹאֵל פֶּה
 וְלֹרִישׁ הַיֵּשׁ אִיִּבִי לְכַעֲלָה מִהֲרָרִישׁ
 לֹרִיא ו
 שְׁתּוֹקִית אִשׁ כֶּסֶר לְכַוְכֵּל שֵׁם יִי
 עַל קִנְיָן בְּתָמָם שֶׁבְּחָל עֲלֵיהֶם עֲרֵעַר
 מִהֲרָרִישׁ חִי' חִי' עַל
 מִעֲשֵׂה שִׁיכָה בֵּל שֶׁשֶּׁמֶטֶד בְּכַעֲלָה טו' שִׁכָּיִם
 וְשֹׁכֵחַ קִדְּשׁ גְּדוֹל וְאִם שִׁכָּיִם כֵּין וְכֵן
 לֹא כֵל כִּיִּינִים לְחֹזֵר כֵּין וְכֵן מִהֲרָרִישׁ לֵוִי מִי
 ל' וְכַעֲלָה דְּכַעֲלָה דְּפֶלֶל עֲנִינוּ מִיִּינֵינֵי כִיִּינֵי
 עַל פִּי לֵוִי שִׁכָּיִם כֵּין בְּאֵר שֶׁבְּעֲדָה קִי
 הַלְבִּית אִשֵּׁת אִישׁ שֶׁנֶּחֱשְׂדָה
 הַמְּגִרָשׁ אֵת אִשְׁתּוֹ לְפִי שֶׁאֵל גִּוִּי אִחֵר
 שֶׁמֶטֶד וְנִשְׁכָּר בְּתָם כִּיִּינֵי אִין
 לְהַשְׁמִיעַ עַל לְשׁוֹן לְקַח מִהֲרָרִישׁ מִזְרָחִי
 חֵא בָה
 אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ שֶׁשֶּׁמֶטֶד וְהִיוּ יוֹמִים רַבִּים כֵּין
 וְחֹזֵר לְדַת הָאֵמֶת מִהֵן לְהַשְׁמִיעַ לוֹ
 לְהַשְׁמִיעַ וְעַל מִהֲרָרִישׁ מִיִּינֵי קָג
 אִשָּׁה הֵם שֶׁנֶּשְׁכָּנוּ אֲחֵרִים שְׁמוֹלִי הִיטָאֵה
 וְשֹׁכֵחַ כִּיִּינֵי עוֹבֵרָה אֲחֵרִים שֶׁכִּיִּינֵי
 אִיִּבִי קָאֲמֵת מִהֲרָרִישׁ אִשְׁקָאֵר עֵז צִד
 אִשָּׁה שֶׁשֶּׁמֶטֶד לְכַעֲלָה שֹׁכֶתָה וְהִיטָאֵה
 מִהֲרָרִישׁ פְּרוֹאָה לֵד
 אִשָּׁה שֶׁשֶּׁמֶטֶד שֶׁמֶטֶד וְכַפְּלוֹ הַפִּי' וְהִיטָאֵה
 הַמִּיִּלְדֵת וְהַשְׁכָּכֵת אִין הִיטָאֵה הַפִּי'

על אשה שסעידו עליה וכו'.

מהרר' טראניא"ה א

מעשה באשה ששאת ביום ל' לעומר
וביום כ' למקוץ ילדה תאומי ואחד
מת ל' ימים ואחד ל"ח יום ללמד עליה זכות
דקדוקים בדבריה הנה' ומתדרי מוכן זל וכ"כ
והדר' ליום ז' שם טו
על דקו א"ה שפאדסה וכו' מהרר' ליו
קבב

הלכות ענונה דאתתא

האשה שפאה ואמרה שמעתי שמת בעלי
ושכח בעל א' והעיד שפאה ואמר
שהיא גרמה ליהרג חזק קטטה וכו' מותר'
מהרר' אברהם ח"א כא
בפינה שפאדסה ואמר הלכתי כנו עשר'
וימים כה' נה' מל'ת והגיד שפאה על
שפת הים אדם מת ובראשו כמין טבעת בלא
זום שער ולמעלה ולמטה ממוז מלא שער
במכתב הראש וכן שהים חסר בראשו היומו
אצבע פלגיו שהיה בראש חסר מתחתיו ולא
במו חסדן אשתו מותרת' כמה דקדוקים
בענין הפיתולים המובדקים וטובא דעיקר'
ואם העד ברין להבדיל את המת בחיו'
ותירין דכרי הרמ"ס זל בענין הפיתולים

ותשובה לרב הראש בבלון וה' א"ש ב"ח כ"ח
ובקורת אמת פ"כ' שם לו ז' ח
על גוי שהיה מחזר אחר קרובי פלוני ושאלו
לו העומדים שם מה תרצם ואמר להם
אלי וסבירו עבדכו בפרקו ולקחתו אדם א' מת
גוואל על שפת הים ושאלו לתבירו אין זה
פלו שמכר לו חפץ זה עתה קודם זה המעשה
אין כן הוא תפסבו אותו והכירו בו הנה' מנה'
גרפות ומיד עמדו וקברו אותו וכו'.

אשתו מותרת' ועין במהלל טראניא ב"ה
פ"ל א"ה' שם לו
יודים' שאלו מורכלים וכלו התאמים
ואת' שאלו וקמו מיתתם

אריך וקצר ופסח ופסח נס הסמכות כ' יול
מכלל חמשה של חמש חיות וכו' דין וקברתיו
ל' חמשה נה' חמשה אחר' שם עג' ד' ח
אחר' שהלך מקופטאכט"א וכל חור חיות'
חשבו עבדס קרוב ל' חמשה ושכח ב"ה
יהי' אחר ממלכו עב"ס ושאלו אם ב"ה בארנו
זום יהודי מק' טראניא ואמר שכלו שלשה
הא' עזריאל שלו כך וכך בורתו ושפתו העליונה
היתה מונבת על שפתו העליונה קוד' לריות
חמס חפ' להיות פיו פתוחה ושם האמר וכו'
וכתש כל השער אם יבא חמס ח' ששמו עזריאל
ושכח לא חזר ולא כלל חזן מבעל השם' חזק
היו יום מותרת' ועין מהלל טראניא ל' כ"ח
פ"ח' ובקורת אמת פ"ח' שם עו
ברין עד מפי על גוי מל'ת שאלו פלגיו
מת ולא קברתיו' במהרר'

חביב נז קלח

ער מפי כתב וסאל היו ערוך ואם לא
הזכירו אותו בשמו כל שודדעו מו הוא
שכיר דמו המפור על מי שטבע ביום ש' ל' ח
כל פלטה' היום לציני וקברתיו ולא שפא' בן
עד עבמו לעד חפ' עד שנידך לידע שפלו
הים בפלו' ואם היו עס' פולחם ונאחקים
מהו' וביום שפ"ס אם אחר העד העומדת
עלו בשער שפ"ס בפסו אפודק מדרבנן ואם
לאו אפודק מדרבנן וע"ס' במהרר'

אלשקאר פה פו
ישראלים' וגוים שטבעו ביום שפ"ס בל
שלא דקאו לשעתו חין בומן
הכרות בראו לפחוק עליו' שם שם
כתב' גוי חין חסידן על פיו' אחר חס
ברעב חו כמח' אף על פי שהזכירו
בשמו פ' וקברתו לפרח' עס' פל' דכל שם
להם בכתה' שם סו
בעין ח' שפאדסה מנו מל'ת שיהיו פלגיו קרנו
גוי פלגיו בשפאדסה בפסחה' שם
בפאה' ומה פולחיו נאחק על חס' חס' חס'

חמס חפ' להיות פיו פתוחה ושם האמר וכו'
וכתש כל השער אם יבא חמס ח' ששמו עזריאל
ושכח לא חזר ולא כלל חזן מבעל השם' חזק
היו יום מותרת' ועין מהלל טראניא ל' כ"ח
פ"ח' ובקורת אמת פ"ח' שם עו
ברין עד מפי על גוי מל'ת שאלו פלגיו
מת ולא קברתיו' במהרר'

אבן העזר הלכות ענוגא דאתתא

דייכין ליה בתוך זמנו אימתו יש לחוש לעל
ששמע מפי עד
שם קנא
בומר מ"ל בשם גמ' ל"ת שפחה יהודי ממזק
ושכוכת פלונית ומלחמתו כך וכו' נס
לא אייר וקברתיו אשתו אסורה
שם עד
עדות מיתה ועדו' לדיע שזו אשתו מכשרת
ותשוב ה"ר' בש' ז"ל פה ויש שיש תיקון
להיות דבר ולא חמי דבר
שם עא
במים ט"ל אס' וקוהו בשפת הים והכי מהו
ואם כר' ליתן סימנים ואם היה עד
מפי עד ועב' ובמ' הרשדס ס' כ"ח

מהרר' לב הא' א' ה' ט
שמונה כי באה בעיר איך באו לסטים
על ג' פסיות ומהם כהנו ומהם
כמלגו ושל יהודי אס' לרגלים אס' אמת אס'
הבאים ששעמתי אומרו שכלו לסטים על ג'
פסיות ותפסום והרגום והשיבום אמת שכלו
ליסטים על פסיות א' מהרגלים והיו עמהם
ג' יהודים שגלו מפה תוך פסיתם וה' יהודי'
כהרגו אמת אמת אין עסק וכו' כ' דהו' מ"ל
ומ' לא סוף על עדות זה להתיר ועב'
ומה' הרשדס אפר בפי מ' וס' ועיין במ' הר'
ב' לאל' ב' כ' אס' יש חילוק בין מלחמה
גדולה לקטנה אס' כב' עדות או מ"ל חוש'
דאמר בדדמו' א' אומרים כהנ' בכדמים ואמר
אומר מלכאבים דין ינא גוי ושרל מעמנו
אס' מחפזין באותה העיר
שם ב
גוי שח' לשכנו ואמר מ"ל פלוני מת בלא
קדמות דברים הו' מ"ל דאס' יהודים
מדברים ואמר על מה אס' מדברים על פלו'
כך הרגוהו וכו' אשתו מומרת ועב' **שם ג**
ראוהו הדוג מחזקין ליה שהיא בתוך ג'
ימים יש להחזיק בנפס' של עדו'
אין השגש בעיניו עין בין ישראל לבני
ועיין בתורת אמת ס' כ"ג **שם ד**
איבת כרך שאמ' מת וקברתו חילו' להקל
בין מעד שראו' לחומר ששמע ומי

הגוי רכוב עליו בשעת הטביעה ולפי הרגו
גם השומע היה באמת פסיתו ובעד שראס'
היהודי והוא בשכפל ל"ס ולא דאס' שעלם אס'
הוא יודע שלם היה בפסיתו והוא אחר ששמו
כשמו יודע שהוא בעלם של אשה א' הרי הוא
מומרת
האומר מת פלוני שאלין ודורשין
אורו ואס' אומר כהנ' פלוני או הרגו פלוני או
לסטים אין כרך לדרוש ולחקור ומומת ישראל
אמר בפי קמ' א' ט' ועיין ב"ה הרשדס פדואה
ס' כ"ט ובמ' הר' א' אס' בח"א דף ק"ח

שם קא ב' ג' ד'
ראובן שטפו כהר ואמר ימים שביאו פס' יד
והיה לו אכבע עקום ודוסס עליו
או כדל' אשתו מומרת דינו סימנים מובהקים
ול' פס' ז'
מהרר' כהן יו
דאומר פלוני מת בלי קדמו' דבריו ועדות
כיוצא בל' לא הו' מ"ל ומהר' כ' כל
בח"א ב' ג' כתב דהו' מ"ל וכו' מה' הרשדס פ'
ג' וט' ידן קברתו ואימתו יש להקל משום
ענוג' כהנ' חסיד מוס' ש"לס' **שם כ בא**
עדות גמ' ל"ת על א' שראו' מת בחוף הים
זכירו ע' עדשה שהיו בעכו אמת
כהרר' פדואה כ לו
ברין עד איכימה לטוק **שם בא בב**
עדות גמ' ל"ת על אשה שח' אס' בעלם טן
קורטו לפראגה **שם בז**
בעדות בטבע מפי גוי ואמר כי הכינו
במלבושו ושאר סימנים **שם לוב**
יהודי שכהנ' ובני הכפרים פרעו את דמו
ככהנ' טוב דנה ראובן לעשו' מקס
עם שר אחר ואמר לו שהוא יודע מי הרגו ושל
מיוכו שיניד לו וכו' **תומת ישראל**
קלב ג' ד' ה'
ענים שהעידו בשם א' שאמר לסס איך פלוני
שויא ממק' פלוני וכו' בים מנאמת
על שפת הים מת וקברתו אשתו מומרת חילוק
בין דאס' הטביעה לל' ראה **פמח' דוס לא**

את האשה יש להסתפק בדבר וע"כ נמשאת
בכיוון ס' כ"ח
שם נה
כהרג וכתפסו קצת אכשי בלעל
וקוד שפשו להם כנישו וטורמיטוס
הורה אחד מהם שהרגו אין להקל שלא לדע'
מהרגו קולון וע"כ שטר העיר וכו' רונא וכו'
ובמ' הרב ז' חיים בח"א דף ק"ז

שם פה
יהודי שהיה רוצה לקום ולילך בחצי הלילה
ואמר לו התנור שהיה לו בכיתו אל
תלך בזאת השעה כי הרגו לבלו' סמוך לכפר
הזה וכו' כר' שאין להקל וע"כ ומקדש'ס התי'
בס' כ"ג וע"ס

שם שם
מי ששמע שמת אחיו והיה הולך עם יהודי
בשוק לבקש ביצים ותרכנולות ויהודי
ההוא בכל תנועותיו שהיה פוגע היה אומר
לה זהו אחיו של פלוני השרף עד שפגעו בא'
ובקשו ממנה ביצים ואמ' לה כן והשיב' בלשונה
ואבאלי ואבאלי שמועתי מפי עבד שראו
כהרג וכו' ראוי להחמיר

שם קלה
מי שראה יהודי את הולך עם חמור אחד הם
לכדם ואין איש אתם ושבו אבי החמור
כפר לו איך נהרג בנו עם אותו היהודי אשר
הילך אותו וכמה עדויות אחרים בדבר ואם
יש עדות שכאשר מצאום הרגום היה כאכל
כל בשרם ושאר עדויות הם סתומים מהו

שם ח"ב י"ב
אנוס שהעיד על אכוס יבם שראוהו מת על
ספת הים והכירו וכו' אך לא אמר

שם י"ג
קברתיו יש להחמיר
רשון הרב רבי ישראל בספר הפסקים בסימן
רכ"ג ואף כי הר"ף סבר דאפילו
בגטנע במים לא בעינן קברתיו וכו' דיש
ליתווה דלכאורא אופכא משמע ועיין בתורת
אמת כי א'

שם י"ד
עדויות ששמעו מפי נזיר והיה כראש שהיו
מתכוונים להרג לא לשפוח

חוששין לאיש אחר ששמו כשמו שם ז'
אז מחזיקין לכתיו יוסף בן שמעון ואם נדק'
שזכיר שמו ושם אביו ועירו ואם במקום
עירו הולך עבין אחר וקוציות על תשובות
הראש אל ממוכלוף בן מלול וד' אשר בר סוכי
ועיין ב"ח ס' י"ב ונכסיוך

שם ד
אז שמוא חיי' כי כשהעד רשע מקומה
סיוחס בגופו ובכליו אז שני סומי' בגופו
מהו ועיין במהרש"ס ס' כ"ח
שם ח
הזכירה העד שמוי' עם עירו שם אביו ולא שם
עירו עד אחד אומר מת ועד אחד אומר
לא מת היתרה על פי עד אחד ואחר כך
הועד שלא מת האמת הפסולים להקל
ולחמיר' אם עד מפי עד יוכל לבטל עדו'
עד מפי עצמו מהו לבטל דברו מסיחיס לפי
קומם עד מל'ת ונזרתו הדבה חילוקי' בדבר
וע"כ ב"ח ס' י"ב

שם דף יב
שנים שהיו באים בספינה אחת והעידו מהו
ששמעו מפי מלח על יהודי' ת' מעדות א' כרא'
שהי' תל'ת מל'ת ומעדות א' כרא' מל'ת יל'
ששני מל'ת' היו ופס' שנא' שלא היה לא א' מאן
לימא לן שבתל'ת ספר בתשובת שלה ולבס' ק'
ספר כמל'ת וא"כ האשה מותרת וע"כ ב"ח
בס' ד' וס' ע' ובספ' מהר"ר ל' יוא'

ובתורת אמת סימן י"ב ברא שאין להקל בעד
מפי עד מל'ת לו דילמא העד הראשון קברו
אכל' לו דילמא נגע בו או שוכחו ממנו לחקי'
וע"כ ב"ח ס' י"ג ובמ' הרב ז' חיים בח"א סימן
ס' ה' ובמהר"ר קארן ס' ז' ובתורת אמת ס'
א'

שם יג
איש אחד ששלחו אותו לעיר אחרת לשפס'
אם ימנא חייה עדות להתיר אשה
ענונה ועשו תכיל' עיניו שחם ויבא עדו' משפיק
שיתנו לו שני אלפים לכטוס ואם לאו לא יתנו
לו אלא אלף והלך והביא עדויות שלא היו
משפיקים אכל אחד שמעו מפי גמל'ת שכהרג
איתו היהודי ואותו העד' היה משפיק להתיר

אין העור הלכות עגונא דאחא

שם טו
גוי שכל לקהל ואמר תדעו שפלוני מת או
הוא מ'ל'ת' אין להעיר בשמו ובקם
אביו לחוד אלא דווקא באמוראי נ"כ שם עירו
והוא דלא הוסיפו **שם ח"ג ב**
בדין עדות מוכחשות זו את זו ואם האשה
העגונה עתה מנערת עם העד
סמך לנטל עדות האומר **שם ד**
ע' שהתירו על פיו אשה לנטל ומרכיב
אחריו שמה פתחים אמר לבעל
דיוכי שאל וילוכיהו לדין ויתב' מחנה התבוע'
הוא שיבא מכלל הדע וכו' **שם ו**
מעשה באחד שהעיד ופי' גמ'ל'ת על פלוני
שמת ובשעת אשמו שאל כרטי' פל'
ואמר וימי בא יהודי אחד ואמר שמואל פלוני
ראה שבי' א' בועק שיפדוהו ושאל לו מי הוא
ואמר לו שהיה פלוני ומקו' פלוני כיון שבשעת
לא תבא ומה'ל'רשם כתב שהתא' בסי' כ"ט
שם ח
עדות שהוכר בה פלוני שיבא ומקו' פלוני
והלך במקום פלוני לקנות שיאים
בהר' והאומר פלוני הרגען או פלוני הנוקף
ואם בא הוכיח שם עירו ועטן החסום ועין
בית דת אמת סו' יא' **שם יח**
ישראל שאמר מפי גמ'ל'ת שהרגו בספיכה
אחת שם הוא הוא א' ממלתי' לא'
נשני אחים שהיו גזים כהנהגה היהודי
שהללם היה לקעט' עד בעל הספיכה ונרמ'
מספיכה יס' לחוס' שכתבין להרע לו שז' בא
א' וקעיד ששמע איך הרגו בספיכה' לב' יהודי'
וכו' והגדול שסמכוהו וסלכוהו לים ואמר כך
שברו ונשנו' הקטן והסלכוהו ג' כן לים אם
יס' אשה לקטן איכה מותרת וכ"כ מה'רש"ך
בס"א סי' יד' **שם כז**
והור' שהעיד איך בהיותו אומ' בל'ט'אליס
שכל מפורטוגאל ובשתקע שם קצת
שנים הכיר ליהודי אחד ונתן בדרך וקברוהו

עדות עדות דלא בעינן בעדו אשה תחלתו
בכשרות אלא דבשעת העדות קוד בתשובה
שם עח
גמ'ל'ת שלא בפני כל ואמ"כ בא ל'ד' להע'
או איפכא ה' תלוקות בדבר וע"כ
שם עט
שאלו לאיש אחד על ראובן ואמר כהנא
כודאי' אמרו לו כודאי' אתה אומר
שכהנא אמר להם בתסבר לרשמי' והלך עמהם
ושמעי' באמ' שהם הגונו כודאי' ואין לספק
כלל אין להקל **שם דף צא**
גוי שאמר אמרו לשאת פלוני שמת בעלה או
שכל ג' בנים ואמר לה מת בעלך לא הו'
מ'ל'ת ופס' **שם ג קיג**
סרסור יהודי שאל לקונה תונג מדוע איך
קונה בנות רב מסורה זו שהיא
בוול והשם לו שכלדו לו הרבה ימיו' שפילק
א' שלו שכתבו בה הרבה יהודים ונטעמ'
ומידי עובדו במקום שנשברה ונא' אל היכשה
וראה בחוק הים כמה פגרו ונשכלו שפלתם
הים' ושאל לו היהודי כלום הברת איזה מהם
אמר לו הן הברתי את יהודי פלוני וכו' אין זה
מ'ל'ת **שם הד דף ד**
פוגדקית שאמר לא' איכה הנחת חבירך ומה
הוא ענינו אמר לה לא מודע מה
בעש' לו אז אמר' היא כך וכך שמעתי שהרגוהו
היו מ'ל'ת וגמ'ל'ת ששמו מפי גוי בסד' היו
ודין קברתו והוכרת שם המקום אימתי בדין
ואימתי איסור בדין' **בהרר' קאדו דף**
ק קח
בר' שפסע לכרי העדות הכ' כדאי' להעיר
אשה אין להניח דברים מלכנו לוור
שם כך וכך היה' כששאל הגוי במה אתם
מדברים ואומרים לו על פלוני שכהנא והוא
אומר להם כך וכך היום ומע' מ'ל'ת מייקרו דלא
כ'הרן וחור' הרשע אל' אין משיאין את האשה
בקול הברה בעלמא דלא פסוק שמת בעל'ת'

מלת ישראל שאמר לנו תורה לי מה
שעשית ואמר לו הרגתי לפלוני ולפלוני
משמע דלא מוקרי שואל כיון שלא שאלו על
איש ידוע כרא' שאין דרך לכתיבים במאמר
וכיוצא להודות מה שלט עשו מאומת וסורים
ואם יסרוס ממע לא כל האדם ולא כל השמות
שזין ועצ' וענין שמע מקומעריסין של גוים
וכי' בנוסא של עדות דהיינו ראיות היות לא
הקילו וכל היבא דאיכא למומר הכי או הכי
אוליכין לשומרא' **שם קיב**
גוי שאמר ליהודין ליתכן אתה הולך אחר לו
למקום פלוני אמר לו למה אמר לו כי
עתה יבא בקרוב יהודי א' עם אשה א' ומוקרי
א' וכן מכפר חנן והרגו אותם אמר לו מהיכן
אתה יודע אמר לו אל תסתפק בדבר תסבוכ
שלי דאיתיו וכו' אעפ"א שלא הזכיר לא שמו
ולא שם אביו אשקו מותרת דהל' כאומר יהודי
שיבא עמי מת כי היתה שם עדות אחרת על
ששלתם ויבאו לבדם מהמקום שאמר הגוי
האומר שמעתי שמת פלוני לא חיישין שאמר
לו בדדמי ולכע' אל' שיאמר שאמר לו מת
ואבריתיו ועל' במהרי"ל ח"א דף י"ג ובסמך
ב"ה הדר"א ח"א סי' ס"ה **שם קכ**
כ"י שמכאן בתוך שק מושלך כבוד של מים
מסתחא כמות הושלך לשם ויש ידים
מוכחות ואל' דאית ביה מכה לית לן בה
דלא אמרו מוא מרוז מכה אלא כשכל' ח"א
כשכל' מת' וכל' שגשגו שלט ואינו מכול
בפניו מעידין עליו אפי' לאחר כמה ימים
וכימתי גומות הוי' ונאילאס מה הם' ולמה
הל' מכה וסמך ורבינו ירוסם לא כתבו הדין
דמוא מרוז מכה ואיתמו אמרינן מוא מוכחות
כמתי וכ"כ ד"ד בסי' ט"ו בפיקר הדין שאשתו
מותר' ומהר"ס סי' כ"ד ול' העו' שם אין מעידין
עליו לא א"כ דאביו וכו' ועצ' **שם קכב**
ספיגה שכתבה בוס והיו יהודים בתוך
החדר למטה ולא כראו עיר וכו'
יא כ 2 11 כמותים

עיר שאמר שמעתי שמת פלוני אם יש לחסום
שמוא מפי קול הכרה שמע' ואם הוא במקום
קרוב או רחוק ועצ' דף ק"כ ובמסכת בכימין
בסי' ק"ה ק"ע ובמ' הדרשם סי' מ"ז ובפליטות
ב' סי' מ' ולשון ה"ה **שם קא**
ביתי שמע דברים אחרים הזכי הרצ' יהודי
אף על פי ששלו ממכו אס"כ ח"ד ה"ה
המועסה לא בפני ממל' אין חוששין לשקר
כשאין בדבר לא הבאת אחרים' **שם קח**
כל שיש לתרץ דברי הכותי להקל מתרטינן
וכריך לעמוד על הדבר יפה' גוי שמר
בו ממה שאמר שמת פלוני וכחש שלא ראה
ושלא ידע מעולם אין חזרתו חזרה' וסומכין
על ישרא המעי' שומע מפי שמת ודבר חילוקי
בדבר ועצ' במהר"ס לשיך' הרגו שאינו כחבל
בפנים וגם כל הגוף שלם כרא' דמעידין עליו
אפי' לאחר כמה ימים' **שם שם**
אם לא הזכיר שק אביו לא א' מוקדכו אפשה
לומר דמהני ואם לא הזכי' שם עירו או
שם אביו אין להטיר מכת דמומים' **שם קי**
בענין חילוקי סדרות בפ' מיתבי' אין מעידין
לא על פתנך פנים עם הכותי' אין
מעידין אלא עד חלשה ימים' ואם כמא'
הרגו ואין ידוע מתי בהרג' וענין סימנים
מוכחים ביכוני וגרועי ועצ' וגמ' לת' והכחו
עובדי דאיתבהו בגמ' גוי שרא' שרובי' לשא' לו
והסיב מל' קוד' שיטלוהו כלום שאמר חבל על
פלוני שמת וכונא ולא אמר מת מל'ת מוקרי
שם קיא ב
שוטר העיר ששאל ליהודי א' איזה יהודי
בהרג' מן העיר ואמר לו למה זה
תשאל אמר לו הנה רמתי ה'גידו לי איך הרגו
ליהודי א' מופ"א וכו' אין שסתק' לא עאסוכו'
דב' ואופן החיפוש שם' וחופו מוכי' בן כשס'
אמר א' יבא מעמנו מעי' פלוני וכו' בין כשהגוי
אומר כן בדבר מחלוקתו של הדין אל'
גוי ששאל לגוי שלא בפני ישראל ומשיב חשיב

אבן העזר הלכות ענוות דאתתא

גמל"ת שאמר פלוני שהיה לו כובע ארוך
ונכחו העגלים הרגוהו ושמוהו
בחול עוד גוי אחד אמר למה אינכם תופסים
את העגל הזה שהרג את פלוני העני עוד
אמר שראה ביד בעלת העגל טפסא איזה היה
מפלוני אשתו מותרת **שם שבו**
עד מפי עד יהודי על שכנים שנטבעו בים
ומתו ועוד אמר לו שגמלת נספר לו
שהוא היה עמה בספיכ אחת ולא כינול מכלם
ב"ה הוא לבדו **גרוך** שהיה המועד מפי גוי
שיאמר בפניו ב"ד הדברים ממש שאמר הגוי לא
שיאמר הוא מל"ת והוא ועב במהדרם לשון סר
מ"ל אם במקום שאם נשאת לא תבא לאמן טוב
הגוי לומר קברתיו וכינול בלא מל"ת ותבא
לכתחלה **שם ה"ב דף כו**
ישראל שכבכם עם גוים בספיכה ויש עוד
מפי עד שנהרגו עם כל אכשי
הספיכה וע"כ במהר"א חיים נח"א סי' כ"א
שם לט
עדות מפי גוי מפי גמל"ת בענין הרוב א"י
שם מז
עד מפי גוי שם או אמרינן דל"ל היה ועיין
במהר"א חיים נח"א דף ל"ח
שם קצג
בז שהלך למקום אחד ובאה שמועה מפלוני
שהרגו אותו אבל לא כתב הדבר ואחר
ב"שכים חזר לשם ושמע ש"כ אומר השכ"כ עליו
ושאל לאשתו איך כולד הדבר ואמר לו על פי
גמל"ת וכן העיד ת"ם שבאותם מקומות כוהרין
שלא לומר השכ"כ אלא לגוי שמתירין את אשתו
יבמתו מותרת **מהדרם גא'אנטי ל**
איכותי הנריץ הרמבם לומר קברתיו גוי
ששיל היכן אשת פלוני או שמוכ רין
לו האשה לא מיקרי מל"ת במחלוקת הדין
בדין מל"ת וכו' ויש שס"ס הוא יודה בדין סס
אכיו ושם עירו ביכיו הו כסס אכיו ועב
שם נב סה
ער

כשותיהם אסור ומהדרמם כטה להתיבא
סי' קפ"ו ועב בתורת אמת סי' ט' איך חילוק
בין כפל בלמים בין שהמים באו עליו כל
היב' דאמרינן אם כיכס לא וינאל דווק' בשכבם
ממש לא בשקדש כלכל ואם היתה שם
התראת ב"ד אפי' אם נשאת תבא וכדן
כטבע במו' שאלם אם מעיד ששה עליו שיעו'
שתנא בפשו ולא ראהו שפל' הדין כך ואם איגו'
מעיד אלא ששכרה או שנטבע' והספיכ כלכל
אפי' נשאת תבא וחכם שהורה להתיר במים
שאלם תבא ומותרת ולא תבא' שלא אמרו
כיון שהעידה לנשא וכו' אלא בעד א' אומר
מת וכו' ועב **שם שם**
ברין עד אחד ביבמה שכתמן להתיר לשון
חילוקים בענין עד אחד בהכחשה
לא כלום הוא ועד במלחמה **שם קלז**
גמל"ת שנטבע פלוני בים לעיניו ושראה
אותו מת בק' על פני המים אשתו
אסורה **מהדרם טראני ח"א ס**
גמל"ת שאמר לוהודי אל תכנס בלאתו בית
כי שם כהרגו ב' יהודים שם שכיס
אכרהם והיה א' מהם אדום הפנים והיו מוכרי'
קצת טופא' **שם קיג**
יהודי שהיה ידוע שיבא ממקום פלוני לילך
למקום פלוני וגמל"ת אמר בסתם
שמנא יהודי הרוב בדרך הכו' מהו ועב במשאת
במימין סי' מ"ו **שם קלה**
מעשה בא' שהורגלו קשורו כלום הספיכ'
ונטבעה **שם קפו**
בז שנטב' במים שאלם והלכ' אשתו וכתקדשה
או נשאת וע"ל **שם שם**
ספינה ששכרה והיו בה י' יהודים השמים
ינאלו חיים והא' מת והשכ"י האחרים
אמר גוי אחד שנטבעו ומתו ויבא' לחון מהו
המכין בדברים הללו **שם שנ**
גמל"ת שאת פלוני טוב הוא ואשתו מהקמו'
הוא ליסעים הרגום **שם שבו**

נכרי שאמר עדיון לא שבע אשת פלוני שמת
בעלה מל"ת הוי דהוי כמתיה ודין
קברתו והרונ שכתב און ידוע מתיכרה
ונמ"ל"ת שחזר בו ואמר ששקדוהו לומר שמת
פלוני יש להחמיר ועל ואין נראה להסתפק
בעדות אחר מפינו קרוב לאותו מקום לומר
דסוה ההוא גוי עבמו שם קה קיא
אם שאלו לנו מה חידוש מהספיקה ההולכת
מכאן והשם כעצמה גם היהודי אחר
פכנס בתוסה מכאן כמ"ל שפת הים וזכרה
הגמ"ל"ת וכ"ס מה"ר כנאל ס' כ"ה ותורת
אמת ס' י"ז עינין במ"ה"רד"ס ס' א"ז שם שם
ישראל שכתב תדעו שזרנו את פלוני
היכא שלא הוחזקו תרו ששם
כך אשתו מותרת אעפ"י שלא כוכר בו שם עירו
גם אין בהתימה בדין קיום וכינוי הוי כשם
אביו כדלעיל שם קיה
אב שומע וכו' בזה שכתבנו והעירו עליה
נמ"ל"ת אעפ"י שלא הוכירו שמתיהם
כשמתיהם מותרות שם קיש
הבעיר על המנייד שהליכוכו למים שאין
לרם סוף ודיו כמותו מלכוכו אעפ"י
שלא שהה עליו עד כדי שת' כשאו וזכר שלא
קברו את אשתו מותרת דמניא מרנו מכה
ומזהרים להמיתו ועל שם קבב
גוי שאמר לישראל אם לא ידעת שזהר פלוני
שהלך עמי אמר לו הישראל משיכן אתה
יודע וכו' מל"ת מקרה ואין מילוק בדיעת
שמו מפי הכהן או מפי אחרים ודין שמו
וכינוי ולא ידע שם עירו ודין שירות
מנויות והוחזקו תרו יוסף ב"ש שם קבו
גוי שבראה שחיבו מל"ת גם לא הוכיר שם
אביו ושם עירו גם לא אמר קברתו כי
אמר ששקד היות והיה הכל לעפר ואמר
מה"רש מדינה א"ה יח
חלוק יש להחמיר בין כששאלים לגמ"ל"ת
תכף לשותתו לשאלים אותו אחר

עד מפי עד מפי אכס' כאמרים שכן אחותו
של פלוני מת בלכתו ממקום זה למקום
זה ויודעים מה הוא ואם יש בין אחותו אחר
בעולם הרי הוא חי ולא הלך באותם סביבות
אשתו מותרת ואין בדוקה בעד מפי עד
שם סה
על עדות בריולי שזהר כיון דלא הוחזקו
תרו בריולי בעיר ההיא אע"פ דלדעו
שיירות מכוין ולא הוכי'ם אשתו ועירו אשתו
מותרת ודין שיירות מכוין וע"פ
מה"ררם אלשיך כב
על הרנו שכתבא וכותו מפי סותי מל"ת
מהר"ם וחי'לוק כשהעד לפכינו לכסאין
לפכינו שם כב
אחר שלח בכתב ידו ובתקו' כ"ד א"ך שמוע
מנמ"ל"ת שפלוני נהרג לא חייבין
דלמ' לא היה בקי בנזכר דלמ' לא נעל במ"ה"ר
טראכ בח"כ דף כ"ו ובסמוך במסכת בממין
ודין הזכרת שמו ושם עירו וקברתו
בתי' א' שאמר מל"ת ליהודי הלא מנאת את
ההרונ שאתם עתהשן עליו ויאמ' לא
מנאכוהו אמ' לו הכותי יודע אבי קברתו וכו' ו
אחר לא הכינו מחד שיעלילו על כל הדריס
שם אשתו מותרת וכ"ס דר' ס' ש"ה
בתנאי שידעו בודאי שלא נחם מהעיר האותו
ערב כי אם הרנו ואין מילוק בין אומר
קברתו לאומ' שרא' שקברוהו וע"כ זכר"ה"ר
טראכ בח"כ ס' ס' כ"ה ובמ"ה"רד"ס לזכרן ס' ס'
קב"ט שם כה
ג' יהודים שקמו עליהם דכחכים והרנו
את ה' לגמרי ואת השני הכהו
מכות מות והשלישי כעשה לו כס וניגול וסוב
בהיותו מוכר בכפר א' באו כב' רמכים ושאלו
מתנו דבר נח"כ ולא הכירו ולא רנה ליתן להם
ואמרו לו הדין עמך שלא הרנוך כמו שהרנו
לחבורך אז נתן אל לבו והכירם אשתו מותרת
בעדו וס' ובעד הרמכים שם צה קבב

אבן העזר הלכות ענוה דארתא

היה קטן הקומה וקטן עגול והיה לו שומא
אכל הדד הפסוק ללכ ולאלו היו סימני יהודי
שיאם עם ראובן ולא היו הולכים לאות מקומו
רק הם כשנתיבם מותרות ולר חולק בסימן
ר"ע ועיין במשאל בנתיב סי' ג' שם עמ'
השואל לבו אם היה יודע מפלוני והשיב
לו מי הוא זה שאתה שואל פלוני
אם הוא אותה שפרגו עם דוד אחיו של ספר ח'
שהיה אז סמוך לגוו ורמזו לו באכעז' אשת דוד
מוותרת' ופי' דבריו רבו משולם בבית יוסף
שם פ

על אהר ששאלו ממנו בשבוע לעיר מה
כעשה מפלוני חבירו שזכ' עמו
כי השמועה היתה שזההו ואמר שלא כפיני בל'
שלא היה יודע ממנו דבר עד שמרוב פחדו ולא
מכלל הדת ומכ' מויד חזר לפסדותיו ויהדותו
ושב כשהראו לו כתב מנחם א' שחבירו כהה
במקום פלוני אמר ארור הוא הגוי שלא כהה
במקום פלוני בל' למטה מהמקום ההוא אשתו
מוותרת' שם פא

ברין מ"ל שהיו מכיר ההרוב דפניו בלי
שיאמר קברתיו' שם פה קב

על מנעשה שהיו מכירה יהודים שהיו באים
בפשיטה אחת והרגום ומה שאמ' הדיון
ליהודים כשהלכו לביתו בשם הרובתים על א'
מההרגים שהיו סופר הכסופה וכתירו את
אשתו וכ"כ מה"רשך בחא' סי' כו' שם קסה
יהודי' ששלא אותה הדיון לבני הדגל לקובמו
על שאמר שחמדים הרגו לכ' יסודים והדגל
אמר לו שלא יורא שהוא יודע שחמדי' הרגום
וכו' שם קצו

בי שפלטו הים ליכסה והעד מעיד שהי'
בפוח' הגוף בתפס מחד המים אכל בורת
הקבים עומדת וזוכה מתכתית' שם רר
הבותב לחבור על איש יד ע'לס שבמחל
אשר שלס ימים מטובות הספוס
והיכיר שמו' נ"ב כיון בלעד ועל הקבדים כתב

א' וימים ועיין בשלס סי' ע"ג למחלר מזרחי
ובסי' י"ז למחלר זכ' שם מב מג
ער מפיו עד יהודי שפלוני הכהג ויש לחוש
שמו מאומד הערת אמר כן מהמת
הקול שיכא ודין הוכיר שמו ושם אביו או שמו
ושם פירו' ו"על במחלר' קאדו דף ק"ה :
שם מז

ברין עד אחד במלחמה באומר קברתיו או
שנין ברור שאין לספק בו לאמ' בלדמי
גם עד אחד ביבמה זה וזה כאמרים' שם
נה

הרוב שכתבא מוכה מאחוריו בעורף וכל
פרכנו פכיו קיים והיה קנה כפוח
ורקן הפוס קשור בזרועו והקום אכלו אשתו
מוותרת' וכ"כ דלפי' יד' שם נו

דבר שחיו מעבין השאלה כגון ששאל בשל'
הגוי וכיונא' והגוי משיב אגב אותה
הדיבור מעבין מיתה והריגה לא כפוח מו"ל
זכ"מ מ"ס כ"ז וכ"כ ושם דין מל' תופי אחרי'
עד שנתקבל עדותו בל' ואח' ימים בא והספיק
להעיד : שם נו פ רר

אחר העיד על בן כחן שמת והסליכוהו
לס' וא' שלא היה לבקן אכל' בן

א' ולא ב' כנים היו לו' ולא שסן היה לא שה'
מת יש זמן רב אשתו מוותרת' שם סא
בתי' שכל לפכיו והוא פלוני מית בתה בלא
קדמות דברים היו מ'ל' בלגלגל ואם
הורה בלדניו להעיד או להעיד אבי' שלא נ' בל'
אין עדות עדות' שם ע

ער גוי משי גוי שספר ליהודי ממותת פלוני
ושל ממנו דרך חסד שישמי' הדבר לחמו
משמע דהכאה יש לו בעדות זה ולא היו מ'ל'
שם שם

השומע מפי נמל'ת שזההגו נ' יהודים הא'
ראובן שסי' הגוי מכירו וכתן כימיו
ויהודי' אחר עמו עוד יש עדות מפי נמ'ל'
שפגע בדרך ב' אכסוס' יהודים ואמר כי א' מהם

שם נקבר ולא אמר וקברתיו אשתו מותרת
 שם ח' מ' שפב
 כה' שפפסין אחר הכרנו אי חשיב שאלה
 ואם יש לחוש שהכותי להכניסו מתכין
 וקולות בעינוכא דאתתא' מ' ש' כח
 אם לא כוכר שמו וכו' שאר הוכחות וגם
 חיפוש בעיר שלא כחם' אדם חשד וכו'
 בני וע"ע עד אז' חר' ע"ל לסטו' הללו ועד אז' ע'
 לסטים אחרו' איכה הכתשה' שם פ' א' ב
 הוכחות וגם חיפוש בעיר בעינן
 שהדייקו שיאמר עמכו וכו' ממקו'
 פלוני' שם פב
 גמלת' על ידי שבהג' מצידי פלוני דין
 קברתיו' מהדר בצלא' לב
 עד' מפי עד שאלו' נות וקברתיו לא שאומר
 ששכח מי הוא העד לא חיישין להעמ'
 ופי' תשובת הראש' אל' דמכלוף בן מנחם
 שארית יוסף לב
 גמלת' על יהודי שהלך עמם למלחמ' ונת
 שם ולא אמר קברתיו' מה"ררם
 איסרלס קא
 בדין' המוצא הרוב ולא כדע' אם הוא בתוך
 ג' ימים או לאחר ג' יום' המעיד מפי
 גוי' פתח אי אחרת' חל'ת הו' וע"ל במה"רמט
 גמ' דף קכ"ג: מה"רדא' ו' ח' ח' א' ב
 גראה' דחשם כחם' שאין בתשובת להעידה
 אפי' כמ'לת איתמר' שם כג
 יהודי' שהתעשה ויתכבד לפני כבדים לדעת
 גוי' כעשה מוחתנו שבהג' עם שאר
 חבירו' ואמר לכדו' בלאו הכה' האמור' לשאל
 הדינא' ויאמרו לו בן' בלאו האמור' וכו' הרבנו
 זכר' אם יש בזה דין' מ'לת ואם יש לחוש
 להסתפאות' ואם בזה' לומר מספר הדבונס
 וכן' בההיא דמכל' על קולר בני אדם שנתו
 וכו' א"א חסיד מתי' אז' לא וע"ע' שם כז
 מי' שאמר' פלוני מת וקראו לו כ"ד ולא
 רצה להעיד ונחמו' עליו חסד

ולא רצה ואחר שפי' ימים חזר ואמר ששכח
 שהקטנתו לא רצה להעיד ואז' העיד כראש
 דאין כאן עדות ואמת' לא מהכא' להא
 איסורא עבד' שם לו
 עד' המעיד על מת שפלטתו חס' וכו' דעת
 הראש' והטור' אל' בדבר' בפלו' חיישין
 לעולם לשאלה אע"פ דיש לו בהם טעו' עין
 שם נא' עד
 קצת' קולות שגהנו בעדות הכשי' העונות
 ועיין בס' ע"ג ובמ' הדריב'ל בסא' דף
 י"ג ובמ' הדרי' קארו דף קד' ובמהר"ר' טראני
 בא' ס' כ"ד' ל"א שם סה
 בדין' סימנים מובהקי' דמהכו' גם על עד
 אחד ביבמה בארץ אשכנז' שם עב
 עד' שהעיד על א' שחקקוהו ובראיותו הדבר
 ירא' לפפשו וקפץ מהחלון אין' כאל' עדות
 ואם איתו' והשופטים הלכו לבית' ההוא ואמר
 להם הגוי' למי' אתם מתקשקש ואמרו לו' לפלוני
 הכחשק ואמר להם ככה חקקוהו וכו' לא חשיב
 מ'לת' שם דף קיז
 עד' מפי גמ'לת' על פסוקה שכתבה וקפץ
 לתיק' חס' וחסף' עם מיד' יהודי' חבית' א' וגם
 המותו' ור'אהו' מת' לפניו ובתן' לשכירו' הדכה
 סימנים וכולם היו' בו' שם קיח
 בדין' הזכיר שמו' וסם' אביו' ללא' פני' בלא' שם
 עירו' וקבחו' ב' תשובות להראש' אל'
 דמכלוף ור'אשר' שם קיט
 גמלת' שאמר במקום זה הרג פלוני ליהודי
 אחד וכו' אשתו מותרת' ועיין בד"ר
 ס' ד"פ' וסם' חילוק באומ' דאובן' לכדו' וכו' עם
 פלוני' לאוקד' דאובן' וכו' עם פלוני' מה"ררש
 בהן' ח' א' ז
 בדין' גוי' שאמר שמכא' מת' אחד מושלך' על
 שפת' חס' ולא' קברו' וכו' ועיין כ"ח ס' ק"ג' ואז'
 תלינן' דראשו' תוך' שלשה ימים' ש"ש קפ"ג
 חמרים' כבדים' שאמרו ליהודי' איך' הרגו
 חמראו' וקוצרדוהו' בשמי' ואמרו
 שמו

אבן העזר הלכות ענונא דאתתא

שהיו לו מערות הספה גדולים אשתו מותרת
ועל שם ח"ב ד

ער שמשנוי מספר לגוי אשר מהרבי יהודי
וזהו לו אס ואחות אחת במקו פלוגי
שם מ

עד ששמע חפזי גמלת מחמת פלגזי שכלטו
הים ועד אומר טרא'את מוחי סוב' לחזן
אשתו מותרת : שם עה

ברך עמך כימיה המלך זקדוקי כסופי
שם ק
נכרי שאל משהו אל על הסוד שלי
שהיהוה בדרך שליגו שיהיה
היך לשם למה אין קרובו מוקדים על הדבר
ועוד כתן קטת סימנים אשתו צושת

עדינות שוכנת על ס' הרגלים וס' שלל הרכיב
דק שמו ויס' לשם שלהם שמו מקדמו
בשכונם שהי מקדמו אחר הרגלים והעלה
לחיות שם קנן

[illegible][illegible]

ועיין בפסוק משנה בפ"ג מה' גי'ל' ובמהר"ל
בש"ס דף ה' ובמהר"ל ג' שנים בש"ס כי' כ"ז

בְּעֵדוּת אֶת סִ' לֵךְ מִשְׁמַת בְּנִימִין מֵר
שָׁלַל מִכֹּכֵר לֹא שָׁמוּ וְלֹא שֶׁם עִירוֹ
וְכָלִי מְחֹרֵם לֵלֵךְ הוּא סִימָן

והחול בנפשו שלא כפשו שהעלוהו מן המים
ועכין מים מרויחה דמחמט אפילו שאין מכה
בפניו הפנים וצוין במהדר"ק דף קכב
שם מה מו

עמון סמלים מובהקים כמובן ונרוע' בקבת
מסלים מהמסקי' זל' ישראל המעיד מפי
גוי נחל' דרך שיעור כפידוס שהגיד לו כמ' לת
וע' וכתמוד בת' א' שם סב

אחרי כן יבנה בית ראשון במקום א' ויבנו
במקום א' וזהו לו סי' מובהק באכשנו

וְיִשְׂרָאֵל יִצְחָק וְהַתִּירָאֵל אֶת אֶתְנָתוֹ שֵׁם סָה
רוּצָח כְּרָאִית בְּרַחֲמָיו כִּמְנוּ סִלְיָה לֹא הִרְצָה
סִלְיָה בְּלִי כִּי יִשְׂרָאֵל הִרְצָה אֶת הַכֶּפֶס גַּם

בשעת מיתתו חזר והודיע והגיד שגמר על
הדבר הוא ואשתו ויחשבו אם הורלו ממנו ולא
היה לו שום כשומה בעולם אשתו מותרת וכך
מהר"ם מלובלין סי' קי' שם סח

עד סכתפסל עם אשת המת שתתן לו דבר קטוב הן יעשו' צדוהו הן לא יעשו' לא

מחסי ושיין במדר וכל כח"ל דף ס"ה שם צח
אחר שבהם בזמן הקוד והגיור וכמ"ל פניו
מכיסים בשלג וקרח לאחר שלש

ימים להרצתו אשתו מותרת וע"כ בתור' אמת
ס' ט"ז ו' אמת ואשתו כדמ' שם קד

בצל"ת ספא ליסודי ואמר לו כשתלך לעיר
פלוני אמו' לאוקיבי פלוני שלא ידאג

על מצבתיו ושל הקבורה שגורו הליסמו שחן
 מידע היכן הם ואן שאל לו היקודי והנפולים
 היכן הם והסב לו שנים זה היא יוד' הא' יקוד

שמו פלוגי והג' גוי וכו' ושמיהם כהרנו וא"ל
השליכו אותם למים בראה דמ' ל"ת הוי' גוי
מבא לחקור להי' עלתו מסי גוי על הריו' יהודי

אבן העזר הלכות ענווא דאתתא

מה

בטעניעות מין וגם הכילו הנדלים והכלים
שנמצאו אכלו אשתו אסורה דעת ר' לעזר
מוורדון ותשוב מ'הרדך לעיל נבי' או' שם
פס

על הרוג בין חול המלחמה שהיה נזרו עקום
ולא העידו על הקבורה שם קבח
עד א' במלחמה אפי' אמר מת מתם אינו
כאמן שם קבח קלו

יהודי שאל לנצח א' אם ראה שם בני אדם
ממקום פלוגי ואמר שלא ראה כא'
פלוגי והניד מעצמו איך נשבע עמו והי' עובד
עבודה קשה עד שמת מ'לת הוי' מ'לת קנת
בנידוק הוכחו גמורו מהו גוי הניד שפלוגי
נשבע כשנשבע והולוכו דרך הימים וגוי אחר
הניד שהיה שבו עמו כמו ע' שנים אפש' לתרץ
דבריהם שם קל

גמ' לת שלא הוכיח בעדותו לא שם האל ולא
שם העיר והקבור' ולא ראה ההרניה
שם קלב

אחר אומר כהנא ואמר אומ' טבעוהו במים
שם קלג ד

על עדות הרוג שאמר שטוב שרפוהו ויש
עדות שראה שלהנאמו כתבוהו

שם קלז אי בעיקר קברתיו במי' ש"לס' ואי מקילינן
בזה בעד מפי עד כלל דעו' הסוקים

זל בזה ודין נף על פני המים והוכח דאיכא
תדתי לטיבות עד מפי עד ולא ראה הטביעה
עד אומר ששהה עליו ועד אומר שראו אחר'
מת תורת אמת א

גמ' לת שאמר גם לחסיך ולשני מצאתים
הרונים וקברתים אשתו מותרת

וענין טביעות עיכא בגוי' שם ב' ג'
עד שאמר שבעת סערה נא גל א' והשלך
את פלוגי לים ושראה שנשבע ושעמד

עליו כמו שעה ענין טביעות עיכא בישראל
שם ג

ברא' דאפי' לרב בעל ת"ל דייכין לנשאל
כמ'לת אס עד מפי עד כריך שיאמר ששמע
מן הראשון שהוא יודע בדוא' בלי ספק שפלוגי
מת או כהנא אצפ' שלא יפטר לו סוף הוא
יודע ואס לא אמר אלף מת מתם אס יש לחוש
לקול הכרה ואס יש חילוק למעיד בין קודם
שיכא הקול לאחר שיכא ועל' במהרד' קא דף
ק"א ובמ' הררי טראכא בא"ה סי' ל"ה ל' ובמספ'
דקס סי' ח' שם קה קט

בן שהלך לפדות את אביו ובהרגו שניהם
ויקדו שאל לגוי א' על ראש וברא' שלא
שאלו אלף על הפדיון אס כפדה או לא והשיב
לו על הפדיון גם הניד לו מהרגתו ודין
הרוג שנמצא ועדויות מוכחשות שם קט
על עדות גמ'לת מהרגו א' שהרגוהו החייל'
בשוכם מהמלחמה ולא הזכיר לא שם אביו
ולא שם עירו ולא קבורתו וע"י מההררם
מלובלין ו

גמ' לת ששמע מהדובח עמנו גם מאחרים
גם יש סי' בראש שנמצא לכדו

שם ז עד שקיבר עדותו על הרוג א' שכאשר קפנו
הליטטים עליהם נדח הוא מהעגל' וזכר
חזר והרי ראשו וראה שנות וכו' גם לא כתקני'
מחתימות הכ"כ ב' שם ח
ברין יבמה זקוקה ליבם מומר פסח בשתי
רגליו עקומות והסבבות לפנים

שם לז גב שהעיד על א' שהרגוהו ושהוא נדח
וכנולט על פשו' דל' לאמר בדדמי
שם נא

ברין המעיד על פי כתב ידו ודין הזכיר שמו
ושם עירו בלכד' שם נז

על הרוג שנמצא כהנא שהיה שם כמו ארכעה
חדשים ולא כמנא לו פרכוף פנים
וחוטם ואמר שהזכיראס ליכשה באו אחיו
ביום הרביעי ואמר שסיו מכירים אותה

אבן העזר הלבות ענונא דאתתא

רב א' ירא' ה' ומכין שהים עד מפי עד אחר
לש' שאמר השכבו על אנשי שטבעו
גם אחר לא שהי' כותב לבני עירם על המאורע
תכתיב להם שיכולין כשחזיקהש' השטבעו ל'כש'
שכב ידענו כי מתו הרי זו מותרת * **שם יר**
ער ששמע גוי מספר לחבירו מהדירות יהודי
בעש' אשתו מותרת * **שם ה**
ער שאמר שהיה במקוה אחת וראה ספיכה
אחרת שצברה לכוה דוכר עם יהודי
א' שהיה בתוכה * ושכ' כענקה הספיכה היא
וינא גוי א' מספרתו וכו' וכשכ' אמר לו מל'ת
שכתעכב בעבור שכתעסק בקבור' האיש ההוא
סלכר עמו שהיו לו אלו ואלו מומבים חתמו
מוותרת * **שם ז**
שמעון כתב לחבירו בכתב ידו דכר' שכן
אדם לחבירו והכתב לא היה כתב
עצמי ובסוף הכתב כתב ואמר קדשו שהרגו
את פלוני וחמה שמו אשתו מותרת * **שם**
ז
ספינה שהיה בה א' פגור בחדר וכענקה
והדבר ברור שהיה בלתי אפשר
לנא' משם אחר שטבעה יש להסתפק אם ינא'
קודם שטבעה ועל במהרהר' * **שם ט**
יהודי שהיה סולך במעבר לבקש כענקה אחד
וקודם באתו מומב ינא' לקראתו בכרי
ואמר לו מה תבקש והשיב לו שכא' לבק' ספינה
אחת שטבעה אמר לו אותה ספינה כענקה
באין וכו' ועוד יש עד שהי' כיסד עם העד הכי'
שהעיד הית' תשובתו לבכרי פגרי מתי' אכחמו
מבקשו' כו' ברא' דכין לזה וכן לזה לאו מל'ת
היו * ואם הוא עדות מוכחשת * ודין אישתהי
ודין ספיכ' שטבעה או בשברה וכו' * **שם יב**
ער מפי עד כותי ושאלו ממנו אם היה מל'ת
והשיב שאינו זכור כדא' שיש לסתמו
ובני שמואל סי' ס' כטה לקל * ועל'

מעמכו וכו' עם כיה פירושים ודברים *
שם יד
אם הענינות עין מהני בלא סי' מוכק
וחוטמו עקום ובעיניו שאלו מהו
מקום שיש להסתפק ש' הטעם לא היום גמור *
כדין אישתהי' * אם השלג היו כמים * ועל'
האומר ראיתי את פלוני סמוך לשפת קוים על
כפי הארץ בתוך השלג אם הוא מופרש שמת
ביום * ס' להחיות * עד מפי עד כותי ופדטי'
כותי שאמר הלא הדדתי לכם וכו' ולא הזכיר
עתה קברתיו * **שם טו**
ל' הרמבם בפ'נ מ'ה גירושין וכן אם
היתה מלחמה בעולם וכו' *
ואפי' מת במלחמ' וקברתיו עם דכרי הסופקים
אל ודברים הונכחים * **שם יו**
ער מפי עד אחי מומר שא' עליו שמת היום
זה זמן רב קודם שכא' אשה וסוב' כענקה
לעילמו אשתו מותרת * ואין להסתפק לא
משום מוחק באחי ואמר מתו אפי' הית' החוק'
על פי עדים * ולא משום דלכא' מנו * ולא
מטעם פ'נ משפחה חלוק לקל בין אומ' אין
לי אחים לאומר מתו * **שם כה** כו
יהודי הלך עם ב' סמרים ואחד מהם הגיד
אין הרגו ליהודי ולחמ' סבירו ושהו'
ככנס בתוך אולם חלול ומש' הים רח' ויבקשוהו
הרמבם ולא מכאורו וכו' * עם כמה דקדוקי'
בענין * **משפט צדק ז**
עריות שונות על הרוב א' ודקדוקי' בדבר
שם ז
ערות על מת שנמצא על שפת הים * ענין
מל'ת * והיה דפונדקית וכדדמי *
וסם עירו ותשובת הראש' אל דמכולף * ואם
היו לו ב' שמות ולא הזכירו כ' א' אחד ועל'
במ' הרשק' כ' א' פי' ז' * וקומבים וע' *
וקבורם * **שם ח**
נכרי בעל ספינה אחת שאמר אין שללו
אויבים ושהו' יהודי שהי' בא בתיכ' *
בער

אבן העזר הלכות עגונא דאתא ואיסור יחוד ושער באשה מו

ברעת כדן ומ'הרדק זל נמלת ועד אחד
 כינמה מהררז לוי יב יב
בערות כדן שמת שלא מזכר הכסן
 שם שם

הלכות איסור יחוד ושער באשה

בענין גילוי שער באשה מהררס
 אלשקאר לה
תובחת על נשים היוצאות ליריד בלא שמירה
 מהררס פדואה בו
בענין פאה נכמת לנשים נשואות ונשנות
 למתיד ממחרת קנבא לובונן זל
באר שבע דף צג

הלכות קדושין

על סכלובות ששלחם המשרד שהיה דר
 במקום שחוששין להם לארומסתו שהיתה
 דרה במקום שאין חוששין להם שיש לילך
 אחד מבהג מקום האיש והשולח סכלובות
 על יד אמו או שלא כתבם בפני עדים יש
 לחוש להם ופ"ב במהררס
מהררא מורחזי ח"א יז ח ט
לענין דין סכלובות לא שאל בין מכשיו
 וחסנים לעירות ומיזי מאכל ולא
 שאל בין שולחן על ידו שלחן למתכן מיד
 לידם אלוכל דלח זל אם תאמר האשה בפני
 עדים בעת קבלת הסכלובות שאינה מקבלת
 אות לשם קידושין לא מהכי ועיין במהררס
 כח"ט סי' ל"ג גם הסכמת הקהלות כקדם כ"ח
 שזם אדם לא יקדש בפחות מעשרה וכו' לא
 מהכי ומקנה בדבר וע"ש וב"ח סי' ל"ז וכו'
 בזה מהררס לשקאר סי' מ"ח ומסררסכל כח"א
 דף קכ"ז ועיין במהררסא סי' י"ז שם יז
עדות על קידושין שנתקבלה בפני שנים
 שלא בפני הסגור בהיותה בעיר
 יב ב 12 2 היא

מעור פלוני וסוב אמרו שהגדוהו אם יש לחוש
 שאמר בטובה בדדמוי
שם סח
גמ' ל"ח שאמר בכחן הרנו לבאלי אלונימיטלי
 אם יש לחוש לומר קאלי מעור אחרת
 הוא ולא מה'אכיו"ט העור מהררז
טראני א"ה כג
מ"ח שאמר שהלך לחפש אחר א' שכתב
 בים לטוב את מעותיו וכשהלך
 ומצאו כבר שולל כהרלה שקדמוהו אחרים
 או פלגין ליהודיה לומר שהפשיטוהו לא שהו'
 היה הפושט
שם בר' ל"ג ד
גוים שמצאו הרנו ובאו והודיעו הדב' בכפר
שם כח
ברין אם שהו עליו כדי שתנ' כפשו כמה הוי
 שיעור ההשהה ועיין בתור אמת סי' א'
שם כו
הזכיר שמו ושם אביו ולא הוסיף בעי' שהלך
 להתייטב שם אלא הוא לא חיישינן
 לאחר כעיד אשת
בתידין את האשה על פי עדות חמה
 ודין אישתהי בים
ברין גוי משי גוי ודבר הרב בגל' כזה ודין
 קברתיו ל' הרמבם ביותי שאמר ליהודי
 מה היה לאותו הבשר וכו' אמר לו החיים שכן
 לך אמר לו גם אתם ידעת מהריתתו ואל ומה
 ידעת מהריתתו ומי הרנו
שם לב
בנמצא על שפת הים או על חוף הים
 משמעות הדברים מהי
שם לג
גמ' ל"ח שאמר זה ג' שנים בזמן הזה כעכבה
 הספיקה וכו' עד כמה טעו איכסו
שם לד
בהרדג שמצא וסימנים שנבטו ושכללו
 וטעניות עין והזכר שמו כלבד
שם לה
עור במי שלא הוזכר אלא שמו או כינויו
שם לו

אבן העזר הלכות קידושין

הוא ואכילה ואמנה וכל קרובה ו' וא' מן הדיונים
 היה שותפו של המערער ושבו חזרו בהם
 בעדיו אין כאן קידושין דלכ"ע כגון הא דא"כ
 דגלים לדבר דעבד למקר לא הוי קבלה שלא
 בפני בעל דין ועוד שלא כתקבל העדות
 אלא בפני שנים ולגבי עדים שלא יוכלו לחזור
 ולהגיד לא מוקרי כ"ד ועיין במהרר"א טראני
 סי' מ"ג ועוד שהא' הוי פסול ממדת השותפו
 והוא בעצמו הודה שעל כרחו הוה כרו לעצרו
 ועוד שלא היו יודעים בטוב קבלת העדות
 גם לא עשו מקורות ודרישות כדון מדומ' שחור
 המקדש על עדים שקרנים וקידש בפתר
 וע"ז במהר"ל ב"ח דף כ"א קל"ח וכו' וכו'
 סי' ח"כ פ"ד ובמ"הרר כנאלל סי' ה'

שם ברין שתיקה ללאחר מתן מעות וסכמת
 עדים
אשה אחת תקפה כפה לשדכן להיות
 משודכת לפלוני והוא שלא לה שני
 בעינים להחליף בגדי שמוכה וטוענת שלא
 דתה לקבל ויש עדים שדכד עמה על הענין
 ורובים לחוש לסככות **שם סט**
עד א' שאמר שהיה אחורי סתת כשמתן פלו'
 לפלוני קידושין ושהיו שם כמה עדים
 דואו' בדבר וכולם אמרו שלא ראו כלו' מחלוק'
 במקדש בעד אח' וחילוק בין מודים לשאינם
 מודים ודין ביטול קלא וע"ז במהר"ל ח"ג
 סי' י"ז
מי שקידש אשה בהיותו בארץ נכרית וכשאת
 לאחר וערער בלא עדים אין בדבריו
 מנוש **שם לא**
המקדש בטבעת שהיתה ממושכת בידו
 ודין המקדש בביתא

מהר"ר מיינץ מט נ
 דבר קידושין של האכוסים ואם היו
 לפני פסולי עדות וע"ז
מהר"ר מיינץ יא

מקדש שהתנה שלא יוכל לטעון שום
 טענת אונס בעולם ושבו כאנס
 מהו ושקלא וטריא אם יש אונס בקידושין אם
 לא וכן בגיטין וע"ז ס"מ ק"ד ובסמוך

מהר"ר ו' חביב קך
כל תכא' שהוא בקום עשה בין בקדושין בין
 בגיטין על בעל התנאי להביא ראיה
 שקיים אותה ואם לאו אפי' ספק איסור אין בו
 וכל שהו' בשב' וא' תעש' וכו' ועיין במ"הרר ו'
 חיים בח"א סי' ו' האומ' לאש"הרי את מקודש' לי
 ע"מ שאמן לך מאתם וזו וכתן לה חפני' שוים
 מאתים וזו בלבד וכן איפכא מחפץ למעוה
 אינה מקודשת ואם הוסיף דמי טורח המכיר'
 לזה או שקיים לזה ברוח ברא' להווי' מקודשת
 והר"ו להחמיר בזה דאם קדשה שני להריכה
 ג' גט ממנו ת"ע וע"ז **שם קלד**
ענין כתיבה בע"כ ואם כתבם ביד כ"ד וע"ז
 ובמ"הרר כ"ג סי' כ"ט **שם שס**
האומר לאשה בחיי שתקחי זה הדיבר
 בקידושין לי ושבו קידשה אחר
 ויש דברים בעדים ובשמות האשה כריכה גט
 משניהם לדעת רוב הפוסקים ודיו' שאינם
 מוכיחות לא הווי' ידיו בקידושין כלל וחילופי
 לשונות מקוטעין בקידושין וע"ז ועיין
 במה"רס אלשקאר סי' א"ב ובמה"ררס
 טראני בח"א סי' מ"א ובמהר"ר טראני סי' ל"ז
 ובמ"הרר כ"ג סי' א' **שם קלו ז**
ברין תרי ותרין כיון ששאלת לא תנא

מהר"ר אלשקאר יו
האומר לאשה הרי את מקודשת לי ע"מ
 שאמן לך כך מעות והתכו שלא
 יוכל לטעון שום טענת אונס בעולם ושלב
 לה סככות וטוענת שאינה רוצה לקבלם
 בתור' המעו' שאמר ליתן לה ועיין במהר"ל קא
 סי' ג' ובמה"רר מט בח"א סי' מ"א **שם לב**
על חששת הסככות וע"ז **שם נב**
אחר שאמר לאשה זה אני בותן לך לאשתי
 אין

אבן העזר הלכות קידושין

כז

אין כאן אפי' ידים וכן האומר תהי מקדשת' בזה
ולא אומר לי' אין בודקין עידי כשים בדרישה
ומקירה אלא אם יש חשש לרמאות' ודין כמנא
אחד מהם קרוב או פסול' והכחשת עדים'
ועיין במ'הר' פדוא' סי' ל"ב ובסמ"ך במהר"ק
שם פג' ד' ה
אשה שנתקדש' בפני שני אחים אין קידושה
קידושין' ודין קידושין בעד א'
וכמנא בעד' קרוב או פסול' ותוך כדי דיבור
ושתיקם דלאחר מתן מעות ועיין במ'הר"ם
פדואה סי' כט'
שם צט קיד
אננס ששאל אכוסה כקוקות הנו' ולא היס
שם שום יהודי שיעיד על הדבר ושוב
באה הבחירה לחסות תחת כנפי השכינה אין
מוחקן בידה להכשיל' וכש' דאם כשאל לא תנא'
ועיין במהר"ק סי' פ"ה מעשה בא לפני רש"י
ובמהר"א מורח"ק ח"ב ס"ס ל"א ובמהר"א מוכן
סי' א' ובמהר"ם פדואה סי' ל"א ובמהר"ם
סי' ו' ובמשפט נדק סי' מ"ג ומ"ד' במהר"ר
כהן בר
לאה פרעה לראובן מעות בעבור בעלה
והיה משהק עמה על השלחן ורחל
חטפה הימנו מטעם א' ותבעה ומהל' להחזיר'
לו ולא רתה ולא אה' בפני עדים הנבי מקדש
אותה באלה ושתקו והמזיקה המעית ואז בא
בעל לאה ואמ' לה לא תתני לו דבר כי ר' משה
יפרע לו חובי ואז השיב לראובן המעית ללאה
ונס רחל השיב ל' המטב' יתן נט ואין לבישו
שיטאנה וכו' ועיין בשארית יוסף סי' כ"ח'
במהר"ם פדואה בר
על דין סבלויות'
ערות קידושין על יד ב' עדים ככתב האחד
כשר וזה פסול והאשה מכחשת וע"כ
שם לד
המקדש בתובעת שאלת' שם ס"ס עז
בעד קידושין והעומין שהיו יחד בבית
האמור' ונאמרום שינאו כליל' ו

וראו הקידושין אי טועני' להם מה שלא טענ
הם וחילוק בדב' זה ועכ' תובת ישראל א
אשה שנתקדשת ע"י שליח ועד והוא מודם
שקיבלה הכסף אך כופרת בקידושין
כדי זו מקודשת'
משרך שבתוך סעודת השידוכין אמ' לאבי
המשודכה קח זה לקידושי נכד
אעפ"י שלא אמר למשודכתי ולא לי היא
המקודשת'
המקדש' אשה בפני תרי גוסי כריכה נע
שם פג
על חששת הסבלויות ומכאן שהיה בעיר א'
שם קי
ראובן העיד שפנינו נתקדשה לאה
ליעקב ואמר עוד שבדומה לו
שלו היה עמו ונשאל לוי ואומר שאינו זוכר ולאם
מכחשת ויעקב הודה בפני עדי' והכחיש בפני
כ"ל איכה כריכה נע וע"כ' שם קכז
במשורך שאמר לעדים שהיה רוצה לקדש
למשודכתו בפירות שהיו בידו
ובשעת כתיבה אמר לה זה אני כותב לך בעד
קידושין ושוב קידש אחר קידושי ודאי' קידושי
ראשון הוא קידושי ספק ומ'הר"ם בסיומן'
כתב דהו קידושי ודאי' בדין כשלא אמר
לי ואם אמר הריני או הרי אני' ואם לא
אמר לא זה ולא זה והיתה משודכת לו'
ואם אמר קודש לעדים אני רוצה לתת
לארשתמי' לקידושין' דין חזרת עדים
וקבלת עדות בפני הדיוטות ואם האשה
הרכינה בראשה ואמרה שנתקדשה לראשון
ושוב נתקדשה לשני וכתבה חתולא או לא
כתבה' ול' המרדכי כשלי גיטין ועכ''
במהר"ב ח"א דף כ"א נו ט
עדים שכתבו שבר להעיד על קידושין אי הוו
פסולים מדאוריתא או מדרכינ'
שם נה
הסבלויות במקום שחוששין להם אי הוו
קידושי

שיפרס בפירוש לאמנה ציר המסדף שאין
חוששין בותם וכן עשה בתבאי ארז וברו' אין
חוששין להם לא לרש' ולא לרמ' ועוד כי
המכלומות שנתנו בשעת פירדוקין אין לחוש
להם כללעיל ופי' פירדוקין מהו **מהרז**
קארו א

עדים שהעידו על קידושין וכמה א' מהם
פסול' גוב הפוסקים מ' דאין
חוששין בקידושין לעד א' ואם היו שנים
והכתובים זה את זה או שכתב אחד מהם קידוש
או פסול עדותו בטלה לכת' איבעינן דרשית
וחקיר בגיטין וקידושין ואם הדיו מ' דומ' לכת'
בעינן וסתוקא לאמר חמ' **שם ב' ד**

עדות קידושין בשטר ועב' **שם שם**
עדים שאמר העלת חרס אמרו פלוני קידש
את פלונית ואמר לה קסי דיבר נה
לקידושין ושוב חזרו ל' לד ואמרו שכן אמר הייתי
ביתן לך דיבר זה לקדושין נתיב' ג' ואין זה
חזר ומגיד' וענין ידים פוקיות ומ' הירש
טראמי מולק כסא סי' ב' **שם ד**

כז שהיו בידו חפץ וכתב אשה ואמר לה
תקבלי לי ואמר לה קסי אומני לקידושין
אין כאן לי ולשון זה אפשר שגריע וימר וסא
אמר מעיקרא הב ושכח מודים שהספן אינו
של המקדש ואעפ' שאין העדים יודעים כוז
אין לחוש לקידושין הללו וד' מ' כתב שיש
לחוש להנזכרם נג' **שם ה**

אחר שקידש ב' עדים אחד העיד שאמר
הרי את מקודשת לי וכו' וא' העיד
שאמר אני בנות לך זה לאשתי והשלישי הכחיש
את שניהם שלא קידשה והוא קרוב לה כג'
אשתו עוד העידו שנים הראשונים שכתב'
קידושין לא ראתה המקודשת אלא את אחי
אחיה ואח קרובה בי האמר היום כתבתי והעידו
עליו שעה כמה עבירות מדרבנן ושהוא ע'ה
במור חמ' אין לטעור האסם בלא ג' **שם**

שלישי שהתוודעו לסעוד וצאצא אשה קידש לו
כמל

בהיותו בעיר או שמרה גרסנו' וענין
במהרשדס סי' כז ובמהרשדך כ'הא סי' קכ"ב
וב'ה סי' קכ"ז ובמרת אמת סי' ז' ראובן
הזמין עדים לקדש אשה וראוהו מכוס הפכים
ושאלו לה מי את ואמרה פלונית בת פלונית
והוא כיכר פניו וענין במהרשד טראמי כ'הא
סי' ר' כו' **שם קב**
עדות קידושין בשטר אי הוי עדות ועב'

שם שם
על ראובן ממקום דפוישו לפלוניות שסידך
אשה במקום דלא חיישי בתבאי טידור
שם הסכים והאשה וקרובים בקשו מראובן
שיקנה בפלוניות פמנה ושלח לה פלוניות
על אשה שלא ע'פ' עדים ועב' **שם צה**
באן דהו בא להעיד על קידושין ואמרו לו
הדיינים שלא הו' רוצים לקבל עדותו
אלא אם ישכע בתפלה כמ' והוא כעין ואמר
אני מצי' כך וכך הם תרנו קבלו ואם לאו לאו
וסדויכים הוי עומדים על רגלי' ושוב חזר בו
העד כ'ה' **שם ח"ד וף ב**

ר'אה בתקדשה בשפסא ואח' עשה ראובן
שליח לאחיו לקדשה לי ואמרו אחר
לה הרי את מקודשת לו ואמר שטעם בלשון
ושוכ חזר וקידשה לראובן בפירוש' ב' תשובות
למהרשד במדרכי ברוש האומר דבראם דסתרו
אסדדי וענין במ' היר' בכלל סי' ו' **שם יב**
ראובן היתה לו בת וקידשה לבחור אחד
והתנה הכחוש אם אי' עמך לעירך

ואח' שם יב' חדש בתך מקודשת לי ואם לאו
לאו ולא יב' את חדש ולא כדע' אם הוא הלך
מדעתו או אסמיהו יב' **שם קח**
על ראובן ע' דך את לאה ואמר מאתרא
דמקדמי וקדש מקבלי ושלח סבלג'

שם עה
על משהד מוקום דלא חיישי לפלוניות שסילק
בד שליח אכשטין לארסותו והוא במקום
דחיישי ואמר אמר לו שאין רגיו לקבל' עד

אבן העזר הלכות קידושין

נערה שאסרה עליה כל קידושין אם לא
במצמד אביה ועב' שם ח' ב"ר מנחם
על אחר שקיד' אשה זקוקה לזכר מעכשיו
לאחר שחלוק לה יבמה ושוכ
קידשה אחר' שם קפה
ראובן טען שקידש אשה אחת והביא עד א'
והעיר שהו' ועד אחר שכב' מת' במצאו
כשעת הקידושין והוא' אומרת להל' מותרת
כלא נט' מהר"ם גאלאנטי כא
ערות בשטר חתו' שפלוגי קידש את פלוגי'
לאו כלום הוא ומעשה של רמאות
בקידושין ופמשה גזווי דדין מרומה' ודעת
מהר"ל ז"ל ועיין ב"הר"ם ב"ח דף ק"ח
ועב' בהר"ם אלשיך מ
אם מכטרף המקדש ועד אחד לסכסכים שנים
שאמר שקיד' ועיין במ' הר"ם בכלל ס' ה'
שם קד
אין טעם אונס מהכי לזכות במת' על תבא'
או מחילת טוב וקידושי אשה' שם ל'
קידושין שיש בהם חילופי' ופיסול' כעדות'
ועיין במהר"ם בכלל ס' ה' כי
האריך בכמה דברים' שם קד
ערות קידושין שעד אומר בתקדשה ועד
אומר לא בתקדשה או אומר המקדש
שט' לו ב' שטרות חתומים ובהם העד ההוא
והוא או' שפתחו וחתם שקד אין כאן קידושין
והשגות על מהר"קו' וכב' ד' ס' ק"ו ועב' -
מהר"ם א"ה א' ב' רך
אחר' שאמר הרי אלו לך לקדושין והלך ח'
מן העדים לדרכו והוא הודית' לאביה
ולקרוביה שיל'ם הדבר ושוכ בפני עד אחד
חזר וקידשה ככל' וא"כ איימו וגיומו עליה
ומכסת' יש לראות אם בתקבל העדות
ב"ד ואימתי יבא הקול' שם ד'
מעשה באשה שכנסת בבית ראובן והיו
בידו כחו' עשרה זהובים ואמ' לה
תבני אלו הזהובים לקידושין לשלשלת אח' אז
אמר

פסול אין העד' בטלם אלא במסוייפי אהרדי
אבל במכחישי תתקיים העדות בשנים : ואם
היה פסולו מד' אפי' מסייע עמהם מתקני'
העדות בשנים ועב' שם ז'
בעירי קידושין שהוציא אחד שטר חתום
בעדים אך בלי פלוגי קידש את
פלוגית וכמו' אחד זומם אין חוששין לקידושין
לפי שהכיר בפסלות הזומם וחתם עמו'
ואין טוענין בעד הזומם דבר שאיכו מכו'
ועיין במהר"ם טראכ' ס' ל' שם יא
אחר' היה דורך עכבים של חברו ואמר שהיו
ברשותו לאכול ולתת למי שהיה רוצה
ועברה אשה דרך שם ואמרה תן לי מאותם
העכבים והשיב' לה רמוך שתכש' עמו' והשכה
לו הן וכתן לה והלכה לה אין לחוש :
מהר"ם טראני ח' א' יד
המקדש את האשה ולא היו העדי' זוכרים
אותה או אם הית' מוכסת העבים
ואם כ' כודע מי היא ועב' שם רבו
שבת שלא
דין שתיקה דלאחר מו' וחילופי' עדויות
בפיסולי עד אחד ומהם חייב שאמר
שהוציא ממנו מוון כסכועה ויתר מחובו'
שם רצא
במשרת אחד לקח כוס של וין בידו ואמר
לבתו של פלוגית תקמי זה הכוס
ששלחה לך אחך וכעצרו בידו אמר לה תקמי
זה בקידושין ולקחתו בשתיקה בראה' דאיה
מקודשת ועיין במהר"ם ב"ח ס' ט' שם
רצט
ג' ערים במצאו בכתוב' קידושין לאש אחת
אחד מהם אמר שהיה מכיר והב'
אמר איכירכה' והב' אמר אפשר שאכירכה'
והיא הוציאה שטר שאסרה על עצמה כל שזה
כסף שיכתן לה לקדושין בלי דיון אמה בלי
היתר ומתנה והמקדש הביא עדים שגמשה לה
התנה קודם ועב' שם שלא

אבן חעור הלכות קידושין

מש

שם ל בא

אמר הולך כוכב זה בעד קידושין נס אמן
העדים העיד ששכני בשכ קידש והא'

העיד ששכמתי בשבת קידש אפס ששכיהם
היו לומר שטו יום קודם חמכה היה אין
לחוש לקידושין ופירוט לשוכות הרח'ם בענין
שכחשת עדים' וכ' לר' בסי' א' וע' ובנידולי
תרוצה דף

שם לא
נערה שנתעברה מחבור א' ורוב' שיתן לה
נט בשטבה כי כיון שנתפרסם שילדה
היומנו הרי הוא כק' עידי' ביאה' אין בדבריה
כלום

שם סו
ברין שליחות האב וביטול קלא' **שם סו**
מי ששלח לניסתו אלמנה לומר שמ' לה
מכות והטעתה וכו' וקבל זהוב ושלמי לס
הכל שלא בעדים אין כאן חשש' **שם ער**
הזורק טובעת לאשה על שוליה ואמר לה
כל' לעז נוכח דו'כ' טומא אישתי
אכיליו או מירא קי וס' לו דו פור קידושין'

והיא לקחה הטבעת או אפשר לפטר' בלא נט
חיובו בין ביטול הטבע' למניחת' ובין זריקה
לכתיבה בידה'

שם עו
קידושין שלא אמר לי ולשון הקידושין הים
אחר הכתיבה וגמגום בעדים'

שם צט
אחר בתן קידושין בע' של אשה לפני עט'
וכו' **שם קא**

קידושין שחנאו בהם עדים קרובי' ודין
קלא' ועיין במ' הרדק' בח' סי'

כ"ה מז **שם קעב**
ערות ב' עדים חתומים בצטר של קידושין
שנפסלו' ואשה שאסרה עליה כל

מומן מיתנו לה בתורת קידושין מלכד' וכו'
ועיין במ' הרדק' בח' סי' קס' ה' ו'ל'

שם רד
שטר הרש' קידושין שיש בו ב' עדי' כשרים
בין בתחל' בין באמצע' ובין בסוף הרי

אמרה לו תכנס ע' קרקע ואקחם והכית זהוב
אמר והיא לקחת' ו' יכה לה ולפי דבריו עד כ'
היא אמרה תן א' ע' קרקע וכו' אין כאן חשש

קידושין' וכ' לר' סי' ג' **שם ח**
בענין קידושין לאביהם בפני אנוסי' להיות'
כבר בפלאכד' וע' ל' **בדין מה**
שאמרו אפ' שט' ישראל הוא מה' כס קידושין

שם י
אחר שקדש בשבת שלא בעשרה ולא אמ' לי
ושכ' בתקדשה לאחר בפומבי כופין

לראשון לגרש בכל מיני כפיה' **שם יב**
על סבלונות ששלח המשדך וכו' דמושקין
להם אפ' הוא בעצמו הלך למקו' האט'

וכ' לר' סי' כ' **ועיין** במ' הרדק' טראמי בח' א'
סי' של' ש' **שם יד יו**
על סבלונות בעיר שיש בה קהלות רובם

מושקין וקח' ספרדים אינם מושקין
וספרדי מן לעיר שלם סבלונו וכו' אין מושקין
להם' **שם טו**

ערות שטר קידושין שכתקיים שלא בפני
קרובי הכלה ואחיה הוציא שטר
הפקעת קידושין ואח' קידשה לאחר ועשו

חופ' זו ברכות אלא שלא כעיוהו' יגרש ראשון
ומיתרת' לשני וכ' תורת אמת' סי' קצ"ג ועיין
במ' הרדק' בח' סי' כ' **שם כב**

ב' ערים שיש כמה הכחשות ביניהם וממ'
לדברי' שניהם אמרה היא תן לי
החפץ הזה ואמ' הוא אס' תסבכלנו לקיו' ו'ן לי

ואס' אמר לעדו ולא לה הו' עלי' עדים שכתתי
לה לקידושין' וענין הכ' לדעת הרשב'א שיש
להחמיר בדעת רוב הפוסקים' **שם כד**

ערות בשטר מקידושין ובמור אחר הו' קול
שקידשה וקבלו העדות' שלא בפניה
וכו' הרי היא מותרת לראשון ועיין בלר' סי' ד'
ה' לכה' **שם כז**

ער שערב על חרס הקהל שלא לקדש וכו'
ועד מפי ער אין עדותם עדות' וע' בלר'

אבן העזר הלכות קידושין

שם רכז ו	שם ח"מ יז	שם כסרי
עדות בשטר קידושין וא"כ קדשה שני	עדות שנתקבל שלא בפני בעל דין ששלחו לו לבוא ולא בא וא"כ מן העדים היה מבקש לילך למ"ה יש לחוש לו ויש אומרים דכונן בקידושין מקבלוק עדות שלא בפני בעל דין לאפדושי מאיסורא טוב העידו על עד א' שלא בפניו שהיה פסול לעדות ומ"מ אין להתיר האשה בלא גט מחמת כמה טעמי	עדות שנתקבל שלא בפני בעל דין ששלחו לו לבוא ולא בא וא"כ מן העדים היה מבקש לילך למ"ה יש לחוש לו ויש אומרים דכונן בקידושין מקבלוק עדות שלא בפני בעל דין לאפדושי מאיסורא טוב העידו על עד א' שלא בפניו שהיה פסול לעדות ומ"מ אין להתיר האשה בלא גט מחמת כמה טעמי
שם רכז ח	רברי ריבות ד ה	המקדש על שלוח בן יודה בן יספור הוי
בדין עדים שיש להם קדשה בין מחד האב בין מחד האם	שם ו	המקדש לפני שני בני אחות גב לא אמר לו וא' אומר קידוש וא' אומר לא
שם רל"א	שם ח ט	קידוש וכו' אוחת מקודשת
בענין שתיקה דלאחר מ"מ וידים מוכחות וטענת שאילה	עדות בשטר שנתקוי ב"ד מפי העדו עכ"מ וטוב אחר שכה וחצי בא א"מ העדים ואמר שמועלם לא חתם וכו' יש לחוש	שם קפ"ו ששב ו ל שפט
אין לחוש לסבולכות אלא כדשדך ולא קידש	שם קפ"ו ששב ו ל שפט	דינים שסבול לקבל עדו קידושין בערובות
שם רצ"א	שם קפ"ו ששב ו ל שפט	קדושים ורחוקים וחתמו בשטר מנעשה ב"ד הרחוקים וא"מ הקרובים אין העדו יכולו לחזור ולהגיד ומ' הדרשן חולק בח"א סי"א
עדי קידושין שעברו על חרס הקהל שלא לקדש כ"א בעשר אעפ"כ עדותן עדו וכן כראה במהר"קא סי' ו' ועיין במהר"א סי' חיים כח"א סי' ס"ח ובמהר"א טראני סי' ל"ט מ' ובמהר"א אלשיך סי' ק"ח ובמהר"א שם סי' ל' ובמהר"א מלוכלין סי' כ"ח	שם קפ"ו ששב ו ל שפט	שם קפ"ו ששב ו ל שפט
עדות בשטר קידושין לאו כלום הוא ואם הם העידו על כהן ידס ה"ל מפיחם ואין לחוש לזימות ק"ל מקודשת דקול כזה מכתבין אותו משפטי שמואל סי' ח קבו קלב	שם קפ"ו ששב ו ל שפט	שם קפ"ו ששב ו ל שפט
בדין המקדש ולא אמר לו וגרעין לשונות בקידושין ואם יש תקב' שכל המקדש בלא עשרה ופ' כדלעיל ואם שנים מעידים על תקנה זו איך כי אין אחרים זוכרים אותה כל שאין מכח שים עדותם עדות ועיין במהר"א שם סי' כ'	שם קפ"ו ששב ו ל שפט	שם קפ"ו ששב ו ל שפט
שתיקה דלאחר מ"מ אין חוששין לה אלא כשהיו עסוקי בענין דקידושין הובא שו"ב לתלות השתיקה בטעמא תלין ודיבור שמשמע עקירת הקידושין	שם קפ"ו ששב ו ל שפט	שם קפ"ו ששב ו ל שפט
עידו קידושין שהאחד היה רחוק בשעת קבלת הקידושין וקרוב בשעת העדות וטוב חזרה והעידו שאפי' משעת קידושין היה קרוב וכל זה שלא בפני האשה אלא בפני האב ע"כ כמה דקדוקי עדות בענין וכו' ה"ל להתיר	שם קפ"ו ששב ו ל שפט	שם קפ"ו ששב ו ל שפט
שם קכ"ד	האובד לחסה תקחי ב' זוכים לקידושין בעד פלוני לשון קידושין הוי	שם קכ"ד

לחזור ולקדש יט כדדין בדבר ורובם להקל
ועיין בח"א ס"ס קכ"ב
שם ח"ב עו
אשה שנשאת לראובן וכעודה נגזרת סתם
מיוחדת לאב"ה א' כלי שום בד' נשואין
ועתה מדא' ממוזן רובה להעליל עליה ולא
שנתקדשה לו אחר שהורה מקודם שמעול לא
היה לו עמה שום זיקת קידושין אין לחוש
לדבריו ואפי' ביא' עדים
שם קו
האשה שנתקדשה קידושין ודאין ובחשבה
שאין להם בית מיוחד לפי דבריה
ושענומיה הלכה ונתקדש' לחא' כסיו המקדש
הראשון חוץ לעיר אין לחוש לקדושי שמי'
ואפי' נתקדשה בפני הראשון וע"ב ובמ' הדור'
חיים בח"א ס"ס ו' ובמ' הררי טראכי סי' מ"ג

שם קכו
קידוש ולא אמר לי והעדים לא הכירו את
הנכירה ויש מהם כפולים ושתוקה
ללאחר מ"מ
שם קלד
האשה שנתקדשה וינא' סקול' שהי' מקודשת
במקום אחר והיא אומרת שהיא
היא' אביו ככרי גמור היה' ולא כודע אס' אמת
מורע היהודים היא' ועוד כי בשעת קידושין
היו שם ה' אכשים וארבעתם פסולי קורבה אין
לחוש
שם ב

על פרעור קידושין והזמת עדיו שלא בפניה'
שם ח"ג א
ברין שתיקומא' ללאחר מתן מעות ועד
אחד לא הזכיר מלת לי בקידושין
שם רב

לאה היה בידה טבע' של ראובן ונתנו ללוי
במתנה להתקדש בו ועושה שראובן
חייב לה מעות והיא מופקת הטבעת בשכ"ל
החוב אעפ"י שלא יהיה בדבר מצו' דלקוח או
דהחזרתו מ"מ לפי דבריה אין להמיר כלל אגט
וע"ב ובמה' הרד"ס ס"ס ט'
שם צח
על חששת הסכלובות ופי' דבריו מהר"ס
ואף לקוח' שלא כאשר פירשו מהר"ל
וימהר"ק

שם קכו סח
בחור אחד היה עומק במעות על הסלחן
וכפל מידו מטבע ע"ג קרקע והיתה
סם חלמנה ולקחתו ותבעו ממנה פעם ופעם'
ולא רנתה או אמר לה תן לי או את מקודשת
לי בזה והיא הלכה לדרכה דרך שמוק והבחור
טוען שהיה דרך שמוק וניזום וע"ב במ' הר"ס
פדואה סי' כ"ד
שארית יוסף בח
על חששת הסכלובות ודבריה אחרים ועיין
במ' הר"ס לור"א סי' כ"א
מהר"ם
איסורם ל

בקידושיו מומר למומה' דחיישין ל' בקידושין
שם ס
ראובן קרא לכתוב' של שמעון וא' לה מקמי
זה הפרי שאב"ך שולח לך ואמר
שכתנו לה הסוד פכו לעדים ואמרו הו' עדים
אין אבי כתתי זה הפרי לזאת הכערה בתורת
קידושין והיא שתק והלכה לה אין כאן בית
מיוחד ועד ה' שבא' זל' בכתן לה כסף סתם
וכו' וע"ב וס' בח"א סי' ל"ג
מהר"ר כהן
ח"א ט

בענין שטר שכתב' ושוב באו עדיו וקעירו
על פיסול עד א' שלא כפכו'
זל' התו' כפ"ב דכתובות גבי שכוס התעומ' על
השטר ומתו ועיין במהר"ל טראכי סי' מ"ג

שם לח קסה
על מי שהוא ממוקם דחיישי' לסכלוב' ובא'
למקום' דלא חיישי' ונשתא' שם ל'
יום ונשתד' עם אשה' אחת ע"י אחיה ועשו
תכא' ולא גילו לה ובתוך שלשה ימים שלח לה
פסכלובות וקבלתה אשת אחיה הגדול וכשידע'
האש' מהתכא' נעקה וכו' בראש דאין לחוש
לפסכלובות הללו
שם קס

על פרעורי קידושין מעדים שאמרו שלא
דאו ושוב אמרו שנתקדשה
שם קפב
המקדש בטבעת שיש בו חתול' קס נדך

אבן העזר הלכות קידושין

ומהררצקו זל משאת בנימין יו
קול קידושין שינא על כערה אחת

שם פח ערים שבעדו על קידושין בלילה בפני חכם
יחיד בשעה שהיה שוכב על מיטתו
שלא בפניו הבעלי דברים ואח"כ חזרו מועדות
סוף חזרה ואין האשה נכוח גט ועל זכמה"ר
בגלגל בריש סי' שם קו
ברין המקדש כצד אחד ואם יש הכתשה

ושלם טענה ואמר לי מהררם
מלובלין סר על חשבת סכלות ואם היה שם עד א' ואם
המתן טוען שמתכס לשם קידושין

שם פב האשה שמתקדשה קידושין ודאין וכו' אין
לחוש לקידושין שני כללשל כי
בהן היה ולא שייכא טעמא דגרשתה לבעלה
ענין אינכם בקידושין ואם בא עליה אח"כ או
אחריו כדקדקת דין א"ל שמתקדש שלא בפני
בעלה וע"ל תורת אמת יח
לא כקטין כל החומר' לאסור אשה ולעגב'
ועיין במש"א בכימין פ"א שם סה
ברין הבא מיהבא חילוקים ודעות הפוסקי'
זל שם קעה

האשה שאמרס תן מנה לפלוני ולא עוד
וכשעת הכתיב אמר לה הרי את
אקדשת לי וכו' מחלוקת הוי' שם קעו
מי טעמן שקידש למשודכתו בפירות ויין
שהביאו אכסים לאכול בביתו והקום
לכדו הוה שלו והביא עדים ואחרים העידו
שהם המקדש חוזר אחר עירי שקר דין
ידים שייכים מוכחות? הריבוי או הו' ידים
המקדש בדבר שיש לחברו חלק בו

בני שמואל נו נט
שני כיתו עדים המוכחשין זה א"ע זה
בקידושין ובתקבל עדו' האחרוני'
שלא בפני קדאשכים ואם יכולין לחזו' ולהעיד

בפניהם ועל נח"ר ל'ס' קלו מהרר'
טראני א"ה לו

בקדושין שלא אמר לו ושיחקה נשעת
מ"ה והכחשת עדות ולשון
תקחנו לקידושין שם לח
מי שאמר לאשה קמי' הסיכנים
הללו לקידושין ל' במנהג
אסט' אכנול מהו המוכיון ואם היתה שנועה
בדבר שלא לקדש עד החופה והפקר כל
הסכלות שיתן ענין גרעון לשויות
בקידושין ומקנה שלא לקדש אלא בפני עשרה
מה היה במתקנים ובפדים וענין מאים
עלי ובע"כ נשאת אם יש לכיף ולגרס' והמכו'
עדים וכתבטל עדותן או הוכחשו מעצמן אם
יכול להביא עדים אחרים שם לט מ

בקידושין שלא אמר לו ולא הריבוי ודקדוק'
בלשונות הפוסקים זל ודין דהיה מדבר עמה
וכו' מהרר' לו ב' ג' ד
המקדש את האש' ואינו אינו דונ' שיכניס'
מה ועשה לתקנ' דמ"ה שם כא
ענין גרעון בלשון עדים ובכ"ה פ"א ג' א' עמוד ז'

הלכות קדושי קטן וקטנה

מי שיש לו בת קטנה משודכת אם יכול לית'
לה באי וקבלי קדושין דידך ודין שלום
כזה מהררם מינז ד
אב שפשה שידוכין לבתו קטנה וכת' כשטר
הקישור הכני מאלס וכו' אין לחוש שהי' מקודש'
מחמת כמה טעמי מהרר' מינז ב' ג'
קידושי קטן איננו כלום ואפי' שלא סכלוכו'
לאחר שהגדיל א"ל אם כן כתייחד
עמה בפני עדים וע"ל מהרר'ל

ן' חביב סג קטנה שנסאת שלא לדעת אביה יכולה
ליבטא לאחר בלא גט וע"ל
מהררם אלאשקאר יד יו
מי שקידש והלך לוכת אחת קומר גדול

חיה וכת אחת אומרת קטן היה ופגעה ידם
וקבלה קידושין מאחר ועב'.

תומת ישרים ק

בדין בדוקה דנשי' מקודשת בקידושין
גמורים לא כסמך אבדיקת נשים
ולשון ה"ה' ועיין במהר"ם מלובלין סי' ק"ט
קידושי ספק וקידושי דרבנן והמלוך לדיכא
ביבוי' א"ס הקולות שהקילו חז"ל שוין
בתרומה' והפגלו' במקום שחששין להם אי
היו קידושי ספק או קידושי דרבנן' ואימתי
חיישינן למיעוט' **מהר"ן ל'ב**
ח"א יז

שנים שהיו נשנים א' היה לו בן וא' היתה לו
בת אמר אבי הבן לאבי הבת הרי
בתך מקודשת לבני בעצת זו או בכוס יין
זה וקבל אבי הבת' אפי' כתרצה הכן אפי' כ
בפירוש ואפי' היה גדול איכה מקודש' כל שלא
ידענו שגשאו שלי' או שגילה דעתו
שחפץ נאשה זו ואם היה הכן קטן אפי' גשאו
שלא לאי כלום הוא ודין בת שבתקדש' קודם
שתגבור שלא לדעת אביה' חזקה אין הכן
עושה אפי' שלי' לקדש לו אשה ואפי' איתנהו
קמן אין כריך לשחול לה' על כך' ועיין
במהר"ם טראכי בח"א סי' רנ"ה' ובמהר"ל
טראכי סי' מ"ג.

מהר"ל קארו ז
בת שכתנה רש' לאמה לקבל קידושה ע"מ
שירצה אביה ואביה לא רצה הרי זו
ספק מקודשת עד שימז' האב' וכלבד שהיתה
בוגרת ויש עדים שתרצה רשות לאמה לקבל
קידושה ואם חסר ח' מאלו איכה מקודש' כלל
וכ' מהר"ם טראכי בח"א סי' קכ"ח' **שם ט**
בי שבתן טעפת לחבירו להלוכו נכדו
לסמין וכו' ולא רצה ללכת ואמר לו זה
שלי פגע ויש תמורד לי הטענת' ה' לאי תהי'
בתך מקדש' לי והוא לא אמר' לא הרי העצת
בתי' וטוב תמורד לו לא ידעת שפגלו קודם
את בתך ואמר להם א"ס יהיה מלו' איני רוצה

יותר טוב ממנו כרא' שאין לחוש ועב'.

מהר"ם טראני ח"א נז

בי שהיה סכר בחיות ולקח משל בעל הבית
ואמר לאחר תקצמו בקידושי בתך וקבל
ושחק ויש לו ד' נכות האחד בוגרת וה' קטנות
כולן מותרות' **שם סו**
המקבל טענת מחבירו הכותן אימ' שכתנו
לקידושין המקבל אימ' שלא קבלו
אלא למשכנו על הדין ויש בעדים חילוק'.

שם פז

המקבל קידושין בעד בתו והיתה בעיר
אחרת ומת המקדש וכו' את

קטן והיא טוענת שהיתה אז גדולה' **דין**
שליחות לאב ובתיבת רשות' **שם פח**

בי שהיו לו ג' נכות וסידך הגדולה בפירוש
וקבל קידושה בסתם בהיות עמוקים

בקידושין היא המקודשת' **שם קבו**

קטן שכתב עם קטנה לחופה' כשהגדיל
אם כריך לחזור לקדש ולבדך ז' נכות

שם ח"ב דף כה

ראובן כתרצה לתת בתו לשמעון ובעת

הקידושין השנייתה אמה וקבלה

האב ואמ' לו שמעון הרי בתך מקודש' לי ויודע

אפי' שהיתה עוד לראובן בת בת ב' חדשים אין

בה שום מניס' **מהר"ם גאלאנטיכ**

האומר לחבירו הרי בתך מקודשת לבני

בכוס של יין זה ושמיהם קטנים

ושוב לא ראו זה את זה אין לחוש לקידושין

הללו ועב' **מהר"ש מדינה א"ה ה**

בי שקידש את בתו קטנה לבשר אחד ועיין

לפני כ"ד סב' ג' טעם הוא וכו' כשהתקבלו

עדות על הדבר חז' ואמר שכל הספק אמר

בתמנה סב' ג' טעם היה וכו' כד' דהאש' ב' זוקת

פכיה עומדת ועב' שויה חששים חתוכה

לדאפורה אמרינן אפי' היכ' דאיכ' עדו מפי' חש'.

דבריו' ועיין במהר"ם ב' ח' סי' כ"ה

עדות שבאותה שעה לא מעלה ולא מוריד

אלא

אבן העזר הלבית קידושי קטנה

וכ"כ ד"ר סי' שס"ו ועיין במהרש"א ז"ל חייס נח"ל
 סי' א' ח' האריך הרב ז"ל בדין זה בכמה
 חילוקים ודקדוקי פוסקים ומשניות המדלג
 ז"ל וצ"ל שם רו' בט
 מי שקידש את בתו עם כער אחד ובתו שכי
 כיתי עדים אלו אומרים גדול היה ואלו
 אומרים קטן היה כעה הרב להיתר היבא
 דאיבא תרי חזקי דהיתרא כ"ע מודו דלא
 מחמירין אין קידושי קטן קידושן מכח זכו
 ועיין במשפט דק"ס סי' ס"ה משפטי

שמואל קיו קבח

ברין האב שאמר קידשתי את בתי הקטנה
 והיו היא גדולה שליבו באמן גאס יש
 עדים בדבר ונתקבלה העדות בפני האב הוי
 כלא לא נתקבלה בפני בעל דין שם קבד
 קידושי קטן אינם כלל ואם קידש על אביו
 יש חוששין ומהרר בגלגל כתב
 בס' שאין לחוש אפי' השיאו אביו ו"בש על יד
 אחרים עם דקדוק לשונות דלא ז"ל ועיין
 במהרש"א ז"ל חייס סי' מ"ז ובמהרש"א ח"א סי' כ"ד
 ובתורת אמת סי' ס"ה ובמהרש"א טראכט סימן
 מ"א ובשאריות יהודה דף ס"ו שם קבח
 שנים שכתבו טעם זה לזה וזה לזה לקידושי
 ככותיהן ולשון הקידושין גדוע ל'

הרשב"א בזה והעדות מוכחשת ויש קורבה
 בעד ח' ודעת הלמבס בקורבה מזה האס

בהרר בצלאל יט

בן ט"ו שקידש בת ז"ל שכי' ובדקו'
 כשים ולא חנאו לה סימני' גס שני
 בערים שהיו שם בעצת קידושין אמרו לה מה
 את עושה הרי את מקודשת לו ולא החזיר לו
 הטבעת אפי"כ אין להיתור כלל גט וע"ל
 ול' הרב ב"י בדקו' זה פלוגתא דתנאי וכו' גס
 מ"הרמ"א בהנחתו סי' קכ"ה וק"ס

מהררם מלובלין קל"ט קס

אב פכתן קידושין בעד כנו מי חייסין
 דיימאן שוים שליט לאב ע"ה

פלא

אלא לאחר זמן כ"ע אי מיקרי עדו' שם ט
 דהבקרש שלח אמר לו וחמר לאב לשם
 קידושין בעכו בתך גס היו לו

הרבה נכסות ויש הכחשה בעדים ועב
 במהרש"א כ"ה סי' קכ"ח שם יא

אחר שהטף מיד חבירו סודר והיה קשור בו
 לבן א והקצו לו את הסודר ועל הלבן
 אמר לו תרנ' הלבן הזה לקידושי בתך הקטנה
 והשיב לו תכהו לו והיה לשם מה שהיה אין
 באן לו ועוד רעותא אחרת וענין משמעות
 ה'שוכה שם יג

קידושין שזכר בהם הכחשה ועד אחד פסול
 מן התורה שם יט

בענין קטנה שקיבל אביה קידושי ספק מ"א
 ושם קידושא לשכי קידוש ודאי

והאומר קח זה לחשכון של קידושין שם כ
 עדות קידושי בעדה בשטר שנתקבל שלא
 בפני בעל דין והמקבלים היו ע"ה

וכו' כעה הרב להיתר שם כא

ראובן ושמעון העידו בפני כ"ד שלי' קיבל
 קידושין בעד בתו קטל' מיד יהודי וראובן הוא
 בן אחי אמו של לוי והכערה בשמעה הדברי'
 עשתה שליט לקבל גיטה גס זמן הרבה יבא
 בעיר קול קידושיה הרי היא מותרת וכ"כ
 מהרש"א ח"א סי' ג' ענין קורבה מזה האס

וקרוי לאב ורחוק לבת שם לג
 שלשה שהיו אוכלים כא' וא' מהם קרא לה'
 שהיה עובר בשוק ואמ' לו הכנס כי

כשתדכתי עם בת פלוגי זה וכו' והיה טבעת
 בידו ואמר לאני הבת קח זה הטבעת לקידושי
 בתך וכוונתו כלא הדברי' חטף הא' את הטבע'
 מידו וכתבו ביד אחי הבת כשתוקה אין לחיט'

כחא דהלכתא או כחא דהיתרא הי מוכיחא
 פכיד חכא לשאמועין שם רח

קטנה שנתקדשה שלא לדעת אביה כהיותו
 בעיר אחרת ומולדה יש להגריב ג"כ

גט ו' הרש"א בח"א סי' כ' כתב שאינה כרופה

אבן העזר הלכות קידושין קטן וקטנה וסבלנות וריני קנסות גב

שלא ראה מה בתן ביד האשה נפגוען לשוכות
קידושין כגון קח זה לקידושין מכני ביעול
העדות והכחשה וכפיסול ואם הצידו על
הפיסול שלא כפניה הונקלל אמו בלא שוכרת
שם וכן כפניה או שדחה והפילה לארץ מהו
מהרר טראני א"ה מג
בוגרת ששעתה שלם לאכזה לקבל קידושין
מיד שלום בעלה שפיר דמי

מהרר ל"ו א
בת שהגיעה לכלל הגמילה וקובל אביה
קידושין כשהיה ופסקה והיו לה
סומכים ומוקדשין לה בחזקת בוגרת משעת
קידושין לבעלה ואין לאכזה רשות בה ומהרר
נ' חיים ב"ה ב"ה כשתעק בדבר נס מהרר
טראני חלק עליו בסי' מ"ב **דברי ריבות**
קפה
אחר שבעל קטן בעד קידושין כמו נס
א"ל לו שיתן הטבע על לוח של כהן
וקצת הטבע ע"ג קרקע וכלו בשתיק ולא
היה לו בקדושין **מהררש בהן ח"א**
קנב
אחר שאל מפנה אחד פדיו שהיה בידו ואמר
לו אם תסבון בו בעד קידושין בתוך
ארתכו לך ולקחו ושנן שאל אבי העמות בעד
מי ואמר לו בשביל הגדולה ואס"כ נתן לבעד
בית של יין ואמר בשביל שהיה חתנו וכו' י
אין לחוס כי אין בהן לי ולת היה בדבר לא עד
אחד בדיוק הכער ודע הרלב"ש בא"ח הרי"מ
וע"ס כ"ח ס' ט"ל וק"מ **שם ח"ב קב"ח**

הלכות חזרת סבלנות וריני קנסות

אלמנה שהיא אמונה ואם על בן-בן
הקטן אם יש לה כח לזווג
מהררש מינין ע"א
קנס הנעשה לקיים קידושין

מהרר טראני ח"א מ"ב
ברין הכל קנס ושבועת יעיד ביום הכי חזקין
שם ח"ב דף ג' קמו
קטנה ששאל לה ארוסה סבלנות ומת
והחזירה קנת ועל קנת כל
של זהב וכסף טענה שבאבדו ממנה לא היא
ולא אביה ואמה חייבין לערעם ואם הית גדול
כשבאבדו אלו היא קיימת ולא מהכדוכים אלא
ממעשה ידוק או מביאה או מתנה ותעש' ס"ח
מהרר גאלאנטי יד
ראובן שידך ויתומה וקדוש שלה בעל קטן
על קיום התנאים ועוד עשה ט"ח
עלו זה בסמוך וידעם אכחשו וכו' שהודם
פלוגי בפסוקי שחייב פלוגי סוב גמור במזמור
הלוי כ' מולטאבים וקבל עליו פלוגי ששם פלו
השכר וקיום אשר קיימו בשטר השדוכין והא
המעות הכבדוס מקולים וכו' ועתה הקדוש
נמצא שאין היתומה רוכה את המסדך שבו כל
והוא אכוס אעפ"י חייב לשלם החיוב שהרי
כתחילה מתחל' בלי תבאי ואח"כ עשה לו הטב'
למחולו ואין טענת אכוס מהכי לזכות במתנה
או במחילת סוב על ידו תבאי **מהרר**
אלשיך ל

ראובן כתפסד עם בחור אחד לתת לו בת
לאשה וליתן לו לכדיכיי מאה פרוקים
והלפני שיהיה לעיר אחרת ושם הלבוס עש' ק'
פרקים אחרים שקיו לבחור והבחור קבל על
עצמו אחריות הסחורה קולה ואח"כ כתבעו
השדוכין ריחם הכל הוי לבחור וכו' מהררש
ח"ב דף קצ"ז **שם ל"א**
ראובן שידך את בתו לשמרון ולתת אלו
הנאה לה סמ' וראובן נתן לו וליעקב אין
בכעיס לשמרון הכדוקים ואמר ימים מתי נס
שניהם וראובן רוצה לעכב השפתי בעד החיוב
ובעד הדרכות ששלם לארס ולא טענת
שהשפתי היו שלה חיוב באמת **מהררש**
בריעה א"ה ל"ב
ח"ג

אבן העזר הלכות חזרת סבלונות ודיני קנסות

מהררא' חיים הא קר

ברין כלל שחזרה בה אחר הנזאת הכסף דמי

שארת יהודה דף נט

המתחייב עצמו לפלוני בעד חבירו בקנין

ושבועה בסך היה אם לא יתן לו

אם בתו ושוכן כשלא רצה החיר חת השביע שלא

מדעמו חייב לשלם וכ"כ מהרש"ם סי' כ"ו

בקנס שידוכין סגי בקנין גירוד ולא בענין כל

חשוב לכולהו דבזוהמא וזלמי דרמז"כ

וענין תרי קים לי דמזכירין מיד הכתוב

ועיין כאן בדפוס החדר בהלכות הוראה

מהר"ש בהן הא קל"ה

כהן ששידך לו אשה ושלא לה תבטיטין ויכא

שם דע ע"ה ואינו חפץ בה ומבקש

תבטיטין הדין עמו

שם ח"ב רכו

ראובן שידך בתו לשמעון ויקנס כמנהג נס

כתחילה לפדום הקנס אם יבא הפירוד

חזר בתו ושוכן הלכה היא וכתקדש' לאחר

קידושי כסף אפילו תתגרש מיומו ותקיים

שידוכיה חייב ראובן לפדום הקנס ואפי' לאחר

שמעון שאין רצונו באשה שהעויה פניה לקבל

קידושיה מאשר ובאשה גרושה אין הקנס מחול

בסך

שם ח"ג ג

ברין קנס השידוכין ומי שבטבע עליו

וטיען דאסמכתא היה

שם לר

אב ששידך חת בתו בקנס לחזור ובקנין

ושוכן הבת לא רצתה בחמור

האב פטור מן הקנס ואין כ"כ להשביע ולהחרי' אם

הוא היה הגורם ודקדוקים בדבר וע"כ

בדו"רמע בפאנו פא

משורכת שפסעה ומסרה הדורות שקבל

על יד דודה מהאירוס ליד דודם

אעפ"י שנסחת חובת כולם לירושין והם רבו

גוטי' ממנה רבו גוטי' מזה"ה

תורת אמת

קא ק

בענין קנס שידוכין ודיני אסמכתא

והם

התן שקבל וכת' כשטר שמעת' ומעכשו כותן

לכלתו כל הסבלונות שמסר לה אם לא יבוא

לזמן פלוני לזככם עמה לחופה ולא בא הרי

שו' זכתה בהם

שם רא

מקום שכתבו שהאב כותן לבנו הכושא אשה

בזיווי הסבלונות ששולח לארשתו

מוזכה בהם שוב כשימות האב אין לאחיו בהם

כלום

שם קמו

בשורכת או מן דשמת שמתה בענין חזרת

הסבלונות ומילוק אם אכל או

לא אכל ואם שלחו קדושי הכל לארס מתנות

אין לאבי הארסה לעכב את שלו בענין זה

דברי ריבות צ"ח

אב שפעה תנאי' ב"קם לתת את בתו לחים

וסך כדוכיא ושטר הדין זכר ומת והבנים

אינם רובים גי'תן

ש"ארת יוסף ב

בן קטן שכתבה לו אימו בת לזיווי את בתה

גדולה בשמי שהיא אחותו והעמיד ערב

והנן הגדול הלך ושדכה מקידם מדע' אחותו

ג'איש אחר האם והבן והערב שלשת' פטורים

שם ד

השולח את בתי לבקש זיווי לבתו ולא כתן

לו כח והוא הלך ומנא וכתקשר

צ"ח והוא מוחל בדבר שניהם פטורים

שם ה

תנאי כושיאין שכתב על הסופר ולא כתבם

וביתן כך מוחה גד' אם פד שלא

לכתוב ובעדים שלא לחתום ומוצה לחזור בו

שם ל

ענין קנס של שידוכין לשלם ודיני אסמכתא

שם סח

בענין הכל' שטוען הבחור שהיה אכוס לילך

למקום הכלל והיה בדבר שבועה

שם עא

הביעות שבהגיס לתת לחתני' קוד' הכנסת

חופה אם דינם כסבלונות או לא

אבן העזר הלכות חזרת סבלנות ודיני קנסות נג

וענין שאל בטרם מביא שום קנ"ל לא לזמן
המיושן ולא לזמן הכדוניא חייב להקדים
עמו ולזמן כדאין וע"ה **מהר"ם**
מינץ מה
הנושא אשה ופסקה עמו לזמן את בתה
ואת בנה בדין לקיים תנאו אף
על פי שאינה עמו ואין האם יכולה למחול כי
זכין לאדם וכו' **מהר"ל ו' חביב**
קל
בדין הפוסק מעות למתנו וטוב אינו רוצה
ליתן וע"ה **תומת ישרים קא**
ראובן כתיב חפץ לשמעון למכרו ואמר לו
בשמיכרו וקם מהמעות כדי
לעשו קצת תכשיטין לכתו שחטרי לכדוניא
ודבר זה לא אמרו לפני מתנו כדאין דיכול
לחזור בו וע"ה **מהר"ל ו' לך חג יא**
הפוסק מעות לכתו לכדוניא כד וכן
בהכנסת לחופה בקנין ושנוע
וקודם המיושן כעשר וכשאלו בנות אחרות
מלבד המסודרת וכן אין לו והיא תוכנית
בתחלה מה שפסק לה אינה ואחר כך מחולק
בשה כסא הכנסים עם שאר אחרות הרי
זו לא זכתה וחלוקת כלל כשהי' וכן כתב
מהר"ש ב"ח סי' ט"ג וכן מהר"ל ו' כ"ח
מהר"ק חולק עליו בדף כ"א וכן מהר"מ
ב"ח סימן ט"כ ועוד שם חלוקות אחרות
בענין וכן ד"ר סי' ט"ג ובבני שמואל סי' ט'
וצ"ח במהר"ט ב"ח סי' כ"ג **שם צג**
הפוסק לבנו כד וכן ולא ככתב בטרם
הקדושין שכתב קנין הוא אינו
לא בטלתי ועד א' אינו שכתב ואחר זמן קדש
וכנס בו ולא הזכירו אז מה שפסק הרי זה
חייב **מהר"ם טראני ח"א רב**
ראובן שידך את בתו והכין מה שגדל
לכדוניא ומת קודם כושאין
א' ב' יגבו מן המוכן וכו' ומתה אס' יט
בס' תקנת השוק **שם ח"ב דף**
יד א 4 ז קד

פסבץ ואם התיריה' וזמית יד על שטר
השדוך א' וזמית כשכונה' ואם כשאי' לזמן
כ"מ **משפט צדק א ב ג ד**
ה ס א ב ג ד
אפוסדופוס שקיבל קנס כשכונה על
שדוכו' וזמית' והלכה
ובמקדמה לחת' **שם שם**
מי שקידש זמן מחלוקת אס' קטן או גדול
היה גם כחמ"ס מה מוכ' **שם סה**
שדוכין שכנסו בקנס ואס' כדע' שהמסדך
כבר היתה לו אשה אחרת מקדשת' קנין
במעות הוא והמסדכת פטורה' **שם**
בידורי טוהר' מה' אונס' והמסדך שהמסדכת
תשלם את כל הקנס ולמכור הכתיה שחיו לה
וכו' כדאין סה"ל **מהר"ל טראני**
ח"מ צ"ח
שטר קיטור שכתב בו ואס' ידית השטר
ולא ידע' ליכנס לחופה לזמן כדכ"ה
בתחייב לפדיון ק' וזמית' וקד' הוה שטר ט"ל
יכנסנה לעולם אינו חייב בכך עד שזמית'
הוה העניב' **שם צ"ח**
ראובן במסדך עם בת שמעון וכו' וזכר
כתב שטר שמעון ולא רצה להחזיק
שטר השדוכין אינו לו מפני מה כתבדעת
אמר להם אין טעם בכתוב אמרו לו ומה יאמרו
משיב על השכונה שכתבדעת אמר להם אני
את' השכונה לשמים אמרו לו א"כ שהמסדכת
באת ממך אתה חייב לפדיון לו כל ההוצאות
ואמר הן אפי' יחזור ויאמ' אינו רוצה בו ראובן
פטור ועיין בהלכות שבוועות במ' הדרס פדוא'
ובמ' הדרסדס כ"ה סי' כ"ג **שם ק**

הלכות הפוסק מעות ומזונות

הנושא אשה ואס' ופסק עמו לזמן ולשטית'
שש' נמות' וסגדילו וקוא מתרסל

אבן העזר הלבות הפוסק מעות ומונות

מוזהב ואבן הכלה טוען שפסק לו הכל במענה
ועד א' משיעו בדרך לעמוד על טענתו
מהרר' טראני א"ה כז
יש להסתפק בפוסק מעות לבנו וסוב כפ"ל
לה ידועה מקבת אביו אמה והשוואה באותם
ידועה אם יכולין הכת ובעלה להוכיח מהאב
מה שפסק לה' **שם ח"מ צג**

הלכות כתובה ויחוד וטענת בתולם

על טענת לא מנאחיד בתולה והוא שיתקף
או מודה או מכחישתו **מהרר' א**
מזרחי ח"א כז
אדום שרוב שיתבו לו מעות הכדוכיין
להסתחר בהם ומענה וכתוב שטר
כתובה אין לנשות כן **תומת ישרם**
קסז
כתובה שאין כתוב בה שום תנאי דוכה
במכה המדינה ממש

מהרר' קארו רף כז
הכותב לאשתו בכתובה והוסיף לה על
כתובתה כך וכך' דין התוספת
כדין הכתובה' **שם מז**
מה שנהגו לכתוב בשטר אירוסין וכתן לה
בתורת מוקדם כך ובתורת מאוחר כך
מ"מ אם מת או גירש[אין] לה כתוב' מכה ומאתן
לדעת הרמבם' ואם היו בידה דרוכות
ותפסתן לכתובתה בראש שאין מוכאין אותם
מודה' **מהרר' טראני ח"ב צח**
כתובה שלא היה כתוב בה אפילו ערך
הסבלנות ששלם הכפל לארנסתו
חילוק יש בדבר' **שם קסג**
זקוקים אם הם לבנים או עומדי' או באכ"ס
מהרר' מדינה א"ה קפז
בתולק

קד קנא
ראובן שידך את בנו וכתתיו' לתת לכלתו
אחר ארבע' שנים ת' פרחים לתתם
לבעלה דסייבו בנו בתכא' וכו' וזת לאחר ד'
שנים והוא תוכפתם וראובן טוען שכתבם ביד
בנו אם יש עדי' בד' סרי זה כפטי' **שם קצא**
ראובן כתתתיו לזון בן משודכתו עד שישא
אשה ועברו ימים ולא זן אותו אחריו
מיתת אמו והבן שאל ממנו וראובן אומר לו
תבוא לביתי ואזון אותך או אתן לך מוזנות
כפי ברכת הבית הדין עמו' ומתני' דהכושא
את האשה ופסקה וכו' **שם כג**
הפוסק מעות לכתבו בקצין ושכונעם וסוב
בשכיל סבת מיתת אהות המושלם
דנה האב לחזור בו ובפטריו איש מעל אחר
ושב הסערה באת בחפזא לבית חתנה ונכח'
לתופס עמה שלא בפני אביו ותוכע ממנו
מה שפסק לו הדין עמו וע"ש והדברי ריבות
מ' ת"ט **מהרר' מדינה א"ה כג**
ברין הפוסק מעות לכתבו לשון הטור והדין
זל' **שם סד**

יעקב קכה תכשיתו וזה וכתן לראובן בנו
הגדול לצורך כישואו וסוב היה הולך
וקונה גם כן לצורך כישואו שמעון בנו הקטן
ומוסרף בידו ושמעון היה מניחם בארנו
שלו אח"כ כפטר יעקב וראובן רוצה ליעול
חלקו בתכשיתין הסק' אין הדין עמו וע"ש
שם ח"מ שמב
אב שצטע תכא' בק"ם לתת את בתו לאיש
וסך בדוכיין וסטר חני זכר ומת והכני'
איכס רוצים ליתן ועל' **שארית יוסף ב**
הכותב לכתו בתכא' ליתן שטר כחני זכר
קודם הכישואין ועתה איכו רוצה
לכתוב דק סך הכהן והוא מועט לגבו עשרו
אין הדין עמו' **שם עד**
מקום שנהגו לפסוק לתת ג' חלקים אחד
ממענות נעין וא' ממלבושים וא'

אבן העזר הלכות שאר וכסות לאשה ולבנים נד

בתולה או אלמנה שדוכויותן גדולה בעיר
 חדשה שאין בה מכה הולכין
 אחר הדין להוסיף שלש מלבר ואם יש מכה
 הולכין אחריו

שארית יוסף מה

נוסח כתובה למאן דחירבם לה קמיימא

מהרמ"מ מפאנו מא

כתובה שכתבה ביום ולא נכנסו לחופה

עד הלילה ואז נחתמה ונטלו

קצין הריו פסולה ואסורים להתייחד חתן

וכלה **שם** סה

אלמנה שכתבה מ"ע שכתבה ליחידה

מכ"ע כיצד הוא סוד ואומתו ואם

הוא בת ולה מאי **משאת בנימין צ**

בתולה שכתבה ב"ע ועדיין לא נכלה

ולערב מטבילין אותה טוב

להודיע הדבר לחתן קודם שיכנס לחופה

שם צא

על מי שכתבו לו כדוכיות אשתו בית אחד

ומכר היה לה לבית ולא נזכר בכתובה

אף על פי כן זכה מחצית המכה

משפט צדק יד

הלכות שאר וכסות לאשה ולבנים

אם הבעל רוצה לגרש ואינו יכול מכה

סתקכה והוא איבה רוצה איכו חייב

במוכותיה וכ"כ תורת אמת סי' כ"ד כ"ה

(עין במהרש"ך ב"ס ס"ל) **מהר"א**

מזרחי ח"א ל

אשה שהלך בעלה ממנה זה עשר שנים

מחמת הגיוסות נס אחד בכתוב

והביא בעלה ממון ביד אחרים וקורב' לודלו

שנפטר לעולמו כראה ש"ס ליתן הממון ביד

בת אחת שהיה מטעם אסור פרנס מאי אביו

קיים ותפרק את אמה **מהר"ם מנ"ץ מא**

אין האב חייב במוכות בכו הקטנים אלא

במיון אבל לא לאחר מית' ואפי' פקוטי'

יושט שכים **מהר"ן לב ח"ב כ**

בדין אשה שהלך בעלה למ"ט ומכרה אשתו

מטלטלין ביבה לבין עצמה **מהר"ם**

אאשקאר צא

אב שפרנס בת ובנותיה בחיו בעלה שהלך

למ"ה ומת הבעל והתפיסתו האלמנה

מוכרין בעלה מוכיאי' אותם ומדו ליר היתומי'

יש מנריך שפסקו ב"ד המזכות וכראה שהרוב

חולקים עליו ולכ"ע ליתא בעדים בעינן

חילוקי טעבות דהבעל הוא מני לטעון

דטענין ליתמו' וקלוא"ה זו לאו כלוא"ה

על המשכון מוקרי' שהרי סהלו"ה קדמה

למשכון **מהר"י קארו דף מו**

הקובע זמן לחופה וא"ע ולא כיוצא הוי"

במוכות ארוסתו אלא אם כן יש

אונס כוכר כגון חלה וכו' **שם נט**

מי שכתבתי אשתו ושלחו לו איבה ואסיה

לומר שיוליכ' לעיר שהם דרים בה והם

יטפלו בה וכל מחסורה עליהם והוא לקח כל

כדוכיותיה והלך לעיר אחרת ואיבה ואסיה

הביא"ה לתוך ביתם והוכיאו ונכאו' למוכותיה

ורפואתה הבעל חייב לשלם את הכל מאחד

שכל כדוכיותה בידו **שם סד**

הנושא אשה על אשתו והתכנס עמה

שדדור בסגר ברתה ותכל

ממאכלה ועבשו הוא טוענת שמכלד זה יתן

לה מזונות בפני עצמה אין בטענתה כלום

מהר"ם ח"א עה

מי שנאחזי' לזון ולפרנס את בנו עד שיסא

אשה ועשה לו מלבושי' חול ושבת ונשעמ"ה

הנן מהם טעם או וית' ושכ' כל לכלל' שדוכין

ונתחייב אביו לתת לו כך מעו' קצת במפרנס

ואחר כך רוצה לכבות לו מלבושי' שבת ממה

שבתחייב לו אין הדין עמו **שם קעה**

האשה שהלך בעלה למ"ט ומכרה בית

א"ה הלכות שאר וכסות לאשה ולבנים וחילוק הארצות לנשואין

תומת ישרים סז סח

ברין אין מוציאין מעיר לעיר וכו' שם צו חנצבע

לאשתו שלא ויציאה למדנים

אשר ילכו עריות במקומן חייב

לקיים את מצותו ואם הלך למקו' אחר חייב

במזכותיו ודן אם יכול לקחת בכיו עמו

ועיין במהרש"ק בח"א סי' קע"ח ובה"כ סי' ל"ז

מהר"ר' ו' לב ח"א עב

ברין אשה שאינה רוצה לעלות לארץ ישראל

מהר"ר טראני ח"ב דף קא

בתובה שכתוב בה בין המבואים שבוין

דבר כ"מ וחייב בעלה להכריחם מעירא עיר

עד סוף תחו"א' והכל בשבועה נדאש שאינה

יכול להכריחם ככפרים

שם קצ' המתנה עם אשתו שלא ויציאה ממקומה

לשום מקום אין א' בכלל ואפילו

בזמן הזה כופין לעלות לא"י ואם פי' אפילו לא

ברוך לקיים תנאו ואם טוען שיש סכנה לדור

שם אפי' היה יודע מעיקרא יכול לומר סבור

סייתי שאני יכול לקבל ועכשו איני יכול לקב'

מהר"ר גאלאנטי בר

מוציאין מחלל לטריפול וקו' בסעריף חייב

מזכותיו ואם אינה רוצה ללכת

אחריו אין לה אלא בלאותיה ומעטדת תוספת

ועיקר כבודה ואין כופין אותה לגרש חלילה

שם נה

ברין אין מוציאין מעיר לעיר וכו' ויציא

אביה ואמה בלא דעת איכו כלום

ואפי' אמרו שהיא ידעה איכו כלום ואפי' היא

סתמית וכשנבעה ללכ' לעירו אם יש בה שפטים

דעים כיון שלא פירשו לה איכה חייבת לילך

מהר"ר אלשיך נה פח

נשא אשה כשוכלת ארדו כוסה ללכת עמו

למחלוקתיו שד"ס וישראל מהר"ר

מדינה א"ה קבר

הנשא את האשה ומחמת שסופעתה רצה

ומעללו עליו עלול' בדשע לאכול

את

שהיה כנ"כ שלה בהרשאת בעלה וכן כתוב

בשטר המשכונא והלכה לה אח"כ אחרבעל'

ונסב הוא אומר שלא כתר' בדבר גם היא

אומרת שהיא שלא ברשותו

שם קצ' פס המושב והמשכונא קיימת מחמת כחה

שם קצ' אשה שלא רצה בעלה לזונה ומתקן לה כל

מזכותיה והיא טוענת שלא קיים מאמר ב"ד

ואינה רוצה לחזור אליו וסליכה בתובתה

לפני כ"ד וקטעה בעלה ובאשר קורה לב יתח

כו ביום קרעה בעלה לא' אכדה מזכות

שם רסט קטנה שהיא מורדת ואביה כחייב לזונה

על שולחנה והבעל מחמת מרדס מוליכ' לבית

אחרת אם חייב אביה לזונה שם ואם יתן

לעמות כפי דרכה הבית

שם שרם המוענת על מתנה שהוציאה לתרומות

אשתו משלה ועוד שהפקידה

בידו סך מעות והיא מושקת תשבע בזה

הוצאה ומטול וגם שהוציאה בתור' הלוואה

ובל זה בטענה על שיפור שאינו יוצא חוץ מן

העיר

מהר"ר שם קצ' מדינה א"ה קנג

האשה שלקה לה בעלה כל אשר לה והלך

לו ובעלה לה ירשה מוציאין מיד

המחזיק לידה

שם קנט יולדת כרי' בעלה ליתן לה מזונה ומאכלים

טובים כמנהג העיר

מהר"ר לוריא מה

כתב של מוסר למי שהלך למרחק' לזניה

טורף לביתו ושהה לבוא

שם נה הלכות חילוק הארצות לענין

גישואין

האשה שאמר שרוצה לעלות לא"י ומטענה

כתובתה אין כופין לבעלה ואם

היא חול' ונחת' עליו בטענה עובד יש חיובקים

אבן העזר הלכות חילוק הארצות לנישואין ועונה ומורד ומורדת נה

מזכות ופוחתין לה מכתובת עד שתגדיל ואז
דכין לה דין מורדת ותפסיד כל השאר מאשר
פוחתין לה ואם אינה כותבת אמתלא לדברים
תפסיד אפילו מה שהכנים לו ואפילו איתיה בעיני
חזן ממה שתפסה מזה למזכותיה ועיין
במהרמט בח"מ סי' של"ט

מהר"ם

אלשיך ח

בענין מורדת בבעלה וטענה מאים עליו
וכדלה שער ואם עמד כד"א
חדש מותר לישא אחר אפילו כשנשבע לה מקוד'
ע"ד כ"ד שלא ישא אחרת וייתנו לו את השכונ'
ועיין במהר"ל כלל ח"ב סי' כ"ב ובהרמט בח"מ
סי' ק"א ובח"מ סי' ר"כ ובמהר"ל ח"י בח"א
סי' מ"א **מהר"ש מדינה ז"ר קס**
אשה שמרדה על בעלה זה קרוב לד' שנים
מותר לישא אחרת כי לא תיקן בזה

רמ"ה שם א"ה קד

ברין מורדת וכו' ד' חלוקות ועיין ב"ד סי'

ק"ס שם קלה

לשונות שדיכס בדין האומר מאים עליו

האשה שמרדה כשהאיש חולה מהו

וכמה מוכים יש במורד וחילוקיה עם דקדוקי

פוסקים **תורת אמת קפו**

בענין אשה שנבעה בדוכייתיה בחיי בעלה

באמתלא גדולה ופלג לבית אביה

ושוב מת בעלה ואין היוורשים רובים ליתן לה

כתובה ותוספת ובאים עליה בטענת מורדת

מהר"מ מפאנו נה

א"ש ואשה שהיה קטן ביניה ואמר האשה

שהסבה היא משני שהיתה רוכה

להיות עמה בכדוה ופעם אחת אכסה היא

כאמרי והוא שהודה כך אינו באמן ואין כדלה

לכופו לגרש ואפילו רודפה בסכין ו"ע הלאו

לעשות לו ולה **משפט צדק נט**

האשה שטענה על בעלה מאים עליו וידוע

לדנים שיש בו חולי שתוכל לטעון

ותפסה משל בעלה ביעד בדוכייתיה

מהר"ם

את מזכות רוכה להוציאה למקום אחר כדלה

שהדין עמו וכן אם אינו יכול להרווח

מזכותיו עם לא בדוחק וכ"כ בזה מהר"ל כל

בח"מ סי' ע"ב ומהר"שך בח"מ סי' ל"ו שם

קנה קעה ו

מי שרונה לעלות לאף ושתא איכה רוכה

כותן לה בדוכייתיה בלכד ועיין

במהר"ל כלל ח"ב סי' מ"א ובמהר"שך בח"מ סי'

ל"ח שם רטו

הנשוא את האשה והתנה עמה שלא לישא

אחרת עליה וכשם וכשא שם

שבויה ואחר כך חזר לעירו ואשתו הראשונה

טוענת שאין רכוסה להיות עמו עד שגרש את

השבויה או יתן לה גט וכל כפי כתובת שרכוסה

לעלות לאף יש לפיכס ו"ע **מהר"ש**

כחן ח"ב ע"ט

ברין ג' ארנות לנשואין וכו' שפסקו הריף

והרמבם כתוספתא שם ח"ג נה

הלכות עונה ומורד ומורדת

על טענת מאים עליו תשב הוא לעבמה

והוא לעבמו עד שיתפייסו

מה"רא מורח"א ח"א כ"ה

אשה שמרדה בבעלה ורבתה לעבמו וכול

הבעל לגרשה בעל כרחו כי לא

תיקן בזה רמ"ה ו"ע **מהר"ם מו"נ קר**

ברין איש ואשה שיש ביניהם הכחשה הוא חזק

שהוא מורדת והוא אומרת שהוא מורד ודין

פרעון הכתובה **מהר"ם טראני ח"א**

רסז

אשה שלא ירדה בעל' לזונה ושפסקו לה כל

מזכותיה והיא טוענת שלא יקוי מאת

כל ואיך רוכה לחזור לו אם יש לה דין מורד

שם **רסט**

קטנה שהשיאה אביה ואחר שלשה חדשים

מרדה ומאסה את בעלה אין לה

שם ער
ל'א שדכה את בת אשה לשמעון ונדחה
 לו סך מה בקיץ ושדוה וא"כ כשאת
 הוא אין שמעון יכול להוציא מידי בעלה בלו
 ואם אינו רוצה לישא את המדוכת הדעות
 בידו ויעזר משבועתו
שמואל עה

ר'אובן מוכר קרקע לאשתו בשטר מקויים
 ואחרי מותו מוכרה הוא ללוי ואמר
 וזן קמו בני ראובן וטוענו טעבו לבטל מכר
 אביהם ויעקובא לומר שמתנה היתה וככתב
 השט בלשון מכר א"כ הית' במין הבר' מיוצאי
 שלא יזכו בה אחרי מותו או מבעלי חב' שר' **ח**
 ללוות וחסש שלא ישתעב הקרקע קבו' לחב' **ח**
 א"כ מדעין דוד אשה כ' ד בעלה או דאמרין
 לגמלי וזו היא דעבד' **מהררא וחיים**
ח'ב ב

ל'א הפקידה ביד ראובן מלכושין ותכטיטו
 אשה ובצלה הוציא מיד ראובן ומכרה
 לשמעון ועכשו אלה מבקשת להוציא מיד
 הלכושיות או שיפדעם ראובן **שם צ"ג**
ר'אובן שכתב לאשתו שטר מתנה או מכר
 מבי' א' שהי' לו חלק מה שכתביה
 למכור ככסי בדוכיותיה לשלם חובותיו כאלה
 שכתבה האשה בבית ואין כח ב"ח לטעון
 וע"ש ובסמך כת' **מהרש ב'הן ח'א**
קבר

ל'א אשת יעקב כפלה לה ירוש' מקרקעות
 ומטלטלין מאמה ואומר שהמטלטלים
 כתנתם לה במתנה איכה כאמת **שם**

ח'ב קסו
אשה שקנתה בית וככתב בערכאות שגבי
 שלה וסאמת שבעל כתן המעות
 ועתה היא רוצה למכרה גם א"כ בעל אוכל
 פירות **שארית יוסף עה**
אשה שקנתה מכשיותה לבעלה למכרה
 ולקח נכס בית ונא' כ"כ לגבי מהכר
 מילוקים

מחרים גאלנטי מב
אשה קטנה שנתקיימה עם קנין בניה
 שקנה בעלה אין עליה כלום
שם עב
הבעל שהוא אדם הגון וירא שמים כותבין
 ככסי מלוג בידו והוא יקבל אחרי
 ההכסי וחס' ויתן בהם ויאכל הסירות

שם קג
אלמנה שטענה על כלי כסף וכלי זהב
 שיש בידה אחרי מות בעל שבעלה
 בתנאי לה במתנה בעת ביטוליה ואמר לה
 שיהי' הדבר בסוד כימי לבינה כאומ' כשכופה
מהר"ם אלשיך צט
אשה שקלתה ובשכפה בנקיטת חפץ ש"מ
 שקיו ביד בעלה ש"ו או בדרך לחוק'
 שהוא כתן לה רשות לעשות בהם כרצונ' לית
 לבתה וכו' וכתבה לה מהם מאתים וזהוים
 וקתפסה לה חפצי זהב תחתיהם וכ' תפס'
 בחוקה והלך לו גולן הוי' וד' חולק בסיומן
 דפ' וכתב שהכספים בחוקת בעלה

מהרש מדינה א"ה קפט
איש שמכר שפחה אשתו שהכניסה לו וקי'
 בזעזע מקחו בעל ועיין במהרש"ך
ב"ח סי' ק"ו **שם ריא**
ברין אשה שמכרה בכ"כ או בכ"מ

שם ח"מ כה
אשה שהיתה ערובית קבלנית בעד בעלם
 והיא ברה בשביל רוב חובותיו והיא
 מכרה חבות א"ל לבעל חוב א' בעד הפרעון
 חובו ואחר זמן הרב' עדער הבעל על המכר
 אין בזה כולום
שם רו
שמעון היה חייב לראובן סך מעות גס
 אשתו מנד' אחר חייבת לו ובתפטר
 עם ראובן על חובו והכנים בחשבון חוב אשתו
 ונפטר שמעון ואשתו גבת' כתובת לא הפסיד
 ראובן וגובה חובו הימנה **שם רח**
ברין בעל שמכר בככסי אשתו ד' מחלוקות

אבן העזר הלכות נכסי מלוג ונצ"ב וירושת הבעל לאשתו

ש"מ שכתן גט על תבאי כדי שלא תפול לפניו וכו' ומתה הוא ואחכ מת הוא ועיין בהלכות נתינת הגט במהר"ל ח"ב סי' כב' **שם** לר' **שם** לר' **שם** לר'

ברין אשה שלמה ונשאת ומתה כמה חקירות בדבר והפקות בתשובה אמת להראש"ל

ועיין בהלכות הקדמות **בהר"ר**

ן ל"ב ח"א דף צט

בתנאי כתובה שאם תפטר הכלל בלי זמן

וחזור חצי הקדושה לאם הכל עוד

כתוב הכל כמנהג קהלנו ומתה האשה ונשאת

ומתה ולד בן ט' חדשי נגמר בסומכו וגם הוא

מת קודם ל' יום הבעל יורש את הכל וכ"כ

מהר"מ דף ל' וע"ז ויבאר דרך ח"ב

סי' ע"א **שם** ח"ב קיד

אשה אשכנזית מתה ביום אחרון של שנה

ב' ונכתבה ביום א' של שנה ג' ואשת

משתה שנים היתה מעוברת יש לפטר ביכוסה

או לקדור אחר המנהג והוא העיקר וע"ז

שם ח"ב כא

מתנות שנותנים לכלה קדושה ומתה אין

הבעל יורש אותם ועיין במהר"ט

סי' מ' מהר"ם טראני ח"א כט

איש שכתן לאשתו בית א' במתכ ברוח ומת'

בחיוו הוא יורש **שם** קמח

ירושל שבעלה לאשה בחייה ולא הגיעה

לירש ומתה הרי הבעל יורשה וכ"כ

מהרש"ם סי' כ"ח **שם** ח"ב דף קב

האשה ששירה לעצמה בכתובת כ' פרחים

ומתה ולא בנים גם מבעל אחר

בעלה יורשה וע"ז **שם** קז

ברין יורש הבעל לאשתו **שם** קצב

כתובה שכתוב בה הירושה כמנהג דמשק

ולא כתבו אלא כשי' זרע הבעל

יורשה והנה כעטרת האשם והמחה ולד שחי

אחרים כ"ל פעות והדין הוא נגמר בסומכו

קחיל

חילוקים יש בדבר **תורת אמת** מח

בשהאשה לוזה עם הבעל היאך תכתוב

לשלא תוכל לומר כחת דח

עשיתי לבעלי **שם** קכא

ראובן כתן במתכו ט"ח חזקה לכתו שתדור

בניתי אחריו כל יומה עם בעלה

כמו שהיו דרים בחייו ובחייו לא היתה כותבת

להשאת ברכו הבית כגון קביות פנים וכו' ונא

וגם עתה איכה רוצה ליתן וגם רוצה להשכיר

הבית לאחרים **בהר"ר** לוריא יא

הבוכר או כותב מהנה לאשתו מה דיכו

ואם יכולה למכור

בני שמואל טל

ראובן הים חייב סך מה לשלמה אשת

בבער ונשאת לאביו והכניסה לו

בנדונייתה השטר ההוא וסוף ראובן פתק

איתה וכתבה לו השטר לא עשה כלום

סחרר לר' נר

שובר שפצע והלה רוצה לפרע מהפצעים

שפצע לאשתו בשעת הכנס' לחופה

בהר"ר טראני ח"מ קטן

הלכות ירושת הבעל לאשתו

על דבר המונות שכותבין אבי הכל ואמה

לבת לחתן לפעמים אחר האירוסין

מוד ולפעמים אחר הקטן ומתה הכלל אחר

שנכנסה לחופה בלא ולד של קיימא' זכא

בהם התקן אס לא תתנו כתתלה' וכ"כ

מהרש"ם סי' ק"ז ק"כ' ותומת ישראל סי'

קל"ח ופודת אמת מ' כ"ד כ"ה עיין מנהג

מבעל הלכה וב' תשוב' להראש"ל דבריה

דסתקן אהרד' ובמה מוכי אומדנות וע"ז

בסי' נב ובמהר"ט מ' מ"ח וחיוב שאלה

והאש"מ מ' מקומות מחולפים שם

מהר"ר מורחי ח"א יו

אבן העזר הלכות ירושת חביל לאשתו

נו

האומר לחתני בית זה שלך ע"מ שמדור בו
ג' שנים ובתוכם כפטרתי במו זכר
חתני כמתנה ועל דין אומנות ב"ה הרדאס
וב"ה הרדאס ח"ו סי' כ' **שם קנו**
פורעין למחצת חביל ויורשי האט שפטרתי
כלי זשק הר"ש לטעון כסומים
שם רכח
נשואה שמתה טבע' קידושין לבצל ועיין
במהר"ר לובלין סי' אט' **שם קס**
העושה תכשיט לבתו ועליו יטל' המעות
שכר ומתה בעודה מושכת אין
שום זכיה לבצל בתכשיט ואפי' ידנה לפרוע
מעיתיו' **שם קי**
בי ששכנעו וכ"ס להשלים לו הכלווי' לזמן
קצוב ועבר הזמן ולא כתבו וביני ביני
מתה אשתו וקטחה זשק חייבים ליתן' **שם**
ריז
אשה שהימנה לאניה כל כלוויית' חכמה
שים לה מבצלה ולא בת מ"ה חדשי'
אין ממט בדבריה' **שם חמ שח**
לוי בעל שני של לאה שפטרתי שאל חוב
יורשה שלא כתבר בשויה ובחיי בעל'
הא' אין בתביעתו ממט' **שם תכח**
הבניה מתנה לבתו נשוא' אס תקח מאתו
א' או אס תקח שפחה אמת וכו' ולא
הספיקה ליקח דבר עד שמתה גם לא באו
המעות לידה לא זכה בהם חביל' **דברי**
רבות קבט ל' א
בן ח' חדשים שמי אחר מיתת אמו כמו ד'
שעו' גם לא נמנע שעריו וכפדויו אינו
כחול ומחביל' שלא כלו לו חדשיו וחולקו בין
יורשה לאוריתא לכח תקנה' **משפטי**
שמואל לר'
לאה אירסה אניה וכד' לה סך מה ולא
הספיק להכניס לחופ' עד שקדכו
ימיו וזכו מ"מ שתקח הסך שכלר לה והסאר
תחלוק עם אחות' ולא ככתב כפטר כמו ד' ק'
א טו I 15 הסך

הואיל ולא כתב זשק דהיינו ל"ס בעלה
יורשה' מהררס גאלא נטי קב
מ"ש והניח בת והשיאה אמש במק' צנבון
אניה לשמעון וכפטר וכשאר לו בן
טוב בשאת לבו ומתה ואחר כך מתה אמה בן
הבת יורש מותר צנבון אניה ולא בעלה לוי
דהי' ליה ראוי כי לא נכנס בדשיתו בחייה
מהר"ר אלשקאר כח
מי שמתן חזקת נחיתו לר' כמותו בכמה
תנאים ואחר מהם שלא תנא מתחת
ידיון וחתניו וכו' וכפטרתי אחת מהן בעלה
יורשה ויש שאמרו אחיותיה ויש שאמרו אניה'
כיה נזכר הפקעת יורשה ואינה מהן מהני
להפקעת ירושת חביל' ומהר"ר כתב
אחיותיה כתב' ד' קס"ב' **מהר"ר**
אלשיך יח
טופס ההסכמות שהסכימו רבני נפת
תוב"כ דין תורש' כטעמי כתובו
שם כז
נכמי חלוקה שין בהם מתנה ולא תכאוי חביל
יורש ואינה יכ" מהר"ר בנחל' כפי'
י' ועיין במ"ה הרדאס' ח"ו סי' יב ואס וס'
חולקו בין כ"ל ל"כ' ובאורית וס' סי' כ"ב
ובסמוך במ"ס' **מהר"ר מדינה**
א"ה צח קן
אשה שגורו על הלוותה מנכסיה סך מה
בשעת פטירתה לבצל ואחיה היס
ערב והיא נותנה מחו' מיתה וכתב' הכל לכתה
שם קד
על מי שעש' תכאוי עם אשתו ופר' לה כתובת'
ועשה לה כתובה אחרת ומת' האשה
והנכסים כיד שליט ובעלה תונעם' **שם**
קכא
סתם טכ' יב חדש וכפקא מוכה לחלוקת ג'
סכים של כושאין לפי מתנה האסככו'
ומתעברה א' מהן וכ"ל ד' קו' כ' ומהר"ר
כ"ח קו' כ"א כ"ל חולק' **שם קכב**

אבן העזר הלכות ירושת הבעל לאשתו ומזונות האלמנה וכו'

בלה בת י"א שהתנית עם החתן שלם
תפטר בחייו כל זרע שמעכשין
נותנת לו כל כלכלתה ומתה בחייו התבאף
קיים שם עא

הלכות מזונות האלמנה והבנות
ובסות וכדור והבנים והבנות
אצל מי יעמוד

אם טובת הבת גדולה להיות אצל אחיה
תשכ עמו ולא עם אמה וקסמי בת דע'
לשומר עצמה מרמיס ומקמים עליה כראת
שהיא גדולה לענין זה והיב דאין לה אם היבן
תשכ אצל קרובי האם או אצל האחים וע"כ
מהר"ם פדואה נב

מי שמת וכניה בת ונסת שדי אמה והיא
רובה כלכלתה עמה לעיר ולמשפחה
ויקתה ודורה אפוט' מוחס' גידה הדין עמה
ואין כופין אות' שתשכ ותניק עד כ"ד חדש גם
אין מוכנין הבת ממך לקולכ' עמה ומהר"ם
ודעמיה חולקים בשחיס' כפי קבנ'

מהר"י נ' רב דף פג
אלמנה מניקה שהגנו לס כתובת' ומובע'
שכר היקוס הוהל ואיב' מוזכות
מהיותוים הדין עמה וע"כ שם ח"ב לב
ב"ש ואלמנתו רובה לנאת מוא' עם הבנים
ואבי המות טוען שהיא רובה לגדלם
ולחככם במזונות הדין עמו **מהר"ם**

טראני ח"א קסה
אלמנה שתפסה למוזכותים מיוון הרכה
מככסי בעל' ויש כ' ח' וביאור מידת

וע"כ **אלמנה** שתפסה ככסי למוזכותיה ומסרה

אותם ביד קרובה לכדוכיית
בכותיו ומתו שמים מהן יכולת היא למכור
שקוירם לס למוזכותיה וע"כ שם ח"ב

דף יח
פל

הסך הכוז' והיה בדעתם לחזור ולכתוב שטר
אחר ובין כך נטתם לאם למות וכתבה כל
הככסי' שלא ככתבו בכתובה לבעלם ואחותה
מוכעת חכיים הדין עם הבעל שדין ככסי'
מלוג יש להם וקבעל יורש אותם וכ"כ הכא
שם פז

ש"מ שניה למת לאחת מבנותיו סך ממון
ומתה את שמעון אפוטרו' על ככסיו

ואח"כ נשא שמעון את בת ראובן ולא הספיקה
לגבות מתכת אביה עד שמתה ולא נשאר
ממנה ז"ק ואחרי מותה עמד שמעון וכתל
מעוב' אבי' סך המתכ' לא זכה בה ולא מוקרי
מוחזק **מהר"א נ' חיים ח"א ע**

לאה אלמנה היתה לס בן מבעלה הראשון
וכשאת ליעקב והכניסם לו מעות

כדוכייתיה וילדה המכו בן וסמיר והלך יעקב
למ"ה ומתה לאה ובי' יעקב ותובע יורשת
אשתו והסן טוען שהיא יורשת אותה מדין תקב'
טולטולא **שם ח"ב סא**

ש"מ כוס למת לבתו כשואה מכה ונפטר
ונפטרה גם היא אחריו ולא הספיקה

לגבותה הדין היא של בעל' **מהר"ר**
בצלאל מר

חתן הטוען על חמיו מטלטלין וספרי' שהיו
בידו לפקדון ומלכוזי אשתו שכתבת'

אחם לבדקה ומוזכות גיסו ושכר הלבנתו על
חמיו וכיוצא באלה גם חמיו טוען עליו מוכו'

ורפואת וקבורת אשתו והדלק' כר ושכר קדוש
שיתן והבטחת חני כדוכיית אשתו בעד בתו

וכיוצא באלה **מהר"מע מפאנו פט**
בדין מי שהי' בדעתו לגרש את אשתו ומתה

במקד' **מהר"ם איסרלס**
קיב

הכונס אשה לחופס ולא היתה טסור' קודם
שנכלס חלה ומתה ומעיות הכדוכי'

ביד החתן הדין זה זכה בהם וע"כ

מהר"ש בהן ח"ג כז

אָבן העיר הלכות מוונת האלמנה והבנות וכיסות וכו' נח

סוב רצתה לעלות לא' ולסו'ך הכל עמה
והאפטרופו' מעבד י' דרכים שהיו עמה ויש
סאין הדין עמה: **מהר"ם אשיך לה**
אפוט' שרונה לעבד שלא יעלה לא' בן
קטן עם אמו עד בן שש שנים גמורות הדין
עם אמו ומשש שנים ולמעלה נרא' שגם הדין
עמה אם יאמר הבן דביחא ליה במומל'
דאמיה: **שם שם**

אלמנה שתפסה כל עזבון בעל' למוזכותיה
והתכל' אחר לקדשה בערמה ויש
מילופין ופוסולין בעדיות הרי זו מקודשת
משפס' ואין מו'יאלין את סלה מתחת ידה'
וכ"כ מהר"ר בנאל' בסי' ה': **שם קר**
בי' שמת והכנס אשה ובת כשואה מאשה
אחרת ולא חזקת בית והאלמנה רוצה
ליוון מכבסו בעלה כל ימי חייה הרי זו תדור
עם הבת בכית ואם לאו תבא:

מהר"ר מרינה א"ה קסז
אלמנה שנבחה כתובתה ופוכעת מוזכות
ועובע' שהיתה יראה שילך היורש
לזרנו ולא תמצא אח"כ ממי לגבות ולפיכך
גבתה מתוך האונס אין בכך כלום והפסידה
מוזכות: וכ"כ מהר"רשך בח"א סי' קעז' וכ"כ
תור' אמת סי' קעד' עוד טעמות בדין מוזכות
ופדנפת הבנות אם יש להן ללכת אחר היורש
למקומן או חייב היורש להכניס מעות במקומם
למוזכותם: ועיין בתשובות הג"ל ובד"ר סי' ת'
שם קפ

אלמנה אינה חייבת להכניס את בנה
בבית' והיא קודמ' לכל המניקות
ואם לא הכניס המת בכסו' הקרוב קרוב קודם
לשלים השכר וכ"כ ד"ר סי' טעב': **שם קצג**
התובעת כדויתה ב"ד לא אכל ממוכותיה
והדין שאכלה לא משתכס': וכ"כ
מהר"רשך בח"א סי' ר"ה שלא אכל' ואין היורשים
יכולי' לסלקה וע"ש ובסי' ר"ד למחר דא' מוכסין
כי האריכו בבמה דקדוקי דברים ולשכות
עו' ב' 15 2 הקבוקים

על מוזכות אלמנה מכבסו עזבון בעלה
שכזה ליתן לה כל ימי מנד' אלמנותיה
ואין סס' כי אם קרקע ששו' יותר על כתובתה
שם נח
ש"מ שצוה לבכיו ושלחו' ובפרסום לא'כ
שנים לא למכתו ולא יכנסו למשכון
המוזכות ואמר שאם היו חייבים לו איזה חוב
שהיה מוחל להם וכן כוונת הדבר הרי הם
חייבים לקיים דברו המת אביהם:

שם קצא
אלמנה שלא תבעה כתובתה ב"ד וקבלה
דונס' מיד האפוטרופ' ותובעת מוזכות
הדין עמה: **שם קיז**
אשה כתגרה ולקס' כמותיה עמה וכשאת
וכש' גם הוא אשה והאזירת' לו משו'
שלו' סבית שוב הלך בעלה למרחקים והכניס
מכשעו' בבי' אביהן ושוב לאמה: **שם לב**
אלמנה שתפסה שטרות ופסקאות של
בעלה לצורך מוזכותיה והבעל
בתנח' במתנה לבנותיו בלשון זה והנה אשר
לי וכו' יתחלק בין בנותי מו'יאלין מידיה וע"ש
ומהר"ם אלשיך מולק בשטרות בסי' ד':

שם קפב
אלמנה נעשתה שליח בעדו' לתפוס בעדה
מטלטלין למוזכותיה הווי' תפוס'
ולגבי יורשים לא' אומיין דהוי' כתופס' לב"ח
במקום שחב לאחרים וכ"כ מהר"רשך סי' קס"ב
ומהר"ם אלשיך סי' לו': ועיין במהר"רשך
ח"ב סי' קכט ובת"א סי' קז': **שם קפז**
יורשים שהיו רוצים לבקו' לאלמנה שתטול
כתובתה ואגב' רוצים ליתן לה
מוזכ' גם לא מדור' גם לא לשלם מה שהובילה
בזמן הדבר בהולכת הבכוס והכמות ממוקם
למקום הכל הוא כנגד הדין:

מהר"ם גיאנטי קבא
בענין קול שיצא שגלו' נהרג ואשתו תפסה
למוזכותיה מה שהיה תחת רשותה

אבן חשוד הלכות מוזנות הארמנה והבנות וכיסות וט

הפוסקים ז"ל ומ"ר בכלל חולק בס"י וע"ז
 בס"י ח"ט
אלמנה שיש לו בת קטנה בת שנה ויש לה
 אם אמה וכשא אשה כר' שאין כח
 ביד כ"ל להוציא הבת מרשות אביה ובאב
 ליה' למיחס לרביהם' ומשפטי שו"ת ודעמיה
 פולקים בס"י כ' ועיין במה דרי' לוי סי' עד'
שם ח"מ ש"ח
פי' כוזן שהכבדים מרובין שאמרו בכבדים
 עתהם משעריהן ולא כמה שאפשר
 להרבות בהם
שם ש"צ ב
בתובה ומוזכות האמנה קודמין למוזכות
 הבנות מאשתו הראשונה

רבי ריבות קבח
ברין מ"ס והביא אשה וב"ס ויורש' והאמנה
 אינה רוצה לבנות כתיבתה אלא
 ליוון משל בעלה וע"ס בח"כ סי' י"ד והמובי' ס"ח
 על היסודים' **מהר"ר א"ה**
אלמנה מייבמת שקבלה כתובתה ואין
 לה כמה להתפרנס ואינה רוצה
 לקבלה בביתו כלל הולך רובה כדון הגדוש
 לעיני היבוס שאל אינה רוצה להכיר אם אין
 סמיכות מכירה לא תבין ואם מכירה כופין
 אותה ומכירתו בסכר' וכל"כ דיעבדו בשכר
 אם אין הקרובי' רובם ליתן שם דף קמ
ש"מ שעשה אפוטרו' לאחיו על כנו הקטן
 בתבאי שאמו תביקתו שבתים ימים
 ואחר ד' שנים בא אפוטרו' מארץ הכני והקזיק
 בבכיו ואידך את בתו עם היתום הני' להוליכו
 לארץ הכני ואם הילד דוכ' בכך ושו"ת מהב"ד
 איבוס של יתומים שורת סה"כ' ומיחו בודם
 משום מעש' שהיה וע"ל **שם ח"ב טל**
ברין אלמנה שתובעת כתובתה שפעמים
 נעמדת מוזכות ופעמים אינה
 נעמדת
מהר"ש כהן ח"א טב
ש"מ שנה שולכו עבדותיו כאלו הכוס
 בנות ואין בכבדים כדי לזון עד

הזמן שקבעו להם חכמים אם יוצאו בהולכת
 העבדות אין שומעין לו **שם ח"ב צו**
בענין בת או בן אכל אביה ואמה בלמנה
 ונרשע ושאר קרובי' ואפוטרושים'
משפט צדק כג
מ"ש והביא יתומים גדולים וקטנים שלא
 הגיע לשש שנים והאפוטרו' קודם חל קם
 רוצה לטול מהכבס' כדי לפרנס עד שיהיו בני
 שש אין הדין עמו אלא יטלו בשום'
מהר"ר מלובלין עט
אבי האב שרצה לעכב שלא יעלה לא' בן
 קטן עם אמו אין הדין עמו מחמת
 כמה עקמי' **מהר"ר לוי עא**

הלכות גבית כתובה והפסדה ודין
היורשים והנותנים ועיין בהלכות
 נדרים ונזירות בבית המתחילות
 בענין:

כתובת אשה וב"ס מין הקודם
מהר"ר מורח ח"א פ"א
אשה שאחד מית בעל' משכב מתכסויה
 ביד כ"ס של בעלה אינה יכולה
 לחזור בה **שם שם**
לכתולה תשיעין את האלמנה' בנקיטת
 ס"ת ביד ולא בתעילין **שם ח"ב כז**
אלמנה היו לה ג' אכסים ולא כשבעה על
 כתובתה שיש לה מבעל הראשון
 אם יכולה לישבע עתה

מהר"ר מינין ב
אלמנה מה היא בתשלומי מונות בעלה'
 והיתומים כשל אביהן שם כב
הנשבעת על כתובתה אם גריכס
 להנכות הספר' **שם פח**
מי שמת מנעפה כ"ל ואחריו מתה בתו
 ואחרים קשתו ולא כשבע' על כתובת'
 מהו

אבן העזר הלכות גבית כתובה והפסדה ודין הירשים והנותנים נט

מהו דיני תפיסה מה הם הדברים ששמן
לאשה בכתובה ב' תשובות לראב"ה
גם ב' תשובות למוה"ק בענין שם צו
אלמנה שמתה בלא שבויה אין לירשים
כלום בעיקר כתובה ותוספת
אם לא שייחד לה קרקע או מטלטלין שכל
מקום שהיא נוטלת בלא שבויה גם אם מתה
ולא כשבעה יורשים וירשים וכן כותלים בכסי
כדוכייתא שהם בעין ויש חילוקין בזה וכן
באם כתבה האלמנה מתנה בחיים וענין
כמ' הרשב"א סי' א' ובתורת אמת סי' כ"ג לך
ובמ' הר"ר טראני בא"ה סי' מ"ד מהר"ר
ן חביב נ"ח
נגורשת ננט ש"מ ומח גובה בשבועה כל
כפי כתובת כתוב כדוכייתא ותוספ'
משלם ושמן מה שעליה וע"כ שם פ
מה היא שבויה האלמנה ואם תכלול בה אם
תפסה דרך גולה דבר של בעלה

שם פ פא
ברין אלמנה שגבתה כתובתה בלא שבויה
גם לא שמו הכסין נ' שלא עשת כלום
ואלמנה שמתה בלא שבויה מה יעשו ה"ח
נכסיו שתחת ידיה מהר"ר א' אשקאר
לב
בענין גביות חלוקה על פה מוקדם וכתובת
אשה מאוחרת ואין נכסיהם לפה
לשניהם וקצתן בידיהם וקצתן ביד אחרים

תומת ישרים ס
ברין גביות כתובה ול' תקנת טוליעולה
ותוספ' האחרון הכע"פ אחר הכיוון
שם קעא ב' ג' רי
בזמן ההוא להגבות כתובה מנה ומאתים
ודיני מנהגים ומ"הרש"ם חולק בסי'
קכ"ט ואי כתובה הוי מהר"ר א' או ודבר
מהר"ר ו' לב ח"א סד
ברין אלמנה שאינה רוצה לגבות כתובתה
רק להיות כיוצא וענין כ"ה סי' ע'

וגביות כתובה ואשה שהיתה כושלת ונותנת
בלתי רשות בעלה וכפטר לענין השבועה

שם סו
על הדין להכותב כל ככסיו לאשתו לא
עשה אלא אפטרופיה ותפיסה
אחר שכולל הספק
ערב שבעד הלואה מי לקח קצת סחור' וס'
איתם בחדר קטן וזכר אח האלמנה
לקחה והביא למוך ביתו אין לה זכות בהם
שם סח

אלמנה היתה מוחזקת במטלטלין טיין
יותר מכתובתה וגם ב' דה הגבו
לם כמו ב' שלשי' ומת' וירשי הבעל אומרי' שכל
יורשים להביא ראיה שכשבעה אין הדין עמהם
הואיל והאלמנה היתה מוחזקת וע' במהר"ר
אלשיך שם סט עא
המחזיר חזי השום לו ורש האשה מחמת
סתכלי הרשות בידו להחזיק
במטלטלין שיספוק בהם ולהחזיר השאר ואפי'
להחזיק בכולם דשאי וליתן תחתיהם מעות
בעין או מטלטלין אחרים ואין הירשי' יכולים
לומר לו בליה אמו כותלין אם לא שיש מנהג
בדבר ומתיר' דם חולק בסיון ק"ל ק"ו ובני
שמואל כס"ג ל' שם ע

אלמנה שתפסה מנכסיה שותפות לגבות
כתובתה וע"כ ב' ד' ובת' הרמ'
ח"א סי' קמ"ט
אחת מחלוקות שכתובתה נטלה
לשם ובאה ליהודות לחסודתת ככסי
השכינה הרי זו זוכה במחנות הנכסים כפי
כיוונו המלכות הסי' וכ' מהר"ר ד"ס ב' ח"א ס'
טכ"ז ועוד כתב שאם נטלה וכתבה ב' כסוס
אחרי מות בעלה שזכתה בחצי הדינר

שם ח"ב סג
ברין אשה שחלתה וכתבה שלא כשאר מנהג
זרע ומחלה לבעלה שהשכין מירשיה
לא עשתה כלום ומהר"ר חולק בסי' ד'
כ"ג

אבן העזר הלכות גביית כתובה והפסדה ודין היוורשים והנותנים

אלבנה השיאה בתה והמנהג באלבנה לכתוב בכתוב שיש בו חצי הכתובה ליוורשה אם תפטר בלא כבוד ובכתובה זו לא בכתב היו בלא בכתב ויש בו לאמה ואם כבר כפטרם האם בשעה שמתה בתה ויחזיר ליוורשי האב ואם כתוב בפירוש שיחזיר לאמה יש להסתפק **שם נט**
ד' אחים שלש מהם השיאו אחותם ובתנו להם נדובותיהם משלהם ומתה והאח הרביעי חייב לבעל והוא רונה לככות חלקו מחצי ההשכון **אם** ככתב בשטר הכתובה ולא נדובותיה להנעלת ליה סתם א"כ להנעלת ליה מאחיה אין הדין עמו **אבל** אם ככתב מוצות **אבות** או מצי **בשאי** או מדכפשה הדין עמו **שם סז**
בז' שמת בעלה ואחר ימים מת חמה ואין בכנסיו ששאריו מבעל שיגור בתיבתה דק מהבתי שיש מוצון בעל וחמו וסוכת בת וטוענין קרובים להיות שמת חמה אחרי הכן דהוא ליה ראוי ואין לה לבנות מהם הדין עמהם וכך מהדרלן חיים בשאי **ביקטו**
ועיין במהדרלשם סי' ק"א ובמהדרל טראמי **נח"מ ע"ג**
שם ח"ד דף ו
אשה ששאת לבני עיר אחת שיש בה הסכמה שכל מי שימות וישאר אחריו זרע שלא תגבה האלמנה לא נדובותיה והשליש שהוא התוספת ויכחו אותו בוד ב"ד עד שיגדלו היתומים ויזכו בו יש להסתפק בדבר וכן יש להסתפק אם כתוב בשטר תכאני הכתובה שאם יפטר הנעל בחייו אשתו שתגבה האלמנה הנדובותיה ותתוספת משלם **ועיין** במהדרל טראמי סי' מ"ח **שם סז**
ראובן קדם חוקת חנות משמעון והתנו ביניהם שאחר שיבאור זמן ח' שבועים אם יחזיר שמעון או בלאו כחו המועות לראובן או לבאוי כחו תשוב להם החנות ומתו שניהם וכתפשו היוורשים וגם אלהות שמעון התה בפסדה

כל ומ"ד רמ"ב סי' כ"ו ומ"הר בלחל בסי' א"א וביין במהדרל אלשך סי' נ"ו: בל"ר סי' רנ"ג **ובמ"הרד"א** חיים ק"א סי' כ"ד **ובמ"הרד"א** סי' נ"ו וי"ח ובסמוך **שם כד**
ראובן כהנא והותרה אשתו על פי גמ' לת והלכה ותפסה ביותו שהיה דר בה מקודם ויבא ממנה ופשה שטר לשמעון שהיו שוכים בבתיים אין מעולם לא היתה לו חוקה באותם הבתים ולאמנתו טוענת שקוביא עשו ביניהם הדין עמה וגובה בכתובה ונדובותיה **וע"כ** במהדרלמ"ט ח"ב **ובמהר"ל** חיים סי' מז **שם עה**
ותמי דאית להו זוזי לא מצו מסלקי לאמה בתה שהכניסה לבעלה במועות בעיין אלא בזוזי ויהי בהשכון ליוורשים **ובענין** השום שהכניסה לו אם פושתו פחתו לו ועיין **במ"הרד"א** סי' ק"כ **ק"ל** רנ"ג סי' ל"ב **שם כה**
על אשה זקנה שהתכ' עמה בעל אחר ששאי שאחר מיתת יורשים וירשי נדובותיה מהו **שם ל**
על המאנים את אשתו שתמחול לו בכתובה ונדובותיה כנגד התבאוי והוביא מכותו במה פעמים על הדבר עד שמחלם לו: **אז** איכא פ'דים שידעו האובס אין מחולתה מחיל ואע"כ שלא מררה מודעה ואפשר לומר ד"הה אפי' דליכא פ'דים **וע"כ** **שם מז**
דרי מיתרי חדא דפרק אלמנה ביוזבת אלמנה שתפסה מוטלטלין למוזכותיה וחדא דע"הכותב האי מאן דאיכא עליו כתוב אשה **ב"ח** וכו' דכפשי מבייטו במה הלכות מדין האלמנה עם היתומים **וע"כ** **שם נה**
ראובן לפני מיתו חלק מתבות לקרוביו וליוורשו והיה שם לאמנתו והתחיל להתרעם על כתובת' והוא בקש ממוכ שתתענין ושתקה בכתובה קיימת ולא הפסידה כלל **שם פב**
ב"ח טעם כוהנין להשביע האלמנה ב"ד **שם ח"ג כו**

אבן העזר הלכות גבית כתובה ויפסדה ודין הורשים והנותנים ס

בפסדה ועכשו דנו לנכות כתובתה מן החסות
אין הדין עמה :

ראובן ספרדי כשא בת שמעון אשכנזי
ומתה בשנה ראשונה ואינו רובה

להחזיר כ"ה הקני הדין עמו **שם עו**
המקדש ובידו ז' ברכות לא שלל הכניסה
לחופ ושלל לה סבלות ומוקדם
במנהג ואח"כ כהנא אם יש עדות המתירה
ליבטח ומוציאין הכל מידה ליד הורשים :

מהררי קארו דף כח
כתובה שכתוב בה בתכ"א שאל תתלמזן

ולא יהיו בנים ממנו תקח ר'
פרקים בלכד ובתלמזה ובשאר לה בת אעפ"כ
גובה כל כתובתה ושלל דלענין זה ובינא
בו בת בכלל בנים כל שאין שם בן ולא שאין
לן בן א' לשנים : ומן התכ"א כשמע שאל היו
לה בנים טעול הכל אעפ"י שלא פירש : וכ"כ
מהרמ"ט בת"א סי' ק"כ **שם שם**

חפצי הכדוניא מנבין אותם לאלמנה
כפי שווים בשעת נבייתם ואפילו

העולם בשעת שומה כפלס בין פיתחו בין
לא פיתחו כלל אם לא היהיה מנהג פשוט
לקיפד ומהרמ"ט חולק בת"א סי' כ"ה ובח"ב
דף קכ"ה וקפ"ב : ומהר"ט בסי' קכ"ב וקפ"ב
ומהרמ"ט בסי' ג' ועכ"פ מהר"ט שם בסי' קס"ט
שם ל

המתנה עם אשתו שאם ימות בלא זרע
סיקיה בבחירת' ליעול חני ככמי

עזובו או סך כך מזה שכתוב בכתובה עוד
כתב לה שאם ימלה חולי של סכנה וירשק
וחל' וירש' כגש ש"ה הרי זו גובה כל כתובתה
משלם : ומהרמ"ט חולק בת"א סי' כ"ה סי' ס"ב
ס"ה וע"ל **שם לח**

על מקום שזכרנו קצת לכתוב בכתובות
שלא יוכל לפתות לאשה שתמחול לו
שום דבר מסכו בכתובתה וא' לא כתב והאשה
ברתו בשם מחלה לו קצת מהכתובה : אם

לקח עמה ככסים מזהם בדוכייתה והיו כנ"כ
שלה קיומ' אין במחילתה כלום אבל אם קבל
מעות בדוכייתו וכתבה לה עליו בשעבוד כל
כספיו מחילתה קיומ' : כל תקנה שאינה
בסבבן תקנת טוליטולה המתנה שמתן האש'
לבעלה מתנה בכל גזוז אפי' כשכתב לה אביה
לכדוכייתו ואפי' לתקנת טוליטולה כל שכתבה
מחיי' קיים : ודקדוק בענין פיתוי זה **שם כג**
אמנה שמונעים ממנה הורשים או האב'
שתכין אותם ליקח ככמי המת והיא

טועבת שתפסה הככמי ואינם יכולים להוציא
מידה אם התפסה היתה לכתובה בריכה

להיות מחיים ולמוזכות אפי' לאחר מיתה :
אם היא בשטרי חובות אינה יכול' לגבות בהם
ועל שליח אפי' בככמים לא מהמז' : ואפי' עו'
ענמה בריכה לקנות בא' מדרכי ההקנאות

ואין תפיסת המפתחות כלום ולא מהביא
תפיסה אלא כשהיו הככמים בר"ה או בסימטא
והתופסת למוזכות מוציאין מידה ונותני' ביד
כאמן ועיין במהר"ל ב"ח סי' פ'

שם כה

ראובן מכר שפחה לשמעון בכסף שכתב
לו ולא כתב שטר והקנין שמעון
השפחה בבית ראובן ואלמנתו רובה להפרע
משלם כתובתה מהשפחה : הדין עם שמעון
דעבדי כיוטלטלי דמו לענין גבית כ"כ

שם כז

כתובה שאין כתוב בה שום תנאי דינה
כמתנה המדינה ממש **שם שם**

הכותב לאשתו על כתובתה והקופץ לה
על כתובתה כך וכן דין

התוספת דין סכתוב **שם כז**

מי שמתה אשתו בלא זרע ובא לחלוקת' עם
הורשים ולא כמנה מהכדוניא כ"א חלק ממש
והשאר במזכר או כתמזכר בהשמה אין חולקין
אלא במה שבעין : ואם יש שחור או מציית
ביבדית מהשפחה שמה וכן מה ששור החפס

אבן העזר הלכות גבית כתובה והפסדה ודין הורשים והנותנים

המונחכנים ויהי על מה שהם ממונחכנים
חולקים בהם **שם שם**

בי שכתובת לאשתו בכך תוספת ושלל
תועיל ומחילת כתובתה בלא רשות
אביה ומכרה חנוה לפני בעלה בעוברת הכאה
לא עשתה כלום **מהר"ם טראני**

חאב
חתן שלא הספיק לגבות מעות הכדוכיאל
כול שפסקו לו עד שמת לא תגבה
אלמנתו התוספת כנגד הסך שלא קבל בעלה
שם בי

על אשה שמתה בלי ז"ל ונשתתה יורשיה
כמו י"י שבה שלא תבעו הפסדיו עד
שמת בעלה לא הורע בהם בכך **שם נח**
בי שמת והיה דר עם אביו ואח"כ מתה
אשתו בלא שנועה היאך יגבו יורשיה

שם סט ע
עוד בדין אלמנה שמתה בלא שנועה

שם רסו
אשה שהכניסה מעות מדולים לבעלה
בכלל כדוכיית ומת ויורשיה מבקש
מכניס מבית המכה והוא טוען שאכלם כולם
עם אשתו ועיין בח"ב סי' ר"ז ועיין בח' הדרם
אלשיך סי' כ"ח ונמ' הדר בלחל סי' י"ב

שם פט
המתנה עם אשתו שאם ימות שתקח
סך ידוע או מחזיקת מה שנחבא
לו ואח"כ הכניס לו כספיו מלוג וכתב בכתובה
היאך תגבה הכל **שם נד**

ראובן קנה בתים משמעון וזקף עליו
במלוג בשטר דמי הבתי וכבסו
ב' ערבים קבלנים בעדו והא' מהם פרע קצת
דמי הבתים ומשכן בית אחד מהבתים שקנה
ראובן בעד שאר הדמים וכתבדר שקנחם
בשכיל הערב ומת הערב ולאמנתו תובעת
כתובתה מהבית שמשכן בעלה נחלקו
הדבר מקדחא' והר"ז **שם צה קו**

בי שהיו לו מעו' של עיסק בתוך מעותיו
וכתפסו כלם וכיבולו קצת מהם
והאלמנה טוענת שלא כיבולו כ"א ככמי בעל

וטוענים עליה כמה טענות **שם קט**
ראה ככבסם ערביית לכתובת אשת אחיו
שתגבה מנכסיה אחר שתפטור שלא
יוכל א' מהיורשים לעכב עליה ואם חסד' היא
בחייהם כותבת להם מהיום וכו' מתנה וכו'
ונפטרה ב"א היא ובעלה אחיה לזכו בנחמ' **שם**
ודאובן בעל חובו בא לגבות חובו ממנה

שם קכט
ברין אלמנה שגבה לגבות כתובתה ויין

הכתובה בידה **שם קכ**
ב' שותפין ומת א' מהם ובאה אשתו לגבות
כתובתה איכה קודמת ל"ב

שם קעז
בי שמת והכניס כלי בית ומחזיקת בתת' האמ"כ

לגבות מכלי הבית אמו של מת אומר הכל
הוא שלי באת לגבות מן החבויות אחי המת
אומרים שהיו לו שותפין וע"כ **שם קפד**
בי שכתב ערב לכתוב' אשת אחיו ומת בלא
כנים והערב יורש הכל ומת והקדיש בית
אחר שירש ואשתו ערערה על זה ונשארת מתה
ובאים יורשיה למכור **שם רעד**

ברין ש"מ שכתב מתנות מנכסיו ואין האשה
מוצאת לגבות כתובתה מהו להוציא

מידם **שם רסה**
במה טעו' בגבוי' כתוב' אשת' **שם קעח**

ברין אלמנה שצמחמה במזונותיה והיתה
מוחלל' ל"ב בניה ממה שפסקו לה ב"ד
ומנוקצת ממעשה ידוה והיורשי' טועני' שיחשב
לה מכתובתה והיא טוענת שמתעבה ומנספת
עצמה סדין עמה **שם שיב**

על תכאף ההסבון בכתובות שלנו בחלו
המקומות תוכל האשה ליתן סך ק'
מהחלק המגיע ליורשי' ועם כ"ח דף כ"ט ק'
ק"ל **שם שלד**

אבן העזר הלכות נביית כתובה וחפסרה ודין היורשים והנותנים

כתובה שכתוב בה שאלתו וזרעה יחלוקו
וכו' ונתן הורע אחר מיתת האב
שם קסז

כתובה שקתנו בה שיתזר ההשכון
ליורשי הכלל וכוונת הכדוכיאל
טוען שהסופר טעה שלא לו לכתו לו שיתזר
לו וליורשיו וכתבו כתוב שפיה בסגנון זה הרי
הוא קיימת וב"ד סי' של"ט שם קעט
אלבנה וכו' שבאו לגבות מכבי המית

היאך יתגהגו שם קפב

מ"ש והכית פירות ככבי מלוג או חפץ
קבוי ממעשה ידיה ותפסה צרתה או

כ"ה לא מנהי להם תפוסה ואפ"ה קודמים
ויתשבות לה בכתובתה שם קפר

אלמנת ראובן שלא הפסיקו הכספים
לגבות בכתובה ויתפסה

ורצונה לטרוף חצר א' משמעון גתן לו בעלה
במתנה והוא טוען כי כפי מנהג העיר על

פי תקנת טולטולת אין לה לגבות הפוספת
אלא בחצי הכספים ועוד שיש בתים אחרים

והיא טוענת שהכמים מברס בעלה לאביה
ושמעון טוען כי א' מעידו המור פסול לעדות

ועוד שאין מקבלין עדות כל זמן שהיומיום
קטנים והלוי עונגת עוד שהיבת לאביה

ק פרחים בעד מוכות ושמעון אומר שקנחא
עשו הדין עם שמעון וע"ש ובהר"ר רשד"ם סי'

קנ"ח וכמעטו שמשל סי' לא' ובד"ר סי' ר"ט
שם נב

הדירונות והמתנו שולחין בזמן הכושאין
אין לאשה בהם כלום ותפיים

ליורש שיטום אותם ובכתובה אם ירבה

מהר"ר גאלאגטי ט

ראובן היו לו בתי ונתן ולאח אשתו ובה
שמעון ומכרם ללוי וסוכ בפער

שמעון ורחל אשתו מכרה הבתים ליהודה
לכדוכיית בתה וישב בהם שני חזקה ואם יש

ללאה כתובה ממכרה ממכר עד כדי כתובה

ואם לאו אין לה כלום ואין ממכרה ממכר
ומה שמכר שמעון ממכר ואם לא הסכימה
במכר רחל אשתו המכר בעל כשתבוא לגבות
כתובתה וממכרה ליהודה הוי ממכר וחילוקים
אחרים שם כ

על אשה שמכר כתוב' במקום שאי' יכול'
ליתן במתנה לבעלה חלק ויורשה

וכפער אין ללוקח כלום ויורשה היורשים אות'
שם מט

ראובן מת ושלמכתו הית' שולטת בכספים
ומוכרת ונותנת כי לא הכיח רק

בה קטנה וגם היא בפערה והאלמנה טוענת
שבבעלה כתן לה במתנת ש"ל כל הכספים שהיו

תחת ידה ומקנת שביד אחריו והיא כבר נשאת
לאחר איבה באתת אפי' כמה שתחת ידה אפי'

בשנועה ואין כזן מנו דאיכא קלה ואיכא
עדים ואין מנו לחצי טענה ומה שכתבה מכין

לה מכתובתה ועיין במהר"ר לוי סי' כט

שם צז

ראובן מת והיח אשה וב' בנים גדולים
יורשו וכשאו וכתבו בממון שהיח

אביהם כמו ו' או' שנים ואז מת הבן הגדול
והיח אלמנה ויתומים קטנים והיא טוענת

בכתובה וחמותה בראות כך תבעה גם היא
בכתובה ממכסי בה ובה להקדים לבעלה

הכלה גובה וחמותה אפי' אחריה איבה גובה
ועיין מטלטלי דיתמי דמשתעבדי לכ"ה

ואומה' שויבין לשלם משום מנוח לפדוע חוב
אביהם וע"כ ובהר"ר ט' כ"ד קעח

מהר"ר אלשיך יד

על אשה שכתבה לאחיה גרושת אביה החי
שהיה ראוי ליורשה ולגבי בעל' אם

יש חילוק בין לשון מחילה לשאר לשונות
ודכריהב כ"ה על משנת הראש בזה

שם טו

כתובה על פי מכתב דמשק חסדי

המטלטלין או כפסדו אין
ליורשה

אבן העזר הרבות נביית כתובה והפסדה ודין היורשים והנותנים סב

ליורשה לא חזי הכמנא אם היורשים טוענין
בדיא שהיא מוכר' מוכדויותה' וקנתה חפנים
אחרים ועודם קיימים ישבע הנעל ואם ספק
אין שם אלא חכם סתם' ואין חייב להחזיר
חזי המוקדם כי לא' כמנא בעין וכו' ומוקם
היורשים בכבשים אינה מועלת כלום וע"כ
שם כח
אשה שכתלהמנה ופאה ונתנה בכבשים
ולקחה בית אשת במשכנתא על
שמה ושיב מתה ולא כסבעה שבועת אלמנה
סבית ליהודה כי אינם באים להוציא אלא
להחזיק במה שתחת ידה והשטר כעשה על
שמה והיה הכל תחת ידה' **שם פג**
אין בקרקעות דין תפוס' ולאמה שכתבה
מתנה לבתה מכתובתה ורובה לחזור
בה מפני שמתו הנכ"ל איב' יכולה' **שם קבח**
ראובן היו לו משכונות מחפני אשתו
וספרים ביד שמעון ולפני מותו
זה לכפי אשתו שתרע הוא לשמיעון הסך
שחייב לו ותקח חפניה והמספרים יעשו כרכי
קבורתו והשאר יהיה לבניו והיא שתקח ואחר
מותה אמרה כי לעשות כחת רוח לבעלה
שתקח' שיען הנכסים והיא תתן העודף
מהחוב ותקח חפניה גם יתרע שמעון ממה
שהוציא לבורך הקבור קודם שערערע שתיקה
לא הווי מחול' אלא היכא דיש חשיבות בדבר'
שם קלג
לאה אשת יעקב ומתה והניחה בן ואב כשא
דבק יומת יעקב והניח בן ממך ונתת כתובתה
כלא שמועה ומתה אין' בנה יכול להוציא עוד
מיר אחיו בן לאה ובכ' מה'ר"ש ב"ח סי' קכ
וע"כ' **מהר"ש מרינה א"ה קט**
ראובן התנה עם אשתו שאם תמות היא
תחלה יירשו כלוביותה והתוספת
במה מחזו ומתה וכשא דינה ומת הוא בן
קדאשכ' זוכה בדוכיא אבל לא בתוספת'
שם קי

איש לאה מת על פניו' כביו כשאי
אשה ומת אחדיו הבן הקטן ואחריו
לאה ולא נתנה כתובתה ולא כסבעה ולמנת
הבן רוצה לנכות ממכסו חמיו מהחלק כמנוע
לבעלה אין לה בהם כלום וע"כ במהר"ל
כח"ד דף'
בה שכותבין בכתובה שאם תפטר הכלה
וכו' ואם יפטר החתן וכו' בני כנים
ככנים דמו' **שם קיב**
ראובן מת ולאמנתו כעלה כל עובדו
כלא שבועה ואחר כה' שנים
סמוך למיתתה כתבו כל אשר לה ומכאז יומת
מכתובתה ונתנו הכל ביד שליט' אין ליורשי
הנעל כלום' **שם קיד**
הסברונות ששולח החתן לאחותו אם
כתלהמנה או כתרשה אין
לה בהם כלום וע"כ' **שם קיז לא נב**
בדין אשה טרדת' דס' גפ' ואם היא זבה
רוח הימים ועוד טאיהס ראויס
לאיש' דינה בכתובה ומכאז כתובה' ועיין
במהר"ש ב"ח סי' מ"ה' **שם קיח**
על מי ששעה תכאז עם אשתו ופטר לה
כתיבת' ופאה לה כתובת' אשתו וכו'
ומתה האש' והנכסים ביד שליט' ונע"ל תוצעם
שם קכא
אלמנה שכשאת ואב רוח' לנכות בכתובתה
מנכסים מועטים ויתמו' קטנים
הדין עמה וע"כ ב"ח סי' טז וע"כ' **שם**
קלא
ש"מ שאמר ספק מציית שיש לו מדודים
יהיו לבניו וסך חובות ומוקות וכו'
לפרעון כתובת אשתו והמועות היו תחת ידה
והנכסים אינם מחסיקין לפרעון בכתובתה
ויס באמנות הדיו זו מועיל לה וליורשה וזוכים
גם הם באותם המעו' ד' חולק סי' קל"ב ועיין
במהר"ש קאס"ל' וכתורת אמת ס"ס כ"ג
שם קלד

אבן העזר הלכות גביית כתובה והפסדה והין היורשים והנותנים

הכותב ככסיו לכניו וכת' לאשתו מעלמין
 כל שהול' לא אכדה כמותה ואם
 בזמן הזה וד' חולק מי קל' שם שם
 מי שמתה אשתו כלי זשק מחולקים וורת
 האשה עם העל' אין להוציא מידו
 ככסיו מלוג וכ' מה' רר בכלאל מי' ג' שם
קנ' צח
על האשה שאינה מפקעת ולא כותבת
 דבר מתכאי הכתובה כי המזון של
 אביה ועל' וכד' ר' סי' קכ"א רכ"ג וע"ג
 ובפליטת כל' סי' ו' שם קנר רכב
אלמנה שנקטה לנבות כותבתה מקנת
 קמורות שכתנות חיווי והוא
 פוענ' שהכל שלו הוא שם קסג
הבסר והוא שכל' מעשה עירוב' הכניסו' לעת
 גביית הכתוב' כמק' דיוקרא וזולא על האש'
 מן הדין טעול את תכשיטיו כפי ערכן בזמן
 הכניסו' ואין לפטר בניה' ועיין בבני שמו'
 סי' ל' ובת' הד' קיים ב"ח סי' כ' עוד שם אם
 לא תושבו הכבקים מיר אחר מיתת האשה
 נכתין כך הוקרו שם קסט
כתובה גבית מטעמי טובות גם ממק'
 שנתפסו היורשים שם קעא
בדין למ' שמתה בלא שבו' שם קעד
בדין אלמנה שנתפסה ורובים להוציא מידה
 שאין דין עמה' שם קעה
על דאזן קאמר טאשתו בהיותה ש"ח הודת'
 בפני עדים שקבל' כל כמות' וכו' ואכנס
 פוענ' כמה טענות שם קעט
אלמנה שנתפסה בפני עדים ולא בפני כ' ד'
 לא עליה לה השבוע' ואין גביעות
 אצת' שלא היה בפני אבות' שם קפה
נקוקים אם הם לכני' אוטומאבים אין ב"ח ש'
 ודיובי תפסה וערכו' האשה שם
קפו
לא כאמרה תקנת כנס אלא בכדוויית האש'
 לא בתקופת האש' שם שם

בענין תכאי זשק ככתובות שנתפסה האשה
 היום הכן כן ל' יום ויום ולא מי אחרי'
 ל' יום הכל במהנה המדינה ועיין במ' הררשך
 פ"ח סי' מ' מ' מ' ע"א שם קצא
המתחייב עממו לפדנס לחסיו עד ט'
 שנים ובהנ' לזמן הנ' מעתה
 פתח יב לתת לו ק' פרחים ב"ק ושעבוד בתים
 ואח"כ כשא' אשה ובכטר בתוך זה הזמן וזלם
 כפטור אסיו הפתים משעבדים לכתוב' השלמה
שם קצו
צוואת בריא לפני בוע"א ר' על ב' בנותיו
 ואחרי מותו כשאת גדול' לשמעון
 והכניסה לו הבית שהכנס לה אניה ומת' וכשא'
 שמעון אשה אחרת וסידך אשת' מוכנו הראשון'
 ושעבד לסתמו הבית אשר ירש מוכ' ומת' והוא
 גם אחיה טוענים הדין עם האלמנה וכ' ד'
 סי' ט"ז ומ' הררשך ב"ח סי' קל"ה שם ר'
ההשבון אין בו דין שמיטה' שם רכז
אלמנה כדדה לשמעון חמשה וזכו' כשכיל
 שישתדל להשיאה לראובן וכשאת'
 ואחר ג' שנים כפטרה לעולם כלי זשק ובעלה
 השיב כני הכדווייה ללוי אחיה ושמעון היום
 חייב ללוי סך מעות ועתה רוכת לככות מהם
 הקמשה וזכוכים שחמרה אסותו ליתן לו אין
 הדין עמו וכו' ב"ח שם
אלמנה ולה כן כשאת לראובן ועשו תכאי'
 אשה תפטור האש' ולה זשק ממנו
 יטול כנה מבעלה הראשון סך כך ובפטר בלא
 זשק והעל' טוענ' שמעתה אינו חייב בקיום
 המתנה גם יש מחלוקת באופן אורת ההשבון
 המתנה קיימת וע"א שם רלא
לאזה אלמנה היו לה כתי' ולא תבע כתובתה
 ומכר' כנו ומתו המוכ' והלוקח ותאמרה
 תובעת' דין עמה' וכ' מ' הררשך ב"ח סי' קט'
שם רלד
כתובה שכתוב בה תכאי אשה ויכית בעלה
 מככסיו וזמר מאלף וזכוכים תגב'
 האשה

אבן העזר הלכות גבית כתובה והפסדה ודין היורשים והנותנים וס

האשה כתובהה משלם ואם לאו לא תנכה אלא
החבי מהם ושוב לזה ומת ולא הכיט לא שף
אזכרים ומוקדים מחזקות יטול שב"כ בתמלה
מתעשרת הבית ואם כי חילוקו לאו והיורשים
המותר

שם ח"ב כר

ראובן ושמועון חייבו סך כך בשטח גלוי
בתבחי שאל ימות בתוך הזמן לא
יתנו לוורשיו כלום וכשרט ואלמנתו מוכעת
כתובתה מן הפשאר כולם הדין עמה וכו' וכו'
ד"ר מ' דל"ט ו' וחילוקים בעינין וחילוקים
עליהם אל מזה דרשך בח"א ומהדרשט שם סי'
יב והוא ד"ר כתי מנין לכושל בחבירו וחבירו
וכו' **שם בא**

לוי חייבא ש"ח על ראובן ואשתו ומתו גם
סביהם וורש אבי האשה החבי בתבחי
הכתובה היו אבי האשה פטור לפרוע דלא
יורש היו אלא ככסוי חוזרים לו ועל בח"א
שם קפו

אלמנה שנקסה לגבות כתובתה משותף
בעלה והוא מכר את הכסמים
לפרוע לב"ח ומענין שאין לו בכסמים כלום כי
לא היה אלא מכר בהכרח הדין עמו וכו' ד"ר
סי' שמ"א ועיין במהדרשך בח"א סי' ל"א

שם רי ריג

ראובן שטען שהוא כתן הכדוכי ללשת

שמועון **שם רד**

בית א' סקס עד אחד ואחד שהאב כתבו
במנהל לכלתו או ליתום והלמנה
עושבת בעד כתובתה הדין עמה **שם רנב**

אלמנה שכתבה לגבות כתובתה מביתם

שמכרה היא ובעלה לגוי כ"ח
באובס ושוב ושרא קראם מן הגוי ככר שתראת
סקהל וכתובה קדמת כמו כגוי הדין עם
האלמנה **שם רפה**

גזקקים לאלמנה לרגבות לה כתובתה

ואנכה כזקק ג"כ להנכות לה

מתתה מיתומים קטנים **שם שז**

באשה שחילק בעל' ככסוי ופח' מחלקם

ושחקא גם תנעה מניסה שיתן

לה כתב שהוא כושל וכמותן בכסמים וכו' והוא

כתן ועוד הסיב לה שיתן לה כל כרסיה על

פי חלוקת כוונת איתו והוא לא מתתה כראיה

שמחלה **שם שבט**

מקום שכתבו לכתוב ואם יפטור הוא ופסיד

אחריו אפי' יוכה חורג הוא וכו' **שם תנב**

ברן אלמנה שמכרה לגבות כתובתה שלא

בכד' אם היה בשינוי מכרה קיים

דברי ריבות ע

הנושא אשה על אשתו ובשע' מיתתו עשה

אפוסרופא לשנ' והראשון תו"ע

כתובתה ועושבת השנים שכתבה בחייו בעל'

והוא עושב' שמה שכתן לה היה בשביל שמתו

השבויה שלא לטח אשה אחרת או ליכא עדים

כלל בדבר באמת **שם פח**

אלמנה שכתבה תרכה מכתבות למתא' ולשתה

ועושב' עליה שגול סיו בידה שם קבו

על מיו שהתבית עם בעלה ראובן להשיב

ההשטן למי שתפרט חילא ובעלה

ראובן בשעת מיתתה וזת' ולא שירשע בעלת

יורשה **שם רצו**

אלמנה שכתבה לגבות כתובתה מקדקס

שהיה ובעלה מכרו **שם קז**

אין לאלמנה שערב על כסמים המושקדים

כיד בעלה ואפי' ביו לידו בתורת עושקא

ועיין במהדרשך ח"ב דף ל"ח ופ"א סי' ע"ד

ובמהדרש"ט ש"ח ס"ט ומהדרש"ן חיים בשא

מ"ק"ב ב"ב מהדרש"ר לוי ס' ע"ו ובמהדרשך בשא

סי' קס"א ובפלוטת ב"ב סי' י"ב י"ג שם שז

ראובן כשא' אשה ולא כתנו לו כל הכדוכיית

והשל' שכתובה ומת חין האלמנה

גובה כולם **שם שס**

על אחד שטען שאין לו מוכסיו אבי לפרוע

כתובת החלמנה **מהדרש כהן**

ח"א ד

מי

אבן העזר הלכות גבית בתובה והפסדה ודין הורשים והנותנים

היא כתובתה והוא דונה בה וידיבין על כל
 הפשתן הדין עמה לגבותם לכשתגרש או
 לכשתאלמן **שם רלר**
ראובן קנה בית משמנו בתבאי שכל זמן
 שירצה ליתן לו את דמיו יחזיר
 לו והפנים בה ראובן את בכו לו בהיותו בשו
 ומת לו אין שום זכות לא למנה בבית

שם מג
מי שמת והניח אשה ויתומ ומכר ומטלטלין
 ביד אביו ובתוב בפסקם אביו הסלוח ת
 סלקוהו הרי זה נשבע ופסדע ממנה שמת ידו
שם ר

ראובן כזה לפני מותו שהנכסים והמועות
 אשר ימכרו לו יהיו לבתו והנכסים
 יהיו לבנו הזכרים וכל זה כזה לפני אשתו
 וכפטר ושם עשה בן ראובן עם האש שתלש
 את כתובתה כדי שלא תגבה אותה מהבית
 והיא טוענת טענת אונס **שם חג בר**
ראובן בפטר לבית עולמו ואשר פטורמו
 בא אביו במרמה ואמר לא למננתו

תן לי המשי שנבע בעליך שהוא מגווס וטען
 אה"כ שדונה לתפסו בעד חוב שיש לו על אחי
 כינס לבין עבדו און הדין עמו והרי הוא
 משובבד לכתובת האלמנה ואפי' הפקיד אהיו
 בידו בעורו בקיים חייבת הדין כך **שם בו**
בתובה מתומה בג' עדי ואחד מהם כלבד
 כתב עבדו והעל חתום בה

האשה גובה בה כתובת' וע"כ ב"מ **שם מא**
כלה שדונה לתפוס בעליית הבית לפדעון
 כתובתה וסמיותה הדרג למט' טועב

שכל הבית שלה **שם פ**
אלמנה שכתבה מתנה קודם שנשבעה על
 כתובתה פעמי' שמתקיימת ופעמים
 שאינה מתקיימת שטר כתוב' שהוא קיים
 ולא כתקדע קדע כ"ד מפתח לא נגבה כ"ד
 בשפטי שבואל לב סא

אשה שנתקן ליתן מדוכותיה סך מה
 להקדש

מי שנתקן בש"ע גיוסאי כתה לתב לפעלה
 מאתים זהובים לפשתלה בן או בת וכעלה
 בתקוב להעלותהם כן על שחר סכר כתובת'
 וילדה וכתאלמנה הרי זו גובה אותם על סכר
 כתובתה ולא אמרו בכתבא דבר שלם כל
 לעולם **שם קג**

עלויות וירידת המטבעות ועמין גבית
 כתובתה וכו' ועמין במהרה טראני סי' ה' מ'ו
 ומ"ח ובהלכות דבית **שם קן רל**
אלמנה שנאת לגבות כתובתה ואפטר'
 סתומים אומרים שתבא מהנכסים
 שדרה בהם ויפרעו לה והוא מבי' ראיו שבכסו
 מלוג הס והם טוענים עליה בסמא על האשה
 לכדר דבריה **שם ח"ב ו**

אלמנה לא תפיקה לנשבע ולגבו כתובת
 עד שמתה וירשי העל תפסו כל
 בכסיו גם מטלטלי' גם תכשיטין ואומרי שאוב'
 מחדוכותיה ובתוב בשטר הכתובה נאמרו יצאו
 פשרה יותר קרובה לתועלת וירשי האשה

שם לו
אלמנה שלא יכלה לגבות כל סכר כתובת'
 וכתבו הרבנים וכתבו ביד שמתקין
 בכל מה שתמא מכעל' והחזיקה בשפת אחת
 ומוצעת שכל המחולו' שעשתה אחיו המת היה
 באונס גמור כבודע ועוד שמתקין בה למזכות
 פולד שמת הדין עמה **שם צג**

אשה שנבעה מיוסבי קרובת ודונה להשוח
 את בתם וליתן לה מדרבנות' כ' אף
 לבנים והוא אומר עד ט"ו כי לא יתב' כתובה
 לגבית מהיום הדין עמו וע"כ **שם קסו**
אין האשה יכולה לפעב על ב"ה שלא גבה'
 חוץ ממנה שהכניסה לבעלה וישנו בעמין
 בין גב' בין כ"מ גם מלבוס וכמות שגשה לה
 בעלה ל"ט בגדי חול ל"ט בגדי שבת אם תפס'

בהם **שם רז**
מי שהיו לו בנות והאין ואמן כתב' לב' ה'
 וא' כלי פשתן מוכדוק זה' ועכ"פ מוכעת

אבן העזר הלכות נביית כתובה ותפסדה ודין חירשים והנותני סדר

ראובן וסאלמנה תובעת מלון העידוק בחסות בעד כתובתה וליו טוען שראובן שעבדו לו לפדיו חובותיו ושלכן כמערב דערו וגם שסבר סלקה שעבדה מעל הסכות במכר אחר ואין לה עליו גם עתה שעבדו ו'ע'.

שם צד

אשה שהתכתה עם בעלה שאם ממו' כחיוו שיחזיר סך כך ליורשים והיא נותה מ"מ יהיה חנו' להקדש וכה ההקד' ו'ע' ולעיל **מהר"ר בצלאל יא**

פי' מה שנהנו לפתוב בכתובות והירושה כמנהג דמשק' **שם יב**

כתובה שכתוב בה שנתן לה בעלה סך כך וכך וזקקה עליו במלון דין מוספת יש לה ואין יורשים יורשים אותה **שם יג** **ברין** כח האשה בקרקעות בעלה לענין חזקה וכ"ס שאף לגבות מהם.

ועיין במהר"ר לובלין סי' לז' **תורת אמת לד**

אלמנה שטועבת שאבדה שער הטבעות ומעשה כ"ל אין בטענתה כלום ועיין שם בסי' כ"ל' היתה כושאת ונותנת בתוך הבית לא מהני תפיסתה אפי' בדברים שאינם ידועים לבעל' ולאם שקבת מיוחדות אי הוה קנייה או אי מכו' למימר דלגלווי וזו

היא דמכרו' **שם שם** **ברין** מתנות דיהיב העל' לאשתו דהוה שלה ואפי' סרסה עליו ולפיכך מרש' מלכך היכא שמרדה' וכן מתנות האשה לבעלה הוה שלו ואפי' שמרדה בעל כרסה' **שם גה**

שלשה אחים שירשו מקום אביהם בבית הכנס' והקטן ישב בו כמה שנים כ"ל לא הוה הגדולים בעיר הקד' ובעת מותו הורש שאין לו חזק במקום הסוף ואשתו תפסתו בעד כתובתה אין הדין עמה' **מהר"ר א לוריא א**

הקדש

להקדש אין בדברי' כלום ו'עב במ' הרר בכלל' ונפליטת ב"ס י' **שם עז פז** אם יש חילוק לענין תק' ההשפון בין אדם כותבת בדוכייתה לשאר הכספים.

ועיין בשארית ויסק סי' כ"ד' **מהר"ר א' חיים ח"א ב פו**

על אשה שמתלה כתובתה לבעלה והיורשים באים לבעלה מטעם קמת רוח ומטעם הסכמה שהיתה ביניהם **שם בד כה** **אשה** שכתבה לחופה ופירשה בזה ובעלה סלקה ונפל למשק' וכשעב' קם העל'

מחליו וצמד יום או יומים על רגליו ואחר כך חזר ונפל למשקב ומת והיא טוענת שאף עליו הרי זו באמת ונכחה התוספת **שם סז** **ראובן** כשא' אשה וולדה לו בת ומתה אשתו ואחרי עבדו כ"ל יום למיתת האשה מתה הבת מהו המנהג בקיסטאכר' בהחזרת הדוכייה ועיין בתורת אמת סי' ט' ובמהר"ר

לוי סי' ט"ו' **שם ח"ב ה** **ראובן** מוחזק בבית אחד שקנה משמעון ולאה ערערה עליו ואומר 'סהני'

היא מול'י של בעלה ומכרו לי שמעאל זה ל' שנה ומדין הסכמת העיר בשארם חזקת הבית למוכר והיא זכתה מזה שעבדו כתובתה ו'עב סי' כ"ד' **שם מז**

אלמנה שנכת' קצת מכתובת' ועל השארית אמרו לה כ"ד שכתבו ש"ל על היורש ואינם רוצים שתשבע כלום וקורש הים שומע ושותק וקורש שכתב ה"ל בעטרה הטלמנה ויורשה תובעים שארית כתובת' הדין עמהם' **שם מה**

ביאר תק' חכמי טולטול' בענין הדוכייה בשמחה האשה בחי' בעלה הלי' זקן **שם סו**

ראובן משכן חנותו לשמעון בעד חובו והעידוק בחסות על הסוב שעבד ללו' כדי שירש בעבורו חובותיו ומת

אבן העזר הלכות גביות כתובה והפסדה ודין חורשים והנותנים

האשה שנכתבה בכתובת קרצעות וכתום ומקומות בכה והעשירו אחד כך הכנים אינם יכולים לטלוק ממנו ומהדרם אסרלם חולק בם' ח' **שם נ בכור** שמת אחר מיתת אמו אינו ואמנתו דונה לטול כתובתה מהכנים פי שנים' **שארית יוסף ו ראובן** נתן לבתו שטר חצי כר קודם מותו עשה כתובה גדולה לאשתו ומתו יטועים ששטר שלהם קודם לטול חלק בריש יטלמו הכתובה ואם כיטלו כחצו' **שם לז** **אלמנה** שלא נשבע על כתובתה והטילה את בתה ונתגדלו היתומים ואינו לה התקבלת בת בתוך כמה שכתה לכדויות בתך ובעלה נועבת שיעור כתובתה קיומת' **שם סג ברין** אשה שמחלה להעל' מקמת כתובה בק"ס מחמת קטעה בלא דין ואוכסה גלוי אינה מחילה ועל' **שם סז ברין** אלמנה שלא נשבעה על כתובתה ובעלה מת במדינה אחרת שלא בפניה ודין אף אדם מורש שבועה לבכור' **שם סז אין** האשה יכולה לנכות כלוביתיה מחיים ולהכריח לבעלה שיטעה לה בעמון' וכ"כ נמשכו שמואל ב"מ ס"ח' ועיין במהדר"ל לוי ס"ו' **מהדרם איסרלס צג** מי שנשתעבד בעד כתובת כלתו בח"ל ובטל' ורשות ללכת לעצ' ובשאת בנו טען שיש לו טעבות על הדבר' ענין חוקקין לכתוב או לכתוב מתחלה' והנשבע לשלם אם יכול לטעון' **שם קח** מי שמת ואשתו מוכעת כל' שלה מלבד כתובתה ואם תפסה במקמת ויש לה בהם מנו שנקמות ועיין במהדר"ל טראמי **במ"ח קד'** **שם קי**

הנותן כלובית לית' מה ומתה בתוך שנה שניה ונכתו חצי הכנסת' לנפול וחתיים החזיקו ביד כל' וחלוקו היורש והבית' ד' חלוקים במזון המוטל בספק' לשכות מהדרם איסרלס בהנחית' **מע את בנינין יא ב ג ד טו** **האשה** שאין לה לנכות כתובתה דין ממקומות בית הכנסת ונכחו דקה מעכב בעבור שנעלה חייב לדהק' **הדין עמה' שם קט אלמנה** שכתבה או נכתה ממקדעו דותמו בל' הדיוטות דנקיטו בשומא קודם שנכתה כתובתה בשבועה' ואם לא נשבע לכסוף' וב' תשובה לה' א"ל בל' בזה' **מהדר"מ בפאנו קד ברין** טענת קידושין אי שיתן אות' לחסה בכתובתה ועיין מהדר"ל ט"ז ק"ל **מהדרם לובלין טז הגושא** אשה עם שתלך לדור בעירו כותן לה כפי ערך מכות עירו אף על פי שהיא גדולה משל עירה' **שם פז** **האשה** שמת בעלה ולא הניח לה כדי כתובתה ולותה והשכיחה הכנס' גם כתב לה ולכניה מעו' לפרנסת' והתעבדו בהם' והשכיחם מזה בגביות כתובתה' **שם קט** **ראובן** נזה מחמת מיתת פלגה אשתו משלם ככל כבקיו ואחר פטירתו כתבה קידע לדוכה בתה במתנה וכתבה בטרם המתה שוכה כתובתה כתבה לס' ונעטרה לאה וכשאר בן בכה של ראובן ולא זכתה דוכה' אלתם שלא נשבעה ומוכרת ביכה לבין עניה' היכת שייחד לס' למס' אינה נד' כה שבועה שלא תשבע' **אם שמה לענמה' ולשון שלטנות' בני שבואל לא** **באזקן**

אבן העזר הלכות גביית כתובה והפסדה ודין היורשים והנותנים סף

באופן גביית הכדווי' וההשגן כשהשגיו
הכספים מהם ששמו לבעל ואם
פיתחו או הותרו למי יהיה הפחת או היתרון
גם כמה כפרעת במעות או במקרקעי או
במטלטלי' ודינה עם כ"ח ועם היורשים ודין
יורשיה ועל' **שם לב**
יורשי מחני הכדווי' לפי תקנת טוליטולא
שכחו לגבות מן היתומים ושטר
כתובה בידם אפי' ש בו באמנות ואפילו תפשו
מזונות מידם ודין אין פוקקין לנכסי יתומים
אלא וכו' **שם ג**
במי שמת והניח קרקע ואמנתו רוצה
לקחתה בפתובתה וא' משני ביה רוצה
למלקה במעות הדין עמו ואפי' פתובתה ק'
והקרקע שיה' ו' ומקבלת אותה בק' או שבה
השמי רצונו לקחתה **שם גב**
ש"ב שנתן לאשתו במתנה כל כספו חוץ
מזונות ביתו שכתבו לכן אחי אביו
ור"כ לנכים לכל אחת ואחת מבנות אחרתו
ואחרי מותו באתהאשתי לגבו כתובת כדוכיית'
ותוספתה ואם לא יתפיקו בכפי הכפער רוצה
לגבות מיוקבלי המתנה והם עושים כו ככל
פדלה וקבלה והיא אומרת שלעשות כחת רוח
לבעל' לא תגרעה בקול רם ויש עוד מב' עדים
שסיו שם שמת על צעורה' ואם היתה יבמה
מה דוכה ועל מיוטול לרפ' הקבירה'
משפט צדק נו
בתובה שכתוב בה סך לנכים ובזמן
הכניסותיו היו שוין כל ס' מהם
זהב א' ואח"כ פותחו ומשקלם ובזמן הפרעון
שוים כל ק"כ וזהו א' כפי הדין ה' משלם כפי
חשבון מעכב הראשון וכפי משקלו' **מהר"ר**
טראני א"ה ב
דמי הדם שקורין ק"ף פמלאי אין אשה
וב"ח גובין מהם וב"ח מה' כרס לובלין
ס' פ' ו' **פ'**
פ' לשון תקנת עוליתולה וחזור כולו

בעיניו לה לבדה **שם ה**
בענין חולת הכדווי' לאכילה או לאחרים
הנותנים ואם לא פורש הכותן' **שם זא**
הגושא את האשה והתנה עמה שאם ימות
כלי זרע שתגבה כל סבי פתיכתה
אמנם אם יהיה לה זרע ממנו אז הנחירה ביד
הזרע ההוא או ביד האפי' לתת לה פתיכתה
או לחלוק עמה לחצאין כל כספי עובדו ואחר
הכניסותין עקרן לירשת למקום אחר שהאשה
גיבה בו לעולם פתובת' אפי' שכ סתבא קיי'
שם מח
ראובן שכח כ"ח לתבעו בפני ב"ד וטוען
שאין לו מעות בעין לתת לו אבל
יש לו פנקס מחובות שחיביים לו יסמנאלים
בפתרים וכשיקבל מהם יתן לו מחובו ועל זה
נטל קצין וטענה ואחר ימים הביא הפנקס
ביד אשתו והלך לו לעיר אחרת ובחורמו כספר
ואשתו תפוסה בפנקס לבגיות כתובתה אין
להוציאו מתחת ידה' וע"ס כמה דברים בדין
אשה וב"ח' ותוספת שלכו אי דיכו ככ"ג
וקובות אי משפין להו ראוי' **שם ח"מ ח**
אשה שעשת שטר מתנה לבעלה בעודם
בריאח מבתובתה וכפסי עובדוס
האריך הרב דביר' **שם נו**
אב וכו' שמתו ולא בודע מי מת תחלה
ובתפסרו פלה וממותה שתטול הכלה
כדוכיותה לכלל ופז כודע שהאב מת תחלה
והכלה רוצה לחזור פה מכת מודעא אין הדין
עמה וע"ס' **שם עב**
איש שכראס בתן עיניו באשתו לגרשה
והולך ומכלה המזון יש להוציא
מתחת ידו כדוכיית אשתו ועל' **מהר"ר**
לח יר
האשה שהכניסה לבעלה ככ"ג ובתלמס
או כתגרשה וכשכתבת לגבות סוס
סוס ויתר מהסומא שקבלו אין לה לא כשיעור
י א 17 א

אבן העזר הלכות כתובת בנן דברין

ראובן כשא אשה ומתה וכשאר לו ממנה
כן טוב כשא אשה נכיה וכתב לה
כתבתי כתובתה שאת ישרא לו ממנה כת לו
בנות תירשנה כתובתה ככן שיש לו כתובת
כ"ד ומתה וכשאר לו ממנה רחל ולאח וכו'
ומת הוא והבנות תוכעו כתובת אחין מאחיהן
אין הדין עמהן **מהרש כהן**
חב סא

כתובת כ"ד איפה כוונת אלף כשים בניס
זכרים משתי כשים שם קיב
בן שקבל מעו מאביו ומתל כל זכות כתובת
כ"ד אפשר למחילה זו מועיל **מהר"א**
ן'חיים חב ט
הכותב לאשתו בעבור כשים מלוג הרבה
שכתבה לו שטף אס תמות היא
כחיו ויחק אשה אחרת וירשו בניס האלפים
בראש זכו הכולדים אח"כ ואין הבנות בכלל
ואם ימכור האב קרקעות יכולין לערוך אחד
מוקד ואין שטר חבי זכר דומה לכדון זה
שארית יוסף יב יג
ברין כתובת בנין דברין שאינו כוהג ככסוי
מלוג **מהר"ר לוי עג**

הלכות עישור נכסים

אב שלא רנה ליתן לכושאיו בנו כראוי לו
גם הכן לא התנה עם אביו כשור וחול
בכבודו **מהר"ר מינץ לא לב**
בת שיש לה שטר ירושה מאביה או שאין לה
ונזה לתת לה ל' קוביא מה דוב בעישור
ככסי **שם מז**
מ"ש והכניס בני זכות אחת ומכס את שמעון
אחיו לאשור על ככסיו ושמעון היה
כשו אשה ולא היו לו בני ממנה ולקח את בת
אחיו הסודר לאשה על אשתו ושלוס מהככסים
לכדוסייתה ה' חייב להחזיר ליתומים המותה
מעישור נכסי **מהר"ר ׳ללב ח"א דף עז**
ראובן

השומא הראשונה והמותר יתן לב"ח
גידולי תרומה דף מא
ברין הודא' ש"מ על ככסיו שהם של אחרים
עמוקם שחב לכתובת אשתו וע"ל
פלישת ב' יב יג
אגל דר

הלכות כתובת בנן דברין:

בנין דברין אינן נתיבין להבי' שטר כתובת
אמם לבנות כתובתה וכדוסייתה
ומהר"ש'ס חולק מ'קמ"ו ועיין במהר"ל
כת"ס ס' כ"ו ומהר"ט חולק ב"ח מ'ק"כא
מהר"א מזרחי ח"ב כז
ראובן היו לו ב' כשים ובני' מסתיהן ומתה
האב בחיו ונירש את השכיה ופרע
לה כתובת ועשה מתנה מהכס והלאה מיתה
לכל בניו משאר נכסיו ואחר כך מת אין בני
המתה לוקחין כתובת כ"ד דין מתנת בריא
יש לה לענין הנזק ולענין הפירות דין מתנת
ש"מ וכ"כ מהר"מ"ט ח"א מ'קכ"א וע"ל

מהר"ר קארו דף מה
מ שיש לו ב' כשים והאב ויתר דין כתובת
כ"ד וכתב לו אביו במתנה גמורה חבי
סגר שלו ומת האב יחלוק בשוה בחבי האחר
מהר"ר גאאנשי א

כתובת בנין דברין איפה נכסיה אפי' בזמן
חיה לא ממקרקעי ואימתי כוונת
ועיין כ"ד ס' דס"ג וכמספט דק"ס ס' כ"ט
מהר"ר מדינה א"ה קמז נא
אין כח כיד הכני' למחז' כיד אביה שלא למכור
מכני כתובת אחס

ראובן כשא אשה ומת וכשאר לו כן ממנה וא"כ
כשא אשה ומת הוא כחיה וכשאר לו
בכיס ממנה ומלקו כל האחים הנכסים בשוה
ואחר זמן תבע בן הראשון כתוב' בנין דברין
אין הדין עמו וכ"כ מהר"ה"ך כח"א מ'קכ"א
דברי ריבנות תי

אמן העוזר הלכות בתיבת הגט והחתימתו וקיומו

והזכיר הדגה מהכספי וגדל הכן ועדער הדין
 שמו וכ"כ משפטו שמואל סי' כ"א שם שמו
 ותומה שלא היתה כיוצא מהכספי אביה
 וגדלה ולא תבעה מדכסתה
 ובשעמדה ליקשא תבע' הדין עמה' מהרר'
 לו ב

הלכות בתיבת הגט והחתימתו וקיומו:

פ' ותרוכות יתיכי הפתוח בנט גס היום
 שכתו בו: מהררא מוריה"א בו
 גט שכת מעור לא שכתו וסיכו שמו וכתבו
 בשם לאפונט גס סיכו שם אבי המורא
 וכתבו בת תאכס במקו' כת טכס זה וזה סיכו
 גדול הוי ופסול אפילו בא גט מארץ מרחקים
 והוא שצית הדחק וע"ס נפ"ס ס"ב דברים
 שא"כ לכתבם אם שינה בהם מהו גט שלא
 קתמו בו העדים לא ע"י הקופר יש להקטירה
 שם סז
 גט שכתבו בו ה' אפים ו"טו ודלגו המחטים
 וכשאת האשה כר' שאין להוסיף משת
 בעלה ואם ירשק להכריכה גט אחר כראה
 דאמורה לזכ ולזה ותנא מזה ומזה בדיו אם
 כפסל הגט אם שינה בו דבר שא"כ לכתוב
 וא' שגירס את אשתו כשם גרסון והיה ספק אם
 שמו גרסום מהררס ביני' ט
 בולוקים בתיבת פשמות שם יט
 גט שחמד מעיריו וא' מעירי הקדשה היו
 קרובים זה לזה שני בשני כשר הוי
 שם בא
 גט שכתבו בו הוכנא בת משוכס הכלי
 המוכב ולמן והמכוב ועמיל והפעקות
 שפלו בו שם לו
 אשה שמה עתה רחל וכבר היה לה
 קבורה וכשסת מרוב בני אדם
 ובקטנותה היה לה קוד שם ובקראת בריבא

יש לכתוב שני גיטין שם סר
 עיר שיש בה שנייה כהרות ושם משוכס
 הויך וכתבו בנט שם סח
 גט שהיה פתוח בו דרגא ללא בה"א ועלמא
 בה"א ואשתו חסרה ומתא אר"ט
 ושמה לפדים קרנכא וכן דגילו לכתוב עוד
 כתו דיתבא על כהרה ואיכה יושבת על הכהר
 אלף הכהר מקופס פרו זה בש"ר האפסס
 והעיויות שיש להם ב' שמות הויך כותבים
 כל היבא שאבו מכוים בוכת הגט והשטר
 אפס' שהוא כתוב בדרך א' יש לתלותו בט"ס
 מהררר בהן ב ד
 גט שהיה פתוח בו בתיבת ברעיות כפשי ופ'
 בליזה מקום שמתא והלל שמתא
 פסול' ועב' במה דרא' חיים והלשון הכתב ודעה
 באשר דעה בדיו תהוין ותבכין לכתוב כל
 א' כג' ודין תיבה כדאית בשתי תיבות כגון
 ולא בהתייב פוסלת לכתולה יש לזוהר
 שלא תהייה האותיות נפסקות בכס' ידים
 שאינם מוכחות בגיטין יש מחלוקת
 מהררל והביב קטל ל
 גט שלא ככתבו בו שם עירו ושם עירה
 להחלוד והרשא פסול ולשאר
 הפוסקים כשר כל שלא שינה שם שם
 אב"ר לשנים אמרו לקופר פלוני שיכתו גט
 ואיתא חתמו בו וכן עשו הדי ז' לא
 תנשא לכתולה ואם כשאת לא תנא ועיון
 במה דרדך בית ה' ודין שער מתנה שם ועב'
 מהררס אלא שקאר כא ב ג ד
 גט שחתמו בו איש אחד וכן גיסו מחלו אשתו
 כראה דכשר שם סח
 על גט זמן שכתב בלילה גס יש בו שכתבו
 על המחש והעבורו הדי על אותו תלוא'
 דיו' יש לחזור ולכתוב גט אחר תומת
 ישרים קנר
 בדין כתוב מקום בגיטין שם בג רח"ט
 גט שכתבו בו אשתו במקום חתמה
 שם

אשה הכיאה גטה בידה ואין עדים
מזוינים לקיומו והבעל מערער ואומר שגל
תבאי כך וכך כתיב לה גט והיא אומרת להרס
הבעל כאמין.
המגרש ששינה שם אביו אפי' אי תחזיק
בו ליום הגט פסול וכל דאפי
אם כשאת תנא מזה ומזה ועיין במהרריקא
דף ע"ו ובמהרמט בח"א סי' ט"ז ובש"ד דף
כ"ח.
שם דף קסב
נוסח ב"גטו קטכס המגרש ע' אביהו עיין
במהררס טראמי בח"א סי' רכ"ג ובח"ב
דף ס"ט ובמהר"ט סי' י'.
שם ח"ג ה
שם פלומס או פלומס כיצד יכתבוהו
ואם שינה בשמות לו מזה לזה אין
קפידא בדבר. ואם עוב אס יש לכתבו בשתי
תיבות או בתיבה אחת.
שם ו
ער שחתם פלוני עד ולא כתב שם אביו
יכתן הגט.
שם כז
גט שהיה כתוב בו כסלו ב"ד. ושבת
וכו' ואח' בדל"ת וקטעטא לדינה בע"ת
והמגרש הרחיק בדוד לאיים הרחוקים יש
להכשירו.
שם סח
גט שכתוב בו ומיכא ביד בן המ"ס והפון
גם וכדי כתוב בו"ו ארוכ' כשר בשעת
הדחק. וכמה עכוכים בכתב' הגט ובדיכוכ
אותיות וחילוקין בין עופס לתירק.
שם טז
בטבריא פסון לכתוב גט במתא טבריא
דעל כף ומא דטבריא יתבא
ונמימו הים הבוכר מתפתק. ומ"הרמט בח"א
סי' ר"טו כתב בטבר' שבעמק דיתב' על כחף
יס גיבור.
במהר"ר קארו דף סה
גהג שהאכוסים שמילדו בגוה ואומרים
שזוכרי' שם אביה ביסודו שכותבין
על פיהם ואם לאו שם גוה דאביו לא וכתוב
וכתוב שם המגרש לכד וכשר וטוב לפתו שם
ביכיו ויעלה במקו' שם אביו ועיין במהר"ל
בס"א

שם קמב
הבעל שזה לכתוב כ"ג נטין עד שינא גט
כשר ולא אמר עוד וכמבא פסול
בראשון נדק לדקדק מאד קודם שיכתבו גט
שני אם הוא פסול מן הדק או מחמורא.
במהר"ר פרואה ה' י' ז
עיר שיש לה כהן קטן חוץ לעיבורה ולו שני
שמות ולא ככתב אלף א' מהם כשר.
גם אין לחוש כדיעבד אם סתמו וחפוכה בלף
אף כי חתמה לכתוב בה"א. ואין חשש אם
החיועה עודפת וחלק למטה ויתר מתפ"ל.
שם קצו
גט מומר שכתבו בו שם הכהן פואה והמכה
לכתבו פ"ו כשר.
שם יא
גט שהשמיטו תיבת מתא האמצעי היינו
אכל עמוד המגרש וכבר כתיב גט זה
אם כתוב כאן בשלושית מתא אכל הזמן
לכד אין לחוש.
שם יב
גט שאבי המגרש הים מומר וחזר לדת
האמ' ולא קתוב עליו וכל שום וחכיב'
כשר.
שם רה
גט שכתוב בו שם מתתיה בלף ושלטאה
בלא ח"ל' ופיטורין ביד א' כשר בשע'
הדחק. וכ"ל עינין פטורין מהר"ר רשך בח"ב
סי' ה' ועיין במהר"ר בנלאל סי' כ"ג ד' עוד
שם שחכמה מלא בואו גם לא כתוב בשמחה
שניהם כשרים.
במהר"ר י' לב
ח"א דף נט
שם גו"א שכן ככתב במקו' הסמיך ובמקום
הכתיבה כתבו גו"א קרוב לומ' דאפי'
אם כשאת תנא. ולשמוע הרש"ב והרא"ש זל
נתשבת הר"ב על גט שהיה כתוב בו אלת
פלכות הדסה בתלמיסן. ועיין עמ' הרא"ש
קיום בח"א סי' לו.
שם סד
אשה הכאה וגיטה בידה נדק קיום גה"ס
באשה הכאה ומעשה ב"ד בידה
שנדיק קיום.
שם ח"ב א

אבן העזר הלכות כתיבת הנט וחתימתו וקיומו סח

דגולותא על א' מן העדים החתום על כמה
נעוין קצת מן הכשים כבר נישא וקצתן עדין
לא נישא ועיין במ' הרס לובלין סי' פ"א
שם נא

ברין או שרי להפריד בסכין הסניעו סכנו

שם נב

שם מלכה כחוריק תחת המס שהעולם
כיהני' לכת' מלא כווד יש לכתבו מלא

כווד אעפ' שהם ספק בתורה שם קיא

ראש האלו של וכו' שהיתה דמכה ומקצת
תוכיות קראו ככף פשוטה יש

להכשיר בשעת הדחק בהררם לובלין

בר

אשה שהיה שמה במקום הכתיב והכתיבה

מארוס ובמקו' לידתה מ'ר'ל והמגרש

זיה לכתבו בגט מרוס' המכונה מארוס כפול

היו נצריך לכתבו מארוס דמיתקרי מ'ר'ל

שם רט

גט שכתבו בו אותיו' דבוקו' לאחר הכתיב

שם קא

אחר שהיה כינוי שמו קור' וכתבו בו גט

כי אמר שלא היה לו לגבוי שם קב

גט א' שלא היו כוגעין קצת וידון בגוף

האותיות משפט צדק

כינאו אלויעור ואלעזר אם נריך לכתבו גט

המכונה באר שבעדף קיא

על מה שהיה מקפיד מהרר'ן מ'ים ז'ל שלא

לומר גט על תבאי אם לא תבאי בתוך

ומן פלוכי שהיה חושש למשמעות תוך

מהרר' טראני א"ה ח

אשה שקיבין לה שראשון היא וכתבו גט

שם יא

הלכות נתינת הנט והמגרש על

תנאי ועיין בח' מ בחלכות אונס

ומסורת מורעא

בחור

שם חלום אחד הנט כשר עוד שם שהיה בדין

ולא כתוב בההך ועיין במה'רשך בח' סי'

ג' וכת' סי' ככ' מהרר'ן חיים ח' א' יא

גט שכתן על תבאי ועודו המסירה כתבו

שטר עליו וימנא כת' במקום ותהא

מגורשת ממני ותהיה והעדים מעידי' שבשעת

מסירה אח' לה בלשון לעז בלשון מדבר לבכח

ותהיי מגורשת ממני אלא שגם המגורש גם הם

לא דקדקו בכתיבת השטר ושלא היו בקיאים

בדקדוק כ"כ האשה מותרת להכשא' על'

שם יד

אשה שהיה שמה שבתו ומשכאשת רנה

הנעל שתקל' שכתב' היאך וכתבו

גט שם לב

אשה שקורין אותה אגבלי היאך כותבין

שם לד

גט גבלי הנזיל בין היהודים סדרים

בארבות הישמעלים ויש להם שט

שקורין גטת המילה כר' שם לכת' שם המילה

המכונה בלי וכתבו בו כפי כתיבת הישמעלים

ואפי' בלא אלף

בשיפור ספק בשמות וכיוצא הינד יעזר

שם פב

על שמות הכשים שאין כיוצא בהם ככתוב

היאך כותבים אותם' ולשון המרדכי

גבהר קייר שם פז

גט שכתבו בו די' תגבין ככ' שיעין כשר

היו תורת אמת בא

בעיני' כתיב' שם העיקרי והטפל ועיניכים

רבים בשכונ' השמות' הנעל שמה

לכת' את הנט ואינו מעדער בשכונ' הכתיב'

וחילוקים הרבה גט שנקרא שם ל

גט הכא ע' שליח וקודם שגביע ליד

האשה בתקדש מן הכד והגביע הקדש

תוך רגל התחמין של אות הוד' בשמא

בגמון כנ' כר

גישן שכתבו בק"ק אחד וא' ס' יא קלא

אבן העזר הלכות נתינת הגט והמגרש על תנאי

בחור אירס לו אשה ואחר עבדו זמן מה שהיה בכנס בני בלתי ומתייחדת עמה ולכו נאסרה רוצה לגרש' כלל הודעת פסה איכורשאי **מהר"א מורח"א** **ההולך** למ"ה וכו' לפתוח גט לקשתו אחר ג"ש מהיום אם לא יבא לאקו' ששטמו פס ובאהלך מהלך יום או יומים כמנא' מוכעים וחדר לביתו ואחר יומים חזר ושלך לנשון לחוס שפתיים וביטל **שם** ה' גט שער שלב כנמר האש מתרה כבעלה שא"כ רוצה לקבלו וכנמר הגט מהו וטענות שכן האיש לשטמו שגרמה לו היוק להוכיח הוכא' שתקבל קנון לקבל הגט ואח"כ חזרה בה וכסף וטוב כסף שיש צידה משלו וטענת קידושין ופסולות שניתן בידה

מהר"ם ביניץ יו **בדין** הבומא באת לציפיו אם השר להיות דיון לחליבה וגט' **שם** כט

בי שתייחד עם גרוסתו ואין עדים על זמן הסתייגה היחוד היה שלא מדעתה הרי זו מותרת **מהר"ל ו'חביב מג** **שם** שכתב גט לשטמו על תנאי ועמוד והלך בשוק על מטעמיו וטוב ככל למשכב ומת אצ"ל שנקרע הגט בש"ע הפתיכה להרמבם כשר ולשאר הפוסקים לא הוי גט מוכר זה' גם אם המגרש והמסדר לא ידע הדין מסתמ' באמרו ויהיוס אם מתי ליום ההוא אם ימות אח"כ כתביון המעט הקודם לתנאי איכור תנאי' ועלפול כמיתק מחולו לחולו ושולך כתיס' האחד כריך שיהיה על פי שני דוסף ועדין יש לפסק וחילוק בין כותק לשלא כיתק לענין זה' סידור גט ש"ל ועיין כדון קריעת הגט ובמהר"ל כל בח"א דף ס"ה וק"ל ובח"א סימן כ"ג' ובמהר"ק דף ק' ד' ובמהר"ש ס"ה ע"ג' ובמהר"א ו'חיים ח"א סי' כ"ג' ובמהר"ל לוי ס"ז **שם** נב **קטנה** המתגרשת על אביה לא בעינן

שתדע היא מן הנידושין ולא שתהיה פס בשעת קבלת הגט ועיין במהר"ש ס"ס כ"ח' ויש מצדדים שג' נישין אחד בנאסרה הכהן ואחר כמדבר פס האם ותרבותית ית בתך פלונית וכו' ועדיעבד אם כתגרסה בגט הנאסר הרי זו מגורשת ולא שאפילו לכתחלה לא שפסח מהמכתה ועיין לעיל פהלכות כתיבת הגט' ובמהר"ל ח"א סי' ס"ה' **שם** נה נז' **א"ן** לקטנה לקבל גטה על עממה אפילו מדעת אביה ועיין במהר"ל כל בח"א סי' ד' ו' ה' הר"ם סי' ק"כ' ובח"הר"א ח"א סי' פ"ט' ובמהר"ר טראני סי' ו' קטנה שקדש אבי ועבדו מתגרש' מן האירוסין ויש ספק אם היא קטנה או נערה או גדולה יקבל אבי' גיטה כתורת שליו' אם היא גדול' ואם לאו תהי' מגורשת מחמת שהיא ברשותו או יכתבו ב' נישין או יתן לה ואל יתן לבתיה

שם נז' **המגרש** מוטס נדר או משום שבעה פריך שיתילו לו לכתחלה קודם שיתן

הגט ועדיעבד או דלא אפשר הגט כשר לא מיקרי אונס בגט לא אונס שכל' לא' שלא מיצמו לא שהיא הביאו על עבמו פגון ששבע לגרש וחילוק בין כשבע מועצמו למקבל כ"ש מועצמו שזה לב"ע אינו כראש אונס והיה כוונתו ולא יגרש ודרך הית' השבוע' ועיין במהר"ל כל בח"א דף קכ"א' וקכ"ב במהר"ק דף ס"ה'

ובמהר"א ו'חיים ח"א סי' ס"ג' ובמהר"מ ח"ב דף ב' ו' ע"ב' **שם** קכד

נתינה ב"ע שמה כתובה לרצת קנת מהשפוקים ונדע קנת הוי שפק וכתובה מוקמי אפי' לא קבלה המקבל וכראיה שמה כריך הכותב' להוציא השפעות מתח' ידו ואם בתנאי בוד' כל איכור כתיבה לנשון איסור כנון קידושין שלא כאמר זה אלא בבתי ערי חומה ובתנאי שיהיה בטמן בעל הדבר

ועיין במהר"ש ח"א סי' נ"ג' כל תנאי שהיו בקום

אבן העזר הלכות נתינת הגט והמגרש על תנאי כט

פקוס עשה בין בקידושין בק בגירושין על
בעל התנאי להביא רא' סקיימו ואם לאו אפי'
ספק איסור אין בו וכל שהוא בשב ואל תעשה
וכו' ועיין במהר"א ג' חיים בח"א סי'
האומר לאשתו הרי את מגורשת ע"מ שתתן
לי כלי פלוני לא סגי בשמתן לו בעבורו כל
דמים שבעולם וה"ה אם אמר לה ע"מ שתתן
לי מאתי וזו לא סגי בשמתן כל חפצי שבעול'
והדונה להחמיר לו' שהיא מגורשת לחומרא
ולא לקולא כגון אם קבלה קידושין מאחר
שזריב גט משניהם תע"כ אבל אם לא כתבה
לו אלא חפצים שזיין המאנים וזו בלבד אין
כאן גירושין ואם שזים יותר כדי שזר טורח
המכירה כדיווח אז ככנס הספק להחמיר

שם קלד
משורך שהעידו עליו עדים שכתויחד
עם משודכתו והם ראו בעד
החלכות אפי' ראו שבעלה איכה זריכה גט
ומותר לבישא לשוק ואימתי אמרינן אין אדם
עושה בעליתו בעילת זכות' **מהר"ם**
אלאשקאר ג
המגרש את אשתו מזהם זכות ושזכ
כתויחד עמה אין חוששין לאותו
יחיד ואיכה זריב גט שזי ואפי' ר' הוה שבעלה
אפשר דלא כפיא כמי גט' **שם פח**
חרשת שכתקדשה בקטנותה ע"י אביה
אם יכול להתגרש כשהיא גדולה
מזהם תקנת רג"מ' **מהר"ם פדואה ח**
רג"מ לא תיקן במקום שמכנס לגרש'
לא הזכירה התראה בעוברת על
דת אלא להפסידה כתובתה אבל מזה עליו
לגרשה מ"מ וליתן כתובה' **שם יג יד**
סדר הגט
גט שכתב וכתתם וכתאחר וזו או וימים
ורכו לגרש בו טוב שיכתבה הבעל ע"י
שליח ודין גזיות לזמן' **תומת ישרים**
לד לה

גט שכתב וטעמו עליו ז' טעמים' **שם קח**
קמנה שכתקדשה ע"י אמה שלא לדעת
אביה ואח"כ בא אביה וכתרנה
ושזכ הלך לו ראוי שלא לגרשה אלא ע"י אביה
ויעשה שליח קבלה' **שם קל**
גט ש"מ שלא אמר מעכשיו והקדים הלאו
ולא עשו התנאי כתקנו וכתבו אכתמו
במק' ארוסתי וא"ן העדים שאמר לו לחתום
לא היה יודע לכתוב ואמר לאחר לחתום
בעדו ושאר טעויות' **שם קמב ג ד הו**
הבעל שזכו לכתוב כ"כ גיטין עד שיבא
גט כשר ולא אמר עוד וכמאן
פיסול בראשון נרדף לדקדק מאד קודם
שיכתבו גט שזי אם הוא פסול מן הדין או
מחומרא' **שם קצז**
קטנה שכתקדשה ע"י אביה בשביל חששת
סבלות ואחר קצת ימים הוציא
המשדך קול שגדולה היתה בשעת הגירושין
ואמר שיביא עדים ממקום אחר וכדנקה ע"י
אשה חכמה וכשרה וכו' אין חוששין לו' ודין
גירושין ספק' **מהר"י ו' לב ח"א**
דף יז
ברין כותן גט על תנאי ודברי הרמבם
והתו"ל **שם סב**
הנותן גט לאשתו על תנאי והאמינ' עליו
וזו לה השטר והאמין רבו שמואל
לאשתו כאמנות מגורה כשני עדים כשרים
לכל שתאמר שלא בא שמואל הזכור ולא יהיו
עדי' כאמני' שכתב ע"כ והוא בא ויש כמה עדים
כאנוכיס שראוהו והיא מכחש אות' הרי זו ספק
מגורשת' לא כאמר לתרן תרי לישני דסמרי
אהדדי הוי דהתירון מביא לידי לישכ' יתירה'
שם סד
תמיהא וגז' על אות' שכתבו גט לאח' יית'
ואפי' במק' יבם מומר' **שם סה**
הרי זה גיטין ע"מ שבעלי' שטר מתבטל
מכית אחד שיש לך ושלא תפסדו
יח א 81 I לפיכך

אבן העזר חלכות נתינת הגט והמגרש על תנאי

לעולם וכו' כו' לו' דהוי מגורש ואיכא מגורשת
שם קבר
 דאמרין מגרש ראשון וכאש שמי אי
 הוי ע' כפיה או ע' דברים וכו'
 המקדש בפני פסולי דרכן אי נזכר גט
 משפך פסולי הכונשים בעדות וקדושים
שם יט
הנותן גט מחמת עובש ממון אי מוקרי
 איכס
שם קכו
המגרש את אשתו על תנאי שאם לא יבוא
 ויחזק עמה בפני עשר אבשי כשר'
 מישראל זכו יהיה גט ואם יבוא לא יהיה גט
 ובא למדוכה ולא מנא כי הטמנה עמה או
 ברה לה נדר הרב להקל ולהחמיר
 ועיין במהר"ם אלפסאר סי' ל"א ובמהר"ק
 דף ס"ט ובמהר"ם בח"א סי' ק"ט וכו' וכו'
 דף פ"ג
שם ח"ב ב
ראובן גרש את אשתו ונשעת כתיב הגט
 אמר שהיה רוצה ליתן לה הגט ע"מ
 שתתפייס במחצית הכדוכיח ונשע כתיב הגט
 לא הזכיר התנאי אם התנה התנאי אחר
 כתיב התורף הגט הוי כשר וצריך לקיי ההבאי
 ועב במהדרם אלשיך סי' ל"ו ע"מ
שם ט
מגרש שכתבו לו מעו לגרש או ששם מחמת
 האובס שלא היה האובס בענינו לא
 באביו או בכנו כדא לומר דהגט הוי מעושה
שם עז
ראובן כתן גט לאשתו ואמר לה משו שתתן
 לי שטר מתנת הבית שורשת מאבך
 אבני מגרשך ואם לא תתן לי שטר מתנ' מהבני
 וכו' לרש' זל משום תנאם הוי כמו אם או על
 מתנת ויש לטוש לדבריו
שם ח"ג צא
ברין גט שכתבו אי חוזר ומגרש בו או איכו
 חוזר ומגרש בו
שם צב
ראובן גרש את ארסתו ע"מ שאם לא אבוא
 ואראה לפיכך וכו' ואם אבוא ואראה
 לפיכך וכו' ולא יבא מן העיר ולא כדא לפניה

יש לחמיר ו"עב במשפט נדק
 דהרי זה גיטך על זנות שתפטרוני מכדוכייתך
 וכו' ומת קודם הפטור יש להסתפק אם
 די בשפטור את ורשיו וחולצת ולא מתייבמ'
שם ח"ד דף סב
המגרש על זנות שלא תנשאי לפלוני ואמ'
 לתמוס שנה וכיוצא
בהר"ר
קארו דף סו
המגרש בתנאי כזה שתא' מגורש מעכשו
 משגיג גט לידה עד שיצברו ב'
 שנים הרי זה פשוט שמוכן הכ' שנים משהגיע
 הגט לידה ואעפ"י שאמ' מעכשו ועיין במהר"ר
 מזרחי סי' ל"ב
שם סח
ראובן קידש אשה וגרש על זנות שלא תנש'
 לשמעון לזמן ידוע בא לוי וקדשה
 וגרשה לחלוטין חזר ראובן וקדשה וגרשה
 לחלוטין מותרת לשמעון וכ"כ מהר"ם בח"א
 סי' ט"ב
שם עב
המגרש את אשתו על זנות שלא תנש' לפלו'
 והלכה ונתקדשה לו לא מלאו לבו
 להתי' ומה' דרמט בח"א סי' ט"ג כתב להתי'
 ושהגט קיים
שם שם
קטנה שהשיאה אביה אם אין בה דעת איכ'
 מתגרשת לא ג' עממה ולא על ידי
 אביה ואם יש בה דעת מתגרשת על ידי עממה
 וכ"כ מהר"ר' ב"ח סי' ד' ומהר"ם סי'
 ט"ז וד' סי' זכ'
שם פב
תיקון להרש בר בנות על מיו שומעין את
 אשתו והולך ושב לבעל את הגט
מהר"ם טראני ח"א יג
מהו האובס המותר בגט ואין בו משום כפיה
 ו"עב
שם כב עז
ב"ש הרמ"ם בפ"מ מה' גירושין וכן אם התנה
 על פה קודם כתיבת התורף הרי זה
 ספק גירושין ע"כ לכתאומר לשליח או לאמר
שם מז
אין קבעל יכול לבעל תנאי ד'עמ שלא תנשאי
 לז' לי'י

אבן העזר הלכות נתינת הגט והמגרש על תנאי ע

המגרש את אשתו ע"מ שאם לא יבוא וכו' ובתוך הזמן בא וביטל הגט לפני עדים יש לחוש **שם צא** ארום שכתן גט לארסותו וקוד' הגירושין מסרו בידו כל התבטוין שכתן לה וטבעת הקידושין בכלל ואמר הגירושין שלו ממנו הטבעת כי בטעות כתובה לו והוא טוען שלא היה מגרש אלא למי שכתובה לו ג"כ ובתחלה לא פירש דבר ואמר לו שידע שגזל הוא בידו מכאן ואילך הריני בידו ליתנו או שלא ליתנו **שם צו**

מסדר גט שנלה המגרש דעתו שאינו רוצה לגרש כל' לזמן והוא חשב להטעותו **שם ק** סדר כתיבת הגט בקיבור **שם קח** מי שכתן גט בביטול כל המודעות ואמר זמן הוציא מודעה ועיין במהר"מ בח"ב דף ק"ו וס"ג ובמהר"א ח"א בח"ב סי' מ"ב כ"ז ובמהר"ט בח"ב סי' כ"ז ובמהר"ש בח"ב סי' ר"ד ובכ"ז שמואל סי' ע"ב

דברי ריבות רעא על מי שהכריחוהו ליתן גט והוציאו הכדוכי מידו בעט"ל ועיין במהר"א ח"א סי' ס"ג **מהר"ר בצל"י** מי שכתן גט והוציא קול שהי' באונס וע"כ שארית יוסף לא

א' הוציא קול על אשה שקדשה ובתפוסה ליתן לה גט ע"מ שכתן לו

סך גדול והיא מסר מודעה קודם לכן והמזון הוכח ביד שלום ומעכבת בידו שלא לתת

מהר"ר לוריא בר כה אשה שכתתה או שהחזיקה לראות דם מחמת תשמיש אם יכול לגרשה **שם סה**

בענין המוציא לעז על הגט והוא מנעיה דד"ת שכתן גט אחר **מהר"ר** איסורם נה וז ח ט צט

שם ה"ב דף א ברין השול' כתב ידו ללד שיכתבו גט לאשתו **שם עג**

מי שיש לו אשה מודרת ומקל' ואשת מדינים וחש לתקנת רגמ"ה שלא לגרש ונדד לגרשה ואין לו כתובה **שם קנו**

מי ששלח לאביו לומר אם אשתי רוצה בגט אשלחנה לה אבל באופן שלא יחשבו לישראל בכל כבודו ויחזו הכתובה ביד חכם ואם לאו אלך לארץ מרחקים והאשה העפומה הכתובה גם עשתה מודעה קודם שמסרה ביד החכם וטוב שלא הוא הגט וימתן בלי תבא כלל והוא תובעת את כתובתה הגט כשר שגילו דעת בעיטין אפי' בעת כתיב הגט לאש' לאו כלום הוא אי בפלוג' למתיה ואי איבא תבא כפול ודעת הרמ"ב שם עם לשכות

תו' והרשב"א ז"ל וכמה גזווי גילו דעת ויש שאפי' גילו דעת איבו בריך ועיין במשפ' נדק סי' כ"ח ובסמך במהר"ר לובלין ובמשפ' כתיבן מהר"רם ארשיך ע"ה לו

גט שניתן כהלכתו ותקף אחר תהי' אסור לאיש א' לאו כל כמיניה לאסרה וכ"כ ד"ר סי' א' והכחשת עדים ואם יכולים לחזור ולהצטרף עם המוסר **מהר"ר**

מרינה א"ה מ ברין אונס בגט ומסירת מודעה בארופה ועיין בד"ר סי' קכ"א ובכ"ז שמואל סי' ו' ובמהר"מ בח"ב דף כ"ט וע"כ

שם סג גט ש"מ שכתבו האש' בפקדון ולא כמנהג בידה בטע' מיתת הוי גט' ובמהר"א ח"א

ח"א חלק בח"א ס"ב כ"ז ועיין במהר"ר לוי סי' ח' **שם עג פו**

חולה ששלח גט לאשתו וא"מ הדיוכים קידם וקם מחליו והבי' עירי ביטול ויש מעידים שא' מהם חזר בו ושחממת שחד **שם צ**

אבן העזר הלכות נתינת הגט והמגרש על תנאי

בהן שכתן גט לאשתו בתבאי שאם לא יתראה בעיר שהשגשם שם בפני כ' עדים ביום מיוחד שקבע יהיה הגט גט ואם יתראה ביום המזכר לא יהיה הגט גט והלך לו טבחה למקום אשר וקודם היום שקבע חזר לעירו בראה שאין להתי' לחזור עם אשתו עד שיתקיים התבאי ומוסר ביסוד ע' שמירה כ' שומרי' **מהרראן** חיים ח"א ו **ראובן** בהן עמד לגרש את אשתו ומסר מודעא בקשר וסוכ ביטל כל המודעות מקו' **שם מב** **מי** ששבע וקבל כוירו' שלא לבטל מודעא שבעה על כתיבת גט וסוכ בשבע כתיבת הגט ביטל כל המודעות **שם נו** **בגט** שטען עליו שמגרש שהיה באונס תשובת בארובס' **שם סג** **ברין** אישור הכרזת לדיור בחצר אחד עם המגרש ואפי' שאינו עשו' לא לכתיב' **וינאם** **שם צו** **בגט** על תבאי ברא' דיוס לחצר שלא לומר הרי זה גיטך אם יקי' כך וכו' שברוך היתה תבאי קודם למעשה וע"ש וטעם לגט ש"מ ופי' מ"ש הפוסקים דבגט ש"מ נדון ליוצר שלא תטרוף דעתו עליו משעת כתיבה עד שעת כתיבה **שם ח"ב** יז **ראובן** גירש את ארוסתו וסוכ עשו שלו' ביכיה וחזר וככנס כבי' חמיו ודר שם פס ארוסתו כבית א' ימיו ויפטרדו פעם שנית וסרו להכריב' גט שני **מהר"ר** **בהן** **ח"א** נו **על** טענות מוגש שגזרו עליו ככוס או פטור וכדוקו' **מהר"ר** **מפאנו** **פו** **ש"מ** שהעצוקו ליתן גט לאשתו סתם כדי שלא תהא זקוקה ליכנס ועמד בדיכה גט שני לפתירה לעלמא וישארת בכימן חולק כפי ע"ה פ"ו **מהר"ם** **לובלין** **קכב** **ג** **ה** ו

חילוק בגט הכיתן מאהבה לכיתן מחי' ת' **שם קכב** **רין** תבאי בפול' ותקנת' שמואל כגט ש"מ ומס' ביכיה לתקנת ר"י מפר"ש ועיין במשאת בכימן סי' עז וכיטול קלא שם **שם קכב** **גט** שערער עליו הכותן ואמר שאכסוהו לגרש' **משאת** **בנימן** **כב** **מי** שרצה ללכת למקומו וכתן גט לאשתו סתם לא שקוד' כתיבת הגט כתקשרו בכנס שומתיכו אחר כתיבתו שנה שלמה זס לזה ולמחרת כתיבת הגט כתפשרו ומחלו סקנס זה לזה וזהו שמוכל ליכנס מיד' **שם קז** **ראובן** היום משודך עם לאה וכל שמעון וקדשה והביא ראובן ב' עדי' כבי' אחרות שקדשה קודם וסוכ גרשה שמעון על מכת שמתקדש לראובן אחר כ"א יום וקדשה ראובן בתוך כ"א יום **משפט** **צדק** **מב** **מד** **מי** שכתן גט זמן לארוסתו בתבאי בפול' אם לא כתיב תוך כ' שנים וכו' וככנס להפסי' וכמעכב בה כ' ימים מפני סעור' היום ויפא' לעי' לא כתבטל הגט בכך וחילוקים בדבר ועל' **שם נה** **בענין** מודעא בגט' אם נדון טענת אונס וכיטול' ואם נדון לפרש האונס' ואם תלה באונס א' ובמזג' שקר ועל' **בגי** **שמואל** ו **הנותן** גט לאשתו על מכת אם יתראה כיום פלוני וסוכ כתפס ביד המושל על סתם משחק בקוביא ושאר דברים רעים' וסיכא שיש לחוש לעכבה מזה האשה מזה' **מהר"ר** **טראני** **א"ה** **יב** **ש"מ** שגירש והבטיחוהו לתת קבת מוטלגלי' לאמו על פיו שאמר שלה הם ולא התב' בשעת כתיבת הגט אין כתיבת המוטלגלי' מעכבת

ולא קיימוהו בתחלה ולא היו שם אלא עירי
הסתימה והשלוח עם קרובי האשה המתגרשת
פסול מכה טעמי ואין חילוק בהא דאין
מקיימים שטרו כלילה כנגט לשאר שטרות
דעלמא ועיין בתומת ישרים סי' קע"ח
שם פב

על איש שבא מחזן ומנא אשתו כוננת
ומורד וערפר כמה ערערוין כגט ששלח לה
בוסת ההרשאה לבוסת ושלח לבוסת וע"כ

שם פר פה

השולח גט לאשתו ע"י שליח אין כריך
לקדקש בתבאי קודם למעשה
וכפול והין קודם ללאו וכשיתן השליח הגט
ביד האש"א וידקדק בכל הדברים ומהר"ר כל
בש"ח דף ס"ב חשש להקמיר ודן בה שתא
מוגרשת מספק ועיין במהר"א חיים בש"ח
סי' כ"ב שם ח"ב בב

שטר של שליח שליח הגט שהיה כתוב בו
אכתבו ח"מ במוטב תלתא כחדא
הוינא יתבין ולא היו חתומים בו אלא שנים
וכשם גדלים פסול היו שם ב' גט
ש"א מעידיו וא"מ עירי ההרשאה היו קרובי
זה לזה שני בשני כשר היו מהר"רם

מינץ כא

שליח שהבי' הרשאה ולא היה כתוב בה פיד
כפי איזה הרשאה שם קיד
שליח שני שאין בידו שטר שליחו מהשלוח
הראשון אלא שטר שליחות מהנעל
לשליח האחד ושוכל לעשות שליח שליח כשר
היו ר"עב אפי' בא"ט כ"א ש"א השל' בפ"כ ופס"כ
ועיין במהר"א ח"א סי' פ"ג מהר"ר
ן ח"ב ב קבט ל

בי שמונה ד' או ס' ליתן גט לאשתו וסדר לכל
א' שליחותו ומת אחד מהם בטל השליחות
מיכווי הנעל לניו שאינו בפסול חתם סופר
ועד היבא דאיכא פלונתא דרבוותא שראוי
לקמור לדעת גדולים אצ"י בקר"א

טעמ

שם יג

אשה שגרשה בעלה ש"ו ויש חשש יחוד
ועיין במהר"ר לוי סי' שם יש

הלכות שליהות הגט והשטר

השולח גט לאשתו על תבאי שאם לא יבוא
למקום כתוב י"ב חדש שמה' מורש'
ממנו מעבשו ואחר שבעדו ה"ב חדש כתן לה
השליח הגט איכו גט ומהר"ר מט"כ דף ס
כתב על שני דברים שהתירו בתבאי הכתוב
לשם וליה לא ס"ל ומהר"ר ט"ס ה"ה תיר
לארופה מהר"ר א מורח"י ח"א כב
לא ז

אלו ה"ב חדש מוכים אותם מיום שמסר
הבעל הגט לשליח ולא מיום שמסרו
השליח לאשה ועיין במהר"ק דף ק"ח

שם לב

א"היה רונה ללכת לדרכו לשעתו ורנה
ליתן גט לאשתו ולא רתה האשה לבוא
לפניו כ"ג גס הכ"ל לא רנו לבוא אצלה וכן כך
הלך לו לא היו דינו כיובא בשוירא ואחר כתבו
ולא מכה אותם לשלוחים שם לב

שליח שהביא גט בידו ואמר שהוא
שליח הולכ' והטע' שבידו מכתש
את דבריו שהיה כתוב בו מעשה כ"ל וסגרש
אותה גירושין מורשים כדן שליח קבלה ופסל
הרב השליח והגט וע"כ שם לה מו ע
ש"מ שהיה לו א"ח מומר בארץ מרחקים
ונתן גט על תבאי א"ס מתי ביד שליח קבלה
שהוא מכהו מעבדו שלא מדעת אשתו ומת
הרי הוא מותרת ודבריו ת"ה

שם סז

ש"ב ששלח גט לארופתו כלילה ומסרו לה
השליח באותו ליל נעבדו בחכר המגרש

אבן העזר הלכות שלוחות הגט השטרי

ששאלו לו ב"ד ככתב וכתתם גט זה לפניך ואמ' **שם לו**
 קן לא פני בהכו **שם לו**
 לרש' זל מהכני ידעתי בין כתיבה בין
 בחתימה כדועכד ולתו ככתיבה
 ולשון התו' **שם לו קפא**
שליח שזכא ומחלת כתיבת הגט וככתבו
 גט אחר מפני שלא יבא כהונן
 וכתתם בפני השלוח יא וי' **שם לח לט**
המביא גט ואמר בפ"ו בפסוק בלתי האשה
 ואחר ב ימים באו עדיו והעידו שהוא
 אחד מן העדים הסתמוס בו יש לספק בו
 ולפסלו **שם עב**
שליח כ"ד שבא לפני ב"ד ומס' ה"ד ל"לוחי'
 שיתבו הגט או שלא מוכיח ל"לוחי' לא
 שאמר להם שהם זמון' **שם צג**
תיקון למחכה שליח שלא בפניו וכיבד יעשו
 ג"ס לענין בפ"ו בפ"ג **שם**
קב קפ
שצריך להכיר כל חתימות של דיני
 השליחות וציון במהר"ט סי' ט'
שם קד
שטר שליחו' שכתבו בו בפניו או העידים
 הודה הכעל ששאלו שליח אינו כשר
 לעידו מוכיח בעיני וליכא' **שם קקו**
כל שהכעל והאשה בעידו אין לעשות שליח
 ואם עשאו יבא עדים איך הכעל כתבו
 לו לגורזין ויאמר ג"ס בפ"ו ובפ"כ לשמה'
שם קסד
בשהבעל מוגד על תבאוי ע' שליח שכתתם
 כנוסח השליחות ותהיה מגורשת
 מעכשו וכו' אין למאן תיבת מעכשו'
שם קנו
אם יש לשנו' מוכח שטר שליח קבלה או
 הולכ' כשהוא שלא בפני השליח ללשון
 כסתר' **שם קף**
שליח שחזר בו משליחותו אחר שכתב
 וכתת הגט בפניו ונא הכעל בפני
 ב"ד

שעת הדין' ואז איכא פלוגתא' **כתב**
 שלוח' לתכתיב פקלויקוי' על הדב' **מהר"ר**
כהן ב"ר אברהם
אשה במקלויקוי' ובעל' בספרד שלח ככת'
 ידו לכתוב גט לאשתו כטעם הדב' להתי'
 להלכה ו' עב' **שם בג**
ארוסה שהוא ספק אם היא קטנה' לכהונ'
 עס' הגט והגט כותב ע' שליח ו' עב'
 במהדרם טראני ח"ב דף מ"ב' **מהר"ר**
פרואה א ב ג
גט שהוכ' ע' שליח ו' ה'הטא ככת' איך עידו
 סס' ראובן ושמעון ובגט שבידו הס' לוי
 ויהודה ומיכה שליח סבי' להספת' ומה'הר"ד
 בח"א סי' קמ"ט כתב ד' הל' כגט בטל' **שם ד**
ברין שליח שבא אחר בפ"ו בפ"ג ו' עב'
 השולח גט ממקום למקו' אין ראוי
 לכתוב לא מקום דירת האשה ולא מקום
 עמולתה' **מהדרם אלא שקאר ז**
שליח קבלה שכת' שקבל הגט ויכאב מעש'
 ב"ד שעשו לו אין להתיר את האשה
 בפק' **שם עז**
נפון הוא לפתות שטר לשלוח סבי' תומת
ישרים ב ג
שליח ששטר שליחותו בידו מקווי' והסתיוות
 סיכרות ואינו יודע לו בפ"ו בפ"ג יט'
שם ד
שליח כ"ד שהביא שטר שליחו' בידו וחתימו'
 בו ב' עדים ולא כתבו בשם איך אחר
 השליח הא' בפ"ו בפ"ו וכן שלי' ב"ד שאין כתוב
 בשטר השליחות שבידו איך כתוב בשט' שליחו'
 הראשון שהדעתו הכעל לעשו' שליח ושל' וכו'
 כריך לכדו' ב"ד שהוא ו' עב' כוסח שטר שליחו'
 של ב"ד' **שם ז**
המביא גט ממה' ואח' בפ"ו בפ"ו שאלו לו
 אתה יודע שכתב לשמה' ואמר
 שאינו יודע' כדאף שחיכך להחזיקו' **שם יט**
המביא גט ולא אחר בפ"ו בפ"ג ח' על פי

כל עם עירי הגט והעירו על חתימתם ומכס
 שם שלים אחר והוא בא וספר הדברים כהויתן
 הרי זה כשר **שם קפא לו**
הבעל שניה לכתוב כ"נ נטין עד שיג
 א"כשר ולא אחר עוד וכונא פסול
 בראשון צריך לדקדק מאד קודם שיכתבו גט
 שכי אם הוא פסול מדין או מחומר **שם קצו**
שטר שלוחות שכתבו בו שיתן הגט בתכא
 שיעשו לו המורשים שטר מחילה
 מבדוכייתה ולא בזכר שם שום פרעון וטוב יש
 עדות שכתפטר עם המורשים ופרע להם כ"ה
 זהובים ושכך היה תכא ועתה הוא חפץ שיתן
 הגט על יד שלוחו הרי זה יכתן **היה דהרי**
 זה נטין ע"מ שתתן לו מאתים וזו אי ה"ה
 בתכא ראש **מהר"י ל"ב ח"א דף גט**
השלוח שאמר שיתן לו הבעל רשות
 לעשות שלים אחר אינו כאמון
 עד שיבא שטר הראש שזכירו חתימת העדים
 ועיין בח"מ ס"ס ס"ח ומהר"ט סי' ט' ובדברי
 ריב"ז סי' ס"ה ומהר"ך חול' בח"א סי' וקוב
שם ס
תיקון לעשות שלים קבלה כסדר הר"ף
 ופי' דבריו גט שיתן בפני עירי
 החתימה א"כ שאמר בפ"ב ובפ"א **שם בא**
 שלים קבלה שהאשה עושה את
 צדדי שיהיו שניהם כא"ל מהני
 אפי' זה שלם בפני זה **שם שם**
האומר תקח גט זה לאשתי ע"מ כך וכך
 ואם יתקיים התכא יהיה גט
 מעכשיו והאשה לא עשתה אותו שלים קבלה
 אפי' יגיע הגט לידה אינה מוגרשת וע"כ בח"כ
שם סו
סומא לסתור"ם פסול להכיא את הגט
 ואפי' שיתקיי' כחותתיו וה"ה לפסולין
 מדאורייתא **שם קל**
ראובן שלם גט לאשתו וכתוב בשטר
 השליחות אף מוכחו שלים לסולד

גט זה לאשתו ותכף שניע הגט לידת תקי
 מוגרשת ממנו מעכשיו יש להחמיר כדלעיל
 ועיין בתורת אמת סי' ל"ז **שם ח"ב**
תיקון למי שאחז כחץ ללכת לדרכו ואמר
 לסופר לכתוב וכו' ורובה לגרש על
 תכא אף ואמר לשלם ועיין בת' סי' ק"ג
 ובמהר"א חיים בח"א סי' כ"ע ובמהר"ט
 סי' ו' ובמקום יבם שם **שם י**
השולח גט לאשתו על תכא שקוד שיתן
 הגט לידה תכתוב שטר מחילה
 ושמעון לא חלה ולא כאכס ורובה לעשות שלים
 שני פלוגתא הוי **שם ח"ג ז**
גט שאינו מקוין ואין עירי לקיימו והשלם
 אינו יכול לומר כפ"כ וכפ"כ כי לא עיר
 על כתיבתו הרי זה לא יכתן **ומהרש"ס ב"ב**
ע"א טעם להקל יב"כ מהרש"ך ודעמיס בח"א
 סי' לא' ועיין במהר"א ח"א סי' ל"ב וק"א
שם ב"ד
השולח גט לאשתו וכתב בשטר השליחות
 ע"מ שאם תפגעך ולא אצלה
 בפני ב"ד ובפני אשתי וכו' יסיה גט ואם אבוא
 וכו' הרי זה יכתן וכ"כ מהרש"ל סי' מ"ח
שם סח
קטנה עשתה שלים קבלה ואין ידוע אם
 קטנה או בערה או בוגרת היתה
 באותה שעה ואין שניות ידועות אלא על פי
 האב ויש להסתפק אם צריך בשטר קבלה
 להיות משולשין פלוני וכו' גם אינו ידוע אם
 מכאן לה ריבוי שערות או שנים לכוף ראש
 לעיקרן **שם ח"ד דף ג' ג'**
שלוח הולכה שניטל שטר בשליחותו מקו
 ועיין בח"א דף כ"ה ובמקום
שם סו
השולח גט לאשתו ואמר לשלם שיתנה
 לה על תכא וניתן בלי שם
 תכא ובקר קרע כ"ד אלא שמתא קרוע בלשון
 שלא בקראת בא שן של שווקן ואמר ויתנה
 לז

אבן העזר הלכות שליחות הגט והשטר

לה על תנאו ואין חילוק אות והסרין פוסק
 שלא במקום תורף וכ"מ מהרד"מ בח"א סימן
 כ"ד ק"ו וע"ש בהר"י קארו דף סז
 ראובן כתב גט לאשתו וכתן רשות לסמועון
 לעשו' בו כטו' בעיניו ושרעין כתנו
 על ידי שליח על מנת שאם לא יבא מבין ועד
 ג' שבועות יהיה הגט גט שפיר דמי' בהר"ם
 טראני ח"א קצא
 והנה"ח גט לאשתו ואח' לשלו' שיכול לעשו'
 שליח עד מאה ועש' שליח וכתב לו
 גס כן עד מאה ולא כתב עד גט' אין פוסק
 בדבר' שם רט
 וישור"ח גט לאשתו על מנת שלא יתנהו
 לה עד שיקבל כ"כ מעיו' וכן עשה
 השליח ושוב קרובי האשה לקחו ממנו בחזקה
 ויש הכרע בתנאו בעשה הבעל בין ההכרע
 המסדר הגט והדיינים והעדים' שם רנא
 לא
 בני שבא בהרשאה מכתב לקבל גטה והוא
 בומר' אל"ף שלא כודע אם הבי' סימני'
 ע"ש דרך כתיבתו ובכתבו' בה' הר"א' חיים בח"א
 סי' גט' שם ח"ב דף כב
 ע"ל ח' שכתן גט לאשה ופניה מכוונים איך
 מגורשת ו'עש' חילוקים בענין'
 שם נה
 השולח גט לאשתו וקבל חרס שלא לנטלו
 וקם השלו' והלך ואח"כ יבא הבעל
 אחריו בכוונה להגיע לעירו קודם השליח
 ולכתיו' שגט לאשתו ומחאו' בדרך ולא אמר לו
 דבר אל"ף אמר ללוי' שאח' לו ויחלה פניו שלא
 יתן הגט עד אחר שכוני' אם הוא לא יוכל להני'
 קידש והגיעו שניהם יחד לעיר והלך הבעל
 להתייחד עם אשתו ולא מנח' והשלו' הלך ל"ד
 ומס' ל"ח הגט הרי זה כשר דגילו' דעת בנינו'
 לאו כל' הוא גס אינו בדרך ליתנו' לאח' שכוני'
 ועוד דלוי' לא אמר מיד שליח' בהר"ם
 אלשיך לו עח

ברין גילו' דעת בנינו' שאפי' בעת כתיבת
 הגט לאו כלום הוא' שם עח
 גט שאחר שכתב ביד השליח וכתב
 מעשה כ"ד כודע שאחר מהדיינים היה
 קרוב הוא למגרש והיו שם אנשי' אחרים רואים
 המעשה' בהר"ש מרינה א"ה סח
 גט שהיה כתוב בו פלוני בן ראובן ובשטר
 השליחו' פלו' בן שמעון גס השליח כתב
 בפ"כ ובפ"כ והוא לא ראה והחזירו הגט והשטר
 למסדר והוא קיים הגט ולא שלח שטר שליחות
 וכתב שמתחל' וזה הוא גט לאשה ושלחו' חא
 דמילתא עשה שיעשה המגרש שליח' אם עד
 א' באמן להעיד שפלו' עשה שליח לפלו' שם
 פב פג
 השולח גט לאשתו ואמר לשליח ותובא
 הזקנה מהבית ותסגור הדלת
 וכו' וכן עשה השלו' לא שאמר יום או יומי אחר
 כתיבת הגט פתחו השכנים הבית גס הזקנה
 היתה ככנסת' ויובאת לא כתבטל הגט ככך'
 שם צח
 שליח שהבי' גט ומנח' פסול וחזרו וכתבו
 שם גט שני והביאוהו לידו מהו'
 שם קע
 שטר שליחות שכתב בו ראובן מסר גט
 וכו' להוליך אותו לכ"ד הנדק של
 ק"ק פלוני ובפניהם יעשה שליח וכו' ובסתפק
 אי כ"ד מיקרו הפרנס' המפקחים וכו' והעמיד
 הסכס' ב' כתבו' מהקהל אכלו' גס אין עדים
 מכירי' לא חתימות השליחו' ולא של כ"ד וע"כ'
 שם קצה
 חולה ששלח גט לאשתו וא' מהדייני' קדשה
 וקם מחלו' והביא עידי' ביטול ויש
 מעידי' שא' מהם חזר בו ושחמת שחד עשה'
 שם צ
 הלכות הגט והשליח וכו' משפטי
 שמואל קבב
 שטר שליחות שלא היה כתוב בו כתיבה
 מאימתי

אבן העזר הלכות שליוחות הגט השטח ע

שליו הולכה שכתב גט ואינו מכיר האשם
 ויש עד א' בלבד שמכירה אינו יכול
 לסמוך עליו **שם פט**
צריך לומר להמיר השבועות קודם שיאמר
 לשלוח לכתוב הגט **שם ח"ב י**
השולח גט לארוסתו על תנאי שיעלו
 ב"ד בעיני תביעת כסיו וימסור
 השלים אחר כך הגט וזו כתוב בשטר הראשון
 הנכסים אבל בגט לא דנו ה"ד שיטלו שום
 תנאי ויש עוד לספק מאן חכמים אם על כל
 המפורסמו' אחר או על כל שלשה ושלשה ו"על -
שם כט
שטר שליוות שכתוב בו הרי את מגורשת
 ממני מעכשיו ומת' לכל אדם ולשון
 מהר"ל ז"ל בזה שיש לעמוד על תוכת ממני
 ב"ד **שם ל**
השולח גט לאשתו על תנאי שמים וימסר
 ובתוך זמן זה כש' שכתב בספיכה
 אחת וכתב'ה הספיכה ולא כולדע ממנו יכול
 השלים ליתן לה הגט ותכאף ימ' **מהר"ר**
בהן ח"ב טל
שטר קבלה שהיו בו קצת ספקות שאחד מן
 הדיווכים לא היה מכיר קתימת העד'
גם לא היה כתוב בו ומיד כשיגיע הגט וכו'
 ולא נזכר בו שם אבי האשה וכבר במסר בידם
 הגט כשר **שם ח"ג עח**
על מ"ס ה"רמבם בס"פ מס' גירושין אבל עיר
 וכו' ואם היה גט אחד מהם ביד השלים
 אינו כותבו לאשתו אם הוא אפילו במקום
 דליכא יבם **תורת אמת ר"א**
המביא גט והוא מוחק לגנב והכשירו
 קרב מכמה טעמי' **מהר"ר**
מלובלין בה
גט הבא על שלוח וקודם שהגיע ליד האשם
 בתקדש מן הכד והני' הקדש תוך דגל
 התחתון של אות הו' ו"על משאת בנימין
 ב"ד כ"ד

מאומתי ויחלו הנורוץק דהיינו משיגיע הגט
 לידה במכה ממ' כשר שהשלים כאמון ו"עב
 במ"הרש"ק ס"ג **מהר"ר א' חיים ח"א**
יא
האשה שארמה המקבל לו גטו ויהיה לך
 דשות לשווי שליח ושליח דשלים
 עד מאה שילוחי' וכשיגיע גטו לידך מיד בעלי
 הכוכר או מיד שילוחך וכו' איהו מפורס' ממנו
 ומותרת לכל אדם מסו המכוון ודרך כתוב'
 הגט ואם יש הקפדה שיעש' הכעל שליח הולכ'
 להוליכו ליד שליח קבלה **שם יב**
השולח גט לאשתו על ידי גוי והגט ושטר
 השלוח' שבו מוכה הכותן את הגט
 באו בקשר ופוממות שאין יכול' לקדוויף כשר
 הוי ועיין במ"הר"ם לובלין סי' כ"ה **שם לב**
שליו שכתן גט על תנאי ויש לחוש שלא היה
 כן דעת המגרש' **שם נב**
השולח גט לאשתו ביד שליח שיתכחו לפלו'
 והוא יתכחו לאשתו אין זה שליח
 ועיין לעיל במ"הר"ם ב"ל ח"א דף ס' **שם נה**
המביא גט בא' והוצרך השלים למכור שליח
 אחר כח' שיש לחוש שלא למכור
 לפי ב"ד ו"על **שם פג**
שבו אחד שהיו מוליכי אותו ופגע ביהודי'
 ואחר להם בתבוג' גט לאשתי הרי אלו
 לא יכתבו דחישוקן דלמלא מת מחמת יסורין
שם עא
השולח גט לארוסתו ואח' תן גט זה ליד
 ארוסתו והיא קטכ' יתכחו בתחלה
 ליד האב במעמ' הבת ויטלבו מידו ויחשו ויתכחו
 ליד הבת במעמד האב ועי' בהלכות כתיבת
 הגט במ"הר"ל א' חכ"ב סי' כ"ה כ"ד **שם צט**
שליו ראשון שעשה שליח שמי ואינו כתוב
 בשטר שאמר בפ"י ובפ"ב והוא חתום
 בכ' עדים בלבד גם השלים שמי לא חתם שליח
 ב"ד חמי בראש שהגט כשר ו"על ובת"א סי' קפ"ד
שם קא

אבן חצור הלכות שלוחות הגט והשטר וכפיה להוציא בגט

הנותן גט ניד שליח קבלה בשביל כך מעות
שבתפסרו לתת לו ובשעת כתיב הגט
לא הזכיר שום תכלית ושוב קבל מהמעות
וקצתם לא קבל ואמר שעל דעת כך לא גירש
וכיול הגט לא תבטל בו וכמה חילוקים

משפט צדק נח

עבר שאין לרבו דעות עליו אלא שלא קבל
גט שחזר אין לו דין שלי' לקבל גט
אשה מיד בעלה ו"ע וזכין לאדם שלא בפניו
ואעפ"י שלא יכירו • מהרר' טראני
א"ה ז

היבא דכתמים מתומת דיון א"ס וכתרף
השליח עמו • שם ט

המביא גט שפדיו היו עיניו חסליתו נעמם
גם היו בו קצת ספקות כשר •

מהרר' לוי ח

הלכות כפיה להוציא בגט

מי שצבר על חרש רג"מ וכש' אשה על אשתו
אין כופין אותו לגרשה לא כשומים ולא
כשומתא וכ"כ מהרר' קארו ומ"הרש"מ מטרטא
שם נדף ס"כ וס"ג • מהרר' מזרחי
ח"א יד

חשגות שהשג הדב בענין כפיה בגט •

שם צג

מוכה שחן ששכיבו במשכנתו דואלו שכופין
אותן להוציא ס"ה לשאר חולאים

שיהיה כסם סחון חוק והמס כשרו מחמת
התשמיש ששקם לו ועיין במהרר' אלכ"ב ח"א דף

ס"ג • וכלר' סי' ת"כ ובמהרר' יט' סי' ז' • שם
ח"ב

המגרש אשתו ראשונה על אשר טענה
בעיכא חוטרא וכו' וכשא' שבות

וגם היא טוענת בעיכא וכו' והוא אינו רוצה
לגרשה אם יש לקיפו עד שיאמר רוצה אבי •

מהרר' מינץ פח

מעשה

באחד ששלח אשתו למדינת אחרת

בכבוד והיו רב וכתבו משם פסק

לגרשה מחמת טענת יסען על ביתו ובמקומו

כתבו שאין כופין אותו לגרש ושתחזור כל

הכספים לבעלה ותמה הדב על כ' הפסקים

בטריט ושמענו ב' הכתות וכתב להם שיתפסרו

ביביהם • מהרר' ל' חביב בט

ראובן כשא' ברת שמעון והוא טוענת עליו

יסען על ביתו ולא יצמוד ושמעון

לקח המזון מידו וא' לו שיתן גט לבתו האשה

באמנת בטענה זו שקיף אחת מן הטענות

שהבעל יודע בהן ואינה מעיזה פנים ודווקא

שתבוא היא עצמה ל"ד ובפני בעלה תאמר

כן ולא תבקש לא גט כלל ואם מתבע כתובה

עמו אינה באזכ' יכולת לה כתובה מנה ומאמר

וכדוכיין ותוספת אין לה וכופין על הכתובה

אבל לגרש אין כופין אותו ואין מכדים אותו

אכל מבקשים ממנו ומאויימים עליו וישתדלו

ס"ד לרשות האשה כל עוד שיוכלו ושמעון

יחזיר המזון מיד לראובן ואם ירא שילך לו

ושביעה • ועיין במ"הרש"מ אלאשקאר סי' פ"ט

ובמהרר' אלכ"ב ס"ג סי' ק"ה ובמהרר' שדס' ביומן

ק"ה וכלר' סי' ת"כ ובמהרר' שדס' ס"ה סי' מ"ב •

שם לג

מי שכיטלה העטרה כולה ע"י חולה ועכר

וכשא' ישראלית ראוי להסיאו ענה

שיפוסקת ויגרש' ושא' גיורת ואין כופין אותו

לגרש ואין מכדין אותו • שיפוסק מאשתו ויש

חולקין • תומת ישרם נא ב ב

ריב קנה

אשה ששהתא עשר שנים ולא ילדה ולקח

אחרת עלים ותוכנת גט וכתובה

בכתובה ודאי כופין לפרוע לה ו"ע • שם

פר

אשה שאמרה על בעלה ככפה שלא היתה

יודעת שהוא כן ואפילו ידעה סבורה

היה לקבל ועכשו אינה יכול לקבל אין כופין

ליתן

אבן העזר הלכות בפה להוציא בנט ומאון וזבוס וחליצה ער

ברין המאמת בפני ובס קטן **תומת**
ישראל
קטנה שנתקדשה ונשעת המאון כפל ספק
 אם היתה עדין קטנה וענין ידיעת
 השנים ועב' **מהררן לב חדרף ט**
מאנה בפני ג' הדיוטות והעדויות לא היו
 כדורות ועד אחד עבר שבועות
 וחרס ולא כמקבל העדות בפני בעל דין
 מעידים שלא שערות בקשרי אבועותיה ועיין
 במ' הרדסם סי' ד' ובמ' הרד' מיום ק"א סימן
 ובמ' הרד' בנללל סי' כ' **שם** **מו**
יתומה שנתקדשה ומאנה לא קטן היתה
 ולא גדולה היתה ועיין במ' הרדסך
ק"א סי' כ' כד' **מהררש מדינה**
א"ה פד
אם באמת האם במזמן שנות בתה ואומד
 השכנו' שלא בולדה במקומן מה הוא
שם פז
אחת מואנה בראובן ונתקדשה לטמון
 וטוב מתקדש ללוי ככתוב במכשיות
 ודין בפיה' ועיין בדר סי' ט"ע' ובמ' הרדסך
 ק"א סי' כ"ט ע"ל' ובמ' הרד' בנללל סי' ז'
שם פח רב ג
קטנה שנתקדשה שלא לדעת אביה כהיתמו
 בעיר אחרת ומאנה יש להכריכה
 ג' כ' גט' ובמ' הרדסך ב"א סי' כ' כתב שאינה
 ברינה וכ"כ ד"ר סי' שפ' ועיין במ' הרד' ז' סי'
 ב"א סי' א' ח' האריך קרב אל בדין זה בכמה
 חילוקים ודקדוקי פוסקים ותשובות המרדכי
 ז"ל **שם רו בט**

הלכות זבוס וחליצה

אשה שנתארמלה בפעמים ובעצם השני
 בעלה לפני זבוס וזונה ליבום הדין
 עמו זכ' מהר"ל ז' חביב סי' ל' שאין דין
 קטלנות ביבמה' וע"א שיש בפיו כיבוס
 וע' כ' 19 2 ובתלכה

ליתן לה גט' ועיין במ' הרדמט ב"ח דף קכ"א
 ובמ' הרדס מלובלן סי' א' מהרר' ז' לב
חד דף נח
ברין אם כופין לגרש לאיש העובר על דת'
 ועיין במ' הרד' לור"ז סי' מ"א ובמ' הרד'
 איסורם סי' ל' ג' **מהררש טראני**
ח"ב דף מה
אשה ששטה עס בעלה עשר שנים ולא
 ולדה וזונה לגרשה וטוען בדין
 שהחלי ממנה ואינו דונה לפדיון לה המוספת
 הדין עמו ועיין ב"א סי' ק"ב **מהררש**
כהן ח"א קער
 ב"י שכתבת אשתו סתומה שאינו יכול להוציא
 באיש' עמה ולא הועילו לה רפואו' יכול
 לגרסה ואין לה עליו כתובה ותוספת ועיין
 ב"א סי' מ"ה **שם ח"ב צו**
אחר שאחר ז' שנים ששט אשה אחר ששט
 בה מומין וגרשה ואינו דונה ליתן לה
 התוספת אין הדין עמו' **מהרר' ז'**
חיים ח"א קב
 שחן שאומר שנתדפס ואשתו אינה
 מומכת עליו מהו' **תורת**
אמת רוד
אשה שכולל בה חולי הכבסה אין יעשה
 בעלה בגירושין ובתשובות ועיין
 בפליעת ב"א סי' ז' **מהררש מלובלן**
המשותף תמיד מים במטה בשעת השינה
 אין כופין אותו לגרש' **באר**
שבע דף קיב
 בענין אשה שנתקלקל ושתה גס כהו עיניה
 ואינה דונה עוד להתרפאת וכתגרש'
 ותוכעת כתובה ותוספת' **משפט צדק**
 סו

הלכות מאון

אבן העזר הלכות יבום וחליצה

יבם שכתמטע לחלוץ במחר' היום שקבעו
 דריך לקבוע פנים שבי' שם קבב
טעם למה הכריבו חכמים בדוקה לאותן
 בשנים שאין להם דרות' שם קבב
מי שמת ועדים מעידים שבעיר פלונית
 ראו היום ו' שנים בכיו אשתו מותרת
שם קצח
מי שהיה מוחזק באחים על פני דבריו
 שהיה כשבע בחיו אחיו ושוכח אחר
 שאין לו אחים גם יש עד על הדבר פסוק הוא
 שאשתו מותרת' ההיא דתוכן מי שמת בשעת
 מיתתו וכו' לי אחים איכו כאמ' לא דווקא
 בשעת מיתתו א"כ לדמותא כקטנה' מהר"ר
ן לב ח"א דף יד
אם יש במקום סיבה ב"ד הראויים לחליצה
 אלא שאיכו מומחה תבוא היבמה אחר
 היבם לעירו או לכ"ד מומחה חותר קרוב'
 סברת הר"א ז"ל ביבם שהלך לעיר אחרת שאין
 סיבחה הולכת אחריו יש לדון בה' מי שיש לו
 ב' מקומות לפעמים דר בזה ולפעמים דר בזה
 כד' דקדיון בזה זקני עירו' ועיין במ' הדומע
 ח"ב דף ס"א וקבט' ובמהר"ם גאלאכטו סי' ס"ז
 ובמ' הרמ"א אלשיך סי' כ'
מי ששבע שלל ישא אשה אחרת על אשתו
 ונפלה לו יבמה השכוב' חלה גם עליה
 ועיין בס"ב סי' ע"ט יח' וכ"כ מהר"מט סי' ס'
 ק"מ' ומהר"קא דף קמ"ד ואפי' עשה בה
 מאמר' ועיין במהרש"ס סי' ע"א ובתור אמת
 ס"ז כ"כ' ובמהר"ל לוי סי' א"א' שם יח
 פו' דברי המו' ורס' ובר"ש ז"ל על סימני
 קטן וקטנה לסיות כשרים לכל דבר'
שם טל
יבם שסיה רוצ' לייבם ובע"כ הביאותו לפני
 סיבחה ודקק כפניו אין כופין לחלוץ'
 וכ"כ מהר"ם שאין סי' כ"ב ומהר"ר כנלא סי' כ"ב
 ומהר"ם לוריא סי' כ"כ' ועיין בפה דרס' גאלאטו
סי' פ' שם ח"ב יא

ובתלמוד ואמלו יס לו אשה אחרת וע"כ'
מהר"א מזרחי ח"א כב
פסק מהר"ל'ן חביב על יבמה וקוסה
 למומר ואומר' שם מז
המענות שטען עליו תרם הממכר' ועיין
 במהר"ר מייזן סי' ק"ה ובמהר"ר
מייזן סי' י"א וע"כ
שם מח
בענין המורה אחרת וחללה בעלו מעל
 דגלו ולא מעל שוקו' שם צו
בבמה שיש לה יבם בארץ כנענית' ועיין
 במהר"ר דק"ן סי' ט' ובמהר"ל
 במח' דף י"ז' ובמהר"ם גאלאטו סי' כ"ה'
 ובמהר"טן בס"ב סי' ל' ובמ' סי' ק"כ ובמהר"ר
סי' י"ח שם ח"ב לא לב
הרב שהוא פסול לחליצה מנדר קורבן
 וכיוצא אם יוכל להשיב ב"ד ולסדר
חליצה
אשה שמת בעלה ולא היה בחזקת שיש
 לו אח אם ילד' בן ומת בתוך שלשים
 ונשאת לו ואח"כ ינא לעו' שיש לו אח ויש לה
בנים
אין חולקין בעצ' שם טו
סדר חליצה' שם
הלוי ותלויה אם יכולים לדור בהגר' א'
 ותשוב' הרשב"א ז"ל ואם הוא קודם
 חליצה ועיין במהר"ר ר' חיים במח' סי' ז' כ"א'
 ובמהר"ם לובלין סי' קל"א ובמשנת בכיות סי'
ק"א
במהר"ם פארוואה יו יז
יבמה תוכנית לחלוץ ותיבם רוצה לייבם
 וגיפור מתוך מעשיו שאיכו מוכין
 להם שבו"ק לכופ' אות' שיתן לו ממון אפי' כ'
 אין כופין לחלוץ וע"כ' שם יח
ביבם שחלה את דגלו באופן שאיכו יכול
 להלך' שם כג
ברין קביעות מקום לחליצה דבר דבאמירס
 בשלחא סי'
תוספת
ישראל מז

אבן העזר הלכות יבום וחליצה

עה

בי שמת והוחזק באחים בארץ מרחקים
ובא אדם משם וכשיה העידו שהוא
אחיו אינם באמנות **שם מש**
אין כופין לחלוק לא בשטחים ולא בכדושים
למנו ששבע לאשתו שלא ישא עליה
וכפלה לו יבמה אלא עושין ההרקה שכתב
ר"ת **שם עט יח**
יבמה מעוברת שילדה ולא ידעין אם
כלו לו חדשו ונעמר שפרו ונפרכו
ועיין במהרשדס סי' ר"ח ובתורת אמת סי'
כ"ט **שם ח"ג מר**
ראובן היה לו שפחה וכפי דבריו וקלא
ללא פסוק לא טבלה לשם עבדות
וכתעברה ממנו וילדה בן ואח"כ הטבילה לשם
עבדות ושחרר האב את הבן וכשא בת יש ומה
כלא בכיס והיה לו אח מאשה ישראלית אשת
משחרר פטורה מכל **שם ביה**
הרי זה גיטך ע"מ שתפטרו מכדוכייתך
וכו' ומת קודם הפטור יש להשתפק
אם די בשתפטור את יורשו וחולבת ולא
מתייבמת **שם חד דף סב**
אחר מן האנוסים בא על שפחתו והילד
ממנה בת והבת שהא גילה ולא
בשתחררה ולא כתגירה ואם ישראל שלח לה
קידושין וקבלתה בפני אנשים שאינם יהודים
ומת בלי זש"ק אין כאן זיקא ואין חילוק בין
שפחה לאחרים לשפחה דרויה ובניו שאינו
מוחזק בכשרות אחי כפ"ע **מהר"י קארו**
דף ט
בי שיש לו אשה ובני ואין לו בונה להשתכס
ורונה ליבם ובתברר שאין כוונתו לא
מכה גם היבמה אשכנאית כופין ואוכזין אותו
עד שחלוק **שם קלח**
יבם אימתי כופין אתו לחלוק ובמקום
שאין תקנה קבועה על פי קדמונים באלה
לחלוק אין כופין כל שהוא מוכה ליבם וכראה
דאם כבר חלץ חליצה טבולה כופין אותו

לחלוק חליצה כשרה וחילוקי כוונת מנה
ועיין במהרשדס סי' ס"ט ואח"כ דף ע"ד
שם קס
גט ש"מ שנקרע קודם מיתה קרע כ"ד
הרי זו חולבת ולא מתייבמת וכופין
ומכזין את היבם לחלוק ועיין בהלכות נתינת
סנט במהר"ל חביב סי' כ"ז **שם קמר**
יבם שעשה מאת ביבמתו וכנסה בו ברכות
וכתייחד עמה ולא בא עליה הרי זה
כותב גט למאמרו בפ"י וכותב בו אכתתי ואח"כ
יחלוק לה וא"כ לחזור על האשון ועיין
במהרשדס סי' כ"ג ובד"ר סי' קס"ג ובמהר"ל
ן חיים ח"א סי' י"ג **שם קמה**
אין כופין לחלוק עשר ראיות שמונת
יבום קודמת למנות חליצה וע"כ
שם קמה
מי שזיך אשה וקדש' בפני עדים והסכמת
העיר היתה שלא לקדש לא בפני עשרה
ומת ויש לו אח הרי היא זקוקה לו **מהר"ר**
טראני ח"א רו
יכול אח לישבע שאם תפול יבמתו לפניו
שיחלוק לה **שם ח"ב דף ד**
ברין אם מנות יבום קודמו לחליצה חליצה
ועיין הכפיה **שם כא**
יבם שאינו רוצ' לחלוק ולא לכתוב אחריות
כתובה **שם כט**
ערות על אחד שהיה לו אח מאמו וכו'
שם כא
ממועה מארץ רחוק מאד מא' שמת ובניו
שהיו לו בכאן מתו גם הם ולא
כודע מי מת תחלה ואם האב או הנכים הרי זו
חולבת ומאסור עמם על הכהנים **שם מב**
אם מעכבין את היבם שלא יסע משיב
תוך י"ג חדשים עד שחלוק או יוכסו
שם טא
יבם שכתפסר לחלוק ליבממו ונתת לה
כתובת ושיב אימר לייבמה **שם עה**
יבמה

אבן העזר הלכות יבום וחליצה

שם קח סדר חליצה
יבמה טעמה לומר שם שיש לו נשים
 לחלצה והלך ומבקש הנזירות
 וביטול מלכתו הדין עמו
שם קיד מי
 שחלה שהיה לו בן ושבעת מיתתו חמר
 שלא היו לו בנים ושבעה שליו לקבל גט
 בעד אשתו ועיין במהר"אן קיים בח"ב סי' ל"ה
שם קכו יבם
 שאין אשתו הגדול בעיר והוא בשוי חשה
 ויש לו בת ורובה ליוכס ויש לו לזון א"ז
 שתיסה אין כופין לחלוצ' **שם קצב**
יבמה שכתב לכ"ז יבם בשוי חשה ויש לו
 בנים אין כופין אותו לחלוצ' ועיין
 במהר"ל ל"ח ט'
סדר חליצה דברי ריבון יג
מצות יבום קדמת והעצרה במקום
 שנהגו ראו לכניסה משפט
שמואל גז
תלמוד אפי' דלגמריה ולסגריה דרבו נדק
 כל שאין סוב' לו עתה הדין כמ'
 עמו לשים בזמן הג' ליוכס דחליצה ואל' כל
 בזמן השמטה ועיין במהר"ל סי' דף י"ז
שם ק סדר חליצה בקיבור
שם קכב מי
 ששבע שהיה לו בן משכחה וקין ידוע
 שכתבה חרדה או לא ובכו מאשקו כשטר
 מהו בן השפחה לזקק ובזכות כספי האלמנה
 ועיין בתורת אמת סי' כ' מהר"ש בהן
ח"א קנח מי
 שלא היה מוקדק בבנים ושבעת מיתתו
 חמר שיש לו בת בשטר' **שם ח"ב**
יבמה שכתבה לחלוצ' נקדע הוכחל מעל
 דגל הים נדק לקדק מקום הקדש
 ושיעורו
שם נב יבם
 שבעה מיוחד כימותו זכתן לה גט
 וחליצה בו כיום אינה נדונה להחיות
ג' חדשים שם רז

יבמה טעמה אחר מות בעלה ומת הולד
 אחר ד"א ק' ימים ואומרים שיש לה
 יבמים אבל לא כדע זכרם ועמדה וקדשה
 עממה מותרת לבעלה מכתה עממי' **שם עז**
ראובן משהד' עם חשה בקדם ונפלה לו
 יבמה ועיין בח"א סי' קמ"ו **שם**
קעז מי
 שהחזיק על שוי שלא היו לו אחים סכן
 כשבע שבעת כיוסאין וטוב חמר לו א'
 איך כשבע ויש לו אח והשיב ששבע שמת ואח"כ
 מות הוא כד' אשתו מותרת **מהר"ם**
גלאנטי יז
השולח את אשתו לקדש לו את חשה
 והלך וקדשה לבעמו ואח"כ חזר
 וקדשה לאשתו המטלה ומת השליש והמטלה
 בתן לו גט ויש להם אח וקודם חליצה הלכה
 וכש' לזון ואין הולד ממזר' **שם סח קה**
יבמה שפלה לפני יבם קטן ואינה רוצה
 להקייבם לו כי אומרת שהוא בער
 ובע' ואין בידו לפרנסה כופין אותה לחלוצ'
 שלא שבתלה וראו אם אפשר להטעות
מהר"ם אשיך יא
יבמה קטנה ויבם גדול ומתפל' גלה
 דעתו לחלוצ' לה ורובה לחווד בו
 והיבמה טוענת שכתבה במתנה כל הנשאר
 לה מאביה ואומרת כיום או פטור מהו
מהר"ש מריגה א"ה מא
גט ש"ו שאורע בו פוסול' ונפלה אשתו
 לפניו או ד' אחים שהם במדוכה היום
 והיא אינה וכולה לנאת שהיא קרובה לחלוצ'
 ח"א'ן האחים וזאתה לעלמא' **שם צב**
גט ש"מ שבעלו בו הדבם הפרשים ויש מן
 שהמיר האשה לשוק בלא חליצה ודק
 כיתק מחולי אל חולי **שם צד**
יבם שרגלו עקום ומהלך כגד רגלו
 ולפעמים דוחק קצת עקבו כא"ז
 כד' סיכ' לחלוצ' וכ"כ ת"א סי' קמ"ג **שם צו**

אבן העזר הלכות זכות היבם והיבמה בנכסי המת עו

יבמה שנקלה לפני ב' יבמים אחר כאן וא' במדינות הים ואשר כבאן עשה כח מאמר ולא רצה לבקשה יהווקן לבט ולחליצה ויתן גט ואחר יתלון ועל מה' **מה' ררא ו' חיים ח' א' ז' יב** מי שקדש ב' נשים בשני מקומות וקלה במקו' השני ובתן גט לארסותו שלש' ומת ונפל ספק נגט אם היה כשר אם לאו ושם בא לשם אחיו של מת והוא הלכה ובתקדשה לאחר מן שזקן ושאלת מאמי המת שימלך לה וסוף אומר שרובה לילך ליבם השני' כשתפק הרב **אל כדבר** שם עג **יבם** שתבע לו היבמה לחלון או ליבם והוא אומ' שתמתין ו' חדש בשביל עמ' כפס' אחיו וגם שאמו אינו רוב' וא' ייבם אין שומעין לו ואין משכינ' את המזונה' ואם הוא בחור ורובה לפרנס את עצמו כראה ששומעין לו' **שם עה** **יבמה** שנקלה לפני שני יבמים והנדול בשני ומושבע שלא יסא עליה אשה אחרת והיבמה תובעת ממנו לחלון או ליבם והוא דוקה קודם אבל קטן' **שם ח' ב' לב** **במעשה** שהיה באישה תל' שבשעת נדיות עקיר הרגל דחק את עצמו ועקר את רגלו הימני להטעות ל' כד' וחלץ כרגל ימין' ועיין המודע שעה' וכתבו עליו בקובץ דים בשני עניני דרכים שלמים וכן דבים' **בדין** יבם שהיה אחר כרגליו ויש לו עוד אם אחר' **מה' דרם לובלין ט** **ביבם** שיש לאשה ושאל מיבמתו עניה ממון דם ואינו רובה' לחלון עד שתמן' **שם לח** **בנים** לאשה או לאיש או דדין לאשה וחתמ' זקן לאיש או שמכין עליהם לעבין חליצת גס על השנים אם לאו וחלוק על מה' דרם שדואה ועל' **משאת בנימן ז'**

יבם כלגע לשין וכוסק אל הטענות אלא שהיו חבצן בעיני העולם כנין לקנות דבר מן הקוק ולעשות מה שאמרו לו על הין הין ועל לאו לאו כשר לחליצה' **מה' דר' טראני א' ה' יו** **פעם** אחת קבעו לחליצה למחר ומת אבי האשה ולא היה ספק לחלון אחר הקבוצה ולא רצה מה' דר' בן חיים זל'ה' שתחלון לפי שהיתה אובנת' וא' לפי דבעין כוונה בחליצה ובאכזריותה לא תוכל לבין והרב כתב דלא היא אלא לחליצה מנה היא ואזן פטור מכל המזנות וכו' **שם שם** **האומר** בשעת מיתתי פלונית חתובתת ממני וילד וכחתי אשה מקודשת ויש לו אחר הרי זו קולכת' **שם יז** **ש'מ** שבתן גט לאשתו ע'ת ומפיה ומפי עדים בודע שלא כתייחדה עוד עמו לכד' הרי היא מותרת לעלמא וע' **שם יט** **על** מה שכתבו בקצת מוקדמות לחלון בבית היבמה וכו' פסק לקיים המכה' **מה' דר' לו' ז'** **הנשבע** ליבמתו בעת כישואו אחיו לחלץ לה אם ימות אחיו בלתי זרע ומת אחיו ועתה טוען שאו היה כשוי ולא אסיק ארעיה' שתמות אשתו ובתמינ' בקנס גס היבמה דקסם בפכו חלה השבוע' וגזרין הקנס אבל אין כופין על חליצה ועיין בתורת אמת **סי' כ' שם ט יא**

הלכות זכות היבם והיבמה בנכסי המת

יבמה שתפקס כל נכסי בעלה למדעון כתובתה וקודם שתחלון מוכרת וכותבת הנכסים כלי ודעות יבם לא עשה כלום אפי' מכר' שלה' גס מנזיח הנכסים מידה מלמד כ'ת ונכ' שלה ואם מתה קודם שתחלון

אבן העזר הלכות זבות היבם והיבמה בנכסי המת

שתחלוץ אין תפוסתה מועלת להפקיע ירושת
 יורשי הכעל ועיין במהרדך סי' ב' ובמהר"ק
 דף קמ"ט וע"כ במהר"א מזרחי ח"ב ז'
 מ"ש וזה שיהיו מאתו שירצה לייבם את
 אשתו יוכה בכנסו כך זכר ואם לאו
 כדי הם קדש עוד כזה שכל הנזכר שם לו
 יומם לאשתו לכתובתה ושומעו הנואה כתמו
 הנזכר ביד האשה והיא מכרה אותו וגם קנת
 נוסף הכנסים והיבם רוצה לייבם וטוען על
 המכירה והיבמה אינה רוצה אלא לחלוץ אין
 כופין לא ליבמה לייבם ולא לית' לחלוץ ואפי'
 יש לו אשה ואחרת ואין דין קטלנית ביהמה
 ואין ליבמה כלום קודם חליצה לא מנה ומאת
 ו' א' תובסת וכדלויא אפי' תיבעת חליצ' ופי'
 שומרת יבם רוצה לומר זקוקה ליבם בין ליבם
 בין להליכה ואין ליבם זאת זכות לא ונתנא
 הכתוב להפדע כחיי ונמות' ולא מנח הנוא'
 אמנם שדין מורדת יש לה כל בכסי כדכונתה
 אז שזויה כפי התקנה ויש לה למכרם כדעת
 הראש ואם מתה היבם יורשה ואם מת היבם
 אין לה עוד עיקר כתובה ותוסף' מה'דרל'
 ו' חביב לו
 שטר של חליצה זל מתחייב היבם ליתן לה
 חליצה תוך שלשה יומים אחר בקשתה
 בלי ערעור ועקפוק כלל ועיקר ע"כ אין
 משמעותו שיתלוץ בה' במה'דרם פרואה
 יו
 בדין ירושת בכסי שומרת יבם שמתה
 ועיין במה'דרמט ח"א סי' קע"ג ו' ובכ"כ
 דף כ"ד ובמה'דרסם סי' קכ"ח ע"ג קכ"ט
 ובמה'דרשך ח"ב סי' קכ"ד ו' ח"א סי' יט'
 ובתורת אמת סי' קכ"ה ובמה'דרמט סי' מ"ה
 ובמה'דר' לו סי' י"ג ובשאריות יוסף סי' כ'
 מהר"ר ו' לב ח"ב יח
 יבמה שגפלה לפני יבם קטן מה דינה
 במוזמו ובכ"כ ו' ובכ"כ ואם יכולה
 להכחש לחייו שיקנה קרקעות מבכסי המת

לאחריות כתובתה מה'דרם טראני
 ח"א קעג
 היבם כוטל מלוה שהיה לאתו ביד אחרים
 מש"כ בבכור ועיין במה'דרשך ח"א ס'
 מה'דרם אלשיך מט
 יבמה שגפלה לפני יבם ונחיו בעלה מרוב
 צדוניה כתפייסה לקבל גט ולא יתן
 לה תוסף' ובין כך כהנא מהו ואם תקדו ל"ח
 ואם כופין לחלוץ מה'דרש מדינה א"ה
 עה
 ראובן יבם אשת אחיו ומת אביה כמ"ה
 ואחר כך יתה היא בלא בנים
 קידם שבאת הירשה לידה בעלה יורשה ובכ'
 מה'דרמט ב"ח דף ע"ב
 שם צח
 ב' שגפא גורמת ומת ונשאת לגר דקדק ושוב
 כודע שהיבם חי אין לה כתובה ואסורה
 לשניהם
 שם קטו
 יבמה מעוברת שהנכו לה כ"ד כתובתה אין
 מוכחא מידה
 שם קר
 יבמה שגפטה קודם יבום כל האחים שוים
 לנחלה
 שם קלג
 בה הם הכנסים שזכה בהם היבם ועיין
 בתורת אמת סי' ר"ב
 שם קלח
 יבמה שהתירוה ליבשא בעד אחד ואחר כך
 כודע שהיבם קיים לא הפסידה
 כלאותיהם הקיימים ואפי' שהבעל מוחק בהם
 מה'דרש כהן ח"ב רכג
 ג' מה מ' בפני כ"ד שאחיו יטול
 ראובן
 מבכסי עזובו כך וכ' ואחר
 בכסיו שיהי לאשתו זקנה במת' גמורה ואחרי
 פטירתו אחיו רוצה ליבם ולזכות בכל בכסיה
 אפילו היא רוצה בכך אין לו בכנסים לא מה
 שתרצה היא ליתן לו
 שם ח"ג כא
 בקום שנהנין לכתוב בכתובות שנתנה
 ואפי' תשאר זקוקה ליבם אם לא
 ככתב ככתו דמיו וב"ח ח"א כ"ט עוד כתוב
 שם שיש כש"כ לחלוץ דינה הדין שם קיז
 י"ב

לזו מצד קורבה וטעמו לפניו ולפני שאר
הדיינים קרוב לד' שביעות ושוב ראובן רוצה
לפסלו הדין עמו על העמיד אבל כל מה
שעסק ככל באותן הד' שביעות דבריו קיימים
שם פר
ב' בעלי דיינים קבלו עליהם לדין חכם
א' קרוב לשניהם נס קבלוהו
כעד א' לשניהם ואם כב' עדים לתשלומין
הרבה חילוקים יש בדבר ובמה יכולים לחזור
ובמה אינם יכולי לחזור שם צד
אם הדיינים שלשם יושבו קרובות ואין
בניהם דגמיר פסילים לכב'.

מהררם פדואה מג נג
ענין שלל להשיב על טענות רוב ממוין
בלתי שמוע בין האכשים אשר להם
הדיב ואומתיו יש להשיב ועיין בבאר שבע
דף קטו שם ס
מה שהשיב העדכי דן כפי דיכס אין זה
נקרא דיכס דמלכותא מהררי
ן חביב בר

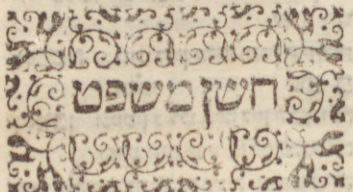
ראובן ושמעון בידרו בדיבוי פשרנים
בתבוא שאלו יסכימו לדעת א' מוטב
ואם לאו שיהיה לו מכריע בדיבוי ולא הסכימו
והמרי' לא תכריע כשו א' מהם לא עשה פשר'
בין שתי הדעות כד להכרעה מיתקרי בלסון
כדי אדם ואע"ל דלא אמר פלגא כמר ופלגא
כמר וע"ש ובמהררם מואכנו סי' ה'

מהררי ו' לב ח"ב כט
אחר מהעלו דינין שטען שלא בטל קנין
והפשרנים אומרים שטענו הדי אלו
כאמרים ולא אמרינן דהו' כונשים בדבר וע"ש
בתנ' סי' ק"ט וק"א וכ"כ תומת ישראל סי'
קכ"ח ועיין במהר"ך בית כ"ו שם שם
אין כח ביד טובי וגדולי העיר להטיל
חרם לעשות פשרה שם מד
ברין פשרס דכריכה קנין וע"ש כחא
סי' א' ובת' סי' קכ"ח ובמהר"ך
כ א 20 י בח"א

על חלוקת החולץ עם החלוצה והיורשים
בכנסו המת ועיין במשאלת דכיון סי'
מהררם מלובלין י
יבמה שבעל' לפני שתי יבמות וגם יש בני
יבם אחר שבעטר לבית עולמו
ווייתרה כדי שיחלצו לה סך מה מהתוספת אין
לכני היבם חלק בוייתור וכל דה"ה אם ויתר
לא' מן האחים שיחלצו לה אין לשאר חלק לא
א"כ קטו ואופן המחילה לכל תעצער
משפט צדק כד

הלכות אונס ומפתח

ראוה מעוברת אמרו לה מה טיבו של
עובר זה מאיט פלגי הוא והוא
מכחש' הרי הוא פטור מכל וטוב לפשר בניהם
וכ"כ מהר"אן חיים ס"א סי' י' מהר"ר
מדינה א"ה קלו

הלכות דינים ופשרה

היבא דנדיך בית דין חשוב לא פני רב
העיר לפידיה בלתי שנים עמו
ודיבי אסמכתא מהררם מינץ יא
שביעון ולוי היו ערבים לראובן כל אחד
עבור סך שלו וראובן תבע את
שניהם לדין ואמר לו לוי למה תערים את
שנינו הוי דן עם שמעון והוצא בדיבוי היה
בדיבו וכתב' ראובן ובירר שמעון דיון הסקול

חשן משפט הלכות דיינים ופסרה

שם קכח כעשית הפסרה
ק שבתונים הסכומים שפחות זוארכנים
 שם לא וכל לזכות לדין אפילו
 כפרו ושאלו אם עשוי הכוון וכתב הכרש
 ד' לרכו בדכ' אמו הוא הראוי לדון ב' אם יש
 גדול ממנו בעו' ג' אם דן ברכו הכ' בכות
 וחולקים עליו גדולים בדברה ד' אם זכאים
 הקהל לעשות תקנה כזו והכלל העולה

שם רף
על מן שבתונים לחבירו כשכונה שם
 לא יפרע לו לזכום ידועים יהיו
 הרשו כידו להזכירו לעצ' וכן עשה אעפ"כ
 לא היה רשאי לא ע"כ כ' לזכורו כר' דפטור
 שסבור היה דמיהר הוא מחמת התכא' ועל
 דבר ההזכא' חייב הלה לשלם מחמת השבוע'
 וטוב שיתפסרו עיניהם

מהר"ם
אלשיך בו
פירשנים שכתבו קצין מ' מבעלי דכים
 בלכ' ושוכ את שטל קצין מרה
 אפו על גזרתם והם התירו לו את הקצין מהו

שם רד
חמשה גזר דין מרומ' וענין אומדנות
 ועכ'
ראובן ושמעון ביררו להם לדין א' בשכונה
 ושמעון טענותיה' וא' חכ לבכה מה
 אחר שלא היה רוצה לדון ביניה' ושוב כתרשה
 וחייב לכתב הרזי דינו דין' **מהר"ש**
בדינה יד קיו

על לייב' שהוסיפו לדון כמה שלא הוכרו
 ובעל דין אינו רוצה לקיים גזרתם
 אפי' כמה שהוכרו כי טוען שגלה סופם על
 תחלת' שלפני' א' מהם כתבוננו' וענין בד' ל'
 פו' קכ' וכמה דל' א' חיים בסיווך
שם ח"מ ד
במנהג סאלוב' קיו יע"א שהתוכע הולך
 אחר הכתב לדון כפני חכס
 מוכ"ה שלו אגפ"י שם כעני גדול מוכו שם

שם שם ובמהרש"ל פו' ד' שם שם
בד' שכתבו עליוהם דיון ע"א שודין ביניה'
 דין מורה כפי מה שידורו מן השמים
 וזן את הדיון וחייב את הכתב וקצת מן
 הסכום בחלקו על מברמו' הואיל ולא טעה
 לא בדבר משנה ולא בשוקול' הדעת את כנענ'
 הדיון אינו קור' ואיזה נקרא נמר דין וע"ס

שם ח"ג לב
ברין אם העל' דין הוא אלס אם יש
 להביאו לעצ' ולשון ס' התרומה'
 כשער ס' כש רב שרולא כיון וע"ס כפגוש
 גידולו תרומה' ועכ'
חכס שכתב על דין א' וכתב פסק עליו
 לא כסל בכך להיות דיון בלכ'
 ומהרש"ם פוסל בפי' וכן באר שבע בדק
 קטור' וענין במהרש"ע פו' ע"א' שם צו

חכס הקהל כשר להיות דיון לכתי קהל
 וכס מהרש"ל פו' ב' ה' ומהרש"ע
פו' פ' והשתל' והשוכר כשחש' לדון ולהתיר

שם שם
ראובן ושמעון ביררו ביניהם דיינים
 פסחים וכתבו קצין והדייני' גזרו
 מה שגזרו וכתבו הגזר' ומסרוה בידם וספל
 פסק בלשון א' שכתב לפרשו בשמי פנים
 שקול' ושלו לדייני' מה היתה כוונת' והסכמו
 לדעת א' הרי חלו באמנים ואפי' שלא יהיו כ'
 השפוט' שס' שקולם לגמרי' וענין בתורת אמת
 פו' קד' ועכ' שם קיו יש

פיו שכתביו בקצין ושבועה לקיים מה
 שגזרו שני אכשים במה שזכו לבין
 תכירו ואח"כ לא רצה לקוי' והלך תכירו לע"ס
 אחרונה גזר מהם שחייבוהם הסכמי' ועתה
 רוצה לזמן כמה שגזרו הסכמים וחכמו אינו
 רוצה בכך **בההר"ם מראני' א' א' לב**
פיו שכתב קצין לעשות פסדה וטוען שהיה
 בשבועת' שהיה חושב שקייב שבועה והוא
 שגזר' וכתבדו אחר' שגל טענות הרבה

הנהגתו של המנהיגים
 וקצ' ופסד

עשירות שמונים אצורו לשלש שמונים
 סיהי א' מהשיך להם שם יח
ק'ק פעשו תקנה שלא ינאץ חסד להכירו
 לדון חסן מהמדינה וא' רנה להזכיר
 נטענ' שהיא תקין בעירו ויש לו לשם קדושים
 הדכה אין הדון עמו שם מ
ג'ו הנא לדון דיני ישראל מה דינו
בהררם איסורם ט
פ'שרח שמונים עליה שבעים נטענת
 מחמת שאמר שהס' שהראו לו
 הוא שטר מוויז' שם עד
שנים שבירו להם דיניו וכל א' וא' לקח
 לו מורש' ונמנא ברור של המוכר
 פסול למורשה של כתב' ותופע אומר שיקח
 לו מורשה אחר וכתב' אומר שיקח לו ברור
 אחר אם כבר קבלו קפין וכברו דיניו טא'ר
 יכולים לחזור בהם אין הכתב' יכול לברור
 מורשה לפסול דיוכושל התוכ' שם קד
בענין רב שהוצמד מהסכמ' שם קכב
אחר מבעלי דוכים שנא' ובידו פקד דין
 מהרב הדיון על העמין טעב' לבניו
 גם עד אחד נוסיעו והלא מכחש הדיון כאמ'
 אפי' כשאין בעלי דוכים עומדים לפסו'
מהררש בהן ח'א עו
קומפרומיסו שכתוב בו לדון אותם דין
 או קדוש לדיון כפי' ראיה
 עיניה' והדינים אמר טאף שהדיון עם שמונ'
 מ' להשקות מחלוקות הטילו פסדה והנזמ'
 עליו אם לא יקיימוה ונשא' וכתבו המועד
 ביד ראובן' אם לא יוכל שמונ' להוציא מיד
 ישלמו הדינים מביהם שם חג' כד
ברין השמעת הדיון את עמיו מן הדיו
מהרר'א ו'הים ח'א קכט
שנים נעלו דוכן טענ' בוכה קומפרומיסו
 ולקח חכם א' לדון בדינה ופקדון
 אס' כגזמ' שם ח'ב' כז
בענין ב' ת' ששואין זה את זה טאין
 כ כ כ 20 2 וטכין

ב' ב'ד' טעמלו נכחי דין א' וזכה את
 הא' וחייב את חברו וחייב אחר לו
 הדרכי מהיכן דעתנו ופת' הדיון טעבות שניה'
 ונורמו וכתן ברור ועמ' עליו שהטעבות ההם
 לא נטענו בפני' אם הדיון יחידו ואין עדים
 בדבר וכול הקייב להשמש מן הדיון ועב'
 במהר' טך שם ט
ברין אם כופין את המתבע להיות דן
 עם המורש' שם קכט
מ'ו שקיים פלגת הדיון וכתן המועד ביד
 חברו וסב' עמ' עליו שלא קבלו קפין
 על הפסדה אין ככ' כלום וב' מהר' טך
 בח' ס' מ' שם יג
אין הדיון מותר ע' פילוק סיתן חלקו
 ואם אין דינים אחר' בעיר אז מותר'
 ואם היה בדבר נד' עבירה טכונע בוגס הדיון
 הדי זה כונע בדכה' ופי' דכרי הרשכא שכהנו
 להפסיד כניבור כל אדם לדון ולעדות
משפטי שמואל סו עט
בענין ברירת דינים וכתב' המסר
 לעמוד לפניו דיון שם נח
הסכמת הרוב שלא היתה מתוך מטא
 ומתן של כולם אין בה מעט
 ואפי' שיקבנו אס' כול ויפסקו בה' ופילוק
 בממוכים כאשר הם כונעים בעיקר התקנה
 או לא שם צב
ברין טוב אדם לתלמידיו ודן עמו שם ק
בענין אומדנות והוכחות שיש לדיון לדון
 וסלא לדון על פיה' ועיין במהר'
אנשאר ס' ק'ו שם קג'
בענין טענת לב' הדול קא אוילכא
 שם קיה
בענין אל תהי דן וחיד' ועיין בשארית
 יוסף פ' ח' בהררש
 לוריא לה
בענין לדון כפא בני העיר לדבר טכונעים
 בו שארית יוסף יא

חטן משפט הלכות רמנים ופשרה

שלא ע' תביעה וטעמו מחילה מוקד ואזה
כריכה קצין ועיין בהלכו' אולם ויפיר' מודעל
בהדרגה מלובלן בז
אבי חתן ואני כלה חנוס כשרים לדון
דאין לך שושיניס ורעיו גדולים
מהס שם סג
בענין כ' ד' מכ' ועושין שלא מן הדין אל
לעשית סיני לתורה שם קרה
ראובן טובע לשמעון שיכחור עמו דיונים
ושמעון אומר כל איכנס עמך לדון
אם לא תגיד לו בתחל על מה תרצ להקדיון
עמו וראובן איכו דוכס לגלות לו הדין עמו

באר שבע דף קיא
דיון שדואה זכות לבעל השטר שחבירו
דוכס לבעל והוא איכו טען הזכות
הוא וג' לדיון לפסוק לזכות על מי דאיתמי
ועיין כש' כס' י' כהנ' ובכח' שם קמו
על מקום טהה' להוביל ממון שלא כדיון
על פי העש' וב' משוכות להר' כש' אל
מחרר' טראני ח' מו
מי שאלכר ממנו פסק דיכו על החוקות
וב' דיונים וזכרים היו אלו בותנים
לו פסק אחר שלא בפני בעל דין שם יר
ברין טוען וסוחר וטוען שם לו
גר' דבי היכי דכהטיית הדין או כשטועה
בדין חוזר כך בהטיית הפסקה או
כשטועה בפסק חוזר ועיין במהר' דס טראני
כח' דף קס"ט שם צח

הלכות קבלת וחזרת ערות ועיין בהלכות קידושין

על קבלת עדות שלא בפני בעל דין וצ"ע
כח' סי' כ"ד ובת' סי' ע"ה ובמהר' דס
פדואה סי' ע"ה ובת' הרד"ב כח' דף קל"ח
וכח' סי' מ' ובת' סי' ק"ב ובמהר' דקל
סי' כ' ובת' הרד"ס אלשקא' סי' י"ו וע"ה
ובמהר' דס

גוסנין וסל כדיון וריון טובי סקל כזה
שם נב
ראובן ושמעון כהיותם בארצ' האויבים
כירדו להם לוי לדון ביניהם ועשו
קומפרימיסו בעצמ' בלא קמן ולוי בתנ"כ
הגורה בלא קצין וסו' כשכחו להסכות תחת
ככמי השכיכה עמד החייב להחזיר את הדין
אם הוא להטות מחבירו לא נותקן ליה ואם
להחזיק כמה שכירו אין מוכיחין ממנו
שם נג
פשרה גריכה קצין ואפילו נכתב שטר
בירורין שם שם
ראובן ושמעון היו ביניהם דברי ריבות
מעסק שהם ביניהם ובידורו כ'
אששים לפשר ביניהם וזו ופשו מה שדאק
בעיניהם ובכלל הפשר הסילו תכא' שיעשו
זה לזה מחילה מהספורות ומהקוב' וכו' ומכל
דבר וראובן היה לו חמות א' שכתבה לשמעון
בתכא' שלא ומסול בה כל זמי ראובן אחרם
לא היה דבר במשך מהסופות ועתה טוען
שמעון שפסר זה כפטר מהתכא' וכתבטל
ובידורו לעשות בחכות הכל אשר יטע בעיניו
אין הדיון עמו שם קא
שני בעלי דיונים שכירדו פשרנים ולא
כירדו מכריע אין כריכים לשמוע
לדבר המכריע שכירדו הפשרנים מעצמם
ואם המכריע העה אותם לדעתו או לדעת
א' מהם חייבים לשמוע בפשרה נדון שכל
הפשרנים ופכמו לדעת א' אין הפרש הוכח
דאמר כדקאמרנו כי תלמי' לסיכא דאמר
כדקאמרנ' תרי לעדין שרדך סאוו לדעת
א' לא יבדור להם מכריע' אם בתוכין כדיון
כין בפשר' יכולים הבדורי' ליקח מכריע וע"ה
תורת אמת לא
ברין הסוכא שפסול לדון שם צו
בענין דבר הסאוי על פי כל שם קב
פשרה שכעשית מדיון הטוב של המלום

חשן משפט הלכות קבלת וחזרת עדות עט

אם משבעין או מחרימין את העדים ואם
 השבעים ולא עכו אין מהו שם
 רפג
עדות שכחותה טעה לא מעלה ולא מוריד
 אלא לאחר זמן ג' ע"א מקרי עדות
 כנון האם שאמר על בתו שהיא בת ב' שנים
 וכו' **מהרש** מדינה א"ה ט
על קבלת עדות בפני הבעל דין אי קנו
 לאוריתא או דרכנו ואם לא כתקבל
 בפניו אם יש לחזור ולקבל ועל' **משפט**
שמואל קבר
אע"ג שאין כתב יד העד יוצא ממקום אחר
 לענין איסורא אינו יכול לחזור בו
דברי ריבות סז
עדות שכתקבל שלא בפניו בעל דין והוא
 אומר אעפ"כ הרי הוא פלו כתקבל
 בפניו בלאק עדות קנו' **מהר"א** ח"ט
ח"א קג
ברין העדים שמועדים על פה תנאי שאין
 כתוב בשטר' והמספר ענין גניבה
 בפני קצת וטוען שלא קראם לעדים הרי אלו
 יעידו ואין בדבריו כלום **מהר"ש כהן**
ח"ב רכח
ברין עד א' ככתב ועד אחר בעל פה
 שם ח"ג לה
טעם למה העדי' יכולין לגרוע כח המלוה
 או הכמחל בענין שטר מוקד ומאוסר
תורת אמת קמה
ברין מפיסה ולא מפי כתבם ועיין בכמי
 שמואל מפי א' עד ס' ו' ובמהר"מ
סי' קכ"א
על ענין ספק קטן שכתמיב בק' ובשבעה
 סך מה מ"כ ספרים וטוען שלא לקח
 מאומה אלא קצת היה הדבר' מהו שהיו
 העדים התומים כאזכיר לומר שזך היה
משפט צדק סח
אימתי העדים נאמרים לומר בע"פ תכא
 קנו

ו' במהדרש לוריא ט' א' ו'ל' ובתורת אמת
 ב' קמ"ה ו'כ"ט סי' קכ"ד' ובמ"ז סי' ל"ח כ' א'
 ובמהר"ט פ"ח סי' ל"ז' **מהר"א מורח**
ח"א כר
פעמים שיש להאמין העדים בניו אף כי
 שנים הם **מהר"ל מינץ**
ער שני שאמר אף אבי כמותו כשר לכל דבר
 מדרבנן ועיין במ' הדרס אלשקאר סי'
מהר"ל ו' חביב קלו ז
אי טענין לעדים מה שלא טעבו הם ועיין
 במהר"ל טראכי ב"ה סי' ל"ז' **תומת**
ישראל א
ברין חזרת עדים' וע"ש ב"ח סי' ס'
 ו' במהר"ס אלשקאר סי' פ"ה'
 ובמהר"ק סי' ד' ו' במהר"ס אלשיך סי' קד'
 ולשון הרב כ"ז ס' **מהר"ל ו' רב ח"א**
דף כא
בסתברא לכלל מילי דאישות נדון שיראו
 שני העדים כאחד וכלאו הכי
 אין עדותם מוטרכת' ועיין בתורת אמת
 סי' י"ז' ובמשכתי שמואל סי' ה' ופ"ג'
שם סא
הריא דכאמין ארס על עצמו וזת' מק' עדים
 דווקא לקרנן כאמר אבל לא לשבוע'
שם סז
ער אחר בהכחשת עד א' מחלוק' הו' או
 הו' כאמין או לה' ועיין ב"ש
 סי' קכ"ד'
קבלת עדות בליק' ובאזכיר ס' א' רחמים
 אפי' בדעבד זה וזה פוסל'
מהר"ר אלשקאר טו
אי במקום שגיד דרישה ומקרי' יכול לחזור
 בו כל עוד שלא דרשוהו ומקריהו'
שם פד ה
עדים שהעידו על טענה שהיתה מאומרת
 ושכ' פירשו ששמועו ולא ראו'
מהר"ר טראני ח"א קעא רס

חשן משפט הלכות פסולי עדות

היו דרכיו
אצותי
על הסעור אלא איך בעשה גדול
שם כט

הלכות פסולי עדות

ענין עדות נשים נקמת דברים בהרר
מוניץ ו
אין אומרי און אדם משום עצמו רשע בדבר
שאל לא באמונה יעש איסור כגון להביא
חולק לעורה או לישא את כפיו ככה שאמר
שהגז את הכסף וכיוצא בהררלן הבוב
קיו
בענין כמי קהל שנוגעים בעדות קהלם אם
יש להם הכא ואפילו יסתלקו ועיין
במ"כ סי' ל"ח מה"ג ב"א שם קלר
אין מוזמין את העדים אלא בפניהם ודין
הבטחה יש להם אבל מחזיקין את
העדים שלא בפניהם ויחלץ פה על הר"ס
זל שכתב שבעד קידושין ופיוס אם היום שלא
בשכנו עדות בטלה מכל וכל וענין מובטחת
וזמנת ואי נידך להיום העדו בשע העדו
וטענתא דעבידי איכא למיטבי עדות נשים
בסימנים או בשנים חילוק היא ועיין
במהרשך ח"ג סי' א' ובלה"ט ב"ה סימן
לא וע"כ שם קלר ז
בכתות פדים של שנים שנים שמתא אחד
מכל כת פסולי וענין אם כתפוקן
להעיד וע"כ בהררם אשקאריו עה
עדי קיום הקדושים זה לזה פסולים להעיד
שם כז
ברין עד אומר תכאי ועד אומר אינו קבאי
שם רד
נמצא א' מהם קרוב או פסול אין עדותם
עדו הוינו בין במש עי כן במכחסי
מהרדק א' ב' אולם במכחסי

אסדדו ואם היה פסולו מ' דם אפילו נספח
עמדת תתקיים העדות בשנים ועיין במש
סימן קכ"ד שם פר מה
עדים שבעלו שער להעיד או הווי פסולין
מאוריתא או מדרכין ופ' ס' ב"ח
סי' ס' וכמסקנת בכמיון סי' ב"ח בהרר
ו' לב ח"א דף נה
המוזמין עדים להעיד בעבון קידושין או
מוזמן וכמנ"ל פסולו האם יכילום
להעיד על הדבר אחרים שהיו שם שלא הוזמנו
להעיד שם קכב
על מאי דאמרינן פסולי עדות דאורית לא
לא כעו הכהה ה' בפסוק פסולין
שם ח"ד יר
ברין אוקי תרי לגבי תרי או הוויא ספקא
לדרכין או דאורית ועיין במהר"א ז'
סי' כ"ס ב"א שם
הנשבע פתור לפרע ולא פרע אינו נפסל
בכך הכשע להבטח את העד
העד ואותו ששבע לו מבערין לפסלו ואפילו
כשכע על מלתא ואפילו לא באלו להעיד על
פסולותו פסול כל אלא אחר שהעיד הוא על
איוזה דבר הדין זה פסול דעד זומם למפרע
הוא פסול ועיין בבית יוסף סי' ל'
ובמהרש"ם סי' ק"כ שנים שמעידו על עד
אחד לפסלו זה זועי על עבד אחר וזה מעיד
על עבד אחר אחרת שניהם נזכרין המפה
את חפצו בין הכאה שיש בה שנה פדוה כן
הכאה שאין בה ש"פ פסול בהרר
קארו ב
בשר שנתוועד עם הפסול למתום השער
פסול לרבינו האי ואם הבי בפסלותו
וחת' ל' כ' השט' פסול במק' עד וזה להר"ם
והר"ב ז' לא באמרעלו במנא ח' מהם קדוש
או פסול עדותן בטלה אלא שאר העדו קיים
שם יא
ראובן שהיו פשוט עם בת בת שזמנו ונמקס
נחום

חשן משפט הלכות פסולי עדות

פ

או שהתעצב חסוד על השבועה **בהררא**
ו' היום חב יח
התובע מחבירו ששבע שידע לו עדות
 בזכותו שיעד לו והוא חביו
 במקומו כל על בעל הדיוק חובב לשלוח עדותו
 ככתב **שם ח' ל**
ב' כיתי עדים המכחשות זו את זו אליו
 אומרים ראובן כשבע לשמעון
 לקיים לו מכר בית א' ואלו אומרים לא כשבע
 והוא אומר בדבריהם הרי זה כאמון ודין עמי
 ודרי בארובה ודקדוק וע"כ **שם ח'**
ראובן מכר חנות לשמעון ואחר עבדו י'
 עמי' תבע ראובן לשמעון שיחזיר
 לו החנות בטענה שאחר העבד אמר לו שכל
 זמן שיחזיר לו ועמיתו יחזיר הוא החנו ויש קצת
 עדים על זה ואחרים מעידים שלא אמר לו
 שלא שאם יחזירם לו בתוך ב' או ג' שנים יחזיר
 לו החנות **שם ח'**
בענין דמוסה ומקורה בכמה דברים
תורת אמת זו
אנוסים שנעצות צוואה בפניהם ואש"כ
 בפירות מעידים עליה הרי זו בטלה
 וצ"ע במהרד"ש כתא סי' ק"ע' ולעיל במ"ש
 סי' קכ"ד ובסמ"ק **שם ח'**
אם מקבלים עדות צוואה בפני קטן
 ועיין בהלכות מקובות וכוונות **ב"י**
שמואל לא
המקלל אביו ואמו פלג שם ורק בפניהם
 או שדחפם לארץ מהו לעדות
מהר"י טראני א"ה מג
לאו מוקרי כונע בעדות כדבר דלאו
 הכאת מאן לא משו' שדעתי קלמנט
 לבני קהלו **שם ח"מ פ**
עד אחד שהעידו עליו ג' אשים לאש
 תפול דבר ויזק שמטעם עד
 שנינו במאמץ עד דהם ספק גדול להכחיש
שם ח'
ב' שאלו

מתים עמו בשטר א' הרי זה פסול **מהר"ם**
טראני ח"ב קף
הער הפסול לא חייבין שמה הדבר תשובה
 אלא במקום דש' הוכחה מה ועיין
 במשפטי שמואל קימן ס"ג וכן **מהר"ם**
פרואה לו
בדין עד שבער על החר' אי הוי פסול לעדו
 ועיין במהר"קא סי' ו' ובדר סי' טס"ג
 ובמהר"רש"ס ב"ה סי' כ"ל' ובמהר"ר א'
 קיים סי' ל"ח' ובמהר"רס מלובלין סי' כ"ח'
 ובמהר"רש"ס ב"ה סי' ל"ט' **מהר"רס**
אלשיך קד
לפסול עידי קידושין לא בעינן שיראו
 סבירה כאחד גם לכסול העד
 לא נעיק סודיה פכחו ועיין בהלכות קידושות
משפטי שמואל סג פג
תחלתו וסופו כפירות בעיני אפי' באיסור
 דאשת איש וע"כ' **בדין כחא א'**
 מהם קרוב או פסול עלותן בעלה ועדיף עד
 אחד לכדו מב' עדים וא' מהם פסול' עד א'
 בהכחשה איכו כאמון' ועיין פלנין דיבורה
 ולבני קידושין כגון שהעד קרוב לו או לה או
 סיד לומר כן **שם קכד**
אב"א חבא דאבא אס' כשר לעדות ודע הטור'
זל
מהר"ר לוריא פ
עד אחד ראיה ועד אחד הודאה הרי אלו
 מנדרפין וכו' **מהר"ר מדינה**
ח"מ לו
דורס הכותב בעבור עדות ולא הגידו ואח"כ
 דנו להגיד' **מהר"רס איסורלס**
מד
עד שהוא קרוב לאבי הבת שמעדין עליה
 ודחוק ממה' ועיין קורבנה מוכר האס'
 וצ"ע במהר"רש"ס ב"ה סי' ל"ג' **מהר"רש**
פון ח"א ג
הראש שאין מחזיקין ב"ה על מי
 ש' ודע שהעד פסול לעדות

חשן משפט הלכות פסולי עדות

ג' שלוו ביחד בין כסטר בין בעל פה
 אם כל א' וא' חייב ככ זהונים
 בפני עצמו אין כוננון בעדותן ולא חושבן
 לנזמלם ג' דלולי תרומה דף רב
 שנים סמנונים בדוכי פסלות זה שיעור
 גדול וזה שיעור קטן ויש בו כשיעור
 לחייבו מהו ש פארפן שניהם שם שנו
 ברין אי בעינן כנוגע בעדות תחלתו
 וסופו בפסול ודע הרב רבינו ברוך
 יונה'ס זל' ועלן עדות מסתמים וקרויים
 פרישת בל יח
 הלכות כתיבת והטפת שטרות
 וקיומן והחיתת העדים ופירושן
 ברין אין מקיימין שטרות בלילה
 כהר"א מורדני ח"א פב
 מחלוקת בין הכוסקים זל' אם כותבין
 ט"פ השטר ביום העל דין
 או לא ואפילו לאומרים שיתכו כר' שאין זה לא
 דיוקא בדין שורנו לעמוד ברין ועכ'
 מהר"ל ז' חביב צו
 גט שחתמו בו איש אחד ובין גטו מאחות
 אשתו כהר"א דכשר מהר"ם
 אלשקאר סח
 שטר שעבדו ומסוקים שאלום לעדים
 ודכיס על פיהם שם קג
 יבם שכתב עס יבמות ששליט אותה
 בקנה ככ' שתוכל לתת ליורסה
 במתנה או בירושה סוף יכתוב מהר"ם
 פרוצה יז
 שטר הרשא' שהעבד קחתם כהר"א קרוב
 למורסה כריך עיון ועכ' תומת
 ישרים כב
 שטר הרשעה שהיה כתוב בו איך ככ'
 והאפטרופו' הרשו את שלומי לבוא
 לננות בכסו ותמונה קטנה ולא היה כתוב בה
 זל' ודון וככ ואפיק לנרמך ועיון בשארית
 יהודה דף ס"ח שם קז
 אם שאל המלו' שיטפסו לו השטר ותשאר
 ההתפסה ביד כ' ד' ויוליך השטר בידו
 אין כ' ד' רשאי לעשות כן וע"ס כח' דף ק"ד
 מהר"ר זל' ח"א דף פא
 נוסח העתקת שטר הכל שם שם
 ברין עדים סתומים על השטר כעשה
 כמו שחקר עלותן כ"ד ועיון
 כ' ד' ר' ס' קפו ה' ד' חכ' ה' ד' רובו שם צג
 ברין כ' ד' או עדים שכתבו שטר אחד ועיון
 כמכרסדס ס' כ"א ומ"כ וכ"ד סימן
 ק"א וכתובת אמת ס' ו"כ וכת' ומהר"ם
 גאלאט' ס' י"ח שם קכו
 הרוצה לתת בכסו במתנת בדיא לחסד
 מיתה ושיבא שלטו בהם כל ימיו
 חיו כיצד יכתוב ועיון כתובת אמת ס' ק"א
 שם ח"ב לו
 אחים שרוצים לעשו חייב ביניהם שכל מה
 שיתן להם אחיהם בתורת מתנה או
 ירושה שיה' להנאין כיצד יעשו ועיון בגידולי
 תרומה דף שס"ח שם לח
 סדר שטר עיסק קרוב לשכר ורחוק להפסד
 מהר"ם טראני ח"א רמז
 בענין כוסת פרוכול וחתומה' שם שא
 ברין פרוכול חס כותבי אותו בפני כל כ' ד'
 וכ' ד' יומתו כריך לכתוב בפירוש
 שמות הדייכים שם ח"ב דף מ קג
 נאמנים העדים לומר על ראובן זה שתמנו
 ועל זה שכתבנו לא שתמנו
 שם קטו
 שטר מתנה שלא ככתב בה שמה גלויה
 ומפורסמת יכולין קעדים לחזור
 ולהניד על פה או לכתוב שטר אחד ולומר כי
 אותה המתנה הקיטוב' סתם גלויה הית' ואפי'
 כשכתב ידם וזכא למקום אחד מהר"ם
 אלשיך סד

כסטר בין בעל פה
 אם כל א' וא' חייב ככ זהונים
 בפני עצמו אין כוננון בעדותן ולא חושבן
 לנזמלם ג' דלולי תרומה דף רב
 שנים סמנונים בדוכי פסלות זה שיעור
 גדול וזה שיעור קטן ויש בו כשיעור
 לחייבו מהו ש פארפן שניהם שם שנו
 ברין אי בעינן כנוגע בעדות תחלתו
 וסופו בפסול ודע הרב רבינו ברוך
 יונה'ס זל' ועלן עדות מסתמים וקרויים
 פרישת בל יח
 הלכות כתיבת והטפת שטרות
 וקיומן והחיתת העדים ופירושן
 ברין אין מקיימין שטרות בלילה
 כהר"א מורדני ח"א פב
 מחלוקת בין הכוסקים זל' אם כותבין
 ט"פ השטר ביום העל דין
 או לא ואפילו לאומרים שיתכו כר' שאין זה לא
 דיוקא בדין שורנו לעמוד ברין ועכ'
 מהר"ל ז' חביב צו
 גט שחתמו בו איש אחד ובין גטו מאחות
 אשתו כהר"א דכשר מהר"ם
 אלשקאר סח
 שטר שעבדו ומסוקים שאלום לעדים
 ודכיס על פיהם שם קג
 יבם שכתב עס יבמות ששליט אותה
 בקנה ככ' שתוכל לתת ליורסה
 במתנה או בירושה סוף יכתוב מהר"ם
 פרוצה יז
 שטר הרשא' שהעבד קחתם כהר"א קרוב
 למורסה כריך עיון ועכ' תומת
 ישרים כב
 שטר הרשעה שהיה כתוב בו איך ככ'
 והאפטרופו' הרשו את שלומי לבוא
 לננות בכסו ותמונה קטנה ולא היה כתוב בה

חשן משפט הלכות כתיבת והטפסת שטרות והעדים וכו' פא

שטר הרשאת קידושין שחתמו בו עדים פסולים אם יש בו עדים כשרים	שטר אדר הראשון וע"ש מהר"ש כחן ה"א י"ג
בין בתמלה בין באמצע ובין בסוף סרי זה כשר מהר"ש מרינה ח"ט יז	המוציא שטר מתנה בעדים פסולים ושב הוציא אחר בעד' כשרים
שטר הרשאת ממון שהעב קרוב לשלוח ואין השלוח כועל ממוןהרי זה כשר שם שם	אינו מועיל עד שיבואו העדים ויעידו שדעו מהמתנה וכ"כ שם מהרש"ל ות"א חולק כס"ר
שטר הרשאה שהעתיק וכתקיים כנ"ל ושלחו השטר והעתיק ויש לדון עליו ויש לחוש שאל באבד השטר בדרך אין בכך כלום ויכול הטובע לתכו"ע' שהעתיק מקיימים את השטר שלא כפני בעל דין ואפי הוי כתב ידו	שטר ש"ח שאין עידיו יודעים לקרוב אם הכתב' יכפור בו אין לחייבו כנ"ל שכונת היסט ואפי' אם העד' כתביבו ויאמרו אקרינן ליה למאן דידע למיקרי אין בכך כלום שם ח"ג מ מא
היבא דלויכא למימש להרמקת הקיום כשר הוי	לא פסלינן שטרי חוב המוקדמים היבא ש"חן שום היזק כמשך תורת אמת לו
שטר הרש"ל בלא זמן ואם הוא מוקדם מהר"ם איסר"ל מב מג	יש לדקדק בלשון השטר יותר מלשון העסקה
עסק נ כתות כתוב בשטר ועד א' אומר תבא' הית ביביהם אם היה כתב ידו יובא ממקום אחר אינו באמן וחילוקים אחרים	מי שכזה שעיניו היתומים יושגחו על פי פנקסו עלה לא מוקרי פנקס
שטר שהיה כתוב בו ראובן בן שמעון ז"ל והוא היה ראובן בן שמעון ז"ל אין השטר נפסל בכך מהר"א נ' ח"ט	היאך יועיל לשון מעבדו לעקור משמעות איתכנו שהוא לתבא' שם קלג
שטר שהיה כתוב בו ראובן בן שמעון ז"ל והוא היה ראובן בן שמעון ז"ל אין השטר נפסל בכך מהר"א נ' ח"ט	שטר מחיל המוקרי' כשרים והמאוסים פסולים כדין פרוזבול ודקדוקים וטעמים בענין
שטר שהיה כתוב בו שטערו דייניו קהל אם יורשי ראובן אחריו מות ראובן וכו' וכתוב הפרט שז"ל והוא לא מה עד שכת שמו השטר כשר ועיין בתורת אמת סי' ל"ז לז' ובמהר"ם תיבן סי' ט'	ל שטר וכתחיבו אמו פלונית ואשתו פלונית בעד הסוב הכו' ועשו נ"כ אפותיקי הבית הנכב אם יכולים העדים לפרש שלא כתחיבו בגוף הממון רק לענין אפותיקי מהר"י טראני ח"ט ג
שטר שהיה כתוב בו שטערו דייניו קהל אם יורשי ראובן אחריו מות ראובן וכו' וכתוב הפרט שז"ל והוא לא מה עד שכת שמו השטר כשר ועיין בתורת אמת סי' ל"ז לז' ובמהר"ם תיבן סי' ט'	ברין שטר שחתמו בו קרובים ופסולים שם עז
שטר שהיה כתוב בו שטערו דייניו קהל אם יורשי ראובן אחריו מות ראובן וכו' וכתוב הפרט שז"ל והוא לא מה עד שכת שמו השטר כשר ועיין בתורת אמת סי' ל"ז לז' ובמהר"ם תיבן סי' ט'	חמשה שלוו בשטר א' ויש לא מהם קרקע כלכד וכת' עליו פרוזבול ולא כזכרו בו האחרים הרי זה גובה ממנו חוב כולם גידולי תרומה דף רט
שטר שהיה כתוב בו שטערו דייניו קהל אם יורשי ראובן אחריו מות ראובן וכו' וכתוב הפרט שז"ל והוא לא מה עד שכת שמו השטר כשר ועיין בתורת אמת סי' ל"ז לז' ובמהר"ם תיבן סי' ט'	שטר שהיה כתוב בו שטערו דייניו קהל אם יורשי ראובן אחריו מות ראובן וכו' וכתוב הפרט שז"ל והוא לא מה עד שכת שמו השטר כשר ועיין בתורת אמת סי' ל"ז לז' ובמהר"ם תיבן סי' ט'
שטר שהיה כתוב בו שטערו דייניו קהל אם יורשי ראובן אחריו מות ראובן וכו' וכתוב הפרט שז"ל והוא לא מה עד שכת שמו השטר כשר ועיין בתורת אמת סי' ל"ז לז' ובמהר"ם תיבן סי' ט'	שטר שהיה כתוב בו שטערו דייניו קהל אם יורשי ראובן אחריו מות ראובן וכו' וכתוב הפרט שז"ל והוא לא מה עד שכת שמו השטר כשר ועיין בתורת אמת סי' ל"ז לז' ובמהר"ם תיבן סי' ט'
שטר שהיה כתוב בו שטערו דייניו קהל אם יורשי ראובן אחריו מות ראובן וכו' וכתוב הפרט שז"ל והוא לא מה עד שכת שמו השטר כשר ועיין בתורת אמת סי' ל"ז לז' ובמהר"ם תיבן סי' ט'	שטר שהיה כתוב בו שטערו דייניו קהל אם יורשי ראובן אחריו מות ראובן וכו' וכתוב הפרט שז"ל והוא לא מה עד שכת שמו השטר כשר ועיין בתורת אמת סי' ל"ז לז' ובמהר"ם תיבן סי' ט'
שטר שהיה כתוב בו שטערו דייניו קהל אם יורשי ראובן אחריו מות ראובן וכו' וכתוב הפרט שז"ל והוא לא מה עד שכת שמו השטר כשר ועיין בתורת אמת סי' ל"ז לז' ובמהר"ם תיבן סי' ט'	שטר שהיה כתוב בו שטערו דייניו קהל אם יורשי ראובן אחריו מות ראובן וכו' וכתוב הפרט שז"ל והוא לא מה עד שכת שמו השטר כשר ועיין בתורת אמת סי' ל"ז לז' ובמהר"ם תיבן סי' ט'

חשן משפט הלכות בשטרות מנאמנות ואחריות וכו'

לומר פטרתו מן השבוע ועיון כח' ס' ע"ה
מהר"י זלב ח"א דף סח
כתב ודו חשיב במו אדם עידי לטלף
 ווכל לחור בו ואוכו באמן במנו

משום דהוי במקום עלי וע"כ כד' וכמהרשך
 בחב' ס' קמ"ח
שם קז
ברין אם יש לדון בלוטני וטורו וע"כ כדף
 ס' ד' וכמהרש"ל ס' קכ"ה

וכמהרש"ל כח' רס' וכמהרש"ך בחא' ס'
 ב' וקכ"ה וכדף רל"ב ובכני שמואל ס' ל"א
 וכמהרש"ט ס' פ"א וק"ט

שם קטו קבב
ראובן כתב הרשאה לשמעון בענין הלכתת
 מעות שנתן בידו שיעש בהם כדרך

שיעשה במעותיו והוא הלך ובא הלך והא'
 ממקום למקום עד שלקחו שולדים כל הממוץ
 אין זה במשפט הרשות ושמעון קרא בעל

השטר וידוע על התחנות **שם קכב**
אם כאמנות פתח ויעיל לכל עניני השט'

ואם תריך לכתוב בפירוט כאמנות
 במורה כשני עדים כשרים וע"כ ועיון
 אהמכתא ועיון גמ"ד דף קכ"ה **שם קכו**

ברין הטוען על השטר שיש בו כלול קרן
 ורבות ואומר שיש לו כנגד חוב זה
 רבות קצובה שלקח ממנו וע"כ כח' ס' מ' ו'

וכמהרש"ל כ"ד ס' ס"ח וכמהרשך בחא'
 ס' קכ"ד וכמהרש"ט ס' קכ"ה ובפליטת ב'
 ס' ד' וכמהרש"ל לוי ס' ע"ג **שם ח"ג בא נה**

ראובן התנה עם שמעון בשטר בעדים
 שתחייב לתת לו פרקמטי' לזמן
 ב' שנים ושמעון כתב בכתב ידו חס' שטל

וכת' ועכשו טוען שכללו במעות שקבל ל'
 פרחים של רבות אינו באמן וע"כ **שם נח**
ראובן תושב קוטאטא כה כתב בכתב

ידו איני ראובן מוד שקבלתי בהלו'
 משמעון סך מעות ואני מתחייב לתתם אחר
 שאני בשוי ד"ל לאחר שאשכ כבועי וסידך אשכ
 באכדריכופולס

הלכות טענות בשטרות מנאמנות
 ואחריות ואמנה ורבית ומחילה
 וד בעל השטר על התחתונה
 וכיוצא בהן:

מי שהוציאו ממנו ממון כעש"נ ע"י כתב
 ידו שהוחק כד' וק"ס כתו' בו מורה

אני לפני הסתומי וכו' וטוען אמת שהיה כתב
 ידו אלא שחמה היו דכריהם שכתב ללוות
 ולא לזק וכתוב בו לפני הסתומים ואין עדים

סתומים בו ראוי שחמך והשליכו על הארץ
 גם כח' שיש בו רבות מ' מ' אין להוציא הממון
 מיד המוחק ועיון בתומת ושרים ס' קט'

מהר"א מורח"י ח"א סא
שמעון הוציא על ראובן שטר שהיה פתוח
 בו בשבוע ואמר שחתם ולא כשכח

ועיון בחא' ס' פ' עובדס דעה בהלכו כדרכם
 ושכופות **שם עב**
אני אמרתי יד בעל השטר על התחנות

אפי' היכא דכתוב בה שכופה וכיוצא'
מהר"ם מ"ג יח
כתב ודו שכתוב בו ושתומתו תעיד עלי

בש' עדים מהו' ועיון במהר"שך
 בח' ס' כ"א **שם עט**
שטר שכתוב בו שותפות קודם למכר זה

אומר שותפות קדמה למכר והשטר וזכית וזה
 אומר מכר קדם והשכל וזכית **מהר"ל**
זחביב לח

שטר שכתב א' שטרותיו השאר קיימים
 ח"ס/ו **מהר"ם מפדואה**
לענין הלוואה כדאה דכתב ידו עד' מעד

אחד ושק' אי הוי כעד אחד לענין
 לחייבו שבועה ולפטרו משבועה **תומת**
ישראל קצב

מי שיש לו שטר בשבועה על חבירו לערוע
 לו ממון לזמן ידוע אם וקיה באמן

השן בשפט הלכות מענות בשטרות מנאמנות ואחריות וכו' פ"ב

תועיל לו המחילה והוא מחל וטוען שאיכס
מחילה שם שד

ש"ה שבער וזמנו יותר מעשרי שנה והמלוה
דחוק והלוה עשיר וזכיהם בעיר אחת
ולא תנעו כלום ועיין במהרש"ד פ"מ ע"ג
ושם ובל"ד פ"קט' ובת"א פ"כ' שם
ה"ב דף ס"ט

מ"י שחטף שטר מיד הדיון וקרעו ואמר
פרעתינו כבר אינו באמון ואם לא כולד
שהיה בו באמנה וסבב וטול' שם ע'
בר"ן המחיל ש"ח בידו להכפות למלוה

לסלוותו עד וזמן שחטב שם צ"ח
שובר שכתוב בו שמחל שמעון לדאונן חוב
אחר ושמעון אומ' ל' הדם גס העדים
אומרים שסוף לא כתב אלא אחר שהעלה
שמו כשמו הרי אלו באמנים שם קטו

מ"י שיש בידו ש"ח על חבירו והלך טוען סדר
בביתו ו' גס ולא פרע לו שכירו גס
טוען שרוב החוב הוי מרבית א"ן הדיון עמו

וע"ס מהר"ש מרינה א"ה קף
ב' בעלי דמים קבלו עליהם ב' דיימים בקנין
וגזרו על התבעה לפרוע לתובע כך מה
לזמן קצוב והלך התובע ובת' שטר על הכתב'
והקמים עליו עדי' שראו הקנין אבל לא בעלו
קנין אחר מהתבעה שטר כשר הוי:

שם ח"מ ג'
ל' שטר בפנינו ע"מ כ"א פלוני וסוד' כרצון
כפסו בלי אונס כלל איך לבדול פלוניא

בתו מתחייב חסו"ס להחזיק בביתו הכער פלו'
בכה של בתו פלונית ולפרכשו וכו' עד שגדל
וישא אשה ואז בוחן כוונתו הכער הנו כתאוב
לתת לו במתנה גמורא אלק' לבל"ס מרדכי

מבכ"ו ויהיו מעכשיו כתובים לו וכו' אם כפטר
הזקן אין בנו מייב לא בתאובות ולא במתנה
וע"ס ובמסמטו שמואל פ"ל' שם בט'
ע"ל טענת שמו"ס בוחן הוי' ודיון כתב ידו
שיש עליו עדים מתאובים שאינו יכול לומר

באכ"ר ויפולה ושלח לה סכלכות ואח"כ מת
והיה א"ח גדול גובה ממנו שמעון אפילו בלא
סכועה שם ק"ג

בר"ן מי שיש בידו ספר הוא אומ' בתורת
משכון ב"א לידו ואינו רוצה להוציאו
מתחת ידו והלך אומר לו כי אלא בתורת
פקדון ואינו רוצה שיקיה זכאתו ביד אחרים

שם ה"ד דף ח'
מ"י שכתחית לתת לאבדו חזי מה שיקבל
מירושת אבד"הם דולו ונכחו כתו בשטר
המתנה שכתב חזי ממה שיש לאבד"הם דולו

ועוד שלא היה דולו לא בן דולו וליני' מעיני
מחיקה בשטרות ביהר"ם טראני
ה"א נג'

הפורע ש"ח אם נדך לברר כמה פרע'
שם מח'
טענת אונס הוי דנדיכו ותכ"א שאינו
כתוב בשטר שם מג'

מ"י שהאזין לפלוני על כל מה שיאמר
שחייב לאבדו ובתכו לו למקום שהיו
מכורים שיהי' סס ולא היה לא כתב"ט האמנה
שם קלא

שטר שהיה כתו' לו לכל מוצי' ש"ח והערע
הלוה קצת למוציאו בלי הדשא ואח"כ
הוציאו המלוה אין לשזור ולפרוע וע"ס בסומן
קכ"ג ובמהרש"ד בסו"כ ובד"ר פ"י ר"ב דלו

שם רכו'
א"ן אומרים בכתב טענת משעם הוית'
או שלא להשכיע את עצמו עצות'
ולפעמים אומרים ד"ר פ"כ' ועיין במהר"ם
פלאשין פ"קל' ובמהרש"ך כ"ח פ"י כד'

שם רצב'
ש"ח שכתב ב"ח שאם יקיים התנאים
הקבועים יבדלה שומחול לו החוב

שם שב'
מ"י שכתחית בשטר לתת לשמעון כך כך
ושאפי' שימחול לו קמתנה שלא

חשן משפט הלכות מענות בשטרות כנאמנות ואחריות

פרעתי ויש ב"א סידרא' ובמהר"ב
במ"א דף כ"ג יב"ד ס"א' ובמהר"ך במ"א
ס"א שם ל סא קפו
ראובן הוציא ש"ס על שמעון ז"ל וכדי ליפות
 כח ראובן ככל לוי ערב קבלן ופרען
 בעד כל הסך הכוכר באופן שיוכל לנכות
 מאות מהם שירצה תחילה וכו' ע"ס כל זה
 א"ס יש נכסים ללוה לא יפרע מן הערב תתל'
שם טל

במעשה שהיה מסכים שהוציאו ש"ס זה על
 זה והיו כראים כמכחישים זה את

שם נג

שטר שכתו' בו ותכף שיתברר הדבר מהגדול
 יקח מאתו ה'אפים לכבו' והוא חלביש'

והפסיד ויש טענות יד בעל השטר על
 המתמכר

ראובן יש לו שטר על שמעון וטוען של גר
 הוא וזוכה כמה שבידו' **שם פד**

כתב חלוטין שכתוב בו כמכנה שישלם
 כ"כ מצות חלק מת'מה שקבל וכו'

חוב טען שלא קבל או שלא קבל אלא חנוים
 ועיין בד"ר ס' ת"ד' **שם סה** בו

שטר שהיה כתוב בו מה' לכבו' וטען המלוה
 שהסופר דילג-תיבת אלף ידו על

פיתחוקה והסופר גופו בעדות וע"ס ובד"ר
ס' שד"ס

לעשות מה שלא נכתב כאלו נכתב לכו' לא
 אמרו יד בעל השטר' על העלויה

כשכתוב דלא באסמכתא וכו' **שם שם**
לוי הוציא על יהודה כתב ידו וטוען שהי' לו

מכיו ע"ס שמעון שנסתלו ככתב בדבר
 ולא קיימו' **שם עז**

שטר שיש בו אבק ריחית לא אמרו יד ופרע
 ללוה משום דלא היתב כתיבן דמי

שם צב
החבקי מחביון סיכתי לשותפו ככל ומן
 שיבקש מאמו המורש' שבו יתענות

או מחורה כשיתן לו כתב ידו מכל אשר יקבל
 מעתה כתחייב לפרוע לו כאן כל הכתיב בו
 כאמן לומר אמת שחברתי ואח"כ חזרתי כי
 וכו' ואין בזה דין שטר כלל מחמת כמה טעמי
 וכ"כ ד"ר ס' קפ"א' ועיין במהר"ך במ"א
ס' ע"ה **שם קכח**

ראובן מוצא בכתב קרובו שמעון ובקש
 ממנו שיבא מהמקו' ההו' ויכח

לעבוד את ה'הש"ב לו שא"ס את הדבר הזה
 יעשה שיתחייב להלוות לו אלף פרחים לזמן

ב' שנים אחר הגעת שמעון למקום החפץ
 ולקיים הבטחה זו שוכות בידו ג' מאות זהובים

כדי שא"ס יתחייב מלהלוות לו איתם המצות
 יפסיד הללו ולראובן כדי להביאו לחיי העולם

הבא' מסר בידו המצות וכתב לו כתב ידו
 מ"הכל ויהי ככזו שמעון אינו רוצה להלוות לו

המצות גם מבקש המצות שהלוה לו הדין עמו
 וכ"כ ד"ר ס' רע"ח' **שם קכח**

בדין מלוה שא"ס על שטר שבידו שבו אמרה
 או פרוש' **שם קם**

פירוש ל'שטר על הוצאות הדרך' **שם קנ**

שטר קרוע הוצא מתחת יד ראובן שהוא
 כאמן לשותפים וטענות היוצאים'

שם קעב
לשון שטר כשתתפו פלוני ופלוני בעסק

הדנים מלוחים שיקנו פה להוליכ'
 למקום פלוני למכרם שמה מהיום עד תשלום

ה'אדשים ופלוני נתחייב ללכת שם למכר ולא
 הלך כ"א לא"ס ד"ח ובתוך זמן זה שותף שותפו

מכר במעט כולס לא מכני זה הפסיד חלקו
 מהדיוס' **שם קצ**

הקונה למכירו דבר מה וכתב השטר על
 שמו ואח"כ טוען שהיה שלו וע"כ'

שם קצב
בדין כתב ידו א"ס כאמן עליו לומר פרעתי

או יש לך מומי כגדול כך וכך וא"ס
 הית

חשן משפט הלכות טענות בשטרות מנאמנות ואחריות וכו' פנ

היה ביד שלי * וענין מנו להעשה לא אמרינן
שם קצנ ד
ברין עדי' אי אכוליה שטרא קמסיהדי וענין
 במהרהר'כל ב'כ' מ' ע'כ' שם רסג
שטר שאין כתוב בו הקצין כדלוי וכתוב
 טענה כתיקון מ'ל' וע'כ' כסימן
 כ'ח' וב'כ' מ' ע'ל' ל' שם רע'א' המכתיב עכמו
 בשטר לפרוע לפלוני סך ידוע עד ר'ח' כיון
 בשבועה וכאמנ' אך בואת' שאם פלו' במקום
 פלוני יספר עד כך עד ר'ח' שבת למי' שיאמר
 ה'כ' אן יפטר מחויבו ואם לאו וכו' הג' ע' ר'ח'
 כיון ולא הביא ראיה שספרע במקו' ההוא הרי
 זה חייב לפרוע * **שם תכג**
ראובן היה חייב לשמעון סך ידוע בשטר
 ושלא לו על פי כתבו שיתן ללוי סך
 כך * ראובן אומ' ס' סולטא'כ' כתתי ושמעון
 אומר כמדומ' לי שלא כתבתי ליתן לא המיני'
 ואם לאו הראאי הכתב וראובן אומר שכאבד
 הרי הוא כאמן בשבועה היסת ע'כ' ושמעון
 מספקים בשבועה זו הו'ל' ועיקר' על טעמ'
 ספק הוא בזה * **בהדרג' אשיך כא**
ראובן היה חייב לשמעון מנה בשטר ושעון
 כי זה ג' או ד' שנים המסחו' כל' לו
 שהיה חייב לראובן במעמד שלשתם ועד אחד
 מביעיו ומכסכת השטר ביד שמעון ושמעון
 מוכחש הוא כיון שהיו מוחזק' בשטרו וסבב
 ויט' ל' וזה יס' בו כאמנות כשני עדים כוטל
 בלא שבועה * **שם כח**
יש כח בשטר לבטל כח מעשה ב' ד' ויותר
 מזה * **שם נא**
ראובן ושמעון הלון מעות ללוי ח' וככתב
 ע'ו'ע'ל' שם ראובן ויש שטר ביניהם
 שהחזיק של שמעון ובה ראובן החוב וכתן
 לשמעון חלקו ושוב בקס ממנו הני' שיכתב' לו
 שטר מחולקת וכתב ושמעון טוען שלא כתן לו
 ראובן כלום ושטר הודאת החוב בידו יסבב
 ראובן ויפטר * **שם נר**

לאה היתה יודעת אומנות מיוחדת ונלת
 קודה לאחר בשבועה שלא יעשה
 האומנות עם שום אדם וזלתי עמה ועשו שטר
 ביניהם זה נסחו בפניהם ע'מ' חייב' ע'כ'מו ראובן
 שלא יעשה מלאכת פלוני פה העירם וכו'
 עם שום אדם וזלתי עם לאה וכל זה קבל
 עליו ראובן בכח קצין ושבועה וכו' גם הוא
 לכדו לעכמו אסור * וענין במהרהר'מט' ב'כ'נ'
 דף ט'ו' * **שם נז**
ראובן מכר ביתו לשמעון ודר בו שמעון
 שכה או יותר ושוב יבא מהכ' וסור
 ראובן לביתו ושמעון לזה מעות מלוי ומסכן
 בידו שטר שמכר והיה משלם לו שכירות הכות
 שוב הלך לזולתי תבע את ראובן תן לי הבית
 או תפרע השכירות הוציא ראובן כתב ידו של
 שמעון מוקדם לשל לי איך חזר ומכרו לו
 ולוי טוען קבוצי עשיתם * יש דרכים שזכה
 בהם ראובן וחיישין לקבוצי אפילו במקום
 שהרמאי יכול לבא לידו הפסד * ומחלוקת
 בשטר ראיה א' ד' דקנה בכתיב' ומסירה וא' ד'
 דדיוקא שטר קניה * **שם סב**
שותף שותף לחבירו על מה שמכר לשעבר
 שלא כתבתי שם ביהם כתבתי שאם
 יחזור לידו כך אם יתן כל מה שז' א' כ' יתן
 לו כ' מהו הכוונה **בה'דרג'נ'אנמי קא**
ראובן הוציא על שמעון כתב ידו אמר לו
 אמת הוא שהייתי חייב לך הסך הזה
 אבל כשיבאת מיוכ'ז' אה ועדיין לא הגיע זמן
 הפרעון הכחת השטר ביד גוי מוכרי העיר
 ואמרתי לי שספרע לו המעו' וכן עשינו ושלתי
 או מוזכו השטר ואמר שלא היה מכו' בידו ושוב
 יבאת בהחבא מן העיר ככודע ולא יכולתי
 לקחתו מידו קדין עמו ויקבל עליו חרם סתם
 שפרע לבוחר הבטח ההוא לחסכון ראובן *
דברי ריבות פו פד
דקדוק בשטר ככותב בין עובר מח' בכתב
 לעובר מחבר לתב' * **שם קד**
 שטר

השן בשפט הלכות מענות בשטרות בנאמנות ואחריות וכו'

הפרעון הולדו הירושים לערך מ' לכנס
ושותפו של ראובן לא רצה לפרע השטר
ועכשו לוי חוזר על ראובן ושמעון בזה בדרך
לדע מהנה הירושים או לאו כתר קבלת
השטר וא"כ אין הדין עם לוי או כתר הנעם
השטר למקום סתמון ואם כן הדין עמו

שם צח

ראובן קנה חוקת חמ' ק' משמעון וכל לוי
כ"ס לטרפה מילד והוציא של ואינו
כתו בו שלא עדים ההלוא ולא דקדוק ודאק'
והקום הים מוקדם לזמן סקנה החיים החכות
אין לו וכול לטרפה ועיין במהרש"א חיים
כחכ"ס מ' ומהרש"א סל' **שם קעא**
שטר שכתוב בו שבת השת"ל שהיו שוים
הירושים לערך כך ואלו בשעת
הפרעון שוים לערך זהו והחייב טוען שהיה
לא כעשה כל בש השת"ל שהיו אז שוים לערך

אחר וזונו טעם למה הקדמנו השטר והעדים
מעידים פלבריו ובעל השטר אומר שלא נפתח
כ"א בזמנו הרי זה גז' שטרו כפי דבריו ואח"כ
יטעון הלוא עליו **שם ח"ב קנח**
הבוציא ש"ל על אביו מ"כ בדים ספק
חזמו כפרע' לזון טפה אחת וטען
זהכ"א לאוה שיש בו דבית ופדיון הדבר' דהו'
דבית קמולת' **שם רג**

ורשים הוציאו שטר שאין בו כחצו והלוא
אות' שכפר פרע הכל והם מודים
במקנת הדין עמהם וע"כ נג' **שם רלו**
חבת חייב לסיכור בשט' שאם לא יבוא על
הפסח לבקר משבוקת הם לתת
לו סך כך ושם טוען להסתמכת' הדין ובסוף
השטר ב' גז' וקנין משכנו הדין זה טען ואם
יש בו שבוש ח"ב **שם ח"ג ז**
שטר שכתוב בו שם נכתב וזה בלא
עדים ומת אחד מהם ואזני טוען
ערב אנו ומועילם לא לויתו ושיגבה מנכסיו
המת הדין זה כחן **שם כח**

ראובן כח' בו אנו ראובן חייב לשמעון
מכה וכלל מות' ש"ל ואלו כלל
הרש"א ואחר זמן בא א' ובידו טובה השטר בינו
וראובן אומר שפרע החוב והטוען בול'
שם רב
אחר הוציא ש"ל ושטר מלפין והעלה הכ
שטריהם חז' א' הו' **שם רסב**
הבוציא ש"ל שיש בו בנאמנות וכלל טוען
שהוא פרע' והוא אומר עדים ח' קרוב
וא' רחוק והוא אומר שבידו בינה השטר
עומד בחזקתו וכ"כ מהרש"ל סי' כ"א וע"כ
ובסי' ס' ק"כ' וכתב דף ק"ט **שם רעד**
ברין כ' שטרות הוציאים זה אחר זה על
קניית חוזר **שם שלב**
ראובן סידי את בתו לשמעון וקבלו זמן
הניסיון לשבת לחמו וכתביו לוי
לשמעון הכו בעד הניסיון כך כך לר"ח אל
נהניע זמן הניסיון ונשא שמעון את בת
ראובן ולא אחר ללוי כלום ואח"כ שאל חממו
ה' כשור **שם שלג**
אם נהנו להחיות כתב וידו בשטר מקוים
אין כחמן למר פרעתי **שם שסב**
על מי טוען שטעה בסך הקומה' בהגדת
שפלא ועיין במהרש"ל ב"א סי' קכ"ד
ובמהרש"ל סי' ק"ק וע"כ **שם תה רה**
ראובן שמעון כח' לאחר שבידו שטר
על שמעון ואח' זהם אומר שהוא
מוזיק אינו כחמן להפקיע זכות שאל אחו'
מהר"ש כהן ה"א פט
ראובן היה חייב לשמעון ה' חלפים לבנים
ושמעון היה חייב ללוי הפך ההוא
עכמו ואנו לו דבוק שיהנם לך ראובן במקום
פלובו וכתוב שטר על חלוקת אחר לוי מול
הלך שמעון אלל רחוק וספר לו דבריו לוי
ונתנה לחכ' שלל לוי הלוה לראובן וכתן
בידו שטר על ק' גרושים שהוא שוה לו חמשי'
לבנים האחד וקודם שגליש כשער למקום

שם כח

חשן משפט הלכות טענות בשטרות מנאמנות ואחריות וכו' פר

לכאמרות בשני עדות או שלא נכתב בו כל
כפילו דין במקצתו **שם עד פב**
מה לה ושא' כמובנים בים א' א' יס
חילוק הוכח שהמחילה כוללת להוכח
שנאמר עדין חיוב **שם פ**
אם ככת' ידו כאמן לומר פרעתי ועיין ב"ש
סי' כ'

שם צה בהן העוין על כתב ידו שהוא אמנה

שם צו נוסח תבא'ם ששטר שותפות שיש להסת' **שם קיר**
בו

הלוח משנים ונכתב השטר בשם אחד מהם
ומלוח שכתב ללוח לשלוח וכו' והוא
טען שלא כתב' **שם קלב**

ש"ח שכתב לאלוה שאת בין שמואליו
הקריעו ולא כתב עליו שום שובר
או בעינין שכל השטרות אשר כתבם בהם יהיו

קדושים או די במקצתם **שם קפה**
יורשי ראובן הוכיח שטר שיש בו כאמ' על

שמעון שכתבתי ובעד' וי' א' לפרע
לו סך מעות והיה כתוב בו ככת' בטע' בכו
שכיד ראובן ואיכנו כתב' אין גיבין כי משמע

ודין טענת מחלת לי **מה'רא' ו'רא'ם**
ח א בא

ראובן מכר בתים וקנה קנה לשמעון
וכתב בשטר מתח' ארע' עד

שעה הכתים העל'ים מהו לכתוב בכתב
ולתקוף בלבו ויותר תשובה שעה סת' ועיין
מקרא דרש' לכת' **שם מ**

ראובן הוכיח ש' על שמעון וזמר לו אני
לא לזוטי אלא מלוי שזיה אבוער'

שלך ומכור' בשטר ששמעון של ראובן הוא
אני וכו' לרדותו ואם יטעון שטר זה פרעתי

לאביט' או אינו טעב' כנגד השט' ואמ' שישבע
לו שלא אמר לו שאביט' כלום קודם שזמר
לידו כדא' ודאי שאביט' לישבע לו ואמ' יגבה
אכל אם יטעון יכוח לו וישבע לו ואמ' אפרע

לך

ראובן הוכיח בכת' ב' ד כתב ידו של שמעון
סמיך לו מכס טען שמעון כתב זה

לו בכת' מילי לידך רק שלקטנו ליד לוי
שזמרנו לידך אחר ששלח לי שחורק בשווי
המכה וזכ' ומסרו בידך מכל ששלח לי מאומה

אין הדין עמי **מה'רה בצל'א ב'ט**
שנים שטנו בשטר א' וא' פרע השטר
והביאו בידי ופוע' משביתו חלקו

והוא אומ' כבר שלמתי לך חלקי כדי שש' א'ם
כל החוב היו זה שבע ונשטר ואמ' אומ' אחר
ספרת השטר כתתי לך חלקי כאמן בשכיע'

ועיין במה'רש"ם סי' כ' **מה'ר'רש**
לוריא צב
ח לוקים טעושים על שטר שכתב בפרע

ושלא בא לגדו בהכשר ואם חייטין
לקבוצ' **מה'ר"ם איסרלס לב**
מי שיש בויו שובר על מקצת כתובת אשת

אביו ורובה לקיימו' על פי עד אחד מן
העדים שלא בפני האשת **שם קי**
ברין שובר שלא נכתב בו זמן ולשון רש'

אל עליו **תורת אמת לב**
ברין שנים שהוכיחו ש' ח' זה על זה לשון
המרדכי בשסקי שבי דייבי גולות

ענין יד בעל השטר על התחתונה **שם לב**
שם מב ד

שטר בפר'ה שכתוב בו כתבתי שש' ח'
יפטר וכו' אי ארש אותו אין זה מורה
שהיו קדושים ברכיה **שם נה**

ראובן הוכיח שטר על שמעון בשעת השכט
וזמן השטר היה לשבת הש' בא'

ושמעון הוכיח שטר מחילה כוללת ששעה לו
ראובן בשבת הא' וראובן הוכיח עדים שהיו
לא היה בעיר בזמן שכתבו וחתמו העדים

שמחילה בשעה **שם קמה**
ברין שטרתי ביהו' הכאמרות הוכיח והיה
כתוב לשויעיל הפרס בין כתבתי שש'

חשן משפט הלכות טענות כשטרות מנאמנות ואחריות וכו'

לך אין שומעין לו ועיין במהרשדס סי' לו' שם פא

ראובן הוציא ש"ח על לאה שהיתה ערבנית בעד בעלה לשמעון אחיו והוא יורשו והיא הוציאה כ' שטרות * מוכסו שמעון * שכתבו לה וטוענת שיבא זה בזה * **שם צב** שטר שכתוב בו אני חייב לפלוני כך וכל זמן שכתב זה קו"י הים כאמין וכו' יורה * **שם קיו**

ראובן נתן לכני חנות אחד וכתב לו שטר בלמון * חכר סקבל * חמכין סך מעות בעד החנות וזה עשה לבקש' לוי חמיו של כנו אך כנו כתב לאביו בכתב ידו זה לשונו שלא אעזר שום ערצור בע' לס' על חוקת החכית * שם למארי חבי במקום פלוני שהיא כתובה על שמו כל ימי חייו ע"כ ומתהבן ואביו מינו' כתב זה לבטל האכירה **שם ח"ב פג** שטר של ב' ערבי שכתוב בו ולרוח' דמילת' ככנס פלוני ערב קבלן ליטבא קלילא הוא ודוכו ככל ערב דעלמא וע"כ *

בישפטי שמואל לג שטר שכתוב בו שאם ימכרו הלובי * והאחרונים בעד הקהלות וכו' יונה לומר קהלות סאלוביקי כנו מה סכר מהלסון או כל קהלות ישראל במשפט

שם בב **הובא** אמרין יד בעל השטר על המחנות * ולס' כתוב בשטר דלא באסמכתא וכו' **בג' שמואל ז כ לא** **ראובן** היה חייב לשמעון סך מעות ולוי היה חייב לבנוי' * שה' דר במקום ראובן וסאל' לוי * מאת שמעון סימן כתב ביד הגוי על ראובן כדו סיפריע לו סוכו ושוכו הוא יסרע לו כחמו וכו' הולך הכתב והתחיל ראובן לפרוע לו מקצת ההוב' ולבסוף ברח לו חייב לפרוע לשמעון כל דמי הכתב וע"כ *

שם בא ס

שמעון תבע מראובן סך ידוע וכתחייב ראובן ושוכו הוציא עליו ראובן ש"ח מסך גדול ויש ביד שמעון מזכרת כתובה מיד ראובן בתחלתה סך החיוב ואחריו סדר הפרעויות הדין עם שמעון * ונזכה את שלו * **שם כו** **לא** אמרין שטרך בידי מאי בעי אלא היבא דיש לחשו להפסד בעל השטר *

שם בח **הבא** דלא נכתב באמונות אי הוי כמו נכתב * ודין לטבא ויתורא ויד בעל השטר על התחנות * **שם לא** **מלוה** שאמר אחד שטרי והלוה טוען שיטנו בעולם והכא בהשאלה * **מחררי מראני ח"מ יו יז** מחילה טענשית אחד קבויה שמשר עליה מודעא * **שם כד**

שטר שכתוב בו שכל חוב או חוב' שיתחייב אביו שיטול ויפקח סחורות במתנה שיבא ערב כנו בעד ל' אלף לבניה ע"כ דוקא שיטול או שיקפה אב' שתחייב וכלי' שיקח בידו דבר לא קאמר * **שם פא** **פסק** דין שכתוב בו שהמקו' הוא של האמנה ויורשו' הבעל טוענים שהמקום של אכירה הוא אס' יס' לתרץ הלשון * **שם פט** **ב'** יוסף בן שמעון שהחזיקו בעיר אחת וראובן הוציא ש"ח על א' מהם וטוען שזייף הזון והוציא שטר מחילה * **שם קד**

בפוגם שטרו ע"י סוכר * **שם קנג** **בהלילה** בקבלת קצת מעות וטוען אחרים שהיה בטעות * **מחררי לוי ע** **שרשה** שותפים שהשכים מהם כתבו שטר פטורין * לשלישי כדי שלא יפגעו בו כ"א ועוד הוסיפו לתת בידו על אמונתו ש"ח איך חייבים לו סך גדול להראות שאין לו עוד עמהם שותפו' ושוכו הוכרחו להביאו לפניו כל וטען שאמת הוא שחייבים לו הסך ההוא אמרו

האחרות אחר זה בא גוי וצדק על המוכר
שהוא קדם לקנות א' מש"ח וכתבתי על שופט
הערכי ליתן לו את מעותיו חייב הקונה
להחזיר למוכר ואינו יכול לטעון שאחריות
כזה לא קבל עליו ג' וכו' אחריו הן דכפשו
דחמית' דעלמא וסילוק בין קבל עליו זה
או זה וסילוק בין מכר למתבס' אין אומרים
אחריות טעם ה"א במו שקבל עליו בד אחריות
וע"כ מהר"ל ו' חביב קבו
מ' שחייב למכירו בשטר ומכרו המלוס
לאחר בפחית ואומ' לו סלום אבי אתן
לך מיד מה שנתן לך הקונה הדין עמו ואפי'
מכרו כנר' מהר"ם טראני

ח' א' שכת
השטרות של מלכות שקרין להם
תיסקארי' אין להם דין ש"ס
דלא שייך לכתוב עליהם שטר פקדאה וע"כ
תומת ישרים יז
ראובן היה לו ש"ס על גוי ומכרו לשמעון
ע"ז שאל לא יקבל מעותיו וסחור
עליו והשטר לא כתב עליו במקום הלום וסחור
לקיימו וזין כך נאכד ושמעון חזר על ראובן
וראובן טוען תן לי השטר שאחרתי כולך
ואשלם לך ושמעון אומר הילך הטופס שזה
בכתב שכל סוף כיתן לטופס ואכד וטענות
אחרות לזה ולזה מסתמא כריך להחזיר
השטר ליד ראובן ואם כתן רשות להטפסו
אחריותו עליו ואם יכפור ושבע היסת ואם
כח הטופס שזה לשטר ואין שמעון יכול
לופרש יחזור על ראובן מהר"ם

נאלאנטי סג
אפילו בשטר הזותפים שטמות שניהם
במנוס בו כריך בתיבה ומסורם
לזכות שותף בחלק מכירו מהר"ש
כרינה ח' מ' יג
ראובן מכר לגוי ש"ס מאתים שהיה לו
על שמעון שהיה דר במקום אחד

אמר לו חילו ואינו חייבים לך כיון דעב' ומן
קצ"ח הילך פרעת בב' ומוכס לשכרו סך מעות
ותיה לך לעבכס כולך סדין עמס'

פלישת ב' יז
ברין לוס שמודה בשטר שכתבו וטוען
שפרעו שכריך לישבע אי מני
למיומר למלוה קודם שאשבע קרע השטר או
החזירה לו שאל אשכ' ואח"כ תקיימה ותבס'
מומי שטר פרוש גידולי תרומה
דף צח
האומר למכורתי לי מזה שהליתך
בשטר כשר שאכד מומי ולא
כשאר לי אלא זה שהוא אינכם מהו' שם צט
שטר שכתבו בו כאומות וכמונא שכתב
היה המלו' כשפן בעסק אחר קודם
לכן מהו' שם קיט
שטר שאין כתוב בו פאמנו במקום שכתבו
וה"ל לשאר מכהג' מהו' שם קך
ב' מלוה ששקנו שטרותיהם לא ויהיה
חתימם בכל א' מהשטרות כת' אשכ'
שני כתי עדים הוכחות וזאת זו הרי זה
גובה תרומתו שם קלה
ברין מלוה שהביא כ' שטרות בכל' על לזה
אח' שגובה הקטן שכתב והלזה כשכר
על הגדול ובשטר אי הוי שני השטרות שוין
בכל מקום שישב הלוי' על האשר שם שם
על מ"ה הריף מיקו היבא דתמים עד א'
מיו הכת וכו' עדותן בטלם כרא' דר"ל
בטלה לעבין עדות מומן אבל לעבין שבועה
להחזיק כריך לזה לישבע שבוע דאורייתא'
שם קלו

הלכות מכירת שטרות

ישראל שמכר למכירו שטרי מוכות שקס'
מן הכנים וקבל עליו אחריות מנ'
השט' הראשונים והלך ונזלך קבל הקונה כל

חשן בשפט הלכות שטרות הנעשות בע"שג

ועיני כי שפען קנה שם מיהודה ש"ח ממכה
 שהיה לו על ראובן ויהי ככא לוי לנכות
 משמעון המאמית אמר לו הילך מכה שהמכה
 האחר פרעתי ליהודה הדין עמו ועיין בדר
 סי' ת"ו
שם קז
ברין שטרות שנמסרו במסירה בלבד שלא
 בכתיבה ועיין בבני שמואל סי' י"ב
שם רכב
ישראל שיש לו על ג' ש"ח כתוב בכתיב
 ידו של הגוי כראש שאינו יכול
 להקדמו ליהודא בכתיבה ומסירה ומ"הרר
 בכלל כפ"ל וכתב ש"ח ופ"ש וכתב סימן
 ד"א וכמהר"ע סי' כ"ה עוד שם במהר"ר
 הקונה ש"ח וקופו עליו במלוא וש"ח עוען
 דמשקל לא חל הקינן על השטר מהו

מהר"ש בהן ח"ב קמו
ברין המוכר ש"ח לחבירו וקודם שפרע
 העמידו הקינן בדין כל כופין אותו
 לפרוע לקונה ואם פרע למוכר חוזר ופורע
 לקונה
תורת אמת קסו
אין יורש יכול למחול חלק שאר היורשים
 ועיין במשפט דק"ס סי' מ"ז
שם רג
ראובן קנה כתב יד שהיה לגוי על שמעון
 ותפס מאת שמעון ושמעון עוען
 פרעתי סדין עם ראובן בני שמואל יב
ברין המוכר ש"ח לחבירו וחזר ומחלו
מהר"י לוי נר
המוכר ש"ח לחבירו וקבל עליו כפידוס
 אחריות דמחילה אם חזר ומחלו
 הרי הקונה גובה כל דמי השעור ולא הדמים
 שנתן בלבד גירורי תרומה דף שי

הלכות שטרות הנעשות בע"שג

כתב יד שיש בו כאמנות שהוכיח וורש
 המחל' שמת הלום בחייו ויורש הלום
 הוכיח שוכר בע"שג אשר הסוגר העיד

הלכות המלוה על המשכון

משכונות שסמסם המלוה ביד המורשע
 שלו לבקש' הלום כתבאי ששטו
 בדבר וש"ח מת המורשע והמלו' מבקש מעותיו
 מאת הלום
מהר"ש ברינה
ח"מ ב
המלוה על המשכון והלך לו לירד והביאו
 בביתו רעוב ביד בנו אפילו בני
 י"ג שאינם ראויים לשמור גם ה"ק עת שנכנס
 מוכינים הרי זה סייק
שם מב
ראובן הלום לשמעון על משכונות שהיו
 מלוו ומסר ביד שליחו של שמעון
 בדין ונכסו או כבדו אין ללוו על ראובן
 כלום ושמעון חייב לשלם לראובן מה שהלום
 לו וע"ש
שם ע"ג
 המלוה

השן משפט הלבות המלוה על המשכון פו

אחר מהם הולכים אחר מקו הכתיבה או אחר
מקום שהעסק סס' ועיין במהרדש ב"ח סי'
ר"כט **מהדרם פדואה סא**
בי שהוציא בנד מתחת ידו בפני כל ואמר זה
של פלוני הוא ויש ליעלו כד וכך פאמן
במנו אכל אם הוציאו ואמ' של פלוני הוא ושתק
ואמר לו כיון שהודית של פלוני הוא תכהו לו
ואמר יש לי עליו כך וכך אין זה מנו ומחור
הבדל ואינו כטל כלום ועיין במהדרם אלשיך
סי' כ"ז **מהדרם אלשקאר קבא**
בי שיש לו שטר בשבועה על חבירו לכרוע
לו לזמן ידוע אם יציה כאמן לומ' פטרמנו
מן השבועה ועיין בתורת אמת סי' ע"ד

מהרר' ו' לב ה'א דף סח
אם דווקא להוציא ממונ' בידו שיהיה המכנה
פשוט אבל להחזיק לא **שם צו**
ברין מי שיש לו תבועה על חבירו ומנא
בכסיו בעירו אם יכול לטכס כשיש
לו אמת לא' ועיין במהדרם מ"ב סי' ע"ד
ובתומ' יסדים סי' ד' ובמהרשדס סי' כ"ז וק"ל
ובמ' הרמט ב"ח סי' ל"ג' וכו' מהרדש ב"ח
סי' ק"עט: וב"ח סי' כ"ח' וכלר סי' ת"ג
ובמ' הרמט סי' מ"ה' וב"ח סי' כ"ח' וב"ח
סי' ס"ג' ובמפטר ב"ח סי' ע"ב' ובמהרדש
סי' כ"ח וע"כ **שם קב**

ראובן היה לו שפעל שמעון וזאת שמעון
זכניה בכסים מקרקעו וזמטלטי
זכא כנו ובכסם בדימו של דאובן זלקס השטר
זשדפו זכן הודה בפני כ"ד' ואמר כוזה ימים
שאל דאובן מ"כ שיכתבו לו מעשם בית דין
מהסודאס שהודה כנו של שמעון בכסים' וכתבו
זכתבו לו ולא הודיעו סדרר לכנו של שמעון
מ"ח כחאס שאינו כאמן לומר פרעתי' זהוא"ל
זהו מילת' דלא שכיח לא יגבו כ"ד את הכסמ'
לראובן עד שמעמוד ע"ס כנו של שמעון בדת
דכחוס לשוכר ועיין סס' **שם קנג**
ר' מחלוקות בטענת שלא להשבי' את ענתו

המלוה על המשכון וכנגד באונם חייב הל'
לש' חובו ועיין במהרדש ב"ח סי'
קמ"ז ואם יש חילוק במשכנו בשעת הלוואה
למשכנו שלל בשעת הלוואה' **שם פה**
המלוה על המשכון שה' שום יותר מהחוב
כפלי' ובשע' מיתתו כזה סיחורוס
ללוה בלא כסף שהיה מוחל לו חובו ואמר
שכפטר בלא היתומים קטנים לבקש המשכון
ולא מנחמוהו הרי אלו פטורים' **שם צח**
המלוה על המשכון ש"ס הוי וטוב לעשות
פטר קרוב לדין ועיין במהרדש
ב"ח סי' קס"ט' ובמהרדש' חיים ב"ח סימן
קכ"ג **שם שם**

בי שמשכן חזקת ביתו של חבירו שהיתה
מוטעבכת בידו ברשותו ביד מי שהיה
חייב לבעל המשכון וכשזכר זה החוב משכנו
ביד אחר שלל כרסו' בעליו כדי שלא יוציאה
מידו בעד חובו בלא כסף ובלא מחיר וטוב
הלך לו למקום אחר הרי זה אינך את מעותיו
ומחזור הקוה לבעליה' **מהרדש**

כהן ה'א קמט
ראובן לוח משמעון וכתן לו משכון וכאכר
ולוי לתוך שלל כימים' עשה פטרה
בעד עשרה זהובי' גס הלזום לשמעון וכשכא
לתבעם ממנו לא רצה ליטנם לו חזר לו
ולקחם מראובן חזר ראובן לתבעם משמעון
אמר לו כבר כתמים ללוי ולוי כפטר וע"כ
שם ח"ג נא

הפורע חובו של חבירו שלל מודעתו והיה
לו למלוה משכון וכטלו ממנו לא
אינך מעותיו ויכול לומר ק"ל כר"ה זר"ת'
שם קז

הלבות טוען ונטען וגביות מלוה

עסק כעשה בעיר אחת וזכתה בעיר אחרת
ובקחת המקומות המעטע גדופה'

חסן משפט הלכות טוען ונטען וגביית מלוה

לוי שינוי הכמר בלבד ולא לפי תקנת השוק
וע"כ

בני שחייב לחביו בשטר ומכרו המלוה לאמר בפחות ואמר לו הלוה אני חתן כך מיד

מם שבותם לך הקובה הדין עמו ואפילו זכרו
כבר שם שבה

אין ב"ח יכול לגבות חובו מן בית שמכר
הלוה מכבדו אשתו של כבד ולא

מפרותיהן וע"כ צמהרלסך שם שים
התובע מחזירו סך מעות שכתן על פיו

והלה טוען שתבאי ה"ט בדבר ולא
סתקיים וטענות אחדות מדין ערבות

שם חב דף יח
ראובן שפנד כמה ש"ח לשמעון בסוכו

תובע מהשותף שיפרעו גם כ"ח אחרי' ב"א

שם ער

קודם וזה זמן הפרעון קודם

במי שמת וא' משילוחו או ממורשו כתן ט"ס
דבחד' ומסיר' לשלום א' מד' מלי סובותו

רצונו סודו רצונו ורצונו מה שצדק לצדקו

ומת קודם כיסואיון אס ב"ס יצבומן
המוכרן * ובעיון מפכה אס יס גה תפגת השוק

שם קד קנא
יהודה מקידו של ראובן התחיל לערוץ

בַּעֲדוֹ לָלוּ שְׁלוֹת שְׁמֵעוֹן חֹב
שֶׁהוּא מְיוֹב לוֹ מִקִּדְמוֹתָם בְּמִשְׁכַּח שִׁכְתָּן בִּידוֹ לְמַכּוֹר

וליסרע גם ממכ' ובין כך מת ראובן וכששמע
יהודה כי מת תובע הקמורה מהשליח אין

קדין עמו י' שם קכב
עדות על מי שאמר לעשות מחילה לחבירו

זגס פעם ארסט בא לעשותה
שם קו

וַיֵּצֵא בָּנָיו מִן הַלֵּל
שֵׁם חָבֵב נָא
טַבְּעוּהוּ וּלְקַחוּ מִמּוֹכּוֹ אֶפֶי' שִׁיאֲמָרוּ
לָוֶה

דמחמת המלות באים עליו כיון
דמלות איכו קייב לאכמים כלום קייב מלות

לפדוע לו תוכו • ו"כ ד' פ"ד ומהר"ש
תולק כמ"ה ו"ע • שם נר

עבדא כמטלטלי דמי לעכוין גבוי' בעל חוב
ועיין בתומת ישרים סי' כ"ה

מהררל קארו דף מו
המזכר קרקע לחבירו וללא'מים כשתבע

מאכו המצות אמר שבעה שהחזיק
פה כתיב לו כל מעותיו חיוף לה כחלו' על פה

תומת ישרים קפת
בדין מי שהוחזק כמכר אם כאמ' אח"כ בעדים

ב"ח' מהדרם טראני חא יו

עיסקא שיש בידו ואס כמכא
בבית דמחמא שלו שחבורה חלוצים אל נוסחא

במלכות מהו ועיון באכזר סעוד בקלכו גבוית
במלכות מהו ועיון באכזר סעוד בקלכו גבוית

וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח בְּיָהוּיָא וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח בְּיָהוּיָא

שקול קודם לזמן המכירה כי שטר המסככתא
בקרע וביאור הדבר שם ק"א

ברין אם יכול ב"ח לנכות מסת' שיש ללוה
בבית הכנסת שם קולח

תפיסה לאחר מיתה * ומבורת שטר שברוך
בתיבה ומסורה או ברוך להכו' ראיה

בדין אם כמדעיס מן האדם שלא בעכו ומה שם קמו

דיכונ בזה בישראל כלום מן קנו וישראל
 קכס השער שם רבמ

ראובן לזה משמעון וקנה במדבר ואסף לזה
מלכו ועשה בנדים מהבמד ומסבך

קצת מהם כליו בחוכו ולשקיהם כחב דאכב
עתיד למקבו לפי הדין וכול שחמיון לחוכו' ע"ד

חשן משפט הלכות טוען ונטען וגביית כלאה

פז

הילוק בין אומר לחברו איז חייב לך מנה
ואמר לו ודאי לי שאיך חייב לי
לאומר מתחלה איז חייב לך אז שכח אומר
איך חייב לי וע"ס
לוי פרע ע"כ ד' חוב שהיה חייב לראובן
ושמעון שהיה חובש בראובן ונא אס"כ
יהודה ונתבע בקרב ידו של ראובן איז חזר
נפוצר
ראובן נתן לשמעון על פי גזרת הדיון
ש"ס שהיה לו על גוי כשי לגבות
מחבו חובו ולא תבעו במשך ד' חדשים וכן
כך מת הגוי
אלמנה עשתה שלים בעדים לתפוס
בעדה מטלטלין למזונותיה
קרי זו תפסה ולגבי יורשי לא אמרינן דהוי
כתופס לב"ח במקום שחב לאחרים וכ"כ
מהרש"ל בס"ה סי' קס"ב ומ"הרש"ל אלשיך
סי' ל"ז ועיין במ"הרשך בס"ה סי' קכ"ט
ובתורת אמת סי' ס'
המתחייב לחבירו בחוב גמור בתכ"י שאין
זמן הפרעון מתחיל כל מהיום
ועד חגי טעה קודם מיתתו וטוב דופ' לאכול
ולכלול את הכל מוטעין מזהב ומעבדין בידו
בהדרגה גמלא גמלי
שליח שהכיר בידו מוצא מאשת איש
לפדות קצת משכונות והנתיב
א"ס"ח על בעלה שעבר קלמ' זמן הפרעון
ב"ד ועכבו את המענות עד שיפרדו חזון בלו
למשה דמסתמא הרי הם בחוקת הבעל כדוב
הטענות שמועין
ראובן כתפסר עם שמעון לתת לו כ"כ
ככסף בתורת עוסקא בעבור
מדינותיו בשכנו של יגע בהם חמי לעבמו
עד שתי שנים ועכשיו לוי רובה ללקחם מיד
שמעון כשכיל חוב שיש לו על ראובן איז
יפול עד סוף הזמן
בחוב אין נדון מחלה דאין אדם הנחל חובו

לפולס
חמתנה לפרע במענות בעין לזמן קצוב
נריך הנה לטרוח ולמכור אשילו
מטלטלין ולהטות מענות
אלמנה טועבת לשמעון שהיה חובש
ש"ס אומר לו בשני כמה אכשית
הך חייב לי ע' פרחים וכו' לכן תתן' לאשתי
וחשיב הוא אז שכן יעשה כי האמ"כ הוא שהג'
חייב יעכשו טוען שלא אומר אלא לפיטור ואין
כאן כ"ה עד א' אם הוא מודה שכלשון זה
וכיונ' בו אומר אין טענתו דשיום טענ' ומשל'
ואם אומר שלא אומר אלא הודאה בעלמא
ולקשטאה כחזקון וסעד מעיד שאמ' בכמי
שנים הנראה גמור אז חייב טענת התורה
ואם הוא חשוד תשבע האלמנה ותטול ואם
אינו מעיד אלא שהיה דרך הנדאה בעלמא
טענתו דשיום טענת
ראובן היה חייב לשמעון סך מעות כשטור
וכשכונ' לזמן קצוב ובתוך הזמן ירד
מכספו ונבאל' לו בחורס וקפצו עליה הכספי'
וגם שמעון קצץ וחלקיה ביניהם וכתרסו ה"כ
בחלק ההוא ושמעון לזמן הקצוב טובע יתר
החוב הדן עמו כי אין ראובן טוען שחלל' לו
בפירוש אלא שאומר כי מן קצתם מחל'
שם לב
הא דאמרינן התנפס לחבירו במאס' שחב
לאחרים לא קנה דנוקא סב ומחוק ולא
מוכח דיום ודנוקא לאחרים ולא לנה או יורש
עכמו דלא אחר הוא וע"ס
מי שהיו כנשים בו שנים וכתב למי שהו' היה
בנשיהם שו' שפר' אחריו לפלוני וחילק' יורש
חייב לחזור ולפרוע ולא כאז דין דפרוע קובו
של חבירי שהיה מוגזר על קצ' הכני אלא
בפרוע משלו לא כשהו' חייב לו ועיין בתורת
אמת סי' ע"ה וע"ס
שמוקד לא הניח מחלה אלא היכא דהי'
סביבות כדכנ' שם קל"ה
בענין

חשן משפט הרבות טוען ונטען זנבית בלוח

המטענות בידה ולא השלים לפרעו על
שעלו מחד כרו זה פטור מלפרעו סכ

שם צא

בהלוקי דברים שיסכם בקדמות ב"ח זה
לז' וע"ס ס"ק בקמה וד"ה

וכמה דמט בק"ך מ"ד וד"ה ומהדר"ה
ן חיים בח"ס ס"כ ד'

שם צו

המוכר ס"ח לחכירו וצ"ח מוקדם התרם
לקונה שלא יפרע הכשר והוא

פרעו קוד' שהוציא הב"ח פטור בפני ד' ועוד
טוען כי המוכר מחל לו כל המזבז כינו חוזר

שם קב

ער אח' שהתרה לחכירו פעם ושתים שלא
יפרע לפניה כעל דרכו עד שיצא ד'

עמו דין וקבל עליו ההתרה וטוב היתל בו
ושחק עליו וא"י היה בדבר קנין אין לו עליו

אלא תרעומות וע"ס ובסמך במהדר"ה
שם קה

הייב שומר מחורה ביד שליח למכרה
ולשלם לב"ח ערך בערך כפי חובו

של כל א' וא' שלא היה בפך בידו לשלם הכל
שוב אין א' מהם יכול ליקח ויחר ממה שזכה

שם קה קט

ראובן מוכר המלך היה חייב לשמעון
כך מועות על כתב ידו ונתן

לו כל כך שפודים מן הכלים בידו מדינא
דמלכותא שילך למוכרם ומפדע מהם וכן

עשה וזין כך כפטר ראובן ועבד מלך
בא ולקח כל דמי השפודים אשר היו ביד

שמעון ובזו ואשתו של ראובן בראותם שהם
בטוח למוות הפקידו ביד לוי שיתפוסל שמעון

ככך וטעם בכך א"ל לוי היו שומרים של שמעון
באותו והדגיד כסדרים לו כמו שהם בדורים

לשמעון ומה לו תפיסתו **שם קלה**
בדין מלוח שמכר כספיו לזה שלא בפניו

שם רו

כ"ה שאלו לו לשלם אין לחבשו בבית
השקורים

בענין הודאה ומסטה הייתי נך שם קלד
ראובן היה לו מצב על שמעון והגבול

מוכסיו שלא בפניו והוא טוען
ועכ"ז יועד שהוא אינו הית' בטרם ובמקום

הוא אין גבול בו ועוד שרעדים בהתחייב
בו אינם יודעו לקרות הדין עמו **מהדר"ה**

מדינה ח"מ נג

ברין לזה שלא הגיע עדיין זמנו לפרע
ודוח' המלו' שמבזבז כספו שמעכסה

צד"ד ואם יש בדבר טענה יש לחוש
שם נז

ראובן תבע את שמעון ואמר לו ביום א'
בכ"ה נכנסים חסרתי לך לחשבון

ערל פלוגי ושמעון השיבו שאינו יודע מקבלת
ביום זה ואם קבלו לא היה לא לפרעון חוב

שקדם ויש עדים שראו כתוב' חכים ולא ידעו
על מה כרו זה פטור וע"ס ובשארית יוכב'

שם ס

על מ"ס מהדר"ה קא' בדין ב"ח מאוחר
שנבה דלח' טיף בזה לו' תוקפת השוק'

ועיין במהדר"ה נח"ה ב' פ"ג **שם עא**
קה שפא

הפורע לחכירו במעו' ואמר יום או יומים
חוזר המקבל ואומר כך וכך גבאמי

מוחייפות שולח הדין שאל יטעון בדין ישכר
הכותן שפרע לו מועות טובות בודאי או

יחליטם והמקבל יקבל מרס סתם שלא המועות
הם אותם שכתן לו ואם המקבל אינו יכול

לפרע בדין או הכותן יקבל מרס סתם שלא
ידע שכל המועות הם שלו **שם פ**

שבעון לקח לבטחון מועותיו ככפי ראובן
מתמים בחותמו מאת הפקיד

מקבל השחירות לזה שהיה אומר בראובן היה
חייב לו וכפטר הפקיד שמעון חייב להחזיר

וע"ס **שם פד**

בלוח שמתחייב לו הלוח להשליכו פטעון
הכוב כהרץ קשרת שאו היו סס

חשן משפט הלכות טוען ונתן ו בית מלוח פת

האמורים וכ"כ ד"ר ס"ט' ומהר"ר ו' ח"ס
 כח"א ס' כ"ח' וסכ"ל מנחם בידו שלא להכשיר
שם שץ
 גדול סוחר על שלחנו של אביו קנה
 שפת' משכר תלמודו וסוכ' אביו תפסה
 בטענה שהיה אופל על שלחנו ומנחם בה
 אין מנחםין אותה מידו ועיין במהר"ר בב"ל
 סי' ל"ח' ובת"א סי' קכ"ט **שם שצו**
הנשבע לשלם בקנאים פסוקי חס' ישלם
 במעות ולעמין הערעון וז'
 לשער וכו' **שם תבב**
המחייב עצמו בשטר לפדוע לפלוני עד
 ר"ח כיון סך ידוע בשקופה
 ובנאמנות אך בזאת טאם פלוני במקום פלוני
 ופרע עד ר"ח שבת סך כך למי שיאמר קב"ח
 או יפטר מחיובו ואם לאו וכו' ה"נ ר"ח בוסן
 ולא הביא ראיה שספרע במקום שהוא היו
 זה חייב לפרוע **שם תבג**
ברין לזה שהתנה עם המלוך יהיה כאן
 עליו כשני עדים וקדוה כפני עדים
 ספרע **דברי ריבות קצו**
ברין טוען וחומר וטוען **שם קבא**
חא דק"כ התופס לכ"ח במקום שחב
 לאחרי לא קנה אין הלואה עצמו יכול
 להוכיח ומוציא שפתס לזכות הוא לאחרי
שם רטו
השולח מעות ביד חבירו ליתנם לפלוני
 ויש לשלוח סוכ' על השולח או על
 המקבל **שם י"ד**
ב"ח מכאן כמה בצית החיוב ולקסוהו וכ"ח
 אחר טוען שכבר כתבו לו לפרעון
 בתורת חובו **מהר"ר בהן ח"א צו**
ראובן קנה משמעון מאה אמות בגדי משי
 לערך ידוע ולזמן קצוב ואמר
 שליחם ללוי לערך ההוא וזמן ההוא
 ולאכן העני וזל לו שמעין מקבת חובו
 ופסקו ונען לו שאינו רוצה לשללו לא שלם

ומה שכל לשמוע אין דין עמו **שם קנת**
ראובן קנה חקופה חכיה חסד משמעון וכו'
 לוי ב"ח לטרפ' מידו וכו' שער חוב
 ואוכן כתוב בו שראו ערו' ההלוא' ולא דקבלי
 ולא קמי' והחוב הוא מוקדם לזמן שקב' החייב
 החכות אין לוי וכול' לטרפה בין שהיה לזמן'
 דין טלטל בין שהיה לו דין קרקע' ועיין
 במהר"ר ו' מייס' בת"א סי' מ"א ובהר"ר סי' ל'
שם קעא
יצא קול בעיר שהמלך צוה לקרית המעבד
 ולקח סכסך הגיע זמנו לפרוע הכסף
 מעותיו ל' ב"ד כדי שיבוק' בהם למי לוק' שלא היה
 או בעי' ואמר חדש ימים או חת' הורידו המעבד'
 מה שצדק' עשו' והתפסד מוטל על המלוך
שם חב צט
בענין קנת ב"ח שלא היו רשם לבוא בשקדק
 גם החייב להרשות לו זמן הפרעון
 כאשר עשו רנ"ה הסוחרים כי ראוי שאין בידו
 מלאוהו לשלם היו לו ראוי לכופ' אותם וצ"ע
 ובפ"ט נ"ל שם כ"א **שם קיג**
הנשבע להכיר לפרוע לו חובו לזמן פלו'
 ואם לאו סס לו ביתו בתורת
 אבותיו ויהיה קביון לו מעכשיו הרי היא
 קביוה לו לחלוטין **שם קעו**
אין כפרעים מן הלואה שלא פכיוו כל שהיה
 עומד במקומו הראשון שסס נעשית
 הקלוא' וקומה על מה שאמר הרב כנ"ל
 ובכל מקום כדך שיבא המלוך וישבע ולא
 שילם מובטח ועיין בגידולו קדומה דק' כ"א
שם קף
ראובן הפקיד מעות ביד שמעון וכו' לו
 בעל חובו וא"ל א' מוכין מתחת
 ידך עד שאתפרע ממנו ושמעון לא שת לבו
 לדבריו ושלחם לראובן אין לו עליו אשילו
 מדעיות וע"ל **שם קצט**
ראובן היו עליו חובות הרב ומי' ידו והפיל
 תחתיו לפני שמעון א' חב' יעשה

שמו חסד ואמר שיתרם בכל אה סיגורו לוי
 ויהודה כדי להראו' לשאר ב"ח וליוסל' משלם
 וכן כך יסוד הכל לוועט' ראובן סטר וחתמו
 בו על הסדרה ה'ב'תם שמעון חתם עמהם
 וסב ראובן אינו רוכס לעיני כדבורו לשמעון
 אין חסדן עמו : שם ח'ג ח
 הש'צא' לעד והכיס כספיו ולא ידעמו להוכין
 פלך ומה ארבע לונדאס דכל חבין
 ל'ת חס שלם הנוע והכו כסוגל' : שם יח
 בהבע' שאמר לנכסע תעשה לי רחיה שלם
 כסל'ך עני כוס זכות עוד כסולס
 וחל'ך אכרע לך ויה' שאלו חייב לך והתנוע
 ואמר אין רכסו ככך כי לבעת כולת אינו זוכר
 חולו אכרע לומר : שם כה
 ע'צ' סהיו בשיר אהת והלכו ל' ביר אי דת
 ולתו אהד מחבירה בתכארי שיערע לו
 בתוך כך ויתם כסם סובס לונקומס וסעפ' לו
 קרקענותיו וסב' ולא סרע והלך לוונד' אחרי
 כדדעוהו הורידו את המלה לקרקענותיו
 וסעפ' : שם מט
 ד'יה' שפסלו כסם ס' לאסמו בירוסה חין לבת
 זכות בהם ולא כפירותיהן ועל' : שם סז
 ראובן' עת ושמעון מתם בעד חסבו קסת
 מתכסמו סהיו ככהנו ואח' יווס
 כסס למות וסערס הכססם הכוכר' כיד סל'ס
 סיתסם כיד וסרס' דהשלס קת' ביד לוי כטענה
 סקכסס ראובן וססכו כרי זס פסס וסרס' שמעון
 דכונסון משלס רכו נוכין מליו' וכס' תל'ס'
 ק'ת' : וסס' לבו מהשלס חסוד חול' ונוכס'
 מליו' : שם עג
 ב' מליוס' עסו מורסס לקבל חתס מיד
 קל' ועסכו כדכר דכרי רכיס
 שם עז
 ראובן' מסד ביד שמעון סקידו כל' חדרות
 להלכיסס וככסם עליו סטר חסס וסס'
 מכר הסטר ללוי וסססס מוסס' ס' ס' ס' לוועל
 כקסין וקקסס לסטר סססס לראובן' כול' ססס'

חשן משפט הלכות טוען ונתען ונבית מלוח

ברן אין הנפל יורש את אשתו ב־כֶּסֶף
 ובכֶּסֶף רוב לנכד כגון זה שם טל
אי שתיקה לחודם חווית מחילה שם מח
אם המלוה תפס אין חובצאן מידו לעשות
 הסידור נידולי תרומה דף א
אם אין ללוה אלא מצות מכוחו לו מהם
 בדרך הסידר שם ב
לוח סחוחק עני וכשר וכו' אסור להשיעו
 בין שבועה שאין לו בין שבועה שלא
 יוציא מאשר תשיג וכו' שם ח
התנח המלוה שיפרענו בלא שום זמן
 ב"ה הכל לפי חכא שם יג
אם הלוה מכר בני חרו לגוי שאין המלוה
 יכול להוציא מידם גובה מלקוחות
 דמשעבדי שקדמו שם לא
לוח שאמר לא לויתו או פרעתי מחכא
 וכוונתו והעדים מצידים שפרע הכל
 אין המלוה גובה אלא מכה חרי שם סח
חמלוח לחכירו וקבע לו זמן לפרעון
 ובתוך הזמן עשה לו סיכור כללי
 עד איתו כיום סבכת מהו סיכנס בו החס
 עשה ודין אי אמרינן בשאלה סתם שלא לו יום
 שם צג ד
לוח שמכר קרקע למלוה אחר שהניח
 זמן שטרו ובשאר לו קרקע אחר אינו
 יכול לטעון הים לך לגבות חובך מקרקע
 שמכרתיך שם קכח
הילוק בין האומר לחכירו מכה לי בידך
 ואמר לו הן חזר ואמר לו רנוכך
 שתודע לי בספי עדים ואמר לו הן לאומר
 רנוכך סיעידו ענין העדים ואמר לו הן
 שם קעו
המורה כענין א' שמיוס לפלו מכה ואמר
 טוען וטענה קיומי להדיחם מהו
 שם קף
האומר לחכירו הרי אלו ועידו ענין
 שאמר חייב לי מכה וטעין אין

ברן הפור חיבו של חכירו שפטר מלשלם
 חיבו בכל חוב בין של ישראל בין של
 ככרי וזה להקדש של עניים שם עה עו
ברן נבית מלכיש דשול ושבת שם קי
ראובן כהן למתכו שטר חנו זכר ככוסה
 הכחש ומה והיורשים כתבו לשמן
 שלקו ולאחר כחם שני' לא כל דראובן לנכות
 שחבו חיבו כי הככמים שירש כח של ראובן
 שלכו לאיבוד הדין הוא שאם החתן הכיח
 ביד היורש ככרי קריעת החוב אין לכל שום
 טענה עליו בחררם מלובלין ד
 ביתו של לוח סדר כח מאופכרה לכל
 ומוכרין אותה שם מח ריו
בחהיא לאמרוין כמ' אי שמק תו וסקליתו
 כדמיכו שקולו ואי לאו וכו'
מהררמע מפאנו טו
בענין מלכיש בטעות או באינס שם מב
ברן ב"ה אי גבי מוציאות מן מביטיות
 שם סט
ב"ה מוקדם אי יכל לטרוף מן הלוקח
 חוקת הסלואה ופאמנות לבעדים
 שגססו כח
ההפוס לעצמו ולבדך חכירו בחוקים שסב
 לחתום ודברי הרב כב' י
משאת בגימין לב
בענין תשובה קודם כנולד הספק ולאחר
 כנולד הספק בארובת ועין
 במהרר' כל כח דף ל' ג' ע"כ וכו' וכו'
 ח' ע"כ וכו' מהרר' דם ס' א' וקל' וכו' שפט
 דקס ס' כ"ט בני שמואל רז מ
ראובן הים חייב לשמיען מכסן ואמר לו
 שפודה כלי להתפרע מן הדמים
 וקבל עליו שמיען שאם יקרה שום אובס הקוב
 יסיה מחול אין נדון קצין וע"כ שם לח
ראובן שטר קרקע לגוי והגוי מוכר לישראל
 אין ב"ה של דא כן יכול לטענה מיד
 הקונה בחרר' מראני ח' מ' לח

חשן משפט הלכות שבועת הרענים

בשתיקתו כלום ופטור שם קפב

קנין מועיל לבעל טענת השטח כגון שאמר אני מודה בקנין שאני חייב וכו' אעפ"י שלא אמר ואתן לו סוכו לזמן פלוני שם שם

לזה שלא כתב למלוה מטלטלי אגב מקרקעי אפי' פירש כדלי' מטלטלי ומקרקעי וקדם ב"ס מאוחר וטריק להו לא משקינ' מיניה שם קצה

הלזה משכס ולא כתב דאקני לשוס א' מהם וקנה ככסוס בין הלוואה ראשית לשניה וקד' המאוחר ותפס לא משקינ' מיניה וכשהבטחם ביד הלוה ובאים שניהם לגבות מחלוקת קי' מי הוא הקודם שם שם

מלוה שתפס משל לזו מטלטלין קודם זמן השמירה ואחר השמירה חזר כלום ותפס להו מהו שם רו

הלכות שבועת הרענים

בשיש פסק דין ביד התובע אין הכתב

כאמ' לומר פרעתי ואם יש בידו טעם ביחודין בקנין ושבועה והפסק כתוב בו לבע' איכו כאמ' אם טען הכתב דלושתבע ליה דלא מחלית יטבע כעין של מורה ויש חולקין ועב' מהררל' חביב קט

אם יובל אדם ליטבע על פי פנקסו בין בטעם שכן הוא מוצא כתוב בו בין בטענה שאינו מוצא כתוב בו ותמיהא על הראש' אל ועיין בטור ח"ו בב"ל כ"ס ע"ה כתב הרשב"א וכו' מהררל' ל"ב ח"ב ג

מלוה בקאמחו לקח סמורות כלום טכאו לעירו וקניאם לביתו ומשם מקדם לשומ' שבו וכנ"ל חלם מהם חז' חייב דח' מחווי' שבועה שלא פשע ואינו יכול ליטבע שבעודם

ברשותו כנפשו ומשלם ודין האלו על המשכון י"ע ובמ' הררשדס סי' ת"כט שם ח"ב קטו ראובן כעל קנין בפני עדיו לפרוע לשמעון מה שלוח הימני ובתאריך הזמן ולא ככתב ט"ח כאמ' לומר פרעתי ויטבע ופטור מהררס טראני ח"א רנא

האומר לחסיו כמדימה לו שאתה חייב לי מכה אחר לו אמת הוא אכל פרעתיך והלה אומר לא פרעתי חייב שבועת האמת שם רסג

צוואה שהיו כתוב בה שהורה פלוני לבלו' שהוא חייב לו כך וכך ושלל הסובב הון עליו ואמר כמה ימי כחש כד' ודמו אותו כשעמק והרב' אל כתב שהיו כאמ' בשבועה"ע שם שם רפא רצו

ראובן טען לשמעון שצי' צימו בדין וקייבחו ושמעון אומר להר"ס שם שיש האומר לחסיו מכה לי בידך תכה לי אחר לו הן אכל אני מופסו בעד חוב שיש לי על חבי' שם ח"ב דף עג פז

ראובן כתן לשמעון כ' פרשים בתורת עיסק' ואשמו ואמרו צדכתי וכמומו' אחר שיש בידו מהם ל"ה פתחי' וטטר' בסמו' ביד ראובן כי' שכן חייבו ליטבע שאין בידם שום דבר מאותן הכ' פרחים ושאינן יודעות שכתב מהם כי' אם קלי' טכאו וע"ס שם קיא

טענו הלוותיך מכה והלה אומ' איני יודע ועד א' מעיד שלוח הימני כאמ' בשבועה ואם מעיד שהוא יודע שעדין לא פרע לו מתוך שאינו יכול ליטבע טש"ס שם קע

הפורע לחסיו מקנת חובו וטוב כשנקט מחמו תשלום הפרעון ממחורה שכתן בידו והודה לו עכשו כופר בדבר הון כופר בכל שם קר

ראובן שלח בכתב ודו לשמעון מזה שיש לו

שם קר

שם קר

לי בידך תהי' וזו ללוי וסו' שמעון ויטען סבתן
 פ' וראובן אומ' שמעון' לו סלא כתב ליתן לא
 כ' וסירא' לו כתבו ושמעון אומר שכלבד מזכו
 ישבע שבע ה' יס' ויפטר עכ' וזה שמעתי
 מפקפקי' שבע' ו' הול' ויעקר' על טענת
 ספק היא באה **מהר"רם** כא
למנה טענתו לשמעון שבהיות בעלה
 ש"מ אמר לו בפני כמה אנשים
 הכר את' לי ע' פרחים וכו' לכן תחנה לאשתי
 והוא אמר לו סכן יעש' כי האמת כן הוא שהוא
 חייב ועכשו טוען שלא אמר כ"ל לפיוסו ואין
 כאן כ"ל עד א' אם הוא מודה שכלשון זה
 ובינא' בו אמרו אין טענתו דפיוס טענה
 ומסלם ואם אומר שלא אמר לא הול' בעלמא
 ולהסתא' לתכוון והעיל מעיד שאמר בפני
 שנים הולא' יגמור' אז חייב שבועת התורה
 ואם הוא חסוד תשבע האלמא ותטול ואם
 אינו מעיד אלא שבודה דרך הולא' בעלמא
 טענתו דפיוס טענה **שם שם**
שותפים טענתים זה על זה ויש לאחד
 תחת ידו משל חבירו אם הוא
 דבר שאינו מפורסם שהוא מן השותפות ישבע
 מדין מנו' עד השיעור ההוא ואם אין מנו'
 ישבע הלה **שם פא ב**
הנשבע שלא בפני בעל דינו **שם קלה**
הבוציא הוכחות על חבירו בלשונות בקיין
 ושבועה ישבע כמה הוכיח ויטול
 ואם המסלם תכחיש ואומ' שלא עשה שלוחותיו
 ישבע המסלם ויפטר **מהר"ר שמרינה**
ח"מ רר
ראובן מחר ביד שמעון ר"ף לבני' כדורים
 בדרור' ה' להולכים עמו ולמחר
 ומחר כתב ראובן ביד לוי וסאל' מזכו ר' לנכים
 והתם לו וראובן אומר שאולי שכתב לכתו ר"ף
 שכן מסר לו בודאי ולמה שלא ידובסקדונו'
 ישבע שמעון שאינו יודע ויפטר ומכל מקום

חייב כבוד לבאת ידו שמוס' **שם סט**
הפורע לחבירו במעו' ואחר יום או יומים
 חוזר המקבל ואומר כך וכך
 מבאתי מהם מזוונות שורת הדין שאם יטעון
 בדין ישבע הכותב שפרע לו מעות טובות
 בודאי או יחליפם והמקבל יקבל מרס פתם
 שלו המעו' הם אות' שכתב לו ואם המקבל אינו
 יכול לטעון בדין או הכותב יקבל מרס פתם
 שלא ידע שלא הועתה הם שלו **שם פ**
פקיד שנכחו ממנו הכספים ושבו מתו
 בעלה הם והוא טוען ליתומים
 שאבות' מהלו לויאין להם עליו לא מרס פתם
 אם אין הם טענתו ודאי **שם קלז**
החשוד על השבועה וס' לו מחזק מהו
 ליטען וליטול ועיין במהר"ר טך
 בח"א סי' קע"ב **שם קעה קפה**
מוסר אין משבעין אותו וע"ס **שם שנה**
ברין תכלי הבאמנות שמועיל לפטור
 משבועה שחייבין בה מן הדין
 ופעמים אפי' משבועה שנסקי' הפרעון לומר
 לו לקחת ממני ממון שלא כדין תשבע והפטר
רבי ריבון דר
ראובן אומר לשמעון מנה לי בידך אחר
 לו אין לך בידו לא חמושים דינר
 וכשבע ובפטר וסו' שמעון הלה לראובן מנה
 על משבוכות שהיו שוים מאתים וכשכא שמעון
 לבבות חובו ראובן רוצה לזכות במעותיו
 בשבוע' בשביל טענתו הראשונה אין הדין עמו
 וישבע שמעון ויטול עכ' ולו הכעיר קסס
 שבועה זו למא' אחר ראובן מודה לשמעון
 שהלה לו מנה' ואם על הכ' דינר כנר נשבע
 עליהם ובפטר והרי הוא מחזק במשבוכות'
מהר"ר בהן ח"א קס
מי שטוען שהיו בידו ראיות על דינו וכבר
 עמד בפני כ' זה כ' שנים ויבא זכאי
 וכשרפוראיותיו בשפ' העיר ישבע איך עמד
 בפני כ' ובפטר **שם קסח**
 כב ב 23 2 ראובן

חשן משפט הלכות שבועה הדינים

אדם' הסוב' מה' אינו יודע לו ואם היתה חוב' לך כבר שלמתי לך והטוען קב' א' עד אשר שפודה לו מאתם והזכיר' ועיין במהלך' ד' פ"ט' שאר'ת יוסף' י' פ'נכר' על חרס הקהל' אי' הוא משור' על השבועה ועי' בהלכות פסולי' מדרש' מלובלין נח' עדות' ריכוס' כעבין' סיפוק' שבועה ואומתו' יכול' לסזור' בו' ולפסוק' הדכ' ככ'.

שם קצ'
ברין אין' אדם' מודיע' שבועה' לכביו' אם' לשבועה' המוסקת' אל' ועל'.

ברין מהר"י טראני' ח"מ ט' יא' טוען' וסזור' וטוען' ודין' החשוד' על' פ'נכמו' שם' לו'

ראובן מכר' חסוד' לשמעון' בהקפה' על' משכונות' שהפיקדו' בידי' לוי' ופרע'

מקפת' הסוב' ג' לוי' פרע' מק' ועשה' חמשון' פכאי' עמשה' שם' לא' ופרע' להם' לזמן' פלוני' וקסו' המעות' ברבית' מן' הגוי' והוא' יטלה' ויכנס' שמעון' לא' פרע' וראובן' לקח' המעות' ברבית' על' מני' השכונות' ולזוי' לא' לקח' שם' כפסוד' שמעון' וכמו' טוען' ללוי' ששמעון' שהקים' אביו' בידו' לא' הים' כשביל' חובו' אלא' כשביל' חוב' הגוי' והכריז' עד' א' ותיבוקו' שבועה' ויא"כ' עשו' פסדה' וע"ס'

שם פב'
ברין וטוען' שבועה' השומעים' אין' כל' פשט' שמעון' על' העתיד' שם' קה' יש' לומר' ק"ל' הכני' לבנות' ד' פשט' משבועה' ועיין' בתורת' אמת' סי' מ"א'.

שם פג'
ברין מהר"י לוי' עג' פשוט' עני' וכשר' וכו' אסור' להשביע' בין' שביעה' שאין' לו' בין' שבועה' שלא' יובא' שאר' תשי' ידו' גירולי' תרומה' דף' ה'

ברין כל' כשכע' וכוטל' יכול' לומר' אינו' נשבע' עד' שיבא' מחוץ' שם' יא'

שם פד'
ברין מהר"י לוי' עג' פשוט' עני' וכשר' וכו' אסור' להשביע' בין' שביעה' שאין' לו' בין' שבועה' שלא' יובא' שאר' תשי' ידו' גירולי' תרומה' דף' ה'

ברין כל' כשכע' וכוטל' יכול' לומר' אינו' נשבע' עד' שיבא' מחוץ' שם' יא'

ברין מהר"י לוי' עג' פשוט' עני' וכשר' וכו' אסור' להשביע' בין' שביעה' שאין' לו' בין' שבועה' שלא' יובא' שאר' תשי' ידו' גירולי' תרומה' דף' ה'

ברין מהר"י לוי' עג' פשוט' עני' וכשר' וכו' אסור' להשביע' בין' שביעה' שאין' לו' בין' שבועה' שלא' יובא' שאר' תשי' ידו' גירולי' תרומה' דף' ה'

ברין מהר"י לוי' עג' פשוט' עני' וכשר' וכו' אסור' להשביע' בין' שביעה' שאין' לו' בין' שבועה' שלא' יובא' שאר' תשי' ידו' גירולי' תרומה' דף' ה'

ראובן סו' בידו' מעות' משמעון' שפטר' לעולמו' ואמר' שאביו' הים' אומר' לו' שמעון' זה' היה' חייב' לו' חכה' וריצה' לישבע' על' כל' ול' חוב' כמחזון' שבידו' אין' הדין' עמו' וסייב' להחזירו' לידיו' שמעון' שם' ח"ב' חתובע' את' חבירו' שגויס' אמרו' לו' שהם' אחר' להם' שיעידו' כנגדו' על' פני' נפול' אומר' לכל'ם' אינו' נדון' תורת' אמת' לה'

ראובן היה' נשאל' וכוונת' עם' שמעון' כל' שטר' ועד' וכתב' שמעון' ביד' ראובן'

שמעון' להנמיכו' ופטר' כחשכון' ואמר' לו' שמעון' שאין' חייב' לו' כל' מה' ששאל' ממנו' וראובן' שחק' וטוען' עכשיו' כפני' כ"ל' שפסק' אובד' של' ויפסד' ככל' ודונה' לישבע' ולהחזיק' במה' שבידו' הדין' עמו' וע"ס' שם' לה'

שם פה'
ראובן להסתפק' בשומר' חנם' שהתכה' לחיות' בפס' וטוען' שאבא' אי' חייב' לישבע' של' פנכ' ושל' באכד' נס' יש' להסתפק' אם' שבועה' הקדושה' שתיקנו' חכמים' אם' היא' דווקא' בפשיעה' או' פשי' בגניבה' ואכירה' ולדן' הקדש' פניהם' שם' עג'

שם פז'
ראובן אמריבן' אין' אדם' מודיע' שבועה' לכביו' כפונם' שטר' וע"ס' שם' פב'

ראובן היה' לו' עסק' פועל' עם' שמעון' ושמעון' אחר' למד' שהיה' חייב' לו'

פועל' שזולתו' למקום' התייחד' לראובן' ובאו' שודדו' לזולת' ושללו' הפסדה' שמעון' בו' ראובן' פועל' וגם' לקחו' מה' שאמר' הערל' סבולך' מראובן' טוען' כי' שקר' הוא' דוב' וע"ס' שם' ג'ה'

ברין שהיה' לו' שותפות' עם' אביו' ומת' אביו' והביא' בן' אחר' קטן' וכשגדל' קם' ומנובע' ממנו' סיבה' לו' חשכון' שכתבו' עובדו' אביו' משמע' שותף' ומטעם' בן' בית' והוא' אינו' מזה' ידיו' זה' חייב' בשבועה' ולבדל' דבריו'.

שם קד'
ראובן להביאו' בעד' ר"י' זכובים' והלה'

ראובן להביאו' בעד' ר"י' זכובים' והלה'

ראובן להביאו' בעד' ר"י' זכובים' והלה'

ראובן להביאו' בעד' ר"י' זכובים' והלה'

ברין אומר לחתירו מה לי בידך ופלה
אומר כ' פרצחך בודאי וכ' איני יודע
אם לוייתי אותם ממך שדריך שישכע על אלג
ושל אלו כראה דכחא לנחת ידי שמים משלם
הכ' שטיען איני יודע ועכ' **שם קסו**
ראובן לוח משמעון וכתן בידו למשכון
תכסיעו וזה וחנורה אחת של
כסף וכשעת הפרעון סחיר לו תכסיעו הנהכ
ועען שמעילם לא ידע מהחנורה ה' כשכס
היסת שלל ידע ופטור מדיני אדם ועכ' אי
מייב פדוני שמים פליטת ב' מו יו

הלכות גביית חוב מהיתומים ועין
בהלכות חזקת קרקעות

ברתה יד שיש בו כאלמות שהוב' יורש האלוה
שמת הלוח בחייו ויורש הלוח הוציא
שוכר שבעשע בש"א אחר הסופר העיד עירו
גיום וגם העיד כ' והודים שהיו פסולי מחמת
קירבה למלוח כראה שהדין עם וורש הלוח
מהדרס פדואה מו כז
אחר תכע מיתום קשן סכ' סכול דר המובו
שכחו היה דר בו והביא בידו שטר
מקוים על פי כל אוך קנה הנית מהבעלים
שהיו מוחזקים בו כמה שנים ושכחי היתו היה
דר בו כמורס גול כיוקקין לו"אב לזמתי עד
שיגדל היתום וה"א אם היה נגד לקיים את
השטר אלא שכזה ה"א חולק ועכ'.

מהדרלן חביב קב
יעקב כשטר ורלוון סך לבית שמעון אחיו
ולקח משם ששני איתים וכשחשב
מחמו חלקו עען עליו שרונה לעבדן כשכח
חובו שיש לו עליו ומס רלוון אין מוחזק מיד
היתומים ואין בריכין שבויה אלא מפרמיין
לפניהם **מהדרס אל שקאר ב**

שבועה דאורייתא שהפכה הכתוב על
המובע וקבלה לאו כל כמיניה
לחזור אח"כ ולומר השכע אתה כדון מורה או
תשלם אלא ישכע או ילך לו **שם מח**
הנשבעין וכוטלן שרנו שניהם כהיפוך
שבועה ולא פילק המובע
פעמו מן התקנה אין הנכסע מהפכה עוד
שם מט
איכא כשנשכין וכוטלן דלי תפס מפסיקין
מייבין ואיכא דלא מפסיקין

שם שם
מחויב היסת שלל דנה ליטע והפכה
על המובע ופסס מפסיקין מייבין
שם שם

הדין שטעה ופסס כשנשכע היסת שמהא
כנקטת חסן והפכה הכתוב על
התובע וכשנשכע המובע וסוכ כשודע הכתוב
שאין בה סווארה או אור שהוא רוצה לשכע
ולפטור קדן פעמו וע"ס כמה דיבי שבויות
שם שם

גם אחר הסדר יש להשכיב למי שחית
שבועה מפני חומר השבועה **שם פ**
כל שאין פנים ברך שהתובע כדון תפס
ונתחייב הכתוב לפדונו אם אח"כ
רוצה להשביעו שבועת היסת שבעל מחמו שלל
כדון הראות בידו **שם סח**

שעם החילוק שיש בין כפרן לחסור **שם ע**
ברין לוח שמוס כשטר שבתבו וטוען
שפרעו שדריך לשכע **אי מאי**
למירר למלוח קודם ששכע קרע ששטר או
החורירו לי שם אשכע ואח"כ תקיימו ותגבס
מחמו שטר שרע **שם צח**

על מ"צ הדין מיהו היבא דתתם עד א'
מזי סכת וכו' עדותן בעלמא כד' דל'ל
בעלמא לעבדן עדות מוזן אבל לעבדן שבועה
להרמס כדך לוח לו שבע שביע דאורייתא
שם קלו

חשן משפט הלבנות גבית חלב מהיתומים

מז שם בלדו סטר פסקתא נוכח בו מן
 היורשים ומצרכי מצותיהם לחובו
חובות יורשים קנג
ראובן שלח לשמעון על לוי פדחיה
 וקבלם בפני עדות וגם נמלאו
 כתובים בפנקס ומת שמעון והיתומים טוענים
 כי אין לראובן סטר הדיו עם ראובן מולתא
 ללא שכיחא לא טענין ליתמי ופנח נח' הרם
 גאלאכטו דף ס' וכתב ס' קל' וכתב ס' עד
 וכתב' הרדע ס' קל' **מהררי ק' לב**
חא צד
שמעון ולוי הסקילו פקדון ביד ראובן
 להחליבו עמו דרך אחיה כלב
 ים והאכיה כעצמה ונשכו מלא שמעון שמת
 פ' חסד חשבון עם לוי סג' מוכרה לאם ערופים
 ואחר כמה שנים היורשים מבקש' ממונו חשבון
 דהא אומר שאינו חוזר עכין חשבון לפי דת
 הסנים חלף סג' חמרו לו שלח הים אפטרופס'
 על יתומי שמעון וכתפס' עמו הדיו עמו ועיין
 במ' הרדעס ס' תכ' **שם צה**
ראובן נתן ביד שמעון פד' מועות ושלחם
 ללוי בלא וקפודם בלדו סג' חממו
 יחודה מנצית בהלואה כמה פעמים והוא היה
 צותן לו ממונות הפקדון כי אמר שאין לו מעו'
 אחרות עד שהלם לו כולם והחלה היה יודע
 מה הפקדון שהיה הפך ההוא שהלם לו לא
 פחות ולא יותר ואח"כ כהרס שמעון והכיה בן
 קטן הרי יחוד חייב להחזיר לו ד' מחלוקות
 בענין שלא להשיב' את עצמו **שם חב נא**
ברן מי שמת והכיה בנים קטני ונכח' עליו
 ש"ס שעיין לא הגיע ומכס' ועיין
 במ' הרדעס ס' קכ"ו **שם חג לה**
בז שכתבם ערב לבז בעד ישראל חבורו ומת
 חבורו ומוכ' הגוי מצותיו מן הער' והערב
 מן היורשים אין לו עליה טענה י"ג ס' ככ"א
 וכתב' ס' כ"ח נט' **מהררם טראני**
חא דה

צטר שכתב בשם אפטרופס' ס' ח' פלוג'
 ליתום כך מועות וגדל היתום ועשה
 לו מחילה **שם בח**
ער מי שהיו לו ב' נשים בשותפות וקום והיה
 רוב' לחלוק ולב' נכה האפטרופס' לבוא
 ואז חלק בפני ב' האפטרופס' שמו בדבר
שם צד
בז שהראה כתבים מלכיו של יתום על ענין
 כסורה שנתן לו נצות ששלמה לשיר
 פל' וטעמו האפטרופס' על הדבר ועיין במ' הרדע'
 סימן קצ"ח וזכר' ס' כ"ג ועד היכן טענין
 ליתמי ועיין במשפט דק' ס' ע"ד **שם**
רצב
האובד להכירו נכה לו בידך הללו לי אמר
 לו הן חלף אמי תופס' בפד' חזק
 ש"ס לי על אביך **שם חב דף עג פז**
פנקס האת ופנקס הכ' פד' של מת עדף
 ועס' **שם קנט נ**
בענין פדחה שטס סוף עם חבורו ויתומי'
 עם יתומים וש"ב ראו שאינם יכולים
 לבנות החובות וט' ענים שהיו חסר בטעות
שם קסו
יתומים קטניכו **שם מועות** ים לעשות
 תיקון כדי שהמלוה יוכל לבנות
 חובו **שם קצא**
ראובן היה לו אמנה נגד הקהל חסד ידוע
 שבעצמה בשם שמעון שלא להשכיח
 את עצמו וכיוצא' ומת שמעון ואשתו מחיית
 אפטרופס' מעג' והוא מבקש ממנה שחפס'
 לו ביאול מהאמך הכל' והוא מחיב' שלא נוכחאל
 כתובה בפנקס בפלג' ואי' נודעת ממך כלום
 ומכס' עדום והשקט' שלא נמא' כתוב בו סך
 גדול כמו שהיה וק' **שם נחמ' השבוע** שכתב
 בשם העדים ואומרו' אחר' פסקו כנגד האמך'
 אפי' שאין מחנין אשה אפטרופס' אם נזכרת
 מפי' היו רובא דמלכותא ומכנה המדינה
 מקבלן עדות בפני אפטרופס' שהיה לקטן
 כנר

חשן משפט חלכות גביות חוב מדינות **צב**

של בתו פלופית ולתרכס וכו' עד שצדיל וס' א
 אשם ואז בואו כיוצא הכער פלו' הכו' פלופית
 לתת לו במתנה נמוזה אלף לכנס מודוס
 מכנס' ויהיו מעבסו כתובים לו וכו' אם כפטר
 הזקן אין בכו חייב לא כמזכות ולא במתנה
 וע"ס ובמ"ס פ' ל"ו **שם כח**
 פקד' שגככו ממנו הככס וסוכ מתו
 בעלים והו' משיב ליתומי שאבותם
 מחלו לו אין להם עליו אלא חרס סתם אם
 אין שם טענת ודאי' **שם קלז**
 ראובן' רוצה להחזיק בידו ככסי יורשי
 שמועין כשכיל לוי שמועין שאמר
 שמועין בפני עדים שמחיתם שלו אין הדין
 עם ראובן וקיים למסרם ביד יורשי שמועין
שם קמב
 נזקקין לבואת ש"מ ומקבלין העדו' גובין
 אפי' מיתומי' קטנים ואין אומרים
 בזה ק"ל משו' דהוי טענת שמו' ומשפטי שמו'
 ודעומים חולקים בס' קכ"ה וד' בס' קכ"א
 ועין במהר"ל ז"ל חביב ס' ק"ח ובמהר"ל
 ז"ל חיים בס' ס' י"ו ובמהר"ט ס' ז' **שם**
קצו רא
ערב שאמר ללוה כשהיה ש"מ מאין יפרע
 ואז' לו מזה ומה יודע היה הערב
 שלא היה הסכים הוזה' משפיק למשלוס החוב
 ושתק אין לו על היתומי' טענה' **שם קצט**
אין כזקקין ליתומים קטנים לקבל עדות
 מחוב האש' דלא איתחוק בחיי הנעל
שם רא
יתומים הבאים לפרע בתוך הזמן מכנס'
 יתומי' מחכ פקס אביהם החיין
 הדין עמהם וכ"כ מהר"ם אלשיך ס' קל"ו
 ועיין במהר"ל ז"ל חיים בס' ס' י"ו **שם קרב**
יתומים סתתן להם אביהם בחיי חתנות
 ואחר שפטר ירשו שארית ככסו'
 והוצרכו לתזבז' כל הירוש' בעלילתי שהעבירו
 עליהם וסוכ קס שמועין וק' דא' עליוס ס' קכ

כפר קודם לכן גם מקבלין עדות על כפסוס
 שלא היו בחזקת היתומים' גם כדון על כי
 פקס הוכא' שיש רגלים' דבר שסו' אמת ואמ'
 להוציא מיתומי' קטני' וע"כ לא טענין ליתומי'
 לא מירי' דשכית וא"ע' דאבותיו מצי' למוטעין
 עבין דילמא כדרי' אתפסי' לא טיך הכא' וכיוצא
 שנים שמעידים שהודה כפסית' שפקדון זה של
 פלוני הוא אפילו בבית אביהם' **במהר"ם**
נאלאנטי דף סז
ב"ה שפסם מהכנסים לאחר מיתת השתא'
 מהכו' ואם אין החוב כדור' אם יש שם
 גזו' דאי' בעי' אמ' לא תכסתי או החזרתי כאמן
 בשבועה עד כדי מה שפסם ואם לאו מוציאין
 מידו ואין נזקון אפי' מורש גדול' אלא כשטר
 ואם הוא בע"פ בא' מהכנה תלת גווי' אם
 הודה וכו' וע"כ במהר"ל ז"ל **מהר"ם**
אלשיך לא
ברין איתומי' כזקקין לככסי יתומי' קטנים
 ולא אחרתן מתוך שהזקקין לגדולים
 וכיוצא' הזקקין גם כן לקטני' וע"כ במהר"ל ז"ל
שם קכו
בי שמת והיו עליו ב"ח כשטר ועל פה
 ובא אורז א"ססו' בידו כגדוס מסלו
 ואמר כי ב' ימים קודם מותו קס ממטתו והלך
 אכלו ואמר לו נתת הכגדים שביתך לב"ח
 ותפסם קתם כולם וכו' בהם בשבועה'
שם קל
דין יתומים עם יתומים כדון אדם עם
 חבירו והמוציא מחבירו עליו הראי' ו
 ואין אדם קוצ' בשעת מיתתו לתת לכביו'
מהר"ש מדינה א"ה קס
יורש שמועין על חתימת מורשו שאין ח
 חתימתו אפילו תתקיים כב' ד' אין
דק' כלס'
ל' שטר כתביו ע"א בא' פלו' והודה ככסו'
 בפסו' כלי' אוסם כלל איד' לכבוד פלו' בתו'
 שפסי' מהיום להחזיק בביתו הכער פלו' ככר

חיצון משפט הלכות נבית חוב מחתומים

יד אכיתם צהיה חייב לו כך מצות דרי אלו
 סטורים ועל
מלוה סתמם עכ הלוס והאריך לו וזון
 כרעון סוכו לזמנים נס וימר לו זון
 החוב וקוד נמר וזון הסדעון מת הלוס בכ"ה
 אין כפרעים מיתומים קטנים עד סגדלו
שם רח
ראובן ושמעון עשו כינים עמם א' בתבלי
 שם לזון הקצוב אלו מהם יחזיר
 בו ויתן לסבירו קנס כך וכך וכל אחד מהם
 שם חסד כיד לו ועוד לשמעון סים כיד ראובן
 וסוכ לא כתקיים המקס ואסכ בא לו ועשה
 סחורה עש שמעון וכתחייב ללוו בלף לבנים
 בא דא' בן ואמר ללוו מן לי סכצו אומר לו תן
 לי אסכ כנס אסר בידך שמעון כשכיל חובי
 והלך לו והכר סהפץ ולא כתן חסדן לראובן
 כל ימי חייו וכסטר לו ויוס א' בלס אסמו של
 ראובן וסאלס נאסס לו כלי כסף וכלי זהב
 ומחוקק בהם על תכועת חסן בעלס אין
 כדון עמס ומחיבת לסחורס לס' שם ריו
ראובן אסר לשמעון אסס ס' לן לזקוק
 סלובי ססמלל כל לבנות מיהודה
 כך וכך מעגת סחייב לי ונכנס ססר שמעון
 כיד ראובן ככ סטורות סגיבס אסס לססכוכו
 וספס מיהודה לא נכנס דנר וכעטר ראובן
 זכיתס סולס שמעון דמי חובו סל יהודה
 כאומר סגל עשה כסטורמי סלועין עס
 אכיו וסמעון משיג סלס הוס סכנר כן אכס
 סכל א' סוס טורח כעד סכירו **שם רכב**
 יתובות סכסעס כיוסחיקן עשו מחילה
 לאפוט מכל מה סכסס מחביתן
 וככיס חוקס ולא כווכס כמסיל וכן סומרות
 סמולס לס מלסו אלא סככסין וסמלעלס
 כדון עמס **שם רלה**
 סמת וככיס כן וסמיוס מכסס
 סיוכו סקך סחייב לסס אכיו אלא
 סלסס וודעס ככס וסס אסר קטיוס סס לו

חלק טוב מיתומים ואסמ וודעס מת ועסו
 לס נמס מורת סמלס סולס עד הוס ססול
דברי ריבות שמו
 פ'ק סססכירו לסס חכס לנ' ונמון וזון
 זה כפטר א' מיתומים חייב סספוט
 לסת סלס סכסטר **משפטי שמואל**
נכסים ססס כיד סלסעס אין ככס וסמר
 סוקס לזה מזה דלססס מוסוק
 וסיון סססר ססס כס' ס' ס' **שם צו**
ראובן סיס סייב לסמו ססס ולו כן קטן
 וכסעס פט דמי כוס ססכו לס
 סססס נס סכסס ססו כידו כמורת סקדון
 אין לס כלס עד סגדל כנן סלדע' סססס
 כדכס מלס על סה סלס כסכל סעד' כעני
 סמת אין סוקן לסכסי סקטכס אכס כססודס
 וסס ככדיון וסדן וסכו וסס כד' כס אססכו
 וססמר סכו מוס לסכוכי סכסי סייב לו
 סלנלס הוו ולא סססס ועכין ג סככסו לכקד
 סת ססולס אי כדך עוד לסכל סעדוס ועל
שם קכז
לב'ע לא מכו מנו דסססס לב' מיתומים
 קטכס כילוס על סה וע' סכ' סי
 קכו **מסר'ש כהן ח'א ה**
המשרביד סכוס לסכירו וסס ססוכר לסס
 ג' א' ד' סססס ססמר כס וקס
 ססכיר לסכרער על סססס וסמר ססכיל
 סיס לו עס אכיס ולא כקסס אין סוקקון
 לסעכסו וככ מסר'סס ס' ס' **שם פד**
ראובן סיו כידו מוסת שמעון סכסטר
 לסולמו וסמר סכוכי סיס סמר
 לו ססמעון סיס סייב לו מוס וזנח לסכס
 על כך ולכוס כמון סכירו אין כדון עסו
 וסייב לססירו לזכ' שמעון **שם ח'ב**
ראובן סוססו סל שמעון מת וסמר כסס
 יססו סרע סקען לססס כסססס
 ועכסו אססורסכוס סססס סכסר סוסכוס
 על סמעון וסמרס סססס כסס סל סרע

חשן משפט הלכות גבית חוב מחיתומים צנ

ראובן היה חייב לשמעון מכה והמחלה
אכל נז"א בעד מחירה שמכר לו
ונעשה ראובן ערב בעד הנז"א וכתב שטר
ערכות ואחר כמה שנים מת שמעון והיתומים
תובעים המכה מראובן והוא טוען שיבא
ראיה בתחלה שלא כתפרע אכיהם הדין עמו
שם ח"ב א ט
ברין כח האשה בקרקעות בעלה לעמן
חוקה וכ"כ שבא לגבו מהם ועיין
במה"רם לנבלין סי' ז' **תורת אמת לר**
ראובן כהרנ וכתב הדוכא דמי הנהרין אין
ב"ק גיב' מהם וכ"כ מהר"ט ב"ה
סי' ד' **בהר"ם מרובלין פו**
לא אמרו קדטענין לירש היב ש' מיריש
הראה להפוך **בני שמואל כט**
מעשה בא' שמסכן שלשלת של זהב כד
מכירו ומת המקבל וזה שתקבל
בתו דמי המסכן ולא פירש שלימי הוא ואחרי
מסרו בידה' ויחרי ימים מתה גם היא ונפלה
השלשלת בפני בנה קטן' ובא בעלה לפדותה
והאשכנז שהיא אחיה טוען שאל מכרה הוא
לאחותה או לזה על מה כוסף על מה שבתחלה
אין מוכיחין השלשלת מתחת רשות היתום
והאשכנזי' ח"י כי לשלם ללוה היתרון שהיתה
שזה השלשלת ויותר על הדמים שמשכך לאביו
משפט צדק ער
על מ"ס הרש"א ז"ל שם הכ"ח רובה
לעשות הכחה מחובו אישלו מעט
מוקקין' ועיין במהר"ל' חכ"ס סי' כ'
מהררי טראני ח"ב ב
אם מקיימי' השטר בכבשי יתומים קטנים
ותאכזר להראש זל' ועיין במהר"ל
ח"ס ח"ס בח"ס סי' ט'
יורשי מלוה שבא' לנכות מורשי ליהקרקע
שלא כשכנה עליה חמ' ודין אין
אדם מורש שכנו לכנוע עם לשימות העוסקי'
שם ט י יא

מיד והנזיל הנזלות למזכות ולפדנ' השמכה
הדין עמהם והיתום קרוב לשכר ורחוק מן
הספקס ככל מה שנתעסק שמעון ולא בטל
רשות מ"ד'
בת לזה תוך זמנו פלוגתא דרבותא הוי
אם גובין מיתומיה קטנים ואין
מוכיחין מידם
ראובן היה חייב לשמעון מכה בעד שטר
חליפין ומת ראובן והיתם מחורה
ביד לוי ושלם שמעון לקצותם ובעצת הפרעין
מעכב הדמים בעד המכה הדן עמו אם
היורשים גדלו לו ואם שטר חליפין חשיב כשטר
גמור
שם קעו
אין היתומי' גיבין אבן רבית שם לאכיהם
ביד אחרים
שם ח"ג ב
אח שכתביב בשטר לתת ולפרוע לחמותו
קטנה סך ידוע ממה שהכין לה אכיה
וקודם שהגיע זמן הפרעין כהגיע שטבעה בים
ויש לו בכסים ואשתו תובעת ואחותו תובעת
הדין עם אחותו
שם יח
לא עכוד איכס דמתפסין ברהי לקטנה'
שם שם
יש דרכים לפרע מיתומים קטנים אפי'
לזה הוי תוך זמנו ולא ידעה ומת או
בדוכא וזה בדוכא כגון שיכתו בשטר כאומות
ב"ד שוכר וכנ"ד כדרי וכנ"ד טענת שום תנאי
השטר וה"ה אם יעשה תנאי בפירוש שיגבה
אפי' מיתומי' קטנים ח"ג שיכתוב קנס בשטר
שאל אחרי מותו לא יפרעו לו החוב תוך כך
ימים שיפרע ויותר זמנו כך כך לכתוב ה"ה
ברבית אוכלת בהם' על הדך הזה האחרון
חולקים הרבני' הנו בידה' דעה ברוב הלכות
רבית ע"ס' **בהר"א ח"ס ח"א צר**
ברלי ד"ו פריש' כ"ח וא"כ גובה מן הראוי
ועיין בהלכות מתכו וכוונות אכל
מהר"ם ליראי'
ענין מכס אבות דאבא
קאמינא וכוונת'
שם ק

חשן משפט הלכות מעמר שלשתם

יתום שקמו כ"ח אביו ותפסו ירושה שספ"ל
לו מבני אחי אביו אמר "לך והוציא
מאמר כספי" שהכנים לבעל שביסת לו ששכחו
חושבים אותו ששנית קנוניא עמה אין דין
עמהם ואין להם עליו לא או שבעה בטענת
ודאי או חרם סתם בטענת ספק דברי הר"ז
הלוי כח"א פ"ס רע"ח שם לה
לוה שנית והכין חמלה עליו שראו מבקש
שנית לו מעותיו דרך הלוואה לא
עצמו כן שהחמלה היה חייב לו ולהכיל את
שלו חודה לו שמוקבל בתורת הלוואה גירוליו
תרומה דף סז
מטלטלי דיתמי אי משקעברו למלוה על
פה או לא שם שלט
אי אפי' בתוך זמנו חיישין לזכרו ועל
פליטת ב"ד דף ז

הלכות מעמר שלשתם

שמעון אמר לראובן במ"ש מזה שאתה חייב
לו תכהו ללוי וללוי אמר סיק' לו
בו ספק פלוני אין לו דין מ"ש ונתתי' אין דין
מ"ש אלא בפועל סוכנו או במתכה **מהיררם**
אלשקאר סב
ראובן מת ונאלו בעלי אחיותיו היורשות
ומכרו סחורה אחת ששלחה למ"ה
ללוי בלא קנין ונשוא יפרע לשמעון כ"ח במ"ש
וקם יתכן לו ופרסים והאחיות כששמעון דבר
אמור לא כמתנו כלל נשוא כודע שטענה
הפשיכה וכתבנו אין לו חייב כלל ואין כאן
מכר **מהיררם טראני ח"א קסד**
על מו שנתחטט במ"ש מקדקע שקנה וסוד
המזכ ומכרו לאחר הרי הוא של ראשון
נב"ז **מהיררם גאלאנטי סו**
שמעון מכר בית לבנו ואחר זמן חזר ומכרה
לראובן וקבל עליו אחריות בשעבוד
מטלטלי אגב מקדקעי שזכ כמן פקדון כיד

ראובן וחו' ואמ' לו שיתנהו ללוי במ"ש וכתב'
ראובן גלא' הספק' ליתמו לו עד שכל הנני
והוציאו מן הבית יכול הוא ליפרע מהפקדון
שקחת ידו **בהיררם אלשך קבר**
אין דין מ"ש אלא כשכנה הגיע זמן הפרעון
ואם המומר דינו כגוי' ועיין במה"רש"ך
כח"א סי' קכ"ג **מהיררם מדינה ח"מ**
שנט

ראובן אמר ללוי במ"ש שיתן לשמעון הסך
שהוא חייב לו וכן עשה טוב אמר
דקדקתי בחשבוני ולא הויתי חיי' לראובן כלום
וכשכר ראובן ונטט' אח"כ חזר שמעון לתבוע
סוכנו מראובן כי אמר חייבתי לו ב"ד להחזיר את
המעות ללוי אין לו על ראובן כלום **דברי**
ריבות צ

ראובן היה חייב לשמעון ס"ד והוכיח נאמר
לו במ"ש תנס ללוי בסוף המוע' של

סוכות המזון ואחר שערך סג הסוכה שמעון
במכא אן רואהו וכשכא לו אכל ראובן לנב"ז
חובו נאמר לו דקדקתי בחשבוני ומכאית
ששמעון חייב ליהודה שותפי קט"ו פרחי זהב
והנבוא שטר מקנייט וזמן הפרעון ל"ז מחדש
תשרי וא"כ אין לו אגלי' כלל' טען לו המעות
ההם מחשבון יהודה הם ולא מן השותפו ועוד
בשכתחייב' לו לא היה חייב לך שמעון כי עדיין
לא הגיע זמן הפרעון הדין עמו **שם קמ"ח**
ט

ראובן היה חייב לשמעון ה' אלפים לכנס
גשמעון היה חייב ללוי הסך הקדש
עצמו נאמר לו רנוכך שיתנס לך ראובן במק"ל
פלוני ויבית' שטר של חלושין אמר לו הן מיד
הלך שמעון אכל ראובן וספר לו דברי לו
וכתב' אח"כ שלח לוי שליח לראובן וכתב' כיד
שטר של מאה גרושום שהיו אז שנים חמישים
לכנס האשר וקודם שכתב' השטר למקום
הפרעון הורידו הגרוש' לערמ' לכבי' ושיתפג
של ראובן לא רצה לפרוע השטר ועכשו לגי

חשן משפט הלכות מעמד שלשתם וערב צד

באם מכה שיש לי בידך תנחו לשמעני וסאב
כמנא לוי עני וראובן טוען לשמעון אתה
ידעת וקבלת אס אין לו עדים אין הדין עמו
נאסי' כמלו' של פה דלא מפסיד איכס ממוכס
בכדו' גידולי תרומה דף קכב

הלכות ערב

ראובן הלום לשמעון לוי ויהוד' סך מעות
וכתביבו שלשתם יחד וכל א' וכו'
וכשבע ראובן שלא יתבע משמעון דבר מאיתו
סאוב דק משאר תמיכו' וקודם הנבייה כפטר
לעולמו וורסיו תבעו את לוי לדין וכתן כל
דמי הסוב ועכשו סור על שמעון ויהודה על
ב' סעלישים הדין עמו' **מהררי' ז' לב**
ח'א דף קיח

ברין המשתעבד בדבר שאין לו קצב ואין
ידוע לו' שם קמא

מי שנכנס ערב לבני בעד ישראל חבירו
ומת חבירו ותבע הגוי מעותיו מן
הערב והערב מן היורשי' אין לו עליה טענה
וע"ש סי' ט"א אס כתפרע מן האפוס' ונכסיו
כת"א' **מהררי' טראני ח'א ה**
האומר לחבירו מרבה להיות ערב בעד
עלוי אחר לו כשצמתי שלא
להיות ערב לשום אדם האמנם לא יפסדו
מעותיו אין זה ערב' שם קיח

ערב שהפסיד בחבירת כספו כד' לפרוע
ושנכנסים אל ביתו לעבוס עכונו'
ב' ערכים שפרע ח' מהם או שפרע המלוה את
א' מהם מה ועב' יבא' דף י"ב' אין כפרעין
מן הערב עד ששלחו כתב ללו' שם רב
ראובן שמעון ולוי כתמיבו ליהודה כסך
כך ויהודה קבל מראובן חלקו
ועשרו מחיוב העדבות וכל ותבע משמעון
חלקו וחלק לוי שלא הוס כעיר אין ראובן
חייב בחיוב חלק לוי וע"ש' שם רכח
בד כ 24 ז אלונה

סור על ראובן ושמעון יצא בדין לידע מכה'
הסותרים אי אולי בתר קבלת השטר ואכ אין
הדין עם לוי או בתר הנעת השטר למקום
ספרעון ואכ הדין עמו' **מהררש כהן**
ח'א צח

ראובן ושמעון שנתפ' היו חייבים ללוי סך
מעות מעסק שנותפות ולוי היה
חייב לראובן מעסק אחר גם הוס חייב ליהודה
בהמסו אבל ראובן ושמעון וסוב כולע שלוי
עני היה באותה טעה וראובן טוען ליהודה
שה' יודע כולאי שכלא לידו מכסמי לוי שיעור
סובו ושיפרע מהם הדין עמו אס יתבאר הדבר
שם קי

ברין האומר באם מכה שיש לי בידך תנחו
לפלוגי וכמנא' הלום עני ועיין
במ' הרשך בח'א סי' כ"ח ובסמוך' **תורת**
אמת קג ד

האומר לחבירו במ"ס הריני אכתי' כפנקס
הסר בנדר א' בעד חשבוך הרי זה
יכול לחזור בו וע"ש' שם קיא

ראובן היה חיי' לשמעון סך מעו' ולוי היה
חייב לבני אחר שהיה דר במקום
ראובן וסאל לוי מאת שמעון שיתן כתב ביד
הגוי על ראובן כדי שיפרע לו סובו וסוב הוס
ויפרע לו בזמנו והגוי סולק הכת' והתחיי' ראובן
לפר' ע' לו' מקצת הסוב ולבקיף ברה הרי לוי
חייב לפרוע לשמעון כל דמי הכתב וע"ש'

בני שמואל כא סא
מ"ש שלא היה בו לא קנין ולא עדיו והמחמ'
אומר שלא אחר ליתן אלא על תנאי
מידקדק כחשבון אס וסוס חייב זקדק והוא
אובו חייב ומעות הללו תמורת סקורה שסלח
לידיו אבי המוחמס הס ובעת המ"ש עדיו לא
שלחם כ"ד בני הדין עס המחמ' ואס איבו יכול
להקובא מידו ויובא מיד אביו רע"ש' **משפט**
צדק כח

ראובן היה חייב לשמעון מכה ואמר ללוי

חשן משפט הרכות ערב

וכן תפס בחמורות¹ בענין הערכות פטור
מחמת דקדוק ל' השטר² והבית הרי הוא
בחזקתו³ והמחורות בחזקת כבו עד שיביא
ראיה ברורה כי כל המזמזם נחת יד האדם
הרי הוא שלו⁴ שם טל
מי שכתב שיעשה עם פלוני לקיים גזרת
הדיינים והלך בעל דינו ועשה מזה
שטר עליו שלא מדעתו שהוא פכסם ערב אין
לו עליו כלום ואפי' היה בדבר קנין הואיל ולא
כתביב גם לא ידע קצב החיוב⁵ ועיין ב"ד
בהלכות גדרים ושבועות אבל מהר"ם
בס"א דף ק"א⁶ שם סא
אב שכתב ערב בעד כתובת כבו וסופ
כלתו היתה יונאת ערבנות קבלתה
בעד כל מקח שהיה בעלה קובה בהקפה עד
שכמעט כל כתובתה מתבטלי וזה וכסף
ורתים הלכו למיין⁷ אין חמיו חייב כלום
במה שאבדס בידים לכל ערב ע"י משכונות
שכותן הלוח ליד המלוה אם אבדס המלוה
אין לו על הערב כלום⁸ שם ע פא
לוי ככסם ערב לראי בן בעד שמעון על
סמך ככסם שהיו בידו ומת שמעון
ראובן זכה בשעור חובו והאלמנה תבעה מן
השאר ואכל אם היה סם מא⁹ מהר"ם
ארשיך צג
הנכנס ערב בעד חבירו בקנין אעפ"י
שעדין לא לוא ואינו יודע ממי
יבוא מ"מ כתביב¹⁰ שם צח
שנים שנתערבו בעד הקהל לתכס א' ואין
הקהל רוצה לערוע דרי הם חייבים
ועיין ב"ד מ' טכ"ח בהר"ש ברינה
יד רה
לוי לוח מעות מכותי ברכית ומסר בידו
משכונות ורעה הכותי שהיה ראובן
ערב בעד מה שיחסרו המשכונות מחסרם
כן עשה ושם בשעת גבוית החוב מפרס
הכותי ביד שמעון והוא וראובן ככסמו ערכים

אלמנה שכנסה ערבנית לכתובת ככה
אין דינה כדיון האב ללגבי בריה
שעבדי משפכד בפשיה¹¹ שם שלט
אשתו של ראובן ככנסה ערבני לבעלה
בעד אמה אם לא תפרע לו חוב
בתוך שנה אחת והערבות היה בתקאי ככה
החוב מכתובת¹² ולא תפרע ואחר זמן הפרעון
כפטרם אשתו אמה פטורה¹³ שם ח"ב
דף פו
א' ככנס ערב לשלם לב"ח מוקדם לכתובת
אזה שלא היה בעיר כל שיכח בו מדיון
מורה¹⁴ שם קג
ראובן נתן לשמעון פ' פרחים בתורת
עיסק ואשתו ואמו ערנכו יבמותיו
אמר שיש בידו מהם ל' פקדו ושטר חמיוסים
ביד ראובן כר שהן חייבות לישבע שאין בידם
סוס דבר מאותן הפ' פרחים ושאינן יודעות
שנשאר מהם כי אם הל' שנים וע"פ
שם קיא
ראובן ושמעון לקחו מגו פסוקה בהקפה
ומכרוהו והפסדו השליש ופרעו
הכל לגוי ועכשו שמעון תובע מני השליש
מהתפסד שפרע באמרו כי לא פכסם אלא דרך
אכזה וקורבה¹⁵ שם קיו
ערב שמוען שהערבות שלו היתה בטעות
שם קעה
שנים שכנסו ערבנים קבלתם בעד א'
ואחר ההלואה מסרו למלוה משל
לוח משכון ושם ח' מהם הפציר עם המלוה
להשיב המשכון ללוה וכתבשה ללי דעת ערב
השמו אין לו עליו כלום כי הוא טוען אין לי
ליפרע לא מהמשכון ואמה החזרתו כלי רשותי
ואם ח' שיוויי אינו שם כנגד חמי ההלואה
יפרע לו השאר¹⁶ מהר"ם גלאנטי ב
אב שכנסם ערב קבלן לכתובת כבו ולא
בגוף בשעת הכיטואין וכשטר הכן
ובא ותפס בבית ואמר שירשת אבותיו הוא

ע"מ שהנשוא יבשה עמו חזקן ויבדק שחיו לו
היו זה פטור שם פח
שני ערבים שחזק מהם איש אלס נכז הכל
מן השמי וכ"כ מהר"שך כ"ח סי' ל"ב

שם פ"ג
ערב שפרע הקוב קודם שהגיע זמנו בכנסו
גיסו וכיכרים הדברים שלהטילם מן
המלכות עשה יהיה יכול לפרע מבכמי הלום
ולא עשה ובין כך כתפסו וכאכדו הלום פטור
מלשלים שם ק"ח

סרסור אחד הרא' חזק אחד למלוח אחד לו
שלמי הוא אחד לו של פלוני שהיה
לו ערב ובתכאיו שפרע ל כל חזק ותפסו
לגבות חיוב הדין עמו ולא הפס' בעבור שקוד'
לכן הרווח חזקן ללוה וכ"כ מהר"שך כ"ח סי'
קכ"א ועיין במהרד"א סי' ס"א כ"ח סי' ס"א
שם קכ"ג

המתחייב ענמו בסת' לפרוע כל מה שיעלה
חזקן פלוני אלא שכבר היה יודע
כמה היה החיוב אין זה קצר דבר שאינו קצוב
ואשיל להדמנם חייב ופ"ס סי' ת"ן וכ"כ מהר"ש
כ"ח סי' קכ"א שם שם

ב"י שכנס ערב מדעתו לכתיב כדל ישרא'
חבורו בתנאי שיה' ערב בעד גוף חלום
ולא בעד החיוב טוב כא' אלס הלום זה גור לו
שכבר פרע לכותי והביאו באשר עד שהוכרח
למכור לו חוקת סבורו הרי המכר בטל

שם קכ"ו

ראובן היה חייב לכותי מנה והכותי היה
חייב לשמעון והמסחר אלס דאיון
ובא ואמר לו אחת שאתה חייב לפיוני פלוני
אמר לו הן אמר לו הוא אחד שתתן לי בעדו
תתן אמר לו הן אלס בקש שמעון חתמו
המצות ודאיון קור בו פטור אפי' הלך שדיון
אמר דיבורו ומכ' לו הלום לכותי כן שלח פטור
לו הדבר גם דאיון לא אמר לו תן או הלום
וכיבא ועיין כדל סי' קכ"ב שם ק"ח
כ' אח"כ

זה לזה יחד בעד כל החוב ושמעון כתן אותם
לראובן שימכרם ויפרעו לכותי ודאיון מכרם
ובין כך מת הכותי הכל לראובן ודל' כתב
בסי' קפ"ט שחלוקין שם ח"ב בו בו
ראובן כתן כתב ידו ביד שמעון שכל מי

שימכור לו סחורה בהמתנה הרי
הוא ככנס ערב קבלן בעדו ומכרו לו ופרע
וזכר מכרו לו פעם סכית הרי זה פטור ואפי'
כפצע הראשונה יש לדון על הדבר ועיין
בת"א סי' קכ"ב ובמ"ט סי' מ"ה ובמהרריט סי'
כ"א ופ"א שם ל"ח

ראובן הוציא ש"ל על שמעון זה לשונו
וכדי לייפות כח דאובן ככנס לו

ערב קבלן ופרען בעד כל הפך הנז' באיון
שוכל לגבות מאותה מהם שהיה תחלה וכו'
עכ"ל חס' יש ככנס ללוה לא יפרע מן הערב
תחלה שם ט"ל

מלוה שחובע את הערב והלוי מתרה
בו שלא יתן לו מאומה לפי שהוא
חייב לו מחזקון אחר הרי זה לא יתן ואין
לו למלוה עליו טענה שם ע"ב

ב"י שטעה למות זכוס לערב שלו שימכור
סך גזרות שהיו לו לפרוע החובות
והוא עשה עליהם קאמכ"ו ושלחם למקום
אחר ובהיותם שם הוצלו מאד כל שחייב לאלס
הצורו כפי מה שהיו שנים בעור בהיותה טעה
שם פ"א

ראובן ככנס ערב בעד שמעון וברח
שמעון והמלו' תובע והוא עיין
שהטער בתקדש ואס' עשו טער אחר שאין לו
עסק בו הדין עמו ופ"ס שם פ"ג

מלוה שחיס לו ערב והלך והוסף ערב
על החוב ומת הלום והלך המלוה
אלס הערב השני וזקק עליו הקוב במל' ה'
גמורה כשטר כתוב וקמנס אפי' כ"ל א"ר
וזכור לגבי הערב הראשון שם פ"ו

ב"י שכנס ערב בעד חייב אחד שלא בפניו

השן משפט הלבבות ערב

ב' אחים שהתפסו שבעה אחד מהם ויכלו
 ש"ח רבים על הכסף מהם שהיה
 ערב בעד אחיו ומהם שאיבו ערב והוא יודע
 לפרוע את שטרי הערבות ושאר ב"ח אומרים
 סיפרע שיה בשור כל אחד לפיערכו הדין עם
 הסומך אם הוא מואלם בכבשים ולעט וכסיומן
 שפ"ח ונדר סי' כ"א שם קן
 ברין ערב האומר אמי ערב אם יהיה כך וכך
 שם קעה
 ערב שאמר ללוה כשהיה ש"ח מאין יפרע
 ואח' לו מזה ומזה ויודע היה הערב
 שלא היה הכסום ההוא מספיק להשלום החוב
 וסתק אין לו על היתומי' טעם שם קצט
 אשה שהיתה ערבתית קבלנו בעד בעלה
 והוא ברך בשביל רוב חובותיו והוא
 מוכרה חנות א' ל' ח' בעד פדיון חובו ואחר
 זמן מר"ב ערער הבעל על המכר אין הדבר
 כלום ועיין במשפט דקק ס"ח שם רר
 אם הלוה אינו חייב גם הערב פטור ויש
 שהוא חייב וכ"מ מהר"ש ט"ח סי' כ"ט
 וקל"ו ובס"ב ר"ל שם ריח
 ראובן כנס ערב למלכו' בעד א' מקרוביו
 ושוב תפסו נכסיו ואחיו הקטן
 טוען מי הפסידו לתגר זה ערך לראות איך
 היתה תפוסה זו שם ש"ס
 חולה שניה שאחר פטירתו יתנו מכסיו
 יצונו פך ידוע להבד' תת וכנס
 אחיו ערב ומתוך אורך חלויו ירד מכסיו ומת
 ולא השמיר אחריו כלום הערב פטור
 שם שנו
 ראובן כתאכסן אל קרובו שטעון ויבא לו
 קול בעיר שהוא אמר בכפמים ומת
 והשתלם שטעון שאח' מן השוק וימיר שהוא
 אחיו של ראובן כדי להפיל את המזון וכנס
 ער קבלן על כל כוס שיגיע לו חייבים
 יודעי ראובן ליכנס תחתיו לכל דבר שם
 שנה

ב' אחים שחיו בידו מעות ויתמוס' ואחיו חס' ערב
 וירד מכסיו יתנס' או יתן ערב בטוח
 שם שטו
 אשה ערבת' לבעלה ומת ודעה לגבות
 כתובת' ומהכא' תפרע ו"כ בלא
 ערבות טעמים שתכרע ערבות' ממה שתגבה
 לכמותה והשאר יבא הם יש כמה חולוקי'
 בדבר ועל ד' ר"ב סי' כ"א שם שפא
 ברין לא יפרע מן הערב תכלה שטר
 של ערבות שנים שכתוב בו ולרשק
 דמולתא כנסם פלוני ערב קבלן ליספא קלילא
 הוא ודינו ככל ערב דעלמא וע"ס משפטי
 שמואל ר"ג
 הנכנס ערב בעד כדוכיות האשה והסתן
 טומט בטטר כתוב איך קבל הכל
 אין זו מחילה וחייב הערב שם רז
 ערב שטוען שלא היה בדבר קצין איך כי
 כת' ג' טל פיר' עד כמה מתחייב
 גם לשון הערבות ממונס' אפי' שהכלו תפוס
 ומכסו הערב עד כדי חובו ויחזיר לו וע"ס
 שם כה
 ב' שמואל וד' אפטרופוסים אם כל א' הוא
 ערב בעד חבירו מד' דרס איסרלס
 כו
 ערב שלא נשעת ממן מעות ותפס משל מי
 שנתערב בעדו שם עב
 הערב לבעל בעד כדוכיו' אשתו וכתן בידו
 ש"ח ומתה הא' קודם שקבל הבעל
 הכדוכיו' הערב בטור שם פט
 שנים שנתערבו בעד א' ומת הלוה וא'
 מהם תפס פך מעות ואח' כי לבדך
 עצמו תפסן לגבות מרן חוב שהיה חייב לו
 לבדו והכנסים בידו הרי זה כאלמן ועיין
 במהר"ש לודיא סי' מ"ב בהרדש כהן
 ה"א קיש
 יתום קטן שאמו כתפסרה טס וכתתה
 ובניה ועשתה להם מחילה מכל
 תביעות

שער שכתבתי לו שנים בכתב ידו בלא
 עדים זאת אחד מהם והשני שווען
 ערב אבי ומעולם לא לויתי וסיננה מכבסי
 המת סרוזה כאין **שם ח' ב' ב' ב'**
ישראל שנעשה ערב בעד נוי לישראל חבורו
 ומשכ שכתבניע זמן הפרעון יתפרע
 המלוה מן פגיו ולא כן עשה אלא כתפסר עמו
 והיה הולך ונכסה ממנו רבית והוא לא ידע וכן
 עשו שני פקידים אחריו וסוב ברח לו הנוי ובאו
 אכל הערב שיפרע וכו' הרי הוא פטור מכמה
 בעצמו וקידון תשובות להרמב"ן גם להרא"ש
 ז"ל **מהר"א חיים ח"א פ'**
ברין לזה שמת והמים יתומוס קטנים אם
 כפרעים מן הערב ואם הערב חוזר
 עליהם **וערב** שכתבניע מוכני' הלוה אחר
 שמת בלי שומא והקדוש **תורת אמת**
צח צט
האובד לחבורו מן מנה לפלוני ולא אמר
 ואחייב לך כדן ערב לא לכסוף
 כשעת הכתיבה אמר לו הרי אתה מתחייב לי
 כדן ערב מחלוקת יש בדבר **שם קעו**
שנים שלקחו מא' זה עשרים וזה עשרה
 לא כשעו ערבים זה לזה **בני**
שמואל ב' ב'
שנים שכתבו ערבים בעד שנים ועלמ
 תוכנים מאחד **שם סג**
שער שכתוב בו שכל חוב או חובות
 שיתחייב אביו שיטול ויקב' מחובות
 בהמתנה שיכא ערב בכו בעד ל' אלף לבנים
 ע"כ דיוקא שיטול או שיקנס אכל שימשיב
 מכלי שיקנס ביודו דבר לא קאמר **מהר"א**
טראני ח"מ פא
 ב' שותפים שלו מנוי וס' ס' לנני ערב בעד
 חלקו וזה הכי בעד חלקו ושיתק' חסד מרש
 לנני ותבע סנו לערב בעד חלקי המניי י' ב' ב'
 לערב עס השותק שער **תירוצ' לנני**
 הרב רנ" על ע"ה מהר"א ב' שנים בלא גמ' **סס**

מחויבות גם ככתבה ערבנית בעד בנה אם
 יהיה תובע בכל זמן ושוב מתה והגדיל הקטן
 וטען הדין עמו ואין הערבות מוכפת וע"ה
שם קד
ב' ערבים מטה ידם יכרחו והלכו למקום
 אחד וסס תבעם פקידו של מלוה
 והאחד פרע החצי והשני פרע חובו של החצי
 הכשאר ועל השאר כתב על שביהם ש"ח מהדש
 וכתבו לו לעידוד מיי שפרע חביו משל חוזר לתבעו
 על ידי אחיו בשטר הרשאה בעד אומנו מקבת
 והוא טוען שאכנס היה ועוד שטבע שאין לו
 כלום **ועוד** רובה להשביעו שלא בטל ממנו
 ד"ק והמורה כשמצו הדברים לא להשביעו
 בתקנת הראובים מ"ז לא אכל המלוה וזכיתו
 ויכול להשביעו וכשתסג' ידו ויפרע השטר אז
 יוכל הוא להשביע לחלו' שלא בטל ממנו רבית
 ועיין בהלכות געפות כשטוחות אכל מהר"ב
 ב' ח' ס' כ"א **שם קכד**
אב שכתבם ערב בעד בכו וזאת הפן
 ותפס כל כסמיו ופרע חובותיו
 והלמכה טוענת בעד כתובתה אין הדין עמה
שם ח"ב מר
בענין אי שייך דין ערבו להעמיד מכירת
 ש"ה חבורו ומ"ה בר"י כסלו שייך
שם נא
שמעון ככתבם ערב לראובן בעד כותי
 והיה אם או חת וזכירי בני כשטר
 שמעון והבית אחריו ממון דב לכבו והכן הוס
 הים כוסא וכותי עס ראובן הזכר ובשטר גם
 הוסא ובשטר בכסיו בוד ראובן ורונה ליפרע
 מהם נדיר לחלוק בין ככסי לככסי **שם סד**
ראובן ושמעון קנו בגד' וככסו ערבים
 זה לזה לשלם ליריד פלו' וראובן
 שלח חלקו ושמעון פרע קנת ועשו לו שטר
 מחדש בהרשכת הדין וכבר מדעתם עשו זה
 להבית בירוד המעט ועשו דרך פסדה וע"ה
שם קנו

חשן משפט הלבות מקח וממכר בקרקעות

שם קו
הלוה לשמעון מנה ואחר זמן בקש ממנו ערב אמר לו לוי יהיה ערב שלי והשיב ראובן אכן אלא עלי ובא יהודה להוית' ערב בטביל לוי לוי כריך קצין ויהודה לא כריך קצין **גידולי תרומה דף קכה האומר** לכסיו ערב זה לפל ואני ערב לך מה יהיה דין המלוה עם הערב השני וכן העיב הא' עם הב' **שם קמט** ישראל טעמה ערבות לכסיו של זה מיטביל והכרי מודה החוב והערב טוען שמה פרעך וקבוצי עשוקים טיכסם בריא דגלוה עדיף **שם קנב** ישראל טהיה בידו משכין מכסיו כתבאי טיהורה לו פ' ערב והביא לכסיו ערב ויבדל ואמר לו אל תקבלני אם ידע הערב מהתבאי הוית גסם לאו פטור

שם שם
ערב קבלן שאינו כאן והמלוה תבע את הלוה והוא טוען שמה פרעך הערב א' טבא המלוה לתבעו בטענת טטה טכאד מומנו והוא טוען ככל' ה' חייב לשלם **שם קנה**

הלבות מקח וממכר בקרקעות

קטן שלא הביע ל' טה ויום א' אין ממכרו ממכר בקרקע כלל ואפילו בקרקע שלו **בדורס אל שקאר יא** מי שתתן חנו' לכסו והכתוב' על שמו בפנקס המלך וטוב ממכר לאחר א' כתב' נא' מדרכי הקצין או שהמכרה' שהכתובה בפנקס המלך קונה א'ן ממכרתו כלום **תובת ישרים רב** **אחר** מכר בתים טכאד לו פ' ב' וטאס ע' מ' שיתן כ' מ' מעות וטוב דכח לחזו' בו וגטה עם א'ו טתאמר טאיה מרוב' כ'י' הוה

ועיין במ' הרשדס סי' דס' **מהרר' ו'**
לב ח'א דף צא
ראובן מכר חביתו ללוי בקטין ושכסו וכתן לו מיד מקמת דמים וטוב כשהבי' לו טאר המעות אמר לו ראובן אתה אמרת לי טאס חייך טפן במכר שתקדיר לי מעותי ולוי טינן ל'הס זכה במקחו וע' טב' בסיפו' **ובמ' הרשד** **בח' ס' ע'ג'** ובת' סימן לו' **ובמ' הרש** **סי' ס' ה'** **שם קי**

א'א מא' דאממר בנא' לא טבי אל' במקיס טאין כיתתין את השטר וכו' רב א' די בר אבין כי זבין ארעא אמר וכו' אי אמרין ה'כ על מא' ד מריבין ל' אל' בטטר מתנה וכן על מוכר טדה משני דעתה' **שם שם** **ראובן** מכר חוק' לשמעון בעד א' ואחר כך כתטרע מהמכירה ובקש ממנו שיחזירה לו והוא יחזיר לו את הדמים שקבל ויבי' עליהם ובמעון לא דעה להחזיר לה לא בטבי ואל' בטביל א'ס טשיב ובכד טהלך בבק' מלכסיו על הדבר גס הלך ראובן לפני חבס העיר טילך לדבר עם שמעון ולא דעה וטוב בטטר וכמו טועבוס שהמקרה הו' ב'מור' טחימת כ'ה לידו וטאין לו כ'א עד אחד על המכירה' ומה טהודה לפני החס' טלא להטבי' א'ת עבמו אמר הרי זה ספק' דברי הטור ז'ל בענין המודה מנה לכלמי בידו וכו'

שם שם
שמעון השכיר קנת בתים מראובן בכך לשכס ואחר זמן בא ראובן ואמר לו דעמי למשכן הכתים הללו לקסת עליהם מעות ולכן אס דביך לפטות עטה ואס לאו אהיה מוכרה להוביך מה' א' לו שמעון א'כ אתה אומר הרי הוא רכית קני' לכן אס תר' לעשות לי מכירה טליטה לנמרי חקח אותם וכתרה' ראובן וטוב בא ואמר לו שיחזי' לו את הכתים והוא יחזיר לו את המעות כי כן גלה דעתו

שם קנין אלא שטר שמכרה לו כדכתיב בפסוק
הדין עמו **שם עח**
פחות מכן עשרים שטר קרקע כדכתיב אבינו
ומת אם יורשו קטנים יכולים למחול
בזמן שאביה היה יכול ואם סה ללד ואפסו
שם פז פח
ב' אהים א' גדול וא' קטן ומכר גדול בית
של שותפות וקטן מוערער

שם ק
נערה מכר בית לשמעון כתבאי שחזורה
תוך ג' ש' ושמעון מכרה ללוי והיא
נשאת לראובן ובר' שעשה קנוי' עם שמעון
שם קח

ראובן מכר בית לשמעון ונחזר ומכרו
ללוי וסבדו מזה ומזה **שם קי**
שותף שלקח חלק סבדו בכל ביות משווה
ובתורה המוכר ואח"כ חזר בו הדין
עמו הואיל ולא היה שם קנין **שם קיח**
ב' שקנה בית רחוי' של מים שהיה פורע סך
סבדו ואח"כ העלו הסבדו' ומכ' מהמוכ'
שיעמודו בסך הראשון כי כן קבל עליו
אחריות המכר אין הדין עמו **שם קיב**
ראובן מכר בתים לשמעון ע"מ שיפרע לו
דמיהם בזמן' טובים ואם לא יפרע
ונחזר הבתים לראובן ויוכל למכר לאחר ולא
פרע ומכר המכר קיים ותקפה בדבר

שם קק
מ' שמכר כיפה בחצונו לחבירו על תבאי
שיקם לו המים הבנוי'ין לכיפה ולא
היו כי אם חיש ואשתו נטוב כפטר והיורשים
השכירות לכמה כפסות המוכר מני מעבד
ובענין העוורין וכהו' כמים קדמונים

מהר"ם גאאנטי מא
ראובן מכר ביתו לשמעון ודר בו שמעון
שנה או יותר ונזכר יבא מהבית
ונחזר ראובן לביתו ושמעון לזה מעות מלוי
ומשכן בידו שטר המכר והיה משל' לו סבירות

דעתו אין הדין עמו וכ"מ מהרשדס סי' כ"ט
שם ח"ב ער
ברין המוכר את השדה ואמר לו הלוקח
לפשיהו לך מעות תביאם ואני
מחזיר לך את הקרקע ועש' בח"ד דף ע"ח
וב"מ מהרשדס סי' רס' ובמה דרשן בח"א קט'
וכת' סי' מט' וק"ח **שם ש**

ברין הקונה דבר בחיטון שדרך כדי
להסתלק ממנו קנין אחר' ועיין
במהר"א' פ"ט בח"א סי' ל"א ודין תבאי בפול
ואם היתה שם סביעה ועיין בבני שאול
סי' ל' **שם דף קסא**

אלמנה שהיתה מפקחת על כפסו ויתומים
וכסגדלו עם כי לא העזו לכני
עשרים מכרה היא והם קרקע של אביהם בלי
הכרה ובסעפ' היתומים לקיים המכר והיה
בתו' בט' שמכרו לראובן ושמעון ונערכאות
כתוב שמכרו לראובן בתר שטר דידן אולי'
מהר"ם טראני ח"א קכב
ראובן מכר ביתו לשמעון ובתסי' להעמיד
בידו והוכי' ש' ועין הוכחו כדי שלא
יוביא מידו **שם קכא**

שטר שבכתב אחר וזן המכירה ד' או ה'
שנים גם העדים הבטיחו עדותו

שם קכח
מ' שהלך למה' וכמע' שנת עזר' המתור
את אשתו לינשא והיא והאפו'ט' מכרו
חזק' בית אחר כך גדלה בתה וערערה

שם קל
קח' אחד מכרו מקו' בבי' המים למשפחה
אחת ואחר עשרים שנה אומרו שאינם
מכירה דמי' לבית הכנסת של ברכים ושאלו
כתוב בשט' אלא הוקן ובמי' ובמי' אין הדין
עמם

שם ח"ב דף טו
בית מיושבת שמכרה ומי שהסטר ב' ד'
מוערער על המכר **שם נ נא**
אח' שמכר בית לאחיו ובתורת' כי לא היה

חשן משפט הלכות מקח וממכר בקרקעות

בבית שוב הלך לו וליו תבע את ראובן ואמר
לו תן לו פקידת או תפרע השכירו הוצי' ראובן
כתב ידו של שמעון שופד' לשל לו איך חזר
ומכרו לו ושמעון טוען קצובים עשית' יט
דרכים טובה בהם ראובן ויחשיבין לקצובים
שבי' במקום שחמקו ויכול לבוא לידו הפסד
ומחלוקת בשטר ראיה א"ל דקפה בכתיבה
ומסירה וא"ל דדווקא שטר קנייה כהר"ם
אלשיך סב

שמעון

מכר בית לבנו וסובחר ומכרה
לראובן וקבל עליו אחריו כשענו
מעלטלי אגב מקרקע אחר כמן פקדון כיד
ראובן וחזר ואמר לו שיתכח לו כמעמד
שלשום ובתרה ראובן ולא הכפיק ליתמו לו
עד שא פנוי ופוציאו מן הכית ויכול הוא
ליפרע מהפקדון שמת ידו שם פכר
אלמנה היא וכתב הגדול ככן יב או יג
שם מכרו חזקת בית שהכית
אביו וזכר הלכה שלשם ובלדים לאחר אחרת
ואחר ד' או ה' שני מוצרכו לחוו' לאחר מולדתם
ועתה שז' בניה מוצרעים על מוצריה הדין
עמהם ולא יכדו היתומים וכותם בעכור
שעקרו דירתם כהר"ש מדינת ח'ם
רלז

שטר

ממכר בית דחבד אה' נראה שמכר
המוכר אויר העלויות ומכר א' נראה
שלא מכר מוח' לא וכתב הקובץ שם רם
שמעון אמ' לראובן תן לי חצותי שהלוייתך
ואם אין לך לשלם עשה לי שטר
מכר מהחזקה שלך גם שטר אחר של שכירות
בכך וכך למד' וכן עשה גם שמעון מסר
לראובן שטר באמונות שכל זמן שהיו לו חצות
שצבא ועול את שלו והוא וקדע את שטר
הקנים והנה אחר צטר שטר שמעון טובע
השכירות גם החזקה וכלה טוען ככר קודם
ומכרמה לו ומוציא השטר בכאמונות גמורה
הדין עמו וז"ל חולק כבי' ר"א שם רמ"ט

בענין

מוכר שאומר תבאלי היה נמכר
והלוקח מכחישו שם רמ"א
ראובן ושמעון מכדו ללו וזלשתו חזקת
בית ועשו הקונים שטר בקנין
ושבועה שלא יוכלו למכור ולמסכן החזקה
זולתי למוכרים הנכבדים ומת לו והכית בן
ופתפס' לאה עם ב"ד שהיא תגבה כתובתה
משאר נכסים ותשאר החזקה משופה ונקייה
ליתנם והמוכרי' טוענים דאיפכא ראוי לעשות
כדי שתשאר החזקה בידיה ותיקיים התבאלי
והנכסים ליתום אין עדין עמהם שם רמ"ו
רע"ד

ראובן

מכר חזקה לשמעון בקנין ושבועה
ע"ה שיקב שר העיר נ פן של קרקע
שהיה מחזר או לקנותו ויטב לא דבה לקנות
וכא' ראובן אכל שמעון ואמר לו פטור אותי
מהשכר אחר לו איך בריך מאחר שלא קנה
שר העיר אחר לו אע"כ איכי דונה חסד
שבועה עלי ופטרו ולא מחל לו הקנין גם
השטר כשאר בידו טוב הלך ראובן שסוף דונה
לקנות הקרקע ונהנו ומוכר ללו אותה
החזקה גם הקרקע וקד' וככתב השטר בקנין
ושבוע' ולא עלמה כיד ראובן וכתבגלל הדבר
וקבחו שר העיר וזא חזר שמעון וקב' החזקה
מראובן ולנו טוען עליו כמה טענות עדין גם
שמעון נכב' מהר"ם אלשיך ס' ט' וע"ס
ולד כתב בפי' דס' שהדין עם ללו שם רס
הבתים של סנים שמתו טבועם בקנין
ושבוע' שא' מהם לא יוכל למכור
את ביתו עד דרוש את אשיו בתפ"ל אם ידעה
לקנותה ומת א' מהם והגבו לאמנה בכמותה
הכית והוא כהנ' בידם ויכול הוא להכביסה
לכעלה שכי בכוזייתת שם רע"ד רמ"ו
ברין המוכר קרקע אדעתא למימס לא
ולא פליק ומע"ש שיק' שם רמ"ט
יתומים ואלמנה שעשו תבאלי עם שוכר
בית א' מבית הכסטר שאם ית' לו
הכית

ה'שן משפט הלכות שביירות קרקעות

מכרם לשמעון וא"ס כנגדל כנה קטן
ורנה למות אין מדין עמו שם קטן

הלכות שביירות קרקעות

המשכיר מדין א' למחור מדין אכלו
בפיו וכלל הקטן ביוחס
וקדם שפכם לתוכו חלה אשתו של שוכר
חולו קדמת מדבקה והמשכיר רונה לחור
בו אין דין עמו וע"ס בהרד"א אסרלם
יש

ראובן משכיר חנות לשמעון לעשר שנים
ונתן לראובן לחמך ח' שני וכשרכב
ועמד ח' ריב' שנה ופכית ועמד שמעון לכנות
אחכ שנה אחת ויורש ראובן חמור' לו שירים
החמת נשחצו לו דמי שבידות שנה אחת
דין עמהם בהרד"א ח' ח' ח'
שותפים שהשכירו חנות לסוסי אחרים
וכשרצו וקו' רוב' לפקד והשוכרים
חמור' שנה שנה ריב' וזכר אחד מהם לא רנה
לפרוע וטוען ש'מן המשכיר שטרו והוא
מכחש וטענות אחרות שם לח
חיבא דהשוכר מחול זכותו לא עני מחיל
כלל קין אבל המשכיר רש' דעני
מחיל זכותו בלא קין שם שם
המשכיר בית למכירו בתכא' כל מה
טובא לא יבקש ממנו והשוכר
גדל נזק למשכ' ככסיו והדיוטיו גס טובע
אזכר שכנר ביתו והמשכיר בתכ' בית ואזכר
שחתיו שם מא
שובר שנשבע שלא להרוק הבית מוך יכ
חדש וא"ס ירוק ושלם השכירות
ובתוך הזמן מתוך מריבס אמר לו המשכיר
תרוק לי הבית לא חיי לשון מחילה והשכירה
קיימת בהרד"א טראני ח"מ קיח
המשכיר בית למכירו מיום ר"ח פלוגי
עד ל' חדשים וכן כתיבת

כ"ית או המכר הוא ויהי קודם לכל אדם וסוד
חלקו המכר הסני בעל' בת אחת בדרכייתה
מהני בעלה האלמנה בכתובתה וסוד מכרה
חלקו והשוכר מערער הלוקח זכר שם
ראובן משכן חנות לתור ועסה לו שטר
מכירה בתכא' שם ורנה למת
המכירות וחור' לו החנות והתורג מכר לשמעון
הרי היא בחוקת ראובן שם שוב
שותף שמכר למכירו חלק או חלקים
מקדש שותפים ממנו עפרות
זהב וכסף וכפר בתפרע ממנו ואלא היה במכר
הסוד שום קין רק שפרע החפשים פעם
וסמים ורנה לחור בו אין דין עמו שם
שעו

שנים ששאו מכלא' ביה' לכל חכר קרקע
בקין ושכורה וסוד בתוך הזמן
וכשכא' לפתו ששאר לא הזכירו התכא' הסוד
אין בכך כלום וסדין עם הלוקח שם שמו
ראובן לקח חזקה בתכא' שם ונתנו לו
העצמות שכתן וחור' וימכרה לפלוגי העומד
בה ומה הפלוגי יהא' אין ויורשו ויורשו זכותו
ועין במהלך סי' ק"ח דברי רבות צו
ראובן מכר חני חזק לשמעון באחריות
ולו סופר מעכ' בידו באלמות
לראובן פלוגי שם קי

בבד שנחמד ונעשה בק"ם והגדה המוכר
שקבל סמעות וסוד רנה לנטלו
מטעם תכא' הסוד אחר גמר מכר ודכ"ס
אחרים אין דין עמו וע"ס בהרד"א
בחו ח' א' עג
שנים שפלא' מהם קפה חוקת ביתו של
מכירו להוכיחו מן סגנת הדאטון
מפקיד התורג והסני מסתורג עמנו וכל אחד
מהם כתן כסף כיד' שמוכר בלא' וצמוד כסלו
שם קיד
אלמנה שנכתה חוקת בית בעד מוכה
ודחוק ביה יהא' וכ"כיה גדולים

השון בשפת חלכות הוי"ת ושנותפות קרקעית

שם רלב יבוא ויטול יתושים שנסארה חכות אביהם דוקנית ג"ס ועבכם שמעון לתוכה הדין עמו

שם רלד ראובן מפר בתו לגו והגו לגו אחר ואחר לה שנים קבאל שמעון הרי היא

שם רלו בחוקת ראובן ראובן ושמעון ילשו פלג מלחית וכלך ראובן לעזר אחר וכתב לשמעון שחפור חלק חפזו והשיב לו שאין קובה אם לא יהיה בידו ספר שחז' לו חלקו וכן עשה ומס' שמעון שמר לתוגר ובשאלה לו החוקה כמנהג גס לראובן ושבה זכות

שם רנג ראובן החוקי דשבים צפית אחר שנת' לו זקנתו וזל שמעון וכוונתו ספר שזה יב' שנים מכרה לו ודלואו מועין בו זקנתו החוקה בכז' ד' שנים אחר זמן חמבור' ועוד שז' וז' מ"ג ש' שמעון אצו ביצור ואכ' חזקתו חכס ההשכמות הדין עם ראובן

שם רנח הקונה שחברה עם המוכר שלא וזמאן חלפות חלס לכורך כך וכך כדל' שהכית בחוקת המוכר קא' שם רסס שנותנים שקנו קדש לבנות עליות בתים במכאז שחשום ההוצאה לחכאין

שם רסב והכנין סיה כשום ואחר שחלקו טוען א' מהם שהחלוקה בעלמ' מאחד של כס' יכולים לקיים התכל' שם רסג חכר חנות א' לשמעון ולא חסנה לו מתהו' דרע' עד דום דקיעא

שם רסד אחר זה חפר לראובן ללז חוקת האבר ובתים שהיו עם ופקד' המוכר דודתו חסס ואחר כמה שנים רוכז לבזות בלזר' שכל חנות שמעון שחפזן וזה מטעם הפקר' שם רעד דאח"כ שחלקו וז' חסנה פתחה לחלקן של א' מהם ורוב' לבזות כה אספ'

שם רעא שלא הוצרכה כספר בחלוקה אין הדין עמו שם רעב דלזון

הלכה האשה למקום אחר ופככם שמעון כבות שהיו היתה לרה בה ובשחורה הכית לה בית לדור בה וכסל' הוא וזכו בתו בנות אחר וזכו חזרה האשה ללכת פסם שבות וכן כך כפטר שמעון ופככם התכו של שמעון בנות' י' כח להוכיחו מכם ופ' י' ביד האמה' פה' דרש

שם רעג מדינה זר עה במה אחד זה חומר של אבו הוא זה חומר של אחיו

שם רעד ראובן שר' בות לשל' חנוכה' חסות חלמנה ודר בה כמו ס' מלשום וזכ' הכנים גה את שמעון כדי שישלי' השנה חס' כל אח הכפזר בעל החלמנה והגוים העדלו העמידו את הבית בידו וכלך לדיון המלכות התוגר וזכרו' ועת' שמעון טוען כי הוא זוכה בחוק' כי חלמ' למחלע' כי הגויה לא היתה לח זכות בבית אין הדין עמו' ושכין דוכס לחלכותא

שם רעה שם דבר ראובן הית' לו חוקת בית והולד בה הוכחו ואח"כ שמעון קכה בחולק' מיד התוגר וזכו' לפדוע כל מה שסוה החוק וראובן מוכר כל מה שהולד הדין עמו' שם רעז העוקר דירתו מן העיר חסות בעל' ויביתו לזו חזק' וחקרו ואצל חוקתו וכל' מוכר' דרך חל' ס' קפס' וזכרה' דדיוק כשחין הוכחה חתוך מעשיו שרוב' לחזור למקומה וז' ב' ח' ס' קכה' שם רעא לא חייטין לקדכוחא היבא דלכא רגלים לדכל'

שם רעב דחוקות סכסא לזכיר' דין קרקע יש להם וכל' שם רעג בנני שכל' לפדוע על חוקת יתום לזון סלו הוא וזאתה חלופכנת ביד אחיו

שם רעד שם רעז שחז' פכוס' ג' ויכר' לזון ופכנו' חזרו להיות פכוס' ג' של הר' ג' ליוטל

שם רעז שם רעז שחז' פכוס' ג' ויכר' לזון ופכנו' חזרו להיות פכוס' ג' של הר' ג' ליוטל

שם רעז שחז' פכוס' ג' ויכר' לזון ופכנו' חזרו להיות פכוס' ג' של הר' ג' ליוטל

שם רעז שחז' פכוס' ג' ויכר' לזון ופכנו' חזרו להיות פכוס' ג' של הר' ג' ליוטל

שם רעז שחז' פכוס' ג' ויכר' לזון ופכנו' חזרו להיות פכוס' ג' של הר' ג' ליוטל

שם רעז שחז' פכוס' ג' ויכר' לזון ופכנו' חזרו להיות פכוס' ג' של הר' ג' ליוטל

שם רעז שחז' פכוס' ג' ויכר' לזון ופכנו' חזרו להיות פכוס' ג' של הר' ג' ליוטל

שם רעז שחז' פכוס' ג' ויכר' לזון ופכנו' חזרו להיות פכוס' ג' של הר' ג' ליוטל

משפט הרבות חוקת ושותפות קרקעות ק

ראובן משכן חנות לתומר ועשה לו שטר
מכירה בתבוא שאלם והנה לתת
החצית ויחור לו חציו והתומר מכרה לשמעון
הרי היא בחקת ראובן **שם שנב**
יחיד הונו שטר חקקין חצר וכות הפנסת
שקנה אביו והקלה קיעבים כי זה
במה שנים אבותיהם בכות הפנסת ירשו וכמו
כרכום והם קמים לכות אחר הם אן זו
טענה **שם שנב**
ראובן החוק בחכות שקנה שמעון
טאלה שני חוק ולוי טוען שהיא
שלו וכן אומר יקדה אקיו שהיה המוכר חון
מוכרין מיד האובן **שם תקא**
רא אן ריון הכא נאום ויפסד אינו ביד
טענה היפא שישו לו מהני
ליק טענת אלה מכרה לו אזה נתת לו
מחלת לו עיין בת"א סי' ק"ו ובמהר"א סי'
כ"ה **מהר"ש פהו ח"א צו**
ראובן קנה חצר אמתור וקודם שכתבם
לכ כתבטל העקס הותרם לכל
שם מח
ראובן ושמעון העכו מיד שניהם תזה
טוח בכ חטבות ומת ראובן וכן
שמעון להקין בשלח חצירו והלמנה טוענת
שאל חכמו לבעלה מאחר שהחוקת בהם אחר
מות בעלה כמו ד"ט ושטר השותפות כיד
שמעון הדיו עמו **שם נח**
אחד החוק בשפות אחד ב' שנים ובעלה
הראשון טוען מה אלה עושה בתוך
שלו ולקט יש עד אחד טענה ככה לבני הדיון
ובכיו הדיו עמו **שם עו**
דודרד לחצר בתור שבידו אינו באין לומר
חציתו ולקחתי ממך וע"כ **שם צב**
על מי שערער בנד יתומי על חוקת בתיים
שירשו מאביהם **שם צא**
ברן שני אחים שחלקו וכל לשם זה
מחצית ה"ס ואם בקחין אחד

מהם להעמיד חזקתה **שם קא**
כי שמת והנים חזקו ונ' כנים וחלפה הוא
עם שנים מהם לאלף וישראל והאחד
בשאר מוחקו ככת' שירשו מאביהם זה שמוסס
שנים יש להסתפק אם הפסידו חוקתם או לא
וזה לעל מוקטעם שפקד דירמו מן העום
ולא העבור ולא הפקיד וע"כ בת"א סי' ק"ו
שם קה
ג' שותפים בחכיות אשר בורדו א' ומת א'
מהם והשכירים הכסארים לבאובן ולא
ככנס בהם כ"א יהודים אקרים והם טוענים
שני חוקת **שם קטו**
הטוען על חוקת מכירו של אביו היא
שם קכו
ראובן החוק בשפות שנה או שנתו ושמעון
אשט יתומי לו קובץ שטר שלו
הוא מוסק וראובן טוען שלוי מסל ונתן לו
כל כס וכות שיהיו לו והביא עדיו כשרים
על זה הדיו עמו וכך משפטו שמוס סי' ל"א
ועיין במהר"א סי' טע"ד ובמהר"א סי'
סי' ק"ג **שם קלב**
כי שנשרפה חוקתו והלך לו לעיר אחרת
וישכ שם עשר שנים ובתוך הזמן קס
א' ובכ"א ודר כס וטוען שהראשון הפסיד
שפקד דירמו מן העיר והוא משיב שהותם
כוונתו לסוהר והראשון שהנים אנו שלמטלטלין
בנד שלובי הרי זה הפסיד חוקתו ועיין
במהר"א סי' רמ"ד ובת"א סי' קכ"ה
שם קנא
בראיה דלכ"ע כחות מכן עשה שמהם
קרקע מכיו ואחד טענה כן ב'
עכמו ב' שנים ולא משה העקס קיים וק"ס
בת"א סי' ח"ב **שם קנט**
שנים טקבו חוקת שניהם וכות לבעלה
לכנות בה ואחד מהם קובץ
לכמת דבר שאין הדעת סובלתו והזמי
העקב והוא יס כן דתק לעדנו שלא
יבטל

חשן משפט הלכות חזקת ושותפות קרקעות

יכנסה אין הדין עמו
ראובן היה מחזיק בחנות ובשטר והתנער
 השכי' החנו' לתנור אשר זה השני
 החליף החנות עם חנות אחרת של שמעון
 שמעון עובר על הכמות החזקות אם יעמוד
 בה
שם ח'ב נד
 שני אחים שהיה להם חזקה וא' מן השני
 דר עם אחד מהם שני חזק יוכל השני
 למ' לא חששתי למח' כיון שאחי היה דר עמו
 ולבני חלקו לא עלתה לו חזקה ודין היווד
 ברכות יועין קודמי ולקדמי ועב' וכת'
 סי' קכ"ה
שם קלא
 ברין האחים שחלקו אם יש להם חזקה
שם רלב
ראובן קנה חזק בית ויצרו שטר קפין בדת
 וכהלכה ובתוסד עם אחיו דכה
 שתדיר בבית ובעליה ויתר מעט' שנים ואחיו
 מת ועבדו אחיו טוענת שהיא המת קנה
 לה הבית ממשותף אין בטענתה כל' **שם**
חג ט
ברן נוד לו אינוד בשותפות ועב' **שם**
סח
תנור קנה מקום מדת שהיה נגזר על ידי
 הסתדלות שמעון
 בתשמיש המוקד היות והתנור בנה בו בתי
 והעמיד את שמעון לפרקד עלהם ויהא היה
 מחזיר אותם ליהוד' ומעלה לו דמי הסבירות
 ועבדו האזכרים טועני שחזקת הכות' שלהם
 היא ושמעון טוען היא שלו הדין עמו **שם פו**
ביתורי אחד שהחליף חנותו בעד חנו' שניו
 שלקחו תנור ממנו אין לו בה שום
 זכות וחזקה ועב'
שם קיא
חצר שהיה מדב ויתר מנ' שנים לא חבד
 המחזיק חזקתו **דברי ריבית**
עה שצו
דבר על פסקא' שגשגה על חרבה
 והעידו שהיתה חסדו **שם קג**

אפי' בדברים שאין בהם חסרון קרקע לא
 מהני להו טענת סתלכות כי אם
 טענת מכר או מתנה
שם קיב
היכא דא כל שטר לא אמרינן קלא מבטל
 חזקה
שם קיז
ראובן ואשת אחיו אלמנה היה להם בית
 א' בשיתפול' ב' חלק' ולג' חלק' א'
 היא הייתה דרה בהם ב' שנים ויהא א'
 לה גוד לו אינוד ועב' **מהדרא ו' חיים**
חא יו
ראובן טען נגד שמעון שהביתם שהיה
 מחזיק בהם ס' ח' קטו ושהיא
 קנאה מיטענהל אחד ומכרה לישמעאל אשר
 ושמעון טוען שהיא זכה בהם מחמ זכו' שהי'
 לו על ראובן ח' שנת נביל ובתשמיש שמשור
 לו החזקה הכוכר ולאון מכחיש וגם טוען
 שחזקה פעמים רבות
שם ח'ב ג
עלתה הסכמת העיר להיות דנין החזקות
 בקרקעות
 וכ' מהדר' ט' ס' ל'
 שבתקנות בכתב הפלו' ועיין במהרשך בחא'
 סי' קצ"ה
שם כז
שרה בור שהחזיק בו ראובן ח' שנים גם
 בנו אחריו החזק בו ה' שנים ושכ
 בא שמעון וטוען שהשדה שלו היא שזה לו יט'
 שנים שמשכנו ביד לוי ושטר התבא' בידו
 ועיין בבני שמואל כ' ח' ואם יש מחאה למתנה
תורת אמו קז
ראובן הסביר חנות א' לשמעון לג' שנים
 ואחר עמו' ה' שני השליכו התנור
 הסונה ואחר ימים חזר שמעון ופנים לתנור
 שמשכרה לו יוכן עשה וכבכס בתוכה מכלי
 שועבד שכירות כלל לראובן כח' לתנור וטוב
 כשרה וכבא' התנור וסור והשכירה לשמעון
 ועתה עינין ראובן עליו ושמעון אומ' שבתכס
 לו בעדים הדין עמו ודין היווד ברכות וכו'
שם קטו

חשן משפט הלכות חזקת ושותפות קרקעות קא

חייב ליתן להם כלום וזרע לא מוקרי ועל
 בתיא בני שמואל בר
 בענין חזקת קרקעות ויורד ברשות ר"ב
 שם מז
 ג' אחים שירשו בתי אחיהם והשכים הלכו
 לארץ אחרת וכשאר האחד בתוך השנים
 וכשער ואלמנתו טוענת שאין האחים מכר
 לבעלה חלקו אין ממש בחוג'ט דין היורד
 ברשות שם נח
 בהודאה לא שייך לומר טענה דהשכינ' נח
 לי והראשון קשה הימנו
 מחר'טראני ח"מ יח
 ראובן ושמעון שהיה להם אחיהם נתים
 ושמעון היה הולך בסחורה ממקו'
 למקו' וראובן היה משיב' הבתי ואוכל השכירו'
 ושמעון לא היה מדקדק עמו להיות כי מטה
 ידו טוב מת ראובן ובא שמעון להחזיק בבתי'
 ומבא שם את יהודה ואמר לו מה אתה עושה
 בתוך שלי והשיב יהודה שלקחם מלואו וכו'
 שם בו בז
 במערער אומר קטן הייתי בתחל' חזקתך
 ומחזיק אומר לא כי אלא גדול
 היית על מו' להביא ראיה שם כח
 שנים שהיו דרים בבית א' ולא כתבו כי אם
 על שם א' מהם מו' בחזקת שניה היו
 שם כח
 ראובן היה מחזיק בחנות אחד וקם שמעון
 וערער עליה שישב בתוכה ג' שנים
 ואח"כ הובילו הישמעאל מוכה שם ל
 שמעון הובילו שטר יושן שכתבו בו שמכרו
 לאביהו כך וכך בתי וכו' והמרתק
 והחורגה עם החצר וטוען הרי אין חצר אחר
 זולת זה שהחזיק בו ראובן כמה שני' ושמעון
 לשעבר היה מכני' בהמתיו למרת' שלו בהליכתו
 ובחזירתו מן המרעה החצר בחזקת ראובן
 קיימא שם לא
 על קבלת עדות שלא בפני המערער ועיין
 בו ח ט 1 בהלכות

אוי מלואו וחזין קרקע ומסר מודעא והכירו
 באכסו ואח"כ עבר האונס בודאי ודר בו
 הלוקח ג' אי מני לומר מיך וזכיתיה
 שם קיו
 המנהג המועיל בחזקות בבא'לנכ'קיל לא
 הוי אלא בשכי' הבאים הא' כתיבת
 השכירות והשכי' סימון ומעש' בהר' יהודים
 שכתבו מעות ליתונ' אחד על חנות וא' פתח
 נסגר וע"כ כ"ס שם קלו
 בעקירת דירה מהעיר אם אחד חזקתו
 ופרטים רבים בזה מוכר
 המחזיק בקרקע וטוען שחזר ולקחו ממזל'קח
 והביא השט' ניד הלוקח קלא אי הויא במחל'
 אם החזקות הן כדברים העשויים להשלי'ל
 ולהשכי' הטוען שתבאי היה במוכר' הקרקע
 מיהו המוחזק שם קנה
 שותף שכי' רוכה לחלוק אי מטע' פהלא
 אי מטעם דלוי' ס' להחזקות דין
 שכירות יש להם שם פא
 אב גרבו שם להם בית לאב ב' חלקים
 בקרקע ולבן חלק ח' והאב טוען
 שהוא בנה הכל ג' טוען על דא' קרקע'
 שארית יוסף בר
 בני ראובן טוענים טענות הרבה על בית
 אחיהם וחזקה ואינם טוענת לנגד
 שלא בעש' בחזק' ובמחש' רק בפני עש' וטוענ'
 רבות מהררס איסרלס קא
 ברין המחזיק בכספי קטן והגדול וע"פ
 שארית יהודה דף מו
 בענין חזקת רשות ההלואה שנתנו השדים
 להשכיר ליהודים מהררמע
 בפאנו סז
 גוי אחד קבל מעות לשכירו' חנותו מהרבה
 אכסו' מ' ישראל וקדם אחד מהם על ידו
 שר העיר ולקח המפתח ופתח נסגר והחזיק
 יוס' א' בהשכ' הקהל הרי זה זכא והאחרים
 לא זכו אפי' כשיצור המצנ' שכתבו והוא אינו

חשן משפט הלכות חזקת ושותפות קרקעות ונזקי שבנים

כידוכין בזמן הזה : שם נה פ

הלכות נזקי שבנים בקרקעות

בעיר שאין בה מכה ידוע במחיצות שוק

עושה של קרשים וזה של אבני אור

— יעשו לעבין היום ראיה : היום שמוע ששומעין

זו לזה לאו שמוע היום : **בהר'רא מורחו**

ח'א ח

ראובן מכה ב'בתי' שהיו לו בקרד לכונן

ושוק סבדס ממונו ועש' מחי' כחצר

של' כדן שלקס ממנו יותר מהראוי : עליו

להשתדל עם הכותי לתקן הגולה ובכתיס לא

ישתמש כמותר ועש' : **מהררל'ן חביבכ**

חמוציא ויון לר' למעלה ממל ורובכו

אין יכולין לעכב על ידו כל

שאינו מאפיל : וה' שכו כשאינו מאפיל

ומזיק כדאי' : ואם יטעון שמוכס ממנו ראיות

פסות הרבים אין זו טענה ואם יש בזה דינא

דיוולכותא הולכין אחריו : ובלבד שיהא ביחוס

קמלך לא דין השבע : ואם באוס מחמת גש

הדן עם השכן למחות ואפילו קנה ראשונה

חמוציא ביתו מהגש : ועיין בתומת ישרים

סי' קכט : **שם כח**

ב' חצרות סמוכות זו לזו ופשתחות לר'ק

ובעל הא' פשה בו ריחיים שמשמיעין

קול הקרד בחצר האחרת אין זה היום :

שם צז

לוקה בית כפצר אחרת מותר לפתחה

לתוך ביתו ובלבד שיסתום פתח

— הכית שקבה : הקצר עוקרן לתשיש ויד כל

השיתפן שזה בו בין בחוץ בין בפנים : ולמי

הד' אמות שלפני כל בית : וכל בית שיש בו

לרבע ד' על ד' רח' הוא בקר' כות לכל הדינים

שכאמרו בבית : **שם קי**

שנים שקמו בשותפות עליו אחת עם שחר

בתיס ממו וקלקו ביניהם וכאשר

העליק

בהלכות קבלת וחזרת עדות : **שם לב**

הנותן רשות לחבירו לעבוד דרך גבול ע"מ

שיתן לו כך וכך לטבה ושוק מסר

ליתן וטוען שמעולם לא פדע מאומו' אין הדיון

עמו : ואפי' בא מחמת טענה שמל' לו וחי'פ

לפרוע אפי' על מה שעבר שלא פדע : **שם מ**

אלמנה קודם שנבנתה כתובתה משככ' בית

שהיה שוק : א' א'למס לבכוס בעד

אלפים בלתי רשות ב'ד' וידועת במיה ושוק

הממשכן אומר שזכרה לה : **שם סד**

רברים שחלקן בהם השוקקים אם עלתס

לסס חוקה או לא מי בקרא מוחזק :

שם עח

בענין עדות העדים על הקרקע אי חשיב

הודאה ואם יכולין לחזור ולפרש

דברים : ואם מעמידין הקרקע כחוק' היתומו'

מאחר שהיתה האלמנה אפי' טרופא עליהם :

שם עט

על טעכ' בתוס' שהס' ביד הממו' והמערער

טוען שאין לו חוקה : **שם פב**

ראובן ירש מאבותיו חוק' אחת שהחזיקו בו

מהגוי זה פ' טענה ועת' קס ככדו של

גוי א'להעלות לו הסכירות בעלילות אין לסוס

יחודי להפסיד קוקתו : **מהררל' לוי נה**

לאח היתה לה בית א' ורכתה למכרו וקמו

במי אחיס לערע' על זה באמר' שניתן

לה במתכ' על תכאי' שלא תוכל למכרה לאחר'

והוציאוכתה יד א' מקרוביהם הדיון עם למה

שם נט

ראובן היתה לו חוק' ונשככ' לשמעון ושוק

בפע מהעיר והגוי' בעל הקרקע היה

גובה הסכירות משמעון ועשה לו שטר שכירות

על שמו ודיון כך וכין כך עברו מ' טנה : **עד**

שאלמכתו של כן שמעון נבנתה כתובת' מהבית

הקול ועכשו יורדי' ראובן עוברים עעמו הדיון

עם האלמנה : **שם ס**

ברין אם יש הודאה בקרקעות : וכיכד

השן משפט הלכות נזקי שכנים בקרקעות קב

לח היה דר בעליה ש"ע בית ראובן וראובן היה עוסק במלאכת הבגדים והיו לו חביות ונזירות מלאות שתן שזובעים בהם פגמר ואסור וכמו אחריו החזיקו באומנותו ואחר כמה שנים ערער לו שכניו שאינו יכול לסבול הריח רע הדין עמו ואפילו איבא ספק אם העליה קדמ' או החביו קדמו חייבו' לסלק החביות ולא טענינו' לזרש' וללקוחות הוי"א שהמורש או המוכר היה צריך להביא עדים ועיין במהר"שך ח"ב סי' ק"פ' ושלש מחלוקות = בפוקין דעלימא וחמש כזקין דקוטרט וכיוצא ועיין במהר"ש"ד ס"ט תס"ב' ובמ' הר"שך ח"ב סי' כ"ח וק"פ' ובת"א סי' קל"ט ודל' וכנני שמואל ב' י"ד. **שם ח"ג ל' עשן** הוציא מבי' אומנו' מדרך לבסוף הקפדא ק' יראתה צריך המזיק להרחיק ואפילו החזיק כמה שנים והכזוק הוא המזחזק. **שם מו' ראובן** ושמעון ירשו ב' תים מאביהם וכתב ראובן לשמעון שיזכה בחלקו בכל החזיקים שהיה מחזיק אביהם וזהו בביתם חלוקות פהחים לחלקו של ראובן ועכשו שאל שמעון שיסמו' החלוקו' אין הדין עמו ואפשר דאפי' לבנות כנגד החלוקות אינו יכול. **שם סב' אחר** מכני מכו' שרונה להרחיב את הפתח והסמוך לו מוחה בידו מטעם שלא יכנסו בני החיל כשידאו את הפתח רחב אין הדין עמו. **במהר"ם טראני ח"א צא** הור' שכן שכי במים טקוב' ויהודים משמי גוים זה אחר זה והאחרון רוב' לסתום וסבירו מעכב בידו כפלה מחלוק בדבר וע"י. **שם צו' אין** טוענק לשוכר כמו שטוענק ללוקח. **שם ריא' על בי** שמעכב ראיות חלק חבירו וזרש' ור"ת ז"ל. **שם שבע** כו' ב' 26 2 המוכר

העליה לא' ושוב בא מי שהיה שותפו בתל' או אחר וקנה ג"כ הבית וכפלה העליה הדין כפי דין שופט הערכי'. עיין ישראל הנא מחמת גוי'. ועיין הבית והעליה של שנים הילוקין שנין שוכר ומשכיר לשותפין ואחים ולסאינס שותפין ועב' במ' הררש"ם. **שם קכ"ה בית** הכנס ש"ט בית כסא של כבוד מאחורי' לצדדי סהל וצריך תיקון ואף ישתלם ההוצאה מי מן ההקדש ואי גס כן מן הבתים מקדובי' וצדיקים לה'. **במהר"ר ביניץ סו' ראובן** מוכר חדר של תומים לשמעון ורובה לסגור דלת א' טענה לפעמו' היו סוגרים אותה גס ביום הדין עמו וע"י. **במהר"ר ו' לב ח"א דף קיא בדין** הסותם חלקו על חורבתו של חבירו ועיין בסמוך במ' הר"שך ח"א סימן קמ"ד ובמהר"ר סי' ע"ה. **שם קיב בדין** ראובן שהיה מקבל בחבירו מי גנו של שמעון ובא שמעון להגביה גנו או להחזי' המים לחבירו הדין עמו וע"י. ומי מהם בקרא מוחזק ע"י ובאמצע התשובה הסמוכה לה'. **ובמהר"שך ח"א סי' ק"ז ובת"א סי' מ"ח ז' קע"א שם שם** **ראובן** ככה עליה גבול ופתח פה חלקו על חורבתו של גוי' וסחיו' בו כמה שנים ושוב שמעון קנה החורבה מהגוי' אין לו דעות לפתוח חלקו כנגד חלוקו של ראובן ואפי' אינו כנגדו ממש וראובן הוא המזחזק. ועיין במהר"מט ח"ב דף קמ"ד. **ובת"א סי' פ"ז ופ"ח שם קיג ראובן** ושמעון קנו ב' בתים סמוכים זה לזה בחצר א' וגב שלה יור' על החצר כמו ד' אמות או יותר וביתו של ראובן יותר גדולה וארובה אינו יכול לחמו' בשמעון שלא ישתמש צדד בתלו' פתח הגג היור' חוץ מר' א' נגד פתחו. **שם קל'**

חשן משפט הלכות נזקי שכנים בקרקעות

מפסיק"ט ביניהן וא' רצה לעשות נכחו בתום
אין וכול לפתוח חלונו ככותל ואפי' אם ירצה
לעשות שטר סודאף שלא חייבנו בשלנו אין
שומעין לו כהרד"ם גלאנטי כו' לו
ראובן קנה אוצר שה' עשוי לשמור בהמות
ותמיד היה גם בידו סגור וחרב
נעתה רוצה למחות ביד שמעון שפתח חבית
בנגד הפתח שמעון זכה וענין הדור לפתוח
במקום שעכשיו אינו מוזק והזוכה מן התקשר
שם שם

הקונה בית ממוי סתיה לו רשות למלאכה
מיום מכור מכירו מעלו השחר עד
כא' השמש שכן היה התנאי הקונה זכה בו
ואין מכירו וכול לעצב כ"א אם הוא רוצה
לעשות כותל להוצאתו שם לא

הפותח חבית נגד פתח מכירו ביד' ואחר
קצת ימים מושה זכה בעל החבית
לפרמ'ם וסיעה גדולה יש חזקה להיוזק ראוה
לא לתת חוז' מד' דברים עשן וכו' ומחוי' הסותפין
שם ג

הבית והעליה של שכים שפיל מקצת מזה
ומקצת מזה ובעל העליה לא היה
נצור ועמד בעל הכי' וזכה את הכל אם בעל
העליה רצה בבנינו כגון שדר בו או משכירו
לאחרים זמן ההוצאה על פי אומרים בקיאים
ואם יסתור את הבנין יעול בעל הבית ענין
נאכזרי וילך לו שם קא

ראובן ושמעון שכנים וכותל מפסיק בין
שניהם שני השליטים התחננוס
לראובן ושליט העליון לשמעון ועליו סמך
שמעון עליה שבת ואח"כ רצה לבנות עוד
עליה אחר על הדאשוכ' וראובן מעכב מסתמ'
הדין עמו ואם יש מנהג הולכין אחריו

מחרד"ם אלשיך בט
הבא להשתמש בקנע בפתח מבוני שאינו
מפולש שהיה לו בו שותפות והיה
משתמש בו ערלי אין מכירו יכול לעכב עליו
ומעשה

המכור עליה ש"ע ביתו בתנאי שיסתמש
במפר למטה וגם בבית הכבוד
אף כי הוא בתלך מכירו אלא שיש לו בו רשות
ומכור מכר ביתו גם מכירו מכר חלקו ובעל
הבית רוצה לעכב בפעל העליה שלא ישתמש
בבית הכבוד שיע' הוא בתלך אין הדין עמו
שם ח"ב דף ג

למנה שכתב מעבר בחדר לחתנו גם תיקן
בו תכור וכות הכבוד ופגול' ויט'ו
רוצים למחות על ידו של הרוב הדין עמהם
שם שם

כותל שותפים אם יכול א' להגביה שלא
עודעת מכירו ואם עכר ופגיה אם

חייב לסתור שם קיו
חלונות פתוחים בחדות לנגות אחרים
יש דרכים שיכולים להשתמש
בנג' אחיה שימוש קל ואין בעל הנג' יכול לבנות
עליו לא א"כ הרחוק ד' אמו' וענין במהר' שדרס
פי' ומהרד"ך ח"א סי' כ"ה וקמ"ד ובח"כ
סי' א' שם קלא

על אנטבא וסוכה שזכה א' נגד חלון מכירו
שם קבה

על חניאמה מקרקע בית הכבש' שהכניסו
הבכאים במוך ביתו של ראובן הסמוך
לכ' שלא מדעתו וז' למכרה לו שם קסז
ברוצה לפתוח פתח מכירו ולפתוח אחר
למעלה הימנו שם כ

בי שהיה לו פתח לאחר מכירו ופתח אחרת
בנגד פתח מכירו ואח"כ סתם פתחו
וגורו עליו ב"ד שותפות הפתח החדש ופתח
פתח למכור קטן כר' דל' העמוד זכות פתחו
הראשון שם דלג
עשן שאינו תדיר כעין התכורים שלנו
שאוספין בהם על הרוב מיע' לע'ע
יכולין למחות בתחלה שם שח

יש בגובה הדין ראוה ונריך ד' אמו' שכים
שהיה לכל א' ג' מזה וז' לפי' מזה וכותל

חשן משפט הרכות נזקי שבנים בקרקעות

קנ

העליה הים לו עוד גארדאק' והקורו כעצור
בכותל הבית ועבשו רוצה להגדילו ולסמול
קורס גדולה על כותל הבית אין הדין עמו
שם רסא

קהל שמכרו בית הקדש לשמש הקהל
ועשו לו שטר וכשרף הבית עם
שאר בתים וחזרו ונבנו הכל וכן ראובן סוכיא
השטר הוא ושוען שאביו קנה הבית מהשמש
ואכל ממנה כמה שנים השכירות אבל שטר
הקנייה אין בידו והקהל טוענים כמה טענות

הדין עמם ענין דבית במכירת קרקעות
נמכר כפול ואומרו אינו נרדף שם רסב
המשביר בית למכור ובה תכור ונשתמש
בו השוכר כמה שנים וליל שבת

אחד מחמת הפת שאלהם בו כעש יבאה דליקה
וכשרפה הבית השוכר חייב ואינו כפטר לא
מטעם כל המפקיד על דעת אשתו וכמו הוא
מפקיד ולא מטעם שפכית הוא היה הקדש

לישיבה שם רסו
ראובן ושמעון דרים בחצר אחד והחזק רבנו
לראובן ושמעון הפלגו לככם בו נזר
בגדים רבים שלו ושל שותפות עם אחרי' שלא

במהגו נפתל יס ביד ראובן למחות בידו
שם רסז
על תכור שאינו תחת גג הבית רק השלכת
וובאת חזן לאור השמים אין ביד חבירו

לעכב בידו שם שם
ברין הכי והפליה של ב' שפלו על מי מוטל
לככות התקרה והחצובים ועיין בדר

סי' ב' ובמה דרשך ח' סי' כ"ט ובת"א סימן
כ"א ובמה דרס איסבלס סי' ע"א שם רסח
בית סמוכות בשני פתחים לחשוב היהודים
ולחצר א' ועתה קס אס' מכני החצר

למחות בידו אין הדין עמו שם רעב
ברין חלוק או פתח סגור שלא פתחו את
פנימיו ועיין במה דרשך ח' סימן
ק"כ ות"א סי' פ"ח שם רעט

קו

נמשעה בשותפים במעבר שקורין דיהל'ו
שם מו

ראובן ושמעון שכבסם לביתם מכני
אחד ופקח הכי' של ראובן נראש
המכני ופתחו של שמעון בסוף המכני וכתלו

של ראובן כמסך עד סוף המכני והוא משתמש
שם בגת ועב' וכיוצ' ומינר המכני אס' לא עשה
מחיצה ל"כע אין לו מחוק ואס' עשה להר"אס'
והר"מ יס' להרמב' אין לו ובתתל ל"כע שמעון
מני לעכב שם פה

ראובן ככה מולס לעלות בו לעלייתו ולולי
תל עפר שיש אבל הסול' לא היה אשס'
לעבור דרך שם המסאות ונזר חלון שכסווסר
מסס' יסיר הסולס מיד וחלקו פלנו גס על

מינר שהקויון בודרים בהדרש מרינה
ח"מ רל"ח
תר עפר סמוך לבית שמעון וסעד ליסודו'
ובא ראובן והוביאו נאמ' אין שקלי ודודי

שקלי שם רמא
ברין פתח כנגד פתח שם רטב
ראובן ככה בית בחצר השותפי' שגס לו היה
זכות בשטח החצר ולא מחזק בו וזה

לו חמש שנים שהחזיק בב' מה שזכה בכה ואס'
ורכ' להוסיף בכין למעל' או למט' יכולין למחו'
שם רנר

ראובן הוציא בליעת עליותו לחזן במקום
סוכה' להובי' ופתח בה חלון והחזו'
בו כמה שנים לשוף פתח' שמעון שבנו שכבדו

להוציא גס הוא בליעת עליותו הדין עמו
ולהאשיל לראובן אבל אינו יכול להוסיף בהיוק
דאיה ואין נדון לומר שאינו יכול לומר לראובן

סתם חלוק וסילוק יס בין דש' הרבים למכני
ועיין במה דרמט ח' סי' ו' שם רנז
ברין האחים שחלקו אין להם חלוקות זה על
זה ועיין במה דרשך ח' סי' פ"ב שם רנח
חבית והעליה של שנים שקנו אותם ובעל

חשן משפט הלכות נזקי שכנים בקרקעות

מהצר בהצר לעובר מחצר לחצר **שם קר**
ראובן היה דר בעליה ואחריו פונים
 לר"ה ושמואל דר מחצית ולג' בנות
 פתוחה לר"ה ואל לעשות בתי פלוה למעלה
 מתקרת הפלים וסמוך לה הרי זה זכה ומוסר
 ביד שמעון **שם קו**
בבתי זו לפנים מזו וזו לפני הפפומית
 חוקה לעבור דרך הראשון ועכשיו
 רעים לעכב אין הדין עמהם **שם קצט**
ברין שכנים שכל א' מכיר מקומו ואחר
 כמה שנים רוצה א' ח' מקום לעשות
 מחיצה הדין עמו וכ' מהר"שך בח"א סי' יז
 ולסון סרב בב' א' קצ' **שם רסו**
ברין דבר החזיק א' הקובץ שגפיל א' בשרף
 אס באת' אוד' ליה חזקתו **שם שם**
הבא לקבוע דחיוי בחצר לשחון חומים
 לרכים חבירו יכול למחות בידו
 ואפי' החזיק יס דדדין שיוכל למחות וכ'ס
 מהר"שך ח"א סי' ל"ג **שם הער**
ברין מרחיקין את הובל מכתליו של חבירו
 ג'ט וסד בסוד אפי' היא של אבכים
שם רעז
בני שיש לו אישט' דלדור ושכניו הקרוב א'
 ביתו רוצה להבניה ביתו סמוך לד' א'
 לאישט' דלדור וקוהם השטח לבוא ועיין
 בת"א סי' קכ"ב **מהר"ש בהנ"ה אצה**
אחר מן השכני' שרצה לבנ' בית באספדרא
 שלפני העליות אין הדין עמו **שם**
קא קז
עקב חלק חצרו לב' בניה וא' רוצה לעשות
 מחיצה מפסקת פניו הרשות שבתן
 לו איכיו הדין עמו **שם קצד**
חצר של שני שותפי' וכתל מפסיק ביניהם
 ולאחד אין בו דבר רק שכל קירות
 של גנן סמוכו עליו ורוצה להבניה גנן ולבנות
 ולסמוך הקורות על הכותל וסבירו מוחס'
שם ח"ב מז

שהצט ולבנם ונכה נדשות חבירו וכל
 לו היוק **שם רף**
ראובן שיש לו אספדרה בקרן וזית על
 שתק חצרו נכנו על ד' עמודים
 ורוצה לסתמה מטעם סכנת טליל יטליכו חלל
 תחתיה ושמעון הד' כנגדו מעכב בידו באמרו
 שתמיד היתה פתוחה והוא החזיק ביניהם
 גביא'ה ופעמי' בוד' לשם לעת ערב אס יסגס
 באי' שכנו כל' שיהיה עם ראובן וכ' מהר"שך
 ח"א סי' קע"ב **שם רפד**
ראובן היו לו בתי' בחצר אח' וב' בור
 משחק לכל המזחזקים בחצר ועוד
 בור אחד שגמלו לנדרו לתשמיש הכתים שלו
 והוא סמוך להם ושמואל ד' מהם לשמעון עם
 כל תשמיש והנני שבהר כגון בור וסוקת וכו'
 ושמעון היה הולך ומשחקם בצד הסמוך
 לכתים ועתה ראובן מערער עליו כי לא
 מכר לו אלא זכות הבור וההנך אין הדין עמו
שם רחז
שותפים בחצר שרצה א' להם לבנות דבר
 שהם בניה וזה אינו חסר והלה
 מוחה הדין עם המוחה **שם תט סג**
ברין חבירו שאזנן פתוח כ' א' מחד א' לר"ה
 יס דשות לבני המכני להעמיד לו
 דלתות **שם תיב**
בני שפתח פתח לחצר חבירו והיו פונכים
 וסבים בו גס שואבים מים מבי' דו ונתן
 גושני חוקס וכמו כן חבירו הים נכנס לקצרו
 גשור בעל הבור רצה למחות איך הדין עמו
שם תבח
ברין המוכיר וזין על רש' חבירו ומאפיל
 עליו ומים נבלים לתוכו שהיו
 למלקס **שם תסב**
ברין חלומות שאין היוק בא מהם ושם
 אורך רוצה לבנות כנגדם בחזין
 הוצא'ס מן הג' דברי' ריבות צה
 בתיקון יוב א' ודקדוק בשטר בין עובד

חשן משפט הלבות נזקי שבנים בקרקעות קר

חצר של שני שותפים זה וזה מכר זה זקק
 וזשכ מכר זה ורוכב הסכר ופסוק
 בבוה כמו 'וא' מהם רוכב לבנות עליו ע"ג
 ביתו והשני חוקה' **שם מח**
ראובן השפיל חלונו וסגדילו והדחפו
 לעשות שם מלאכתו בקביעות
 והעז' בכו' בקלל חזירו סמוך לכותל עליית
 חזירו' או תחת שפת גגו' **שם צח**
ראובן רוכב לפתוח בביתו חלונות לחצר
 השותפי' והם נכוחים וקרקע הבית
 כמו ד' באופן שצריך סולם לעלות ולהסקיק
 ועוד סוממם בסתומות וזכות מ"ו וכולם
 בכו החצר למחות' **שם קלב**
השותפים שחציה שכתובים א' מהם לפתוח
 חלונות שכתוב זה וזה אומר מכר
 זה וזה אומר מכר זה' **שם קלב**
במחלוקת הדקקת ד"ח מפתח חזירו או
 סו עם רוכב חלל הפתח או
 מלבד הרוכב הכיוון קני המוסק ויכול לו ק"ל
 כהק רכונת' **שם קעא**
ראובן הסוּק בבית כבוד א' כמה שנים
 שהיה יורד לדרך כבוד שכתוב
 לקרקע שמעון ועבדו שמעון טוען כי מקרוב
 קנה ראובן הקי' הדון עם ראובן' **שם קפג**
מבוי שכן ב' חצרות וכני חצר אח' רוכס
 לפתוח לו חלונות הרשות בודט'
 וצ"ל מי שכתוב להרחיק חפירה שזשכין בה
 המים מכתלי של חזירו ד"ל ול' הדמס וכל
 בעיני' **שם קצה**
ראובן מכר חצר לשמעון והתנהגו בו שלא
 ויכל שום אדם לעבור דרך חציהם
 ושוב מכר ללני בית א' סמוך לחצר ורוכב
 להסתמם בה וזש טענות' **שם רכב**
חצר שהיו לו סולמות ברחבו א' במרחק
 ואח' במעבר וכלל גד' ה' שכתוב וז'
 מהפסוקים רוכב לעשות מוחס' בוכו וכן שכתוב
 מזה זה וזה דין עמו ומזה אחר ת' יק

המחויב' סתומה מכל וכל ומכר אחר ישים דלת
 או יכנסו פתוח' **שם רלא**
ברוך המוטא וז' לחצר חזירו' **שם חג' ד'**
מי שהיו לו חזקה על חזירו בחצר מנארדק'
 ושוב לא היה הנארדק' בחצר קצת זמנם
 גם בחלפן הדירות מכית המסוק ומכית
 הכיוון אין הלוקח יכול לחזור ולקבעו'
שם פב
ראובן ושמעון שכנים ובידו בבית שמעון
 והרסו ראובן בעשה דלוקס וכשרנה
 שמעון לחזור ולבנותו טוען עליו ראובן שמיוון
 בעשן ושעשה משנה' ולמה לו כאלו עד עתה
 אין כעצמותו כלום' **שם קט**
ברוך שותף שהיה לו פתח אחד בביתו וכל
 לעשות עוד שכות' **תורת אמת**
טל מ
צנור שהיו לראובן פתוח לכבוד של חזירו
 ולא בשתמש בו זה כמה אבל לא פתח
 פי החור' **שם סח**
ב' שכנים שהיה להם אולם פתוח לפניה ורצ'
 הא' לסגור וכו' **שם קלח**
על חור שנעשה בביתו יחיד שממנו מביט
 על עזרת בית הכנסת גם חזמי נותק
 ביתו הערים ארנה ככנסים לתוכה' **שם**
קפג
אחד מנכי החצר שאל לשנות הפתח' **שם**
קצא
ע"ב לא קאמר הראש שאין חזקה על גג של
 רעמים אלא הוכח שאינו דוא חת החכ'
שם קצב
ראובן מוכר בתים וקצ' חצר לשמעון וכתב
 בשטר מתתום ארעא על שטח
 הבתים הפלוג' אם ויכול לבנו בחצר ולסגור
 ככתו ויתר מנחה שטח הבתים וענין מקרא
 כדרש לפכו' **מת' ררא' ז'** חיים ח"א מ'
ראובן הרס לשמעון להשתמ' דרך חזירו ומת'
 ויחזק ביד בנו דיון עמו' **שם פח**
 צעל

חשן משפט הלכות מצוות

הלכות מצוות

כל היבא דאיכא פסולא למזכר או לזכור
לא תניקו דבין דיבא דבר מצוה
לפוסל המזכר למזכרות או לזכור או שלא
היה בין המזכר מזכו אכלו בשעת המזכרה לט
כאמזכר והקויה במדויקה אחת זמן המזכר
בדיוסא אחת לט איכא או שאין לזכור בית
לדור בו לא הוא והמזכר אימולוקחו לא להרוח
בעלמא בכולהו לית בכו דיבא ד"מ וברב
חלוק בקתתא ועיין במ' הדרס אלסאקאר סימן
ק"מ ומהדרמט ח"א סי' ו' פ"ו מה'הר"ר
ו'חביב' ס' סא
לית דיבא ד"מ באלו החוקות הכתובות
בשולחן ערוך וכוונא וכו' מה'הר"ר
סי' ר"כ וזין משכנתא ושכירות ועיין
שם בח"ד דף ע"ו ומה'הר"ר ח"א סימן
פ"ח וק"ט ובת"ח סי' קכ"ט ומה'הר"ר
סי' קט' ובמשפט נדק סי' י"ב מה'הר"ר
ו' לב ח"ב מא
ראובן ושמעון קבו בית בשותפות הבית
לשמעון והאזכר לראובן וראובן מבקש למכור
לכותי ושמעון חובה לקנותו אש' שהדין עמו
ועיין ב"ר סי' קכ"ט ומה'הר"ר נאלאנטי סימן
פ"ח שם ה"ג קיח
ראובן ושמעון שותפים במכר ושכנים זה
לזה וכשכעו שלא למכור כל אחד
חוקתו עד שיודיעו במחלה למכירו וא' הדיקע
שדוקא למכור ב"ת'ן פרוס ומכר ב"ט
שם ח"ד דף ע"ב
המזכר אכצע ממים הכנדים ממעין למעין
כמודע יש לו דיבא ד"מ דכל דאות
לזה חוקה אית לזו דיבא ד"מ מה'הר"ר
גראנטי פה
בענין תקנס שהמזכר יהיה קודם לכל אדם
ולא יהיה בעיר כשכמכר הבית ואשתו
ששומעה ההכרזה לא הוזהר מעות עד אחר

בעל עליה שאובו דר בעליה והנשמים
מזלפין לבית כראה דעליו לתקן
את הנזק לא היה שבור בשע' שוקה העליה
מה'הר"ר איסדרלס עז
שביני בית הכנסת שנותנים ב' תמוז דוח
דעלכות הכנסת כדוכין להרחוק
שאירות יוסף בן
ראובן ושמעון שותפים במכר ולראובן
פי' שנים בו ושמעון מוקדן בכבוסת
במר ובשפת' שסוף' בשוק אחת ראובן להיותו
איסטנים יכול לעכב וע"ל בני שמואל
ב' הצרות שמוכות זו לזו אח' גדולה ואחת
קט' ואכשי' הגדול' היו משתמשי'
בבית הכבוד של הקטנה שחיה מביסה וקמו
בני הקטנה וכבו הגומא ואין עוד מקום
להשתמש הדין עמה' אימתי אמרינן דאין
חוקה לקיטרא ולב' הכס' היבא דיש פלוגת' או
היו חוקה או לו אכל כוס מניה היו היבא דאין
חוקה חס' יש מניה' ואי' יש בדין כ"ס או
מפיקין מן המוחס' שם זו
עונותים שחלקו הבית והמזכר והנזל'הק
בשארן בשותפות ואח"כ מה'ה
התחיל לבנו' הדר א' אסוף לביתו באמרו שהוא
בחלקו וא' מה'ה ב' שלא בפני עדי' מה'הר"ר
טראני ח"ב סג
חבא להוציא גזו'הר"ר במכר השותפים
לפני מלכותיו איכ' דסאי וע"ל
שם עז
ראובן היו לו ב' בתים ממוכס' ולס'ס מכר
אוכל' בית פתח פתח לחצר
וגם לר' ולאו גביתה בביתות' בית א' ומכרו
וראובן רוב' לביתות' כותל בחצר להפסיק חלקו
וחלק אמו הדין עמו מה'הר"ר לוי נז
כותל של שני שותפים שהעליון התחיל
למחרו בעבור שהיה רעוע ונפל
והעיל הכי' והכיע' התחמוך ואחרי מות הסותר
תבע' התחמוך את בנו פל'טת ב' בן

חשן משפט חלכות מצרנות

קח

ח' ימים מהמכירה. הדין עם הקונה ודקדוקי
לשון התקנה. ואין לדון בתקנות אלא להקל
ואפי' בשל גאונים. ועיין במהרש"ל סי' רע"ז
מהר"ם אלשיך פר
ראובן שמכר קרקע ביתו לטמעאל כדי
שיבנה וישיכרנה לו וכתבנו מזדקן
טוען עליו אין הדין עמו. **מהר"ש**
מדינה ח"ב רלב
ראובן מעיד אחר קנה חנות מגוי שהיה
סמוכה לחנות שמצין ג"כ מעיר
אחרת והמקום מקום ירוד הוא ואחר ב' שנים
שהחזיק בה טען שמעון עליו משו' לויכ' דב"מ
אין הדין עמו. **שם רצו**
בענין לויכ' דב"מ וזכות הקונה. **שם**
רצו
שובר אינו מוכר מיד הלוקח ואפילו היבא
השובר הוי אשה ועל ועל ההיא
דמשכנתא לית בה משום לויכ' דב"מ ומהר"ל
נ' חיים ס"א סי' פ"א וק"ע וכתב סי' ק"כ
מהר"ש כהן ח"א מג קלא
ברין מכרן שאינו בעירוס להשתפ' או מהני
סילוק אשתו. ועיין בת"א סי' ר"א
ובמהר"ל לוי סי' ס"א. **שם קלא**
לאה אשת יעקב קנתה מראובן בית אחד
וההבית הה' י"ט הניח ראיה לבי שמעון
שהוא מכרן לו ומו' זכתה האשה במקמה.
מהר"א נ' חיים ח"א יט
לאה אשת יעקב היתה לה קרקע מוכסו
מלוג שלה ולה שני מזבנים א' קרוב
ואחר רחוק ומכר יעקב הקרקע לרחוק בלא
דעת אשתו ואם יבוא לכתוב עלי' ואפיל למכרן
קרוב יט ביד האשה לבעל המקח ולמכרה
למכרן קרוב. א"ש דין מנכרות באש' מוכרת
שם צה קיר
חבא לזכות בב' חסות של מנכרות מכת
משכנתא של הבית עבמו ומכת
שהוא עבדן לבית. **שם קיר**

באשה או יתומים מוכרים או קונים.
שם קיט
ראובן כתפסר עם שמעון שימכור לו ביתו
וכשכר לו על זה ואינו מעב' במכיר.
מכר זהו קרוב שהוא אביו וגם שוכר הבית.
גם אשתו מעבכת עליו כיון שהיא משועבדת
לכתובתה. **שם ח"ב קב**
שני אחים שירשו בתים והם בשותפו ביניהם
ומכר הא' חלקו לאיש זר קודם חלוקה
ואינו הושתף טוען עליו אי מטעם שמכ' דבר
טעדין לא חלקו והוי דבר שאינו מקוים.
אי מטעם שנתפסות ומנכרות. הדין עמו מחמת
טענה כתרל ואפי' לא היו הבתים מולק' י' לא
חזקות ועיין במ' הירשך בת"א סי' ק"ט ובמספ'
דק"ס סי' י"א ונ' **תורת אמת קבה ו**
ראובן היתה לו חזקת בית בחזקו הכהנו'
ולשמעון כמו כן היתה לו עליה על
גבה ומכר ראובן הבית ללוי וזה בה' ועיין
במהר"ל ח"א סי' ס"ג. ובמהר"ט סי' ס"ח
שם קבט
על אשה שמכר' למוזכותי חלק שהיה לבעל'
בחסות א' ואינו ערערו על המכר.
משפט צדק א' ב' ג
בהא דאמרינן אשה לית בה משו' לויכ' דב"מ
היבא לויכ' למוטע להערמ'. היבא
דאיבא סלונתא דרבוותא. **מהר"ט טראני**
ח"ב סז
ראובן מכר ביתו לשמעון ואחר ג' ימים
קמה אשתו של בן המוצר שלא
היה אז בעי' לבער' על המכר הדין עם שמעון
מכמה טעמי וי"ל. **מהר"ל לה סא**
ראובן היה לו סוב על שמעון לזמן והוצרך
למעות ומכר הסטר ללוי כפחות
ושמעון אכשודע הדבר בא ואמר לו איני אפרע
לך מיד מה שלני כותן הדין עמו. **מהר"ם**
טראני ח"ב קמר

חשן משפט הלכות מקח וממכר קנין ואסמכתא

הלכו מקח וממכר וקנין ואסמכתא

לא יקנה ומשך הסחורה והלך עמו אין כאן
אסמכתא לפי ששם קנין

מהררם אל שקאח לו

שנים שחזרו זה עם זה שכל מי שיקנה

סחור פלוני יהיה לחביון ויבטל

אפי' היה בדידים קנין אין בו ממש אבל חייבים

מכר הסחורה שם פ

קנין כולל הוא מדאורייתא וכו' מהררם

טראני הא נה

מי בכתמים בחיוב א' וטוען בטענות

כתמים שם פה

המקנה דירת בית שאין בו ממש הוא

מוקשה וכתמים הקנין שם

שכמ

ברין דברים שאינם נכחים קנין שם

ח"ב נ

הנוטל קנין לתת לאומן בנדים לנכונ

לא היו קנין דברים דברים שאין

הקנין מועיל בהם שם קלב

ראובן מכר סחורה לשמעון כפי מה שיחוס

אותה כלובי הסחור ובעלו קנין

המכירה קיימת שם קפה

המכיר סחור לחבירו והתנה עמו שיסלחם

לו בספיחה הראשונה ולא שלחה כ"א

בשלישית ובשדירה ועוד כדלה שלא היתה לו

הסחורה הריא בעת שחברה ה"ח יב ויחזור

כל העשות שקבל מכלי חוץ ויעין בתורת

אמת מי ע"פ"י מהררם גא אנמי מג

ראובן אמר לשמעון שילום לו חמישים

והכסים ושימכר לו ג' בנדי בעדם

ולוי מתעסק בשל ראובן בתמ"ו ליתם לשמעון

ושיב טען שכלאותה טעה לא הוה בידו כ"א כמר

אין טענתו טענה שאדם בלשון קוב מתחייב

בדש"ל ועוד טען פיו בתן שמעון מועתיו

ואין בדבר משום דנות כי אין לו שער קנין

ועכ שם נא

בבור שוטר על הבכור אם יקח את אשת

פלוני

ראובן מכר סחור ל' מעין ע"ו שאם יחסר

מהמשקל הכהן עליו להשלי' ופס'

קרוי לרביע ושמעון טוען ששלים לו מחלקו

שהולך עמו מאותה הסחורה וראובן אומר

שלא כתחייב להשלי' לו ממנה הדון עמו עוד

בענין שישקא מהררל ו' חביב לח

דיקונה איה דבר ולא מסד' והודה המוכר

שאיתו הדבר ה"א פקדון בידו

ושהוא של אותו הלוקח לא מפקדו זה והיה קנו

לו אם לא שסכר התקום ההוא וכונא' ועין

במהררמט ב"ח סי' טו' שם צג ד

המוכר חפץ לחבירו ואמר לו לתת לו כ'

לכנס פחות ממה ששאל והשלים

המעות ואמר לו כל מה שמתבא בעדו אתן

לך ומשך הספן ושוב תקפו בו של מוכר ומכר

לאחר אם ירנה הלוקח הראשון לתת לו כ'

לכנס הוא קודם ויש לעין אם מלא המוכר

יותר ממה ששאל מזה תובת ישרים קצו

ראובן בעל קנין לשלוח סחורה דרך ים

לאחריו שמעון אי' היו קנין דברים

או לא מהררי קלב הא טל

ברין הקונה דבר בקנין שגדך קנין אחר

להתחלק ממנו ועין במהרר"ח

חיים ב"ח סי' ל"ח שם ה"ב דף קסא

שכירות הבית פלגיתא דרבווא"ת' הו' אי

הו"א דש"ל ועין בהלכות

מתנות וכוואות בפסוק זה שם ח"ג מג

בני עיר אחת הוטל עליהם מכס וראובן

השתדל לבטלו והתנו עמו שאם

יבליט יתנו לו מתנה ידועה אחר ג"ח א"כ

מינו הקהל אנשים ידועים על זה ונמרו הדבר

וע"כ קנין דברים לא היו קנין שם ה"ד

דף נט

שמעון קנה סחורה מחבירו על מנת

שילך עמו בספיחה ואם לא ילך

חשן משפט הלכות בקח ובמכר וקנין אסמכתא קן

פלונית לבנו ופטרנה בעל התבאי והכחלה
 בחיקומו עמוד' ומה' אסמכתא הוא ואפי' בקיין
 לא קני לחוב הפוסקים' שם נו
 בו' שלקח קצת בגדום מחבירו ולא היה
 בודק כ"א בגד' א' וכתחייב לתת לו
 אחרים כמוהו ממש ובמכר שלל קיים תבאו
 דוסממא חייב להשלים תבאו וחילוקים בדבר'
 ים עט
 על א' צכתחייב לתת סך ידוע בכל שפה
 לחי' שילביש את בנו בעיד' שאכנו
 בעיר וסוד המלכאשו עלה לא' והעלה הבן
 עמוו אעפ"כ האב חייב שהכל מעלין לא'
 ועוד שמוען שהאב סייע בהומכ העולה והחילוב
 בכל מקום שנה שם קטו
 ראובן קנה משמעון בדול שהיה בספינה
 של גוי בלא קנין ומסובה ומכרו
 ללוי כמו שקבחו וכתן לו מקצת הדמים שוב
 כבש עם הספינה וכלכדה ונטבע' יכול ראובן
 לתבוע מוחיכו משמעון וכס' לוי מראובן ואפי'
 פרע שמעון שכירו הספינה ועיין במה דרמוט
 בח"א סי' קמ"ה' בהדר"ם אלשיך' י
 על בי' שלא כעל קנין בקבלת אחריות
 שהוא פטור ואפי' דכתוב בשטר
 לא מהכי כח' דשטר היבא דמקד קנין למוהו
 בקנין שם טל
 שטר שכתוב בו ואחריות שקבל עלי
 פלוני הוא בטעורת הספינה ח' או
 שוללים ט' בואו ח' על הספינה וכו' ובעלי
 הספינה בעמ' שללו' אין זה בכלל האחריות
 אבל אם כתוב בו בתם או שישללו' שוללים
 הכל בכלל ומ"הדר בכלל חולק בעיקר הדין
 בסי' ל' ובהדרש"ס בסי' ק' ועיין בד"א סי' פ"א
 שם ס
 ג' דעות בקנין אב' ומה' הם הדברים
 הנקנין בו' ולדעת הכל דורת
 בית חיבה חיקנית נהג' ומועסה בא' שהקנה
 לזרת עליו בלא נאש' והשכירם לחמר ופבלו

שטר המכתה' ויטוב סגיות שכראו מתחלפות
 בזה' ועיין במהדר"ט בח"א סי' שט"ז
 שם פז
 הנכנס פרע בעד חבירו בקנין אעפ'
 שעדין לא לוח ואינו יודע ממי
 וליה מ"מ כתחייב' שם צח
 לא' כוכר דין דמוסר' מלאכות אלא נבי
 רבית לא ע"י קנ' וע"כ' שם קלו
 ראובן כתחייב לשלוח לשמעון סחורה
 לחזק עליו ואם לאו יפרע' במעוה
 משל' ושלחם דמאן ולא הגיעה כ"א ימים אחר'
 הזמן הקצוב ואז כבד חזלה מהעיד שקבלם
 ובעדך שהוא לקחה לעצמו ודאזן טוען עליו
 בהודש בדירה ח"מ קד
 שבעון אמר לראובן רבונך שאתה הסחורה
 תסוב' להסביב' בעד אותם המעות
 שאתחייב לך בשתפשה בדבר שדברתי עיך
 ותלך הסחורה לעיר פלוני בעדך ובשמך ואמר
 לו ראובן הין ולא היה עם קנין ובאשר הסחורה
 לראובן באברה ואינו יכול להוכיח מיד שמוען
 שכר הדבר הוא' שם קו
 בן שמכר שפחת אביו שהיה משרתת
 לשוכים היו זה פטור לגבות לאביו
 דרבי ככך עד שיתפיש' במוכרה וע"כ'
 שם ריא
 הנקבל עליו אחריות הנכסות דרך יס
 וממ' בער שכרו המלכו' התורן
 והסליכוהו לים ובעל הספינה בתפד' מבעלי
 הסחורות הקפד' שהגיע לו' על מי מוטל
 לפרוע' שם רך
 ראובן רצה לקנות בתים משמעון אמר
 לו שמעון רוצה אחי שתתן לי ומן
 עד הערב כדי שאמך עם לוי ומצו רוצה אחי
 שתתן לי חצץ כדי שלא תתקדש מהמקנה עד
 צאת ערב וכתן לו טעם של כסף ולבית ערב
 במחר הענין ונטלו וקנינם אמר ראובן לכפרתי
 ככה לי בידך כמה בדים משובדים מוכר' י
 בן 17 ז בעד

השן משפט הלכות מקח וממכר וקנין אסמכתא

המתחייב עצמו בסתם לפצוע כל מה שיעלה חסכון פלוני לא שכתב

היה יודע כמה היה החוב אין זה בקרא דבר שאינו קבוצ ואפי' להרמז חייב וכ"כ מהרש"ך בח"א סי' קכ"א

ראובן כמתחייב בקנין ופועל לתת לשמעון לזמן פלו' כך עור' וכל מה שיחמר

מן הקד' הוא ישלם בעד כל א' כך דא' עבר חייב' וכ"כ מהר"ש"ס סי' כ"ח וע"ס סי' ס"ב ושע"נ' ומהר"שך בח"א סי' קס"ג' ובבב' שמואל סי' ט"ו וכ"כ' ומהר"ט סי' ס"ג' וב"ד בהלכות שבועות' **דברי ריבנות**

קח עד האוחז מעצמו בכסף בגדו של חבירו ואומר חבי כוונת קנין לעשות כך וכך לא עשר ולא כלום' **שם שו** המתחייב לחבירו ליתן או למכור או אלוס דבר והתכו' בתכא' שלא בא

הדבר לעולם הרי זה חייב לכשיבוא'

מהר"ש בהן ח"א קג

שותף שאל' לחבירו אחר שחמש' השותפות קבת שני' בסתם שדין הוא ששכ' ערחו ועמל' יטול ב' חלקי' והו' יטול חלק' א' לחבירו כתר"כ כל שלא קנו מידו וכול' לומר משטה הייתי כך ולא מהני היותו מוחזק בכספים' **שם קלט** מחלוקת הקובע מן הסכרי במאי וכו' או דווקא במשיכה א"כ במוצות'

ועיין ב"ח בהלכות פסח וב"ד בהלכות בכור בהמס' **שם ה"ב קיו יז**

בעל ואשתו שנתחייבו שכלל עת שימכרו חוקת בתי' שימכרוה' לראובן המבין כסך ידוע וכפטר' האשה וכשא' אשה אחרת ומכרו הסוך' לאוס אחר בפסו' ממה שנתחייבו למכר' לראובן לא זכא בה הלוקח' וב' תשובות להרשב"א ז"ל בענין קנין דבר שאל' בו ממש' **שם ה"ג פר**

היבא דהשוכר מחול' זכותו לא מבי' מחול' קובה

בעד כך במר שרופה לטבות ממנו והיו ג' הס' משועבדים לשמעון בעד' הקד' הסוף ושוכ' לא בגמר' מכירת הבדל ואחר' זמן ראיב' רובה למכר' כו' שדין עצמו ודרי' שמעון לסחור את הטע'

קרקע איכ' קקת במחול' ולא שוס דבר שאינו תחת יד הכמחל' וברשומי' **שם רעח ז"ע** אי' מהני לגבי פקדון מחלס בקנין' **שם שם**

שותף שמכר לחבירו חלק או חלקים מקרקע שמוכאים ממנו עפרות

זהב וכסף וכבר כתפרע' ממנו ולא היה במכר' הסוף שוס קנין רק שפרע' החופרי' פעם ושתים ורובה' לחזור בו אין הדין עמו' **שם שעו אין** דד' להקבו' מלוה על פה לא במעמד שלשס' אס לא שוס מכה' פשוט בעיור להקביות' שלא מדעת הלו' ובעל' כרמו' ועיין במהר"ס גאלגטוי' סי' פ"ח' ובבב' שמואל סי' ל"ד **שם שף**

אין חילוק בין תבע' מוסר' לתבע' לזקח' אלא כשכסדרו זה מזה בלתי הפכמה ושינוי' ביניהם' אומנם אס כבר בגמר' העבין אין בין זה לזה כלום' **שם שפז** **הקונה** שהתנה עם המוכר בלא תכא' כעול' שישלם לו הקסורה עם העגלות הראשונ' ולא שלח הרי קיוקת בטל **שם שיז**

גוי שקנה עשב שזובעים בו מגו' אחר והלך יהודי' אכל' המוכר והסוף על הדמים עד שתרצה' למכרו לו ומשך היהודי העשב לכיתו והגוי' הקובה הוליד' את המוכר לפני' דיון העי' וזר' שיתן לו את העשב והיהודי' תולכו' לפני' דיון גדול הימנו' וטען' שהוא קובה העשב לזכור' כל הפגעים של העיור והכבשים היהודי' לשמע' רבו' והולכו' העשב לרשותם והיהודי' הקובה מבקש' מהם דיוח' אין הדין עמו' **שם ת"ז**

חשן משפט הלכות מקח וממכר וקנין אסמכתא קז

כלל קנין אבל המסכיר כרא' דמצי מחיל זכותו
כלל קנין • בהרוא' ו' חיים

ח"א לח

מי סהיו בידו מצות כפקדון וכתבס לו

המפקיד בקנין אי אמרינן דאין קנין

קונה במצות ולא זכה • שם עז

המתנה עם חבירו שבמכור את ביתו

שימכרנה לו מהו ליתכח לבתו בכדוכייתה •

שם ח"ב צח

המלוה מצות לחבירו וקבל עליו אחריות

הנכסים אין במשפט אלא ככסי

השחורה ואם סיכה בהליכת הדרכים ודבר

דלא שכיחא אין נזיק להתנו' עליו • מ"ש בט

ראובן ושמועון כפל ביניהם הפרט על

ענין חוקת בתי' וככנסו ב' יחידים

ביניהם להטיל שלום וראובן כטל קנין לכל

אשר יגזרו ושמועון לא רצה ליטול קנין בשום

דבר עד כי יחיד מיוחד הקהל אמר לו אם אתה

שמועון תרצה אני אטול קנין בעדך ואמר לו

טול אתה קנין בעדי לכל אשר יגזרו אומר

היחידים ושם שמועון משט' הויתי כך אין בדבריו

כלום ואפי' פרע היחיד ההוא מה שחייבו לו

הדיונים ולא אמר כלום לשמועון למה חיות הוא

לפרוע את הכל • תורת אמת קב

קנין מודר ישנו בליה כמו ביום • משאת

בניבון עז

פשרה טענות מרדון הטוב של המלוה

טלח עז תביעה וטענות מחילה

מוקרי ואיזה דרכי קנין • ועיין בהלכות אונס

ומסירת מודע • בהרר' מלובלין מז

אי • בכל דוכתן בעינן תכא' כטול • בני

שמואל ח

ראובן ושמועון עשו' תליפין ולקחו מקבת

מסורות שהיו להם ליקח זה מזה

וכמו' כיד שמועון יותר ממה שכיר ראובן וראובן

אחר זמן שמועון שאלו יכול להסלים כשיעור

מה שהתנו שיעשו כשיעור מה שמשך שמועון

יותר ממנו ושמועון אינו רוצה ליתן לו כלום
אם לא יקיים תכא' ויתן לו כל הסחורה שהיו

עם ראובן וע"ש • שם רב

ראובן היה חייב לשמועון מזה ומחר לו

סחור' כדי להתפרע מן הדמים וקבל עליו

שמועון שאם יקרה שום אונס סחור' יהיה מחול

ח"ב קנין וע"ש • שם לח

האומר לחבירו חילך בגד זה אם תרצה

בו בסך כך הרי הוא שלך ואמרנו

לו שאין רכובו לקבלו בסך שהוא אלא שומכרנו

למשכורו שזכ' כתב לו הכנר הה' קבלתי עליו

ולא אמ' בכמה הדיוס חייב ליתן לו כמו שקב

ואם יש הפרט ביניהם בסך אם אין שם חילך

כדיוס ישבע שבעת התורה ואם יתרצה בעל

הכנר במכר שאומר המוכר שמכרו רק שמועון

על שינוי המטבעות ושיבועו שבעת המסכה

נס יגלגל עליו כסום המכר • משפט

צדק עב

טובת הנאה אי בקבית בקנין מודר ובאונס

מהרר' טראני ד' ה

זכין לאדם מיוחד שלא בפניו אפי' שאין

מכירין אותו • שם א"ה ז

ענין כדירה ושעבוד ואי מצי להשתעב' למי

שאינו בעולם • שם ח"ב כב

אם כדבר שלא כעש' מיד בעינן תכא' כפול

ותכא' קודמו למעשה וכו' • שם בח

במקנה ככסי' ב' ק"א ויש בהם דברי שאינם

ראויים להקנותם ב'ק"א • הו"א

שמעתתא דקמי' את ואמר בכמה דקדוקים •

ועיין השטפה והקפדה • ועיין בבב' שמואל

מי ל' • שם נב

המוכר בהמתכה על הדרכים המותרים

ובתוך הזמן רוצה הלוח לפרוע

מהו לכוף למוכר לקבל • ג"ת דף קל

להר' אש קטן שלום בין למוכר מוזכות בין

למוכר משא ומתן חייב לשלם •

שם קסא

כלל

חשן משפט הלכות אונאה ובקח טעות

קנין מוציא לבטל טענת השואל כגון שאמר
אני מורה בקנין שאני חייב וכו' אעפ"י
שלא אמר ואח"כ לו חובו למזן פלוני ויש בדף
שם ענין קנין דברים
האומ לחבירו שזה שאני לוקח קנוי לך ולא
אמר שלם זו מהו שם שמט

הלכות אונאה ובקח טעות

בדין אם יש הונאה בקרקעות וזו שמכר
בזול הדבר לפי שלא היה בדעתו לחול
נזק חור המכר קיים **מהר"ם אשקנזר**
מר
ראובן מכר לבנו הגדול חזקה שהיתה שם
ח' אלפים לבנים בעד חנף לבנים
והחזיק בה כמה שבי' בחי' אביו ואח' מות אביו
קמו אחר' ובעד' עליו בטעם איכא חזק' חזק' דין
עושה **מהר"ר** ל"ב ח' אדר' קבח
ראובן קנה ממנוגר טעם ידיו שחייבים לו
מפרם המלך ומכרו לשמעון וכמכ'
הפרס בטל שמכרו המלך לאחר הז' מקח טעו'
אם יתגרר כי בטעם סקנה היה הטיס' ידיו
בטל **מהר"ם טראנ'** ח' א' קעח
שפחה שהיתה רגלה בשמן בבית חלוצה
ומכר' וכודע שהיה מהולי הנקר'
שדוכס' אהם הז' מט' ולא אמרוק שזמן היה

שם רמח
המהר"ף שם חבירו בגדי' בישי' וזו רוב'
לבטל החילוק כי כבוד לו שהמס'
לקוח מנכר' **שם ח"ב דף נט**
על פסדת כביעת בגדים וזו טוען הנכס
שטענהו **שם קח**
הקונה סחורה ומחבירו שחלה חותה ענין
ועוד הוסיף לקנות מזה וי' שהיתה
בדלך וזו טוען עליו הוכחה **שם קכו**
המוכר שפחה לחבירו ובכחה נה וכודע
שהיתה תוגרמית ולא היה יכול

למכרה בין שידע המוכר הדבר ובין שלא ידע
חייב להחזיר את הדמי' **מהר"ר כרנינו**
ז"ר ריה
ראובן מכר לשמעון חזקה בית שדבני
א"ה ח"א לישראל לדור בה ה"ט
היו והמעות חוזרות **שם ח"מ דלא**
מי שהספיד בשבט' בדרהדה שלקח
ושען הונאה והלה קומד שלא היו
האונאים בקיאים גם לבעמים מוכיאים הדנה
ככך ולפעמים מוכר ועל הכסף לקוח מורה
הדין עמו **שם טעט**
יש להסתפק אם יש בחליפין דכל' דין הונאה
הוכח דעשו לבחורה **שם שפג**
בדין מוכר יפה ונחלא דע' או מן חלד ונחלא
מין אחר וענין במהלך דכל' בחזק'
קכו **שם שבה**
בדין הנושא ונותן בלמונה שאין זה במסקר
ואומר בכך וכך קניתי ואינו כן

שם תלג
הקונה בית בקנין ונכסיה ויהי בבוק' שמע
שבעלה הראשון היה חייב לו' אחר'
ממ' אינו יכול לחזור בו **שם ר"ן**
ראובן מכר לבני' גדלים ששלחו לו בחזקת
אק' ימאש ולוי מוכרם לביתו והכוחו
לכיתו אחר' וכבר בעשו מהם מלכודים ואינם
בעלים ולוי פדע לראובן מעותיו ומשלם ואחר'
שעה חדשים אמר לו סגנדי סלוב' יקו' הו' ולא
אק' ימאש כי כן אמר הבית והגדרך לפיוסו
בדמים ומזכר' אותם ממנו אין לבוי על ראובן
אפי' חרם שיהם וענין במהלך דכל' קמו'

דברי ריבות צג
ראובן מכר לשמעון שפחה אחת ואמר לו זה
לו לזכ' שסקתי ואני מוכרה לך
על האופן שקניתי ולקבת ימיה הכיר בה
שמעון שהיתה מעוברת הו' מר' וקני' לה' ח' א'
את הדמים **מהר"ר כהן ח' א' יט**
הא דקלל הכופא והכותן בלמונה אין לו פלוג'
הנזק

חשן משפט הלכות אונס ומסירת מודעא קח

המזכיר ממוסר אחריו קרקע בחזקת בעלים
עומדת שם ק

הלכות אונס ומסירת מודעא ועין באה בהלכות גתית הגט

שטר שכתב מודעא עליו וטוב כתב שטר
אחר אחר שכן תמימה בלא מודעא
אעפ"כ המודעא במקומה עומדת: וחיוב
בזה בין הודאת קנין מוזין לענין חיובי אשה
וע"ז בסמך **מהדרין** ח' חביב לה
משורר שלא רצה לזכרם לחופה אם חתן
המשודכת לא יוחל לו ולאחיו
קנין שמים לו עליהם וכן גטא וכת' להם שטר
מחילה בקנין ושנוגה וניטול מודעות והוא
מקד מודעא וע"ז **מהדרין** ח' לב ח"ג
בה

מי שהיו מחייביו אותו לכתוב עליו ש"ח לראו
ומסר מודעא וטוב ככתב השטר על שם
יהודה כדי להסתיר הדבר אין בכך כלום אם
ידוע שהחוב הוא מחמת תביעת ראובן הוא
מהדרין טראני ח"א קרו
מי שמסר מודעא על מחילת חלק הסכנו
הנכנס לזמן הדין בעבור שיטא אחי
גיסו את אחותו המשודכת לו **שם** ר"ח
ראובן היה די' לילך למ"ה לארס לו ויתומה
וידוע הדב' לשמעון שהיה ראש שטא
תהיה ליתומה עליו איזו תביעה של מזון וכא'
ואחר לו שיתחייב שלא תוכל היא לתבוע ממנו
לעול שום תביע ואם לאו שיש בה בידו לעכס
הכל כתו ומוק' הדברים הוכרס ראובן להפיק
רצונו ועוד גטא שמעון עמו שאל יקרה הדבר
שלא יגמור רבבו שוכל להביא שני עדו לפני
הדין שיצירו עליו שקלא קנין לו סך מעו ושיב
העדי' סך זמן שט' כתובוהו כדי ראובן וראו כן
כתב כדי כמו של שמעון אין בזה קנין כלל
וכא' מהלך חסד ק' י' קלא דאוי ככתב
לשע"ז

אובל דווקא באובלת דמים ושומא אבל
במירד דמט' כגון באובלת מדה ומסקל וכיונא
בהם לא וע"ז וכס' ק"לח ק"ו **שם** שם
האומר לחבורת חבית של יין קימי בכך
וכך וכך חצי משכר בהם
וכתובה הלווקא ואחר שמך היומאכרו טען
גלויו שיה' חסד שהיה שם אחר מזה שמא
אין בדבריו כלום **שם** ק"ח
זבולון מבר חוקת בתים לשמעון ושמעון
לראובן וראובן לכפתלי שלא
באחריות חסן ממנו ומכאוי בחו והבתים
לעולם כשאריו בוד' זבולון וטען לכפתלי כי
מה שמכרם לשמעון לא היה קלא דרך משכנת'
וטענה זו כבר ידע ממנה כפתלי בשע' הקנין
וכא' ראובן במעו שקבל וקנין עם שמעון
על הדבר **שם** ח"ג ו
המוכר לחבורת עתה שנוכחין ממנו כסף
שום מאתי' חבית ראוי לקוד שטיפית
את המוכר עד שיתרנה שלא יבעל את המקח
וע"ז **שם** פ"ב
ברין חבית ודברי הדמס וה"ה בריס פרק
י"ב מהלכות מוכרה **מהדרין** טע
בפאנו מז
שנים שהחליטו בנדים בנדים וטוב טען
אחד מהם שהיה חבית בדבר ורצה
לעכס בכסו האחר לא אמר כלום **בדין**
א' בזה בחלוטין מה בקרא עירית ומה קרא' כלי'
בני שמואל בב
במה מקורות בדין חבית כגון שני' שלקחו
ספן בשותפות וטוב ה' מתר' ברוח
דבר מה בחלקו ואם חלק' ח"ב הלווקא מוכי'
סחורות הרבה בלא שומא ובלא הקפדה
ודין חזרת הלווקא א' מתקבר שכל לזכו סחורה
כסחורתו אם יכול עוד לטעון ודין חזרת
המוכר לעולם מה נכול י' כ' **מהדרין**
טראני ח"א יט
המוכר קרקע שז' מקמי' בניה חזרה

חשן משפט הלבות אונס ומסירת מודעא

עשה ולא מסר מודע' ושוב טוען כי אכנס היד
אחר שיבא מפניו הוא וכל הכלים אליו מה
המחילה קיימת. מהררש בדינה א"ה
כה

אשה שבעלה קצין והשבעה שלא לתבוע
ולערער על כתובת לא נכד בעל'
ולא נכד וימה ואז כהן לה בעלה נע שהיה
הול' ומסוכן ושוב כפטר לעולמו וסאש' טוענת
שאכנסה הית' כדי שלא תפול לפני יבם מוכה
שחן ובעלה היה מושבע לגרש' כל זמן שיחלה
חול' ומסוכן ולא דעה לקוי' התבאי עד שמתחו'
הדין עמה וע"ש

שם קפב
במי שמחל ומסר מודעא ושוב עשה חשכון
עם הכמחל והתחיל לפרוע לו קצת
ובקש ממנו מחילה סתית. **שם ח"ממר**
ברין מוסר מודעא על מחילה ויחזיק דאפי'
לדעת הראש מחני. **שם ר' שלה**
ראובן היה חייב לבנו וירד מכספו וזכא
והגוי העליל על שמעון לומר שהוא
היה ערב ואכספו להראות לו את ראובן והראה
וכתפטר עם הגוי וככסם שמעון ערב ומסר
ראובן מודעא אין כה ממש. **שם ר"ר**
ברין יורש שמחל מחלקו כסבור שלא היו
הכספים מרובים וכתב וכתן ביד
האלמנה שהעצתו הער פיטורין ומחילות.

מחילה בטעות מוקרי ומצי' הדר ביה.

שם שמח
ראובן היה חסד בכית האסורים בשביל
גוים בעלי חובותיו ושמעון היה
חייב לו בא' ח'ף לבנים ואמר לו שאין לו במה
לפרוע אבל אם ירצה לעשו' לו פטורי ומחול'
יתן לו ד' אלפים בעד הכ' וכן עשה. אפילו
מסר ראובן מודעא המחילה קיימת וע"כ.

שם תוח
אי' במתנה ואפי' באכנס כהני ביטול המודע'
שם תיש

נראה דלכא' הכא' דאפי' שג' על ביטול
המודעית

לפיוסא א"ע דשבעה לא עבדא קצין משום
דלא ליהוי עבדיכא חייב לפיוסא כמה שדרכ'
של אשה להתפייס ואם לא כתפייסא פטור.
שם שו

פשרה שהי' נמכר לעבדן מודע' היא הפטרה
הבאה מחמת טענות שאינם יכולין
להתכר' ולד' הדין עם מי או שיש עסק שבוע'
בזיכוס וכו' אבל אם הדין ברור מחיל' כקדא'
וכ"כ מהררש' מלובלן סי' כ"ג. ועיין
במהררשדס סי' מ"ד. ותל'ט ובמהרר' לוי סי'
ס"ח.

שם חב רף **מו קנב**
מודעא שמכר מורשה שכתפטר עם ה"כח.

שם נו
מודעא שמוסרה על עשית' ש"ח ולא ידעו
העדים בודאי שלא היה חייב לו
הסך ההוא וע"כ.

שם קפא
הבגדים לחבירו אם לא ידון עמו דרך כשרה
וקלואה מסר מודעא. **תומת**
ישרים פט

מי שבעת כושואין בקשו ממוכו להוסיף
תבאי' שלא כמנהג ולא מצי' דרך לישט'
עד שמסר מודעא כוללת כל מה שיוכל לפרט
בביטול ואפילו אם יטבע המודעא קיימ' א"ע
מהררש גלאנטי עג
בענין מסירת מודעא כנגד סודאית קוב.

מהררש אלשיך לה
מודעא שבעשית על שטר מחילה וכת' כה
שהכירו העדים באכנסו וסם לא היו
יכולים לדע' ביור' הדבר הרי טעו בגונאכ'
דעבדי איכסי דטעו והמודעא קיימת. ועיין
הכרנו באכנסו.

שם נא
הפוסק מוזכות לגישו חמש שנים והנביל
זמן לכושואין ובתנן הומין כתב
לו המאודק אם יש את כפשו להכניסו לחופה
וקשיב לו וכו' לשל' וכו' עם כל קרוביו ואי' הבין
וכשבא אחר לג' הפוסק שאם רצונו ליכב' לחופ'
יכתוב ויתן בידו שטר מחילה על המזונ' וכן

חשן משפט הלכות אונס ומסירת מודעא קט

כלנחם בקרקע נ"ט אס באמן למור מיכד
זביכתיה והאנס שכנ' מה דינו * **ת"א קיז**
אשה קבלה על אחד שהוציא עליה קול
שקדשה ומתוך כך הוצרכ להיטות
פסרכים וליתן לו פ"ה וזונו' כדי לפטר בנע
אכל משרה מודעא * **שארית יוסף יז**
שותף שהיו הנכסים תחת ידו והכריז את
שותפיו שיפטר והוא מן החוב' שהיו
עליהם ואס לאו לא יחזור להם דבר ומכרנו
מודעא ועיין בד"ר סי קכ"ט * **מה"ררם**
איסרלס כב
הטוען על הפסדה טענת אונס מחסירם
והזיק * **שם פז**

מסירת מודעא בטענת אונס אפילו אונס
מזון מבטלת הכרז והשכונות
שלאחריו וע"ש ובמהר"ל כל ומהר"ש לשי
וכת"ח סי' ס"א ופ"ו * ובמהר"ט כ"ס כ"ב
ובמהר"ל לוי סי' ס"ז * **מה"ררם כלובלין יא**
בענין מחילה בטעות חז באונס *
מה"ררמע מפאנו מב
במי שאימון ונזמו עליו בדב' ירוש' עד שהוכר'
לכרו' את הגזנס וקוב מת ומכאן נכסיו
כידו ודונק לתפסם לעצמו הדון עמו *

מה"ררם טראני ח"ד
במודעא שיש ספק או קדמה למכירה ואס
נדיך למסור מודעא * **במוכ' לגזלן**
ועיין ביטול המודעא במכר * **שם כג**
שטר מחילה טענשית אחר קביה שמסר
עליה מודעא * **שם כד**
בי שהיה מאיום ומגוזס על אחיו ליקח מהבני
בחסד' עלי' אחת ולכן יעבדו וקני וטובי
הקהל שטוב לו שימכרנה למגוס בפסח' משונו'
ולא יקמנה בחסד' ויעשה לו שטר מכיר' נקיין
ושכונות הכל כרכונו ואס' יחזור ויתבענה
ממנו או מורסו וכן עשה הדין עמו לחזור
ולתבוע ואע"פ' שלא מסר מודעא *
מהר"ל לוי סז

המודעות דהוי ביטול ועכ' * **שם שם**
א"ו היא מודעא * ועיין עבד אינוס דגזים
ולא עבד ד ועיין במהר"ל כל כח' סי' כ"ז
ובמהר"ל טראני ס"א כ"ב * **דברי ריבות סז**
ראובן מכר חזקתו בדמים מועטים ואחר
שנים הוציא שטר מודעא * **שם**
רלו

על מיו שכתתיב בקנין ושכונות לפירוש
לחבירו לזמנים ומסר מודעא בפני
עדים שהעידו על אכסו וכבר עבד' על השטר
שכת השמיטה הרי זה פטור * ועיין עדים
שאלמו מודעא היו דכריכו * **מהר"ש כהן**
ח"א י

שמעון מת והניח בן קטן ומתכו שתבעו
בכיוו על עכ"ן ירוש' אשתו הפתו'
לאפטרשום להולוכו לעצמו עד שכתש' עמו
ועבשו טיען עליו האפטרשום אחר שמתה
אשתו אין הדין עמו ומ"ה"רם טראני מולק
בכ"פ דף ק"ו * **שם סה**
ראובן מכר חזקתו לכותי בפחות וטעויה
מחמת חכמו ומכר מודעא ושיב
יהודים קדוה מהכותי הרי' ראובן מוכיאה
מחמת ידם * **שם עא**

משכיר שהוציא שטר מודעא על שכירות
הבית ונולד העד לא הכירו באכסו
גם היה בדבר שכונות וככתב שטר השכירות
בפני עדים אחרים ועכ' * **שם צג**
אשה שהוכרחה ללכת מן העיר וזכר' בית
של בעלה והודתה שהיא קבל' הדמים
ולא קבלם כי אס בעלה הרשע ולא משרה
מודעא ואחר ימים שלחה אל הקהל שיפשו
שיחזיר לה הקונס את הבית * **שם קיז**
בי שהיה כבר תפוס בבית האסורים מחמת
גזים וסוד כתתיב לחפזו לעמו על גזרת
סדיכים ומסר מודעא * **שם ח"ג קד**
תלוחו וחזן קרקע ומסר מודעא והכירו
באכסו ועבר האונס ואס' דר

חשן משפט הלכות שותפים ומתעסק

חלכות שותפים ומתעסק

שותפים במשכון זה' מהם טוען שהתבנים
פסגו' חולקין בין משכוכו של
ישראל למשכוכו של גוי וכן קין לרבות' שנים
הכלו על המשכון זה מהם חה מאתים ואחד
המשכון מהו שישלם כל א' חבירו' **מהררם**
מינץ נט' סו

בח השותפים בשטרות זה על זה' ואם
היה להם משכון בשותפות וא' הוציא
הנאכזר עם סך הלוקחו להחזירו לו מה דינו
עם השני' **שם** ע"ד

שותף שחלף איך חלק חבירו בכלל
המשכילה וכא' אם אינו שותף או
שהיתה המשילה נאכזר' **מהררלן**
חביב קלו

שותף שפעם מועת מהשתתפות באופן
לומר חוב אדם חייב לו ממקום
אחר ויש לו מנו ויש חולקין' **תומת**
ישרים קעה

שותף חלוקת לבדוק השותפו ולא במחל
במקח השותף האחר לא חל
השעבוד עליו כל זמן שלא ימנע ממון השותפות
בידו' ועיין במהרד"ט בח"א סי' ד' וק"ג'
ובמהר"ם אלשיך סי' כ"ה צ"א' ובמהר"ש
סי' כ' וק"ב וק"ב' וכל' סי' כ"א' ובמהר"ט
במ"א סי' ק"כ ובמ"א סי' פ"ח וק"ב ור"י' ובת"א
סי' קל"ד ה' ובפליט' כ' סי' י"ח וי"ט' ובנידולי
תרומה דף ר"א' **מהררין** **לב** ח"א

דף קיו
שותף שקבל מועת חשכון מן הגוי אם
כתן החני לשותפו לא יעול ואם
לא כתן לא יתן' ועיין במהרד"ס סי' כ"ו
וב' וק"ב' ובד"ר סי' פ"ג' ובמהר"ט סי' כ"ב

שם קיו
שותפים ששתתפו לרווח ולהפסד
גהעלילו על איהם עלילה וקורו

אוכסנו בחללתו מ"כ שנים וזכו וסמך האופיע
לשותפו שהיו אז בידו מועת השותפות ופסק
להם ואחר שנה חלקו ואחר קצת ימים חזר
השותף על חבירו הכתמה בעלילה שישלם לו
כ"א פרחים שהוציא שלא כדון וטען בדבר
ולפי' שתק אין הדון עמו ועד' ובת"א סי' קצ"ב
שם ח"ב עג

הנותן מועת לחבירו להתעסק בהם
בסחורה על תכלי שיקח מהרווח
סך ידוע ולא יתנו זמן ושוכ אחר שהתחיל
להתעסק אחר לנהנות שדעה לשלוק והוא
אומר המתן עד' שיתנו זמן מכירת הסחורה זו
הדון עמו ואם על כל פנים ירצה שתמכר
הסחורה עתה בדרך לתת לו הרעם כפי הערך
שיאמרו הסוחרים הבקאים שהיתה כמכרת
בזמנה אלא שיש לעיין אם יש קצת רכוש בדבר
ועיין במהר"ט ס' כ"א סי' ל"ב' **מהררם**
טראני ח"א יב

מי שנתעסק במזון חבירו וכתן לו קצת
רווח ואחר כלות העסקא טען שהיה
בה הפסד' **שם** כג

בט"א של שנתפס הי"ד יסלוקו הרווח
שם קטו
ראובן לקח מוקטעא מן המלכות לזמן
קצוב ובשתתף עמו שבעין בשטר
ואח"כ הוסיפו עליו ואמר לו שיתפן שלא וחוסי
ליקח אותה ואעפ"כ לקחה ראובן כי אי' אכסג
אותו בעבור שהיה' שלו מקוד' הרי שמוען חייב
בהפסד שהפסיד ראובן ואפי' כשל תוספת'

שם קכו
ראובן קנה סמור' או הודה שיש לשמוען
חומש בקרן וברוח והתכה שולד
הוא קצתה לאחרותיו למקום פלוני והאחר
יגלך שמוען אחר כך לאחרותיו וכאבד אותו
של ראובן ושמוען אינו רובה להוליד את שלו
נמוען בתוך שמועותיו שלא קובר שותפו בשטר
שם קכז

אפילו

חשן משפט דרכות שותפים ומתעסק

קי

קודם מחזרת השותפות ונעל ולא קיים הקצו
 הוי קצין דברים שם קח
 אחר מהשותפי ולקח מעות מכותי מהלואה
 ושוב מחלם לו אין לשותפו חלק בהם
 וע"ס שם קרח
 שותפים מהללו לגוי ח' דרכות ועברו
 הדכה דברים שם קסה
 ראובן ושמעון כשתתפו ויולד שמעון חזן
 לעיר לקחו ארבעין וקנסוהו ותוצע
 חצי הכוזק מראובן שם קעב
 אחר מן השותפי שמת בטלה השותפות אפי'
 בתוך הימן שהתכו ומ"ח אם לא חלקו
 באמצעה השותפות הריח גס ליתומים ושוילו
 כ"ח על כל מי שיש בידו מהקצו או מהריח
 סיבוא ויגיד ועב' במהדרש'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'
 גאלאנטי ה בר
 שנים שהיו שותפי' סקידים מחזרו' הדכה
 בני אדם ופעם אחד שלחו לאח' מהם
 חכמים טובות ומרגלות' למכור ולא קודים
 לשותפו גס התבטלן בחור אחד שזכותו
 שלם בדרך השומרים ובגבנו משם הוא לבדו
 חייב שם עז
 שותפי' כשתתפו בזמן שהגרש'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'
 ק"כ לבכים וכוזמן שבאו לחלוק אינו
 סוה כי אם פ' יעול בלא' בבתחלה ואחר כך
 יחלקוהו הריח ועב' במהדרש'ן ב"ח סי' פ"ז
 ובנייה דעה בהלכות דכות שם צ
 שותף שסיק מלדעת חבירו ושמו ההיוק
 על פי שני סוחרים בקיאים וראי'
 שנים שם צג
 ראובן שמעון ולכו כשתתפו דאובן הוכיח
 ת"ת גרש'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'
 ולוי חלק ומחל'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'
 מה זכאי יותר על חבירו ושויל החלק היתר מן
 האמצע והריח של חלק היתר לערך כ' למאה
 ומה שיסאר מהריח של כל היתרים יחד על
 כלמאה קבל דאובן שלים האחריות אין כאן
 דכ' 2 28

לדעת הרמ"ם שנים כשתתפו
 לא במעות שלהם אלא לקחו
 מאחרים משנעשה משיכה בדבר בתקיותם
 השותפות מיד שם קנה
 שנים שותפים שמת א' מהם וכשאר השני
 כושא וכותן בנכסיו השותפו והריח
 לא למנה חשון שהפך דם אם יביא ראיה
 יבנה שם קפה
 שותפים שהפסידו ולפי הקצו שהיה סח'
 בריך לשלם מחביתו מלבד הקצו
 וסוען שאינו חייב בהפסד יותר על הקצו
 שם רב
 שלשה שותפי' ששנים מהם לקחו סחורות
 באשראי והשלישי כתחייב גס כן
 לשלם והעני א' מהשני השלישי חייב גס בחלקו
 שם רג
 שנים שהיו בניהם עסק משא ומתן הא'
 אומר שהיו שותפים בריוח ובהפסד
 והשני מכחיס ויש עדות שאינו ברור שם
 רעט
 ברין א' מן השותפי' שהלך לו שלם סחורה
 שלם מדעת חבירו שם שבט
 ראובן ושמעון שותפים וראובן קבל ריוח
 מכלו ומשפותיו ושמעון טוען שיש
 בוצר רבות גס במהא חסרון בכיסו של ראובן
 שהיה שמעון מעול בו ומעות השותפות
 שם הב דף יט
 שותף שנעשה עסק בעדו ושל שותפות
 באכד שם פג
 אחר מן השותפי' שמת בלא' ככים והוכרכו
 להוציא מומין להביל בהכנסים מיד
 המלך שפיו אומרים שכל ככמי השותפות היו
 שלו היחך ושתלם שם קו
 ראובן היתה לו סחורה והקכה אותה
 לשמעון בקצין גמור טוולכמה
 בשותפות למכרה בחוקם בלובי ושוב נעשה
 פיו שמואל קצין שלם ויחזר סחורת עסקו

חשן משפט הלכות שתפים ובתעסק

עמו ועיניו סס כסו קע"א שם ח"מ יב
 שותף שיהיה לכבדו ושיתפיו לא ידע
 ולפיכך לא תבטל המלוה חייב
 שם פז
 שני שותפים שחלקו ומסר המעסק ביד
 חבירו הקדן שלו ומקנת מן הדיוח
 וכתן לו ששבטן בכתב ידו ואמר שכתב לו דיוח
 בכיס כך נשכר כשרפו הסמורו ונפסדו המוכות
 שעליהם היה מחשב שיעיר הדיוח שכתב הדיו
 זה פטור וע"ס ובמהר"ל ב"ק סי' כ"א וק"א
 ובמהר"ט ב"ק דף קכ"ה וע"ב שם צד
 ה חנג
 ראובן מוכס המלך היה חייב לשמעון סך
 מעות על כתב ידו וכתן לו כ"ל
 שנינו מן האדם בידו מדינא דמלכות שילך
 למכרם ויתפרע מהם וכן עשה ובין כך נפטר
 ראובן ועבד מלך בא נלקח כל דמי השעור
 אשר היו ביד שמעון ובכו ואסרו של ראובן
 בראות שהם נוט' למ' הפקידו ביד לו שותפו
 של שמעון כסף וסוה כסף אם לו סוה שותפו
 של שמעון בחוב וס' והדברי בדור' לו כמו שהם
 בדור' לשמעון מהבו לו תפוסתו שם קלה
 שטר שכתוב בו בפניו עת' הודה פלוני
 שחייב לפלו' ולשברתו כך כך לכנוס
 ושנכ עשה זה החייב שברשות לא מן השותפים
 בדבר שאיכו מן השותפות ואומר לככות חובו
 וס' דוכה וס' שאיכו דוכה שם קלו
 שותף שטען לשתפים שהתכו בדיניהם
 שלא ויעלו שום כתב'ם בתולס
 בדיניהם טען על כתב'ם שלא היה הית'ם
 בו כ"א מן השותפים וס' מחשבים בשבועה
 ועיין ב"ר סי' קל"ד ה' ג' ו' שם קכח ט
 שותף שטען שלקח סחורה לעצמו במצות
 שלו שם שם
 שני אחים שותפים שכתב' א' מהם ויכחו
 שט' חובות רבים על הכשר
 מהם שהיו ערב בעד אחיו ווקס שאיכו ערב

דכות דחילוק יס בין עסק לשותפות ועיין
 במ' הרמ"ט ב"ח דף י"ח שם צח
 שותף שיתר לחבירו על מה שמכ' לשעבר
 שלא כתבאו שדיניהם בכתב'ם שאלם
 וחזר לדי כך אם יתן כל מה שסוה א' נק' יתן
 לו חמישים מהו הכוונת שם קיא
 שותף שהחזיק בדמי סחורת חבירו אשר
 נשתחף בה עם אדם אחר והוא לא
 הוכר כלל בשטר השותפו' שהיו ויכחו הכל
 תירו ויהיה ביד השותף החדש עד יבוא שותף
 של שניהם או יתברר שאותם המצות היו
 מהשותפות מהדרם אלשיך בה מא
 אחר שכתב לאחד מן השותפים שיקנה
 סחורה עליונית שלא היה בלעתו
 לקנותה ויתן ל' חלק אחד ממנה וכן עשה
 ומצות שהיו בידו משל המשלם פרע ונקנת
 חלקו ועל הסא' סוף עצמו על ס' שכתן בידו
 לגבות כשכילו ושלם הסחורה לידו וחזר בו
 ונקונה כתב לו פטומו מולי' אחרות חלק
 המשל עליו ומן הדין אין לו על א' מן השותפי'
 כלום וע"ב שם פ
 שותפים שטוענים זה על זה ויש לא תחת
 ידו משל חבירו אם הוא דב' שאיכו
 מפורסם שהוא מן השותפות ישבע מדון מנו
 עד השיעור שהוא ואם אין מנו ישבע הלה
 שם פא ב
 שותפות שכלם ומכר סו' בפקדון אצל מו'
 שהסמור' בידו ואם עבר ונשא
 וכתן והרוים או הפסיד מה דוכו שם קיו
 ב' שותפים והאחד חובות מצות מהשותפות
 מכלי ודעית חבירו ועשה שנתפנת עם
 לו וכו' לא ידע תאומה שהמצות מהשותפות
 חבירו של מוכר לאו בעל דברים דידים הוא
 גם אין לא ק' הרוים לג' חלקים מהדרש
 מדינה א"ה קער
 שמעון נשתחף עם ראובן ואם לקח חב'
 וטען שיש לו חלק בה משת' הדין

חשן משפט הרכות שותפים ובתעסק קא

שותפים שחלקו ושוב העלילו על אביו
של א' מהם על הסמורה שקנו

בשותפות והוצרך להוציא הובאו חנירו פטור
ועל שם פס' ע' ופ' ובהדרשך בח' א' סי'
כ' ופ' ובה' א' סי' ג' ופ' ובה' א' סי' ז' ובה' א' סי' ח'
סי' א' הים שם שנועה **שם קס**

האחים השותפים שהתנו שהוצאת האכילה
ושמיה יהיה לאמנע ממעות
השותפות וכל שאר ההוצא' לכל א' משל עצמו
אין הוצאות הרבואה בכלל אכילה ושמים
ועיין במהדרשך בח' א' סי' ק"ו ובסמך כבאר
שם **שם קסא**

שותפים שמכרו סמורה והקונה ברח לו
ושוב א' מהם עשה מורסה והלך
וגבה ומצו וכשחזר הקונה קפנו עליו שאר
השותפים ותובעים ממנו החוב **שם קסב**
שנים שותפים על הא' היה מוטל לכתוב
כל ההכנסה הכבכסת בשותפות

ועל הכ' כל הוצאה וזה לא כתב כילה אין
עליו קנס ושיבצו שבועת השותף **שם קסג**
ד' שותפי' בכ' מקומות אחד יושב בחד' והנ'
שולחים לו סמורות ונטה למות וכמנח

שם א' מהנ' וכוה בפני עדות ואמר בסך ככס
שים לו מלבד מה שיש לו בכסו עם הנ' שותפים
הסך הוא החצי שלו וסחתי של השותף הכמנח
אמר ולא! פירש מהו הסך וכידו מיהו ושוב

פקיד שלו ואמר שעל ארנו א' היו דבריו והטות
טוענים עליו כמה טעמו' ע' ש' ומו' פסק הרב
שאין להובאו מיד הורסים **שם קסד**
בחק' דף קמ' ג' נדר מולק בכ' דס' ומהדרשך
בח' א' סי' ג' **שם קסד**

בשותף שקנה לצורך השותפות ושוב בא
בעלילס כל הדין לאמנע **שם קסה**

שם קסה ב' שיתפים קנו עורות והאחד הלך לדרכו
והב' מחמת שהולו החליט' בבגדי' ובנכס'
אם לא נשתתפו אלא לקניות עורות הב' חייב
בכל

והוא רוצה לפרוע את שטרי הערכות ושאר
ב' אומרי' שפרעו שום בשזה כל א' לפי ערכו
הדין עם השותף אם הוא מוחזק בככסים וע"ש
ובסי' ס"א ובה' ד' סי' ז' **שם קנ**

שרשה שותפים ב' מהם רוצים לעקור
דירתם ליבול מעלילות אין
השלישי יכול לעכב בידם ואין חייבים ליתן
לו לא ערב ולא שטר גם הם אינם יכולים
לכופו לזאת משם **שם קנא ח**

ברין שותף סהודה שחייבים לפלוני
מהשותפות ואם תפס הלא **שם קנב**

שותף שטען טענות שלא נשתתף אלא
ע"י שיטענו כולם נא' מהם לא
בשבע ועברו על תנאי קבבת האחד וכו' ודין
קבין שותפות בגדים ולשון פילא מהו פירושו

שם קנג **שרשה** או ארבעה שותפים שמת א' מהם
בטלה השותפים לגבי ורשו המת
אכל בוכס לבין עצמם השותפות קיימת וע"ש

סי' קכ"ג ומהדרשך בח' א' סי' כ' **שם קס**
ברין קבין השותפים הדין מהני בדבר
שלא בא לפולס' ופי' שטר מהובאו
הדרך' וע"ש סי' קע"ח ומהדרשך בח' א' סי'

קכ"ט וקפ"ה ונשאר י' הול' דף א' **שם קנז**
שותף שמכר סמורה והיה הולך ומשתמר
באותם המעות ואם בא א' לחבירו
טובל מעותיו שאין לך חלק במעות שהדמות

לפי שיטעם שמכרתי השמורה וקפתי עליו
שיצור מעותיך בתלויה ולעצמי הדומתי מהו
וע"ש סי' קכ"ג ומהדרשך בח' א' סי' ומהדרשך
ז' חייב בח' א' סי' מ"ד **שם קנה**

שותפים שחלקו וכשאר עליהם לשל' מעות
אשר לקחו בדכית ו' א' אמר לשנים
טובלו אתם חלקי ופטורני מן הערכות או אבי

אמר חלקכם ואשמור אתכם מן הערכות
שם קנח

השן משפט הלכות שותפים ומתעסק

שנים מהם שלף יהיה להם עוד שותפות ע"ה
האם לא שיבא ויטול חלקו ושוב טוען שיטתו
לו דיוק גמולתו מהו בידם את הדין עמו

שם קעז
שותף שעבד ולא שלח הסחור או המעות
ומשם למשך היוק שותפו הדי זה חייב

שם קעט
שותף שכל לו הסכר מחמת הפותפות
וענין במהר"ם אוסרלם בידן פ' ב'

ונדלר כי שכל' ובמהרש"ך שכל' מי ק"ה
ונת"ל מי פל' ופ"ה ובמהרש"ך מי פ"ה

שם קפא ח
שותף שחבר הכבדים ביד אחד **שם**
קפב

ל' סדר ששתתפו פלוני ופלוני בעסק הדגים
מלוחים טיבן פה להוסיכם למקום כלובי
למכרם שמה מהיום עד תכלום ח' חרשי' ופלוני

בתיב לילך עס ולמכרם ולא הלך ב"ה לאח
ד"ח ובתוך זמן זה שותף שותפו מכר כמיט
את כולם לא מפני זה הפסד חלקו מהכנס

שם קץ
אחד מן השותפים שמת והכנס בנ' קטנות
הדעות ביד ב' לבעל השותפות אבל

לא להאריך שכתבי יתומי אין להם לילך ולטוב
במקום שיש פקק מכנה וחולקים כמו שכתב
חילק אביהם **שם רטו**

שותף שבעה אפס' על יתמו אחיו שותפו
והזב טען שאחר פטירת אחיו חלק
הכבדים שלא בפניו ב' לא עשה ולא כלום

שם ריז
שנים שכתתתו בשותף בהכנס אחד ושזב
אחד מהם הלך ולקח במכס זמבל

הכנס היה שולח המנהג לטותפו ואח"כ הפסד
ואחרי שיהיה הפסד למכאן הדין עמו
שם שסח

פנינה אחת שללו שוללים ובתוועדו יחד
הקושרים והודים על לית הפכחת
סכל

שם קסו
דבר ההפסד
ראובן ושמעון שותפים ולוי קנה סחורה
מהם וכשב' ראובן לבנו המעו' מאתו

אמר לו לוי שמעון שותף חייב לי ממקו' אחר
אורו הבכו ככה מה שאני חייב מחלקו ושמעון
אומר לה"ס הדין עמו ואין לראובן לתפוס

מזכות שמעון בטענת לוי' וענין בדר' בימן
שם קסז
ב' שותפים שהתו' שילך אחד מהם לחקו' פלוני

לשא' ול' הן בכל מה שזמין ה"ת בריוח
וסלך והנלוס במרמדות הריוח לאמנע'

שם קסח
שותפים שהסכימו לחלוק בתוך הזמן ובאחר
בניהם עדיין מה שהיה מרשותם

התכאים קיימים ונתלוקר למכאן ריוח של כל
אחד ואחד **שם קסט**
שותף שכתתיב לחברו בחלק השותפות

בכתב ידו ושזב האבדו הסחורות
ואינו רוצה לכדוע אין לו טענה לפטור את
עצמו וכ' דבריו ריבנות ב' י"ג וכל' **שם**

קע
ראובן ושמעון היו מזכרים להשתתף יחד
ולא כנ"ה הדב' ובינו ביני קנה ראובן

חוקת הכנס מתנהג והחזיק בו ושזב נגמר
השותפות בינו וכן שמעון ופרעו דמי החבות
מדמי השותפות מ"ה חוקת הכנס של ראובן

היא **שם קעא**
ברין חלוקת השותפים שכתתתו סתם
ואם פירשו פעם ושתים ושזב לא

פירשו כראי' דלמבא' הראשון קא במכ' **שם קעג ד'**
שותפים שחלקו ושזב חזר האחד לחנות

והשני מכר בידו פקק החנות
ולכסוף טען שלא מנח' בחנות מ"ה ומה' **שם קעד**
בענין ג' שותפים שהיה להם זמן קבוע

בשותפות וקבלו ופ' ג' לון דעתם

מזככין על ידו וצב במורד' לנו' שם גא
שותף שכתב את חבירו חשבון השותפות

והוא טוען שכבר פרע לו חשבון

שהיה בידו והוא משיב שכבר נפרע ממנו

הא דאמרינן דאין חוקם בשותפי' מכלה הא

לעקור דת' שם עו

ראובן ושמעון נשתתפו סתם בלי קביעות

וזמן זה במקום פלוני וזה במקום

פלוני וכתב ראובן לשמעון איך הוא מסלק

עצמו מן השותפות מיום כללי והלא זולת מן

הסחורות שחברו כבר ובתוך זמן זה קבל שעה

משמעון לשכור פניה שחלף לשם לטעון וכן

עשה וכשהגיע לשם והגיעו ג' כתבי ראובן

על סילוק מן השותפות שמינין לא רצה לטעון

כלום בספינה עליו לשלם שכרה' שם פד

כל השותפים נשתתפו שלא לרצ' סולקים

לפי מעותיהם' בהררש בהן

הא כב

שותף ששכר נמכר הסחורה שלא בזמן

הקבוע למכירתה פושע הוא וחיי'

לשלם כיוצא דלקמיה' שם לב

ג' שותפים וא' מהם היה נמלל לפי מציאתו

כלבד לפי שצ' היה עובד

במלאכתו ומרו' לעצמו וסוב' התנו עמו שאם

לא יעסק במלאכתו בלל יעול עמם בשוק

אעפ' סקקן שלו פחות משלם והלוי לו

לשותפות ל' אלפי' לבני' וסילך לו' כחוש והלך

וסור וסור וכלים ומתעסקים שנים רבו' וכן

כך מת אחד מהכלים ואינו' טועני' שתכל'ן

הדיוט לא היה לא' בהיותו בנכ' ויש אין הדין

עמם' שם גמ

ג' שותפים בחלקים שים וכאדנו ככסי

השותפות והם מהם דוגם

להטיל כל הקשר והסוכות על הא' אין הדין

עמם' שם סא

בדין שיתק' שרונה לחלוק בתוך הזמן יצוין

בתא' פ' ק' ומהרר' פ' ק' שם ע

שותפים

שכל מה שיבוא לידו הכלה וחלוק' ביניהם לפי

עיקר ככסיו של כל אחד ואחד ולא נמכר' שם

אחד מן הסחורים אבל אסובו הככסי' תעמנו

בהסכמה וסוב' כתב הוא לאסובו שהיה מרובה

ומפויס בדבר אמר לא בטל קצין גם לא נכס'

ולכסוף לא ביבולו מכל הסחורות אלא שלשה

משאות והאחד היה שלו ורובה לחזור בו אין

הדין עמו' שם שצה

חבות של שותפים שאין בה דין חלוק' היך

יחלוקו' דברי ריבות פב

אחד מן השותפים שהיה מוכ' לפלוני' מנכ'

ובא ותפס מנכסיו השותפות'

שם רעו

ברין המוותר מהחוב לאחד מן השותפים

סוכה סבור' נכ' שם רפר

בענין יתווס' שבאו לחלוק עם שיתפו של

אביהם והכוף רחם מהודלת אביה'

ממעית שעכס בידו' שם שפח

ג' שותפים ונ' מכרו סחורה לאחר שזכו

לו מהחוב מחמת תביעה שהיה לו עליהם

והשלישי תובע חלקו' שם שפט

ג' שותפי' ומע אחד מהם וקמו בזמן נכד

הסחורים ומכאו ב' סחורות א'

קרוב בעדים ואחד שלא בעדי' וא' מהשותפי'

הסחורים המיד האינו' כוה לכל דבר' ועיון

המהררש' פח' ס' א' שם תיו

שנים נשתתפו באכס והסחורו ואח' טוען

שאינו רוצה לפרוע אלא ס' מוחדיו

הקזל' משפט' שמואל מג

ורשים שפא שטר שפנו לראובן נשתתפו

ככסי' אביהם וג' אחרי מותו

בשותפות עמה וחלקו' לקלקול מכל מעדע'

וכתפס אחד ימים' שם מז

יעקב היו לו ג' בנים כול' ממוכ' על סלחנו

כל ומי חיו וגדול שבה נשתתף עמו

ואח' חלקו השותפות ובנו' יעקב ראובן רובה

לעול בהאש דמי גדולי' ומה' שהדיוט והאש

חשן משפט הלכות שותפים ומתעסק

שותפי' שנאכל מא' מהם פנקס הוצאותיו ומת
 שותפו טוען עליו כי הוצאותיו עלו
לסך גדול כמו שהיו משורכם והורש' נשמוס
באכיל הפנקס שמי' אות' ע"פ בקיאי' והשוחק
 מעכב הסך הוא מדמי השותפות * **שם ק**
שותפי' שהתכו בוכי' להשתתף בתכאיו
 שלא יסא' וזתן אחד מהם מככמי
 פנמו באותו מין סחור וא' מהם היה לו שותפו'
 קודם לכן באותו המין עם איש אחר *

שם קכה
ברין שותף באומר לעצמי הצלתי * ועיין
 במהרדמוס מפארו בל"ב יבמ' הדרס
 לזכרון מ' קטו' * **שם קל**

שותף שאמ' להכירו אחד שמושל השותפות
 קצת שבים בקתם שדין הוא שגשכר
 טרחו ועמלו וטול ב' חלקים והוא וטול חלק
 א' וסכירו בתרעה * כל שלא קט מידו וכול לו'
 משטה היותי כך ולא מהני היותו מוחז' בככמי'
 ודין שותף המעדרער בשע' חלוקה על הוצאו'
 שותפו' * **שם קלט**

שותף שחלס בפשיעה או שהיה חכוס בבית
 האסורים ששכיל עסקו הכונעני' לו
 בלכד מ"מ חולק בכל הרווח * ועיין במהרדמו'
 בח"ב ס"ס ק"כה * **שם קסב**
שותפי' טעמו חשבון ביניהם והאחד בשאר
 מוטל עליו אחריו הככמי' הכמכאיו'
 וסכירו טוען כי ה' להאחריות האובנת ואין
 הסטר מוכיח כן * **שם קף**

ג' כשתתפו בתכאיו שכל מין רוח והיה לאומ'
 ושנים מהם מתעסקו בדבר' שאי' כונעים
 לשותפות הרי אלו 'מייכים ליתן' לאחד *

שם קפה
שותפי' ששתתפו בדבר שכל לעול והתכו
 בתוך תכאיו השותפות גם על דש'ל
 מהני אפי' בדכור בעלמא' * **שם שס**
ב' שותפי' אחיכים והא' כשתדך ואחר כך
 נהרג ושאלם מהחיו דמי

הכדנכ' י' שהקדימו ביד הכהדנ' אין עליו תציע'
 כלל כי מתן זה לא היה לזכיר השותפות *

שם קפג
ב' ששבו מעות בשותפות בשוק וכודע
 שהאחד גזל מהם ושכנגדו
 מוחזק הרי זה יטול עד שיסור שכיחם נקדן *

שם קצו
ג' שותפי' ומתו ב' מהם וכשארזו על האח'
 חובות הדבה ולא כמכאיו' בידו

מכל כפסי השותפו' דק כמו ל' אלף לכני' ובהם
 כתעסק הליך וסוד וטוען לזרשי השותפים
 שאותם קבלם עליו בחוב צמור להסתחר
 ולהרשיח בהם לפדוע כל החוב' * **שם ח"ב י**
ראובן ושמעון כשתתפו בתכאיו בשכנו' שלא
 לנצח ערב לשם אדם ושלא לנחק
 שים בחיק וראובן עבר על שכני' ושמעון כפר'
 אז לעצמו להתעבק הוא לבדו הרי הוא פטור
 מהשכנעה * עוד שם חס ראובן יהיה כאמן על
 פי פנקסו ועיין ביד' בהלכו' כדרים ושכונות *

שם נ
אחים שהיו מתעסקים כשותפים אחים
 בלי שים קיום וסטר ואח' מהם הלך

ליקון' אחר ושם ככנס ערב בעד ראובן וראובן
 ברח וכוסיו כונסים לאחי הערב וטועני' עליהם
 מאוס שותפים הרי אלו פטורים * ועיין
 בפליטת ב' דף מ"ז * **שם פה**

ראובן שותפו על שמעון מת ואחר כמה
 יגיעות פרע' שמעון לאשה את
 כתובתה ועכשו אפטרופוס היתום שפאאר
 טוענים על שמעון ואומרים שפסע' זה מה שלא
 פרע מיד והוציא הוצאות למזונות ולפרנסת
 האלמנה הדין עמהם והיתום קרוב לשכר
 ודחוק מן ההפסד בכל מה שכתעסק שמעון
 ולא כטל דשות מכד' * **שם קח**

ראובן עשיר ויופלט כתן ללו' סך מעות
 להתעסק בהן והדין לאמנע
 וככתב שטר שותפות ומת לו והכין חובות

חשן משפט הרכות שותפים ומתעסק

קנין

והשותף שותף ולא אמר כלום שותף לאו
כהודאה דמיא ואפי' אמר ה"מ אתם ערדי
ולפי מה שימכור הנכסים ויגבס החוב ויחלוק
שם צח

ראובן ושמעון כשתפתו בסמורה בתנאי
שלא יזון יעמוק בה ושמעון לכדו
יוניא הקדן ויחלוקו הדיוט ביניהם ועכשיו
שמעון טוען שלקח הקדן כרכית ורז' להוציא
בתחלה אין הדין עמו **שם קא**

ברין דבר שיש בו חלוקה אלא שיש הפסד
בחלוקה ולשון ת"ה **שם חכב**
ברין הכותן מעות לחבירו בתורת עסקא
וסלק וכשתתק עם אחר וחלק עמו

סדיוח ועכ' **מהר"א ז' חיים ה"א סד**
אחר מן השותפים שעשה שותפות עם אחר
ויש מחלוקת בין השותפים זה אומר
רצית וזה אומר לא רצית ואם בתרעם והוסף
חבירו משלו כלל דעתו מכה בסתפ' וספסיד
מהו **שם סד**

ב' קהלות היה להם חנות א' לגדול ב'
חלקי ולקטן חלק א' והגדול
הסקירה בלי דעת הקטן שכיריות קיימת

מהר"ר בצראל מנ
ברין שותף שהלך וכשתתק עם א' בלי דעת
שותפו עם לשונו הראש ומהדר' קו
שם שם

שותפים שהיה להם סמורה ביחד ומכרה
לסוחר וגם הים לא מהם סוחר

בפני עצמו והיה יאוש קצת מן החוב וסנה אהל
טען כל מה שקבלת הפרעון הים בעד חוב
של שכיב וזה שהיה יאוש הוא על חוב שלך
וסנני רנה לכרד בשער שמים לים על הסוחר
שלא קבלו ועש' ובמ' הרעדך בח"א ס' ק"ט

מהר"ר לוריא מב
שני שותפים שלוחמא' וסלכו בדק' ועמדו
ליסעים עליהם וגלו' פומצו מהמקבל
שכירה חייבים שארית יוסף סד

הרכה ובאים לתכוע מראובן אין להם עליו
כלום **שם קנז**

סופר א' מוספרי מקום פלוגימת ויורטיו
תוכנים משאר הסופרים חלק
אביהם והם מועדים שלא עשו חשבון עם
הערלים הסומרים כחיו אביהם ולא זכה וכבר
כתפרדה החבילה **שם קפר**

שותפים בכל חוקף שבועה לסתת' יד'
בנאמנות ואחר זמן כתפרד אה'
מהם וכדע' איך גבג ממון רב וזכיר שהוא מן
השותפות והלכו שאר השותפים לביתו ומכאו
סמורת השותפות ולקסוה וזהו אומר אמת
הדבר אך להיותו מוסק כעונותיו ודביעותיו
עליהם לקסם אין בחזקתו ומפיעתו כלום
וע" **שם קפה**

ברין שותף אם יש לו לשלם בעד רעהו
וע" **שם רי פד**

ג'ים של ראובן טוען על אה"א ששלח
ראובן עם כספי' שיש לו בו שותפות

מחמת שהוא קסור וסתום בשמו ובסם ראובן
גם שיש לו כת' מראובן שום' כידי כך וכך כספי'
וזהו רינה לקסם מכספי הארנ' חלקו המגיעו
מסתמא אין הדין עמו וע" **שם חג גר**
בשטרות אבל מהדרמ"ט ח"א **שם חג גר**
שותפים שעמדו לחשבון וכתבו בכתב
ידם מה שהיה לכל א' והאריכו

עוד זמן השותפו' וכתבו שהכת' הו' ומתיימרים
יהיה שריר וקיים כאלו היה שטר כתוב וחתום
בשני עדים גסרים' אסוב כבואם לחלוק טוען
הא' מהם שהכספי' תחת ידו שלא הודה בתחלה
לא כשבי' שחיו אז תחת יד חבירו איובי באמן
גם איובי באמן לו פשעתי ועיין במהר"ר' מיינ'

ס' ע" **שם צא**

שותף ש"מ שהודם בפני עדים איך קבל
מוספתו שהי' שם הקדן שלו ועו'
חלק מהדיוח ושכאחר חייב לו כך כך לפי
שחשבון שעשו בנכסים וחובות שהי' חייבים להם

חשן משפט הלכות שותפים ומתעסק

דין דשתי רבעלים פעור כהן אף בשותפי
 ועת' ובמ'הרש' אשקאר מ' ד' ת' א' מו
 בן סהיה לו שותפו עם אביו ומת אביו והכיס
 בן אשר קטן וכשהגדיל קם ותובע ממנו
 סוית' לו חשבון מכסיו עובדן אביו מטע' סוית'
 נמטעם בן בית והוא איבד רובה הדיו זה חייב
 בשבועה ולכר דבריו **שם קד**
לא עדיף כח' אמן השותפי מחבירו היבא
 ללובא מילתא דמובח' **שם קיו**
כה שכתוב בספקם ששותפו אם הוא ראיה
 שסוף מן השתפות' **שם קלד**
אחד מן האחים המתעסק ומרויח במזון
 של אחים אין לאחים חלק בדיוח' **שם**
שלש' שותפי' סה' א' מהם להסתחר והרגו
 אותו ואת שבי כערי' אותו והלך בנו
 עם א' מן השותפים ותפסו הנכס' שהיו כערו
 אלם גדול וכד' להביל את עצמו תלו אותם
 על העץ וכתפסר עם בן המת בעד הדם בסך
 מנצות הרי הוא לבדו וזה בהם ואין לשותפים
 ולא לירשיו לערו חלק בהם' **שם קס**
שותפים שהתנו שכל ריוח שיומין להם
 סה' יתיה לחבאין והא' מובע
 מחבירו שיתלו חלק מהריוח שהריוח בבגדים
 שגם בתוך ביתו אין הדין עמו ועל' במ'הרשד'
 מ' ק' כד' **שארת' יהודה רף ס**
בענין שותף שג' מית' שר העיר חשב שבעל'
 השותפות ויהיה גובה וסולח לשותפו
 ובסוף פירש שלעצמו היה מניב' אין בדבריו
 כלום ועל' **מהר'רמע מפאנו פב**
שותפים בהלווא' ויהיה להם גליון שרשומי'
 בו הסוכות ולהם חוב אבל יודו
 שפרעון שלו בידיד שעבר ואמר ראובן לשמעון
 תן לי חלקי מהחוב גאמר כבר כתתי והבי' עד
 שכלותו פעם בנוא' מן' היריד בתן לשותפו
 מנצות ק' כשכר הות' וכפער' **מהר'רם**
מלובלין סג

שטר עיסקא שקבלו שני שותפי' מהם מראובן
 כתבתי שיתנו לו שלש הדיו או ל' זהוב'
 וקנו סחור לאחיותיו וראו סה' בה ריוח הדכ'
 ובתנו לו ס' של ל' זהוב' וכשהני' זמן הפרעון
 טוענים שאדרבא הים תפסד בסחורה וראובן
 אומר מה איכפת לו הדין עמו' **שם קלה**
שנים שכתתפו זה בתן משלו וזה בתן משלו
 ג' ר'טו'ס לערך ק' כתבתי שכל האחד
 יהיה אחידות כל הספקד וסדיו' לחבאין ושוב
 חבירו לקח מכסיו השותפו והעלם על עצמו
 כמו שדנה והג' ר'טו'ס לקחם לערך פ' לא עשה
 בלום' **בני שמואל סא**
בענין שותף ששלח אחריו עם שותפו וכידו'
 שטרו חובות הכונעים לו לבדו עם
 מוכי ככסים למכור והשותף עשה קבוצ' עם
 סחוביו לשותפו בפרעון החוב' ומכור סכסכים
 בלי דעת אחריו' ודין העיכוב' ועיין במהר'ר'
 לוי מ' פ' ע"ח' **משפט צדק עב**
הגות' מעות להבירו כמות עיסקא לזמן
 ידוע כתבתי שאם ירצה אז לחלוק
 השותפות הרשו' בידי ויקח כל סחור' הכונבאי'
 כמו שקנו אותם וגם התנו סה' ראוי לחלוק
 השותפו בתוך הזמן והרי הוא בא לחלו' בתוך
 הזמן ולקוח הסחורות לערך שקנו אותם ושויס
 פכשו יותר אין הדין עמו' **מהר'ר' טראני**
ח' מ קז
שטר שותפו שכתוב בו עוד קבלו עליהם
 הסכמים הנ' שזוס א' מהם לא יהיה
 רשאי ליפרד מהחברה קודם הזמן הב' ואם
 אחם מהם יספון' ליפרד מהחברה קודם הזמן
 הב' הנה לאיס' ההוא לא יהיה לו חלק בשום
 דבר מהכאות ותועלות הסברה רק יקח קרבו
 וב' לק' מהריוח אם יתיה לכד א' מהם וב' עוד
 התנו שאם יפער א' מהם שהקשאים בחיים
 יסוייבו להמשיך השותפות עם הירשוס עד
 תשלום הזמן הקבוע ועכשיו מת אחד מהם
 וקאפטו' אומרים שאין הקשאים רשאים ליפרד

הלכו' שליו וסרסור ושליו ומורשה
ונפקד ואובן

ברין שומר שומר לשומר שנעשה שליח
לדברא' מן המפקיד בלבד ועכ'

מהררא מורחי ח'ב ו

הגותן מעות לחבירו לקחו לו סמור ומלך

וקחה הסמורה בהם וגם במעומו

וקח ובהוריתו בלגלג ממנו הכל יש נדרים שחוב

בהם ויש שפער בהם ועכ' מהררל ו'

חביב עא

בענין בדרך שתקנו משיכה בלקוחות כך

תקנו בשומרי ושו' שלא עשה משיכ'

גם לא היה הדבר ההוא כרשותו ובתחילתו עליו

בלא קנין אינו כלום ועכ' במהרר'כל ובתא'

סי' קמד' שם צג ד'

שבעין קבל מראובן מעות להעמק

בשן וכתן לו ראובן דינר בשכר

טרסו עוד כתן לו דינר אחר כלי שוקבל עליו

אחריו חלק הפקדון ובת' לנשכונן שטר עיסק'

בכתומות ירו' ובתא'מו לכל דבר וכעטר ראובן

אין שבעין יוכל לטעון פרעתי וכתל' הפקדון

אפי' בכת' מני וכשבע היסת ונפטר דהוא

קבלה דאחריות דחלק הפקדון לאו קבל' הוא

מהרר'ם אלשקאר י'

ברין שומר שומר לשומר שם טל

הגותן בגד לסרסור למכור והסרסור כתנו

לנשל חובו למשכנ' ומודה בדבר

יחזור הכנד לנפלו אך בחקירה בקבת דברים

תובת ישרים נט'

ברין שליח טקנה קרקע ביתר מדתו

שויו והמשלח רובת בלקוח וסיפור

השליח דמי העשות מכות' שם טט'

בפקד שכתן מעות המפקיד על פיסומים

שכתן לו אחר ששלחו להעמק

בסמורותיו פעם ופעמי' כר' שפסע שם קסא

ראובן הוה חייב לשמעון ומעות

פתוך הזמן אפי' בתכא' הכו' ופסע כח הכנים

מכח האב' עוד נריך לדעת אם הסמורות

הם כעין בשעת חלוקה יתחלקו כפי חשבון

או בחלקים שוים ובתוך הזמן מהו' שם קח

האחים שלא חלקו ועכשו באים לחלק

האם הכשו' ונביא קודם חלוקה

פדיונותו אחר שביא ראיה שהסך ההוא ככנס

בכית אביו ואם הוה הוא הכושא והלותן

והטורות ונבא' על שמו נריך להוציא ג' קודם

חלוקה לפרוע החובות ואם היה לו בן והריות

פרי הוא לאמכצ ועל במ' מהרר'י

לוי קבר

שותפים שכתומות כל א' מהם בעד חבירו

בשטר בעד כל סמורה שיקחו

זה שלא בפני זה עד סך מה וא' מהם הלך ועכ'

בעין שותפות זה עם אחר בלי ידיעת שותפו

ושב לקח סמורות מהמתבס' בנזכר שותפות

הכ' ובתא'לו אין לפוטרים עם השותף הראשון

כלום פליטת ב' יש

ראובן שבעין ולוי שמו בפסיכה א' חביות

של סכונים ב' של ראובן ואחר אחר

לשמעון ולוי וכתובה הספיק ובא הספן והכו'

חביות אחד פתוחה עם מעט סכונים פתוחה

וע' שקים עם הרבה סכונים וגכ' הביא מכה

של חביות לכו' וכמוכ' עלינ'ס ראובן

והמכסה ככנס בכיוון על פו הכו' ואח' הספן

שכל אותם הסככים מלות' חבי' ונביא' ומסר

נוד אחד והוא עירב את כולם' ראובן ועול'

ג' חלקים ושמעון ולוי חלק א' וחלקונו ביניהם

ועכ' שם כז'

פסק א' בפני עצמו על עסקיו אחי' שלא כתב'

שטר חלק' ביניהם למ' הרר' נה'דל ג'

למה' דרס פרויבנאלי ול' פו' מאמר בירושלמי

נפלו מכתא' סתם אחים שותפים עד ג' דור'

זכו'

חֲשֵׁן מִשְׁפָּט הַלְבוֹת שְׁלִיחַ וּסְרוּר וְשְׁלִישׁ וּמִוֶּרְשָׁה וּנְפִקָּד וְאוֹמֵן

בְּרִין הַשּׁוֹלֵחַ יוֹד כְּמוֹת חֲכִירוֹ וְכֹסֶף וְכֹתֵץ
בָּהֶם וְשְׁלִיחַ שְׁכִינָה וְעֵינִן בְּמִשְׁכָּן
קִבְּהָ וּבְמִוֶּרְשָׁה וּבְמִהַרְרָשׁ בְּחֵץ
סִי' קִי' ו' וְכִמְהַרְרָשׁ בְּחֵץ סִי' פִּי' ו'
שֵׁם קִלָּה

בֵּן מִכְתָּבִים בְּמַחְשׁוֹת אֲבוֹת כְּמוֹת שִׁמְשׁ
וּמַעֲשֵׂה לֹא קִבֵּץ וְלֹא בָחַן לוֹ אֲבוֹת שִׁכְרָה
טִרְחָנוּ וּמִתְּהַלֵּךְ וּיִבְאֵלוּ עֲלֵיו שְׁמִירָה שְׁלֹמֶה
כְּמוֹ שֶׁהָאֵל קִדְּשׁ מִוֶּרְשָׁתוֹ וְיִטְוֶה חֶסֶד מִהַבְּכִיּוֹת
שִׁמְשׁ בִּידוֹ כִּי הַמִּוֶּרְשָׁה שְׁלֹמֶה הַמִּתְעַשִּׂים
בְּמַחְשׁוֹת שֶׁל אֲחֵרִים **שֵׁם קִמָּא**
הַשּׁוֹלָח מַעֲשֵׂה בִידוֹ חֲכִירוֹ וְהַתְּכָה הַשְׁלִיחַ
שְׁלֹמֶה לֹא חֲכִירוֹ הַמִּשְׁלָל וְכִמְהַרְרָשׁ
בְּפִשְׁעֵה פִּטְוֹר וְעֵינִן בְּמִהַרְרָשׁ סִי' קִי' ו'

שֵׁם קֵן פִּקְדוֹן שֶׁל רִאשׁוֹן וְכָל כְּעֵדוֹ מַעֲשֵׂה
מִוֶּרְשָׁה וְחֵיבֵי לִרְאוֹת לֹא מִפְּסֵק
הַמַּעֲשֵׂה וּמִפְּסֵק שְׁמִירָה **שֵׁם חָג' ל'**
מִלּוּל בְּקִמְחָיו לֶקֶח מַחְשׁוֹת שְׁלֹמֶה
שְׁכָחוּ לְעִירָה וְהַבְּכִיּוֹת לְבִיתוֹ וּמִשְׁמֵה
מִסֵּר לְשׁוֹמֵר ב' וּבְגִבָּה שֶׁלֶךְ מִסֵּר הֵן חֵיבֵי דִּהָל'
מִתְּחִיבֵי שְׁמִירָה שֶׁלֶךְ פִּשְׁעֵה וְאוֹמֵר וְכָל לְשִׁכְחָה
שֶׁכְּעוֹלָם בְּרִשְׁתּוֹ בְּכִסְּוֹ וּמִשְׁלָל וְדִין הַמִּלּוּל
עַל הַמִּשְׁכּוֹן וְעַל וְכִמְהַרְרָשׁ בְּמִהַרְרָשׁ שִׁמְשׁ
שֵׁם קִטוֹ

שִׁמְעוֹן אֲבוֹת הָיוּ בְּבוֹת מִבְּנֵי שֶׁל יִתְחִיבֵי
וְהָיוּ לוֹ קִירֹב דַּעַת עִם תּוֹלָדָא
מִוֶּרְשָׁה לְבִיתָם וְהִתְרִיבוּ וְלֹא שָׁמַע אִיִּם וְהָיוּ
הַיּוֹם בֹּא וּבִגְבֵה כָּל אִשָּׁר בְּבִי פִשְׁעֵה מִיִּקְרִי וְחֵיבֵי
שֵׁם חָד' דָּף י'

בֵּן מִכְתָּבִים לְכַתֵּב לְמִקְוֶה עֲלֹנִי לְמִכְשָׁר
מַחְשׁוֹת שֶׁל חֲכִירוֹ וְקִבֵּץ לוֹ שִׁכְרָה עַל זֶה
וְאִסָּכֵךְ לֹא הַשְׁלִיחַ לְשִׁמְשׁ לוֹ כָּל הַמַּחְשׁוֹת וְרִבְכָּה
לְכַתֵּב לוֹ מִשְׁכָּנוֹ **בְּהַרְרָשׁ טִרְחָנוּ**
חָא ר'

בְּשִׁבְנוֹת שֶׁל גִּי' בִידוֹ רִאשׁוֹן וְכֹתֵץ קִבֵּץ
מִקְוֶה בִידוֹ שְׁמִירָה לְחִידוֹ וְשִׁכְרָה
חֲלִיקָה

וְכֵתֵץ מִשְׁכּוֹן בִּידוֹ לִי שְׁלֹמֶה וְלִמְשִׁי לֶקֶח
שְׁמִירָה הַמִּשְׁכּוֹן מִיד לִי וְיִטְוֶה לְרִאשׁוֹן
שְׁמִירָה לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן לְכֹהֵן
עֲבָדוֹ הַשְׁמִירָה שֶׁלֶךְ לֹא וְכִי לֹא לִמְשִׁי שְׁמִירָה
לְכֹהֵן הַמִּשְׁכּוֹן אִלּוּ וּמִכְשָׁר הַדִּין עִם לִי וְכִמְהַרְרָשׁ
בְּשִׁבְנוֹת בְּשִׁבְנוֹת ו'
שֵׁם קִצֵּב
אוֹמֵן שְׁמִירָה לִילָה כְּכִסְּוֹ בְּבוֹתוֹ וּבְכֹהֵן
הַכֹּהֵן **שֵׁם רָג**

שְׁמִירָה וְלִי הַפִּקְדוֹן פִּקְדוֹן בִּידוֹ רִאשׁוֹן
לְהַלְבוֹת עִמּוֹ דֶּרֶךְ אִמָּה לְכֹהֵן יוֹסֵף
וְהַבְּכִיּוֹת בְּכֹהֵן וְכִסְּוֹ מִכָּא שְׁמִירָה שְׁמִירָה וְעַתָּה
מִשְׁכּוֹן עִם לִי שֶׁכָּא מִיִּבְחָה לְאִשְׁתּוֹ וְאַחֵר כְּמוֹ
שֶׁכֵּס מִוֶּרְשָׁה מִכְשָׁרִים מִכְשָׁרִים מִכְשָׁרִים וְהָיוּ
אוֹמֵר שְׁלִיחַ וְכִי עֲנִין מִשְׁכּוֹן לְכֹהֵן רֹב שְׁכִינִים
אִלָּא שֶׁכָּא אֲחֵר לוֹ שְׁלֹמֶה הָאֵל אֲבוֹת עַל יִתְחִיבֵי
שְׁמִירָה וְכִפְשָׁה עִמּוֹ הַדִּין עִמּוֹ וְעֵינִן בְּמִהַרְרָשׁ
סִי' כִּכְד' **מִהַרְרָשׁ לֵב חָא צֵה**
שְׁמִירָה אֲחֵר לְרִאשׁוֹן שִׁכְכָה בְּפִשְׁעֵה שֶׁכֵּס
מַחְשׁוֹת אִסְרָה בְּכֹהֵן וּמִכְשָׁרִים מִכְשָׁרִים

שְׁמִירָה הַלֵּךְ וְשִׁכְרָה לֹא דִּהָל' לִיכְכָה נֶה כִי יִרְאֵה
לְכִפְשָׁה מִשְׁמִירָה לְכִפְשָׁה לֹא פִשְׁעֵה **שֵׁם צוֹ**
בְּרִין הַמִּוֶּרְשָׁה פִּקְדוֹן שְׁכִירוֹ עַל דִּין וְדִבְרִים
שִׁמְשׁ לוֹ עִם הַשְׁלִיחַ שְׁמִירָה בִּידוֹ
וְכִפְשָׁה הַפִּקְדוֹן אוֹמֵר מִי לֵךְ אֲכָל מִוֶּרְשָׁה וְעֵינִן
בְּמִהַרְרָשׁ סִי' ע' וְכִפְשָׁה סִי' ק' וְכִפְשָׁה וְשִׁכְרָה
וְכִמְהַרְרָשׁ סִי' ק' וְכִפְשָׁה סִי' ק' וְכִפְשָׁה
וְכִכְד' סִי' כ' וְכִמְהַרְרָשׁ סִי' ל' **שֵׁם צֵה**

סְרוּר שְׁכָנִין לוֹ הַקּוֹבֵה שֶׁכָּא יִדְוֶה חֵי וְכִי
חֵיבֵי לִמְשִׁי לוֹ וְכִי וְכִי וְכִי וְכִי וְכִי וְכִי
הַתְּכָה עִמּוֹ כְּלֹם שְׁכָנֵי הַיּוֹם וְעֵינִן בִּידוֹ
סִי' ט' וְכִמְהַרְרָשׁ בְּחֵץ סִי' ע' **שֵׁם צֵה**
רִאשׁוֹן כְּכֹהֵן הַשְׁמִירָה לְשְׁמִירָה בְּכִיִּין הַלְכָה
מִכְשָׁר שְׁכָנֵי בִידוֹ שְׁכָנֵי בָּהֶם כְּמוֹתֵיהֶם בְּמַעֲשֵׂה
וְהָיוּ הַלֵּךְ וְחִידוֹ וְהָיוּ וְחִידוֹ מִמְשָׁר לְמִקְוֶה עַד
לְמִקְוֶה שְׁמִירָה כָּל הַמִּוֶּרְשָׁה אִין זֶה בְּמַשְׁמַע
קִבְּשָׁה וְשְׁמִירָה כְּכֹהֵן בְּכֹהֵן הַשְׁמִירָה וְיִדוֹ עַל
הַמַּחְשׁוֹת **שֵׁם דָּף קִבֵּץ**

השן משפט הלבבות שליח וסרסור ושליש ומרשה וכו' קטז

ערכו ולא קנה אלא כתי המצות בחליפין על
סחורה ושלחה לידו גם הסבה שאם לא ימנע
השליח למכרה לערך סירסור בעל הסחורה
יתעכב שם חדש וחצי אין בכל זה שיכוי

שם שבר

השולח סחורה לחבירו ע"מ שאם יוכל
למכרה שימכרה ואם לאו
שיתכנס ביד פלוני וקבלה וכו' בכיתו וכו'
מכירתו מחמת המנפה וכו' **שם שמא**
שמעון הובא מצד קשורו בסודר מוכחים
בזרוע בן בית יד לזרוע שלא
היתה לא רחבה ולא גרה וסודר ג' לא היה
קשור בזרוע ובכלו **שם שבב**

המרשה לשנים על מכירת ביתו לשלם
ל"ח ואם יארע אונס לאחר

שלא יוכל להתעסק במכיר שיוכל חבירו הוא
לכדו למכרה ולא יארע אונס אלא ש' מהם
אחר שאינו רוצה ליעפל במכירת' דשאי חבירו
למכרה **שם ח'ב דף לה**
ראובן קבל פקדונו להוליכ למדי' אחר'
ושוללי שללוסו בדרך כשרת להקדי'

עצמו בעבור שבת **שם בו**

ראובן היה נושא ששמעון וכתב לו שישלם
מעותיו ביד לו וכן עשה ועכשיו

עושה ראובן שעדיין חסדים לו ממעותיו כך
וכך נשמעון אומר שהכל בתן ללוו וכו' אומר

שהכל שלא לראובן אבל אינו יודע על ידי מי'
שמעון וקבל חרם שבתן את הכל גם ראובן

שלא קבל הכל ולו משל' דכל לא ידע' פשיע
הו' **שם סג**

פקידו של ראובן לזה מצות לערל אחד
שלא מדעתו וכמשך לו כזק

שם עא

ראובן תבע את שמעון ב"ד על שקי נמר

שמסר בידו להוליכס חובה ושמעון

אומר ל'הרס ופסל פדים שהביא ראובן

שם פ

שליח

השליח הגוי המסכון הראשון בעל משכון אחר
מזוויף והלך שמעון וכתב לו ג' קבת מהמסכון
שקבל ה' פשע וחייב **שם פב**

ראובן כתן דשות לשמעון שלא בעדים
שיסכיר את ביתו לשכר את ולא

יותר ושמעון מודה לדבריו והלך והסכירו לנש
ולא הודיעו לשוכר שהוא שליח ועכשיו רוצה

לעמוד בה ג' אין הדין עמו וכ' מהר"ר כל
בכ"ח דף ק"ט **שם קג**

האומר לשלוחו שלח לי סחורה פלונית
וסחורה פלוני והוא ראש שבאחת

מן יס סרסור רוח והוציא בה כל המצות
ושלחה וכתובה לטעום שיכוי הו' ואם פחת

במה ששכר פחת לו אבל עכא פטור שלא בא
האונס מחמת' השכור **וע"כ במהר"ר לו'**

שם קעט

הנותן לשלוחו סחורה שימכרה במקום
פלוני ויביא לו אחרת תחתיה

והוא שלמה עם סחורות אחרות ושללו אותה
בדרך הרי זה פשע **שם קצו**

כות' שיהו בידו ש"ח על ראובן ושלא לפדוע
לו ע' שליח ולא לקח ממנו הש"ח פשע

השליח **שם רלב**

אשת ראובן ראתה כלה אחת שלא היו לה
כ"כ תכשיטין ולקחה תכשיט שלה

והניחתו בבואה ואמר' לשאם אחת שבסתחור'
לכיתיה תביא לה התכשיט ואמר' שמונת ימי'

המשמש היתה מתירמו להביאו והסתן את' לה
מה לך בזה אם ואמר' אני אפרענו ואכבד

הכלה חייבת ובעלה פטור **שם רכא**

שורד' לילה הכהנים בחרב וצביות וחצי מהם
דימו של ס"ט בזה **שם רפב**

סרסור שכתבו לו חפצים למכור בעדים
כאמין בשבועה לומר הסודתי

שם רפו

המתנה עם חבירו שיקנה סחור' וישלחם
לזרוע במקום פלוני ויתן לו שכר

השן משפט הלבנות שליח וחרסור ושליש ומוור שה וכו

שליח שחבר למסור הספיקה ט' מסאות
 של סחורה ולא דנה ליתן לו כח
 לא מה' והלך וספר המאורע לבעל הסחור ולא
 שם לכו לדבריו ושי' בענין עליו **שם פה**
ראובן שבר את שמעון לילך למכרים
 ולהתעסק שם בסחורותיו ומת
 ראובן תוך הזמן ושמעון בא ומכר שבר כל
 הזמן אין הדק צמיו **שם צה**
ברין אומן שמכר לאומן וגם קנן צמיו
 בכתות תמה שקננו צמיו אין הדק
 צמיו בספיקה **שם קי**
ראובן כולק צמיו קנן שמעון שכולכו
 לביתו שלא ככיו ונבנן בדרך
 ונזמין עליו שמעון כמה לא שבר על המס
 הסוף וראובן משיב שלא היה יכול לזון על כל
 משאותיו כ"א פעם על זה ופעם על זה
 כשיזמין אין כאן פסיעה **שם קי**
אשה אומנית אומרת ששלחה כלי על ידי
 קטן ובעלת הכלי טוענת שעריו
 הוא אכלה **שם קיה**
סחורה שלוחה פקדון ביד ראובן ומת
 ומכרם האבטרופוס ופגע **שם קלב**
המקבל פקדון להוליך למקום אחר על
 מכת שלא יתחייב לשום דין
 מדיני פקדון ושנן יבא אחריו שמפקיד ואין לו
 פילכס המלכוס שבו הפקדון סמוך לחלוקו ולא
 להם ונבנן וכל ובת"א פי' קמ' ד' **שם שם**
ארמנו הכוחה ש"ה שהיה לה על ראובן
 ביד שמעון וג' חסותו ופס' בדבר
 כמה פסיעות על קמתה קאלמכה ויורסיה
 תובעים **שם קרז**
ראובן כתן נמר לד' אכסוס להוליכו ולמכרו
 וסחר ליתן להם בשכר טרנס פ'
 פרסיה וכתמך הדבר ונשים מהם חזרו ושלח
 אלקים הממר וזה קמרוס דונים הפ' פרסיה
שם קמח

כ"י שגכה בעד חבירו מוכרע א' ורננה למת
 לו מוכרע אחר וכל **שם קנה**
ראובן אכר טבעת וזה באבן מוכרע שגכן
 לו שמעון לראות כמה היה שום **שם קסב**
ראובן שלח את שמעון לקנו לו בית מנו
 ובתחרע והכרוח הגוי לשמעון
 לוקח הנית ראובן חייב וע"ז **שם קעב**
כ"י שמת וסיו לל' אכסוס וא' מהם גכה מוכרע
 ק' כרסוס ושלח ע' שמעון לשכר אחיהם
 געלה פרסוס לחלק ורסוסם ובתכלו סימול
 מהם שטר מקולה ב' ד' מופסוס ימנו העשרה
 פרחי פלג ש"ו ואין למשלח על השליח טענה
שם רינר
השולח מנחת לחבירו לקנות לו סחור'
 ולא קנה וסיו עליו המעו' וקנה
 לעצמו גם מחר סחורתו שפסותה בוקר גס
 סחורת המשלח העובדה ועין במחרט"ך בת"ז
 סי' ס' **שם קעה ו**
פקיד טענה בחותמות הסחורות ושלח
 ממה שלא הוס' לו לשלוח ובאדר
שם קף
שמעון כתן ללוי מנחת מראובן שווליס
 לו לקניוס בתיבס אחת ובדרך
 כנכנו **שם קפד**
שמעון ספקיד ביד ראובן געלה שקים
 מנמר גכן להוליכס צמיו במסיעה
 ובתרוקנו לשבז למלא ונזמין שהיו מלאי הרבה
שם קפז
שבעה טובי טעור מרוב סחובות שהיו
 פליהם מנכנו סקל המכיתו
 לוככס בבית המורה בעבוד גודל סרבי ושלח
 א' מהם לחזור בערי וישראל לעזור לאחיהם
 בתכלו שלא יפאו הסאריס בבית סחורה עד
 טובו והוא לא יקח ג' דבר בשכר שליחותו
 חעפ' שהיו אכוסוס לבאת מביט הסהר ומתן
 כך בתרסס הרבית מחדש ותנו לשליח שכלו
 במקב

חשן משפט חלכות שלוח וסדרות ושליש ומורשה זכר קיו

במכסו או לאותבנו ממנו דבר מחסורו המדעי

מהר"ם גאלאנטי ו

ראובן הים חייב לשמעון וכתן בידו

בגדים למכורם במקו פלוני ויפד

מהם ושמעון מסר ביד לוי בתכאיו שלא וימכר

כ"א ברשות ראובן ואם יעביר ויתחייב לפרוע

לו עד סך גרוש'אם' על כל אמה ועב' חייב

לפרוע כפי התכאיו אם פחת המכר **שם יא**

ראובן הים לו מלוה על שמעון וכל קרובו

לשמעון ואמר לו שיר ראובן כידו

ויפרע לו וכן עשה ושוב ראובן תובע מעותיו

הדן עמו כי לא הביא הקדוש לא שטר ולא

סימנים ולא עדות **שם לו**

המוכר סחורה למכירו והתל' עמו שולחם

לו בספיכה הראשונה ולא שלחה כי

אם בשלישית וכשרה ויפד שרא' שלא הית' לו

הסחורה ההיא בעת שמכר הרי זה חיי' להסחור

כל המעות שקבל מכלי ריוח ועיין בת"א סימן

פ"א ע"א **שם מג**

בר"ן שומר שפצע נד' שרכיטו והם שהכנס

בתוך משא ושלומו כד' גוי בדרך אחר

ואמר שהגוי קרע המשא ונטלם הרי זה חייב

שם ק

לוי כתב לשמעון שולח לידו מחור' פלגיו

שממנה יתן כך וכך לראובן ושאליו יהוד'

בכנס ערב כעד השאר שהוא חלקו' הכונע

לעצמו ויהוד' בתב' גם כן לשמעון ומתו' דבריו

שמעון אינו רש' לתת לראובן מאות' אין הדק

עמו האול' ולוי במה בפורש שיתן לו

שם קיח

ראובן שלח בגד לשמעון למכרו על תכאיו

ידוע שיש ביוחס ושמעון שתק ללוי

ואחיו עמו וסכה הדג' כנכס בפשיעתו משרתו

של שמעון ואחריו בפשיעתו של שמעון

ראובן רצה מזה גובה רצה מזה גובה' ואם

פרע שמעון לראובן חזו' שמעון ושוב משרתו

ולוי שטר מכל' ומי'הרמט חולק ב"ח מ'

הע"ג האי דאמרון כל שמפקיד על דעת

אשתו ובניו הוא מפקיד להם שכר

ושופו וכיוצ' שדרך בני אדם להניח את שלב'

ביום ועב' **מהר"ם אלשיך ב**

האומר למכורו לך אבל פלוני שהוא חייב

לו ונתת ממנו כ' פדיו' והלך וגבה

ל'ה ועו' כשל במקדמות כסף אין זו פשיעה

שם כג

על שלוח שפצע בזהבאו פקדון של כסף

באמחת הלסם **שם שם**

בענין בן שושא וכותן בככאיו אביו שמסכן

משכונות ופסיוס מרובים בענין

שם כד

נפקד שהכית פקדונו בבית איש באמן

ונכב' בן אחיו של המפקיד ונטלו

ממש ה' חייב **שם צו**

ראובן טען על שמעון שפד' לו עבדו של

שכתבו בפשיעה שלא מדעתו וגטעעה

והוא טוען שרש החיובל הוציאו ונכס

ובמהר"ב'ל' ב"ח סימן ל"א ובמהר"מט ב"ח

דף כ"ט **שם קלד**

השולח מעות ליד מכירו בתורת פקדון

ושוב כפטר המפקיד ושאליו

לכפקד ריוח המעות והוא טוען שהכית' בקרן

חיות ואל' שרכיטו בהם לא הרווח' לא לעצמו

ולאחריותו דין עמו ופ'ש ב"ח סי' כ"ג ולעיל

במהר"ב'ל' **מהר"ם מדינה א"ה קס**

ב"י שכתבו לו מעות לתלוות' ושוב הלוח רוב'

לעכבם בשביל טענת חל'ם וטעה שיש לו

על בעל המעות אם הים זה הלוח כסתם בני

אדם באמן הכותן לומר בעיני אדם כשר הים

ואם הלוח שלא בשטר אב' בפני' עד' פשיעה

היו **שם ח"מ בג**

ראובן כתן לשמעון שטרי חובות שיר

וגבה מהקד' וכן לוי כתן לו ח' ח

על יהוד' וגתפס' עמו בשל לוי כתן בשל ראובן

ומהר' שטר ביד יהודה ולוי גושן גל'א אין

השן משפט הלכות שלית וסרסור ושלש ובורשה וכו'

שם סט לנאת ידו שמים
שומר שומר קט ולך וכו' כך נכנסו הכספי
 וסלה אומר שלל היה מורסח מבתו
 שהכספים היו שלה מכדוביתם קרו זה פטור
שם עז השליש והכפקד השלים וסרסור
 כולם כדרך א' לכו' ועב כמא'

שם עז השולח לחבירו קד בגדים וכו' ביהם שלח
 ס' שלח היו מחשבנו והשלח
 מכר ב' מהם והשעה שלחם טוב לבעליה ואח'
 שמת השולח הבעלים טוענים על השלח
 שימרה הקפסד שהפסיד בב' הבגדים שזכר
 במקומו והוא טוען שחש שהיו ממלשו אין
 לו עליו אפי' מרס פתם ועט' **שם קא**
שמעון אומר לראובן רגנך שזאת הסחורה
 תהיה לחשבונך בעד אותם המעות
 שאמציב לך בשתעשה קדבר שדברתי עמך
 ותלך הסחורה לעיר פלונית בעדך ובשמך
 ואמר לו ראובן הין ולא היה שם קנין ובאבדה
 הסחורה לראובן באבדה ואינו יכול להוציא
 מיד שמעון שכר הדבר ההוא **שם קו**

ח"ב שומר סחורה ביד שליח למכרה
 ולשלם לב"ח עקר בעדך כפי חובו
 של כל א' וא' שלא היה עסק בידו לשלם הכל
 טוב אין א' מהם יכול ליקח יותר ממה שזכה
 לו המשלח **שם קח קט**
ראובן אפילו יתומי לוי אחר לשמעון שהיה
 הולך לווינוויאל שיסתדל לבנות
 שם כתובת האלמנה ומעות היתומים שהיה
 להם אביהם שמת שם ויתן לו אסף לבנים בעד
 שכר ערסו וגם בקש ממנו שילוח לו אף לבנים
 על חתובה לנזקך פרנסת האלמנה והיתומים
 ואם יגבהה יגבה ממנה הכ' אלפים ואם לאו
 הרי הוא מוסר לו משכונות מביתו על האף
 לבנים של ההלואה ושמעון מרסם בתורה
 פקדון ביד אשת ראובן עצמו והלך לדרב' ונבה

הדין עמו ושמעון פטור ועיין בפליטת ב' ס'
שם לב הוצאות על חבירו ברכותו כקנין
 ושכונתו ושכנו כמס' הוציא ויפול
 ואם המשלח מכחש ואומר שלא עשה שלימותו
 ישבע המושלח ויפטר ועיין במ' הדרם גלאכתי
ס' כ"ד **שם לר**
כתמים שנמכרו בגדים' וזו מחלוקת
 בראשית מי כעשו' **שם מה**
השולח מעות ביד חבירו מעיר לעיר אין
 נזק שיהיו בידו וכנגד לבו ואם
 שמשלח ראה במקום שכתבם השלים ולא אמר
 לו דבר הרי קבל כש' אם היה עמו במלאכתו
 ועיין בדר' ס' ע"ט ופ' ובמהדר"ט ס' קטו'

שם מז **השולח** פקדון ב' כ'סוף אחר חבירו שזכר
 ללכת לדרב' ונכס' מהבפקד כים
 אחר ממומו והפקיד הפקדון ביד איש באמן
 לזמק' וקור' לאחוריו כמו ד' א"ו ה' מילין לחפש
 אחר ממומו ושוב בפתחו האמות' לא מצא בה
 כ"א כים אחר פטור מכמה טעמים וע"ש במ'
שם מח **ראובן** לוס שמעון ושלח ככסיה ליד לוי
 שלוחו של שמעון על מנת שימסר'
 ליהודה קדונו של ראובן כדי למכרה ומהם
 יתפרע שמעון ויבוא הכספי' התרו ללוי שלא
 ימסר' ביד יהודה כדי שלא ילכו לאיבוד בידו
 בפל' חובותיו ולא אכזה שמוע ובאבדו לוי
 חייב ואין לשמעון על ראובן טענה וזאת טוב
 לפשר ביניהם וכו' מ"ש ס' כ"ב **שם נ**
ראובן מוסר ביד שמעון ר"ף לבנים כדורי'
 בגדור אחד להוליכם עמו ולמסרם
 ביד לוי והוציא מהם ולא ידע כמה הוציאו ומה'
 כתב ראובן ביד לוי ושאל מתכו' ר' לבני וכתב'
 לו וראובן טוען כי אולי שכתב לבתוב ר"ף
 שכן מסר לו כדוריו ולמה שלח ידו בפקדונו
 וישבע שמעון שאינו יודע ויפטר וז"ל מ"י ב"ב'

חשן משפט הלוות שליח וסרסור ושליש ומורשה וכו' קין

ענה הכל וכן כך נפטר ראובן פרי זה גובה
 פכ' אלפים ממעות שבידו וישבע שה'סף מהם
 בעלם ראובן לנורך פרכסת האלמכ' והיתומי'
 וככ' דר' סי' רכ"ב וע"ש
שם קי
 הממנה שליח בהרש' אם יכול א"חכ
 לבעלו ולמנות מורשה אחר ואם הוא
 מתפטר ע"ש החייב מהו ועיין בדר' סי' רפ"ב
 ובת"א סי' קל"ב ובסמוך בפליטת ב"י
שם קיג טו
 לוי לנה ממנו ראובן ושלא לו בגדי נמכרם
 קויתר טוב שאפשר ול' פרע מהם חובו
 וכל ההוצאות שיש' וא"כ לא הפסידו הנגדי'
 לכל המלומין לוי חייב ויש נידו להשביע
 לראובן שלא פסע נמכרות הנגדים
שם קיד
 המביא פקדון והיחמו עם נכסיו בח"א'
 והלך לעירו לבקש את בעליו
 וכשחזר לא מצא הפקדון אלא נכסיו בלבד
 צריך לידע מהו הפקדון והמקו' ואם אינו מקו'
 מתשתמר אינו נכס' נכסיו שהיה שם את שלו
שם קיז ב"ט
 ראובן שכר את שמעון לזמן ג' להיות
 פקידו בויכ' א"א לקבל ולמכור
 סחורותיו וקצ' לו שכרו וכו' ג' ד' חדשים
 אחרי בואו לשם ראה שההובא' יתיר על טשבת
 וכתב לו שאין רכושו לשב' שם להפסיד מהקק
 ושלא ישלם לו עוד סחורות וראובן השיב לו
 שיבא לשלו' ושוב כשידע שמעון הכין עצמו
 לחזור לביתו חזר וכתב לו שיעזב במקומו
 ושימשיך על שכרו סך כך' ואחר כלות ה"ש
 שלם לו כל דמי שבידו ומהלם עם המוספת
 שהוסי' לו ועתה חז' ראובן לתבעו אין הדין
 עמו
שם קיט
 בענין פקיד שטעה בכתיבת מוכן המסאות
 וכאחד אשר מהם ועיין במהררשך
 בת"א סי' ר'
שם קך
 פקד' שוכר הסחורה בהמתכת אין נכסכר

הקונה ולא הפסיד להתפטר עמו והלך לו
 הפקיד למקום אחר גם לא רצה לשוב ולדון
 עמו וכן כך נפטר הקונה לעולמו הפקיד
 חייב בכל וכו' מהררשך בת"א סי' קפ"ד וע"ש
שם קכב
 פקידו של ראובן מכר סח' רתו לשמעון
 בהמתכת גם מכר לו סחורה שלו
 בהמתכת אלא שסחורותיו של ראובן קודמין
 וכשהגיע זמן פרעון כל החובות הלך הפקיד
 והתחיל לגבות למשכון פרעון החובות גבי
 בינו נשכ' שמעון והלך לו וטוען הפקיד טעם
 טענה למשכון חובו גבה בלחן נכרם ועיין
 בהלכות ערב' ובמהררשך בת"א סי' קט"ט
 ויש לראות אם פסע בזה שלא תבע החוב
 בזמן ו' ואם יש חילוק בין פקיד הלוקח שבר
 טרפו כך למזה כמנהג' למו שאינו לוקח אלא
 שכל אחד טורח ומקומו להקנות סחורו ועיין
 בת"א סי' ק"ס
שם קכח
 שמעון נתן ללוי פקדון ליתנו לב' שומעים
 ונכחו לאחד מדעת השני ונכב
 תימנו פטור
שם קכז
 ראובן מסר לשמעון משא' אח' כדי שילכסו
 עמו ומסרו גיד חסר גני שלא היה
 מורגל גם הלך בדרך חדשה וכרם עם המשא'
 שמעון חייב
שם קלא
 שמעון שליח ראובן הביא עמו כדור א' עם
 מ' יהובי ליתנו ללוי ולא מצאו בני'
 וכתבו ביד חמו' וכשבא לוי מצא עשרה מהם
 חסרים שמעון חייב
שם קלב
 דווקא גבי המפקיד אמרין כל המפקיד
 על דעת אשתו ובניו הוא מפקד'
 ולא גבי המשלם שהשלים חייב ליתן הפקדון
 ביד מי שכתלם לו
שם קלג
 ברין שומרת כפס' כזמן הזה שם קלד
 ראובן שלם לשמעון סחורה שיוכרס
 וכפי דרכו יש לו כתב ידו שמוכרה
 ללוי ושוב כשה שמעון למות וכתב ש"ח על לוי

חשן משפט הלכות שלח וסרסור ושלש וסורסור

של שמו של שמעון ויחברו ליהוד' לפרעון חובב
 וראובן תובע דמי סחורות ממנו אין לו טענה
 עליו וכך ל' מ' ק"ל **שם קס**
שלח שהבית המצוי בתורכ' זקוק ועוד ששם
 ממה שזכרו המשלם ה' חייב **שם קכא**
נפקד שהחיד העקרון לבן המפקד חייב
 שהיה לו להחזירו לאלמנתו **שם קכב**
פרנס שנבאית מן העיר מחר מעות הקהל
 שהיו בידו ביד איש בחמן לקהל אין
 זו פשיעה וכך מ' הירשך בח"א מ' קמ"ה ות"ל
 ביתן ק"ב **שם קמ"ד**
בחילוקו כמות עוסקא בבתם או במכרם
 ונותן טעמן על המקבל שטינה
בהלכה **שם קמ"ה**
שלח שחבר לשלם ועושה שלטון כתבון
 עד שזכר מפתח העיר ולא אישתייץ מולת'
 לחזו' לקבל הפקדון עד שגבש ה' ח' י"ב וכך
 מ' הירשך בח"א ב' ק"ל **שם קכא**
ראובן שלם קצת סחורות לשמעון וכתב
 לו שימכרם ויטלם לו המעות
 ושמעון מכר הסחורות וקבל קצת גרוס'ס
 שהיו אז שו' בערך מ' ל' ב' ה' והוציא לברכו
 וטוב נשעה שאל לפרעם עליו בערך כ' היו
 זה משלם לו בערך שקבלם ששעה שהובאם
 לברכו כע' גולן עליהם ומה אם בא לעשות
 תשובה כדא שמואל לו ליתן ולגזול לקבל
 דאין כזה משו' אבוד רבית' ועיין במהר"ח
 בח"ד ק"ע **שם קכב**
אפטרופוס שהבית מעות היתומים עם
 מעותיו במקום המסתמך
 והיו עבד לכתיו ונכב' פטו' וע"כ **שם קכ"ד**
 ל' שהיה מורשה להוציא עבדן אחד לחורה
 ולא הוציאו עד שהוכר א' מן המרסו'
 לקום ולטרוח בדבר ועלם בידו ולו' תובע
 שזכו חן הדין עמו **שם קכ"ה**
 שני אחים א' עבד וא' עשיר והעשיר היה שולט
 סחורו לעבד להועילו וכפטר העבד מחולו

המנפ' ולא כזה לביתו ואשתו חס' הכל והדיון
 דן בנזיקתם שמתן בתה לאלה לבן אחי בעלה
 ולכדו' כד' וכך והיא טוענת שבתה חולה
 ואינה ראויה ליתן הכסף' הדן עם הימים וע"כ
שם קכ"ז
מי שהתנה שיתן לו איש אחד לסייע לו
 במלאכתו ולא כתביו חייבים ליתן
 לו דמי השכירות ואם הוא מועיל ב' לאלה וש'
 ל' לו חלק מההיום **שם קכ"ח**
פקיד שכת' למשלם שאין רצונו לטו' שכת'
 טרמו כי אנהבו הוא וכן כך שזע
 שמתחיל ב' הדין עמו **שם קכ"ט**
ראובן הפקיד ביד שמעון' ח' ארנאים ומת'
 ראובן ושמעון כדי להטיל מן המלכ'
 בתן שנים מהם והיוט טוען עליו כמה טעמו'
 ועיין ב' ד' סימן רכ" **שם קל"א**
ראובן מסר ביד שמעון' תיבה מלא' בגדים
 לסבטת מעותיו שהלנה לו יקבל
 עליו שמעון האחריות דרך ים ושלחם ביד
 לו שלחו ולו' מסר התיבה ביד יהודה שליח
 ראובן כדי שישלחם לכפתלו אחיו ופתח כפתלו
 בפניו ב' חסוב ונמצ' חסר מסך האמו' הרכה
 מהם ההפס' מוט' על שמעון' ועיין במהרשך
 בח"א מ' ט"ל ות"א ח' ר"ט **שם קל"ב**
ברין שליח שזכה מדעת משלחו בשלחו
 את כספו שלל ביד פקידו וכדכרו
 גסוב הוכרח פקיד זה לברוח ממדת ביתו
 שנסרפה והולך סחורות עמו ונאל' הנוים
 הערלים והכרחו למו שקבל הכספים שיתנם
 להם כשכיל סוכות הפקיד השליח חייב וע"כ
 ובס' תכ" **שם קל"ג**
שומר שחבר לשומר ונכנס מהסחורות
 ולא ידעין אם ביד ראשן אם ביד
 שני מהו וע"כ במהר"ל **שם קל"ד**
שלח שקבל עליו להיות תמיד עם
 הפקדון ונאל' מהפשיעה ושללה
 גוללים פטור וע"כ **שם קל"ה**
 ראובן

חשן משפט הלכות שליו וחרסור ושליו וחרסור קיה

שם דש שיתברר ממי הם הנכסים

ראובן היה פקידו של שמעון והיה מכיס המצות בארנו קטן אמר לו שמעון למה תעשה כה אמר לו ראובן שים אותם בכל מקום שתמצא בפתלך מחמירתי

שם שם

על א' שהיה משא בנדים ברחוב הסגר כמה ימים וגנב משם פשיעה נמורה

שם שמו

אינתי לא יוכל אלם לומר למורסה הכא בהרשאה לא אדון עמך ועיני כמותת ישרים סי' קכ"ט ובהרר'ט סי' יא

שם שעה

ראובן בנה לשמעון שיתן בדוכיית אחותו

מ"ש יח כהנא ובתן יותר

ראובן מת ולו בן קטן וכשארז קנת

תכשיטין ביד אמו ואין ידוע אם

בתורת פקדון או מתנה או משכון ומכירה

שוב כפתרה אמו ונשאר ביד בכה שמעון

ושמעון הלך משם והפקידם ביד חתנו לו ולו

הלך אצל יהודה חתנו של ראובן ועכב בכסיו

בירו עד שכתן לו התכשיטין לקח'הו האביו

וכן עשה בנזרת הדיין אין לשמעון על בן לו

כלים והדיין עשה כהנא ועיין במר'טלם

סי' ת"כו ובד"ר סי' רכ"ט ובהרר'ט בתי'א

סי' י"ט

שם ב"ר

בתעסק שאל אלו כעל הפוכדק להרנו

ולקח הנכסים אין זה כקרא

אונס ומייב כחיו מלה בדין מתעסק וסטור

בתי' דפקדון ואין כזה משום הוכר הנכב

טיפרע לכעל המעות ואח"כ יעשה דין עם

הנכב

פקיד שנבאמו מן המקום אשר היה שם

מסר מקנת סחור ביד אחיו ואמר

לו שאל בעל חובו ויצא בה יתכנה לו וכן

ע"ז אחיו הרי זה חייב לפרע' כפי מה שחיתה

במכר'ט וט"ז אז בשעת כתיבתו לכאור אחר

ראובן שלח ביד שמעון צורות וכתקלקלו

ומכרם בדבר מועט ואחר כ"ז ט"ה

וכבר מת ראובן מנאו לו וקצן עליו ככח

הרשאה שהיה לו מראובן ושמעון טוען שאין

עוד כח להרשאה זו גם שכבר עמד בדין ונאל

זכאי נדיו ובשרפו קשותיו בסדפת העיר

בדין עמו

שם תלח כל המפקיד על דעת חשמו וכינו

קוא מפקיד מזה לשלם בעד'ט ואם

מסר לעבדו מה דוכו וע"ז סי' ד' ובמהר"ט

בתי'א סי' ט"ו ובתי'א סי' קכ"ט ובתי'א סי'

מ"ו

שם הם שכתבו לו שלשלת של זהב ונאל

צורף מים בתוך חבואו אעפ"י חייב שם תנא

שמעון אמר לראובן לך ופלה קרובי החבוס

ועלי לשלם הכל והלך ועשה חייב

שמעון בכל הקובאות אעפ"י שלא היה בדבר

לא קצין ולא קבנה דברי ריבות ע"ג

הבוסר סחורה לחכירו עמ' שלא יוניאכה

מת' ידו ושלחה ביד אחר וטוען

שאל'ה הסכים למעשיו וע"ז

שם קב כתב לשמעון מענות שיש לי בידך

שלם לי ושלחם ביד אחר כח'ט

שם ריד פטור

ראובן מסר סחורה לשמעון למכרה

ונסחור לו המעות ואחר שמכרה

מעבדן בירו באמרו שלנו כתב אלו שאלתם

הסחורה שלו הוא אינו יכול לעבד

שם רבא כל שינוי מעטל לגמרי הסליחות

שם רסו שומר שומר לשומר רגול אכל בעל

הנכסין שבעור

שם רפו מפר ככס' לשמעון ואמר לו תנס

ללוי ואסלח במנא תנס ליעקב ונא

מנא שלוי בפתר וירשו אומרים אכתבו וזכר

מקומו ויעקב אומר אבי קוא הקובה בדין

חשן משפט הלכות שלח וסרחור ושלש וסורשה וס

והמשתמש במצות ללכת וללכת הכי דייקן
לוי ועיין בת"א ס' ק"ב והסולח יד עמ' לשלם
סולח יד מוקדו * **שם קבה**

גפקר שהביא הפקדון ביד אחר והודיעו
של מי הוא וכמו שכתבנו בספר
והלך לו ובהרצו יתן הפקדון לבבולו ולא
יחזיק לווי' הכהן * ועיין בהם בהלכות

גביית כתובה חל ל"ד * **שם קסא**
פקר שמכירת הכספים מן המכס הרווח
היו סלוגם האחרות עליה ד' דים
דמיא * ועיין בד"ר ס' ק"א * ובת"א ס' ר"א *

שם ח"ב ג
שומר ששעב בשמירת השטר ובאכר
ממנו אין בו מאסם דינא דנמח

שם ח"ב
שלח שהיה לו פסוק בסמורת משלמו
ושל משלמו משוכת מוכרה
ובמקצת הרווח ובמקצת הפסיד וטוען שמשלו

הרווח * **שם ח"ב**
בענין פקיד שטען עליו המשלם ששעב
והוא כת' לו שש"ה כשיבא לביטוי
ועשה עמו כל האפשר וספור ורובה המשלם

ליפרע מיתומיו וסותפיו אין הדין עמו *
שם פר
ראובן מחר ביד שמעון כגדים להלוכה

למקום פלוני ולהקניסם בדבר פלוני וסוף לא
כן עשה כי לא עלתה בידו והלביטם בדבר
אחר וראובן הראה סקל ועבדו טוען ורובה
לחזו' בואין הדין עמו ועבדו ומהרר'ס ס' ק"ב

שם פו
ראובן כתן ביד שמעון סך מעות וכסף
להלביטם בסמורה פלונית ולא
מבא והלביטם מזה שהיה ל' וראובן כתבם

ובמחבר והפסיד טען עליו אין הדין עמו *
שם קג
ראובן שלם לשמעון ולוי סינכו סוכ אסד
תנח א' ויטלסונו לו ושמעון בסלר

ששעב שלם אחר מחירתה למכת שום מרמה
וערמה אלא מפני רעתה וכלן מלוה דייקן
לוי וע"ש * ודין המלוה לסבירו ביטוב לא יחזור
לו במדבר * **שם קטו**

בענין סמורה שהזלה על שלם הוסיף
הפקיד מביט המכס * **מהר"ר**
בהן ח"א יא
פקיד של לו מחר אחר מלא מרגליות

ביד איש א' להוליכו ללוי וסוכ
החזירו לו ונכחו מסרתו חייב וע"ל * **שם טו**
ראובן כתב לאברהם שיק' ל' כ"כ סמורות
ותן לו בסכר טרחו שמשה למאה

אחר כן נזהר יעקב לאברהם שיקס למשכון
ראובן סמורות והוא הראה לו הכתב מה ל'ק'
ויעקב שתק וסוכ אברהם שאל ממנו ה' ל'ק'
ועיין במהרר'סל כת' ס' כ"ט * **שם עה**

ראובן שלם עשר גדי' לשמעון שישלם
ללו וכן עשה ונאכד בד' א' כדרך
וחזרו החמ' דים ונתפסו עמ' שמעון וראובן

טוען * ועיין בת"א ס' ק"פ * **שם קז**
ראובן פקידו של שמעון מחר ביד לוי
כגדים להוליכם עמו והזכירו

בפני עדים שלם ותכס ביד תוגר הכולך עמו
והוא כתבם בידו והדגו את התוגר ולקחו כל
אשר בידו ולוי טוען שאם הוא שראובן חזירו

אך בעת ההיא עדין לא היו הכגדים כרשותו
נאס' כשקבלם הרעו ראובן ביכו לבין עמ'ג
שיתכס ביד התוגר הטוב הוא שיתפסו וראובן
ולוי כל אחד מהם יפרע שלם לשמעון בעל

סגדים והוא יפסיד שלם * **שם קכח**
ראובן פרס אשה ושמעון שמו אחר ללו
שיקס בעדו קפט תכשיטין שהיה

חנה בהם בעד ראובן ובתן לו מעות וסלך
וקנאם וכן כך כהרצו ראובן ולוי טוען בתמים
לארסותו אינו כסטר * **שם קמא**
המשתמש בקפט מעות שהפקידו בידו
אם חייב באונס פולס *

חטן משמט הלכות שליה וסרסור ושליש ובורשה וכו' קט

והניח בתוכו מעות אחרים ולא לקח מידם
האגרת הראשונה שהיו כותב לחנינו מהקן
ג' ג' שטס כלבד וכתב אחרת על המעו האחרים
שהניח ג' תוך הדור ושמעון כתב ל' איך קבל
הדור מיד הסמך ולא פירש מה קבל ואחר
מ' י' טען שלא שלם לו כ"א הק' ג' שטס ומזניא
ב' כתבים מק' ג' שטס וראובן משיב' שם
ח"ב נו
ש"ש שהניח הפקדון בתיבה עם שלו
וכשרף הכל והניח דברים אחרים
שנסדר נאותה תיבה לא הניח' מהררס
איסרלס קו
ברין שלים ששכס אס מוטל על המשלם
לפרותו ודברי מהרר' קו בזה

שארית יוסף א
ברין שלים בזמן שאין שליחותו בידו אינו
כאמן וענין מ'ג למפרש' תורת
אמת עב
ש"ש שזמנה להיות פטור משכונס
ומל'סל' וכנסכ הדבר או כאכד בעד'
מפסיד שכר כל הזמן שזכר' ויש להסתפק
בש"ש שהמנה להיות כש"ס ועומן שאלם או
חייב לישכע שלא נכנס ושלם נאכד' שם עב
הפקיד הני כשלים' שם עה ו
ברין כספים אין להם שמירה בקרקע
והקיא דג' שטסי ופרומאי' שם עט
ברין כפקד שהביא הפקדון עמו דרך ים
או יבשה ונטלונו לוסטים ואי מני
לטעון שרשות המפקיד עשה' שם צו
ראובן מת ושמעון תפס בעד חובו קנת
מכסיו שהיו בביתו ולאחר ימי' בטק
למת נקודם מיתתו כתן הבכסים הסוכ' ביד
שלים שיתנס ביד יורשיו והוא הלך וכתבם ביד
לוי בטענה שקבלם ראובן' מוטנו היו זה פשע
יורשיו שמעון רנו גובים מהשלים רנו גובים
מלוי' וככ' מהרר' כ"ג כ' ע"ג' ואס גבו
מהשלים חוזר השלים וגובה מלוי' ועל
במהרר' לזכ

בירו קנת מעות ממש שקבל וכנסכ וראובן
מכסע את לוי אין הדין שמו' שם קי
החולך עם כגדו לנטל' וכנסכ משם
מהו שיהא חייב האומן' ודין
ממר שכלס ומן שמירתו' וענין בד' ס' ק"ה
שם קך
שמעון פקידו של ראובן שלם סחורה ביד
לוי שהי' פקידו נ'כ' מחשבון ראובן
ושכ' שלם לו ששעה מחשבון ואינו שייך לראובן
כ"כ והסאר שלו הוא וראובן טוען לאו כל
כמיכה ובין כך מת שמעון ויורשיו תובעים
את לוי אין הדין עמה' וזכה לוי בסחור לחשבון
ראובן' וענין בהלכות טענות בשטר ת בד'ר
שם קמח
פקיד שהיו שולמים לו סחורות ראובן
גם שמעון וכת' לו ראובן שיכסים
סחורות הכלה וטעה ספקיד והכסות את של
שמעון וכנסכר הספוכה ראובן הוא הוזהר
לקדוקי מוגיות בשלים ששכס' שם קנט
ראובן השלים ביד שמעון שטר של חמישים
פרמים שהיה לו על לוי על תבאי
פועה לוי עם יהודה כער קטון כזינדיל
סוד' שאין לו תכופה עמו ומת בקטנותו היו
לוי פטור מחובו ואין לו לשלם להסוד' שטר
לראובן וע"ס' מהרר' א' חיים ח"א ג'ג
פקידו של לאה קנה לה בתים בקום ועל
תבאי שאס יחזיר המעות יחזיר
לו הכית ומת הפקיד גללה טוענת שלג'רני
קבאית' וענין במהרר' כ"ג כ' ל"כ

שם סו
בז שמהפקיד על כספו בהאומן העור
וכנסכ ובעלה לו ירנז' ויש לו קרוב
יפנה למד'ה כיון דסוף מהימן ליה

שם עא
ראובן היה שולם לשמעון שותפו מחשבון
לוי כדור א' וכתוב' ק' ג' שטס ע'
שחמים וכתעכנו ושור ולקס הכדור מידם

חשן משפט הלכות שלח וסרסור ושלש ומודעה וכו'

במהרה"ל כל נבמהר"ט סי' ל"ג שם ק א
 ברין אומן שמר כלי נבא בעל הכלי
 נטען שלח אומר לו למכר
 שם קט
משורכת שמורה הדורכות שכללה
 הארס על יד דוד ליד דודה
 עבמו כשמש' שמת הארס וה' טוען לומר
 שיש לו עליו מלה על פה' הרי זו פסעה
 ואפס' שפאית חייבת לשלם ליוחס' נהם דנו
 גונים מדודק דנו גונים ממכר והיא חזרת
 פל דודה' שם שם
השולח מחזרתיו על סם חזירי לא מני
 הכפקד לומר לשלח לאו בעל
 דברים דודי את' שם קב
פקידו של ראובן שגזרו עליו ב' ד שכנא
 הכנסים לידו וידעם הדבר כדי
 לעכסם בשביל תביעת שמעון ובבואם הלך
 והכריז בכל בתי כנסיות איך באו לידו ככסי
 ראובן מי בעל דברים יגס אליהם ולא קמו
 לוי ויהודה ועכבוס גם הם וסוף סוף כתבם
 כיד ב' ד טוען שהכל ברשות ב' ד עשה'
 שם שם
ברין שלוח שש' ואם היה שלוח ב' ואם ידע
 המוכר שקרא שלוח ומכר' שם
 קלא
ברין מלוה השולח כתב ידו ללוה או לשלח
 וטוב טוען שאין זה כתב ידו'
 שם קלב
בי שמעון פקדון לשלוחו בכתב וסיב קודם
 שנשבע משה והחירו שלח ויתפרד מחברתו
 של שלוחו ונתקן בראש דשטור ועס' שם
 קבד
ברין שמירת כספים ומרנליות בזמן הזה'
 ואפי' קבלם לימי מועטים מ"מ שמירה
 מעלוא כעו'
ראובן שלח אבל שמעון שלוח לזכות חובו
 ולא כתן הסטר קידו וקדע שמעון

לשלוח מקנת המעות ואמר לו סיכחו הקבל'
 על גבי הש"ל ולא כן עשה ועכשו ראובן טוען
 בעד חתם המעות סיטרה כיכנה השליח יב
 ועס' מהדרם מלובלין קיד
ברין ש"ל וטס ומאזנה טעם ש"ל מתחייב
 עכמו באונסין בני שמוא לח
נפקד שפסע בשלחו הפקדון כיד איס' שחינו
 כאמן שם נא
בי שהיה פרכס על חכרת שמן הממור והוא
 מוכח המעות בארצו מחמדיו ופעם אחת
 הכילו פתוח ונכסכו בכתם' משפט צדק
 לב
שמעון היה חיי' לראובן ושלח לו ה' מתכו'
 על ידו לוי חמיו כל שמעון וקבלם
 ראובן להסבון חובו ובעליו לעירו של שמעון
 ותבע ממנו האזר תמה שמעון על הדבר
 ונשבע לו ראובן שלא קבל אלא כס' אמות מלך
 שהוא היה אומר שהיו וכשסור לעירו הכי' לוי
 עדים שחמס חתיכות גדולות היו אלא שאינו
 יודע כמה אמות היו ולאוון אומר לאו כעל
 דברים דודי את וכבר כשבעתי לשמעון'
 שם ע
ראובן היה חייב לשמעון סך מעות על
 שהוכר שמעון לחכות מורס'
 שיעמו' עמיו בדין בעירו וכאשר הגיע הסרש'
 לשם בא ראובן למקו' שמעון ותבע ממנו חובו
 והשיב לו שכנו כיום לו שכבר כתפסר עם
 המורסה אן טענה זו פוטרתו מלעמוד עמו
 בדין ממדת כמה טעמו' מהרר' טראני
 ח"מ פה
ראובן שלח לשמעון סך אחד מלא כלי כסף
 וכתב לו שמעון איך קבלו כלי כסף
 וכלי חסרון כלל וטוב מנה קפת כלים חסרו
 הרי זה חייב מוכ' בין אם פתח השק בתחלה
 בין אם פתחו אח"כ' שם פו
בי שכתבו לו כדור אח' של כסף ולא הולכו
 כל מקו' הספק וכתבגלגל מזה הספק' שם פז
 פק

השן משפט הלכות שבתות

ואומר שיערע על פי מכה התגרים ועינין
אמכתא ואי גזים תומת ישרים קצט
ד א

רב מאחר ימים רבים שהיה דורש ולומ' קור'

ברבים ועוסק בברי' כיצור בלי קנאת

שכר דנה לילך לו והקנינו לו הקהל שכר

להכא ועל העבר לא דברו מאומה לא הוא

ולא הקהל ושכר תבע שכירות למודו יעדו

אף על העבר אין הדין עמו וע"ס מהררם

פרואה מ

ראובן ושמעון כתפסו להריגה ב"מ נעמד

איש אחד והגיע כתב מן המלך להכילם ונרם

הגיע הכתב יבא ראובן לחירות ונפאר שמעון

הוא לכדו וכדור הוא שלא יתרכה ההובאה

בעבור שבים יותר מאלו היה אחד בלבד

יפרע שמעון את הכל שם סג

בלמד שכרם תלמידו מעירו ממ' הדבר

כל יכבד התלמיד מו הכיבוד

וחילוק בין מבת מדינה לכדון זה וכיוצא

שם פו

האומר לעדן ליתן לנכד וכן אס יגמרו

העידוכין על ידו חייב ליתן לו נע"ס

מהר"ש מדינה א"ה ריב

ברין שוכר פועל בסתם שם ח"מ

שלה

שביר שמועיל במלאכתו ועשה סחורה

במעות שאינם שלו מהו ל לילך חלק

מהר"ם

ראובן העמיד כנו גדול כשני מערת בבית

שמעון בתנאי גלא ושלחנו בדרכים

למים שלמו והמיתקו הרי זה פטור וע"ס

שם תלה

ראובן תובע ושמעון שכר שירותו שכתן

לו באמרו שלא שרתו כהונן הרי זה

שכר ופטור וע"ס

שם תנא

ק"ק לקחו חכם לשכונה לג"ס ורובו

להענין בלי קנה אינם נשאים

ואומר שיערע על פי מכה התגרים ועינין
אמכתא ואי גזים תומת ישרים קצט
ד א

רב מאחר ימים רבים שהיה דורש ולומ' קור'

ברבים ועוסק בברי' כיצור בלי קנאת

שכר דנה לילך לו והקנינו לו הקהל שכר

להכא ועל העבר לא דברו מאומה לא הוא

ולא הקהל ושכר תבע שכירות למודו יעדו

אף על העבר אין הדין עמו וע"ס מהררם

פרואה מ

ראובן ושמעון כתפסו להריגה ב"מ נעמד

איש אחד והגיע כתב מן המלך להכילם ונרם

הגיע הכתב יבא ראובן לחירות ונפאר שמעון

הוא לכדו וכדור הוא שלא יתרכה ההובאה

בעבור שבים יותר מאלו היה אחד בלבד

יפרע שמעון את הכל שם סג

בלמד שכרם תלמידו מעירו ממ' הדבר

כל יכבד התלמיד מו הכיבוד

וחילוק בין מבת מדינה לכדון זה וכיוצא

שם פו

האומר לעדן ליתן לנכד וכן אס יגמרו

העידוכין על ידו חייב ליתן לו נע"ס

מהר"ש מדינה א"ה ריב

ברין שוכר פועל בסתם שם ח"מ

שלה

שביר שמועיל במלאכתו ועשה סחורה

במעות שאינם שלו מהו ל לילך חלק

מהר"ם

ראובן העמיד כנו גדול כשני מערת בבית

שמעון בתנאי גלא ושלחנו בדרכים

למים שלמו והמיתקו הרי זה פטור וע"ס

שם תלה

ראובן תובע ושמעון שכר שירותו שכתן

לו באמרו שלא שרתו כהונן הרי זה

שכר ופטור וע"ס

שם תנא

ק"ק לקחו חכם לשכונה לג"ס ורובו

להענין בלי קנה אינם נשאים

מהררם אסרלם נ

ראובן וזה לסופר לכתוב לו כתובה וכן

עשה והרי היא בידו כתובה

והתומה ללא דנה לפרוע לו דמי שכרו אין

בעילתו בעילת זכות וחייב לפרוע לו נזון

כדא שאיכו עובר על כל האזהרות כל צד

שהכתובה כ"ד הסופר ונע"ס אי סופר הני

שכיר או קבלן או מוכר תורת אמת קיש

אב המצלה מזונות לכו הקטן אי מני

לשכירו לכתחלה ואי הוי שכרו לאכיל

ועיין במהרש"ל ק"ט ובמהר"ר כנלס סי' ל"ח

שם קצט

בלמד שלקחמו לענה בשכונה וקדם

גלא ויסיף על עשה תלמידים

והוסיף והלך לו בתוך העכס וקרא והאבות ועל

א' כשר חתומים בשער יגבו הקב"ה משפט

צדק לח

קלמה

חשן משפט חלבות שכירות בקרקעות קבא

ובא אחי האמ"ל לדור עמית בבית ובתוך השנה הלכה לה האלמנה ובמאד אחים ובסוף השנה אומר לו המשכיר צא תומת ישרים סב המשכיר בית לחכמו סתם ואח"כ כולל לו חובם פקדום ונתן למען הבית חייב השוכר להרזק לו הבית וע"ז

שם קנב
השוכר את הבית ומת המשכיר קודם לכתיב האמ"ל לגבי שכירותו

מחרש מרנח א"ה קפד
השוכר בית סתם פורע כשכנים ואם אומר לו המשכיר סיפכה הבית לזמן פלוני והוא אומר הין נרדף ליטול חכין

שם ח"מ רמח
השוכר אינו רשאי לבנות ולשנות אלא מדעת המשכיר וע"ז **שם רפב**

המשכיר בית לחכמו לזמן קצוב אע"פ חייב כל א' מהם מכס הפקנס לומר לחכמו בזמנו שהוא מוציא או יונא אבל בפקנס שלא קנב זמן קדין הנימ"ל

שם רפו
הבית של שני אחים שנפלה להם נדירה וא' מהם אומר לסוכר ל' יום קודם התנאי מן הבית והב' אומר לו סיעמוד אס"כ ככל הב' צדודל לאומר סינא לא פלה דוכורו להודעה ואין אומרים בזה יש נדירה במקום דחב לפקדום **שם שם**

מ המשכיר ביתו ללוי ולכפלה זמנו של זה בתוך זמנו של זה ושניהם בתוך זמנו של רש"ן שהיה יושב בבית אע"פ שליו בטל קצין אינו פועיל לו וע"ז **שם רפח**
השוכר את הבית ע"ז מחיצותיו ואסחת איכבה השוכר מורה שהוא הסוד את מקצתה והמשכיר אומר שהסוד כולה גם על השכירות השוכר אומר שהלך לו חזק לצור ומשכ"כ כתב לאחת המשכיר שנים הוא

שלשה קהלות שהם ביחד לכל דבריהם לב' ים חכם ולא לא ים והשנים מהם הופיעו פרם חכם הא' והקהל שהיה לו פ"כ חכם אינו רוכה לתת בפרם הקורא מאומה ודברים אחרים בענין הדיוניות וביטול תורה **שם מט נ א**

חלבות שכירות קרקעות ועין בדף צח

ראובן שסכר לשמעון בית וזקוק חנות וקח"כ אכר לו הב' וחדש התנאים עם הש"ר והכניס בהם שמעון סוף בקוקת החכות שמעון פ"ע שראובן מכר לו החוקה עם הבית שהיה סוף בקוקת וראובן טוען שלא מכרה לו והוכיח השכירות מהשנים שכתמם בהם שמעון **מחררם**

פרואה נח
שכירות הבית פלוגתא דרבנן ופ"ה הוי אי הוי דט"ל וצ"ע בהלכות מתכות וכוונות בענין זה **מחררין לב ח"ג מג**

ראובן אשטור' השכיר קמות א' לשמעון לעלם שנים שכתב שכתבם לא ישאל לו טנה אחת כמכנה ואחר שכלו הג"ס לא אחר זה לזה דבר ובמאד שמעון בחכות סוף וסודע השכירות במקום כל השם חדשים ושוב אומר לו ראובן שנה מיד והוא אינו רוכה **שם ח"ד דף עג**

השוכר שהוציא וזמנו מן הבית בע"ז המשכיר מקו' לו שאר השכירות **מחררם טראני הא מ**
המשכיר ביתו לזמן יכול הוא להשכיר בתוך הזמן לאחר לכפלה זמן הראשון וע"ז במהרש"ם סימן רפ"ה **שם שבו**

חמשכור בית לחכמו לסנה ומת השוכר

חשן משפט הלכות טכירות קרקעות

לא היה לו בעירו כי לא היה עוד ספק בניה
 והיא אומרת להם וגם שכתובו סוד וכנסם
 בניה ועדיין ושב בו הסוכר סייב שם
רצב
המשכיר בית לחכירו לכמה שנים וקבל
 ממנו סך פדיון בתנאי שאל
 מחיר כל פדיון שפסגת שנה אחת ואם עוד
 שנה יפחות שנה אחת וכן ומה הסוכר ולא
 בודע אם החזיר לו המשכיר המעור והוא טוען
 שהחזיר הדין עמו ופס' ודך ודעמים מולקי
 בפי סכ' ה' ו'
שם רצו
המשכיר בית לחכירו לחזן קצוב וקוב
 מכרו לאחר כשכל דוחק
 פליטות אפס' אינו יכול להוציאו בחור וזכו
 וכ' ד' סי' נ' צב' שם
אשה אלמנה ובנה א' השכירו בית אחת
 בחייב פולחן כל ערעור ובנה ארץ
 מערער על השכירות אין בדבריו ממש כי
 הבתים הם נשיתפס' וקמ' המשכירים הן
 סייבוס לקום תפס' שם ח' א'
על א' הרמבם נפ' מהלכות שכירות
 המשכיר בית לחכירו לחזן קצוב ורצה
 הסוכר להשכירו לאחרים וכו' אם יבא בעל
 סכית לדון עם הס' הראשון קודם שהסכיר
 לסכי' בדין באמר הביטתי ונא ואם יבא אחר
 שהסכיר לפני כבר בדין יעמו עד הזמן הקצוב
 וזמן אם הוא מרעית השכיר הדין עמו ויורשו
 וורשים זכותו וכ' מהרש"ך בח"א סי' פ"ד
שם חטו
ארגו שכשאר בתוך חכות א' ומחמת סכר
 לא הוציאוהו וטע' שכירות ולא נלה
 דעמו שם תמו
אע"פ דשכירות לזמן מוכר לזמן אין
 בקרקע שובא מיד המשכיר רבנו
ריבות קצת
המשכיר בית לחכירו לחזן קצוב אינו
 יכול להוציאו קפילו חש

הלכות מקח וממכר בקרקעות ועין ברף צו

ראובן ירש בית ומכרם לשמעון ואמר לו
 אימתי תמכרם שנה מעות וטול
 אפ' שלך ואמר עכור ס' ח' סכיס הכייל עוד
 עוען ראובן שפסגת מנ' כ' שנה היה כשחבר
 ושמעון

ומקלסל כה והסוכר ישלם הכוס שם פסא
ידבר על בתים שהשכיר פלוני לפלוני
 מכס השקטנו ופלוני לאחר מכת
 זכותו שם שרף
ראובן השכיר ביתו לשמעון לחזן כ' ו'
 מקדים והתני כיניהם שאל ירצה
 שמעון לדור עוד אחריהם שנה אחת לא יוכל
 ראובן להוציאו והנה שמעון דר בבית כל
 ימי מסך החזן הכ' וכוסף עליו כמו י' ח' ח' ח'
 ועכשו בא ראובן ואמר לו סיכנה לו ביתו הדין
 עמו מהרש"ך בהו ח' א' צו
ראובן השכיר חכות לשמעון במקו פלוני
 בין מלמס בין ריקנות ועמס הלך
 שמעון וכל בעלי החכונ' של המקו' היה לחקו'
 אחר במלמ המלך וראובן תובע שטר חכונתו
 אין הדין עמו שם ח' ב' קצח
ראובן השכיר חזר לשמעון ושמעון היה
 משכיר בו דירה ללו ומקבל ממנו
 מעותיו ויהי הו' הלך לו שמעון וראובן תובע
 השכירות מלוו והוא אומר פרעתי לשמעון
 אם אין ראובן טוען טענת בריא שלא פרע
 אין לו על לו אלא חרם סתם שם
ח' ב' פה
ראובן השכיר ביתו לשמעון ארבעת לילך
 לטכורא ולססות ס' ג' סכיס כי
 קנה סס בית הדימים מן השר וקלך ולא שהא
 כ' א' שנה וסכי כי השר לקח ממנו הדימי ורובה
 ששמעון וסכה לו ביתו וע' מהרש"ך
 לוריא לח

השן משפט הלכות מקח ומכר בקרקעות קכב

ושמעון טוען משעה היותו כך ועוד כאל
 עדים שלא היו לך כ' שנה ומכל מקום כיון
 שבעדו שני מוקד ולא נחית ממקד קיים ועל
 הרוב הדין עמו ולא שני לך בין ירש מאביו
 לשאר מורישו ועיין במהרש"ם סימן רמ"ג
מהררש"ך ח"א קט"ט
ראובן טען על שמעון שמכר לו בית בק"ס
 וסתר ונכס ונחל טען להד"ס ולא
 ב"ה לטען בפנים הראשונים שכלו לדון לא
 על הודאו ולא על הספק לומר שאינו זוכר
 זכר ראובן שם ק"ע
ראובן קנה בתים משמעון בלי שום תנאי
 כמו שזכר משטר המכירה ושמעון
 פוזר שטר שכתוב בו שבטענה לו הכתום
 חייב ראובן ליתן לו סך מעות וכל זה יוכן
 אם יתקיים המכר מהכתום שמכר שמעון
 לראובן והזכות שמעון מזה שתנאי היה במכר
 לראובן בותן פירות לשכר זכר במקחו
שם קפ"ו
רחל וחרנה עשו שטר מכירת בתיהם
 לשמעון מוראת מפלוג'ם אהבה לא
 הסוויק בהם ראובן והסורת תמיד דר בהם
 ופרע השכירות ולראובן תובע לו הכתום אין
 הדין עמו **שם ח"ב מט**
חמתח"ב להסויר הכות שאלה בסחורת
 מעותיו והשכירות חייב המוכר
 לשלם לו השכר **שם קר**
ראובן ושמעון הסוויקו בחצר אשיו לדים
 בו מוצרמו ויגרשו ממנו וראובן מכר
 לשמעון חלקו לפרוע לזמן ידוע וקודם הזמן
 סוירו התורמים ויגרשו היהודים ופכשו שמעון
 חזרו רכס לפרוע אין הדין עמו **שם קכב**
ראובן מכר קרקע לאשתו בשטר מקוויים
 ואחרי מותו מכרתה היא ללוי
 ואחרי זמן קמו בני ראובן וטוענים טענות
 לבעל מכר אביהם מעיקר לוח שמתם היתם
 וצ"ע קשור בלשון מכר אם קימה בינו

הכרחה מורישיו שלא יוכר בו אחרי מותו אל
 מב"ח שרצה ללוו' וחסד שלא ישתעבד בקרקע
 שהוא לחובו אך מדרן דיד אשה כיד בעלה
 אי כמו לאמרוהו בלויי וזו היא דעבד
מהר"א ו' ח"ב ב
ראובן מקוויק בנות א' שקנה משמעון ושטר
 סמוכרה בידו וכן שמעון מוכיל
 שטר מוקדם שאביו מכרה לו וראובן טען לו
 שהוא היה סמוכר במכירת הבית ועוד מזה
 עדים שהוא וקבלה קודם לזמן שטר וכו' הוא
 מוקדם לא שאחר מלכתוב השטר עד ה' שנים
 ודין סווד וטוען **שם כ"ב**
ראובן מכר חנות לשמעון ואחר עבד עשר
 שנים מכר ראובן משמעון שיחור
 לו את החנות בטענה שאחר הסכר אמר לו
 שכל זמן שיחור לו את מעותיו שיחור לו את
 החנות ויש קצת עדים על זה ואחריו מעידים
 שלא אמר לו אלא שאם יחורם בתוך כ' שנים
 שנים יחור לו את החנות ואם היו כ' שנים
 סמכות שכתוב על ידם אין מוציאין אותה
 מיד הקונה **שם פז**
ראובן מכר קרקע לשמעון ונכס בו ואח"כ
 כמנא סוכר בטל דינו כדון שומא
 להר"א **תורת אמת ק"ו רכ"ד**
ש"י שמכר לבניו על תנאי שלא ימכור ועבד
 ומכר אם המכר הראשון בטל או לא
שם קיח
בבאי לאמרוהו דנעיקן כתיבת דמים
 אם הקונה מחר שוב כסף ביד
 אחר באפסותיקו או ביד המוכר ממנו אי פגי
 בבכ"י ג' ט' להסתפק אם לדר בקרקע
 בשכירות מהני הסוקה בבכ"י וסתירה לכ"י
 סמוכר אעפ"י שלא אמר לו לך סוק וקני
שם ק"ו
ראובן קנה בית ונכסר עומד בית הבכשת
 והוא אומר שקנה ג' כ"ה והק"ק אומר
 שהוא של הקהל שארית יוסף בט פ"א
 לא ב 3 2 הקונה

חשן משפט הלכות מקח ומכירה בקרקעות

קכ

הקונה חרש ע"ל לחזור ולמכור לבעלו
לאחר ג' א"ס ילכה המוכר ויגדלו
היה ימים אחדים הרהר ב' פטור מחיובו
כפי דקדוק לשון הכתוב וע"ז בני שמואל
פרות זמן ב' שמיכה בקרקע לדודו היה
ז' ח' ב' יתקף שיעבר' מעשרים
עצער על דודו וכן עשה בימיו קולי דודו

ועבדו טובע מורדו דין אכילה בקרקע
ומילוקי קטן שמוכר בכבשי אביו נספק אם
היה כן כ' א"ל שם כמ

בענין שטר מכירת קרקעות והנה שהיו
בי כ' בורות וא' מהם היה לו שוקת
ומכר א' מהם וקוץ שאותו שאין לו שוקת מכר
במכור את הקרקע בקצין ושבועה וטל
את הדמים ולא חתם את השטר

וע"ז כהר"י טראני ח"ב סח
בפרוגתא הדנואקא במיכל בשטר אם
כאן הלוקח למר שנתן את
דמים והיבא דאיבא תקבא והיבא דלא
כתב פראגת בגופן שלהם שם סו

ראובן היו לו בתים ותחת הבתים מרתף
א' ולקח משעון סך בהלוא ובתב
לו שטר מכירה מהבתי ומרתף וטוב שמעון
מכפשיה עשה שטר העבד לראובן לזמן שיחזור
לו מעותיו שיחזור לו שטר המכירה ויבוי בינו

ראובן לא יבא מהבתיים גם היום משכיר קתם
לחמרים ולוקח הסכירות וגם לשמעון עצמו
השכיר המרתף ובתחייב בכתב יד לפרוע
השכירו וכן כך כאבד מיד ראובן שטר העבד
ושמעון טוען שהמכירה הלועה היתה בלתי

חזר והיה השטר ביד א' פד' גמון ואין שטר
זה לא בשטר משכירא פליטת ב' כר
ראובן מוכר חנות לש' עון חתכו בתבאי
שאל יתן לו עד הפסח סך ידוע
לא פהיה המכירה מכירה וטוב אמוטורופו

בכו של מוכר מכירה לאחר ב' ב' ואלד מ"א

שכה בא בכו של חתן לעצער פליה מוכר שטר
אביו אין הדין עמו
בעשה היה במכירת בית וכתוב בשטר
כל סודותיו בכלל ובפרט
ונמ' ביד למטה ועוד עבדות מאובא ומימין
ופסקי עליה בפסק כפיו עצמו מהר"ל לזון
ומהר"ל מקראכאל וכו':

הלכות מתנות וצוואות ודין שטר
חצי זכר

לשון הקמה מהנו בש"א ותמיהות על
על מהרש"קו כוס וע"ז במהרש"ד
ובמהר"ט היבא שאמר שום לשון של זכות לא
בעי לזמור ומכס' וזה"ל אם היה מזה
בעובין ככס' וענין המכה לבעים שאינם
מוסדים וזכרו מהר"ק וגם בזה מהר"ר
כהן

ברין ש"מ שעה נוואה ועמד על רגליו ווס
א' גמנים וטוב חזר יפסל למטה ומת
מהר"ר ביינץ מז
זכר השתכח הבכנים וזהו עליו שטר חז' **זכר**
גם השיא אשתו אחת וחסבו בתחלה
הבכנים אשר היתה אביהן ויבכו מהן העיסור
ומן המותר ופרע השטר בלא שבת מהר"ר

פרואה נא נוואת כרוז שאין בה קצין שאין בה
מחש' ואם היתה בע"ז שם נב' ס'
צוואת ש"מ העשיות בע"ז שם נר מז
ש"מ העביר בחלה מורדו ובתכה לאשרים
בכיו' והורדסין באו לפסל מתרי טעמו

קדא שכתב בה קצין והלכה כשמואל דאמר
שאל לא גמר להקנות אלא בשטר וכו'
שכית אחד מן העד' הים פסול לא מן היורשים
ועב' שם נר

שטר נוואה שחממים כו' פ'דיו ואם מהם
מקבלו מתקן ועידו קאנים על פה
בפ"ה

חשן משפט הלכות מתנות וצוואות ודין שטר חצי זכר קבן

ברא - עתה ככסיו למי שהיה ראוי ליהנות
ובלשון מתנה מהיום ולאחר מותו
ואחריו למי שלא היה ראוי ליהנות יש להסתמך
אי דייבין לה במתנת בריא ויש לירוש' הפסק
או במתנת ש"מ ואין לה הפסק ועב'.

שם ח"ב לה
הרציה - לתת ככסיו במתנת בריא לאחר
מיתה ועי"ה שליש בהם כל זמן
חיו כיבד וכתוב עי"ה בת"א סי' קכ"א.

שם לו
אח"כ - ערובים לעשות חוב ביום שכל מה
שנתן להם אחיהם בתורת מתנה או
ירוש' שיהיה להם חוב כיבד ועשו' **שם לה**
ורש"י - טעונתם שאביה' היה בראש נשעית
המתנה ולא כעל קצין אין מוביחין
מודם וענין מבוטל לקיים דברי המת ונ"ע בת"א
סימן מ"ג ובמהר"ש ס"ב ג"ה **שם לה**
ברין - מתנת נוסף' ועי"ה בת"א ס"ב קמ"ג
שם פא

ש"מ - שבו וכתו לקדונו מזה אמו קד' רנ"ב
ומענותיו והשאר וחלוקו אותם וז' רט"ו
עוד בזה שיתנו ממעותיו כך כך לאיש קדונו
ואהובו ממי יתנו' טוב עשה בנאש' שיהיה
והיה שבו ממונה על כל ככסיו אי כימא
דביטל בנאש' ראשונה **שם ה"ג יט**
ש"מ - שבו שדור אחיותיו ובניהם בדירה אשר
היא דרה בה כדלה שזכתה וכן כתב
מהר"ש ס' פ"כ' וד' חולק בסמ"ח קנ"ה
ו' נ"ע סי' ק"ט' ובת"א ס"ב מ"ב וכן בסמ"ח
וכן מהר"ש חולק בת"א סי' קע"ג ענין מנה
לקיים דברי המת ואי שייכא אפי' בדבר שאין
בו ממש ושלל כל לעולם ואימתי אמרינן
אדם דוכה לקיים מתנותיו ולשכח יתירה'.

שם מב
ראובן - בזה מחמת מיתה שיתנו קני' מוכסיו
לשמועין אחיו ובסוף הכוונ' **הק"ה**
בקנין וכמעט כדלה דמתנת ברי' **הק"ה**
בכ"א

נפתי כ"ד מה שמענו - והא"ש מיקון בסילוק
תובת ישרים נד

ש"מ - שבו שפרעו חובותיו ויתנו לפלו' כך
כך - אין חוקקין לנכסיו יתנו'ם. אלא ח"כ בזה
הדבר נפתי כ"ד או כתב בכתב וד' למד' או
אפי' שטר בנאש' למד' ש"מ שא"ת תנו בשטר
בנאש' משמעו מתנה ולא כרעון חוב' לא
אלמלא תקנת בנן חוקקין לאפקועי מתנת ש"מ
במעטל' ודקדוקים בזה **שם עז**
ה ט פ

ברין - לא כיון להקנות אלא בשטר' והיחזיק
לעדים להסתיר המתנה וכתוב ט"ג
מהר"י ל"ב ח"א נ"ט
צוואה - שבתלתה ובסופה כתוב פ' ויתה
מחמת מיתה ובאמצעה כתוב
ומעשה ומעבדו יהיו כתובי' להם במתכ' נמוס'
סיכ' דייבין לה ועי"ה בת"א סי' מ"ב נ"ג ובכ"י
סמואל סי' ל"ד לתפטרע איבו ל' מתנה'.

שם סא ג
צוואות - בריא שהנאש' אשת המת מחר ג'
שבו למיתתו והסופר ג' וספדו'
ג' ויש כלשון ירושה וכל דרכי ההקנאה והיא
נעצת ממנה העור ואין עס' יהודים הרי זו
בטלה' אין דין למנה מחמת מיתה בנאש' שהיא
בריא וברך קנין וכ"ה מהר"ש ס' ל"ג
ומהר"ש ג' לאכטו סי' י"ג' ומשפטו שישל' סי'
ק"ג' ועי"ה ב"ד סי' ת"ד' **שם סב**
ש"מ - תלה המתנה במתת אשתו א"כ וכן
היורשים בעירנותה עד שתמות היא
ועי"ה במהר"ש ס' רס"ה' **שם סג**
ברין - בנאש' ש"מ שכתוב בה מעבדו דהוי'
במתנת בריא בעי קנין' ואי כתוב
בסוף הנאש' שכל הכל מנה ומחמת מיתה
הנאש' קיימת' ועי"ה במהר"ש ס' מ"ג סימן ט"ו
סל"ג' ובד"ר סי' ת"ד' ובמהר"ש ח"א
ס' ק"ס וקמו יתה סי' כ"ג' ובת"א סי' מ"ב
שם שם

חשן בשפט הלכות מתנות וצוואות ודין שטר חצי זכר קבר

חאופר לאשתו מנה זה יהיה שליך או הו
הוא שליך ולקחתנו הו מתנה

שם שם
ש"מ בזה שבעה פרוסין מסלק כל ודק
וטות יכות בית לדודתו ושאר בתים
לאחד ממנו דודו ואם יפטר בלו ודע כי

שם ח"ב ר"ה
ש"מ כתיב בית פנומי לדודתו בחברון ואם
לה להשתמש בקבר באר ומכור אשר
שם ודע כי

ר"ב ר"ה
ר"ב כתיב לאשתו הכית אשר היה דר בו
גם לקרובת בשעת מיתה כתיב בית
אחרת ודעה להשתמש בשל האלמנה

שם ר"ג ע"ב
ר"ג כתבה במתנה של ככסיה לבת אחת
ש נות והכיתה חמשה פרוסין לאח
סבידות

שם נ"ו
נ"ו אלמנה קתה מתכ לבנה בקנין גמור ולא
הגיש הטע' לידו של אח' מיתתו
ואחר מתנה זו חרה וכתבה המזכ' לבת קודם
שכבעה שביע האמרה וזה הנין מזה הקנין
ומחשיו השכועה וע"כ בבני שמואל קומין יס
ובמחר' י"ט ס' כ' ובמחר' לוי ס' ס' ס' ס'

שם ס"ט
ס"ט צוואה שבעה פני עד אחד ופני כ"ס
מה תקנתה

שם ע
ע רחל כתבה במתכ ש"מ לבנה ואחריו לורעו
ואחריו לורע' שהי' בתה ואחריה' לאחי וכן כתב'
מתנה לבתה ואחריה' לורעיה' ואחריה' לבנה
ואחריו לורעיה' ואחריה' לאחיה' **שם ע"א**
צוואת ש"מ על אשתו ומזונותיה ועזובות
אחרים

שם פ"ג
פ"ג שטר מתנה שכת' ראובן לבני ושתי בכתיב
וסב כסף חסד ומתה אחת מהבנות
והטות הבת האחרת ומת ועיין במ' הררש' ח"כ
ס' ר"א **שם פ"ה**
פ"ה אנוס בשעת מיתתו אשר לאשתו קנת מעו

ואמר לה שמתכס בסלוקין' לורעיה' הקרובים
אליו ובאת האשק' לשם יכולה היתה ליתנם
לקרובים הכמאים שם אף כיוצ' קרוב מהם
בנו' וכל הקוד' לבוא וזכר בכל וכ' מהררש'
ס"א ס' קלו ועט' וד' חולק' כפי' רענ' ויעט'
ובהלכות כחלות

שם ק"ה
ק"ה ראובן בנה בחלו' ואח"כ קס והלך בשוק כמו
ס' ימים וח' וחלס ומת ואין ידוע אם
מחול' ראשון או שני

שם ק"ט
ק"ט ש"מ שנתן מתנה בתכא' שמתו ידור יחד
עם בניו ויהיה אכלם תמור' וא'
מהם הלך לו לעיר אחרת והשכי כסף לא כסף'
אכלו אלא אחד מהו לפרד ממנו ולעלות לא'

שם קע"ה
קע"ה ראובן שנתן לשמעון כך מעות להשתעס
בהן ולאחר זמן אמר לו וזה בעד

לוי כל כך מעות מאות שבורך והתקיל ראובן
לבת ללו מעט מעות בהלוואה ושחיה' יתפרע
מהמעות שביד שמעון ואחר כך אמר לו לוי
המעות שנתת לי הריני אכלו התקבלתי

אם היה כדי כך המתנה בבתי מעות קעסס
שהוא פקדון וזה כה לוי וברוך לחו' ולחוקות'
לראובן כדין המתנות או הרי היה הפקר לכל
במחר' גאלאנטי יב

שם קע"ו
קע"ו מי שנתן בית במתנה לאשתו ואחריה'
לורעיה' והוא מכרם מכירתה קיימת
שם טו

צוואה שטוענין האפטרופוס' שכל כס'
ט"ס שחוקים בת אחיו כתב בת
אחרות ופסק הרב כמותם

שם י"ז
י"ז קטן שטענין לפעושות וכתב מתנה ש"מ אם
היה לו אפטרופוס והסכים למעשיו
או שלא היה לו מתנתו מתנה לכע' ואם
לא הסכים או לא ידע להרמס' ושעתו אין
מתנתו איתנה וע"כ

שם כ"ה
כ"ה שנתן במתנה חפצין שלו למתעסק
ס' ו' כעלם שלא היה שם קנין גס
לכ

חשן משפט הלכות מתנות וצוואות ודין שטר חצי זכר

עַבְדְּמִיכָרֶם אִיכָרֶם * שֵׁם יוֹ
אֵין טַעַמְתָּ אֲנֹכֶם מִכִּי לִזְכֹּר מִמֶּנִּי עַל מִכִּי
אֶל מִיחִיל חֹב וּקְדוֹשֵׁי אֶסֶף שֵׁם ל
בְּרִיאַת מִכִּי קִדְקַע מִיחִי אֶסֶף מִיחִי
וְאֶחָד לִפְלֹאֵי דְבָרֵי קִיּוּמֵי שֵׁם לֵס
הַמֶּסֶךְ דְּלִפְנֵי דְלִמְתַּנְתָּ מִלְּעֵבֶן פִּירֹת
לְעֵבֶן הַנּוֹף מִמֶּנִּי בְּרִיאַת הוּא וְעַל * שֵׁם נִח
הָאוֹמֵר נִשְׁמַע מִיחִי חֹב שֵׁם לִפְלֹאֵי עַל
יִכְרַע מִחֹב שֵׁם לִי עַל פְּלוֹחֵי *

וּבְכֵן מַבִּיאִים שְׁטַר מִתְּנָה שֶׁכֵּן לָהֶם אֲכִיזָה
אֲתוֹ הָרוֹב קִיד' לְצוּרָה וּבְתִכְדָּר שֶׁכֵּן שְׁטַר'
פֶּס סָךְ זֶה אֵינוֹ כֶּסֶף שֶׁל זֶה גַם מִכִּיזָה שְׁטַר
מוֹדֵעַ וְזֶמַן מִכִּזָּה שֶׁכֵּן בְּתֵלֶךְ הָאֲנֹכָה

שם סג
בתנה שהביאו עליה ב' שטרות כסבי ימים
זה אחר זה ובראשון לא כתב בו
שהיה נלוה ומפורסמת מ' המכתב קיימת
שאין צריך לכתוב כן אלא בשטר דגוף דעובד
דמכתב לא בשטר הודלת מכתב שכתן לשעבר
עכשיו מכתב עומדת * וכיוון שטרות *

שם סר
ראובן בנה בית חתמות לבנו הגדול
הגדול והשיאו לשם אשה חדשה
בכל התבואים הראוי לקצין זה וקצו מת ראובן
וכן זה השכיר הבית ההוא עם כל שאר חבתים
לאחיו הקטן וכתב שהיה משכיר לו כל זכות
שהיה לו בכל הבתים לא איבד בית חתמות
ואין לקצין זה חילוק בין פזעה בית וכן לבנות
בית חדש דחין קם פניות כלים דמלך קצה הכן
ובכלל הקצין הוא בית תנשול ובוזא בג
מהשמים הכריזו לבי אע"ל לאינו בכלל במזכר
או בכותן מתנה אחרת וכך מהררמוט בח"י
דף כ"ט שם עב

ל'אדו כמנה קרקעות לבתם כשואה על מנה
 שיאכלו הבת ובעלה פירותיהם ומה
 שבעל ושוב חזרה הבת וכתבם לאמה נהיה
 מכתתם לאיש אחד המוכר קיים שם פט
 קטן

א' היה בדעתו כלל. שם ב' חזק
 מתנה עמיתיה אל בבתם וכו'
 ברן מילוקים יס דבר. שם ס'
 דמחליף. מובנה מכתסיהם היא וירש
 תלוי וזה נקרא ע' בתו אע"פ
 שהיה ע' קנין לא וזה משים מחליף ולא מו'
 מתנה ולא מו' וירש ולא מו' מבינה

ש"מ עניה לתת לאחיו בית א' ככל
תשמישים והאבותיה בחצר שלו
בתנאי שלא ימכרנה ולא ימשככנה והיה תנאי
הדבר בבית ההוא לזמן ד' אר"ה בדים של מים
מבזר שבבית אחד * גאחר שקנה מכר את זה
הבית * אין לו מעצורא כלום ממנו הבזר
לדון זה ככיתוף בית לדון כי שהיו הכז' במקום
א' והמים במקום אחר * גאחר שמכרה אבולג
יחזור ויקנה אותה לא תקן כלום כי כבר עבר
על התנאי * מחררים אלשך ה

ש"ב שאמר תאם יורה שתגן וגם אחיו
ליקח בש מלות פרחים מנכסיו
להדווח בהם בדרך הלואה ל' שנים העשות
ביום והקדוה יהיה לבנו ואם ח' ויטער בנו יהיו
הכל לבתו ונכטר הבן ויח' כ' בזה קצת כנשים
ליד האם ותפס בה ל' שרכבו לטא וליתן
כמו שזכר אחיו וחתנו טוען שמעתה חכמים
באים מזה הבן לא מזה האב הדין עמו

ומעתה לא אחיו ולא חתנו זכו במתנת הדין
שם ז
ש"ב שאמר שפלוני ב"ח יקח לו כל הספרים
שים לו בעד פרעון החוב והם עודפי
על החוב שיעור דב מוכיח את המומר מידו
פסוק דנו ק"ק וזו לפלוני ב"ח בראו לו וכו'
ג"מ שמכר מוכסיו בדרך שיקרה מעכשיו דאין
דבריו ככתובים וכמסורים אלם לגבי מקנת
המחלף לרשו בכך וכך ומונה את עליו אפוא
לעשות ב"כסיו כדרכו אין בדבריו כלום
תמוהות מחלק על פיו ולא על פי אחרים

חשן משפט חלכות כתנות וצוואות ורין שטר חצי זכר קבה

הכל בקבין נמור מעבשו ולאשר מיתה מהו
ואם כבת בשטר וטוען שנשקף והעדי מעידים
הדבר על פה ועיין במהרר"מ ח"א סי' כ"ה
ובד"ר סי' קכ"א ובמהרר"ט סי' כ"ב ובדברי
שמואל סי' לא"ל ד' ובמהר"ל למו סימן ס"ו

שם שט יא תמט

ש"מ שאר פהיה מכין לבנו קטן במתנה
נמורה בקבין ושבויה הקצר שלג
מעתה ומינכשו וכו' והשאר יתקון האקיס שזה
בשום ואח"כ קם ממעתה והלך בשוק בלי
משעב ושוב כפטר בלי כוונת אחרת וזכר הקטן
לשון מכין אפי' למהר"קן מהכי באומר אחריו
במתקן שם שיו

ברין לא אמרינן שמה לא נמר להקנות
אלא בשטר אלא כשלא יפה כמו

שם שיו

ש"מ ענה שאם בן אחיו הכפטר ושא את
בת מאחד מאחיו שהם בתיים יטול
חלק שזה עמהם ואם לאו עימנו לו סך כך
בלבד והבנות הן שמים ומתה הגדולה והאך
אומר שישא את הקטנה ועיין במהרר"ך ח"א
סי' קפ"ה ובמהרר"ט סי' כ"ד שם שיו
ש"מ ענה לתת לעלוי עשרה והנשים
והנכים בנות ולא מוכלו בבכורי רק
ב' והנכים ואם יתנו העשרה לא יאמר כדו מוון
אלא שאפשר פ"י ריוח ה' עם הקרן הבנות
יוזמו ברייתן לן לקיים הגזילה שם

שם שכב שכ

ש"מ שאמר מפרש א"י שכל כספים
לאחי הסמו וכו' והיה בידו והחני
ויומר זכה בהם וע"פ שם שכב
ש"מ שנים ליתן אלף לבנים לבת אחיו
שכבר הקימה כחיו והיא תוכעת
ירושלמי ג' הדין עמה ועיין בד"ר סי' ט"ו
שם שמו

מי ענה כיום שהיה בידן להריו מואתו
קיימת שם שכ

לכ א 32 I ס"ח

קטן ק"ט טכיס שכתן מתנה אפי' ש"ט לו
אפטרופוס הדו זו קיימת ואם הדבר ברור
שהמקבל מתנה הע"ב עמו לכלי' עלמ' מתנתו
מתנה ועיין בסמוך שם קא

ש"מ שאמר פלוני שמם אותו כדלוי תנו
לו עשרים חתיכו' מכבסי בכל שנים

בשכר ערשו ובתורת מתנה מתנת ברוח ולא
קנו מורו יתנו לו עשר חתיכות ואם יתבאר
שהיה לו עמי יתנו לו כל העשרי' שם קבא
ראובן בעורו בחיו כתן לבנו כדמיון מתנה
גדולה וכתב בשטר ואחר בחונ"ט
אולם בחונ"ט הוסיף קרקע ומלגלג ובמותו
כפי דברו כוונתו כל שרצה להעני' כח החונ"ט
לכח השטר מהר"ר מדינה

א"ה קמר

ש"מ ענה שכל אשר ינטק לפור ליכנל
מאיה ערצור או פיור אחר ובא

הכל מכללות כסותי משכו כתי' און הכוונה
אלא על הדבר המס' ביניהם כגון עשויים על
הקבורה או למזנים ולחקונכות ולזדקה אבל
הנכסות בתיים אינם בכלל שם קמה
חאומר לחתמו בית זה שלך ע"פ שטרור
בוג"ט ובתוכם בשערה בתו וזכר

חתמו וע"פ במהרר"ך ח"א שם קנו
ברין המשיא אשה לבנו הגדול בבית קבא
איתתי זכה בכלי' אפי' שלא זכה
בבית ואם תתשטיו וזכר ובסוף בכלל

שם קפא

ברין ס"ח הוצא על הכפטר והשטר היו
מחלקל מתנה ועל מו' מוטל דרכי
שקבורה שם ח"מ רג

ש"מ שנים בפני חתנו וכן אחותו לבד
יכולים היוודעים לחזור במה שלא
פתחו עדין שם רעג

לאח כתנה במתנת ברוח למתנה כל
כסוי עובדה שיתבא לה בשעת
מיתה בין ממות בין מאלגלג בין מוכות

חשן משפט הלכות כתנות וצוואות ודין שטר חצי זמר

במטלטלין ועיין בממוך בת"א שם קר
בענין זכין לו לאדם בראש דהיינו כשאין
בדבר נד חובב שם קיו
חילוק בין אומר תכו מכה דהו מתכס
לאומר תכו מכה שאבי חייב

שם קבה
ש"מ שבוה שאם נן או בת שתלד אשתו
מעובר ימות בלי זשק שיזכו בכספו
בתו הנשואה ובני אחיו און להם כלום וזכתה
בבת בכל הכסוס ההוא לכספי לך ואחרך
לפלוכי וע"כ ועיין שם ב"ח סי' י"ב כי שם
האריך הרב אל ורעיונים בכמה דקדוקים וע"כ

מהר"ש בהן ח"א יח
למנה שטלה קצין ושכרוע לקיים צוואות
בעלה ושוב רובה לחזור בה ולגבות
כל סכו כתובתה ואומרת שמסרה מודעא
אין הדין עמה שם מא

ברין שם שכתן מתנה ונאלצו הנכסוס
ואם בשעת פטירתו לא היו כל כך
כמו שחשב וט שאינו מפסיד מקבל המתנה
ואם א"כ בטל קצין ליתן לכל א' חלקו הרי זה
קצין בטעות שם מא עה

ברין הכותב כל כספו לאשתו לא עשה
לא אפטרופא וצוואת ש"מ שכתב
בה מעכשו והיבא שהמכ' פירש שכתב מחמת
מיתה וכתב בה מעכשו ולא קנו מידו א"כ
דקנו מידו ולא פירש דקנין הו במופה כמו
מה שם קה

בעל שכתן לאשתו בתים במתכ' ומת והיא
קנת מזה לניהול שיוכס בה
לבכה קטן ואח"כ בשבעה בכל על פלוגתה
והגבה אותם בתים וזוכרם והגדיל הכן
ותבעה הדין עמו שם ח"ב א

הנחות מתנה אגב קרקע ולא כיוס הד'
אמות און לחסו ואם יס לחסו אם
הו המענות בידו או לא ועיין שם ב"ח סי'
קמ"ו ובמהר"ל ח' קיים ח"א ק"ע"ו שם פ

אשה שהיתה חולה מחלי מוג' א"כ נזכה
שבתה מירש אלק לבנים וכתבן
ליתומה פלונית בגדים כך וכך וכל הנשאר
יכתן לאחים מעתה ומעכשו וכו' שתי המתנות
בטלות וע"כ שם צ

צוואה שכתב בה בכל חיוקיו סופר זכו'
דלא באסמכת' וכו' אם איכה נעשות
כתיקון חול איכה מתקיימת בכך גם אם
כתב בה מלת מעכשו והעדים מעידו שהש"ל
לא אמר והס כתובה ליתני כח אינם באמרים
שם שם

ש"מ שזם שיתנו כל אשר לו לאשתו לכד
החובות וכו' ויתנו לבנו הגדול כך
ולבנו פלוני כך וכו' און כאן חזרה ועיין
הכותב בכספו לאשתו ולכל בניו כתן מתנות
לכד לאחר אם יס להסתפק שאל לא עשה
אלא אפטרופא שם קסא

דינה צוואה שיתנו לב' יתומים בני בת
אחות אביה אלק לבנים לכל אחד
והשאר מכביה וכתן לבן ולבת של אחות
אבים מחמת ורשעת ואיום וירש אחד אם ימא
שיחלק ביניהם כל שי תתור' ארבעתם וחלקו
בשה והיה מקום לומר שהראשונים יטלנו
מתנה וירושא שם קסד

ברין המפרש והיונא בשורא פלוגתא
היא או ריכס כמנה מחמת מיתה
ואם הגיע אל מחוץ חפזו לשלום ומת שס'
א"כ שהקדים צוואתו קנת וימים לזיאתו לכ"ע
און דיכו דיון מבו' מ"מ נבשי קצין שם קסה

אב שכתן לבנו מתנת בתים מהיהם ולאחר
מיתה ושמים מהם הו ממזככו ושוב
בשא אשה סניה ובע' פטירתו כתן לה לפרעון
כתובתה א' מאונן סבתי גם הנחיל בית אשר
לבנו הקטן מומ' נריך לראו אם כתב במתנת
ככו הגדול אם לא יחזור וכו' שם רט

ברין זכות הקטן על ידו ועל יד אחרים
ואב הכותב מתנה לבנו קטן
לכ ב 52 2 ועיין

חשן בשפט הלכות מתנות וצוואות ודין שטר חצי זכר

ועיין במהרה"ט ס"ב סי' קס"ב ובהמה"ט
 סי' כ"ב וס"ב כ"ה ובסמ"ד שם ר"א
 ב"י שכתן לכתבו עליוה אחת על מנאי
 טורדור בה עשר שנים עם תבאים אחרים ומת
 קודם ששאלמו אין סוס זכות לבתה בעליה
 וע"ל במהר"ש"ס שם ח"ג ג'
 ש"מ טעם שיתנו לשל"ג חביות מלכות
 וין ולא מנאיו לו כ"א עשר וטוען
 מקבל המתנה שיתנו לו דמי השאר או במעות
 או מוין היוצא מהכרם יש לו לכעטר אין
 מדין עימו לא בזה ולא בזה שם ע"ה
 ה"א דאמרינן האב שמש"א את בנו הגדול
 בבית קבלו באב איתמר ולא באס
 שם פ'
 ש"מ טעם שיתנו לו פנמותיו לא"ל ישראל
 והכית בבית ואין בכבשים כדי לזנוק
 פ"ד ה"א שקבעו להם חכמי"אם יוצאו בהלכו'
 העצמות אין שומעין לו שם צו
 לא"ה ה"ו לה ג' אחים ובעת מותה בותה
 שיתלקו ביניהם שלשלת אחת של
 זכר שיתנה ביד אחיה הקטן והוא לא מנא
 שם ובבואו טען שאחותה כתבתה לו כחיה
 במתנה צמורה בעבור שיתנה בביתו אין להם
 עליו לא חרם קטן ואם ואמר לעבד לעבדו
 השלשלת וליתן להם חלקם במעות בעין הד'
 אה דין של שלום שם קבב
 ראובן ה"ו לו כ' כשים ובה בעת מותו
 שכל א' תקח כדוכייתה וספניה
 וכל מה שתחת ידה ובית גדול במקום פלוני
 לאשתו הגדולה ובית קטן במקום פלוני לאשתו
 הקטנה ותייבה שתיקן בבית אה ואם תרצה
 הקטנה להכניס לאים יתנו לה כל כדוכייתה
 ותכשיתים וספניה ולא יהיה לה חלק בבית
 ונכסיהם בהכנת נזונה ו' בחר"א ר' ה"ה
 ח"א ב' מובית אב קרקע וכו' שהיו ביד
 אחרים בהנחה ואם המקבל קבל

עליו לו קדוש לאחר פטירת הכותן ולקרות
 פרק א"א הלכה א' בכל יום ולעלות לא' אחר
 שנה לפרק עליו ובין כך מת הכותן יש לדקד'
 באלו התבאים ואם המתנה תלויה בהם
 שם ע"ז
 מ' שהיו בידו מעות במקדון וכתבם לו
 המקדן בקנין אי אמרינן דאין קנין
 קולה במעות ולא וכה שם שם
 ש"מ טעם שאם פלוני יעמוד במקומו
 יתנו לו כך כך לשנה ואם יבא משה
 ויבוא לכאן לא יתנו ויבא ויבוא לחזור מהו
 שם צו
 ש"מ טעם שכתבן בית א' לראובן לרדור
 בה ולא יפרע מהשכירות רק מה
 שצור יתמצא ודר בה כמו ד' שכי' וכן כך הגדיל
 בן א' מהכעטר וסוף מוכו ששכירות משלם
 יש להסתפק כמה זמן ידור בה ויחלוקי ומכאן
 בדברים שונים שם קך
 ראובן מאר ביד שמעון סך מה מכנסו
 שחכם בהם בעד בכיו ובכיו בכיו
 ואם כ' כתבתי את יכול לחזור בו וע"ל
 שם ח"ב ז'
 לא"ה ביתה מאת מיתה וכתבם לכדתה
 ח' אלפים לנכדו אך בואת שיעמוד
 ביד אשכנז שכי' בלי שחיו' לתת לה שום הכ'
 ורווח שכן הוא רביצה ובעוד כ' שנים אלו מתה
 ככלתה ויורשים יורשי' לאה טוענים דקדוק
 לשכות של נזונות שם צ"א
 אם יש הפרש באומר בחיים ובמות לאומר
 במו' ובתום ובין האומר מעבדו ולאחר
 מיתה לאומר לאחר מית' ומעבדו אם האומר
 בחיים ולאחר מיתה דמי למי שאומר בחיים
 ובמות ואומר מאי' ולאחר מיתה אי דמי
 למעבדו ולאחר מיתה וע"ל בבכ"י שמואל'
 תורת אמת מב ג' ל'
 מתנה ע"י להקו' יכול להקו' דמיה ומדכרי
 כר' ג' כר' אה' דלא מהכו' שם ט"ג

חשן כשפט הלכות מתנות וצוואות ודין שטר חצי זכר קבו

צוואה שכתוב בה לשון עזוב ונקמת בעד ירושה מהו **שם פג**
ש"מ שכתב במתנה כמות אשתו ובניו לא אמר כלום **שם קי**
בענין אגודין דעת' לבעל או לקיים הנזילה **שם קבר**
ש"מ שצוה שיהיו לבת אחיו סך כך שהיה בידו משלם ונעתה הוא כותב לה סך כך משלו ושאלו ממנו אם במזל ירושה או מתנה ולא הספיק לומר רק לא לא **שם קבו**
הנזות ככסו במתנה מהיום ולאחר מיתת ואם שמת טועני הורשי' שהמטלטלי' שכתבו אחר מותו קבאם אח"כ **שם קנא**
גראה דבאגוד מהיום ולאחר מיתת בני להקנות חפ' מטלטלין בלא שום קבין * וע' ולעיל **שם שם**
ברין ש"מ דעמוד מחליו וחכיות שטרות **שם קסה**
תיקון לכותב מתנה לירש ע"מ שלא יחול עליה שום שטבח **שם קיבה**
יעקב בזה ששני בניו יורשו אחם מהם שימות ובכוס לא יהיו לו יורש אותו אחיו ומת אחם כל יורש וזה ליתן ללוי כך וכך מחמת שירותו וזה לוי * בדין ככסוי כך ואחריו לפלוני * בכמה גוויי כפימם ובסתם ברחו לירשו ואיכר ראו * ליטא יתירה במתנה ועיין במהר"ל לוי סו"ע * **מהרר**
בצרלא לג **ראובן** הלא את בתי בעוד יעקב אביו חי ונתן למתנו שטר כתי חלק זכר כמות החיץ וזה כופה הסטר שכתב במתנה חלוטת שחיוב למתנו חלק זהובים ולא חלק זהובים וירשו חייבים לשלם אך הנדונים יהיה כוד יורשו שאל ירשו לית למתנו כתי חלק זכר בכל דבר הן במוחזק הן בלאו וזהו כעשרים מן החוב הכל ואם אח"כ מת ראובן בתי יעקב אביו ואחריו מת יעקב והחתן

תובע גם כתי חלק מירשת יעקב כי אחר שהוא ראוי לגבי חמיו והוא כתב לו במוחזק ובראיו הדין עמו * וכ"כ מהר"ם אפרלס ס' ג' * וכ"כ מהר"ם מלובלין ס' י"ד * וכתב שזה דיוקא שמת יעקב קודם שכתב לחלק בככסו ראובן חמיו ושם אינו עובד מראובן ואין היורשים לזכר ליתכן למתן בעד חובו * ושארית יוסף כס' מ' חלק עליהם אל בעיקר הדין עמו ראוי ולשני דשערי' ועיין במהר"ל * חיים ח"א ס' ק' **מהר"ש לוריא מט ראובן** כתב למתנו שיתן לו מקום כניס הכנס אצלנו כי סו' לו ב' מקומות ועתה רוצה לעשות * מקומות מהם וקושיב את בכר לשם **שם ער**
ברין צוואת מת שאין לו יורשים ואי שט בידו משלו רוצה להחזיק בו ומקנת מעות בזה ליתן לבדק * **שארית יוסף ג**
שני אחים קבו מחלת מחיותיהם שטר כתי זכר שכתב לה **איהם** בחייו ולפניו חיו * ומסתלמים בשעת מיתת אחיהם מכל סך השטר ולאחר הקניות יתנו ככסו ח' דהו מופת וע' **שם ח**
עוד כתי או אב הקונה שטר ח' ועומק החתן כמה טענות לבעל החקת וע' במהר"ם מלובלין ס' י' **שם לה סב**
ראובן כתב לבניו שטר ח' וקודם מותו עשה כתובה גדול' לאשתו ומתנו טוענים ששטר שלהם קודם לטוב חלק בלא ש יסלמן הכתובה ואחר כך יעלו כחמ' **שם לו**
ברין בלגיה שלא כשבעה על כתובתה ובעלה מת במדין אחר שלא כשבים והכתב מבקשת שטר חתי זכר **שם סו**
יתום בן א' שנה כתב כל אשר לו לאחר במת' ש"מ ונס במכר והוא לו אשתו ג' אחים יתומים קטנים **שם קי**
ש"מ שנו יחלוקין אותו האשו לאשר יחלוקו

חשן משפט הלכות מתנות וצוואות ורין שטר חצי זכר

הכת עד אחריו מות אביו המתנה בטלה
שם ית
 שנים על אלמנתו כך וכך ועוד זיה
 אל והבנים גם כן יהיו ברשותה כל
 ימי חייה אין מיעוט רבים שנים אלא דגוב כל
 הבתים הידועים בדיון הפקעת ידוע הבכו
 סמנו לתת לפלוני לאחר זמן איך מהני שהרי
 היורשים קודמים ונדושה אין לה העסק

שם יט
ראובן זיה מחמת מותה בלא אשתו תשלום
 בכל בכסו ואחר פטירתו כתבה לאה
 קרקע לדיכיה בתה וכמו בשטר המכר שמכר
 כתובתה כתבה לה ופטור לאה וכשאר בן בכה
 של ראובן ולאח זכתה דוכה **שם לא**
מתנה שכתוב בה בחיים ובמות אם
 בריך לבד פטרי ההקנאה הייך
 היתה המקנה כל בכסו אם בריך כתובה
 ומסירה לשטרות ועל **שם לד**
ברין מתנה מפורתא **שם מ**
ברין הולך בזכר והפרש בין מלו לפקדון
 והביא שהפקדון מסוים וידוע לשאוב
 ידוע והביא דהמשלח פטור מאשריו המעות
שם סג

המהלקת ככחיה שלם לבתה ושני שלישים
 לבנות בנה המת ואח"כ חזרה
 ובתה שהביא שלה יהיה לבתה ומה שנות יקום
 ותחת הבית היו חביו פתוחו לר"ה והם יותר
 מד על ד' זכתה הבת בשליש ובבית ולא יכנס
 הבית במשכון השלים והמנוות דוכס בדין
 שאר הכנסים ויתלקון לשלישים **משפט**
צדק טו

צוואה שם שכתוב בה מ"מ ונוכסו
 וסבירי אביו כל שום לו ויראה
 המשכון והניח כך מה להקדש אם יחיה בו
 והשאר לבנו ואם לא יהיה מכיס כך יותר ומה
 בנו ואח"כ מות אביו וכוה שיש לו לקבל כך מה
 מוכסיו בנו אם כאן וגם הכן המוכר קביו
 מתכות

ויש לו וירש ובעל קנין לקיים הצוואה גשור
 רכס למזור בו מהו **מהדרם איסורם**
כ צב
 שנים יתנו מכלסיו כך כך לביטא
 בתו והשאר יהיה לבנו ואם ימות
 יכתן הכל לבת ומה זכת' הבת וקנת דקדוקי
 בצווא' תכלי' מ' בריך שהיו נעשי' בהלכתן
 בדין בריא ועל **מהררמע כפאנו נ**
שטר של שם הכעסה בע' ש"י ואם יסכול
 פירוש שלא להקנות לא בשטר ואין
 שטר לאחר מיתה **שם נד**

איש ואם שכתבו מתנה לקרוביהם האשה
 מכתובתה והאיש אם תמות האשה
 בחייו כתן חלק זהובים ושעבד ביתו בשביל
 שהיה חוטב שאל יהיה לו זרע ופיתה שמתה
 האשה נכסא אשה אחרת בת במס' רוב למזור
 ממתנתו ואף שכתב בשטר המתנה שתהיה
 קיימת אפי' יהיה לו זרע אומר שכל זה פטננו
 מולי היה הדין עמו כי לא נעשה קנין כראוי
 לא בכתובת האשה גם חלקף זהובים מעות
 הם ואין מטבע בקבה בחלוטין וזכתה אין
 באן שפגור אין כאן **מהדרם מרובלין**
קח

בבוי שהקנה לחבירו אויר מקום פלוני גם
 לא בכתב בשטר כתובה בשוקא וכו'
גמ"מ זכה
ש"מ שנים שהיו קרקעות ואקוף או"ל
 כמיוסם היסמפלים שהחומר כן
 צמוד הקרק' לערוע ולזרע זרעו וכו' יש לשאוב
 אם תירשנה הנכות בכנים כדוכס ואם זרעו
 וכו' לים למכור הקרקע אומתו אמרו מכוס
 לקיים דברי חסד ואומתו ירוש' אלוה פוסקת
 גענין במהר"ט סי' ו' וכו' **שם יז**
הנחות קרקע לבתו מהיום ולאחר מיתה
 וכתוב בשטר שהקנה אומתו לה
 אנה קרקע ולבסוף כתוב שבעל קנין לקיים
 כל ה"ל וכתן השטר ביד שלם ולא הגיע למד

חשן משפט הלכות מתנות וצוואות ודן שטר חצי זכר קבת

שם כ	שם כ	מתנות אם זכו בהם
ש"מ	ש"מ	מי שנתן בדם כמתם לאחר מבכיו והיו
ש"מ	ש"מ	בז זיתים רבים לא זכה בהם ואם יש
ש"מ	ש"מ	בו שטר אלוהות ולפיכך יתרה מהו ש"מ יז
ש"מ	ש"מ	האומר על מי שאינו מוחזק לואקרוב
ש"מ	ש"מ	אך הוא יורש סלו ושאר קרוביו
ש"מ	ש"מ	לא יקחו מבכמיו כי אם זכו ואח"כ כהת
ש"מ	ש"מ	מתלוות בחזקות ובכספי שבאו לרדי היוורש
ש"מ	ש"מ	אח"כ או שלא כדע
ש"מ	ש"מ	ש"מ שפעה בואה ע" סופר כותי ועידו
ש"מ	ש"מ	כותים וכתן מתנות לוורשו והשאר
ש"מ	ש"מ	לאשתו ושתתן היא ליתומה המשרתת מה
ש"מ	ש"מ	שתרבה ומת וזכו חלתי לזכותו וזוהי שתקח
ש"מ	ש"מ	המשרתת הכל וקמה מחליה ואחר ב"סכים
ש"מ	ש"מ	מתה ולא בותה דבר ועיין במהר"ל לוי סי' ע'
ש"מ	ש"מ	ש"מ שנתן במתנה לאשתו כל כסמיו חוץ
ש"מ	ש"מ	מחזקת ביתו שכתבה לכן אחי אביו
ש"מ	ש"מ	ור"ן לבנים לכל אחת ואחת מבנות אחותו
ש"מ	ש"מ	ואחרי מותו באת אשתו לגבות כל סבי
ש"מ	ש"מ	כתובתה ואם לא יספיקו כסמיו הנפטר דונה
ש"מ	ש"מ	לגבות ממקבלי המתנה והם טוענים כי כבר
ש"מ	ש"מ	סברה וקבלה והיא אימרת שלעשות בכת רוח
ש"מ	ש"מ	לכעלה לא ערער ב"ל דם ויש עוד מב' עדים
ש"מ	ש"מ	שהיו שם שטמע עד צורח ואם היתה יבמה
ש"מ	ש"מ	מה דיכה ועל מי מוטל דרכי הקבורה
ש"מ	ש"מ	ש"מ שנתן בזה שמועיל בכל משפטיו
ש"מ	ש"מ	הגוים ודוכיה וב' תקנות להר"ש
ש"מ	ש"מ	מהר"י טראני ח"מ ז
ש"מ	ש"מ	והיו לו חמש בנות ג' כשאיות אחת
ש"מ	ש"מ	לת"ח ושתיים לב' אששים סוחרים
ש"מ	ש"מ	וב' פכיות ובשעת מיתה בזה בלשון הזה והכ'
ש"מ	ש"מ	שמוות הכורכים יטבו בהם חתניו וכן שהם
ש"מ	ש"מ	סוחרים ובידם יהיו הק"ק טולור'ס של הקדש
ש"מ	ש"מ	ע"כ אין בכלל דבריו אלא חתניו והשתת
ש"מ	ש"מ	לאחזקי לוקמי להכא בנותיו הסמויות וכ"כ

חשן משפט הלבנות נחלות

שהיה ראוי לאכילה בתכאף בתבוא לזר פה
 ואם לא תבוא לא תעול רק כך מתנה
 על מה שכתוב בתורה מוקדו ולא אמר כלום
שם מח
ראובן השאף בת אחת ומת והיה שנים
 בתולות וכן ח' ומת אס וחלוקי שלשתן בטוב
 ועיין בד"ר סי' טע"ט ובמהדרם אלשיך סי' ט"ט
 וקכ"ח ובא"ה הלכות עשור ככסוי **שם**
ח"ג לא ק
לאח אמו של ראובן נשאת לשמעון וילדה
 ממנו בן ומת וראובן תובע ירושת
 אמו ובמא' כתוב על ידי מופר גוי שיחזיר
 הכדוכיאל לירוש' עוד להיות לאה נשואה
 לשמעון הוריש לה אביה ואת ב' אחיותיה
 בטוב את ככסוי בתכאף שלא תוכלנה למכור
 מהם ואם תמות בבנים יורשה בניה אפילו
 משכי בעלים ועבשו ראובן תובע חכי ירושת
 אמו עוד כתן אבי לאה מתכ"ס" וכו' וטעמו
 אחר כי נשא נק' עוד אורע כי לאה הנכזרת
 עשתה ממנה מכל ככסוי ירושתה לבנה שיש
 לה מנעלה שמעון ועיין במהדרמ"ט ח"א סי'
 פט"ו **מהר"י קארו דף כז**
ישני עדי' שהעידו על לוי א' אומר שאמר
 ל' שמעון שהיה אס אכיו אחותו
 וא' אומר שהיה אכיו אכיו גיסו נראה דמכיו
מהר"ם טראני ח"א שני
בת של קנ' כדוכיית באחותיה והנשים
 לה איה להביא לה את שלה בעת
 בטירת' ונפט' לעולמה **שם ח"ב דף סי'**
אנשי עיר אחת שקנו בית א' לח' מן
 המלך ולקחו מנעט' א' ע' פרחים
 ואס' באו וירשו בניו להשוררם להם **שם**
קפב
בי עמית והיה לו פקדון ביד אחר
 ונכסא' דוב' לשכב בידו רוח החיות
 שהיו שם אטע' שם הקדש וכתן הכל לירוש'
מהר"ש טרונה י"ד קעט
 ראובן

ככסוי לבכיו בתכאף פירו קומ'סו
 שאם ימות א' מהם בלי זרע שיירש
 אחיו חלקו אס מת א' מהם וכו' והביא במתנת
 ש"ל לזה ולזה מהו
שם סט
בי שמת והביא בן ובת והביא לבתו סך
 ידוע לעת נישואיה והשאר לבנו ואם
 ימות בלי זרע שאו הנת תורם הכל ומת וכתן
 כמה מתנות בולן בטלות חומתי אחריו
 ככסוי לך ואחריו לפלוני אס הראשון ראוי
 לירשו וכו' **שם עב**
צוואה שבעי' ע' כועא' ו' והביא וירש
 כוללים לדודיו ולאחותו וכתוב
 בה אשת יוסף ובעלה בקרא בנימן ושם אכיו
 יוסף **שם עה**
בי שכתן חנות לבכיו והכתובה על שמו
 בפנקס המלך וקוב זכרה לאחר אס
 בתה בא' מירכי הקנין או שניהם שהכתובה
 בשכרם המלך קובה מין במכירתו כלום
תומת ישרים רב
צוואה שכתבה בלשון ירעה וכו' כמות
 אס אכיו מועיל בלשון ירושה תהא
 בלשון מהכס' ורבותן במתנת חפץ לכל א'
 ואסר מכיו ומת אסר מהם אחר הכוזה
מדרם בינין בו
איבותי אחריו לשון מתנה דחד מהני
 בלשון ירושה דא' ד' **גירולי**
תרומה דף קצד

הלבנות נחלות

ברך יורש שם לבכיו אס יס לחוס לזרע
 קרוב ממנו ועיין במהדרמ"ט ח"א
בי' ג' פ' ובמהדרמ"ט ביד סי' קע"ג ובס"א
בי' ט"ט ובמהדרמ"ט ח"ב סי' כ"ד ובת"א סי'
ב"ג נכ' **מהר"י ו' לב ח"ב יט**
האבר בת בני פלוני טענה וקרא הקלף

ראובן מת מחולי המנפה כ"מ ואחר קנת
 ימים חלתה האשה וילדה בת
 ובעטרה האשה ואחר ימים מתה הבת ג"כ
 ויש להסתפק מי הוא היוםט אם האב לבתו
 או יורשי הולד * ועיין במהררשך בח"ב סימן
 קצ"ו * ובסמך * **שם א"ה קצ ר"ג**
בן הנוול מאשה המיוחדת לאבא א"ה הרי הוא
 כשאר בננו לכל דבר ואכל לירושם
 ועיין ב"ד"ר סי"פ * **שם רלג**
חמוחזק לכן פלוני יכול האב לפסלו ולומר
 עליו שהוא ממזר או בן גרושה *
 ואי ליכא חזקה לכ"ע כאמ' ובדאס דאפילו מן
 הסתם שלא היה אומר כלום כמקו' דליכ' יורש
 סרי זה לא יורשנו * **שם ח"ס שה**
בד"ן האומר זה בני אס יט לו זכות כשאר
 בננו בכספו ואס יט סילו' בין כספי
 לכספי ועי' במהר"יטל בח"ב סי' מ"ה * **שם שו**
ב"י שמת ויורשו הקרוב בספרד וכו' ביהדות
 אסות א' תבתן לה סירוסה ועיין במהררשך
 ב"ח סי' י"ב * ובתומות ישראל סי' כ"א ובד"ר
 סי' קכ"ח * ובמהררשך * סיים ח"א סי' מ"ו *
 ובמהררשך ק"ה סי' ק"ו ואס סי' ל"ו ובמהר"ר
 סימן ח"א
שם שטו
בד"ן המתנה על מ' שכתוב בתורה * ועיין
 במהררשך ח"א סי' קפ"ה * **שם שיח**
ש"ב סנה' לאסו סיתנו לבתו סך כך ולנדקה
 כך כך עוד לאסו סך ידוע ויפדעו לשמנה
 סבי כתובתה והשאר יתא להס וכן עשו תכף
 לאחר פטירתו לבד כתובת החלמנה שלא
 גבתה אז לגבות * והיו כותבי לה מוזנו כמספט
 והפישו מהכספי כדאי סבי כתובת כדאי לחלוק
 השאר בניהם וקודם שתבעה החלמ' כתובת
 הדיוטו הכסבים גס כפטרה אס הכפטור
 בתו וזכ' בנאות ובמהר' וקמת * **שם שכו**
ראובן מת ולו ב' אסיות דחל ולאס בנות
 שמעון אסיו וכיד ויבך בן דחל היו
 בכסם וטוען שדודו כתב לו במת' איכונאמן

ו'ע" * הריס דא' מן האסס שהיו כושא וכותן
 בתוך הבית * **שם שלו**
יעקב קנת תכשטיו זהב וכתן לראובן בנ *
 הגדול לבורך כישואיו * ואסו הריס
 הולך וקובה ג"כ לכישוי שמעון בנו הסטן
 ומוסרס כידו ושמעון הריס מניחס בארנז שלו *
 אס"כ כפטור יעקב וראובן דובס ליעול חלקו
 בתכשטיון הסס שמעון * וזכ' בהס וע"ס *
שם שמב
ש"מ שהכיו אלף לכסם לחמותו בלכתה
 לא' ולא הלכס ומתה וורשו וורשו
אותה * **שם תלא**
בד"ן כחלה הבאה לו לאדם ממקום אחר
 אדם מתנה עליה * **דברי ריבנות**
פה
בן ח' חדשים ססיה חי אחר מיתת אנו
 כמו ד' קצות גס לא כנמר שערס
 ובפרכיו איכו כוסל ומכיל חלס כלו לו חדסי
 וחילוק בין ירושה דאורייתא לבס תקבס וע"ל *
משפט שמואל לר
אלמנה סכתפטרה עם חרנה ועשה לה
 פטר פטורין חלס כשאר לו
 עליה ולא על כספי עזובן אכיו סוס זכות
 ומביעה כלל גס ככע חלס ליהנות יותר
 מככפי עזובן אכיו ואס כפטור אסיו אין לו
 חלק ובחלה בככסם סירס אסיו מאכיו ולא
 בחילוסיהן * **ברררש כהן ח"א צ**
בד"ן אס ירד הירש לירש על עדות גוים
 מקיחיס לכי תומס שמת מוריסס *
שם ח"ב ס"ה
ראובן כתב לאסו שסולח לה כ"כ סחורות
 וכן אחר לפקידים שלו שלא יסלחו
 סחורותיו כ"ל ליד אשתו וסס לדרך פעמיו
 ובתאסר לבוא ושמעון אסיו וורס רוב לתפוס
 בככסם אין הד"ן עמו * **שם ח"ג נר**
חמוציא הובאות על אחד מבניו סכתפס
 להוכיחו מכות האסורים *
 וכתטור

חשן בשפט הלכות נחלות ונחלת בכור

והפטר האב אם יכולים האחי לככות ומורשתו
ההנהגה שהיא ולומר דמסתמא לא מחל

שארית יוסף נח
שהיה מוכר את כספיו להפקיע

ראובן הירושה מנכיו מוטב שיעמוד
באיסור העבדת כחלה ולא יחזו בו ממה שמכר
ופי' אין רוח שכינים כוחה הימנו

מהרראן חיים ח"א קיח

הלכות נחלת בכור

אין כח במכנה להפקיע הנכירה מהבכור
שלא יעול פי' שנים וכ" מהר"ם

מנחם סי' פ"א ומהר"ם ד"ס' ולר"ס'
ק"עד יומ' סי' ק"ג וע"ש בענין המנהג ודברי

מהר"ק' **מהררי ז"ל ח"א סב**
אב שיש לו שני בנים ואומר זה בכור וזה

פשוט והעדים מעידים להיפך כראי
שהאב באמן וכ" מ"ס סי' ק"ג ומהר"ם ד"ס

חולק סי' ד"ס **שם שם**
אין הבכור כוול פ"ט בכנסים שהיו לחביו

בסעפים ב"ס בשעת מיתה וכ" לר'
ודעוים סי' ע"ז ז"ל ומהר"ם ד"ס חולק סי'

ש"א וכן מ"ס סי' ל"ו ואם הגיע השפיעה
לנמל או קרוב לו ע"ס **מהר"ם טראני**

ח"א רפד ח
ש"מ שאמר בית פלנו לפלנו בני וזה

שנתנו לבני בכורי בחיי והיה לו
במקום חלק הבכורה דבריו קיימים

שם קצנ
ש"מ שזו ששפתו תהיה משועבדת

ומשרתת לבנותיו עד היותן כשואות
ואחריו היותן כשואות תהיה משועבדת לשני

בניו וכו' והאחד מהם בכור ודונה לזכות בה
פ"ט כמו שהכחז לו אביו ופיר' בשאר המעלות

אין הדין עמו **מהר"ם מריג' ח"מ שעה**
ברין בכור שחיו כוול פ"ט בשבט ואם

השנים הוא הכנסים **דברי ריבות**
קעה ח

חבכור כותן פ"ט בענין כסיו כלכל
ואם הוסיפו כולם שנים שם

קעו שייחדו חצר לפרנסת אחיותיהם
ושבו כשאלו ליכסא כתבו להם

מעות כנגד החצר הכרי הבכור כוול בו פ"ט
שם קעו

מי שהלך לא' וחלק הכתים מחצתו בין
שני בניו ושבו חזר ונתנו למת וחלק

כפסיו וש מחלוקת על הכתים בין בני ובני
בניו שאומרים עליו שבכור הוא שם קצנ'

מי שמת והיה חייב למלך כלום ואילו
דבר מועט ממנו הוסיפו וקשתחורות

המועלות על המומן אין הבכור כוול פ"ט
בשם דבר מהכנסים וה"ל לביס ראו מיקרי

בין הראוי לאחיו בין הראוי לאבוס כשמת
תורת אבת קמט

אשה שילדה זכר לזוג נ' חדשים מליל
טובלה אבל לא קודם מיתה ומת

לאחר ד' שני' אין הבן אחריו זכו ואפי' לנחלה
שארית יוסף נח

ש"מ שזו לשני בכור בכור ושפט שיעמדו
בשנותפות עד שבנותיו תהיינה

פזאות ולא יגיעו בקרן כלל אך בדיוחס יוכלו
ליגע כרצונם הדיוח ראו מיקרי וזה

הבכור כוול מדיוח זה פ"ט מטעם שותפים
שנשתתפו שלא לרצונם שחולקו לפי מעותיהם

ופ"כ לר' סי' ד"ס ומהר"ם ד"ס חולק בסי' ע"ה
מהר"ם בהן ח"א בב

יש לזימות כח בכור מכה העשום שם שם
ופשוט שאכלו על מה שהכח להם

בכור אביהם בשם הבכור מחל ואם
בשאר עדיין איזה דבר מעוזבון אביהם יש

להקתק אם ועול ממנו חלק בכורתו
משפט צדק לו

הלכות

הלכות אפטרופוס

אין לסדר ככסי דיתמי שלא יתמוטטו
מהר"ם מנין כד עב
מכנים אשה אפטרופא כשזו לה חלק
 באותם ככסים **שם** מא
אפוט שמיכהו אבי יתומים מחשבין עמו
 בראשונה ובאחרונה ועיין
 במהר"ל כל כח"ד ק"ל ובכ"כ סי' כ"ח
 ובמהרש"ל סי' תמ"ה ובמהרש"ך בח"א סי'
 ק"פ
מהר"ם פדואה לה
על א"ל לא כדע מקומו שיש להעמי' לאחיו
 אפוט על חלק ירושתו ויהיו המעות
 בידו בתורת כאמכות וכו' ועכ" **שם** נו
אפוט שתבע בעבור קובות אבי היתומים
 אינו רשאי לרון על הדבר ואם התוב'
 דונה לוותר בראשונה ולככות מן החוב כך
 יפס אם יזכה בדין אפטר שיהיה רשות ביד
 האפוט לעמוד עמו בדין ולא כל האדם שוין
 בזה ועיין במהר"ם מרא"י סי' ב' **מהר"ר**
ז' חביב צה
ראובן היו בידו מל' מיתוס ומת היתוס
 וסורסם תובעים ממנו לאחר
 זמן קרן וריוס' סרי זה פשוט מריוס' שאחר
 מיתת היתוס בין הדיוס' או לא' ושקדם מותו
 אם הריוס' איכא פלוגתא ועכ" **מהר"ר**
ז' רב ח"א נב פ
אפוט שמכר קרקע ואיני בפניו אם
 באו' להאכיל מכה או להכית מכה
 ואם האפוט באמן לז' שמכר ומה דינו בענין
 מחאה ועיין ברש' הלכות קרקעות **שם**
עז עז
אפוט שעבר על דברי חכמים ומכר מה
 שלא היה לו רשות למכור מה
 שנשע אינו עשוי יתומים שטועני על אפוט'
 שמכר שמועלם לא היה אפוט עליהם והקובס'
 מביא ראיה מהשער שכתוב בו אפוט' וקדוש

אבוליה שטר' קמסדי הדין עמו ועיין בסמ"ק
 במהרש"ל סי' רנ"ג
שם עה
אפוט שהורס בפניו ב"ד איך בשאריו בידו
 ממועות ויתומים סך כך ולאחר
 קצת ימים כשבאו להוציא המעות מתחת ידו
 טען ואמר שטעה בחשבונו ועיין שלא היו"כ
 אין הדין עמו וכ"כ מהרש"ל סי' תנ"ג וע"ש
 סי' ע"ד ובמהרש"ך בח"א דף קכ"ה **שם**
קג צא
אפוט שהציג ממון היתומי' בממונו בדין
 עשה ומסתלק משל יתומים ואם
 ממונו כיוול ג"כ אגב ממון היתומי' חייב לסייע
 ג"כ באותם הסוגאות והסוגדות ועכ" **שם**
שם קר
שמעון לקח בתינו לראובן בן אחותו
 שפטר יתוס ואת ככסיו וקיה
 כותן לו ריוס' מהם ושזו חשש לעצמו משום
 דכית וחזק לעכב מלכוסים ותלשינים שבאו
 לידו מראובן אין הדין עמו ויחייב להסגירם לו
 וע"ל ושם ל' הטור בשם רש"י על דהי' דיהיבין
 ליה ככי דיכא **שם** ח"ב בו
אפוט שמיכהו אבי יתומים סוגי' סוגאות
 ושקדות כדו שלא יבוא הממון
 ליד קרוב אלס שהיה משתדל בע"ש להוציאו
 ממתת ידו אין מחיובין איתו לשלם משלו וע"ל
 ובמהרש"ל סי' ל"א ובמהרש"ך בח"א סי'
 ס"ה **שם** כז
ראובן צוה מחמת מותם שאשתו תהיה
 אפטרופא על כל ככסיו וכו' ובתו
 תנשא לבן אחיו בשתיגבי לפקדה והאלמנה
 טוענת שכתו שוטם ועיין במהרש"ל סי' ט'
שם עז
המקדש נכסיו ומוכה עליהם אשה
 בתארי' שבמות' יתעסקו בהם
 אחיה ושניה ומתה ושזו מת' מהם הנשא
 לברו והיה אפוט' וע"ס סי' ס"ח ובמהרש"ל
 בא"י סי' ת"ח ובמהר"ך ח"א סי' ל"ה
 ל' ב 33 2 ובמ"ג

חֶשֶׁן מִשְׁפַּט הַלְבוּת אֶפְסוֹרֹתָיו

וְכִמְכָּה סוֹ' מִכָּ' וְעַבֹּ' וְכִתְלָא סוֹ' כִּכְ' וְעַסֹּ' אִם יֵשׁ
 מִלֹּק בֵּין לִטְוֵה תוֹרָה לִטְוֵה כְּכִי אִדֶּסֶ' יִכִּין
 לְהִקְדֵּשׁ לִלְעֹזֹ' שֵׁם חֲגֹ' יוֹ
בְּרִין אֶפְסוֹרֹתָיו אִי מִזֵּי לִמְכּוֹר אִו לִשְׁכֹּר
 קִרְקַע כָּל זֶמֶן שְׁאִין מִמְכְּרֵן שֶׁל יִתְמוֹמִי
 מִמְכּוֹר שֵׁם חֲדָרָף עֹז
רֵאוּבֵן כַּעֲשֹׂ אֶפְסוֹרֹתָיו מִעֲנָמוֹ עַל יִתְמוֹמִי
 שְׁמַעְיוֹן וְכֵתֵן הַמַּעֲשֵׂה בְּכִרְיֵת וְהַדְוִיחַ
 כִּהֶם אִחֲכֹ' מִכֵּה הַגּוֹי שִׁמְיוֹן לֹ' הַמִּשְׁכּוֹנֶה
 שְׂכִידוֹ לִשְׁחַלּוֹסֵם וְכֵן עָשָׂה וְהַחֲזִיר לֹ' תַחֲמִיתֵהֶם
 מִשְׁאֵל מִלֵּאֵל בְּלוּיֹ' מִסִּהּוֹת וּמִכֹּחַ הַקֶּרֶן וְהַדְוִיחַ
 וְסוּתוֹמִים תוֹכְעִים הַכֹּל מִהֲרָרֵם טְרָאנִי
 חֲאָ רֵא
 בִּי שְׁמוֹכָה אֶפְסוֹרֹתָיו עַל כִּכְסִין וְהוּי יוֹרְשִׁין
 גְּדוּלוֹם מִה שְׁעָפָה עֲשׂוֹ' שֵׁם שֶׁלֶם
הִיתוּמִים אִיכֶם חִיבִים לַעֲשׂוֹת שְׁטֵר מִחֻלֹּ'
 לִאֶפְסוֹרֹתָיו כְּשִׁמוֹתֹ' לִהֵם כִּכְסִי
 אִכְהִים וְעִסֹּ' שֵׁם שְׂמוֹ
 שֵׁם שְׁמֵר עֲלוּבֵי וְהִיא אֶפְסוֹרֹתָיו עַל כִּכְסִי
 וְעֲלוּבֵי וְהִיא רוּחָהּ וְשִׁמְתִי תַעֲשֶׂה כָל
 מִה שְׁתִּדְּרָה הַכִּכְסִי הִיא הֵם בְּדִשׁ אֶפְסוֹרֹתָיו
 לִשְׁמֵת וְלִשְׁמֵת כִּהֶם כְּכִי מִה שְׂוִירָה לֹ' וְשִׁאֵר
 בְּדִכְרִים בְּרִשְׁוֹת הַשֵּׁשׁ שֵׁם חֲבִירָף יוֹ
קִרְוֵב שְׁכַתְעֶסֶק בְּסִגְרִית שֶׁק עִם כִּכְסִים
 בְּחֻלִּי קִרְוֵבָתוֹ וְשׁוֹב מִכִּתֵּה הִיא
 אִיִּשׁ אַחֵר לִאֶפְסוֹת וְהַיּוֹשִׁים מַעֲדָעִידִים עֲלוּ
 וְהִיא תוֹכֵה לְקִרְוֵב הַהוּא לֹמֵר כִּי גִם הוּא
 אֶפְסוֹת מֵאֲחֵר שְׁכַתְעֶסֶק בְּסִגְרִית הַשֶּׁק אִין בְּדִכְרֹו
 כָּלוֹם וְעַכְּ בְּמִהֲרָרֵם אִוְסִרְלֶם שֵׁם נָב
אֶפְסוֹת שְׁמֵת וּבִיאֵר כִּכְסִי הִיתוּם שְׁהוּ
 תַחַת יָדוֹ וְהִכִּיחַ אֶשֶׁם יוֹרְשִׁים וְהוּ
 לֹ' מִטְּלֵטִי וְכִיתִי אִ' וְיֵשׁ עַד אִ' מַעֲרֵר שֶׁלִּשְׁעֵבֵר
 אִמֵּר לֹ' הַכִּיתִי הִיא מִכְכְּסִי הִיתוּם כִּכְלָה וְלֹא
 הַזְכִּירָה בְּשַׁעֲת מוֹתָהּ גִּכְ כִּמְכָּה שְׁטֵר עַל
 הַכִּיתִי כְּתוּב עַל שֵׁם אֶפְסוֹרֹתָיו הִיא זֶה בְּחֻקֶּת
 הַלְבָּמָכָה וְיִוְרְשׁוּ' שֵׁם צוֹ
רֵאוּבֵן כִּהֵם מֵלֵךְ כֶּךְ וְכֶךְ וְלֹא הוּוֹ עַסֹּ' כִכְ

קִרְוֵבִי וְכִיכָה לִשְׁחִי הַגְּדוֹל אֶפְסוֹרֹתָיו וְעִזֹּ' כֹּחַ
 שִׁמְיוֹן לֹ' מִקְרִיבִי סֶךְ כֶּךְ לִשְׁתַּעֲסֵק בִּי
 הַאֶפְסוֹת כִּאֲמֹן לֹמֵר כֶּךְ וְכֶךְ כִּהֵם בֵּין שְׁהַכְסִים
 תַּחַת יָדוֹ וְיִתֵּן לְקִרְוֵב הַהוּא מִה שְׁכֹה וְאִין
 הִיתוּמִים יוֹכְלִים לַעֲשׂוֹן עֲלוּ' וְאִם הִיו
 קִרְקַעוֹ לְקִרְוֵב הַהוּא בַּעֲת הַהוּא וְשׁוֹב מִכִּרֶם
 הִיא זֶה לֹא יִתֵּן וְלַעֲסוֹק בְּדִכְרִים סוֹף לַעֲזִיר אִין
 לֹ' רִשׁוֹת וְאִין מִכְרִיתִין שְׁתִּבֵּל אִשְׁתִּי עֲרֻכִית
 עֲלוּ' וְיִוְטֵל עַל אֶפְסוֹת לִיטוֹל שְׁכָבוֹן מִמְכּוֹ
 כָּל סִכָּה מִהֲרָרֵם גֵּאֲאֲנִי ג
רֵאוּבֵן כִּשָּׁא לִמְכָּה וְלֹה שְׁתִי בְכּוֹת וְכִתְכָה
 בִּירוֹ קֶבֶת מִטְּלֵטִים וְקִרְקַעוֹת
 שִׁימְכּוֹר קֶבֶתָם בִּיאֵר לַהֲדוּחַ בִּהֶם לִמְזוֹכּוֹתֵהֶם
 וְהוּא מִחֲמַת כִּמְהָ בְּרוֹת לֹא בִא לִידִי כֶךְ וְהִיא
 מוֹכֵר לֹאֵשׁ לֹאֵשׁ וְכֵן לֹא בְּשִׁכּוֹל כֶּךְ יִכְסִיד דְּמִיוֹ
 וְיִסְרַע מֵאֵה שְׁתִּתִּי יָדוֹ שֵׁם קֶד
יָתוּם שְׁטוּפֵן עַל הַאֶפְסוֹת שְׁמֵכֵר עִם סִכִּי
 בְּקוּיִין בְּשׁוּמֵם מִטְּלֵטִי בִּלְאֵי הַכֶּרֶךְ
 וְשִׁהִי בְּדִכְרֵי דִין אִוְכָל' וְהַמִּטְּלֵטִי אִיכְ' בְּעוֹלֶם
 אִין בְּדִכְרֵיו כָּלוֹם מִהֲרָרֵם אִשְׁיֵךְ קִלָּא
שׁוֹמֵה וְהִרְשֵׁ מִכֹּה בִיד בִּיד לִשְׁעִמִיד
 לֹ' אֶפְסוֹת וְלֹא מוֹכֵה שֵׁם קֵלֵב
מִי שְׁמֵת וְהִכִּיחַ אֶפְסוֹרֹתָיו עַל כִּכְסִי
 עִזְבָּנִי וְכִיתִי כִשּׁוֹף אִוְמֵרֵת כִּאֲמֹן עֲלוּ
 בְּעִלִי הַדִּין עֲמִידָה וְעִסֹּ' מִהֲרָרֵם מִרְנָה
 אֵה רֵלֹו
בִּי שְׁמֵת וְהִכִּיחַ רֹכֵב כִּכְסִין בִּיד אִחִיו הַקֶּטֶן
 אִין מוֹכִיחִין אִיתָם מִתַּחַת יָדוֹ לִיד אִחִיו
 הַגְּדוֹל גִּם כִּי הִיתוּמִי סִמְכִי לֹ' שֵׁם הֵם מִי
בְּרִין אֶפְסוֹת אִו יָתוּם הַהוּלֵךְ מִמְכּוֹ לְמִקּוֹם
 מִה וְעִשׂוֹ בִּכְכְּסִים וְעִיִּין בְּמִהֲרָרֵם
 כִּחֲלֵי סוֹ' קֶסֶף וְכִכְ' גִּסִּי כִכְ' וְכִתְלָא סוֹ' קֶסֶף
 שֵׁם בִּי שֶׁג
שְׁמַעְיוֹן אֶפְסוֹת מִלְקוֹדֵה הַקֶּהֶל וְכִיכָה לֹ'ו
 בְּחֻקוֹמוֹ וְכִשְׁלֵר אִ' מִן הִיתוּמִים
 בְּכִיתִי שְׁמַעְיוֹן וְלֹ' לִקֵּחַ סֶךְ מַעֲשֵׂה חֶלֶק הִיתוּם
 וְמִסְרֵם בִּיד שְׁמַעְיוֹן וְאִמֵּר לֹ' הִכָּה הִיתוּם עֲלוּתֵם

השן משפט הרכות נחלת בכור

קלא

עומד בביתך קח אלו המצות שהם חלקו ולא
 ערש לו עוד כלום ועוב שחיו שמעון עם בכור
 לעיר אחרת ללמוד תורה ואת מזמנו מסר נ"ל
 ביד חתנו גר שכלין עשה **שם רבב**
אפוטרופוסים שמכרו קרקע ואחר עבור
 כמו י"ט שנים שהחזיק בו
 הקונה קמו היתומים לבער על המכירה ויש
 לדקדק בשטר שהקים אינו סמוך לחתימת
 העדי' גם אם מעיקר י"ט לו שהאפוטרופוסים
 לא נמנו לכך גם שלא מכרו קרקע בשביל
 הדברים שפרטו חכמים מ"ל הדין עם הקונה
 וע"ט ולעול **שם רכב**
 יתום שתובע חזקת בית שלו לדוד אפוט'
 שמכרה והאפוט' הוציא שטר מחילה
 אל בפניו פדיוס ח"ו וכו' בתפוע ממנו מכל
 התביעות ומכל השעבדים וכו' אין הכי ככלל
 ואפי' קדמה המכירה למחילה **שם רעה**
ברין אם חוקקין לכבסו קטן שיש לו אב
 להוציאם מתחת ידו ליד אפוטרו'
 ועיין במשפטי שמואל ס"ז ובמהר"ר לוי ס'
 ע"ד בקטן שפלה לו ירושה ויש לו אב
שם שח
קרוב ורחוק שזין במטלטלי קרוב עדין
שם שיש תבג
ברין אפוט' שפגע בפתיכת מצות לחתנו
 של הפטר שהיה טוען שהיה חייב
 לו חתנו וא"ת שברשות האומה גסה גם שהרת
 המעוררת ידעה ולא מחתה ח"ו חייב וע"ט
 ב"ד ס"ל קל' **שם שבא**
אפוט' שאמר על המטלטלין שהיו בידו
 שבת דמיהם ולקחם לעבדו לא
 קנה כלום ואם יש להשביעו **שם שבה**
ש"מ שמיכה לאפוט' את אחיו ואת שיתו
 ואמר ששל בכני השתפות הוא
 מאחזו בכל אשר ואמר על כפשו ועל יהדותו
 ועברו כ' שנים קודם שבתן החשבון בדמות
 חסם לח' מצת אינו אמן וע"ט שם שבט

אפוט' שאינו רוצה ליתן המצות אם לא
 יקבלו עליהם אחריות המלכות
 אין דבריו כלום וע"ט **שם שנא**
בי שיש בידו מזון יתומיו ואחיו היה ערב
 ויורד מכסיו יתכנו או יתן ערב
בטוח **שם שעז**
אפוט' שמיכה אפוט' דין אפוט' יש לו ואם
 מסרו מטלטלין בידו ואמר לו
 שיוכרם מיד ובתדשל וכשרפו אינו חייב ואם
 שלח דרך ים פגע ומייב ועיין במהרש"ך
 בח"א ס' ס"ד **דברי ריבות קבג**
פשרן הכא מזה אפוט' שטעה בטומא'
 אפי' כל שטוס חייב הלם להחזיר
 האוכלה וע"ט **שם קבו**
אחות חכם א' שמיכתה בשעת מיתתה
 את דודה לאפוט' על ככסיה ויהי
 כי ארכו הימים כפטר לעולמו ובא החכם אחיה
 ליקח את הככס' להסתחר בהם אין טוב ממנו
 וע"ט **שם שמוח**
ברין יתו שכתגדל ותובע חלקו להתעסק
 בו מיד האפוטרוס' הדין עמו אבל
 להעביר האפוט' ולסכות חלקו ביד אחר לא אם
 לא מנעם ומעיק' **שם תיא**
שני אפוטרופוס' אם כל א' היו ערב בעד
 חבירו **מהר"ם איסרלס בו**
ש"מ שמה אשתי תהא אפוטרו' עם שלשה
 אפוטרופוסים שהם בשאלוכ' וכו'
 בתכא' שאחר שנה תלך שמה בר' שאפי' שלא
 תלך לא הפסיד האפוטרופוס' **מהר"ר ש**
בהן ח"א קפו
ב"ד שנתבו דעות לאמור למכור בככסו
 המת בכל אשר מרצה וזה חלוקה
 ומכרה קרקע אחר שלא להחזיר וזהו שם
 שפחה ומטלטלים למכור מכה ג' בסל וחזר
 ליתומים **שם ח"ב עז**
אפוט' שמכר אמן טובה וטעה בכפלו
 בפלים ובזמן שמכר היה היתום
 גדול

חשן משפט הלכות גזלה בכור

שפטה שלל לדעת חכמים ועל שם שם
אפוש' שנקשרו בידו ככסם הדגה מהיתום
וטען שיש לו מחילה ממנו וחזר
וטען טענה אחרת ועל מהררי טראני
ח"מ מו
ברין אשטרו שפטה ממנו ואם פצע
לחיו אבי יתומים בתוכה ככן
דכרין ככסו מלוג טענה הוי' בהררי
לוי עג

הלכות גניבה וגזלה ומכס

ראובן טען שהפסח שביד שמעון היא שלו
שהפסחיה ביד לוי במקום פלוני
והלה אומר בני קבלה ממנו שם און מוזיאן
אותה מידו' תומת ישרים כד כח
אשה הבושת והכזבת בתוך הבית שמכר
דברים שאומרים עליהם שמוכר: הם
שם קיו
בובס' והודי שמוסיף ליקח במקורה אחת
יותר מן המוס הקבצו מותר להכריח
מומנו אפי' במקורה אחרת בהררם
טראני ח"א רסא
הקונה בחיט מנוי טנול' מיהודי שקור' בילו
במשכנתא ה' חייב להחזיר לו או
ליתן דמי המשכנתא' שם ח"ב דף כג
ברין גוי שיש לו חוב על ישראל ולקח שדה
ומכרו לישראל אחר ואם מיחו בידו
שלל יקנה' שם קנח
על אחד שפצע בכספו אחרי שמוציא מידם
מהררם גאלאנטי כב
הנבגס לבית חבירו ונטל כלים שלא בעדו
והוא מודה בהם שלא שטען עליה
ס' נכס על טענתו' בהררם אשך
צב
מי שמת והמלוכה נטלה בכספו ולא נכסו
אחר ששה חדשים וההכרזות הראשונות
כפי

גדול דק שהלך ללמוד לארץ מדיקנים ובא
אחר שבהומותם הדין עמו וחזר המחק'
שארית יוסף ב'
ברין אשט' שמוכרו כד או אבי יתומים
ודקדוקי פוסקים זל' שארית
יהודה דף נו
ראובן פתח בכתב ידו לעני' כל העסקים
לראות האמנה ויקורה ושוב עשה
חשבון עם האמנה לבד' בדין שבוטת
ופשיעת האשט' ועל תורת אמת נב'
מו' שהיו בידו מעות בהלוואה או בפקדון
וכן בעל שיש בידו כפס' בדוכיות אשתו
ומת המלוה או המפקיד או האשה במקום שיש
לו להחזיר הסכום ולא מודע להם שיש יורש'
בכלל און כד מוזיאן איתם מידה' ועין
במ' הרדכ מלובלן ס' רב' ואם זכור להשתמש
בהם או לא יואם וס' לחלק בין אש' באין לשאינו
כאמן' ופי' מוכר דיכוס' ומקטלן וכן יהיה
מוכר עד ש בא אליהו' שם צג
אין אפטרופוס רשאי למכור חוקת חכות
ממשכונות לחלוטין בלא רשות כד'
אין בדין שהאפטרופוס' יטלו רשות מהיורשים
גדולים לעשות הלאו בכל אותה זמן שכתמו
וצו' מוסס הקד' מוקד' עקשות פה וגו' מוס'
סהיורקים יקיימו את אשר יעשו' באר
שבע דף קה קו
אפוש' שרצה להיות בטוח מכל ערעור
ועשה על פי כ' ד וטול' סטר דאית'
מודה' שם קו
ראובן מוכר אחד ממנו גדולים וחתמו
לאפטרופו' ומת ראובן ויהיה לוי כן
קטן יום הוא מת אחריו והא' בכו האפטרופ' לבדו
וקבל סך מעות ממקבל' עיקקא מחביו ועשה
לו סטר מחילה ועתה בא א' יתומים ויטענה
משפט צדק מב'
ברין ח'מן היורשים אית' אס' טל'
האפטרופו' ואחד מן האפטרופות

חשן משפט הלכות גניבה וגזילה ומכס ק"ב

פשי כיוצא המלכות והיורשים כותבים לקונה
 מה שהובא הדין עמהם **שם ק"ב**
ראובן השכיר בית לשמעון בעל כרחו ושוב
 לא יכול לו להוציאה מתחת ידו
 ולקח שמעון סחורה בהקפה ממוכסים גוים
 והלך לו והם לקחו הבית ומכרוהו ללוי וראובן
 טוען ללוי שתים חדא שהבית היה שלו ועוד
 שיש סטור בידו ששמעון חייב לו מעות וסעבד
 לו הבית באקומתו **גמורה** **מהררש**
בדינה ח"מ קער
על ענין גנבה שנגנבה מביט ויהודי וכחשע
 סוכר הנכס מחמת אימקו **שם שם**
שותף שאל מחכירו מפתח חביתו למכור
 בגדיו השותפות וסתמה בו שלא ילך
 כי אם עם אחיו והלך לבדו ועכשו טוען
 שנגנב מן השותפות בגד משי וסלה אומר אינו
 יודע הריזה פטור **שם שמו**
שפחה שנגנבה ומכרה ולא הסוין בה
 הקול ג"ש כריך להחזירה לבעלים
 אם יש עדים שהיתה שלו ועבדים ובהמה לא
 אחזיקין תקנת הסוין וקורת אמת פתק
 בפי ר"ח דאמרין ועיין במ' הרדש בח"א סי'
 פז **שם תיד**
ראובן שיש לו שיתף בחקן אחד ודול לישנה
 מן המכס אחי מחלקו של חבירו כו'
 מחלקו הוא פטור ככל עושה האדן וקונה
 השפחה על אחרותו עד מזהלך שעה א' אחר
 פאתה מן העיר הדין ענין וכס מהרדש סי'
 קכ"א וסכ"א וע"ס וכת"א סי' ס"ג וכ' דר טו"ת א'
מהררש ביהו ח"א מט
ראובן קנה שטח שמעון וכחצו ביד ככס
 רבו והוא אוח שמעון הא והוא אומר
 שלא נכנה כלום מחכיו רק שמכרתי אדוניה
 האשחון הביאתם אם אין מערער עליה וולתה
 אין בדבריה כלום וזכה בהם ראובן איילו
 ויתברר הדבר שהיו בידה קודם שגאה הבית
 ראובן וקדשיתו **שם פג**

ראובן כחן לשמעון בגדים לפרעון חובו
 ושמעון זכר' ללו ואחר ימים בא
 יהודה ואמר ללוי שחמד מהכנדים גמול הוא
 מאתו וכתן סומכיו ולא עמדו לדין ואחר כך
 אחד ממועלי יהודה הביא ללוי לפניהם ע"ס
 ובא עליו בעלילה וזו עליו שיפדע הנגד
 ועכשו טוען לוי שאינו רוצה לפרעו לשמעון
שם ח"ב ז
בדין גוי הנא מחמת חוב **שם ח"ג ב**
על מי שגבא לידו לקנות סכך מנוי בזול
 הדב' וקרבן לנדאי שגמול הוא והלך
 הסוכה עמו לבית יהודי אחר וקנהו שם וקודם
 שנגמר המכר אמרה אשתו של בעל הבית מה
 אתה עושה אבי רוצה לקנותו הואיל והו' בביתו
 אחר לה קוונה אל מדאמי אנו אשזה ואפשר
 עם בעלך הרי זה חייב ליתן לו החצי
שארת יוסף ז
שנים שקנו גניבה ומסכנה לשלישי לפי
 דבריו אבל השנים או מרים שגם
 הוא קנה עמהם עוד הק"ק הוציאו הובאות
 בלתי רשותם אם חייבים קוין הגנבה לשלם
שם רב
בענין המסין גבול רעהו וכנה בתוך של
 חבירו וכשהעמידו לדין גוס עליו
 ומה ועבשו בא להרוס את הכותל וחתכו
 טוען עליו שמת חזקה **משפט צדק**
סמ
ראובן ושמעון היו עבדים בחסות וקידש של
 כשרים ונמסין ביניהם וטוען ראובן
 שכל יום ויום היה רואה פקדמיותיו שלו הולך
 וחסור עד שבדק ונמצא לו אחד כבדל ממוקמו
 גמול סומכיו אחרי מפרקמיותו שלו ביד שמעון
 הא וכול להשכינו טוב לעשות פקדס ביניהם
 ועם נכח הרדש בח"א סי' כ"ט **פליטת**
ב"י בח
בדין גולה או גומה לזנות בכל מקום או
 לא **גזילה ופיה דף קר"ה**
 הלכות

השן משפט הרכות נסים

הלכות מסים

שם קד

הבא לדור במקום ידוע ולא הביא בני ביתו

עדיון פטור ממס ונעש' מה'הרס

טראני ח"א עז

משכון שלקחו מאחד על המס ובמכ' שלל

היה שלו או חיישינ' לקבוצ' ואם

לא היה בעיר יב' חדש אם חייב לפדו'.

שם פא

ראובן כתפס על כמה יהודי' על מס הקדך

כולם חייבים דקו' כשילוחם.

שם קבג

בני אדם צראו בספיכה ואחר כמה שנים

בתפס ח' מהם על המכס בשביל כולם

כל א' יצדע בעדך סחורתו ועל אשר לא חתמו

שם בשעת התפיסה יפדעו בין כולם שיה

בש' השליש עשוהו ואמרו לו שילך הוא לבדו

לטעון בעד כולם.

שם קבד בני עיר אחת שהלכו מהתפתלעור אחת

ומאס היו פורעין עם עמהם ועבשו

אינם רוצים לפדו' אין הדין עמהם.

שם קפא

קדול בין הקרלות שהעני ואינו יכול לפדו'

המס שעליו אם יחזור להעדיף.

שם ר

ברין אם יש לפדו' עם נקטי מקומות.

ועיין במה'הר' אשקאר סי' ובמה'הרשדס

סי' ס"ב ט' ובמה'הרס אשך סי' ס"ה ובמה'הר

בבבאל סי' ט"ל' ובמה'הרשך ח"א סי' קס"א ב'

וחכ' סי' קמ"ה וס"א סי' מ"ג' ובת"א סי' כ"ט'

ובכ"ב שמואל סי' ט"ו' ובמשפט נדק סי' מ"ו מ"

סי' ובמה'הרש"ט סי' כ"ח ס"ב' שם שיו

וח"ב דף קח קלה

קהל שכתבשור עם ותוויים על מפס

ועולס ומעדיגרים על השטר אין

הדין עמהם' וכ"כ מה'הרשדס סי' ט"ע' ועיין

בד"ר סי' ס"ג' ובמה'הרש' ח"א סי' מ"ט

ובק"ב סי' ס"ג' שם ח"ב טל

שר אחד של מם מכל היהודים בני מדינתו

או שנירשם ויש עיירות שאינם שלו דק

הם תחת ידו מה הם כמם ההוא' ועיין

במה'הרס לזכרון סי' מ' במה'הר' מינץ א

ק'ק שהבטיחו להיו' המסו בפדעון לפי ממונ

חפ' מוכ' קבוצ' שאינו מרויח אבל לא

מן החנוכות ובתוך זמן הערכה אם נגלה לא'

מכה גבול שניהם פטורים הנכס והבעלים.

במהרס אלשקאר בנ

שר אחד שלקס בהלואה סך ממונ ולא נגה

לפדו' ובתיואשו ממינו וקס בנ תחריו

נפרע הרוב יוכו הכל בשנה' תובת ישרים

יד

שר שהטיל מכם על היהודים לבדס אין

להכריחו' שם יו

קהל שהעל' לו עליו ושלחו שליח לדבר אף

אזתם אשר לא היו אז במנאים בעיר

אנינים בהונאס' שם קנא קצה

יחידים שכתרו בין הטל' מם לפני וכתתקעו

במקומות אחרים ושוב חזרו חייבים

לפסל חלקם' שם רה

ברין בורכא דרבנן העושה חורמו קבע

ומלאכתו עדיו מה הוא לגבי ממים

וארמוניות' ועיין במה'הר' חגיב סי' ק"ס'

ובמה'הרש"ט ח"ב סי' כ"ה' ובמה'הרס גאלאטנו

עו' ק"ו' ובמה'הרס אשך סי' כ"ב' ובמה'הרש"ט

סי' כ"ט' ובמה'הרשדס סי' ס"א' במה'הרש'

ז' לב ח"ג בז

אין הבעל חייב לפדו' עם מוכסו מלוג וכ"כ

מה'הרש' ב"ח דף ע"א נמה'הרשד' ודעוניה

סי' א"א' שם קח

ג סכריות בהולך ממקום למקום כהיו כדון

באכסו המקום ועיין במה'הרשדס סי' יין

ט"ט' ובמשפט שמואל סימן כ"ג'

במה'הרשך ח"א סי' קפ"א ב' ובת"א סי' כ"ז'

יש כח בוד הקהל להנסיף ולפנות מן
הסך הכתוב בפנקס המלך אמנם מי
שירד מכסיו אין ראוי שיפדע בכתחלה

מהררם גאלאנטי נג

מי ששלח אשתו לעיר אחרת עם בתו
ששדכה לה וכתאחר ג' ש' שולח בעדה
ולא רצתה לבוא עד שהלך לשם וירא את
הארץ כי נעמה וקבע בה דירתו אינו פורע
מס עמהם לסעבר מישיבת אשתו שם נט
שר העיר עבד מלך ששאל מן העשירים
מעות בהלואה שלא כדון ומהנשים
איכס עשירים אותם שאיכס בגדיו אין כותלין
מהם בחורתם ולא מבני ביתם אם לא שהשד
בזה בפירוש שוטלו מבני הבית לפי שהוא גזל
והנכנסא בעיר עליו מוטל העול שם קינ
הדר כחל במקום שפורעין מס בעד
הפנים ועלה לא במקום שאיכס
פורעין ואפי' עדיין במקומו הוא פורע
כמנהג לכל הובא עד זמן קצוב אין ליתן לשם
כלום אם קצב בתים כל שם קיד
תה שגורתו אומנותו ותופס ישיבה
מסתמא אינו כותן לשכירות החכם
מהררם אלשיך נג

עיר שש בה קצב עשירי גמולתו ומתחלה
לא היה ערך המס גדול מסך ידונו
ועתה הקהל רוצה שיפדע כל א' לפי שיעור
מומונו והעשירים אינם רוצים יפדע כל א'
קצוב לפי מומונו וע' כדל שם נו
על א' ששדע על העיר חקלעיר שהנעתו
שכונתה שם קלט

רופא א' שפטרנו האלך וכלל ונבא ירכן
מכל מס וכן שפטרנו אחריו ד'
מלכים היו אלו שפטרם ואין לכתול זכותם
ודקדוקים בכח השיטור הזה **בההררש**
מדינה ח'מ שסד
יחד שפטרנונו בני קהלו מאם כשכר
טרדנו ושוכשאר הקהל בקצו ממנו

שיטפל נ"כ במעשה הערכין ופטרנוהו מלשכר
ומלחטול גרנדרים והוא מבקש מקהלו שיפדעו
לו סך גרנדריו ההם מיד ספק בשעה הדין עמו

שם שיעא

איש א' שגרסוהו מהקהל ואינו רוצה
לפרוע כי אם הכאראני המוטל
מנד המלכות ולא המס המוטל מנד הקהל

שם שצח

איש אחד שפלט מחלוקת בין ב' קהלות
לאומה מהם שילך שם תב

ק'ק ש'ה שכמות אחת יסוד יפדעו יורשו

מס המוטל עליו ויחיד כותן במתכה

קצת מוכסיו וקבעם לפרעון כתובת אשתו
והשאר ירש בנו הוא לבדו ופרע הכל וע' כ"ד

כי' רא' ובסמך במ' ובמהרר'ט שם תדי
ברין הערכה בטעות ועיין בדר סי' ע'ו

שם תה תו

יחיד שטוען שיפדעו במתלה קצת אנשים

מה שהם חייבים מן המס ואו לא

וגערך הוא ולא אחרים לפרוע כ"כ ויש שרנן
ליותר חלקט והוא לא רצה הדין עמו

שם תבה

בנים קטנים שמוכים על שלחן אביהם

שהכנס להם מורישם ממון אביהם

והם פטורים משלשם מס ממנו ודין כמות

מסמן החובות שם תלו

בענין ב' קהלו' א' פורע ב' חלקים מהמסים

וכא חלק א' וי' להם ריוח מהבדלי

כתובי' הרי לו חלקים כל א' לפי מה שפורעו

וכ"כ דר סי' פ"ח שם תמב

לשון הסכמה שכל מי שיבוא מכאן והלאה

אם מוקדם רצא היה יסוד כאראנ' ירו

הוא או אביו מאתה קהל שיהיה ישנב לקהל שלג

ובא ראובן שאביו אינו סומק' שלם ועקר

דירתו משם בהיות יעקב אביו של ראובן בער

בן שמונה או עשר שנים על מקומו יבוא בשלום

דברי ריבות נו

חשן משפט הרכות נזיקין

אין לפרוט מה יוממה קבור וטמון שאין
כושאין וכותבין בו וכ"כ מהרש"ך ה"ח
שם קלט
ועיין בדף ק"ו

הרכות נזיקין

הנוכה תובתיו של חבירו שלא ברשותו
וגרס לו הדין וכו' דוכי
הזקוק ומסירות **מהדרם מינין כד**
הפותר חובו של חבירו וטוען כדשותך
פערתי חילוק לכתפם על
חבירו בין שחף לשלבו שחף מי שבעסה
ערכ לחבירו כד הגוי והעליל עליו הגוי שלא
כדין ועיין בה מהדרם איסורם סמ"ו
שם עוד
דין חייב בדיני שמי מה הוא ועד ה' כן יוגיע
שם קא
ראובן קנס אחריו גדול ויסע להודור מכות
בדמים יקדים ובא שבעון ואכדו
דיו שיש לו אחריו קטון שיבא בו ידו חובתו
יקח מה שהאחריו הגדול שזה בדמים אחד
למכור אחר הקטן שיכליתן לו שם קיג
מי שגב' זכר וזכר עבד מלך ולקח ממנו גם
משאר היסודים פטור עוד שם על
ענין הכתפסין שגם כשלו בנכסיהם אם ושלמו
ונתן מהאחרים יש חילוק כפי הפעולה שפעל
וע"כ מהרש"ך **מהר"ר** ו' חביב ח
הגורם הדין לחבירו שלא ידוה

מהר"ר פרואה סב

ביאור ד' אבות מניקין ותולדותיהם ודוכ
חילוקי דביהס ת"ז יב
מי שהוכיח דע על חבירו שלא היה בו
וגרס לו שחף וזון הוכיח שחפג
ההשתפפות אין כזה דוכא דגמיו שם קסח
יהודים שתופסים אותם לחומה המלך כגון
שדפס' וכו' ואין יש להשתדל להשיב

לכל מי שירצו קודם שכתב ואפילו לאחר
שכתב אם יש ספק בדבר שאולי לא יקחו אחר
תחתיו מזה להכליל **מהר"ר** ו' לבח"ב
מ

לזה שאכסוהו ולקחו ממנו ואפילו שאמר
דומה' וכו' באים עליו כיון שהמלות
אורז חיות לאכסו כלום חייב הלוה לפרוע לו
חובו וכ"כ ד' ס"פ ד' ומ' הרשדס חולק בס'
כ"ה וע"כ
מי שיש לו חזקת שימוש שטוחת בגדו וטול
בגדו של חבירו אם חייב במעק' וזו חיות
לעשותו **מהדרם טראני ח"א קי**
ראובן קנה מהמלך עשר העופרת וזכה
במקחו כמה זמן נקט לוי להעלות
שער העפר הוא העתיד לבא לא הוי כעמי
המהפך במהרה וע"כ שם קצד

ברין פנים שחבלו זה בזה שם שא
רנין כחזן היה קנס ההכאה שם לה צג
ראובן כתאכסן בדי' שמעון וזכר נכס
משליו ולאחר ימים תבעו לשמעון
נעש' על שלא הגיד להם הגבס והוכיח
מעות להכלתו ותובע אותם מראובן היו זה
פטור שם ח"ב דף יד
מי שכתבם והפסיד מומן ליכבד והיה אומה
לחבירו שהיו מסרו ונשכ' לו כמה שבעו'
שאין הדבר כן עד שפעם אחד אמר לו ככמי
רבים כן הוא מה שתוכל לעשות עשה הרי זה
פטור שם קסב

ראובן שלח את שבעון לקנות לו בית מגור
ונתתו והכריח הגוי לשמעון שיקח
הבית ראובן חייב בחזקתו שם קעב
מי שמת בטיורא והנזילו הוכא' לשלא ועלילו
על האכס' ועל האשפות הדין והדין
כפרעים שם קעג
ק"ק שחבלו עליהם חכם אחד והתכו עמו
לפרוע כל הפסד ועלולה שיכא' לו מן
הגוים והעליל עליו עד העיד והפסיד הדין

חבירו לומר שהא' מוכר לו והוכרח לברוח כל
שאינן עליו דין מופר ומ"מ כופין אותו לסלק
כל היוקין שם יש
ברין עני המהפך בחדר ומחזיק גבול רעהו
ועיין בשארית יוסף סימן י"ז

שם לה לו
מי שהחזיק במכס ובא' אחר וקנה אותו והביאו
לדי היזק שם פט

ראובן התיר לשמעון שלא יסכור אדמה
אחת באשר הוא סוכרס והוא הש"ס
הראה לו זהיתה כתובה על שם אחר אמר לו
שמעון לאו בעל דברי ידידי את ולמי א"כ שהיא
כתובה אר שכו כמה שאוכל לומר לו ראובן הוא
כתוב בה אבל יש לי הסכמי ועיין במשאת
בסימן סי' כ"א שארית יוסף כ"ג
מי שטען על חבירו שהכחש באישון לילה
ולמחרת הלך בעצמו לקבל עליו או
קרא מסור מהר"ם אורסלם

פ"ה
ראובן היה חייב למלך כך והיה צעיר
הוא אישא' שמעון ראובן כשמו זכא
עבד מלך לגבות הקוב ופגע באחיו של ראובן
הפטור ושאל לו על איש שמעון ראובן ואמר לו
אחי הוא וסוף הדברי' כתיב לשמעון בן' הסהר
ואחר שעברו עליו שני ימים והוא אסור
בשלשלאות של כדור אמ' לעבד מלך האיש אשר
אתה מבקש אינו ראובן אחי אלא ראובן אחר
הוא שמעון כך נומדא כתוב בפסקם המלך
כדבריו וא' הוציאוהו מבי' הסה' ותפסו לראובן
החייב זהיה שם עד שפרע הרי שמעון פטור
ומשפטו שמואל ודעיימה חולקין בסימן ע"ב
ע"ג וע"ס דברי ריבנות פר

בענין מופר שם קו
מי שחשדנוהו על גנב' ותפסוהו על ידי כותי'
ופתברר שלא גנב' פטור' שמיכיל לפרוע
לו כל מה שהפטורוהו ואין דין לומר שיחזרו
לו ממנו שעכבהו וע"ס שם רלב

קוברים לפרוע לו ההפך וע"ס שם קצו
על אדם אחת שהלך לפני השלטון להסתר'
בעד פקדיון אחר שהפקד' היה רוצה
לעכנו מהר"ם גאלאנטי בב
ראובן ב"ח הפיל שכו של שמעון ושמעון
תפס ממנו שחין לו התחש' דברי
ומחזיר לו את המותר ואע"כ יפייסנו

שם קח
שמעון היה חייב למלכו סכום גדול ומכר
סמורה לראובן במנה בהקפה ובדע
למלכות ותפסו לראובן ולא היה יכול לבאת
מזמרת ודס א"ס לא שפרע המנה ולטובתו של
שמעון להגיל קצת אחר שאין לשמעון עליו
כלום והסמורה היא בתור' פקדון באת לידו
א"ס ירכו יקחום וכתרנו כס' ושמעון מוען
טעמות על זה הדק' עם ראובן מהר"ם
אלשיך סו

יחורים שהכו בבית החיים מנערי של העיר
ושלח בעדים אין על הנמנאים שם
מקהל אחר כלום שם קו
מי שכתבגלגל על ידי שכתלו כל ממון איש
אחד שפטור לעולמו הרי זה פטור מעכו
שלא עשה מעשה בגוף הממון גס לא כעשה
ההפך מיד וע"ס שם קים
במי שבייש את חבירו בבית הסכספת והכחיו
דיכו ומק' עכנו מהר"ם מדינת

א"ה קבב
דמוסר ממון חבירו שהיה חייב לושתל' או
לגוי ודונה לעכנו בראה סמא
שם ח"מ ריר
ברין מסור וע"ס ובמ"הר"ם אורסלם סי'
ז' ו' פ' וסכליות כ"א סימן כ"ט

מהר"ם לוריא יא
אחר קנה טבעת בחוקת גבוהה והסכין
אותה לחבירו בחוקת זו ובא גוי
לקנות טבעת והראה לו זאת הטבעת והכיר'
הגוי והעליל עליו ובא זה לקבול עכנו בממון

השן בשפט חלכות נזיקין

ראובן

עמד במקו"א זה ימים לסופר ובא

אחר לעמוד במקומו אינו לשאול

שם שץ

מלחמת התוגרמים עם השירה של

ויכוח"א"ה השירה שמה במשמר

כל האדומים עשירים ועניים ופרנסתם מדמי

חלק הסחורות אשר לקחו מהם ושבו כשהחזירו

העשירים תובעים מהעניים חלקם הרי אלו

פטורים וכ"מ מהר"ש"ס פ"ט שם שצא

המתרה את חברו שיעזוב עמו לדין תורה

ולא רצה להלך ומסרו ומפני כך

הוציא ממזונו הרי זה חייב בכזק **משפטי**

שמואל נה

האומר למסור את חברו וקדם הוא

והלשיכו הדין עמו ואעפ"י שפ'

הלשנתו אין הכללתו ודאית וחלוקים אחרים

שם צד

בענין דיכא דגרמי תשובה ארוכה שם

קא קב

המעלה חכמות ונתיים מוחזקים לחבירו

כלכד כחם רגמה וחייב בכזק

ועיין במהר"ש"ס פ"ד שם קיב

שמעון גרם לראובן שיפרע לתוגר"א כ'

פעמים זכב טוין וירי שהחזיר

לתוגר הרי זה חייב לשלם לו כל הכזק

ותשובת הר"ש"א הביאה הרב בח"מ סימן שפ"ד

מהר"ש כהן ח"א כז

מי שהחזיק במלאכת המכס אין חברו

רשאי למלקו **שם נא**

שנים שכתעברו לתוגר אחד בעד ראובן

וכתפסרו ביניהם וכשבעו לפרוע לו

כל א' חלקו בתו' השכח והא' פרע והא' לא רצה

וטען מיט לו עליו דין ודברי' שרובה להשביעו

אם כתפרע מראובן וכן כך הלך לו התוגר

ולא עשה שגל' **שם נר**

דינא דגרמי אחריון אפילו כשהיו

ממך בשב ואל תעשה **שם שם**

ברין אין לך מי שכתפס על חברו ויהיה

חייב לשלם לו חוץ מן הכתפס מפני

המס הקבוע ועיין במהר"ש"ס סי' שפ"ט

שם קלו

בענין אלמנה שנשארו בכפי עובדן בעלה

בירה ומסרה קצתם ביד לוי בכה

ואין שמעון אחיו הגדול יכול להוציא מידו

מאומה **שם קנר**

מי שבא לו החס בשביל מענות רעות של

חברו שהיו בידו שטלוס הסוערים

ואנכין פקדון אחד ושניהם תובעים זה את זה

שניהם פטורים **הוא** דאנסוהו נויס והראש

מזמן חברו **שם קסו**

שומר שפגע בחמורת השטר ובאכר ממנו

אין בו משום ד"ד **שם ח"במו**

קבה סחור מגוי וכתן לו את הדמי'

ואח' לשמעון שיקבל' שהיה הסחור

בפירו בביטוי ושמעון עשה עם הגוי שיחזיר

בו מלמכרה לראובן וימכרנה לו וכן היה

שם קיו יז

ברין תסור ומעיד עדות שקר **שם ח"ב**

פא

מי שגמר את חברו ביד האומות בטעם שקר

שהעליל עליו ושבו עמדו לפני הדיון בקבין

ושבועה לקיים גזרתו וגור על הכמסר לשלם

לק' לבני' בית דין יכופו א"ה המס' להחזירם

לו אחר שכתבבר וכתאמת שמעולם הסמס' לא

עשה הדברים ככתבבר אסרו המסור

שם קה

ארבעה היו ביריד א' והאימין עכב

מאמיתיה בידו ואחד מהם

הוציא חלקו וחלק אחרים מידו כל אחד ישלם

לפי ערך ממנו ולא לפי ערך המסאות

שם ריב

התובע את חברו שגזס אמרו לו שה' אמר

למס שיצידו כגד' על פיו והוא

איור

חשן משפט הלכות נזיקין

קלה

עצמו וממילא עמד דין תורה על תלו והרשות
לספק דיומי ישראל חייב הקהל לשאת בעול

שם קד
ברין גרמי בכוקין וחילוק שבין גרמי לגרמא

משאת בנימין כח
שליש שהחזיר טעור שלא כדין למלוה או

ללוה שם פח
המלוה מעותיו לכפרים דברי רבנן בחכמי חכמים

ברשות ועל שמו ושם העלילו על
פעל הסנות וכעלו חלקן וחלק המלוה בעל

הסבות טעור מתשלומי כוקן ואם ירצה הלה
להקביעו שלא שלם ידו במעותיו לסתמחייב

באונסין הרשות בידו מהדרבוע מפאנו
נב

ברין עני המהפך בחררה והמילוק שבין
מקח וממכר בזוכה מן הספקר

ולוקח בעתו משוויי למי דומה למקח ולמכר
או לספקר הדין דכסאי הגוי הדין כמדבר

בני שמואל בר
טיפט'רראר לקח סחורות יהודים שהיו

כסדים וידועו לפי שסדר
הגוי המוליכן וקנו יהודים מהם הדין אלו

חייבים להקטירם לבעליהן בלא דמים
מהרר' טראני ח'מ יב

החובל והמוזיק את החכם ואם עשו תקנת
בגול במקור עם דברי הפוסקי ז"ל

שם מז
המתכין להכאתו ולא להזיק לחבירו

וממילא כיוון מקו
גידולי תרומה דף שח

הלכות הוראות ובלרים

יש דברים שאדם יכול להורות לעצמו
ודברים שאינו יכול מהררא

מורחי ח'א סס
ח ליק

ל'הם אינו חייב ליטבע תורת אמת
לה

על פקיד שכתבם על עסקי ספיכה אחת
שנשכר ולא רצה להגיד שכתבם עמו

יהודים כלל לא בלקיחת הכספי ולא בקניות
ופור מומין דב בחמלת ה'עלו כיוול וכיוולו

כל היהודים אשר כעפלו עמו הדין חייבי
לסניע בהוכחה לפחות כדין היורד לתוך שדה

חבירו שלא ברשות שם מה
שנים שכל אחד אחד על חבירו על ידי גוי

שה' גב והלך הראשון נקט סיכוינו
דקהל על מי שהלשיכו ומסרו שטרו בלא ברכ'

אם ככלל השני בעונש זכמה דייס ממסור
ומלשין בחיוב דפטור מהררא ו' חיים

ח'ב אב
על אפטרופוס שהגיד בעיר של גוים שטח

קודמין לאלמנה לגבות וגרס לה קצת
היוק ודוכים לסחוקו במסור מהררם

מלוכלין בו
אחר כתבם מהחקירה ובתוך הודאתו אמר

שפלו' מל אות והוכרז המוהל לברוח
למקחוק ולהביא ליו אשתו ובכיו הדין זה חייב

לשלם לו וביאותיו והזנותיו אם היה יכול
להכיל עצמו בהוכר מוהל אשר שלא היה בעיר

אכל לא וביאות אשתו זכיו שם סא
אחר החזיק בהורכד'ל ובתג'רש מן העיר

מחמת הער ו'כח אם א"ל לו לשב
אלי' כל השוכר הדין הוא שלו ואין צורך לקבות'

מהחזיק הראשון שם סב
ראובן כתבנה להיות תפוס ביד פריץ בעבור

שמעון בשכר שיתן לו כך לשכר
ועתה הפריץ טול לפדיון ראובן תמון דב הדי

שמעון פטור שם ק
ב' קהלות שגשו תכאו ביניהם לעזור לכנ

יחד להכילו מטענת שקר ממח' מסירה
ועיור אחד ותבע את חבירו לפני ע'ט

הדיעה מומין שלא כדין והוציא הוצא' להכיל

השן משפט הרכות הוראות וברורים

תוספת מועט ומהר"ט חלק ב' ד' ס' ל"א
שם צא
 לא אמרין מנו אלף אם הסמך דבריו ולא
 הפסיק אבל הפסיק לאו מנו הוא וכ"ס
 מהר"ס אלשיך ס' כ"ו **שם קבא**
 נראה שיכול המורה לומר קים לי
 כהאי תבא לפי פירושו אצ"ל ש"ס
 תבא שחולק עליו בסודש ועיין במשפטי
 שמואל ס' כ"ו **מהר"י ור"ב ח"א**
 דף י'
איך צריך שיהיה הפסוק ספיקא כדי
 ללכת בו לקולא ועיין בתא ס' א'
 ובמהר"ט ב' ד' ס' כ"ז וס' כ"ח וס' כ"ט
 לוי ס' כ"ז וס' כ"ח וס' כ"ט וס' ל'
 דכבר נעשה משה לעשה בכתהלה
 ובמהר"ט מפאני ס' קכ"ו **שם מב**
 בענין אי שקלא וטריא אלויה דלח' תבא
 הוי"א הוכחה דהלכתא כוותיה
שם נב
 שיכול המוחזק לומר ק"ל מפלוגי
 במ"ס כזה ולא במ"ס כזה וע"כ
שם פו
 בני עיר א' יכולין לילך אחר פוסק
 אחד אפילו בדוכי אסור והיתל'
שם צח
 אי במ"ס מופתין מוד המוחזק ופ"ס
 בת"ס ס' כ"ה ובמהר"ט בת"ס דף ר"ו
 ובמשפט דק ס' כ"ג ובכ"י שמואל ס' י"ז ז"ל
 ובמהר"ט בת"ס ס' כ"ח **שם קו**
 פרש' ודקדוקי היגו בביאור לשונות
 הגו ודבריו תו' והר"ש ז"ל וע"כ
 בת"ס דף פ"א ובסמך **שם קבא**
 טענת ק"ל לא הו"א טענת דרוג וע"כ
שם ח"ב סז
 היבא דהספקו הוו מתרי פלוגתי דרבנן
 היכי דייטקן להו כחד או בתרי
 ועיין במהר"ט ב' ד' ס' כ"א ובת"ס ס' א'
 ובמשפט

חילוק כמה שאמר הסמך דבר על חזקתו
 עיין בהלכות קריעה ואכלות מי
 שמתעמת לו מתוכו **שם ח"ב כא**
האומר כך ראיתי משה ונת' אם יש
 לבסוף עליו נפשות חסדה
מהר"ס מינץ עט פו
אין לומר כל דבריו נכונים יב' לא בדברים
 המפורשים בנדר אבל בשאר הדברים
 צריך ג"כ התייחסות אפילו שהוא ראוי לכך
מהר"ד כהן בית א כב
חכם שלא דעה להורות ולסמך לא עליו
 בא"ח חכם קאמר אין חבירו ראוי
לספור **מהר"ל וחיביב קב**
אין אומרים אין אדם משים עצמו דשע
 בדבר שח"ס לא באמין אותו יפ"ש אסור
 בנזק לכבוד חולק לעורה או ליסוף את בשרו
 בבסן שאומר שהיה את הפסע וכיוצא
שם קיד
אין אומרים שיקול אלף כה"ס מיקון אחר
 המעשה **שם קיט**
אין אומרים סוכר הדבר בדבר שנבעת
 עשייתו אין אדם יכול לעשותו מחד
 דין כי א"א שיתבטל אחר הדע שבו חזן ממי
 שבער על שבו ש"ס לו התר וכיוצ' **שם שם**
כל היבא דאפשר לבדדני מבריוכן ולא
 סמכין אסוק **שם קבא**
בעמים אמרין מנו בשני עדים מהר"י
מינץ ג
ראב"ה הוא אבי העזרי וסוף אבוסק'
 ועיין במהר"ק סוף דף ס' א'
שם
אחר מי כותבי לבסוף בפלוגת דפוסקים
שם מו
אין אומרים בפוסקים הלכה כבתראי
מהר"ס אד"שקאר נג
דרד במורה כשאומרים מפעל מועט
 ומוספס עליו לאו דווקא אותו

חשן משפט הלבנות הוראות וכללים

קלו

ונמשפט דקס' כ'ג' כ'ב' ונמנהרנו לוי ס'ס
 י'ב וכ'ב' נכבני שמואל ס'ו י'ו י'ח' שם
ח'ג' ל' ג'ה סב
חקירה ב'ב' מ'לוקות הכמות כ'לו המסלק
 לו כ'לו מ'דבנת ב'ל'סון ס'ל'ל' לדעת
 מה ק'ול הכונ' ופ'לונת' ד'ר' י'אס'יה ור' ופ'ב'
שם סח יו
 אי' ל'טכ'א ל'י'טוס סתתן ל'י וכו' ה'ו תנ'ה
 כמו על מכת וס' שם צ'א
בענין ק'ל' אי' אמרינן ל'יה ככל מקו ועיין
 ב'ח' ד'ק' י'ו' **שם קו**
בת ככלל כ'כוס לענין כ'מה ד'כ'ר'ס כל
 ש'אין כ'ן וס'פי א'חת במ'ש'ע' ופ'כ'
 מהר'מ'ט ב'ח' ס' ק'כ' **מהר'רי קארו**
דף כח
מיתה ש'כ'ה'ס ול'ג'י ע'ומ'ה'ה ד'ק'רי ורוק
 ד'ע'ה' ל'א ש'כ'יח'א' **שם ד**
זמנין ד'אמרינן ח'יוס'ין וה'ו ול'פי כ'נ'ן
 ח'יוס'ין ש'מ'א ב'ח'י מ'ול'ק'ת'כו וז'יוס'ין
 ש'מ'א ח'ון ל'ח'ו'מ' ל'כו וכו' **מהר'ר' אש'ד'ג**
בענין ש'ס' כ'ו א'יסור'א וז'מ'וב א'ין ח'ומ'ר' כ'ו
 ק'ל' ועיין ב'תורת א'ות ס' ק'ל'ט'
 ק'ס'כ' נכ'פ'ל'י'ט'ת' כ'י ד'ק' ו' **מהר'ר'ש**
מדינה י'ד סב
בענין ל'כל'ול ס'ס' וז'ל' י'ה'יה א'ל'א ס'ס'ק
 א'חד' ועיין ב'מהר'ר' ל'וי ס'י'כ'ל'
שם קצג
שווא א'כ'פ'ס'יה ח'מ'יכ'א ד'א'יסור'א ח'מ'רינן
 א'פי' ה'כ'א ד'ל'וי' ע'ד'וס מ'כ'ת'ו' ד'כ'ר'ו
 וס'כ' מהר'ר'ש' ב'ח'פ' ס'י'כ'ה' **שם א'ח' ט**
ב'ח'א ד'ה'כ'ת'א א'ו כ'ס'ס' ד'ה'י'פ'ר ה'י'מ'כ'י'ת'ו
 ע'כ'יד ת'נ'א ל'א'ס'מ'ו'ע'י'ן **שם רח**
ב'ל'ישנא ד'ע'ל'מ'ת' כ'ע' מ'ודו ד'ו' ח'ו' ל'ס'וס'י'ק
 א'ש'א נ'ל'א ל'ת'ל'ק' נ'ע'י'ן ב'ח'ו
 ג'ה'ל'כ'ת' א'ע'ו'ט'ר'ו'ס'ו'ס' **שם מח**
 אי' ח'ומ'ר'ס ק'ל' כ'ע'ע'כ'ת' ש'מ'א וס'ס'א
 כ'ח'וק'ה' ועיין ב'ח'ו'ס' ב'ח'ו'ס' כ'ה'ל'כ'ת'

קלונ

חשן משפט הלכות הוראות וכללים

האומר או המשיב הין או לאו לשני דברים
 ששמו או ששאלו ממנו כוונתו
 על הדבר הראשון ועל
שם קמו
 במוקדם עדים אפי' פסולים לא אחריו
שם קא
שרש ק'ל ופרטים דברים כו' **שם ר**
כל תר' היא ברית' שגורה בפי הכל ותיא
 בריתא ששאלה יחיד ולכ' עמי' בבריתא
 השנויה לעצמה נרמקין בה תר' **מהררמע**
מפאנו כה
היורק בלשון חכמי' בין אמרם לא עשה
 כלום לאמרם לא עשה ולא כלום
שם צט
ענין אוסור כולל ואוסור' מנסיון ואוסור
 בבת אחת כהורוכה' **שם קב**
ספקא דאוסור' דרבנן וספקא גויס' לענין
 ממונ' אי דיינין קולא לבתבע'
 ופיין במהרר'ט ב'ד סי' מ' **ב'ש כז מש**
ספקא דאודיתא אזלין בה לסומרא
 מדאודיתא ועיין במהרר'ט
 ב'ד סי' א' **שם מא**
על הקיא דאמרינן בירושלמי בדפ' ד' ב'נ
 מנהג מכבד הלכה ועיין במשפטי
 שמואל ס' ע' ק' **באר שבע דף צה**
לישנא דנדיק לכתחלה משמע' ול' הטור
 בא"ס סי' ג' **שם ק**
בענין כספסקי דר' סותרין את תשובותיו
 ועיין במשפט נדק בריס' ע' ד'
מהרר' טראני ח'מ ז
להרבה כוונתא אחריון וגו' אפי' במקום
 שאין הטענות שוות ועל'
מהרר' לוי שם נט
יש לומר ק'ל כהני כוונתא דפער' משבוע'
 ועיין בתא' סי' מ'
שם עג
הלכות מסיים ועיין ברף קלג

שתי קהלות בעיר א'לו פורע' ד' סלקים
 בכל פרעון וא'לו חלק א' ועל זה
 הערך הללו לדאג'ן כך זהובים והרי הם
 כאכנר'ס ידיו ועתה חזרו ועשו ערך חדש
 לחצאין ההפסד יגיע לכל א' וא' כפי הערך
 הראשון **משפטי שמואל בר**
עיר שבאים לה מוסרי' מעיר אחר ופוסקי'
 מחייבים ויכולים להטיל מים על
 מקורותיהם בלבד' ובבני העיר עצמה
 שמתחברים בדמו עיר' אקרת חייבים גם הם
 ליתן' ויש חילוק בין סחורה לס' ו'ס להקל
 ולהקמור ומתעבת ס' מה התנע' וענין רגועא
 להלו' וכסודה להאי' ועיין במהרר'טלס ס' מ'
 תמ' ובמהרר'טן ח'א דף ל' ובת' סי' כ"ה
 ובת' סי' ס' ובמהר'טן סייס ח'א סי' ט"ז
 ובבני שמואל ס' ט"כ' ובמהר'ט ס' י"ג
שם מח ט ג
גר שכתבם עם בני העיר מתנות חמס'
 השלשון הרי היא כא' מהם להוכיח' **שם צז**
בי שמת' ולא היה שם יורש וקנת' מבני
 העיר לקחו הממונ' לעצמם שזכ'א
 לשם בני עיר אחרת ואח'כ' בא היורש וגזרו
 דייכי הקהל שיכרע לו ממונ' מורישו בין כל
 הקהל הכמכאים בעת' היא והחדשים שבאו
 אחר המעשה מערערים בדבר הדין עמהם אם
 אין מקנה כללית בזם' וענין סככת הקהל
 ועדיון שבניס' **שם צט**
ק'ק שהשכל' וין שיכבור דרך ארנס לא
 מכל' שום אדם להוסיף למקום אחר
 אלא ימכר או יפרעו קנס הני' הסכס' זו
 בטלה ואעפ' שיהיה הקנס הווא' לנדק' שאין
 כח לתקן בגד הכאים מחוץ לעיר' היא
 בריתא דאין מוסיף פירות מא' קיט בהס' חיי
 כפס' ודין המקנה דש'כל' **מהרר'ש כהן**
ח'ב כז
בי שמיכהו התל' ג' ליק' פטור מן המסים'
שם קמז
סכית

חשן משפט הלכות מסים

קלז

שארית יוסף ע
יחידים העוסקין בסחור והמוכר ליוסף מהם
 שלא כדון והיחידים אומרים שיוציאו
 ממעית קל הדון עמהם ועל שם לה
 הוצאות לנעילת רשות מן השר לשמיטה
 היאך יתלמו שם ע
מעות שהיו פורעי מהם מים וככנסו לרשות
 אחרת כגון שנתנם במתכ"ל השיא
 בהם בתי או כפלו ליד הורגים מהו דבר
 משא מלך ועל ואם מתו שבו או ג' בעלי ערך
 ולא פרעו וירשיהם אם באר שנתכטלה
 הסכמה מהר"ר טראני ח מ נ
 על תביעת השלטון ליושבי ירושלים ת"כ
 שכל הנא לדור בה מזה ג' שנים שיפנה
 וילך לו ופיוסוהו במזון שם ס
מ"ש והכיס ככיס ונכות ויש הסכמה שלא
 יגבו מהנכית מס כלל אין ליתומים
 לפרוע מחלק המנע לפרנסת אבותיהם
 היתומים מה הם כחסים שם סא
בענין פרעון המס אי בהניח בה דין סידור
 או לא גדולי תרומה דף ה
קהלות שהסכימו לתת מנחה למלך
 ונתחדשה הערכה לקהל אחד
 שהיו בהם עניים והעשירים ועשירים והענו
 ועכשו העשירים אומרים שיפרעו ממון הערכה
 כפי הפסק הקדש שכבר חל עליהם החיוב הזה
 קידם הערכה והעניים אומרים שלא יפרעו
 אלא על פי הפסק החדש מהר"א
ח"ס חב פה
ראובן כתפס מאת טובה מס המלך בעד
 על לית שהעליל על הק"ק שלא
 כדון ולפטור ענמו הוכרח לפרוע לוט' לש"ס
 לכנים ותובע מהק"ק המעות קללו שם צו

חנותן מתנה לכבו הקטן ע"י אחר אין
 זו בכלל ככסיו ואין לו ליטבע
עליה נשעת הערכה שם קסב
מסים יטבים פעם נכדים לפי סכום
 יטן ופעם לפי החדש מהר"ם
לובלן מא
מי שמת והכיס בן לש ונעדר הדע פטור
 מהמסים בני שמואל נב
מי שמת והכיס אח יורש לבדו וזכו לו טווא'
 בענין ממוכו שיתן ממנו מתנות לפלוני
 ולפלוני לכל אחד בזמני קדו זה חייב בעדיקה
 בימי ובימי ועשו הקהל פשרה בין האח ובין
 מקבלי המתנה גם כן המצת שהקדן שיתן
 לו במדודים יהיה מן כח בנ' אכנו ויביא עד
 משק'י שני' וכו' גם ממנו חייב ליתן ויולוקים
 בדבר דבריו משא מלך וע"כ משפט
צדק יט
על ממוכה שכתפס בעד מס הקהל ונתפטר
 כסף ידוע וכתרנו הקהל וכתן המעות
 לשל ולא לקח ממנו השטר שכתפס בו וטוב
 חזר והביאו עליו הקהל שיתן לו כל
 כזקו שהמכה הוא לשם לקבל מעות בתחלה
 וזמ"כ ליתן השטר ודין שותפו בכני הקהל
 ובמחזיקים שם כ כא כב
סופר שפטור ב"ד מכל מס ויש הס"ח ס"ד
 אחרון לא יוכל לנטל דבר בית דין
 ראשון שוב אין בית דין אחר ויכול לחייבו
 וטעמיהם שם כה
שר שנתבטל הלווא' מקהל קדוש כדי לנכות
 ממס ולנו המעות מניס ובתוך כך
 כתיישבו עמהם אחרים והקהל קדוש דוכים
 סימניו גם הם הפרעו וזה טעמים שקודם
 בואם כבר היה ואז בדבר קדו קל' פטורים

ע"ן בס' משא מלך כמה דיני מסים:

סדר זרעים ומועד

חלק שני מסוגיות הש"ס בבלי
ירושלמי ולשונות הפוסקים ז"ל

ברכות

פ"ק משכ' ראשונה ושניה · מהדרמ'ע מפאכו א
פ' מי שזיתו מתכו' ה"ג מי שזיתו מוטל
לפניו פטור מק"ט ומן התפל' ותו' לא · שם ק"ג
פ' תפלת קסתר מתגר' ר' אומ' עד' ז' שעות
שם כ"ב
פ' ג' שאכלו רבי אומר אין תותמין בשמים
איתיביה לוי לרבי · שם ו'
שם מחכו' כיצד מומכין וכו' · שם ז'
פ' הרוח' כל הכותן מעטת בין פסין לדרוס
שם ג'
שם גמול' שוחק קורקנן עומן · באר שבע
דף ק"ג
פ' היה קורא אחרו עליו על ר"בז שלא
הקדימו אדם פלוס מעולם · שם ק"ב
פ"ק ר"ב'ע פכר מאו חפזון חפזון דמכרים ·
מהררי לוי ל"ה

רמאי

פ"ב את שדרכו להמדר בגסה וכו' מהרלמ'ע
מפאכו כ"ח

בלאים

פ"ד גדר שפדרכו בו ערבות הדב' · שם ע"ד

שביעית

פ"ד כלי חיה עופות ודגים וכו' · שם כ"ט
פ' אקדדתי כוס לירממו ופירשו · שם ק"ב

סדר מועד

שבת

פ' הורק' תלסמתלקט עשרה מתוך ד' ·
מהרל' ו' חביב י"ט
פ' במה מדליקין · אמר אבוי רש"בא ותבא
דבי רבינ' שמעאל אמרו דבר א' מהר"ש
עדינה א"ח ו'
פ' במה אשה ופליגא השמש דאמר אין בין
העולם הזה וכו' · מהדרמ'ע מפאכו ע"ו
פ' מפסין ת"ר תבואה קבורה כל זמן
שמתחילים בה · שם ל"ב
שם ת"ר הדן את חכירו לכך וכו' וכו' · שם ס"ג
פ' ר"א דמילה מתכו' מי שהיו לו ב' תיבות
גמ' ופוסקים · שם ק"ה
פ' תבית כל מוקס שאסרו מכמים מפני
מראית העין אפי' בחדרי חבדים אסור ·
דברי הכוסקי ז"ל בענין זה · באר שבע דף כ"ז
פ"א ו' · מהר'שן למתד' טראכ' ·

עירובין

פ"ק כר' מבחין ופוס' מבפני' ועיין במהר"ס
א"סרלס סי' ק"א · מהר"ל ו' חביב י"ט
שם מכיו העשוי ככדל' ועיין במהר"ש
בס"א דף ל"א · מהר"רין ל"ב ח"א ע"ד
פ' מי שהוציאוהו בעי דב חבביא וט' תחומין
למעלה מעשרה · שם ע"ג
פ"ק אמר רבינא אבי אדון ואתהסכו ומה כחש
וכו' · מהר"ס א"סרלס סי' ק"א
שם בים של שלמה דקאמר מנאמי קא חשיה
מכ"ל · שם שם

פ' עושין פסין מתגר' ר"א אומר אם היתה
ארבע

סדר נשים

יבמות

פ' ד' אחי' אמו רב' אחיות יבמות' שפלו' לפ'נ' ב' אחים יבמ' וכו' פ' ד' ברי' הר' מנחם והטור זל' מהר"ד כהן ד'

פ' האשה שלו' איבעיא להו עד א' במלחמה מהו' וע"ש בדף קכ"א ובס"ב סי' י"ד יו'

פ' אמר' רשך ב"ב סי' י"ד וקמ"ב' ובמהר"ם מלובלין סי' קכ"ט וקל"ז מהר"ר' ז' לב ח"א דף ב' האשה בתרא' בעי' דבא מ"ט דד"א משום דקסבר' שם ב"ד

פ' כיצד הנשטן על אשת איש וכו' שם סברות הפוסקים זל' שם ח"ב ו' בתרא' הנהו' עובדי' דכותי' מלת'

פ' מהר"ר קארודק ק"א' ח"ש לא ליפסי' להו' לקטעים בידים' תומת ישרים נ"ה

פ' אלא אמר אבוי' כי אמרינן לא תתגודדו ועיין בת' סי' קכ"ח' מהר"ם אלשיך ל"ג מנות חליצה מתני' אמר' ד"א בכה יאשה שם ב"ד

שם פ' האשה שלו' אמר' דבא מ"ט דמלחמה וכו' ע"ס מ"ט בפ' האשה בתרא' מתניתא במסין מלובבת' שם ק"כ

שם ינחק ריש גלותא' בר' אחסיה דרב ביבי' שם ק"כ' פ' אשכחן דאתי' עשה ודחי' לא תעשה גידולא' וכו' וקצת לשונות למו' זל'

פ' מהר"שד"ס זל' רל"א האשה דבא מתבי' א"ע' שנתן לה אחרון גט לא פסלה' ועיין במהר"שד"ס ב"ה סי' ס"ב' מהר"ש כהן ח"א קנ"ה

שם עד א' ביבמה מהו' שם ק"ד' פ' מנות חליצה אמר' אמימר האי מאן דחליץ נריך למרחסאי לכרעיה' תורת אמת קמ"ו

לה ב 35 2 ס

א"ר'ה ויתר על רחכה' מהרמ"ט מפאמו'

פ' כיצד משתתפין מתני' שתי גזוטרלות זו למעלה מזו' שם ט

פ' בכל מערכין אמר' ר' מאן דמתרגם לי וכו' מוכיב מאבי בתריה לבי מסותא ב'אר שבע דף צ"ג

יומא

פ' טרף בקלפי על הרובד הרביעי' שבהיכל' מהר"ר מע מפאמו' יא'

יום טוב

פ' אין בדין אמר' לך כתי' הוא וכתוב לכם ולא קשיא' מהר"ר מורחי ח"ב ב"ב

פ' איתמר אפרוח שכולד ב"ט רב אמר איסור מוקצה' בני שמואל דף קל"ד שם בעא מיניה רש"ב מר' האומר הרי עלי תודה זכו' שם פ"ש' ולשונות הפוסקים זל' משפט בדף ע"ו חידושין למהר"ר גאלאנטי'

ראש השנה

פ' קרי להו' נוס וקרי' להו' ששון ושמוחה' מהר"ר מורחי ח"ב יו'

שם מעביר ראשון ראשון וכך היא המלה' מהר"ם אלשקאר ל"ח

בגילה

פ' כך וכל הסמוך לו וכו' שם ק'

חגיגה

פ' אין דורסין תתני' ע"ל לחולין אסור למעשר' מהר"ר מע מפאמו' יא'

סדר נשים

פ' האשה שלו בעל מוכה רבא מרב כהמן
המוכה גט לאשתו במקום יבם מהו
מהר"ן ח"ט טו
שיליה פ' כתרף ממנו מעשה צבני לו שהלכו
לנזע ציר התמרים וחלה וכו' מהר"ס
מלובלין ק"ק
פ' בנים הרי הם כסומים וכו' מהר"מ
מפאנו ק"ד
פ' ד' אחים * מתבי' ד' אחים שבי' רחם כסומים
שם ק"ו
שם מאן האי תנא דאית ליה איסור כולל
ואיסור מוסף וכו' בארובה * שם קכ"ג
חידושין למהר"ס גלאטנו

כתובות

פ' בערה שכתפתה בעל מוכה אביו
ושוין במהר"שד' ב"ד סי' רכ"ז מהר"ל
ן סביב ס"ד
פ' בתרא על הכהן עובדי מעניבא דשחר
מהר"ר כהן כ"ו
פ' למנה כיוונת למנה שתפס מטלטלין
במוכותיה עם מ"ש בפ' הכות' האי מאן
דאיבא עליו כתובת אשה וכו' מהר"ל
ח"כ כ"ה
חידושין על מקבת מסכתא זו * שם דף קמ"ה
פ' בערה מוחלת כתובתה לבעלה אין
לה כתובת בל' מהר"ר קארו דף מד'
קצת שיטות * שם דף ק"ג
פ' האשה שכתארמלה ואמר רב פפי האי
אשרתא * תומת ושריב פ"ה
פ' אעפ' אמר רב זורא קטנה בין היא בין
אבנה יכולין לעכב * מהר"ס לשיך ח
פ' תביא לא יבעול בתולה בשבת וכו' מהר"ס
מתירים * מהר"ס מדינה אל' יח
שם מתבי' ד' רמיה ליוחסין לא בשוין חרי
דוכרי ריבית רכ"ב

שם מאן חכמים אמר רבא ר"ש דאמר דב' דב'
שאינו מתכוין מותר * מהר"ס כהן ח"א
דף ע"ו
פ' אעפ' למאי בפסקא מוכה למוכרת וכו'
ולתובעת * שם ח"כ קכ"א
שיליה פ' האשה שנפלו לה נכסים שם ח"א קן
פ' לו נכרות האי שומר דיעב' לא מנבינן
וכו' * תורת אמת ר
פ' למנה כיוונת דביבא הוה בידיה חמרף
דרכיבא זוטא * שם קן
פ' האשה שנפלו לה נכסים כריס פירקא
מהר"ר מע מפאנו קכ"א
פ' מי שהיה כשוי מתבי' מי שהיה כשוי לג'
כשים ומת וכו' * שם שם
שם אימיה דרמי בר חמא * שם קכ"ט
חידושין למהר"ן ח"א כח"א ולמהר"ר
עראבי *

נדרים

פ' אין בין המודר תנא ביקור חולים אין
לו שיעור מאי וכו' * תורת אמת קס"ד
פ' המודר מן הירק מתבי' הכודר מן המטה
מותר בדגש * שם קכ"ד
פ' קודם מתבי' היה מסרס בו לשאת את
בת אחותו * שם שם
פ' מתבי' כיצד סוכה שאבי עוש' מהר"ר מיש
מפאנו לא
שיליה פ' כתרף מתבי' ט' נכרות דדריקא קיימין
שם ס"ו
עוד קצת קושיות בגמ' וברש"י * שם כ"ו

סוטה

פ' ארום מתבי' וגמ' ע' כל העריות מקבין
מהר"ס מלובלין ק"ו
מחשבות על רובה לבאר שבת
ג' יטין

גיטין

שם עבד עברי יצקה בכסף מאכלן
שם יד רמ"ל
שם קר איוהי מ"ע שהזמן גרמא וכו' ושנין
במהררשך בח"א דף כ"ז
שם מנין לנזשה בבכורו ובחבירו וכו'
מהררש"ך בהן ח"א י"ב
שם איתביה אס גאול יגאל מלמד שלוח
וגואל ודיבורים שם ח"ג ד
שם האומר מתני' מי שאמר בשעת מתתו
גש לי בנים כאמן דברי המפרשים ז"ל
בדיון זה ושנין בת"אס"כ"ו שם ק"ח
שם האיש מקדש הן הן שילוחו הן הן עידו
עם מ"ש בס"פ דגיטין תביא כוותיה
דרב הולך מנה לכלוהי שם תורת אמת ק"ג
שם אי דאמר כולכם קני את וסמור הוא
עם דעות השוקקים ז"ל מהרר"י
טארכי ח"א כ"ב
חדושין על מסכתא זו שם

פ' מי שאלחו מתבי אמר רש"ב מעש' כדיון
מהר"ל בן חביב קל"ד
שם ואמר רבא מתקנתו של הלל נשמע
שם שם
פ' המביא תבין בפני נחתה חביו מיבעיא
מהררש"ך בהן ח"ב ע"ב
שם מתקיף לה ר"א טעמא במילתא דליתא
שם ע"ד
פ' כל הנט איכה דאמרי אמר רב יוסף
מירי תרקבא דדיכרי שם ר"ב
שם מתני' ועל ספינה המטורפת בים
תורת אמת י"ב
פ' מי שאלחו ע"ב לא פרעו אלא דמר סבר
לי ולא ליורשי מהרר"ן חיים ח"א פ"א
שם למימרא דאנטיפטרס וכו' מ"כ כ"ה
סידושין למהרר"ן ל"ב בח"ג ולמהרר"י קארו
ולמהר"ם גאלאכטי

סדר נזיקין
בבא קמא

קידושין

פ"ק והנשים בכלל מהכ"מ אמר רב יהודה
אמר רב מהרר"ן ל"ב ח"א דף כ"ח
שם מ"ש נזיחה דקרי ליה אב דכתיב כיינח
נזיחה כמו כתיב כי ינזף ד"ר כ"ט
שם וליכתוב דחמנא ושלח ולא בעי ובער
רש"י ותו' שם ל"א
שם ואי דלא אפקוריהכו אי לשמואל דאמר
כולם מוכרו שם ל"ב
שם ממי מבעה רב אמר מבעה זה אדם
שם שם ל"ו
שם לא ראי הקרן שאין הנאה להזיקו וכו'
לרש"י ולתו' שם ל"ז
שם ולרבי אבשיא ממי הא מבי ליה אדם
שם שם ל"ח
שם ממי ד' חייא ד' אבות כוזקין שם ט"ז
שם

פ' האיש מקדש וחולין שפחטו בעורה
מהרר"ן בן חביב ל"ז
פ"ק כל שאינו בקי בעיב גיטין וקדושין
וכו' מהרר"י קארו כ
פ' האיש מקדש קטנה שמתקדשה וכו' אמר
רבינא שם י"ב
שם ההוא גברא דהוה מזבין סומרי אתיא
היא איתתא שם ט"ו
פ' האומר אמר רב יהודה המקדש בעד א
שם שם כ
שם קנת שיטות שם ק"ג
פ' האיש מקד' ע"מ שאני בן עיר וכו' ופרש"י
מהר"ם חלשיך פ"א
פ"ק בעי דבא יעור כזאין עישה או אירוסין
עושה מהרר"ם מדוכה א"ה ר"ט

בד"ר

אבא כשהם שנין בשליו וכו' ותו' גת' דף לב
 שם תל' מוכן לה' או לב' כאחד' שם לב
 פ' הנוול קנאח תל' רבא השורף שטרי
 של חכירו' שם קלד
 שם ורב' יהודה אחר' פכלתו מלכות נמי
 סיינו' שם דסח
 פ' הנוול בשלש על מתני' האומר לחבירו
 גולתין ה' שם קעה
 חגית חידושין למהרר' כל' בחם ולמהרר' חם
 ולפי'

בבא מציעא

פ' היה אחד רכוב חמור וא' תופס מוסרה
 ועיין בד' סי' כל' ובמ' הרשך בח' א' דף
 מהרר' מודחי ח' פ' ע"ה
 פ' איהו כרך מכל' לו בית מכל' לו שדה
 וכו' ועיין במ' הרשך בח' סי' רסד'
 ובמ' הרשך בח' א' דף קפ"ג ובמ' הרשך בח' א'
 מ' ונת' דף ר"מ' מהרר' א' לב ח' על
 פ' אלו מביאות מ' מכל' זה מכל' וכו'
 מהרר' מדינה א' ד' לן
 פ' הזהב איהו ערבון רב' איהו כבדו
 הוא קונה' ועיין בד' סי' קמ"ו
 ובמ' הרשך בח' א' ל"ג שם רכא
 פ' חתל' תקפה א' בפסיו וכו' לר' וכו'
 ועיין במהרר' לו סי' כז' דברי ריבז'
 קמ"א
 פ' הזהב אי הכי במאי שמוח' לרש' ולתו'
 שם קמו
 פ' איהו כרך את כספך לה' תתן לו כסך
 וכו' מהרר' כהן ח' דף קס"ה
 השואל שומע מוכה חכה לי בידך וכו'
 דברי השואלים וב' דיבורים קטני' שם
 שם ח"ה
 פ' הזהב בשופו דמקשה ג' מההי' דכח'
 ע"ז וכו' פורת אמת ע"ה

ולר' דמחוי' על כחיו ממון באש לאתווי
 מאי' שם מו
 פ' כינדר הרגל מתני' איהו תל' וכו' ע"ה
 תנאי אחר ר"מ' שם קעה
 פ' מרובה מדיכי גלגל וכו' אחר וכו' —
 שם קפל
 פ' החובל בעי' רבי אלעזר החובל בבת
 קטנה של אחריס' מהרר' מדינה א' ד'
 לר' ה'
 פ' מאי ואומר וכו' תימא דברי תור' מדברי
 קבלה לה' ולפיכך מהרר' כהן ח' א' דף
 עד
 פ' כינדר הרגל מתני' שור המזיק ברשות
 המזיק' קנאח וכו' שם כג' ד' ה'
 פ' המכירה מדמתני' בתרא' בריתא נמי
 בתרתי וכו' שם כז'
 שם שור שה שבי פעמים' שם עד
 פ' מרובה וכו' א' לרבות והתניא' ותו' ג'
 שם כז'
 פ' הנוול קנאח נעים ועשאן כלי' אין שיען
 ל' שם עה
 שם מתני' דילמא כ"ג שבינו קני' וע"כ לא קאמ'
 שם שם
 פ' הנוול בקרא אחר' רבי יוחנן בן ברוקא
 בארמית אשה חז' קטן וכו' ואשה וקטן
 בתי עדות' ועיין בק"א סי' א' מהרר'
 אלשיך קי"א
 פ' כינדר הרגל הדל' בחמה חבירו נדוך
 להעלות לו שער או לא' ת"א קעה
 פ' מרובה מתני' אין מנדלין תרנגולין
 בירושלם וכו' וההיא דקרא הגבר'
 מהרר' מדינה א' פ' ה'
 פ' הנוול קנאח איהו תל' ששאו בעד'
 ולר' ה' א' פ' הלכות ב' א' כח'
 פ' הנוול בקרא איהו חכה לי בידך והלה
 אומר' שם טו' ו'
 פ' כפא מוכה רב' שמואל בר אבא מרבי

השוכר את הפועל' תביא דיש מה דיש פ' תנו' רשאין בבי העור להתכו על הדלות
 מיוחד וכו' מהר' רמז מפאכו עז ועיין בבבי שמואל סי' כ"ג מהר"א
 המפקיד איתמר רב ולוי חד אח' שליחו מורחי ח"א דף כ"ג
 יד וכו' משפט גדק ענ קידוש על קנת סונוי' מנ' פקדי' הראשונים
 שומר שומר לשומר רבא אמר פטור ודקדוקים על תוס' והרמב"ן זל'
 שם שם מהר"ר ז' לב ח"ו מהר"ר ז' לב ח"ו
 שם מקמי' אמר לאחד גולתיו לאחד מכס פ' ולכל מילי מי בעינן ז' חדש וכו' עס
 מכה שם עז סונוי' דלא יתפור תני כופין לבבי מבוי
 פ' המקבל לפרנא ולמונוי ולקבור לית מה"ר"ם אלשיך סה
 פ' בה משום דכח דכח שם יא יב וש כוחלין מחר הכן בתמי האב שם יח
 פ' השוכר את הפועלים מ"ה ד"ה כו מן שמת פשיט יחד לו אביו בית ועליה
 פ' תבוא בפרס רעך שם יז פ' האחין שחלקו איך להם זה על זה וכו'
 פ' ורש' ומי' השואל איתמר פשיעה בהצליים וכו' לשוכות המפרשים והפוסקים זל'
 פ' שלחו מינה ראשון קנה פלגי רב הוכח מה"ר"ם כהן ח"ב
 פ' ואמר יחלוקו גידולי תרומה דף יט חזק' אמר רבא חכי תלת מילי אישתעי
 פ' הקורא רעיא דהוו מסרי ליה כל יומא קורא אמת קומע
 פ' חיותא בקדרי שם סה וש כוחלין האומר זה בבי באמן למה
 פ' לא מביאו השב תשי' אין לי לא שמעכו הלכתא מה"ר"א ז' חיים ח"ב לב
 פ' ברשות כל' שם ה אמר רב אבי בבור שמויה מייסה
 פ' איזהו כסף אי אתה מונא כסף בלא משפט גדק כו
 פ' תרכיב ותרכיב בלא כסף שם רי אלו מביאו' אמר שמואל מפני מה אמרו
 פ' מתכ' אבל אוור לו הלוכי עד שוב בני מביא קטן לאביו שבע' שמואל מריס'
 פ' וכו' מיהא לא קתני וכו' שם רמב' אמר רבא
 פ' נר תוסב האומר לצנין רבית אי היא שם רמב'
 פ' דכתיב שם רלד וזאת אמת לב
 פ' ויתני' לא ואמר לו עדור עמי ואכנס עמך
 פ' כי היכי דלא תשלס שכירות דידכו עד שם רמ'
 פ' הדיא שעתא שם רמב' כי היכי דלא תשלס שכירות דידכו עד
 פ' בסופו מתני' ואלו עובדין בלא תעשה שם רמ'
 פ' האומנין כל החו' כו וכו' טעמ' דכתיב שם רמ'
 פ' לית ה' לא קתב ליה שם שם לית ה' לא קתב ליה
 פ' וכו' שם שם

בבא בתרא

סדר נזיקין

פ' מי שמית והא נבי דר' בר חנינא דאיכא
פסידא' שם שם
פ' גט פשיט אמר רבא בר בר חניא אר' ל"ט
אלא שאין' שם קנה
שם אלא מעשה שדי מכורה לך שדי גדולה
שם שם שדי
שם אכל בשטרי מקח ומוכר כותבן צם
מ"ט כפ"ח אמר רב פפא דאמור רבנן
המוכר שדה לחבירו' שם שלב
פ' כל הכשעין מתכ' תן לי בדיבר פירות
וכו' לאכות המפרשים והפוסקים זל'
שם שם
שם מתכו' החשוד על השבועה כיצד וכו'
פ' שבושע הדיוכין מה הפרט מפורש וכו'
ינאו עבדים שזקשו לקרקעות
גידולי תרומה דף קצו
אמר רב כחמן את' שאול ל"ט לא בעעב'
מלוג' שם כג
כל הכשעין אי דאמר כ' אית לי וכו' לית
לי מה לי הוא' שם קסד
קת' חידושין למהרריבא ב"כ

פ' איהו בורר משכ' ונח' מהררד כהן כו
פ' ד' מיתו אשר יקלל את אביו ואת
אמו אין לי לא אביו ואמו ועיין בהלכו' הורחמו'
וכללים' משפט נדק מה
פ' נאמר הדין איבעיא להו קבורה משום
ביובי הוא וכו' מהרר' מוכן כד
שם הסבדא יקרא דהיי או יקר דשכני וכו'
מהרר' לוי מנח
תוספות על פ' חלק לבאר שבע'

סנהדרין

פ' אין מעמידין איכא בינייהו אשה חשוכה
ול' אום שם ה' ל' לשון ילא תתיח' משמ'
מהרר' ל"ט ח"ה דף כח
השוכר או דולחא הקריבתו פשיטא ליה
והקדישתו מספקא ליה שם קסה
שם אמר רבא הלכתא כ"ט לשנס מותר'
שם שם
פ' כל הכלמים תקן הקד' דא' נזרי' ל' כות
היו לו ל"ג וכו' מהררס אלשיך עו
שם קנת סיגיות ודיבורים וכו' מהררס
כהן ח"כ דף יג נט
פ"ק ת"ר תורה מביאק לודי והורות וכו'
מהררס מדינה ח"ה
קנת חידושין למ' הררמ

פ' שבושע שנים בתרא אמר רבא שבושע'
שלא אוכל בכר זו' מהררס מדינה ז'ד
רמבג
פ' שבושע העדות ר"ש אומ' חייב כאן וחיי'
בפקדון' שם רמא
פ"ק סוגיא דשעירים ותוס' זל' מהררס
כהן ח"ה עד
פ' שבושע ש"ג נס כפ"כ דנדרים מיומרא
דרבא שבושע שלא אוכל תאמי' ועכבים
שם וכו' שם ח"ה קי
שם אמר רב כפא מחליקת בשבושע' אכל
בקומקום וכו' וסוגיא אחרת שם ודברי תו'
שם ח"ה כג

שבועות

פ' חלקי פ' בתרא ת"ר משום בשמן המסח' חורס
למרוכס בגדים' מהררמ
מפאכ ק"ה
תוספות על מס כתא ון לבאר שבע'
סדר

פ' שבושע שנים בתרא אמר רבא שבושע'
שלא אוכל בכר זו' מהררס מדינה ז'ד
רמבג
פ' שבושע העדות ר"ש אומ' חייב כאן וחיי'
בפקדון' שם רמא
פ"ק סוגיא דשעירים ותוס' זל' מהררס
כהן ח"ה עד
פ' שבושע ש"ג נס כפ"כ דנדרים מיומרא
דרבא שבושע שלא אוכל תאמי' ועכבים
שם וכו' שם ח"ה קי
שם אמר רב כפא מחליקת בשבושע' אכל
בקומקום וכו' וסוגיא אחרת שם ודברי תו'
שם ח"ה כג

הוריות

סדר קדשים וטהרות

קמא

פ"ק כל מה דאמר רחמנא לא תעביד ועבר
מהר"ש מדיכא י"ד קט"ו ועשה

סדר קדשים מנחות

פ' הקומץ לא טעמא דמיעניה קרה לרם
מהר"ל ו' חביב קכ"א

בריות

פ"ק ת"ר אחד לם וע"מ הוי מפטמין וכו'
מהר"ל ו' חביב ק"מ
תוספות על מסכת תמיד ועל פ"ק ונפרא
דברית ת לבאר טעם עוד חידושין בקצת
פנויות דחולין:

חולין

פ' אלו טרפות רב אמר חייב משום נובע
מהר"ל מוחי ס"ח ק
פ' כל הבשר ר"א הוה קאים קמיה דמר
שמואל אתו לקמיה דנים וכו' מהר"ל
ו' חביב קכ"א
טס מתני' טעת חלב שנפלה על החמורה
טס ק"ה
פ"ק קצת דקדוקים בראשו עם לשונות דש'
ומה"ל מהר"ש מדיכא י"ד מ"ו
טס שלח הפרק אמר רב נתן אמר רבא
טס מ"ט
טס רב נתן מצריך בדיוקא בין כל חדא
וחדא כמאן כרב הונא מהר"ש כהן
מ"א כ"ה
פ' כסיו הדם ורבין או מצבי ליה לחלק
ור' לחלק מדמו בפא' וההיא סוגיא
דחושטין לזרע האב' מהר"ם מל בלין ס"ה
פ"ק טוב מזה ומזה שאינו מותר כל עיקר
דבריו ר"מ מהר"מ מפאנו ס"ח
פ' אלו טרפות ריאה שניקה ודופן
פוטמתה וכו' דברי המפרשי והפוסקים
אל

סדר טהרות כלים

פ"ק הוה ענול אין רואין אותו ארנך
מהר"מ מפאנו פ"ח
דפ"ו חמשה מיעורה בפקעיות על מתי וכו'
טס לם

אהלות

ספ"ב עמוד שהוא מוטל לאויר אב' יש בהיקמו
מהר"י טראני י"ד ו

פרה

ספ"א אויב שלקטו לחטאת ככלקט לחילין
דבריר' ור"י מהר"מ מפאנו פ"ה

בקואות

ד"ה מעין שהעבירו על השוקת פסול וכו'
דברי הפוסקים והמפרשים אל
מהר"ש כהן ס"ב רכ"ה

נדה

בס"ה תנא דבי אליהו כל השוק הלכות בכ'
באר שבע דק ק"ו
יוס' לו א 39 I ירושלמי

ערכין

פ' שום היתומי' אין חוקקין מנכסיו ויתומים
ודברי תוספות פליגות ב' דף ו

תמורה

ירושלמי

פ' כינר מדרבין כאן בזמן שארל עושין רבובו של מיקום

שס דבר שאין נידולו מן הקרקע כגון כסף וחלב ואלו מאו אוריא גמר וחלב

פ' מהדרל כהן דף קסא היה קורא שאל מפני הופאה אל כראף

שמותה לעמ קדיש וקדושה באר שבע דף כ"ב

פ' אין עומדין מתחלת ברכה שטעה וממילא משמע וכו' מהדרל לוי לו

פאה

פ' לטון רבובו עמיון וכשיבא לעשות תקנת לגדיש מהדרלן חביב ק"א

סדר מועד שבת

ד' פ"ק בתפלות של בן אלעשה וכו' ודווקא כהא מהרלס מורחיו ח"א כ"ס

פ' כל כתבי אס היו אומרים לי חביר עליך לדוכן הייתי עולה באר שבע דף בא

פ' הכובס וכתבתם בתפילין ובמזוזה וכו' מה דרמנע מפאנו קין

ל' פ' כמה מדליקין אס מעין המעטל טהור מלקבל טומאה

מהדרלן טראכי ידיו

עירובין

ד' פ"ק דשבת לופתה בקרן זוית

פ' מהדרלן חביבין ככל מערבין מין דמתני אמעשר כ"ס

פ' אעירוב באר שבע דף בא כינר מערבין מרבין פאה בקפדה

ירושלמי ברכות

פ' היה קורא אמר ר' חייא אבא מן זמני לא פונוס

פ' באר שבע דף ק"ג

חגיגה

פ' בפומה תמן תביא בכנסו ללשכת הכלים והנכילא משס כ"ג כלי כסף וכלי זהב

מהדרלן מע מפאנו כ

גדרים

פ' הנודר אמר ר' אבין אקרא לזאים עליון לאל גומר עלי בת שלם שטים ויום אחד

במלכו כ"ד לעברו באר שבע דף כ"ג

בבא מציעא

ר"פ בעובר את הפועלים ואת אומרת מכהן מבעל הלכה שס זה

לשונות של רש"י ודיבורי תוספות

ברכות

ד' פ' אין עומדין גדולה תפלה ממעשים טובים בלא תפלה מהרי מר"ע

מהדרלן מדעיה א"ל

ש"ס

פ' מו' סה' ונאקו לנדרין קתל וכו' מה'רש בקנ' ס' כ"ג

פסחים

פ' וברית מחד וכו' משפט נדק טל

ביצה

פ' דילמא מפבר ליה לאלול בתקנה קראשוכה מה'רל'ן חביב נד
 פ' המביא דרע דבא אשה לא ינכנס לדור וכו' מה'רש מדינה א"ח וד
 פ' מוכרי כתי' גם הנאן וסבקר א ירעו וכו' משפטו שמואל קו
 ש"ס לומר לך תיעורו טל זה לאו כשיעורו טל
 זה ש"ס
 ש"ס וכת' קמל בכריתא מאי דלא אשמועינן במתני'
 ש"ס אפי' ודאי ממי דהא כב"ה ק"ל דאכנו
 כבי שמואל דף קל
 ש"ס כאן בשכסורין שא"א ש"ס קל
 פ' אין נדין ואין כותבין לפניהם מוזכות
 ש"ס קלג
 ש"ס היכי דמי מחוסר צידה ש"ס ש"ס
 פ' סמכיא אמר רב מכסוה וכו' משפט
 נדק טל

סוכה

פ' לולב וערבה לדידהו ממי לא דמי טלג לעשות באר שבע בראש השנה

ר"ה

פ' מרכיב הוא המרכיב אילן בחכיו מה'רש אלשיך קי

תענית

פ' גדול יום הנשמים כיום קיבוץ נלוות מה'רש מדינה א"ח כ"ב

מגילה

פ' ה"ג מאי מוכח בדמים וכו' עוד ש"ס
 שגלתא וכו' מה'רל'ן חביב קכו
 ש"ס באמרה לקרות וכו' ועיין במה'רשך
 פ' בת"כ סי' רטו' מה'רש מדינה א"ח כ"ג
 פ' בני העיר ואין אנו עושים כן וכו' מה'רל'ן חביב ח"ב י"ג
 פ' כאן במכשורין שאי אפשר וכו' כבי שמואל דף קל
 ש"ס מפתבר טעמי דאין מעבירין על המנות
 באר שבע דף כ"א

סדר נשים
יבמות

ד' פ' וכו' מפני שסמכו ענין לו מה'רל'ן ל"ב ח"א דף ל"ג
 ש"ס לפי שינא לידון אשם מבורע בדכ' חדש
 פ' ועיין במה'רשדס נ"א סי' ל"ג ש"ס ל"ג
 פ' הערל שדי חד אלא וחד מלמד ש"ס ל"ד
 ש"ס אלא לאפכוו וכו' בשביל לאפכוו ש"ס ל"ג
 פ' האשה שלום שאין סתמוהא דאמרינן
 כ"פ שמפקיד ועיין במ"כ סי' ט' ש"ס מב
 פ' בתר' מתני' אין מעידין אלא על פרכוס
 פנים ועיין במה'רשדס ב"א סי' קמ'
 ש"ס ל"ח קכ"א
 ש"ס הוה במזרח וכתב במערכ' ש"ס טל
 ש"ס ואמר רבי חביב ל"ג אלא שאין אשת
 מעוברת ש"ס לו
 פ' החולץ ופ' אעפ' לשונות לרש' לו
 כ 2 30 ופ"א

סדר נשים

אם מלך ועיין במ' הרשע במ"א דף עז' שם מלך
פ' הכותב מדרב בהנ"ל וק"ל היכי מצינו
רא"ה שם ח"ב ל"ב
שם רב אשי אמ' בכנסיוך וכו' ודיוק' בכסוי' א'
שם נט
פ"ק ולדירוש להו' דאכנס שרי ועיין בדברי
דיבות סו' רמ"ח ובה"רשע במ"א דף
עו' מהר"ם מדינה יד' רס
פ' אלן בערות שעקירה בונך הנסה
שם ח"א יא
פ' בערה עמדתתה ק"ו וכשבע וכו' ע"ש
או' דילמא וכו' שם רנב
פ' האשה עמלתו לה כר' ולא כר"ח שם ח"ה
רבו
ל' פ"ק מתבי' בתולה נשאת ליום הדוני'
וכו' בוכת דמי בכל אותם הלכות
שם מדיה דאברהם וכו' תנוס על דברי רבנ'
שם רלג
ד' שם ח"א אי אתמרד וכו' אתמרד שם שם
שם מפכו מה אמרו במיתמא גרסינן
שם שם
שם ותנשא באחד בשבת לא צנו' לשכנו'
שם שמו
שם זכרנו דאכנס ומן הדין לית לן למיתש
שם רלג
ל' שם כהנו בתמיא סכנת כפשות קיא וק"ל
אמרת שם רס
ד' שם ובעל בעילת חגס נפוש קודם
סכבר המת שם רמב
שם אכל דברים של זכעא כוהנ' פירוש חובב
לעשות כן שם רמג
שם ומו' פני בון אכילות דידיה לאכלו דידה
תומה שם רמז
שם לרס הוא כדון ושרי וק"ל וק"ל פסו' רישיה
הוא שם רמז
שם את"ל קלכך כר' מקלקל הוא שם שם
שם

זתתם' בעבין כפיות היבס' מהרר' קארו דר' פ
 קס פ פ
 ביזר לומא רב יונסך דאמר כרס יהודה' פ
 מהרר' מדינה יד רנד פ
 אמומר אכס' פסק ר' מהרר' כח' ח"א פ
 דר ג פ
 האסה רבה א"ה סופה אמר לה מת פ
 בעלך וכתקדשה' פ
 טס קסו פ
 הולד ממור מזה ומוז וכו' תורת אמת פ
 קנו פ
 האסה שלום או דילמא לא אתי מה לו פ
 טס כה פ
 פסתא דידא מאוש אחר ואיתילוד פ
 טס ט פ
 מוזא מצעלה' פ
 פ' ד' אסין בסטר קנין של עבד וכו' פ
 מהרר' מע מפאנו קך פ
 טס חליבה פסולה דאמר רב בריה לאמר פ
 על כל האסין' פ

כתובות

[illegible]

סדר נשים

קטג

שם לא כהלכו ככליון שאין ב' קיאות שם רמז
 ל' שם מופה למה וכו' וליטעמך לא נרמי
 שם שם
 ד' שם אמר רבה זאת אומרת כראה דהבא
 גרסיק רבה
 שם שתי תקבות הוו וליבא לממר דח' חק'
 הוא שם רמז
 ל' שם מתני' בחוקת בעול' היו זו בחוק'
 שנבעלה שם רן
 שם ת' איזהו אלמנת עיסה קנת' לשוכות
 שם רכא
 שם ולענין גיטין אינו כן אלפיכך קאי שם טן
 שם אלמא קסנר אין אינם בגיטין אין טענת
 אינם שם שגא
 ד' שם איבא דאמרי אמר רבא וכן לענין
 גיטין פסק ברא' שם שגב
 שם או הכי בשליש ממו אתי' שם שגב
 ל' שם הים כהנו משמע רובם כהנו
 שם שגב
 ד' שם אושפדווא דודיה בשליש קא אתג
 אין לתמוה שם שגב
 שם בעלת מזה קרי ליה בעילת מזה
 שם שגב
 שם דם מפקד פקוד שם שגב
 שם מסתוי דלא מפיקי ליה מוקל' שם שגב
 פ' האשה שכתאדמלה דאי רנ' שם שגב
 ל' שם וביין דרוב כסים קסמיא היא
 שם שגב
 ד' או דילמא תנאי מולת' אחריתו היא
 שם שגב
 פ' אלו כערות כערה כערס הכערה
 שם שגב
 שם אבל לכתף מאי פטור שם שגב
 שם אמר קרא לכם ואף לא לכתוב לא קדש
 שם שגב
 ל' שם נעוב' ע' ענמו רבה גרסינן בכ' להו
 שם שגב

ד' שם מתני' כמאן מוקים לה תימה תיקא
 ליה לרב פפא שם שגב
 פ' מי שהיה כשוי וכן כח' ושני לקיות
 שם שגב
 שם ראובן שח' זה לשמעון כאחריו וזקנו
 פלוג במלוה ע"ש ראובן שחבר כל שדותיו
 מ' הדרס טראכי ח' ד
 ל' פ"ק בשלמא לכוורי הייב דקתני תרתי
 מדברת ומעוברת מדברת להודיעך כמו דר'
 מ' הדרס כהן ח' דף עב
 וכו' אלו כערות הכל מודים בבא על הכרה
 פ' וכו' שם שגב
 שם א"ה מפותה ממו שם שגב
 פ' כערה שכתפתת מוציא שם רע קאמר
 שם
 פ' האשה שכתלו לה ככסים ויבמה וכו'
 שם קסח
 פ' אלו כערו וכתרי בהו וכו' ע"ש מ"ש ככו'
 איבעיא להו חד בכתריה מתמי'
 משפט נדקב
 פ' קנת' לשוכות ודיבורים וכו' מהר"ק
 ח' קיים ח' נד
 פ' האשה שכתארמל' אית ליה דרב המנוכ'
 וכו' תורת אית ח'
 פ' כערה שכתפתתה אורוטי פהדי' שם ד
 פ' הכותב הא' עד עולם אפירו פ' דהוי
 שם עד עולם שם שגב

נדרים

ל' פ' ואלו נדרים א"י שבויה שלא אוכל
 תאכיל וסוד וכו' וכפ"ל דשבויות נדרים
 איפכא מהר"ק כהן ח' דף קי

סוטה

סדר נשים

ד' פ' ארש' למעשי בהמה תימה דהבא
 משמע דבכות תכלא מילתא מהררס
 מלובלן ק"ו
 שם ישא אדם בת דומה ואל ישא דומה
 וכו' מהרר' מלמא א"ה טו
 ר' פ' המבוא תכין המבוא בפניו ככתב כולו
 שם נדור חמשה ופסה
 שם ע"ג
 שם פ' הכין לא משו חשדא ועיין במהרר'
 לוי ס' מ' שם פא
 שם אפסכה ושדרוה לקוניה דרב מרדכי
 וכו' ב"ר קב"ה דף כב

גיטין

קידושין

ד' פ' אילמא חרש מהרר' לן חביב ג"ה
 ב' פ' המקבל חכם לכשרי' וית' מר' שם ג"ה
 פ' האומר כל שמכחמת בין גיטה לדבר
 אחר ועיין במהרר' כל בח"ס ס' ד'
 זכ"ה בחילוטיו ובמהרר' כל בח"ס ס' ר"ג
 מהרר' קארו דף ע"ג
 ז' פ' השולח וכולן בסע' ואני שמעתי
 וכו' מהרר' ל' בח"ס ס' ה'
 ד' שם כ"ג ג"ה עדיפא ברש אחיה מקומן
 שם ח"ה דף ל"ה
 פ' בחקין פור רציה אמ רחמ' ותימה אמר
 לא מקי' פס' ועיין במהרר' כל בח"ס
 דף פ"ג מהרר' מדינה יד רמ"ה
 פ' המבוא תכין בשבוקבו אוליין וכו'
 דברי ריבות כ"ה
 ז' רפ"ק איבא דוכיה דאשתיה בני תר
 ושניהם נעשו שילוחים לגרסה
 מהרר' כהן ח"ה לא
 ד' שם תכן המבוא גט ומרשא דמסתי וכו'
 שם ח"ה פ"ה
 שם ומבי ארדסור לאקטופסק' שם פ'
 שם אס ית עליו פוררים יתקיים בחותמו
 שם קיד
 שם לפי שאין בקיאים לשמה
 שם מוזן הוי מלא דבשוי כתיב למה ששק
 שם אף בותבין במחובר שם ק'
 שם ובי לא דשי' ד"ה כתוב למה ששק
 שם ומר קב"ה לפי שאין עדים מכוין לזון
 שם ק"ה

ד' פ' ואין דבר אחר כורתה ואלת תהא
 אמה העבדית ונאסא בחלונה ועיין
 במהרר' כל בח"ס י' מהרר' ל' כל ח"ה דף כז
 שם מה לאמה העבדית שכן יונא' בבס'ק
 ואלת בליף ועיין במהרר' כל בח"ס י'
 ד"ה שם שם
 שם אמה העבדית חובית שהיא יונא'ת
 בבס'ק ואלת אס הוא וכו' ועיין ב"ר ס' י'
 שם שם
 שם מה לזמנה שכן זקוקה ועומדת ואלת
 והלא שם שם
 שם שכן יסבה בעל כרחיה פי' בקובטרים
 שם שם
 שם חופה שגומרת אינו דין שתקנה ואלת
 כימא דיו שם כ"ה
 שם ודילמא לכ"ה כלאו לכ"ה בעשה תימה
 שם שם
 שם אומר קסא ואלכו וכו' ועיין ב"ר ס' י'
 שם שם
 שם פ"ה בליף ט"ו ט"ו מחת המנות
 שם כ"ה
 שם אלא למאן דאמר תפילין הוי מצות עשה
 שם שם
 שם גאולתו גאולתו ומיר דא' לר' זל'
 דלאו ג"ה שם ל'
 שם פ' האומר בני זה כן ג' שנה ויום ח'
 שם שם
 שם

הנזיל בתחיל מהדפון אחיהם קורם
דברי הקטן ועיין במהרש"ם בא"ה
דף קכ"ב ובת"א סי' ר"כא
שם שלח לו ולא בא או' ר"י דמשמ' דבעי
שלחו לו ונש' בת"א סי' סא' שם קלס
כיצד הרגל ודילמא למעטו זב מומים
ועיין במהרש"ם ב"ד סי' רל"ו מהרש"ם
אלשיך רלו
מרובה כאן לזרם הוא דקון משה
חלתן לזר' וכו' מהרש"ם מדינה י"ד רל"ג
פ"ק לא הרי השום כהר' המבנה כלו'
או כתב מחמ' דברי ריבות כן
שם ולר"א אמאי קרי ליה אב' ועיין
במהרש"ך בת"א דף ע"ד שם כח
שם וכולהו כי קדיק בור בוכיהו וכו' לא
איתפרש היכא שם לא
שם תבא שור לקטנו ומבעט לזינו ולקמן
פריך שם לא
שם תרי נוווי אדם תבא אדם דאזין אדם
ותבא אדם שם לא
שם לאו אע"ג דבוכתו להזיק שם שם
שם אידו ואידו ושלח ובעד וכו' שם לא
שם משא"כ בבור שאין משלם קובץ וכן
אש שם מ
שם ה"ל ולד באשה וסי' ולד בבהמה
שם מ
שם גורם מקצתה אטו כולת' שם מ
שם דעלווי עלייה לקמורתו אין לפרש
שם מ
שם ואש אית' לזיטיליה פיואש אית' שם מ
שם ה"ל הכותל והאילן שבעלו לר"ה שם מ
שם כיצד הרגל וזה ספר פי' ר"א שם קס"א
שם והתבא הכלב והגדו אמתני' הוה ממי
למיסרך שם קס"א
שם רישא בעל גמל מויב' שם קס"א
שם מאן מייב' בעל הכלב' שם קס"א
ד' שם פתח דלתו קמורתו וכו' שם קס"א
שם

שם ואמר ר"ח ל"ט אלף שאין אשתו מעוברת
שם ל"ט
שם חירוקין במסכתא זו על רמ' והוספות
שם ח"ד מ"ג
שם האיש מקדש עכו כתובים הבאים בא'
תמוז היכי הו' ככתובים הבאים בא'
מהר"ם אלעקאר כע' ל
פ"ק וכסף מחל לן לאו הכא קבעי לה
וכו' דברי ריבות מו
שם א"כ שדוק בכסף יקנו והא' דלא
מיימי קנין שם ת"א
שם מקבל את גיטה יש להסתפק אם יוכל
האב' שם תיב
שם אלא מלוה בהשות בעלים לחורה איכא
בכניהו שם יח
שם ורבנן משפקא להו' שם יט
שם אמ' קרא שדות וכו' שם מ"ט שדוק הפרק
בדקדוק א"כ שדות ככסף וקנו' מהרש"ם
כהן ח"כ לד
שם יש מקטן שיע' של סוגיא זו בשמועה
אחרת' ח"ג לח
שם כתיב לה וכו' משום דבעי למוטחי סופא
וכו' מהר"י לו' ב

בבא קמא

ד' ג"פ המטא ואיכא כמו דקרו למחיתא
כדא' מהר"ל ו' מביב' ג
פ"ק קמא ואמה אע"ג דבוכתם להזיק וכו'
מהר"י ו' ל"ב ח"א דף כ"ח
שם אשר תשים לפניהם השוה הקטוב'
שם שם
שם כיצד הרגל כי לית ליה דיו היכא
דמפריך ק"ו שם ל
שם אבי לא אדון קרן מקרן שם לא
שם כסוגיא דנדרות וקרא' ליה לרבא
לאוקמי דרבנן שם ל

סדר נזיקין

ב' שם תפשונו דמי פרה כחבר הכיור דמי
ד' שם קענ
ד' שם איורה מועד אומ' ר' דהא דאמרינן
שם שם
שם כל סיהיו התוכחות ממעמשינן שם שם
ב' פ' מרוב היקפה הוא כיון דמיוכי אהדדי
שם קפא
שם מי כתיב פור וגבכה שם שם
שם וטבח חד ומ' בין חד שם קפא
ד' כיבוד שמקני ולכבוד קעננו שם קפא
שם א"ה שהל' הוה מני לחקשוני שם שלד
שם שור ושה שבי פעמים ואת שם עלה
שם אמר רביאל לעורו ועיין במהרש"ב
ס' רל"ב ובמהרש"ך בח"א דף ע"ה
שם שלג
פ' הגזל מבנים האו דהוריה חזורי ועיין
במהרש"ך בח"א דף ע"ה שם מח
שם כגון שטען טענת גב' שם רב
שם או דאיכא טהורים טמאי' מי מצי' עבדי
שם שם
ב' שם לא יוכל עולמות שם מעט
ד' פ"ק לא זה וזה שיש שם רוח חיים וכו'
מהרש"ך כהן ח"א דף ע"ג
שם ה"ל הך דהאוי במשכן חזיבא שם שם
שם דלאו אב מוטא אדם וכלים שם עד
פ' כינר הרגל ואי במשכסת חנוכי אמאי
חייב שם עו
שם פ' המניח איכא כמי דקרו לחביא כדא
שם כה
ב' פ' שיר שגמ' ארבעה וחמשה הבא בואוי
עסקין כגון שתפסו שם ע"א
ד' פ' שור שגמ' את הפרה ושמואל אמר
הלכה כרבי שם ח"ג
פ' מרובה אמר עולא מכין ליואש שאינו
קובה שם ח"א ע"ד
ב' שם ואי קשיא הא יכיל לתרובא שם שם
שם ודילמא אע"ל דלא קאש' שם שם

פ' איזה כסף לא לעולם אינא לך אם נבה
 ד"ה איכו מהפוק וכו' משפטו שמואל ע
 פ"ק הכי פרתיו מילי דרא הוא ואלת ואמאי דרא
 הוא הלא לא הוצרך ר"א לומר מ"הרש כהן
 ח"כ דף קסב
 פ' אלו מצואות אי דליכא סימן מאי מכריו
 פ"למה צריך להכריו
 שם ורבה אמר מקום לא הוי סימן שם שם
 שם תאנה כמי עירע דיעו דכתרא ע"ג
 בממך סיניא ותוס' שם קסב
 ל' שם תאנה עס נפילתה כחאסת' שם
 קסב
 פ' המפקיד פטוטא אמר איכו משלם וכו'
 לשונות בהנה בעיני שם קסד
 ד' שם הרינו משלם וכו' תומה היכי ישלם
 ל"ה הכפיד שם שם
 ל' שם אכל ט"ז איכו משלם תשלומי ככל
 וכו' שם שם
 שם ושמיה אבי מוכן לרמי בר חמא ול' התי'
 שם שם
 ד' שם הכא בפסיר דזון מהכא שם קסה
 פ' הוהב ושאי הלואה השתא מני מיירי
 שם שם
 פ' איזהו כסף והקולס קלא חילן כבדו
 שם שם
 שם הרי שמושה בחבירו שם קסו
 ל' שם לקח בהלואתו שהיה כופה בו דיכר
 זהב שם שם
 ד' פ' השוכר את הפועלים אמר רב כחמן
 בר ינחן מתני' שם ח"ג קסח
 פ"ה המפקיד שאבי חבית דכחא ליה דתהוי
 בפ"ם וה"ל כמו עכטלו והכינו שם
 תורת אמת קב
 ד' פ' איזהו כסף כחאליה דלא כסתריה
 לעבדיה שם דוח
 שם פ' המקבל חומר עליו או איכו חומר
 שם קנ

בבא בתרא

פ' לא יחפור מרחיקין מצודת הדג אצ"ל
 דר"ת מפרש מהר"ש כהן ח"א כל
 פ"א אמר ליה דדידי קא בנינא וכו' תורת
 אמת קנב
 פ' חוקם הנמים רבינו שמואל פ' דמספקא
 ליה שם כו
 פ' יש כחלקן הואיל ובידו לגרשה שם כו
 פ' מי שמת ולמיא ליה אכזה זבן ותימא
 למה לא יכול וכו' מהר"ש לוריא מע
 פ' לא יחפור הכא במאי עסקין בסופר
 מתא חין כראא לפדש וכו' באר שבע
 דף כא
 פ"ק ד' לכלא ד' לכלא וכו' מהר"ל לוי סא
 פ' יש כחלקין דש"ס ה"ל ככסי לך ואחריו
 לפלוגי שם מע
 פ' הויכר את סבית אלא דקרו ליה כמי
 לכורא בית משפט דקס מע

סנהדרין

ד' פ"ק כגמר הדין אי אתה רשאי לכנוש
 כנון וכו' מהר"ש כהן ח"ג מד
 ר"ב כ"ג דן ודכין אותו שם פ"ב
 שם קנת דיבורים וכו' משפט דקס לס
 ל' א 37 I שבוטות

שבועות

ד' פ' מותר חסד' מהר'ל'ן חסד' קית
 שם אלא אמר רבא אותה' טומאתו טומאתו
 מהר'ל'ן ל'ב ח'ד דף ל'ה
 פ' חייב על הראש' שמים ועין במהר'ל'ן
 בח'ל' דף ש'ת. מהר'ל'ן מדינה ז' רמז ז'
 שם כסניג ולא אימ'דע ליה נא'ת והמקשן
 מה היה סבור' שם פמה
 שם סוגית בהרת לרש' ולתו'ל' ד'ר' כה
 שם מפני מה אמרו פ' למה הכירו' שם כו
 שם אע"ג דמכתא מוכח טובא' שם שם
 ל' שם קסבר ר' בכל התורה כולה'
 שם רכה
 ד' שם וקומצ'ה הכנסות לאלתר' שם רכו
 שם רבא אמר יש שחוקין רב אשי' שם רכו
 שם שאת במזל לכן וכו' מהר'ל'ן כהנ' ק'ת'
 שם ועל הוקן שמים מכאן ועוד כהנ' ועין
 במהר'ל'ן בח'ל' דף כג' שם ח'ל' דף
 קסא
 שם חדא אזהר' למחייב עליו מרת' שם שם
 שם אי ר' ה' אמר אין חייב' שם שם
 שם ובעלם ובעלם שתי פעמים' שם שם
 פ' שבועות שתי' כתר'ל' אס' כשתויר הימנה
 כות' שם פ'
 פ' שבועת העדו' משכ'ל' משכ'יע אבי עליכם
 ואמר אמן' שם ח'ל' קיו
 פ' כל הנשבע' קנינה מידבר דכיו' איכא
 ודיבור עביר חייב' דגוים ולא עביר
 ובפרא דאנא' ותומא' כיון דפפרים' ועין
 בנ' דף רפא' שם ע
 ל' שם לריכות כל דבר הניקח ביד לאו
 דווקא' שם ח'ל' דף לו
 ד' פ' שבועת העדו' כי חייב' לדימר שבועת
 העדות ע'ל' שם ח'ל' פג
 פ' רבי ושמואל איבעיא להו' בנ' דף וכו'
 רש' ותו' מהר'ל'ן ל'ב ח'ל' דף קמב

שם לימא בתכא' שחט וכו' רש' ותו' ועין
 במהר'ל'ן בח'ל' דף ל'
 שם גופא אמר רב ת' ב' ב' יומי' שם שם
 שם המטהר יוכי' על ככרי' ל' י' במהדורא
 בתרא' שם קסא
 פ' כל הכלאים והוא שפוי' וכיור אומר ר'
 ועין בד'ל' ס' ר' ומהר'ל'ן אומרלם
 מ' קיד' שם שם
 שם ד' יהודה אומר טומא' ויוטה לרוב וכו'
 מהר'ל'ן מדינה ז' רמז ז'
 פ' אין מעמידין אמר רבי' הכי אבטא וכו'
 שם רל
 שם חטיו' דרבנן לית ליה אסותא' ועין
 במהר'ל'ן הכהן מ' כט' ודל' ס' ר' ג'
 ובמהר'ל'ן בח'ל' ס' קסא' שם רכט' לו
 שם כל ידי מזון מותרת לבעלה וכו'
 שם מהר'ל'ן כהן ח'ל' קסא
 שם תדע דקפני סיפה' שם קסא
 שם וליחוס דילמא רבקה' שם קכו
 שם אי איתא' שם קעו
 פ' כל הכלאי' לא דכ' שם ח'ל' דף קסא
 פ' ר' און בוצר' ע'ס קכרי' בנ' שם ח'ל' קו
 שם תרין לך קמי' תא' שם כו
 שם ר'ע' אומר עד אקפ' שם כח
 שם לימא תלתא' תכא' כנהו' שם כט
 שם ג' דגותי גוטה' במא' מ' תכרא' שם ס'

סדר קרשים

זבחים

פ' התעורבות כפלה מחילא אכל היל'ל
 אפי' שוגג' באר שבע דף פא

חולין

ל' פ' מי קפני מקום וכו' רישא אסיפא' לא
 פיקא' מהר'ל'ן ל'ב ח'ל' פג

ד' פ' כל העשר כלאו הכדס וזכורו שם
ח' ח
פ' אלו טרפוט והא אוכא עיקור סימכס
זכו' מהדר'ס כהן ח' דף עז
פ' גיד הנסה רבאמר לא כנדרה ולשין
דס' שם בני שמואל דף קלו
פ' הדורס תנא תנא יסלס ואת אמרת וכו'
מהדר'ס אוסרלס קו

סדר טהרות
נרה

פ' בא מי ר'מ וכו' ואת' בפרק ס' משפט
נלך מט

הר"ף

שבת פ' כמה מרליקין בדר'א להדליק אכל
להקשות מותר מהדר'ס אלסקאר קו
ד'ס פ' כתרס שאלו מקמי ריש מתיבתא
זכו' מהדר' ק'לכ ח'כ פא
מ'ק פ' אלו מנלחין כתב בה' שס שמוע
שמועה שם ח' עב
מגילה ס'פ' מכן התם כל הכתוב במגילת
תעניות וכו' מהדר'ס משכנו יב
יבמות פ' מנות חלינה שלחו ליה לאברה
דשמואל וכו' מהר'ס לשין כ"ב
ס' פ' כתרס ירושלמי מנא כתוב ומתום
בטטר שם קית
ס' מה טעם לא הביא הכהן ז'ל שום
חוקמתא עלה דמתני' אין מעידין
על המוגד וכו' שם קטב
ס' פ' החולץ ההוא דהו קרו ליה זכר
אדמיה אחר ר'כל וכו' תור'אמת כ
ס' ס' הבא על יבמתו הוי' אמת' דאיתא
דקמיה דרב כחמן וכו' שם סד
ס' פ' מנות חלינה אוכא קאן דאמר ליה

הלכתא באמורא
כתובות ס' פ' האשה אכתלו לה נכסים בענין
מוס' בנות שהניח במשכבו
מהדר'ס מלובלין יח
זיטין פ' כל הנט פסק כרב אשי דתרינו
לטיבותא בענין עם מ'כ פ' האשה
סלו בעובדא דינחק דוס גלות מהדר'
אלשיך קכו

ס' פ' ק' הך מילתא פרישו בה דנומא
דלא עבדיקן בה עובדא לא הוכא וכו'
מהדר'ס כהן ח' דף קכה
ב'ק פ' הגזל עניס ולית הלכתא כוותיה
דק'ל עבדא כמטלטלין דמי' ועיין
במהדר'ס בחא מ'י'ס' תורת אמת רוח
כ'מ פ' כנון דאחו סהדי ואסהידו ביה
דהיא סעתא שם פא
ס' פ' המקבל קא' מפרשי רנן דהא
דאמר וכו' מהדר'ס ק'חייס ח'ב קב
כ'ב ס' גט פשוט אמר עולא דבר תורה
אחד מלוה על פה מהדר' ק'לכ סא
דף כ
שנועית פ' כל הנשבעין והשער הדבועי הוא
דאמר רב יהודה ראווה שהעמין כללס
מחת כנפיה מהדר'ס כהן ח' דף פו
חולין פ' אלו טרפוט כולא שהקטינה עד
כמה בדקא וכו' מהדר'ס מלובלין כו
הבהות הר"ף ומפרשי' תומס שריש

רבינו יונה

ברכות פ' כיכר מנדיקן מתני' והוא אומר על
המומר וכו' והקשה לפרש' דאמר
דאוסא קאוי מהדר' ק'לכ ח'כ סד
ס' פ' ק' סוסה דמחני' ס' ומה שמתפלל
אותה כרכה וכו' באר מצב
דף כז

פ'

קונס יין ולענין הלכה כיון דמפרשין
להו וקלל וכו' שם דבר
פ' ד' כדרי מתי או שחל' בנו כלו' אע"ג
דלאו אונס גמור הוא וכו' ת"א סא
ג' יטון פ' מי שחזו תבו' כוונתו דר' מסייע
ליה וכו' מהרר' ו' לב חג' ס"ס קה
קידושין פ"ק ולפי זה אף בקטנה המתגרשת
ע"י אביה שם ח"א דף לח
שם בריש הפרק חיישין מדרבנן ונריכה
גט וזול' הר"ף וכו' מהרר' קארו
בשיטות
שם לא שאלו לא בשטר מתנה אבל במכר
לא קנה וכו' תורת אמת רנ
שם פ' האומר ואע"ג דבפ"ק דב"מ איבעיא
לן אי אמרינן מנן שם כה
שם בקטין דאפי' במוסח לן דאיתליה אפי'
שם שם כו
שמועות פ' כל הכסבעין אהא דתיבא אמה ר'
עורח שבעה זו למה' מהרר' כהן
חג' כב
שם פ' שבעות בתרא אהא דתיבא וכול
כשב' לסרפ לענמו' משפט דק מ' מא
חולין פ' אלו טרפות ומכלל דבריו דהיבא
דמשמא תלין בטבח שם לב
שם ר"פ בהמה המקש' ויש מי שכתב דכולם
מלתא תליא בפרסות שם וו
שם פ' כל הבשר גבי דגים שעלו בקצרה
מותא לאכלן בכותש' מ' הררי טראמי
ח"א קב
לשון הרן בתשובה מ"א ומה שכתבתי
וכו' דילמא כי מהימן תורת אמת יב
לשובו מ' פ"ב חושבני לשנועה שביא לפי שטר'
שם קב

גמקי יוסף

יבמוס פ' בתרא כחכ' הר"טא דכל היבא
שם

שמוס פ' כל פעה אפה בו את הפת במכור
חדט שלא כתבו וביטון שלא נבנו וכו'
וציין בתומת יזרים סי' מ"ח' מהרר'
מזרחי ח"א מר
שם דכיון דלית ליה חקתה וכו' שם מ"ט
דאפי' למאן דאמ' נט' לפנס מותר ה"מ
דעביר וכו' מהרר' ו' חביב קבא
גומא פ' בתרא ולענין בירוקן של אוכלים
תנן וכו' מהרר' מזרחי ח"ב ט'
ביצה פ' יטנבי פירוב דמוכה על ידי אשתו
ואע"ג דבפרק בתרא דכדרי' אוקימא
וכו' מהרר' ו' חיים ח"ב ב
פוכה ס"פ בתרא ונ"ע למה אין מברכין
שהחייבו על ספירת העומר מהרר'
ו' חביב קב
ר"ה פ' ראיהו ב"ד כתב דש"ס דאע"ג
דאמרינן אין מוצת בריכות כוונה
נבול' המו"ל מהרר' ו' לב ח"ב פה
זבמות ס"פ בתרא וכתבו המפרשים ז"ל דכן
כמו יס' לבו לו דכי הוי דכל שהתחיל
מהרר' מלוכלין קבע
במוכר פ' האשה שבתא רמל' אמאי לא מהימנין
ליה במנן מהרר' ו' לב ח"ב פה
שם פ' בערה שבתא רמל' וכתב הרשב"א ז"ל
דכו אמרינן דהיבא דאמיד כיופין ליה
מהרר' כהן ח"א דף רלב
שם ומהו ה"מ כגון דאמרי סהדי דסמידי
וכו' תורת אמת ר
שם פ' האשה שבתא רמל' ואם משכאית
באו עדים איפליגו שם יס
שם פ' לו כשרות ואפשר דאפי' אמו עדים
ואמרו כתב ידיו הוא וכו' שם ר
דדריס פ' ד' כדריס במוס' שאין לו קננה וכו'
אמרינן דניא דמלכותא דיבא ה"מ
מהרר' כהן ח"ב ר"ט

נמקי חסד ושלמי הגבורים

קמו

ממות ס"ב בחרה בתשובה הר' אליעזר
מורדון דק דק וכו' מהרר' קארן
שם שם בשם תשובה מהרר' ללא אמרין
הכי אלא בשכשאת על פי חכם
מהרר' טראניא"ה כו
שם פ' מנו' חליו' בהנהגות ואפי' בעד' תומא'
אין אשה וכו' מהרר' מלובלין פ'
כתובות פ' שני דיני גזירות ס' ר"ע ומנאמי
בסוד הרב הכהן מספקא לי אם
אדם הוציא ש"ו ועיין בגדולי תרומ' דף
קמו תורה אחת לב
קידושין פ' האומר שליו שטעה וכו' ואמר
לי וכו' מהרר' קארן
שם הנה' על דבר הכסף אשר קבל וכו'
מהרר' לוי כהנא
כ"ה פ' חזרו כסך טומס שטר זה העתקתי
מכתובת הר' יעקב מאורליונס ועיין
בהלכות רבית מהרר' חכים קד
שם שם ושאלת על הכח שהלנה לך מעו'
וכו' מהרר' אלשיך טל
שם שם כשאל' למ"הרס על ראובן שהפקי'
פקדון וכו' משפט נדק כו
שם פ' המקבל וכשאל' להרמה על שתי
שותפי' בחוב אחד וכו' ע"ה מה שכתב
בפ' הגזול מהרר' מלובלין קטו
כ"ב פ' ק' ראובן בני העיר להטע' וכו' פסד
וכו' ועיין בהלכות ועקבותי' הסכמות
מהרר' אלשיך כט
שם שם על אודות המס כך הוא וכו'
מהרר' מייכן א
שם פ' חוקת הכתים ב' גזירות למ"הרר'
גם ב' תשובות לראב"ה פס כו
שם פ' הסעודה הרי דאדם יכול להקדיש
פקדון שהפקיד ביד אחרים ו"ה מליה דיכול
להקדיש תורת אחת רכב
שם פ' שמת' מעזה בא' שזקנה לחבירו
בקצין סוהר וכו' נצי' במ"הרר' כ"ה סי' כב
ס'הרר' קמו

מהרר' גלאטני סה
שם פ' כ"ה והא דאמר רב כריכה גט משני
חיינו משום שיטאת לו לשני ברנכס
מתחלס ושד ס"ק תורת אחת וכו'
שם פ' הערל והר' מנח' ז"ל מוקל להתי' ברכייה
לחוד באיסורין שאין להם עיקר מן
התורה וכו' כגון חלב ושמאה וכו' באר שבע
דף כד
כ"ה פ' חזרו כסך האומר לחבירו בא וכוה לי
מעזת מנוי ברכות תורת אחת קטו
שם פ' הוכח גבי משכנתא דבריהם שאין להם
אוכאה ולענין שכירות פועלים
מהרר' לוי כו
כ"ב פ' ח"ה אם מתמו לו אחרים אותו החלון
נשחק טוב אין לו רשו' לפתחו ח"ה סה

שלמי הגבורים

בינה פ' קנני ע"ל שכולד ב"ט וכו' כל דע
רבינו לשפוק כר' בני שמואל קלה

הרמבן ס' מלחמות וחירושי

ד"ה פ' ק' על ההיא דירושלמי ש"ה המוקדמין
פסולין מי מודיע וכו' מהרר' ק' לב
ח"ה סה
פ' למידותי הרמבן בקצת סוגיות ממשכת
במרא' שם ח"ה כו
קידושין פ' האומר עלה דמתי' האומר יש
לו בהם כאמ' יש לי חתי' אויבו כאמ'
תורת אחת כו
כ"ב פ' יש מו' חלין ונעזבה זה בני למה לא
יפטור
שם פ' גט פשוט ויש לפרש בא"ה חזקין
ועושין שליחות

מורדב

ח"כ וא
שם פ"ח בירך על פירות האילן בורא פרו
האדמה וכו' מהר"ל ז' תבין פט
שם פ"ג הפס ספדת אורח פנים ובטלה
בקרדלו לשה במדק וכו' תומת ישרים
שם פ' ו' הכותן אנדת לכותי להוליוכו
לעיר אשר אם קנץ עמו שבר הולכ'
מותר * מהר"ל ז' תבין קו
שם פ' ט' אחד נתן את האור וא' נתן את
העני' ועיין בת' מ' קכ"ט ובמ' הרדש
ב"אם סי' ג'
שם שם הטוה ארך ד' טכאים וכו' ע"ש למה
הזכיר טעמים באיתו פרק פ' עזר מלו' רוחב
היטט בפול' * שם כג'
שם פ' ח' הוציא חיבוק וכו' * שם כט'
שם פ' כ"ג טעם לתרי טעמי שכתוב הרב
אל באיסור טבילת כלים א' כפ' זה ואח'
כפ"ד מהלכות ט' ע"ש בשבת תרי טעמי
להגבשת תרומות ומעשרות * שם יז'
שם פ' ל' ונריך לקבוע כל עשור משלשת'
על היין וכו' מהרש"ל אלעקאר קו
שם פ' ז' ח"ת מה הפרט יש בין האבות
והתולדות אין ביניהם הפרט לא לעבוך
הקרבן * מהר"ל ז' לב ח"א דף קכו
שם או הזמר וכו' או הזכר וכו' ע"ש ח"א
בפ"א מ"ה שמיטה מהר"ל בכלל ח"א
עירובין פ' ג' כותל גבו' שכן שתי חצורו'
וזו יונא באמצעיתו * מהרש"ל
בסן ח"א יא
שביטת * עשור פ"א בשם ששכות מלאכה כו
בין ביטס בין בלילה כך שבוט
לעומת וכו' * מהר"ל ז' לב ח"א דף קלו
יט' פ"א קטב דקדוקים ג"ס ב"הראב"ד ג"ס
ב"מ * מהר"ל ז' תבין דה
שם שם העוסה אבות מלאכות הרבה ב"א
בהתראה אחת בסן שדע וכו' וזכר

כ"י שמואל ז'
סנהדרין פ' ד' כינו ממשות' תבין סי' ת"ה
כשאל לרב אבי העזרי על ששק
למנה אחת שבותה וכו' * תורת אחת קכב
מנחם פ' התכלת ושון שלל וכו' אחת
כל אחת אפי' ממקום אחד וכו' ועין
את"ל סי' רל"ג ועין במ' הרש"מ ח"א סי' ג'
שם רל"ג

הרמבם

יסודי * התורה פ' ב' בתב אלף למד'
מהרש"ל אלעקאר כ"ה
שם פ"ח זהו שאמר לו ה' קבה בתהל' כנזאמו
בעת שנתן לו האותות * מהר"ל ז'
תבין כח
דעות כ"ד ולא כיום יבוא לדרך או בואה
מן הדרך * מהרש"ל איבול'ם קל"ב
שם כ"ה דרך בעלי דוכה שיקבע לו אדם
מלאכה וכו' * דברי ריבנות רל'
ת"ת פ"ה אעפ"י שאינו שקול כנגד רבו
משי' אבודתו * מהרש"ל טראכ"י ח"א כ"ג
עכ"ס פ' י"אף במקו' שאמרו להשכי' וכו'
מהר"ל ז' תבין ע"ה
שם פ' י"ב אעפ"י שהאשה מותר' לבלח פאה
ראשה היא אסורה וכו' ודברו הר"אב"ד
מהר"ל ז' לב ח"א דף כב
שם שם ומכלל אזהרה זו וכו' * תימת
ושירים קסח
משנכח פ"ג והבוכוני' תולין אותו עד ווס
הכופורים אם עשה תשובה וחתם
לחיים * מהר"ל ז' לב כה
תפילין ומזוזה דפ' עזרה תכא"ס וכו'
וסתיה לו שתי מזוזות *
מהרש"ל ז' תבין
בדקוה סי' הביאו לכתוב במו' והרש"ל מברך
אל' הדרת וכו' * מהרש"ל ז' תבין

ה' ועיין בבני שמואל דף ק"כט' מהררם
 טראכט ס"ד דף קנח
 שם פ' ו' ונרדף סיהיה עירוב זה מנוו עד
 שיאב כל מה שנרדף מ' הרשע מדינה
 א"ח ו
 שם פ"ה הקולך ממקום שעושין למקו' שאין
 עושין
 שם פ"ב אותו ואת בנו שנעלו לבור מעלה
 לבור מעלה את הפאן ע"ה לשחטו
 ואינו שחטו
 חמץ ומנה פ"ה חמץ בפסח אסור בהכח
 ע"ה האב מן החמץ ע"ה בפסח כל
 שהוא
 שם פ"ב עירוב חמץ בנזק פוסח הבבלי
 זכר המדו וכל הדומה להו' וכו' ועיין
 פ"ה רמז בח"ה מ' רמז מ' הרשע לשאחריה
 שם פ"ה רמז כחמץ כהם מים כל ש' פ' ו
 אלו ממזכין וכו' תומת ישרים קו
 קידוש החד ס"ב אס עדין לא נא כוכב
 ליל שלשי בל' חומרי מקדש שעדיין
 זכר הוא
 שם פ"ט ולעולם פ"ה סיהיה זה המרחק
 הכחול
 שם פ"ט פ"ו
 אישות פ"ט קדשתי והוא אומ' לא קדשתך
 וכו' והלכו למ"ה מ' הרדא מרחקו
 ח"כ ל
 שם ס"ה כ"ה חורו הנאומים שג"כ א"ף על פי
 שחיתתן על הבבל אס היו הנבלות
 קיימן וכו' מהרר' קדונו
 שם רמ"ה ובחפץ מ"ד עם מ"ה בפ"ה מ"ה
 עדות אבל שאר הקדושים מן האס וכו' ודעת
 הרמב"ם ז"ל ותימה עליו תומת ישרים פ"ה
 שם פ"ה חומר אס ולדו אשתך כקנה קדו
 ה' א' חק דעת לי כוח לא איה פלס'
 מהרר' ל' לב ח"ה דף לו
 שם פ"ה ג' א"ה תימיה חמשה לחדש

ומכר לכפר באותה הירח ואינו זכ"ל וכו'
 מ' הררם אלשיך ס"ה
 שם פ"ד אס בא פסח וקיד' אשה מרש הפסח'
 וכו' עם מ"ה פ"ה מ' ה' גירוסין בשם
 הירושלמי אשתו של חרש וכו' מ' הררש
 בהן ח"ה דף כד
 שם פ"ה האומר לאשה הרי את מקדשת לך
 ע"ה שירכה אבי
 שם פ"ה א"ה אס קדשה כביאה אסיה לו וכו'
 וגם מ"ה ב"פכ"ה
 שם פ"ב כשבידקין הבת בין בתך הומץ
 כל שבת י"ב וכו' מ' הררם מל' בלין
 קלט
 שם פ"כד מיי שמעת תחת בעלה אין לה
 כמותה
 שם פ'
 גירוסין פ"ה האשה שאמה' לבעל נשתתבו
 בפני פלו ופלו וכו' ועיין במ' הרר' בל'
 מ' הרר' מרחי ס"ה פ'
 שם פ"ב א"ל אס א"ה הבבלי אל תכאוי וכו'
 מ' הרר' ל' חביב קמח
 שם פ"ה אחר לה הרי זה נטף ע"ה שותבו
 מאתים וזו ולא קבט ויין ומת וכו'
 מהרר' ל' לב ח"ה דף קח
 שם פ"ט הדונה לגרש על תכאוי שם ס"ב
 שם פ"ה במסח או כעשעש וכבואו שלו וכו'
 מהרר' קדונו
 שם פ"ה המוכר את אשתו משר' שם רע ועיין
 במ' הררשך בח"ה מ' י"ו מ' הררם אלשיך
 שם
 שם פ"ה ככר הדועשו שהעד שאת שמעתי
 שמת פלוני
 שם פ"ה אכל אס כשצוית איזה חובית ע"ה
 שתכחיל ודבר זה ת"ת חמ"ה
 תורת אמת פ"ה
 שם פ"ה וכן נזו וישראל מ' צמנו למקו' א"ה
 שם י"ה
 שם שם וכן אס חיתיה מ' צמנו בעולם
 שם

275

מזים

חיים דנתחין מהרר' עראני ח"י קכב
 שחיתת פ"א אכנס הנהמה עצמה ומשכה
 בואהה ברכה או אכנס השוקט מהרר' ל'
 חביב יב
 שם פ"ב כד"א כשהיה לו בה שותפו עם מ"ס
 בפ"י מ"ה עומא' מת אפי' שותף וכו' מינו עושה
 בית הפרס שם שם
 שם פ"ג קטט מעט ושהה מעט שם סז
 שם פ"ט סומכים שכלדלו עד טוף הפרק
 שם קלט
 שם פ"ג אחד מסמכנו הריאה שזיכב אפי'
 לחכירו וכו' מהר"ס אשאר ו
 שם פ"ח וכן אם חסר גוף הריא' אעפ"י שלא
 כיסכה הרי וז' כמו שחסר מכן החוקות
 פרסה מהר"ס טראכי ח"י קסג'
 שם פ"ו רוב פרקים מהלכות הללו וכו'
 משפטיו שמואל יז
 שם פ"ב אבל העו שכל על הנביא אסור
 לשחוט אותה ואת כבה מהר"ס כהן
 ח"א דף פג
 שם כ"א תולעת שהימה כריאה וזיכב וינאה
 להרי הריא' כקובה בתולעת הרי וז' מותרת
 מהר"ס מלובלן קכו
 שם פ"ט וכל מקום שאמרנו שחשין
 שם כד
 שמועות פ"ג כאל' גל' הג' ללכד קייב משום א'
 וכו' וכו' מהרר' ל' חביב ע
 שם דפ"א אין שבעה ביטוי בזה אלף
 בדברים שאפשר לו לעשות בין להבא
 בין לשעבר מהר"ס כהן ח"א ס
 בדברים פירוש פ"ט ופ"י וכו' מהרר' ל' חביב ע
 שם פ"ב אם לתרומ' הלשכה בתבין הרי זה
 אסור וכו' מהרר' ל' ל"ב ח"א דף פג
 שם פ"י האסור עצמו שכה אחת וכתעברה
 השכה שם כא
 שם כ"א לתן לאחר מזה ואמר לו הרי
 מעור' כחוקה לך מתב' ב"ר שבע דף קז

בזירות פ"ב שנים שהיו מהלכין בדרך וכו' וכן
 האומר הריני בזיר וכו' מהר"ס כהן
 ח"א דף ל
 שם שם למה פסק בפס' בזיר' להקל וסתם
 בדברים להחמיר שם שם
 שם האומר הריני בזיר שלשים יום ויום
 אחד וכו' מהר"ס טראכי ח"י פ"א
 תרומות פ"ב אין מפקדין תרומות אבל כהן
 ע"ה מפני שלבו גם בה לאכלה וכו'
 מהר"ס אלשיך קכג
 שם פ"ג אין פסולת של תרומה מנערכת
 עומה לאסור החולין אבל פסול' החולין
 וכו' בני שמואל דף קס
 מתנות עני' היו ב' שבלים וז' כד וז' הפכית
 יכול להקטר עם קמה והמזונה יכולה
 להקטר וכו' מהרר' ל' חביב כד
 כלי המקדש פ"ה בגדי לכן הם ד' כלים
 שמשמש בהם ב"ב ביום הכפורי' כתבת
 ומכבדים וכו' מהר"ס מ"ע מפאנו קב
 ביאת המקדש פ"ב וכן זה טבא' ככ"ג ומן
 המקדש עם מ"ס בהלכות אכלות כ"ג
 אסור לבאת תומת יערים קסה
 פכולי המוקדשים דפ"א נראה לי שהוא עשה
 כולם למטה כמעשה חטאת וכו'
 שם כג
 עבודה יום הכפורים פ"א עבר ויום הכפורים
 הרי קראתן חוזר לעבודתי וספני
 עובד תורת אחת קפ"א
 שגונות פ"ב כל העושה מזה מן המזות וכו'
 שם קס
 שם פ"ג האוכל בזית חלב וכויות חלב
 בהעלם אחד וכו' מהר"ס טראכי
 ח"א כ
 עומאת' מת סכא ודפ"ה וכו' מהרר' ל' חביב
 קמ"א
 מקוואות דפ"ה מקוה שכל עליו ג' לנגן מים
 שאובין מכלי אחד או משנים וכלשה
 לח א 38 I כלום

הרמבם

פלוס	מהררם מרלני חכ ית	בשעת המכירה	שם עז שם
גולה ואכירה על הגול ערה ומכרה ואכל	שם	פ"ג המכרה קרקע ומלטלן וכו'	שם
סלוקס וכו' עם אלס בפ' מה' מלוק		ולשון הר' ועין שמעתא מהר"ם	
וכן המוכר ערה או חפץ באשמתא מהר"ם		בסוף ח"ה	
אלשיך נג		פ"ג המלוק כלום בכלים או בהמה	
שם	פ"ו דברים קרבה אסרו חכמים משום	בבהמה	
גול והעובר עליהם הרי זה גולן		פ"ו ה' המוכר בקנין שלוקס מזה	
מהררם מדינה יד פד		ומוכר לזה	
שם	פ"א ראש את המזיאה ואמר לו אביו	קנין חייב עבדו בדבר שאינו קנוי	
אל תמיראבס יחזיר ולא יקבל ממנו		בגון שאמר דריכו חייב וכו'	
מהרר' לוי כה		שמואל דף לה	
שם	פ"ו בהמת מזיאה שקדם אחר ואחר	פכ"ד האומר לחבירו קרקע ודקלים	
במסורה	שם פ	אביו מוכר לך	
שם	פ"ח המזיאי גיטי נשים	שם פה	
פולס	ומזיק מי שחביו עבד ומזיק בן חורין	בפ"א כשהיו חכמי ספרד רוצ' להקנו'	
שבוישו אדם או בערו או סגגמו סור'		באשמתא כך היו עשוי וכו' ודבריו כל'	
מהרר' ל' חייב פה		משפט נדק א ב ג ד	
שם	כל עבד שיצא לחרות וכו' עם מ"ה	פ"ב ש"ה שאמר בכפי לך ואחר כך לפלו'	
בפ"ה מ"ה עבדים שמשל בן עבדו		והיה הראשון לאו ליודעו וכו' ועין	
שם שם		בת"א סי' קפ"ח	
שם	פ"ו המזיאי את השמן חייב בכשת ואם	פ"ו ואין קוטרין באמירה זו	
שם	מת בעוק שבתו ולא הקין ולא הדגיש	גדריפוס שיקיו הדברים נכר' מהרר'	
שם	פ"ה מהרר' כהן ח"א דף לה	קארו יא	
מכירה פ"ד הנוטל כלים מן האומן וכו' ות"ס		פס"ב מתנת בריא שקטוב בה מהחזק	
בפ"ב מה' סילומין הלוקח כלים מנית		ולאחר מיתת	
האומן	מהרר' ל' ל' ח"א פה	רפ"ה לפיכך כל שטר מתנת קרקע	
שם	פ"ט המוכר קרקע לחבירו והתכה	שמן כתוב בו ואמר לבו פלוני סבותא	
שמו שכל אונס שוולד בקרק' זה וכו'		וכו' ול' לה'	
מהררם אלשיך ב		שם	
שם	פכ"ב אין אדם מקנה וכו' אלא דבר	בגוף בין שהתקם המקבל וכו' תורה	
שם	שם בו אמש	אמת קיח	
שם	שם דין הקדש ודין העבדים וכו' ועין	רפ"ד המקבל את המתנה ובה בה	
בהלכות נדקה	שם קיד	ואמר שאלה לגדו וסודא שומק וכו' ול'	
שם	פ"א המוכר קרקע לחבירו והתנה	פ"ה וכו'	
המוכר וכו' שם מ"ה בפ' מה' מלוק		רפ"ב ש"ה שאמר בכפי לפלוני ואחריו	
במוכר בית או עדה	תורה אמת קיח	לפלוני אין לשמי אלא מקד ששיר ראשון	
שם	שם	שם ח"א יא	
שם	שם	פ"א וכל המעשים כרעות שבת מפסיק	

וכסנו אומה כסלה שעות צדוקת קיימת
מהרר'ן חביב קלו
פכ'א ג' כיתי עדים שבתקיים בעדותן
ססור זה מועד ובמזלאת כת ראשונה
מהדרס אלסקאר כט
פ'ח מה בין הכחשה להזמה ההכחשה
בעדות ענמה זאת חומרה הית הדבר
מהרר'ן ל'ב ח'ג סג
פ'ב וכחון שהם מכחישים וכו' עם מ'ס
כפ'ג כיכר אחד אומר בכוסן ועיין
בגידולי תרומה דף סכ' דברי ריבנות א'
פ'ו ראובן שמכ' פרה או טלית לשמעון
ובא יקודה לערער ולהוציא מיד שמעון
מהרר'ס כהן ח'א דף קסו
רפ'ו הדק השלישית שיבואו העדים
התנאים בפניהם ויאמר כל א' זה
בית וכו' תומת ישרים ית
פ'ו איהו רשע כל שעבר עבירה
במחובין עליו מלקות זהו רשע ופסול
מהרר'ס עדאמי א'ה מג
ממרים פ'ו עד היכן כיבוד אב ואם אפי' כעלו
בית של זהובים שלו והשליכו בפניו
מהרר'ס מלוכלין קלו
פ'ח חל שסי שלו בערב הרגל וא'ל לומר
חמישיאו פלשו איכו מנלם מהרר'
ל'ב ח'ג כג

בגד משנה

פכ'ו הממרח רטוב בשבת וכו' ואם
תשאל והלא כבר כתבאל למעלה
מהרר'ל'ן חביב לה
פכ' סאלמים אמה סללו במדדיו חון
לד'ל שלו יש לו ד'ל לכ'לרס
מהרר'ס חדיכה א'ח ט
פ'כ דגים שכחורים גדולים וכן היה
ועוף שכחירו גדלים כל שקוא מחומר

כבי שמואל דף קלג
סס וכן בהמס קדשים וכו' ולא כתבאל
כדבריו רבובו
מזנה פ'ו מנה שלשה במי וכו' מרס כל
שעה אומר ר'ע מה ת'ל לחס עמי
מהרר'ס כהן ח'א לו
פ'ד מל' מחינה וכו' דאי ממתי' הוס
אמיא דווקא דיעבד מהרר'ן ל'ב
ח'א דף קכו
מנולה פ'ג אפי' שקריאת וכו' ודעת רבובו
והנאונים ז'ל לפרס דרבא לא פליג
מהרר'ס טראמי ח'ג דף קעה
אישות פ'ב חילוקה שכתב רבובו שאם הביא
שתי שערות וכו' מהרר'ס כהן ח'א פא
פ'ד ואבי אומר שזה כמו שמכר באונס
שהמכר קיים מהרר'ס
פ'ג ויש לדקדק כיון דק'ל דגוי ועבד
הנא על בתי ישראל
פ'ה ומוכל מקום כשלא הזכיר בתמלה
פרעון אלא שהוא חייב לו מכה
תורת אמת רכו
פ'ח ביאור דבריו רבובו הוא כשאיתם
הנכסים שהכניסה לו
פ'י דיכחין אלו לא תקבולותם וכו' פ'ה
אנ'יכז ט'ס הוא וכו' ע"ה משפט
ספ' וכן המקדש בפחות מו"ס וכו'
והענין שהמקדש על תבאי מהרר'
גידושין פ'ב הנה לו לרבובו לפרש והוא שאומר
חון בדי דיבור וכו' מהרר'ן ל'ב ח'א
פ'ג וזויות רבובו ח'ק ומתברר
מדבריו ג'ס שמיר טאין להס סוף
פ'ד בדי' כהניס הגג וכו' חילוק זה
לא גתבו רבובו
סס

שם מהרש"ט כהן ח"ט קכב
 שם פ"ח ומה שכתב בין במקנה הוא כמנו
 מחמת מיתה תורת אמת מה
 שם פ"ו וכן הכותב כל כספיו מ"ב כב
 שכירות פ"ו ובמדרמה לו שכוונת הראב"ד
 היתה לומר שדבר שאינו צריך
 לכתבו הוא מהר"ל לוי קא
 מלוה שפ"ב כ"ד שזמן לטורף בכספי לוקח
 וכו' ועדין ע"ס דברי ההשגות וכו'
 מהרש"ט כהן פ"א פא
 שם פ"ב וכל המצות שבו האשה וכו' ע"ס
 מה שכתב בפ"ב מהלכות אישות
 תורת אמת קכח
 שם ר"פ וכן המלוה וכו' ע"ס לא תעלה לו
 וכו' שם רכו
 טוען פ"ד דבריו בכאן הם מזה שאמרו פ'
 גט פשוט וכו' מהרש"ט כהן פ"א
 דף פא

בסוף משנה

ת"ת פ"ו המולול בדבר א' וכו' פ"ד דעדות
 שכיבו וכו' ועיין במהר"ל לוי סי' קיד
 בני שמואל דף קלב
 תשובה פ"ג ויש עבירות קלות מאלו וכו'
 משה במשכת אבות וכו' מהר"ל
 לוי כד
 שבת רפ"א כתב הר"ן כינ"ד גורר אדם
 וכו' כ"ד א' שהוא גורר אכל בגדולות
 דברי הכל מותר מ' הרדמ"ט משא"ל
 שם פ"א כתב הרמ"ך הנה ליה לפרט דוקא
 דק שאינו באכל מי אכל ודק הבשיל מי
 מהר"ל לוי כח
 אישות פ"ב בשבדוקין את הבת בין בפני
 הזמן שהוא כל שבת וכו' וכו'
 מהרש"ט לובלין קלט
 כדמס

שם פ"ט האומר לאסור הרי זה גיטך ולא
 תתגרס בו וכו' מהרש"ט כהן ח"ט קפו
 שם פ"ה ה"ק בתשובה וליושם שם פ"ה
 פ"ו כיון וכו' שם קפז
 שם זמירי רבינו כלמוד שאינו אומר
 ואם מתו יבא גע' שם קפח
 שם פ"ח לפ"כ י"ט לבעל וכו' ועדין יט
 לבאר דעת רבינו שכתב בפ"ו מהלכו'
 אישות וכו' מהר"ל מ"ים ח"ב נא
 יצנים פ"א כלל ש"ל דבר שרבינו פוסק כר'
 דאמר אישתהו אישתהי מהרש"ט כהן
 פ"א דף פא
 שם פ"ד היתה רגלו עמוקה זו היא מומרא
 דאמורא שהוכרתי בסמוך תורת
 אמת קמז
 א"ב פ"ו אכל במזמרת כבוד רבינו שהיא
 אסור וכו' מהר"ט כהן פ"א דף קסו
 שם פ"ט ואין כן דעת רבינו והטעם משום
 דכל קבוע שט"פ
 שם פ"ב בר' ש"נא לו גומה שאמרו שם נבי
 מעשר ראשון שם קסו
 פ"ח עיר שבה במצור וכדכ"ה שם ע"ב ק"א
 שם פ"ג נ"ג שלם בדקו אחריו זה פשוט
 שאין הודעת המכות מעכב דעבד
 תורת אמת כ
 מ"א רפ"ד אין אסור משום כבלה וכו' אלא
 שקשה לי הנימרא שפירק לו הלוקין
 מהרד"מ מפא"ב קכב
 גזלה פ"ו ורבינו סובר כבד אלא שאינו
 צריך וכו' מהר"ל לוי קי
 מובל ומזיק פ"ח וכל דע"ס אלו ופ"ג
 שמחוקי המלך למשכן ומתת דבר'
 אלו איש על שכירו תורת אמת עו
 מזכרה רפ"ב היתה הקובא פחות מזה וכו'
 געין במהר"ל לוי סי' כ' מהר"ל ע
 משא"ל מו
 מזכה פ"ב ה"ק חבד דר' כך הוא סי' בים

שכונות פ"ה זה המכתב סלח מלכתבו ברוך
מחיו וכו' מהר"ט בהן ח"ה דף לר
פרומות פ"ו הוא עוסק בר"ט ואק ק"ב בר
עקיבא פ"ה
זכיה פ"ב ככיו לפלוגי ואחריו לפלוגי וכו'
וקח אחר שלח אחר ד"כר בבריא

מהר"ט לו פ"ה
מלוח זכ"ן א"ס חבל נמר בקד המורט לנקס
שמים וכו' מהר"ט בהן ח"ה א"ס
אבל פ"ה מוז מזה למחל ד"ה זחם חבסורי
כ"ה ע"ס וכו' מהר"ט מוזח"י ח"ב יו
ש"ס פ"ה ימי החטבות ח"ה חס כרגל ומי שמת
לו מת בתוך ימי החטבות מהר"ט לו ח"ה עב
ש"ס פ"ה ל"ח מחזור דכנו ענמו מדרבנן הוא
מהר"ט כהן ח"ה דף פד

הגהות שיבותיות ותשובות דש"ו

ת"ל ל"ס חטבות פ"ו פסק מהר"ט שאל
יש לאחד על חבירו פסק דין שמיני
כאמ"ן לו פרעתי מהר"ט לו א"ס ח"ה קס
ת"ל דף ש"ו בעמ"ן וסע"ן על ביתו וכו' אבל
בדורו הכלל שיש פ"ה פ"ה פ"ה ת"ל ח"ה
ש"ס על אידות ראובן שאלח לקדש לו לאס
ובאלח בא שמה הוי"ב שמעון וכו'

ש"ס ר"ה
ש"ס ל"ס בויקין שיתן לו ואותם שומרים
שמעון נ"ה יתן ש"ס ע"ו פ"ה
ה"ה פ"ה פ"ה שילושן זכ"ן בר לרבינו ברוך
דא"ס ח"ה כ"ט בכתב ידו ש"ס קל"ב
ש"ס להלכות כאלות תשיבת מורי ח"ה פ"ה
לאה שמתם והגיה פקדון בוד שמעון ש"ס ע"ב

סוף

כאמ"ן פ"ו ע"ה בעמ"ן שטיפת הכלל כ"ה
מהר"ט אלקאר ח"ה
פ"ה

ברדים פ"ה כ"ן חתיב כתובתא ש"ס פ"ה
ואסור לחלול ולעשו וכו' ת"ל א"ס
מכירה דכ"ב ח"ה הפוסק על שער וכו'
וא"ו א"ס א"ס א"ס דהיה ד"ה
איוהו כסד איוהו שכויה כ"ה שאל דף ע"ה
ש"ס פ"ה וא"ו בעמ"ן ביומיו בשפרים
לעסקא ל"ס מלמדיון כפרה הלוט
דכיון וכו' מהר"ט לו ע"ב
ש"ס רכ"ל המכנה לחבירו דכ"ה שאלו
מכיו"ס יש ללמוד כ"ן ש"ס ע"ב
זכיה פ"ה הכ"ה ברה ב"ב ח"ה ח"ה

ש"ס ק"ה
ש"ס פ"ה א"ס הכותן מתנה וכו' ויש לתמוה
על הרב המגיד ש"ס כ"ו
ש"ס פ"ה ספר רכבו דתן בכל מקום כוכי
דמי ש"ס ק"ה

מלוחים פ"ה מכאן הו"ו רכבו ח"ה ח"ה
הקית"ף ו"ס ח"ה מהר"ט ש"ס ח"ה
ל"ו ח"ה הו"ו רכבו ח"ה ח"ה
עבדים פ"ה ו"ס ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
ול"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
חמירין ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
חמירין פ"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה

הראב"ד

זכ"ן פ"ה זה הדמיון איוהו מחזור א"ס ח"ה
בעדות מיתה מהר"ט בהן ח"ה ח"ה
אוסורי ג"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
חלצת ר"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
מלכות ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה

ש"ס פ"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
ש"ס ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
ש"ס ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
ש"ס ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה
ש"ס ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה ח"ה

שם ה' ק"ח אחות אשה וכו' מוכח במדק
 באומר מטיב מקראו ככתבו באחות אשה
 מהרר"א מורמו ס"א כו
 שם ה' ק"ח אחת אחי אביו וכו' ואשת אחו
 האב מן האם אין לה הפסק וכו' מהרר"א
 מוכח לד לה
 קוטיוט על ס"מ והרמבם דפסקו כ"ף ולא
 בר"ט דאמר האומר כויד שמעון לא
 אמן כלום מהרר"ן ל"ב ח"א מ
 ה' ס"א ואם כותי עשה מלאכה בשב' וכו'
 באר עכ"פ דף עט
חרש בא
 באומר לשם קדשתך והוא אומרת לא
 קדשתי ואמר עזריהם במקו פלו
 קדוה מהרר"ן ל"ב ח"א דף עט
 באשכח למכירו שידענו לזמן כלו והגיע
 שבת השמינית קודם הפרעון
 שם ק"א
 הכותן גט מקח טובט ממון אי מיקרי איכס
 שם קכ"ו
 באשכח בתם שלא יבחק נזונם בחוק אלא
 פירות בפירו מהו לשקוק בבנים
 מהרר"א ברין ח"א דף ג'
 פ' אלק"ב האובן האול תקן לשמעון על
 מנת מאס לא ויחידכו שם קכ"א
 פ' מקעח השיב בעכ"פ לפרוע מבי' לפלו
 בחדש אדר וחור ונשכח לאחר לפרוע
 באומר מן תורת אמת קכו
 פ' תפסד דנליקח דזוקא התירו למד
 המכנה איכו מפסד שם קכ"ב
 פ' משפח וגם אין תקנה ויבולס להמכות
 גליהם בכל הענין הזה שם סט
 פ' אלק"ר ר"י משיב ולא מבי' בתב' כשיין
 נשיין במהרר"ב ח"א ס' קך שם רכ"ט
 פ' אלק"ח ח"א עם הקיא שטיא מהרר"א קאר
 ב"מ ס' ר"ח משפח נד קכ"ד

שמות ותורת הבית

פ' השולם על הקיא דאמר רב אשי ה"כ
 מקטרג דקמני ס"א וחס אמר לוח
 בשני עכמו מהרר"ן ל"ב ח"א דף ס"א
 שם וסא דאמריק מדים ל"ב שם ט"ס ל"א
 השיא לכתולה אבל דיעבד כשר שם ס"ה
 פ"ה קורו משמן של גאוכי טאס ג"ב של האוכה
 משלמת האונן למעלה דכונן בשדרס
 פ' פ' שם ח"א נ"ב

הראש ש"ה

כלל מ"ו בענין מעכ"פ אס מתי וכו'
 מהרר"ן חכ"ב ככ
 כלל פ' ושאלתם דרבני התקנה וכו' אין
 בדברי היודשים וכו' מהרר"א קאר"ד
 כלל י"ג ושאלת איה הכוונות והכוונת
 בתוך הבית וכו' מהרר"א חלשך י"ט
 כלל קכ' ראובן שמהר לשמעון מרחק של
 יין שם ס'
 כלל פ"ה שלא אמר אדם עשוי עש מה
 ס'אמר בכלל ס"א פ' י' שם ס"א
 כלל

הנהגות מיטונות ותשובות דשייכו

כלל ז' על עדות מכלוק בן מלול ור' אשה
 ב' ד' סוכי' ונעש בחג ס' ב' ור'
 ג' במהדרס אלשיך ס' ח' כי ובעזרית יוסף ס'
 ד' מהרהר' ל' ח' ח' ד' ח'
 כלל ח' מה' רואה אני סייב' מינה את ר' שלמה
 שליו להולכה וכו' ונעש בחג ס' ג'
 ונת' ס' ל' ור'
 כלל ט' באשה אחת שמתקדשה בטבעת
 שאולה
 כלל י' ל' אשר שאלת אם כאב יכול לעשו'
 שליו לקדש בתו
 כלל יא' ושאלת על אשה שמחל' כתובת'
 וכו' וכו' וכו'
 כלל יב' ובהלכת בתיבתו יאמר הסופ' וכו'
 ויהיו ב' עיניו חתומה
 כלל יג' כל' ואעפ' שיכול לומר פרעתו אינו
 יכול לומר טעיתי
 כלל יד' פ' ב' דין אם מוקדין לכבשי יתומים
 קטנים בתוך חומן
 כלל יה' כל' אלוסי וקירו חזר' תמה בהקוף
 בחזקת הנשים ליסלקו בו תרי'
 כלל יז' קהל שהסכימו לעשית תקנה עם
 מ' ב' שנובה המתחלת בכו' שהחרימו
 על קהל ח' ואין השניה כלום תורת אמת כי
 כלל יח' על ראוון שסדך בתו וכתקלקלו
 סוכותיו ועיין במהדרס אלשיך סייבן
 פ' י'
 ס' בסאלתי על ראובן שנשבע שלא למכור
 משלו כלום
 ס' ח' והא' דאין כותבין בשטריו הלואה
 הייבו בסאין ידוע לעדים
 ס' יג' יעשו כל בכל אחר תאמר האלמכ' במגן
 וכו'
 כלל יד' ע' כל וזין שלא כוונ' בשטר שכתב
 יותר משני עדים
 כלל יז' ע' ראובן שכתב קרק' לבנו ע' שלא
 יחול עליו שום חוב עם התשובה
 הסמוכה

כלל כ' על עדות מכלוק בן מלול ור' אשה
 ב' ד' סוכי' ונעש בחג ס' ב' ור'
 ג' במהדרס אלשיך ס' ח' כי ובעזרית יוסף ס'
 ד' מהרהר' ל' ח' ח' ד' ח'
 כלל ח' מה' רואה אני סייב' מינה את ר' שלמה
 שליו להולכה וכו' ונעש בחג ס' ג'
 ונת' ס' ל' ור'
 כלל ט' באשה אחת שמתקדשה בטבעת
 שאולה
 כלל י' ל' אשר שאלת אם כאב יכול לעשו'
 שליו לקדש בתו
 כלל יא' ושאלת על אשה שמחל' כתובת'
 וכו' וכו' וכו'
 כלל יב' ובהלכת בתיבתו יאמר הסופ' וכו'
 ויהיו ב' עיניו חתומה
 כלל יג' כל' ואעפ' שיכול לומר פרעתו אינו
 יכול לומר טעיתי
 כלל יד' פ' ב' דין אם מוקדין לכבשי יתומים
 קטנים בתוך חומן
 כלל יה' כל' אלוסי וקירו חזר' תמה בהקוף
 בחזקת הנשים ליסלקו בו תרי'
 כלל יז' קהל שהסכימו לעשית תקנה עם
 מ' ב' שנובה המתחלת בכו' שהחרימו
 על קהל ח' ואין השניה כלום תורת אמת כי
 כלל יח' על ראוון שסדך בתו וכתקלקלו
 סוכותיו ועיין במהדרס אלשיך סייבן
 פ' י'
 ס' בסאלתי על ראובן שנשבע שלא למכור
 משלו כלום
 ס' ח' והא' דאין כותבין בשטריו הלואה
 הייבו בסאין ידוע לעדים
 ס' יג' יעשו כל בכל אחר תאמר האלמכ' במגן
 וכו'
 כלל יד' ע' כל וזין שלא כוונ' בשטר שכתב
 יותר משני עדים
 כלל יז' ע' ראובן שכתב קרק' לבנו ע' שלא
 יחול עליו שום חוב עם התשובה
 הסמוכה

הנהגות על קנב תשובות הרא' לתומת יעריס
בי' קנב

טור

א"ה סי' תנח וכן שופרים ע"ז קירקפ
טיגא מכלל ריבוק אנרים מהר"ט
אלקאר קס
פ"ם קלג והקיד בבקר בלכד לפי שזח מנותו
בבקר ובערב וזה לא היתה מנותו לא
בבקר מהר"ט אלקר קלח
ד"ם תיגה ופסק הר"מס ז' כד' ליעור סכת
תערוכת חמץ עוכרים עליו מהר"ט
מודיכא א"ח כה
סי' תכ"א וכל הכל' דקיד להושל ידומה
כמותם עם מ"ט ב"ד סי' קכ"א וכל
דיוק' כשנשחטם בכולו מהר"ט כהן ח"ן קך
סי' תכז וא"ח הראש ז'ל התיר ז'ל בתשובה
גמורה להם
סי' תקסד אבל גמר מעודתו ואמ' לאמר
ויסן בחיך הסעודה פ"ס ח"א דף כט
סי' ש"ל היטבת על המסכר ומתה מביאין
הכין בעתת חק' דרך ד"ה מהר"ט
אמרלם מ
סי' תלז המסכר בית לשכורו בארבעה
עשר מ' קהשתח בידו וכו' משפעי
סמואל א
סי' תנח עגל שכולד ביו' טוב מנער לשוחטו
אם האם וכו' ולשון ב"י בבי שמאל
דף קלס
ס"ס בכור בזמן הזה שאסור לשוחטו בלא מים
פ"ס פ"ס
פ"ס מותר לשחטו לבתחלה וכו' לר"ת אם
יש וכו' ולשון ב"י
פ"ס סי' תנח גבי עיסת דגן ואורז עם מ"ט
בסי' תיגב והר"ף פסק כחכמים ולזה
הסכים א"ח הר"מס ז'
סי' תקיג ואפי' כתערב באלף כולן אסורות
על א צו ג ז ולשון

השמוכה לה וקומיא על הטור סי' ק"א
פ"ס רכח
כלל ע"ז תשובות הרא' בסותרות וזאת
זו בענין עד ולא עד בכלל ומיין
במהרדסם בח"ס סי' ק"א פ"ס קנב
פ"ס ברוס סכלל ראובן ית את אביו יהיה
בירושם ש"ח פ"ס לב
כלל פ"ו יפס דכתם מאח' שראובן אחר על
סמיון בחיוו פהיה בן דודו פ"ס גב
כלל פ"ח הטואל גוף חבירו לעשו' מלאכתו
אינו טיב באובן גופו פ"ס פ"ס
כלל פ"ו ראובן ושמעון פ"ס שותפי לעשו'
מרדעוס פ"ס קלד ה
כלל פ"ט יקבל החכם הנכבד את תשובתו
על אשר שאלת יעקב שנית פ"ס קא
כלל ק"ו כל בזה דאין שלוק כיון דגביין
מעטלמלי פ"ס פ"ס
פ"ס לפיכך כפי דאיונו יכול למכרו בשביל
הסלכות של המרתק פ"ס קנב
כלל בט ראובן ושמעון יש להם בית
בשותפות וכו' פ"ס קכס
פ"ס סי' דכתי שחיו שותפים במחנה וכו'
משפצי דקס כא
כלל ע"ז סי' ה' כלל' שהדק פ"ס כסתלי
כיון ששטרו מוקדם וסעיד לו ראובן
מההדר' שד"מי ח"א
כלל פ"ח א' כשטר שלם ככתב פ"ס המורה
פ"ס ב ג
בענין כששפוי הראש סותרין את תשובותיו
ועיין ב"מ סי' עד פ"ס
כלל ה' סי' ד' הילכך בבדוק זה אם הסמכין
וכו' פ"ס ח"ס ב"ל וסי' ד' קהל סהסחיו
לעשות תקנה מההר" לוי כד
כלל פ"ו סי' ג' לא הכתי דברוכ' כי מאחר
פ"ס כב ג
כלל פ"ט סי' ה' גויתר מוק' אנו אומרים
בכמה מקומות פ"ס קך

פי' ס' כהמ' או חיה שפסקו פללה לא ואכלו
ממנה אלא ע' בדוקה וכו' טעם למת
כתב דין זה' באר שבע דף ק
ר"ס מ' ג' חללים יש לו ללב א' גדול באמצע
ואחד קטן בימינו וכו' מהר"מ
מפאנו כב
אח' מי' קלכ ולפדש' תכשא בו לכתחלה
וכך הוא דעת הר"ף' מהר"א מורחו
ח"א פו
מי' ג' הביאו פתובחך או השבעי ג'
והשבעי' ע"ש ואף כשיש בודו כחובה
כתב הרמ"בם שפיוכה שבושה' מהר"ל
ג' חביב קט
מי' קד ואמילו אמר להם אמרו לסופר
לכתוב וכו' ע"ס מ"ט בסי' מי שצושה שלוח
לחמס לו מהר"ס אלשקאר כב
רס' כ"ה הכסף שמקדש בו נרדף שיהיה שלו
אבל אם גנב או גזל וקדש בו ודבר
המז' זל' מהר"ל' לב ח"א דף מ
מי' זל וכן אם שדך במו הגדולה והיו לו
בנות אחרות' ש"ס לח
פי' קכ"ו כתב הרמ"בם וכו' ובעל העיטור
כתב' ש"ס טל
מי' קמ"א אחד אומר בפ"ב וב' אומרים בפ"ב
ש"ס לח
מי' דמספא ליה בקאי מילתא ואוליכין בה
לחומרא' ש"ס מ
מי' כתב הרמ"בם מ"ס השאמה ונרשי הכפל
חיבים בקבוצה' ש"ס ח"ב כח
מי' יז' אין מעדין עליו אלא אם כן ראהו
עין שלמה ימים וכו' ונעין במהרש"ל
בא"ה פ' כד' מהר"ל קארו פ'
מי' הפוסק מעות לקטנו' מהר"ש מדינה
פ"ה סד
מי' לו קדשה אביה בבקר וקדשה עצמה
בערב ושניהם ביום ששלים בוששה
קדשים' מהר"ש כהן ח"א דף ע"ח
פ'

פלשון כ' ב"ד סי' כז' אפס ד' פירש דבריהם
משפט נדק לכ
רי' סי' טענ' וכתב' הרמ"בם סאין הגדולים
מוקדמים על הקטנים' מהר"א
מורחי ח"א עז ע"ח
פי' יז' כהמה שפסקה אמה הו"ס וכתערכ'
באחרות וכו' וסי' כז' וכל' טעם מקנה אפי'
לפסק דרוסה שכתערכה באחרות וכו' ע"ס מ"ט
בסי' ק"ג והא' דשריבן כשפירש א' מהם מהר"ב
מהר"ל' ק"ב ח"א דף קלו
פי' קס"א ורבות לאוריותא קהא דרך הלואה
ש"ס ע"ט
רס' ד' אין הכדור חל עד שזנבא כשפיתו
ויהיה פיו ולבו שוין' ש"ס כ
רס' קי"ט המוכר דברים האסורים מעבדיו
אותו ומשמתן אותו' ש"ס ח"ב פג
רס' רפ"ו אכל אם היות לו פנו תפילין וכו'
וכתב הרמ"בם' מהר"ל' שג"ד ג'
פי' קי"ז מי שצדק לו ככלה ונרפה וכו'
למכרה לגוי או ליתכה לו במתנה'
מהר"ש כהן ח"א דף לג
פי' קל"ב והא' דדמי' זכ' וכו' ע"ס מ"ט קמ"ט
גוי שהולך לורד' ש"ס פ
פי' ק"ס והרמ"בם אפ"י בקתם וכספד
המנות כתב דבדבר מותר' מורה
אמת קס"ב
פי' קס"ה ואם הנפישו עליו ויקר מן החומש
יפדע לו ממכר שדש וכו' ש"ס קכג
פי' קס"ט ושרא' שאמר לחבירו לזה לי מעות
מהגוי דבני אס' כתן לו משכון' ש"ס קעז
פי' קס"י וכל עניניו בין להודיעי המכור
לקבלם' ש"ס כ
פי' קס"ב וכשנא לשומו מותר לתלוש המזר
של מקור השמיטה כדי לעשות מקום
לשמיטה' בני שמואל דף קלו
פי' קס"ג ונש' לשונות מהטור וכו' וסאר
הפוסקים זל' ש"ס קלז

ס' ואפי' לא שירך ואמר לו בתך הגדולה
מקודשת לו וכו' דכרי ריבות קטע
ס' האומר זה בני או יש לי בנים כאמן
לפטור את אשמו מן היבום מהרר' א
ן חיים ח' לה
ס' קצ כתב הרמ"ם ב' ויבמן סיכמו שחי
יבמות וכו' מהר"ם איסורא מ
ס' קיב אבל בחייו חייב לוונן מפקת
אכשא וכו' מהר"ם מלובלין עט
ס' ויבן אם יש מלמדה בעולם ובא עד
א' ואמר
ס' קיב הבת לבני עישור בכא' חסוב ככה
של האמין תורת אמת קנב
ס' כו אבל מ' א' הר"א ז' וכו' עם מ' מ
ב' קל' ואם מאר מודעא תחלה
ס' קעמ לא יאמר אדם לאשתו בזמן הזה
ס' קמא וקמח בעל שכתב ג' לאשמו וכו'
מהר"ר לוי ו
ס' להי הלכות ואם נשבע העבל ליתן לה גט
ס' ו
ס' על וכן כתב הרמ"ם שם שאל
באו לדון ומבע וכו' וטעם למה
הביא שם סברת אב"ה ולא בס' ע' מהרר' א
ן חביב קע
ס' והרמ"ם כתב דוקא שלא בפניו שכתב
הודה לו וכו' מהרר' א' לב ח' דק' קו
ס' עז אבל הרמ"ם כתב שנים שלוש בשטר
אמר
ס' קנה הראשון עשאו בלשות וכו' עם מ' מ
בס' מ' אבל במכיו וכו' שם ח' ל' ל
ס' עמ טעמו הלוייתך ענה וכו' עם מ' מ
בס' ע' אבל הטוען להר"ם ומייבוס
פנוסה ובגא' ל' טבע מהר"ם טראכי ח' כ
דק קע
ס' וד באוב כה"ה אם יש ב' ת"ה בעיר אשת

וכו' ועיין במהררש"ל בח"א סי' ב' ס' ג
ס' ל' הכשבע להכחש את העד עם מ' מ
בס' פ' ונעש' שוד חסוד על פי ב' עדים
ועיין מהר"ש מדינה ח' מ' קנב
ס' קיב אבל אם קנה קרלש והפנה עמו
המוכר על מנת וכו' מהר"ם כהן
ח' כ
ס' קנב הכשל שאל לדין עם אחר שמחזיק
בכסא' אשתו שם ס' מ
ס' רכב היו לו ב' סדות א' גדולה וא' קטנה
שם ח' דק ל' ל
ס' קנב ואם מכר החצר ופזיר הכי' לעצמו
שם ס' כנו
ס' קמט והי' שירד בכסא' קטן והיה בידו
המחזיק שם ס' ר' ר
ס' קנב איבא מדבואתא דם ל' דככל מורי
לדינה אלא כוכ' שם ח' ר' ר
ס' פב אם הודה המלוה שטענה על מכא' י
שם רכב
ס' רנ' מתנת ט"ה שירש שנינא רבין י
שם ח' כ' כ
ס' רכא בקש מחבירו שיתן לו דשות ולסוף
שם ז' ז
ס' קנה אחר שליח למלוה הכה מצותך
שאלה לך פלוני ועיין בס' א' קא
ס' כו
ס' כו מה ששאל גם המקבל עליו בקנין
לילך לדון בעש' מורת אמת סב
ס' רכב ואם אחר פנו מאתים וזו לכב
בכורתי שם קמח
ס' או שניתן לשנים סדה אחר וכבא תנתן
לפלוני חביה שם קעמ
ס' קנב מכאשי כתוב על שם רבינו יונה
שאל אחר המערער שם ח' ח
ס' קמט והמחזיק בהקדשות בגון הקדש
של עניים שם קעב
ס' קנב מ' שטעמא אותו לפתוע בעד
ס' 3 39 2 מחזור

כ"י פנה בת הכל בו שבתת בהמה ומחמר
 ז"ל אחר שנקראת מלאכה הרי זה ב"ט
 בני שמואל דף קל"א
 סי' תנו וכתב הר"ן ומויכה שמעיק' שם קל"ב
 סי' תנו כתוב בהנהיג אשתי בפ"ק דבבבא
 שם שם
 סי' תרל"ב מ"כאן אני אומר ומפרט דמאי
 דאמרינן דבסכך וכו' מהר"ט כהן
 מ"ג כה
 סי' קנ"א ולי אין בורך בזה דאין מוכן הברכו'
 וכו' מהר"ר לוי מד
 סי' תנא תימא אי באורכו בעשת איסורו
 שם שם
 דף תע"ג ראובן שנו' מוכר בנו והשביעו
 שלא ילנה מהר"ט מדיבא א"ה מח
 בריש סי' ר"ח אבל דברי הרמ"ב כ"ב כדברי
 הפירוש הראשון מהר"ט כהן ס"א דף א
 ס"ס ריו מי ששבע סתם שלא יצחק שום
 בחוק' שם שם
 סי' קצ"ו ושאל ז"ל שמה שכתב הרמ"ב
 שפטורים מקרבן' שם שם
 ס"ס קס"א כתב הרמ"בא בתשובה אגב גירא
 דענין קרוב אני לומר' תורת אמת קס"ב
 ס"ס קס"ו הבעל את הבתולה וראתה דם
 בשעת תשמיש כד' וכו' ימאית בביתו וכו'
 סי' שט"ו ולענין הלכה כקייטין כדברי
 הרמ"ן שם ככוסים בטעם וראיה
 שם שם
 סי' קפ"ד שם כדרימא ופלאותא דדני ורנן
 שמועין גמלי' מהר"ט מלובלין קי"א
 סי' קפ"ח ומו"מ שכתבו רבינו ור"י בה"א עובד'
 דר"ט'
 סי' כו אבל מדברי הר"בא שכתב רבינו
 משימ' שם קד
 סי' סט איכא למידק משמע שצריך שהגו'
 יספיק ל"ק וגם שיהיה ישרא ככס' ויבא
 באר שבע דף כח
 כ"י נד כתב המדרכי כס"פ אין מעמידין
 שם ק
 סי' כו והפ"י שכתב רבינו השם הר"ף לא
 מנאמי' שם שם
 סי' דא כתב אדוני אבי הראש' בתשובה וכו'
 דבריו רבינו באו סתומים מהר"ר
 טראני ז"ר דף כ"ה
 א"ה סי' כ"ט ומ"ס א"ס אמרה הן וכתן לה
 וכו' מהר"ר קארו
 סי' לא ומשמע דס"ל כהר"מ דהלכה כרב
 חסדא ט"ט הוא וג"ל דליק הלכתא
 כרב חסדא' שם שם
 סי' ל"ח ורבינו שצריך שיהיה ידוע בעדים
 שהם שלו' שם יכ
 סי' קכו והא דאמרינן הפילה ומורה וספילה
 חוזקה לנפלים לא אמרו לא כמי מלא
 ילדה' מהר"ט כהן ס"א דף כב
 סי' קמ"א כתוב בתשובות הרשב"א מנחה
 בא' שצדך בלוי קטנה' שם פ
 סי' פלוגתא דתנאי בפרק בא סימן ופסק
 הר"ש כמאן דאמר דכדקת'
 מהר"ט מלובלין קל"ג
 סי' קכ"ה ומו"מ כהגו' להחמיר לעשות מוקף
 גויל וא"ס י"ב בו איתיות דבוקות'
 שם קד
 סי' קס"ט ואפילו בלא חוקת הסכס' גס
 בספר התרומה' משפט נדק סה
 סי' קי"א ראובן שכתב לאשתו שלא ישא אחרת
 עליה וכו' תורת אמת סד
 ח"מ סי' כ"ט ומהא דגט פשוט זמלשון
 הידועלמי וכו' מהר"ט אשך קד
 סי' ע"א ומה שכתב שאם העדים בפינו וכו'
 מהר"ר בגלל כ"ה
 סי' דא אלמנה שזדנה וכו' ובה"מ סי' ק"ד
 בראובן מלך חסד מלוי' מהר"ר
 טראני ס"ח
 קנ"ה דקדוקי וקנהות ב"ד וא"ס בשארי והודה
 כ"י

כ"י פנה בת הכל בו שבתת בהמה ומחמר
 ז"ל אחר שנקראת מלאכה הרי זה ב"ט
 בני שמואל דף קל"א
 סי' תנו וכתב הר"ן ומויכה שמעיק' שם קל"ב
 סי' תנו כתוב בהנהיג אשתי בפ"ק דבבבא
 שם שם
 סי' תרל"ב מ"כאן אני אומר ומפרט דמאי
 דאמרינן דבסכך וכו' מהר"ט כהן
 מ"ג כה
 סי' קנ"א ולי אין בורך בזה דאין מוכן הברכו'
 וכו' מהר"ר לוי מד
 סי' תנא תימא אי באורכו בעשת איסורו
 שם שם
 דף תע"ג ראובן שנו' מוכר בנו והשביעו
 שלא ילנה מהר"ט מדיבא א"ה מח
 בריש סי' ר"ח אבל דברי הרמ"ב כ"ב כדברי
 הפירוש הראשון מהר"ט כהן ס"א דף א
 ס"ס ריו מי ששבע סתם שלא יצחק שום
 בחוק' שם שם
 סי' קצ"ו ושאל ז"ל שמה שכתב הרמ"ב
 שפטורים מקרבן' שם שם
 ס"ס קס"א כתב הרמ"בא בתשובה אגב גירא
 דענין קרוב אני לומר' תורת אמת קס"ב
 ס"ס קס"ו הבעל את הבתולה וראתה דם
 בשעת תשמיש כד' וכו' ימאית בביתו וכו'
 סי' שט"ו ולענין הלכה כקייטין כדברי
 הרמ"ן שם ככוסים בטעם וראיה
 שם שם
 סי' קפ"ד שם כדרימא ופלאותא דדני ורנן
 שמועין גמלי' מהר"ט מלובלין קי"א
 סי' קפ"ח ומו"מ שכתבו רבינו ור"י בה"א עובד'
 דר"ט'
 סי' כו אבל מדברי הר"בא שכתב רבינו
 משימ' שם קד
 סי' סט איכא למידק משמע שצריך שהגו'
 יספיק ל"ק וגם שיהיה ישרא ככס' ויבא
 באר שבע דף כח

פ' ל' וְלַעֲבֹד בְּדָוָן שֶׁלִּפְנֵינוּ כָּל דְּכִין
 דְּהִירוּסְלָמוֹ מִשְׁפָּקָא לִיהּ וּבְנִמְרָא דִּירָן
 מִשְׁמַע מִהֲרָס כִּין סָא דִּף מִב
 פ' רח וּמָמָה שְׂכִיתָא וְכַמְדָּן כְּדָמוֹ דְּכִרְס
 פ' הללו שְׁס קַעֲב
 פ' רמח וּכְלָל דְּהִדְמָכָּם מִתְרָן קוֹטִיא זֶו גַּם
 פ' בעבין אַחֵר שְׁס יֵא
 פ' רגב עַל מִשְׁרָא זֶל אֵם מִתּוֹ בְּלֵא בְּכוֹ
 פ' קעו שְׂכִים שְׁהִים לָהֶם חֹב אֵלֵךְ אַחֵר
 פ' נעמד אַחֵר מֵהֶם שְׁס קָל
 פ' קכב הַמְדָּסָה אֶת חֲבִירוֹ הַנּוֹטִיא
 פ' רגב וְהַשְׁתָּא בְּדוּקָא בָּקָם רִשׁוֹ וְעִין
 פ' בַּתָּא מִי קַעֲבָה שְׁס חֲגִיב
 פ' וְאִיבָא לְמִידָק דִּהָא יִרְשׁוּ אַחֲרִים דִּקְתָּנוּ
 פ' הִיכִי מֵהֵכָּה וְעִין בַּתָּא מִי קַעֲבָה שְׁס שְׁס
 פ' קנה וְכוּ' דִּין בְּתַסּוּבוֹת וְלֵהֲרַשֵּׁב גַּבֵּי
 פ' קנין שְׁס פֶּד
 פ' טִיב עַל רִאוּבֹן שֶׁהַשְׁכִּיר בֵּית לְמִיתָוֹן
 פ' לִשְׁנֵה אִוִּיתָר וְזִמָּה שְׁמַעֲוִין אַחֵר ב' אִו
 פ' גִּחַ שְׁדֵר בִּו דְּכִרְוֹ רִיבּוֹת שְׂכִו
 פ' פֶּח וְכוּ' דִּף רַעֲב רִאוּבֹן מִי לְמַעֲוִין
 פ' מִכָּה בְּשִׁמְרָא וּבְכַמְדָּן וְשִׁס לִו שְׁמִר
 פ' אַחֵר שְׁכַחְבַּע לִו תּוֹרַת חֲזוֹת עֵד
 פ' קִנן רִאוּבֹן דֵּר בְּאוֹשְׁקָא וְהוֹשִׁיב חֲכוּבִי
 פ' בַּתְרָא קִימָה שְׁס סַע
 פ' פִּיחַ דִּין כֶּתֶב הַרְשָׁבָא מִי שְׁכִנֵּן מִידֵּו שִׁמְכִיר
 פ' בִּיתֵּו וְכַסָּא קִנָּה עַל שְׁאֲלִיחוֹ עַל מִי
 פ' שִׁיבָא עֲלִיו שְׁדֵר שְׁס קִלָּב
 פ' קִנָּה כָּל שְׁכַחְבַּע שִׁים לֵאדָּם עַל חֲכִיר
 פ' חֲכִירִי שְׁס סַח
 פ' קִדָּר חֲלָן הַשְׁשִׁי לְאִוִּירָה אִין לִו שִׁיבֵּו
 פ' נִאֲשִׁי כָּל שְׁהִיב יֵס לִו חוּקָה
 פ' שְׁס קַעֲב
 פ' קִמָּה שְׁלֵט הַמְשִׁי בְּהַקְדָּשׁ טַל חֲכִיר
 פ' חֲמַל קִנְדִּים שְׁס סַח

פ' קעב עַל הַחֲמִין שְׁחֲלָקוֹ וְיֵס בְּחֲלָקוֹ סָל
 פ' כָּל אֲחִילָן שְׁס קַעֲב
 פ' לִד ב' תַּסּוּבוֹת הָאֵל כִּתֵּב הַרְשָׁב זֶל עַל
 פ' הַשְׁתָּא לְפִרְעָא לְחִיבֵּו וְכוּ' הֵכ מֵאִוִּירָה
 פ' אֵם עֲלִים מִעֲדִים שְׁהִיב חֲשׂוֹד שְׁס קַעֲב
 פ' קַעֲב וּבִתְשׁוּבָה אַחֵר כִּתֵּב עַל רִאוּבֹן
 פ' וְשְׁמַעֲוִין עֲסִיו דִּרִים וְכוּ' שְׁס עִו
 פ' כָּח וְכַסָּה שְׁלֵט רִאוּבֹן הִיכ מִיב
 פ' לְשִׁמְעוֹן מִכָּה וְכִתָּן לִו שְׁס רַבֵּו
 פ' מַל עַל שְׁדֵר שְׁכַחְבַּע בְּשִׁמְרָא כָּא וְכִתְבֵּו
 פ' בִּו שְׁס לִו
 פ' קִו לִוֵּה שְׂכִיתָב בְּשִׁמְרָא לֵאקְכָה וּמִי
 פ' וְלֵא הִכִּים כְּכַסּוֹם וְזִמָּה שְׁס קַעֲב
 פ' דִּף רִמָּו כִּתֵּב הִרְעִיבָא זֶל בְּתַסּוּבֵּו מִתְרָן
 פ' הַנּוֹטִיא אֲכִי דִין שְׁס מִב
 פ' מִב בִּתֵּב הַרְשָׁבָא בְּתַשׁוּבָה שְׂכִיבֵּו בִּפִּי
 פ' הַאֲוִירָא וְכוּ' שְׁס רַכֵּב
 פ' קָה וְשְׁמַעֲוִין דִּלְלוֹ רַחֵב כ' אִו כְּפִקֵּד
 פ' דִּרִאוּבֹן שְׁס סִו
 פ' קַעֲבָה אַעֲבִי לֵאשֵׁשׁ לִית בֵּה דִיבָא דִּכִּר
 פ' מְכִלָּא דִיבָא דְּכִרְשׁוֹתִיבָה שְׁס קָבֵו
 פ' לִד וְחַב יֵאֵל עֲלִיו קוֹל דִּלָּא פִּקּוּס
 פ' חוֹשְׁטִין לִו וְאִין מוֹסְרִין לִו שְׁכַחְבַּע וְאִין
 פ' מוֹכִיבִין מוֹמֵן בְּעִדּוֹתוֹ מִהֲרָס מְלִיבְדִין סָא
 פ' זֶו וְזִמָּה לִי מִדְּכִרִיב זֶל דְּהִיכִי דְּוִוָּקָא
 פ' לְכַתְּמָלָה שְׁס סָא
 פ' כָּכ וְאִנִּי כִתְבִיתִי לְעִיל בְּשִׁמְרָא דְּכִדְכִרִי
 פ' הַרְמָכָה עִיבִיר שְׁס קִיב
 פ' דִּין וְאַפְּסִי שְׁגִירָסָה סְרִיף וְהִרְמָכָּה
 פ' וְהִרָשָׁם שְׁס יֵב
 פ' לְרַעֲמָה הִרְמָכָּה פְּשִׁיחָא דְּלִיטָא לְדִרָה
 פ' פִּלְטָוִי שְׁס רֵא
 פ' קִדָּר וְאַשְׁקִיבָא בְּגַמִּי דִּאִי הוּוֹ לִים תִּי
 פ' פִּתְחִי שְׁס טַל אֵל
 פ' סַח וְזִמָּה לִי עַל מִשְׁכַּחְבַּע הַמְדָּסָה
 פ' טַחֵס אִין כִּתֵּב יִדֵּו וְכִיבָה שְׁס קָל
 פ' קָבֵו וּכְנָכְתֵּב אֲדוּבִי אֲכִי כְּפִרָן
 פ' מוֹכִיבָא

המקבל וכו' כפי קמחאל דף קכד
 סי' מט' לא ידעתי למה לא פסק הכינו
 דבריו הרמ"ה וכו' משאת בכונן זה
 סי' סז' ואלו ואלו בפסיקא דממוכ' נקטיקין
 קולא לכתבך ועיין בבני שמואל
 סי' מהר"ר טראני ז"ר מ
 רפא וקצת דברים אלו בתיב ה"ה זל
 סי' כפ"ו מכתלות שם ח"מ כן
 סי' אקו' אכן מאלומין להאי עמי מהאי
 שם קו
 סי' לנ' ק"ל דהא ראשון כשני קו"א וכו'
 שאלות ויורה דף לב
 סי' לז' דהא ה"ה שני עדים וכו'
 מהר"ר לוי כד
 סי' קכ"ה ע"ז ל"א פאונק יס לו בתיס
 שם כז
 סי' קכ' כתב המדרכו בשאל ל' הרפ"י
 שם כט
 סי' דכט' ונעמו משום דהא ק"ל שם עב
 סי' פ"ו ה"ה מהרי" קולון שכל הפוסק
 שם פד
 סי' פה' והר"א כהן הא דרא' ולא דרי'
 שם נב
 סי' נו' כמוב' בתשוב' שנסוף ס' התשובה
 וכו' עם מ"ס בטור ז"ר סי' רלב' בשם
 הר"א
 סי' עז' ולענין הלכה שאלו קה"ה הר'
 אחרון מנראטו דין זה ויורתי לו כדבריו
 חמ"כ זל' פלוטת ב"ז דף מו
 סי' לשמו' בפי' לנ' מנ"סו וס"ס ק"ה
 שף מהר"ם איסלעס כה

ש'ע והגהות

הנה' סי' מ"ח כיוון הכבד שהיונו שם
 ואלו מקצת הכבד וכן ולשון ב"ז שם
 משאת בקימן כה
 סי' דמ"ח ש"ח שאלו ככ"י ששיר ראשון
 לפלוני און לשני שם עב
 סי' כ"ה פקיד א"י
 סי' כ"ה פקיד א"י

מדרכי הראש בפסקים

כ' ולשון הרבה בעל הלבוש ובעל מאירת
שם פ' כ' תרא ומת' כשוכ' ומשכיר וכן פירש
רש' וכו' מהר"ל ו' חביב קב"ח

מ"ק פ' ואלו מנלחין הקשה הראב"ד מכדי
רב פשא כפ"ל ס"ל דאמר ר"ה ויה

כרנ"ל הוא ומפסיק מהר"ל ל' כ' ח' כב
קידושין פ' האם מקדש ומה שכתב הר"ק

סיכא דקדש כעשה וכו' שם ח"א
דף מא

שם פ' האומר ומשמע סיכא דקאמר זה נבי
הוא דקאמן שם יד

שם ומיירי כשהביא ב' טעמות ומעיד עליו
שם ט"ל

ג"מ פ' הזור' אמר ר"א אפי' וזו' דהוסיק
בשני שמות פירוש שם ט"ל

כ"ק פ' הנוזל ענין ושינוי דנוק' סיכא דנבי
שהמאן בידו ועיין בפליטת ב' דף נב

שם ח"ב כו
כ"מ פ"ק לעול' אומ' לך דתקפו כהן מוציאין

אות' מיירו ועיין בנ"ט שם פ' ח"א דר
מקואות פ"ד השוקת שבסלע אינה פוסלת

את המקוה שם כו
כתובות פ' אעפ"י ויחלשי במה אבו קיימא

אם כשמרד כשהיא בדה מן התור'
מהר"ם כהן ח"א דף קפו

שם ס"פ ב' דייכ' וזו' רב אמר על כל דבר
שכת"ם על חבירו שם פ"ו

כדרים פ' אין בין המורד שאני מבר' דאוכא
דשכיח הוא שם ט

גיטין דפ"ק דגיטין כאמן הפל' על פלימונו
אפי' בלא שום כתיב בעולם שם פ"ו

מביעא שפ"ק דלא אמר אפי' עדיו בחיתומי
זכין לו שם כ"ג

שם פ"ו איזה כסף ואע"פ דעד צתה לא היה
רבי' להשכיר וכו' אשוקי איכסי ברשימי

לא מחזיקין ועיין בת"ס סי' ד"כו שם ל'ד
קט סיכא דאמ' לים מדעתיא פירוש התבט

עמו לאתקורא לו שם מש
בסדרין

מדרכי

א"ת לשוכות נפ' כמה מדלוקין מפטורין
בכרות דוכרי וכו' עוד פ' כל כתבי

ב"ב ר"ה ממין דאף בסעודה שלשית חייב
וכו' עוד בסוף הדעות דבבת מיהו לפ"ש נבי

פיר' של רבים וכו' עוד ר"פ דתענית ומכיר
שחריק א"כ יסדרו וכו' עוד בהלכות קטנות

דכל הפסוקים וכול' לסיבות בפסול אפי' קרי ליה
תיכין וכו' עוד בפ"ק ד"מ ושינוי כדברי

דא"כ' ספירוש לעיל וכו' ע"מ מ"ש דהקשצו
להכחיש את העד וכו' עוד פ' גיר' הנשה מעש'

בא לידי כתובות ששם וכו' ובהנחות
למה אפי' הכף אינו מות' אם יש ס' מן הזכוכ

מהר"ם אוסרלם לח ט ח
עוד בפ"ק דמביע' דאמרינן סלעין דיכרין

ופ"ס כחלקין פסוקה מההר"ם לעבין
מתכת כדיל' וזכ"פ גוד הכשה נבי' מליכת

מתוכה שיש בס' חלב שם נה
עוד יו' שאלות מעוררו' שנה ופסה במדרכי

שם פ
לשוכו כענין מסירת מודעא דנט וכו' מנו

למומר דלאחר פלאר לסופר לכחוב
שם קה

לשוכו פ' הנוזל אפי' לערשי דס"ל דבספרים
כמו וכו' שם קכ"א

קב"ח ביאורי' על המדרש' במס' חזקין ומס'
בכרות ועל הלכו' קטנות ומס' מועד

לשאלות וספ'

הראש בפסקים

כ"מ פ"ק ל' בהכנסה דמפסות תפס
מהר"ם מיכ' עז

כטו' ח"א מתנה שבתוב זה בחיים ובמות און
מחיים ובמות מחלוקת וכל לשון הר"ף
תורת אמת מנ
שס שס אס אינו ראוי ליוצאו כועלן משום
מחכה
כטו' אות יו בכל מקום שכתבתי אין חוששין
אין צריך בדיקה כלל ובכל מקו שחוששין
מהר"ם מלובלין גד
בדין אין מוגרשין כעויתיהן אלא זה בפני זה
וכו' שארית יוסף לו
כטו' אות כ"ה בשר חי שכתבו לכלי דותא וכו'
כך כתב הר"א וכו' באר שבע דף נו

הריבש

קי' רלו וכת' והא העדים המזומין לאומן
העד לא הוימיהו בפניו ואין ק"ל בפ"ב
דכתובות ופיין ס"ם רלו ובמהר"ם כהן ח"ג
ס"א מהר"ל ו' חביב דף רכ"ח
קי' כ"א כהיה המכנס שום לבעלה היא
אומרת כלי אני כותלת והוא אומ' דמים
אני כותן
קי' כ' אשת פלונית הדרה בתלמיון וזאת
האשה כסעה משם קודם כתיבת הגט
מהר"ם ו' ל"ב ח"א דף סה
קי' ש"א עש מ"ש ב"ר רס' ו' בחילוק שבועת
ביטוי וכו' מהר"ם כהן ח"ג לד
קי' שס אס מותר להלוות לישראל סבירו
ר"אל זה ה"ה עשרים דיכרין וכו'

מהר"ם אלשיך טל
קי' קיו יהודי כתב גט זמן לאשתו וכו' עוד
בס"ק ראונו יודל לתוך כרס שמעון
תומת יערים קשב
קי' ב' אבל מה שאפשר לעשות בכל ענין
ואפי' במכס המלך וכו' תורת אמת סג
קי' מו אחסא אין בבן שצריך שיהיה מחזק
בעירו
שס ככ נג

כ"ג פ"ג ומהו אס ידנה השליח וחזיר
לה המעות וכו' שס ח"ג הד
כנהדרין פ' זה בורר בשם גאון מי שנה
בש"מ בשם קרוב לו נדחוק מכיו'
שס ד
כ"ג פ' ה"א כן כחכ לי מורי מהר"ם ועוד
כתב שאס הקדוש לו שבר מהר"ל
ו' חיים ח"ב עד
שבת פ' כמה מדליקין וכוונות הכסים
להדליק הפתילה ולכבותה כדי
שתהא מהוקהבת
יומא פ' בתרא ואח"כ מכין ידו על ראש
התרגול תכנית סמוכה שס ק"א
גיטין ר"ט פרק המביא קמא אבל כי אמר
בפני ככתב ובפני כסת הימכוהו וכו'
מהר"ל לוי ח
כ"ג פ' הכוס תימה למה עשו תקפת כגול
במשקיד דבשלמא וכו' שס פ

ס' התרומות

שער ס"ב וז"ל רבינו שדירא גאון וכו' וט"ש
בגידולי תרומה מהר"ם ו' ל"ב ח"ג סח
שער בו ולרבינו האי גאון זל מכיו כתשוב'
שפסק בהמחאה סוחר עליו ואמר שאס
בתרש"ל
שער טל חלק א' מיומו אי לא תכע ליה
חבריה וכו' פלוטת ב' עויו

רבינו ירוחם

אס כתבו הדיוקים ולא כתבו פה אמר לנו
פלוני לא חייסין לבד' טועין כי בודאי
וכו' והרש"א כתב מהר"ם ו' ל"ב ח"א דף קכו
בתיב ו' חלק ח ליה וליה משבו בני אדם זה
אמר זה ואח"כ קרה שניהם שוים לגב' נ
שס מנ

פ' כ כראש מאפי' עתהא בושאת וכו' וכו' כ
 בתוך הבית' שם קצח
 פ' קנט אין שבעה זו חלה עליו וכו' ומ"ש
 בפי' שנה הספק הו' ככולד לך אם יש
 תלות וכו' ועיין במהר"א' חיים ב"ח ס' כב
 נכמהרר"ט י' ד' מ' נ"ח
 פ' שבו המעשה שהיה כך היה העיד ר' נחמן
 כיסופו כי זה לו כמו חדש ימים' שם יב
 פ' של"ה נקט' לי על דבריו דהוא דהלכו
 על שדהו' שם קס
 פ' שבו אכל חובס ממון וכיוצא בו חלילה
 מלכתל השבועה' שם כו
 פ' תעא ומ"ש הראש על שכתב חלוק על
 ג' של רעשים' שם פו
 פ' תד ואי לא ידע' ומן הכחוש השטר איצ"ל
 שידעו הכלוא' שם לב
 פ' תפג ואין אומרי' אין אדם מוריש שביעה
 לבניו' שם פב
 פ' האומר לחבירו בא וגבס לי והלך וגבס
 וכתן לו אין המשלם מתטויב' מהר"ט
 מלוהלין פא
 פ' רנב שאלת קהל יש להם כ' ת' הכנסת
 בעירם ועשיר אחד מן העיר וכו'
 פ' מהשת בכימין ד
 פ' כה וכל שכן אם בשטר השליחות שביד
 וכו' מהר"ל לוי א
 פ' קצו ולזה אין לו עליו אפי' הרעומת
 שם קיב
 פ' רעא שלשית שכבר כתמנה' שם כ
 פ' של"א ואפי' לא היה מוכר בלשון התקנה
 שם מה מו
 פ' פ"ח ועוד אחרת היתה לו' שם ח
 פ' כב מה שכתב שאחרך לאשה אחר
 מיתת הבנות איכס כלום כיון שהראשון
 דאין לירשו' מהר"ל טראני ח"ט ו

מהר"ל קולון

פ' א' וראי' לדבר שהרי כתב מהר"ל ואל
 דשאין בני העיר' מהר"ס לשך כט
 פ' סו ע"ש ח"ס א"ל' שם מ
 פ' ז דאזנן כתפסר עם הקהל לפיכך
 בהוצאות בדקה' שם ס
 פ' קצו ושרא פא"מ א"ש והדיו' שם קח
 פ' ו וא"כ כל חשב' רמיהויה קרא' שם לב
 פ' ד הכרזות סתרת לתשוב' הרש"א כ"כ
 ח"מ סי קס"ג' תורת אמת ע"ד פד
 פ' ל כן לא שנה שקדם לו אביו כעצת
 ועדים אם ימאן כד כה נע' ועיין
 במהר"קא סי' ז'
 פ' קד על חודות שרה אשר נשתתף בקינן
 מטוב' שם מו
 פ' קצו ואשר נמנת להחשיב הניס
 הרודפים מל"ת מטבי שכבר הניד ועיין
 במהר"ס אלשיך סי' קי"א' שם יט
 פ' פט ואין למיר דלמ' חסוב בדבר שלא
 בא לצולס וכו' בני שזואל ל"ת
 פ' קצו כראש שאין בעצבת שמעין ממש
 מכמה טעמי חדא דגוס איכס ולא
 עבול' מהר"ל טראני ח"ט מ"ס
 פ' קינ ודאי כ"ל דשטיטא וכו' מהר"ל
 לוי מה

מהר"ל מורח"ת שובות' והירושין
על סמך

פ' כ' בריש הלכות ראש השנה על דבריו
 הרמ"ב' מהר"ס אלשיך ח
 פ' ס' א"כ כ"ל דאין להוציא חמעות מיד רבי
 זכריה טעמות הללו דאי מקום טענות
 רכיות וכו' תומת יסורים פנ
 פ' פ"ב על דהוא דאיתיות בני תרי'
 שם קצח
 פ' סי' פ' וליכא למומר דמח"ס על מיידי
 בשליט אקראי וכו' משפט נדק ית
 פ'

קנה

ס	מ' כד אף יט לתימה למא לא יהיו בופי להוציא וכו' מהרד"ל לוי קנב
ס	מ' כז בכהן ששאל חבורה קס ז
ס	מ' כח מכלל הובית ששאל הדנקי היא ק"ל שס שס
פ'	להלכות מזולת משמע דם ל דלות תיהו דרך ורב אפי וכו' שס פט

משפט נדק במ
שם כי' כל והר"אם המכוס לדבריקס

[illegible]

מהרר'בל ומהרר'שדם

[illegible]

מהר"ר עדים

וְהָיָה כִּי יִקְרָא וְאָמַר זֶה לְדוֹקָא בְּמִירֵי וְכוּ' -
וְהָיָה כִּי יִקְרָא וְאָמַר זֶה לְדוֹקָא בְּמִירֵי וְכוּ' -

מהררשך

ח"א סי' קט"ו כל"עד סיכולי" למעון ולתבות
ובכ"כ סי' כ"ק משפט נדק יא יב
ס

מהררשך מהרררך תורת אמת תרומת הרשן רשן והראם קנט

שם מי' יט מעת' יט לנו לדקד' ולקבין וכו' מהרר' לוי פס
 שם מי' כ' לאו הרשנא חתים עליה שט פו
 שם דף לד כתב הראש בפ' איהו כשך בשם
 הרמבם שם ב
 ח"ב מי' פ"ה חדא דמאי דמוקמין כל
 המפקיד שם פו
 שם מי' קן ו'ל' לנול' מותן ל"ה כמו ששויס
 בעת הגבייה וכו' מהרר' טראני א"ה
 שם פו' פ"ח יט לתמוה על דבריו וכו' פליטת ב' דף מז
 ח"ג מי' ס' נקטה לדברי הראש זל'
 שם שם מי' ה' ויראה לעד' דיש להקשות על
 הרמ"ם זל' וכו' מהרר' לוי פס
 שם מי' ל' יט לתמוה על הר"ב זל'
 שם קין
 שם מי' ק"ח ב"ה אהיו דיכר וכו' ועם זה כ"ל
 לתרן שם כג
 מהרררך
 בית יג' נענין לא תתוודו בנזן ב"ל בעיר
 אחת מהררש אלשיך נט
 בית כ"ל ועוד כלל' דדוק' במקדש בשמות
 משה פרוטה מהרר' לוי ו
 תורת אמת
 מי' י"פ וכיון שכן אפשר לומר שמה שכתב
 מהרר' לוי טו
 מי' כו' תו'ש' לדקדק דמ"ס שם יג
 מי' קפ"ח ותמהו מהרר' הגדול בדבריו אה
 שם פב
 תרומת הרשן פסקים וכתבים

ועיין בס' ידולי' תרומה פירוש כמה דיבורים
 ולשכות הפוסקים זל'
 רשן והראם על החובש
 ר"פ בהעלותך אל מול פני המכורה
 ואורי שבעש הכמות מהרר' מורדכי
 ח"א פב
 דאם

ה'תשנ"ב

השמיטת הדפוס בשלהי הלכות רבית

וְשֵׁלֶם הַמִּלְחָמָה יוֹסֵף מִצָּרַיִם לְמַדְעָא מִכְתָּם * שְׂמֵת חֲמֻשֵּׁת אֲפִיס וְאַרְבַּע מֵאוֹת וְאַחַת עָזָר לְבִיקִירָא

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

אמר להם כעכ כח אשר נמלכו וזכרו על היום
להקדים הסדר הזה עם סבירי הנמלך גם היום

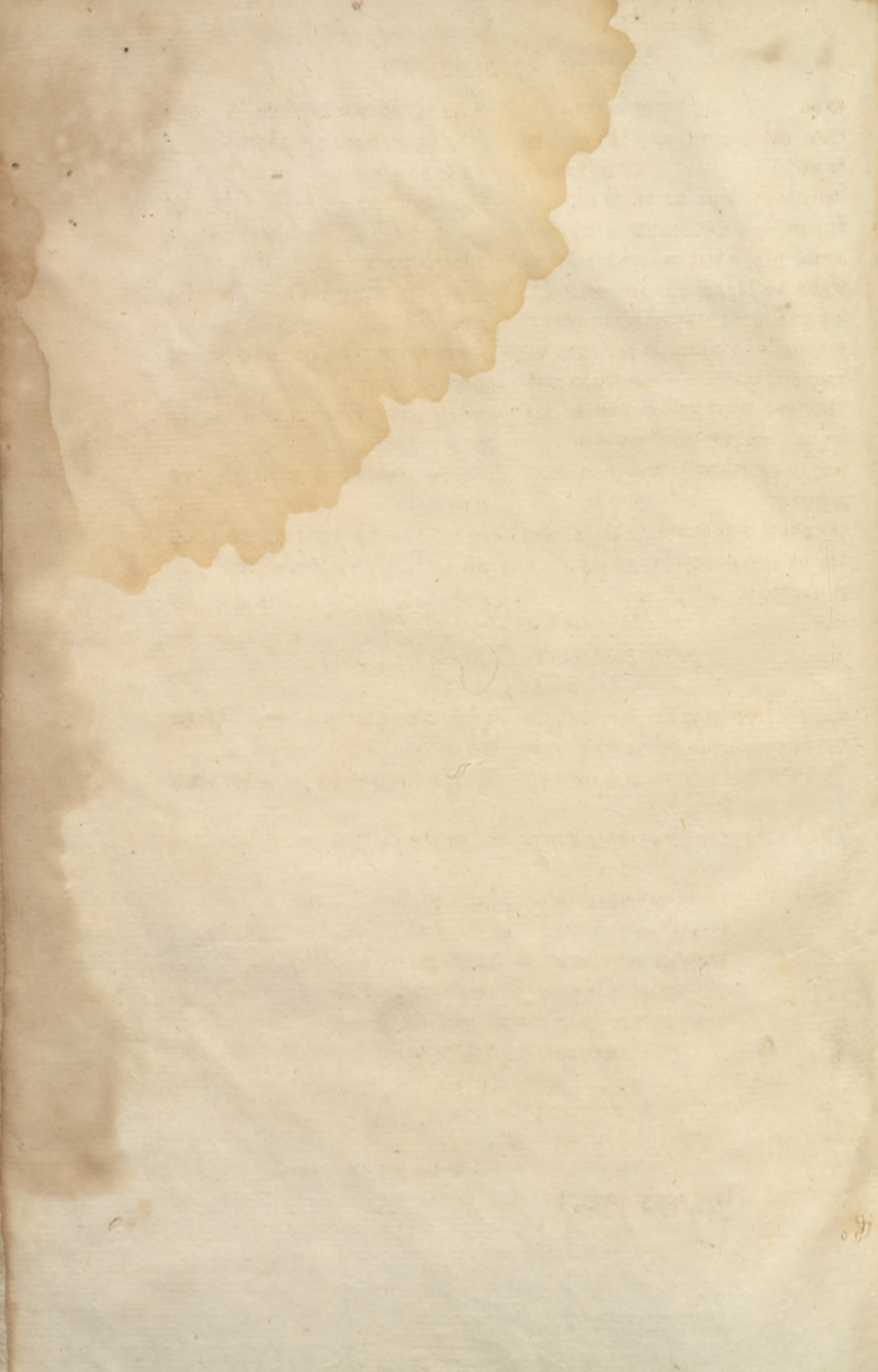
במלאכת האלמא הוא יעקב הו נכר אברהם פלוריש

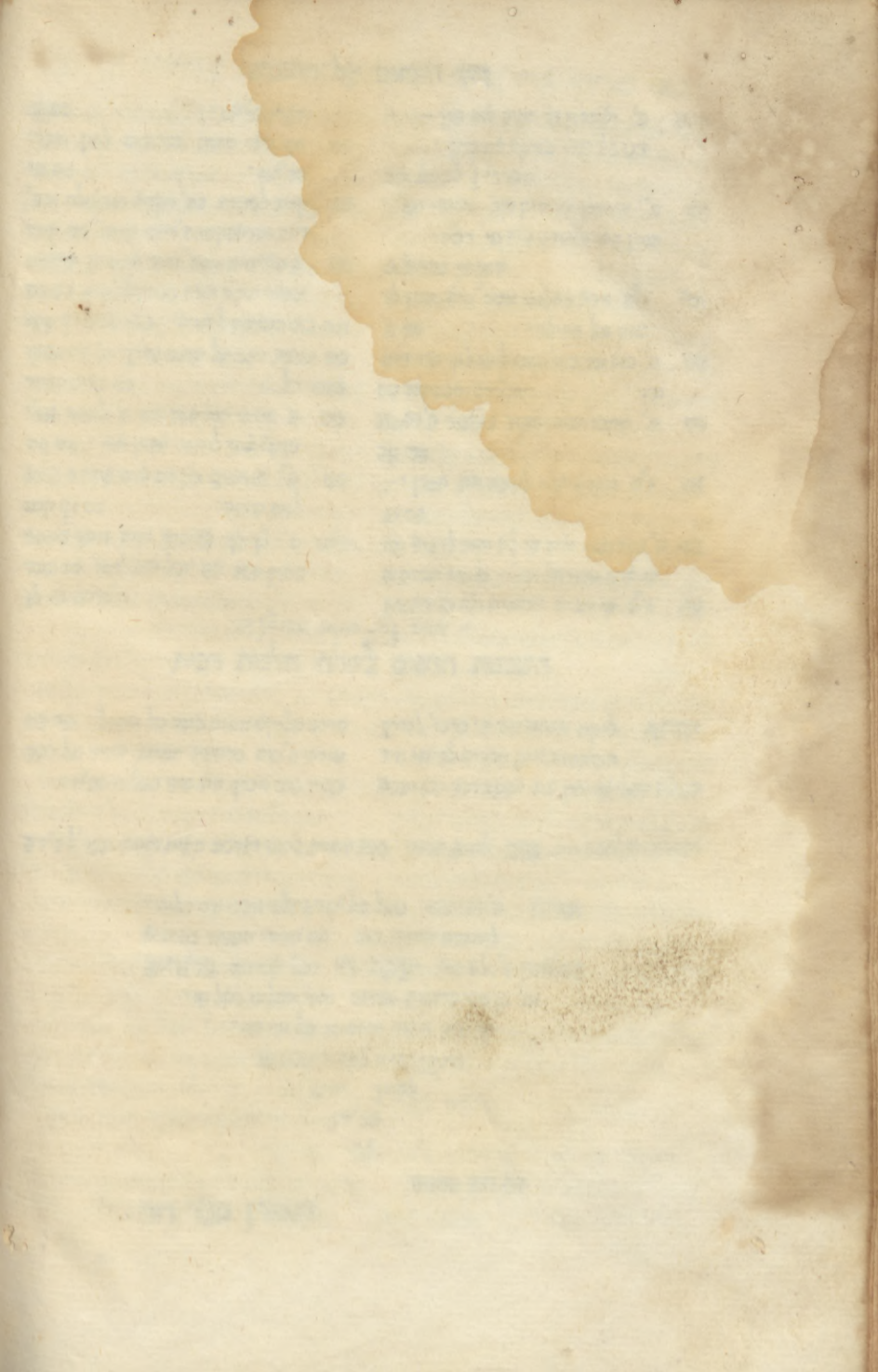
על כן כפי עדושות השמים ואזני תפילתי כאל קו

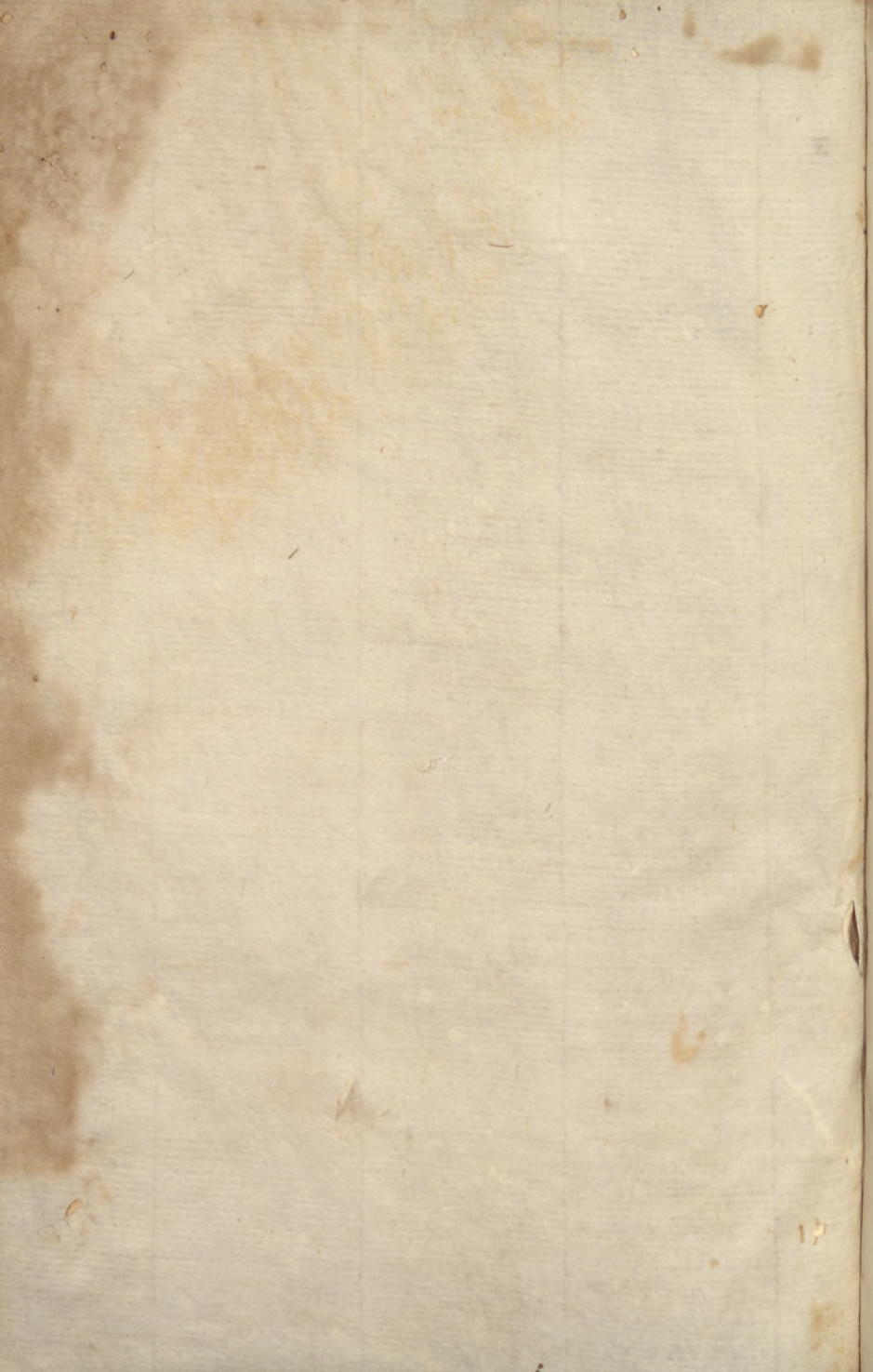
אשר יצאנו ממצרים ונעלה אל ה' ונאמר לפני ה' אלהינו
אשר יצאנו ממצרים ונעלה אל ה' ונאמר לפני ה' אלהינו

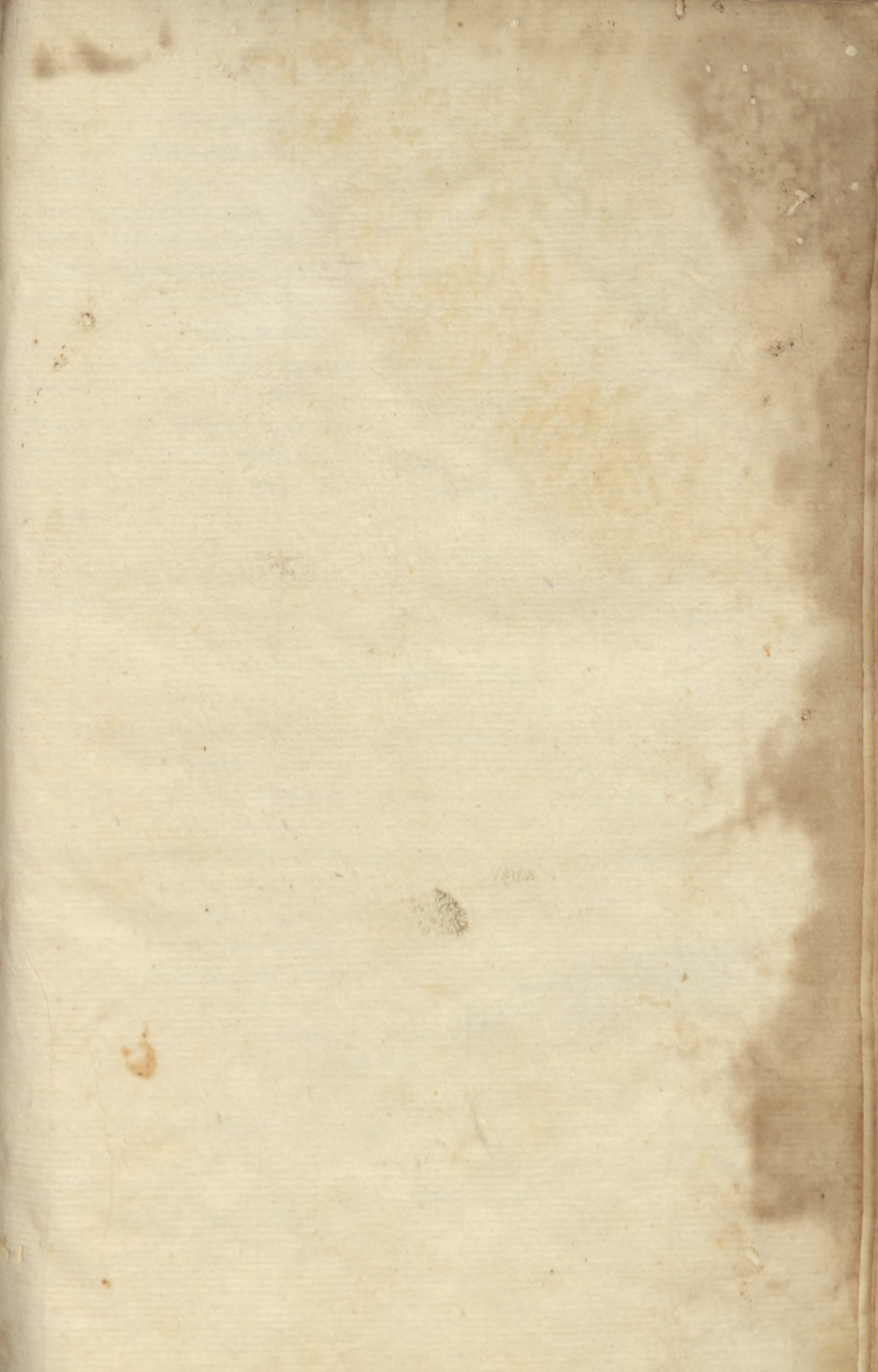
לאורד ימים

אכילד

B

680.

مخطوطات

ن: 200

مخطوطات

13